

Giới thiệu Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!

Truyện nổi bật Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán! của tác giả Tô Thủ Chiết Chi là một tựa truyện ngôn tình cổ đại kể về Thanh Hà quận chúa Cố Thịnh Nhân đã chết.

Nàng nhan sắc kinh hoa, tài danh lay động thiên hạ, lại thua trong tay một nữ nhân mọi thứ đều không bằng mình.

Mãi đến sau khi chết đi, Cố Thịnh Nhân mới hiểu được, bản thân mình bất quá chỉ là một nữ chính đã trở thành vật hi sinh trong chuyện xưa nữ phụ nghịch tập...

Trong không gian màu trắng, Cố Thịnh Nhân mặt không chút thay đổi tiếp thu ký ức mà hệ thống truyền cho nàng trước khi xuyên không nữ cường...

Hệ thống: “Đầu năm nay, nữ phụ muốn xoay người, pháo hôi muốn nghịch tập, người qua đường muốn xoát cảm giác tồn tại, thân là nữ chủ, ngươi chính là hòn đá lớn nhất chặn đường các nàng”

Cố Thịnh Nhân trong ánh mắt lóe lên hàn quang, nở nụ cười phong hoa tuyết nguyệt: “Vậy để cho ta nhìn xem: Ai, mới là chương ngại vật cần phải loại bỏ, ai, mới là người thắng cuối cùng!”

Các nữ xứng, pháo hôi muốn xử lý nữ chủ thượng vị, các người đã nghĩ kỹ, muốn chết như thế nào rồi sao?

Để biết quá trình đòi lại thượng vị của nữ chính, mời các bạn cùng đọc truyện online nhé!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Hệ Thống Và Nhiệm Vụ

Trong không gian màu trắng, một nữ tử mặc hoa phục phức tạp đang đứng với đôi mắt nhắm nghiền, khuôn mặt nàng gần như hoàn mỹ, như ngọc thạch điêu khắc mà thành, lúc này thần sắc có chút nghiêm túc.

Cách đó không xa phía trước nàng, là một đoàn người lớn nhỏ quang vạm.

Không biết qua bao lâu, mí mắt của nữ tử hơi hơi rung động, chậm rãi mở mắt ra.

Lúc đầu nàng còn có chút mờ mịt, phảng phất trong đầu đột nhiên hiện ra một lượng tin tức khổng lồ làm nàng có phần không thích ứng được, nhưng rất nhanh trấn tĩnh lại.

Đoàn bạch quang kia vẫn luôn ở phía trước cách nàng không xa lảng lảng trôi nổi, nhìn thấy nàng như vậy, trên người đột nhiên lóe quang, thế nhưng lại phát ra thanh âm giống nhân loại: “Ngươi hảo, ký chủ Số một. Ta là cộng sự của ngươi, ngươi có thể xưng hô ta là người chỉ dẫn, hoặc là hệ thống.”

Nữ tử được xưng là Số một gật đầu, kêu một tiếng: “Hệ thống.” Hai chữ kêu trờ lên tiện lợi.

Trong đầu nàng tin tức lúc này đã tiếp nhận hoàn tất, nàng tự nhiên hiểu được trước mắt là vật gì tồn tại, và nhiệm vụ của mình là gì.

“Cho nên nhiệm vụ của ta chính là tiến vào các thế giới, trở thành nữ chủ của thế giới đó, đem những nữ phụ người qua đường muốn thay thế vận mệnh nữ chủ đánh áp xuống, khiến cho nữ chủ thuận lợi hoàn thành nguyên bản cả đời huy hoàng?”

Hệ thống hào quang tựa hồ càng sáng hơn: “Không sai. Hiện giờ, không biết từ nơi nào có một đám nữ phụ người qua đường pháo hôi muốn chiếm lấy địa vị của nữ chủ. Không nghĩ tới, mỗi thế giới nhân vật chính đều phải thông qua điều luật thế giới công nhận, mạnh mẽ cướp đoạt vận mệnh nữ chủ, chỉ biết nhiều loạn điều luật thế giới, khiến cho các thế giới không ổn định. Trong khoảng thời gian ngắn nhìn không ra hậu quả, thời gian dài, trong các thế giới thường xuyên xảy ra thiên tai chỉ là nhẹ, nghiêm trọng là có khả năng toàn bộ thế giới sẽ sụp đổ.”

“Ngươi Số một được tạo ra nhằm mục đích, chính là bảo vệ vận mệnh nữ chủ, duy trì ổn định thế giới.”

Nữ tử gật đầu, đột nhiên hỏi: “Trong đầu ta ký ức một đời kia, chính là sự thật?”

Trong ký ức, nàng đã trở thành một nữ tử tên là Cố Thịnh Nhân, vốn là một đời phú quý, cuối cùng lại bị một người từ bên ngoài cướp đi hết thảy, cuối cùng thê thảm chết đi.

Nàng tuy là tâm tính kiên nhẫn, nhưng nghĩ đến đây đều không ngăn được nội tâm phần hận cùng sát ý.

Hệ thống trả lời nói: “Đó là một thế giới hư ảo, ta chỉ là đem ý thức của ngươi đưa vào trên người nữ chủ Cố Thịnh Nhân, cùng nàng trải qua một đời. Ngươi là Cố Thịnh Nhân, cũng không phải là Cố Thịnh Nhân.”

Hệ thống nói: “Số một chỉ là một danh hiệu, ký chủ có thể tự mình chọn một tên.”

Nữ tử suy nghĩ một chút: “Tên Cố Thịnh Nhân này ta thực thích, liền lấy nó đi.”

Hệ thống trên người bạch quang chợt lóe: “Tốt, tin tức ta sở hữu đều đã truyền vào trong đầu ngươi, nếu không có vấn đề gì thì chúng ta có thể bắt đầu chấp hành nhiệm vụ.”

Số một, không, Cố Thịnh Nhân gật đầu, nàng cười có chút lãnh, nhướng mày, so với nàng kia có thể nói là khuôn mặt hoàn mỹ, nhưng lại hiện ra một cổ diễm sắc bức người: “Đương nhiên không thành vấn đề. Vừa đúng lúc, đối với những người tâm tâm niệm niệm muốn xử lý nữ chủ thượng vị, ta cũng thực là tò mò.”

Sau khi có ký ức của “Cố Thịnh Nhân”, nàng vẫn là không thể tránh khỏi đã chịu ảnh hưởng, đối với những người từ ngoài đến có một loại bài xích cùng chán ghét từ tận đáy lòng.

Hệ thống không hiểu sao cảm thấy có chút lạnh, nó đột nhiên muốn vì những người sắp đối mặt với Cố Thịnh Nhân cầu may một chút.

Vị ký chủ này, giống như không dễ chọc a. Bất quá cũng là, do vị kia tự mình sáng tạo.....

“Chuẩn bị tiến vào thế giới, ba, hai, một.....”

Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy trước mắt một trận choáng váng, chợt mất đi ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (1)

“Quận chúa, nơi này gió lớn, thân thể ngài vừa mới khôi phục một ít, vẫn là để nô tỳ hầu hạ ngài trở về nghỉ ngơi?” Một tỷ nữ mặc thanh y ánh mắt thành khẩn nhìn nữ tử đang dựa vào lan can nhìn yên ương trong ao.

Nàng kia đang khoác một kiện áo khoác trắng như tuyết thêu hoa văn bạc bên trong cảm ẩm dễ sợ ảm, toàn thân mặc kín mít. Lúc này nghe được thanh âm chậm rãi quay đầu lại, áo khoác ma xát làm lộ ra cung trang đỏ thắm, theo động tác chảy xuống, phía trên làn váy thêu đại đóa phồn hoa phẳng phất nở ra rực rỡ.

Cố Thịnh Nhân nở nụ cười châm biếm, nàng ở chỗ này cũng không phải là vì trúng gió, mà là đợi nữ phụ trong chuyện xưa đến “Cáo tội.”

Không sai, bây giờ “Quận chúa” trong miệng tỷ nữ kia, chính là nhiệm vụ thứ nhất mà Cố Thịnh Nhân cần hoàn thành.

Vốn là nữ chủ Tướng Lệnh Trinh phụ thân là Đại tướng quân Chiến Thần của vương triều Thiên Khải, mẫu thân là muội muội duy nhất của hoàng đế Văn Thành Trường công chúa.

Là con chính thất nữ nhi duy nhất của hai người, Lang Hoa quận chúa Tướng Lệnh Trinh không chỉ có thân phận tôn quý, mà dung mạo hoa nhường nguyệt thẹn, là một mỹ nhân khó gặp. Hơn nữa từ nhỏ đã cùng Nhị hoàng tử do Hoàng hậu sinh ra định hôn sự, dựa theo cốt truyện phát triển, Nhị hoàng tử con chính thất sẽ làm hoàng đế, hiện giờ đã là Thái tử, Tướng Lệnh Trinh ngày sau cũng sẽ trở thành nữ nhân tôn quý nhất vương triều Thiên Khải.

Nhưng là Thái tử lại coi trọng thứ muội của nàng Tướng Văn Sam. Tướng Văn Sam là do một lần Đại tướng quân say rượu mà có, mẫu thân của nàng là tỷ nữ hầu hạ Đại tướng quân, sau khi phát hiện mình có thai thì lặng lẽ lừa gạt mọi người, thẳng đến khi Tướng Văn Sam được sinh ra. Sau khi phát hiện, Đại tướng quân tức giận, ban chết cho mẫu thân của Tướng Văn Sam, Trường công chúa thấy đứa trẻ vô tội đáng thương, khiến cho người trong phủ nhận nuôi dưỡng, làm một thứ nữ.

Nguyên bản Tướng Văn Sam nhất gan yếu ớt, sau khi cập kê thì bị Trường công chúa làm chủ gả cho một tiểu quan lại, cả đời bình yên. Nhưng là nữ xuyên qua không cam lòng cả đời bình thường, có ý định thông đồng với Nhị hoàng tử, hai người âm độ trần thương.

Cuối cùng, sau khi Thái tử đăng cơ, cổ kỹ quyền thế của Tướng gia, lấy lý do thất đức để phế đi chức vị Lang Hoa quận chúa, phái người ám sát Đại tướng quân, lại lấy tội danh mang toàn bộ tộc Tướng thị sung quân biên cương, ngay cả thân cô mẫu Văn Thành Trường công chúa, cũng bị giam cầm ở trong phủ công chúa, buồn bức mà chết.

Mà nữ chủ, cũng bị sủng phi Tưởng Văn Sam nhục nhã bên trong, bắt kham chịu nhục tự sát.

Cố Thịnh Nhân vừa mới biết được sự tình của nữ chủ thế giới này, trong đầu nháy mắt thất thần: Quá giống, Tưởng Lệnh Trinh và “Cố Thịnh Nhân”, đồng dạng thân phận tôn quý, đồng dạng gặp gỡ lang quân lạnh nhạt, đồng dạng kết quả thê thảm.

Hệ thống cho biết nàng đáp án: “Lựa chọn thế giới này, là vì ta cố ý. Người có được ký ức một đời của Cố Thịnh Nhân, lựa chọn thế giới thứ nhất vì người tương đối quen thuộc cảnh tượng, hẳn là tương đối dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ.”

Cố Thịnh Nhân ngồi ở chỗ này, chính là đời nguyên nữ phụ Tưởng Văn Sam “Cẩn cầu”.

Nguyên chủ Tưởng Lệnh Trinh ba ngày trước ở hội chùa du ngoạn, không cẩn thận bị người đụng phải, ngã một cái đụng vào đầu mà hôn mê, tỉnh lại chính là Cố Thịnh Nhân.

Lúc ấy hội chùa đặc biệt nhiều người, Tưởng Lệnh Trinh đến tốt cùng là như thế nào ngã cũng không ai biết, Tưởng công chúa tuy rằng tức giận, lại cũng chỉ đuổi một đám hạ nhân để trừ giận, cố tình vào lúc này Tưởng Văn Sam đã xuyên qua chính mình ba ba chạy tới triển lãm “Tỷ muội tình thâm”.

Biết Tưởng Lệnh Trinh té ngã đầu sỏ gây tội chính là Tưởng Văn Sam Cố Thịnh Nhân tỏ vẻ, cái “Hảo ý” này, nàng tất nhiên phải hảo hảo hồi báo.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Tưởng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (2)

“Quận chúa, Nhị tiểu thư đến vấn an ngài.” Tỷ nữ Học Châu vẫn luôn canh giữ bên ngoài đình đến vào báo.

Cố Thịnh Nhân trầm nghĩ quả nhiên đã tới. Từ xa liền nhìn thấy một bóng dáng thướt tha màu trắng là lướt đi tới phía bên này.

Quả nhiên là một tiểu mỹ nhân. Cố Thịnh Nhân trầm khen.

Tưởng Văn Sam này mảy liễu mất hạnh, mặt phù dung, thần sắc yếu ớt, xác thật là nữ nhân dễ dàng khiến cho nam nhân triu mến.

So sánh với người đó, Tưởng Lệnh Trinh mặc dù nhan sắc khuynh thành, dung mạo lại giống mẫu thân Văn Thành Trường đại chúa, mắt phượng gió mát, mặt mày đại khí, lại bởi vì thân phận tôn quý, từ nhỏ cầm tú nuôi dưỡng ra một thân nghiêm nghị khí thế không thể xâm phạm, rốt cuộc thiếu chút nhu nhược của nữ nhi.

Tưởng Văn Sam kia còn chưa đi đến trước mặt Tưởng Lệnh Trinh, trong mắt nước mắt liền rào rào rơi xuống, thấy vậy Tưởng Lệnh Trinh cũng khen một cái.

“Muội muội đây là tới cấp tỷ tỷ bồi tội, ngày đó nếu ta cẩn thận một tí, hoặc là khuyên tỷ tỷ không nên đi đến địa phương đông người, có lẽ tỷ tỷ sẽ không chịu trách trở như vậy.” Tưởng Văn Sam về mặt hối hận.

Cố Thịnh Nhân cười lạnh: Ý tứ này nghe qua là quan tâm, trên thực tế là ám chỉ Tưởng Lệnh Trinh một mình nhất định phải tới địa phương đông người, bị ngã cũng không thể trách người khác.

Từ trước đến nay không có lừa làm sao có khối Tưởng Văn Sam, hôm nay cố ý bày ra bộ dáng này, nghĩ đến là muốn cấp cho người nào đó xem đi.

Cố Thịnh Nhân mặt lạnh nhìn Tưởng Văn Sam diễn trò, chỉ là ngồi bất động, cũng không mở miệng nói chuyện, không phải muốn diễn kịch sao? Ta sẽ khiến người diễn đủ!

Nguyên bản Tưởng Văn Sam cũng là tới làm bộ dáng, nào biết đâu rằng Tưởng Lệnh Trinh thế nhưng thật sự liền không để ý tới nàng?

Tưởng Văn Sam liếc mắt oán độc nhìn chằm chằm Tưởng Lệnh Trinh, không cẩn thận ngắm tới kiện váy dài màu đỏ trên người kia, trong thời gian ngắn ghen ghét khó nhịn —— kia chính là công phẩm năm ấy lưu quang cảm, trừ bỏ Hoàng hậu Thái hậu trong cung có hai xấp, cũng chỉ có Trường công chúa được một xấp, giờ phút này liền mặc ở trên người Tưởng Lệnh Trinh.

Nàng bộ dáng đều làm ra tới, tổng không thể bỏ dở nửa chừng, buộc phải ra sức xoa đôi mắt, hảo hảo đáng thương một đôi mắt bị sát đến đỏ bừng.

Đây chính là chứng thật đánh thật sưng đỏ.

Lúc Tưởng Văn Sam sắp hết kiên nhẫn, rốt cuộc người nàng chờ cũng tới.

“Đây là đã xảy ra sự tình gì?” Thanh âm của một nam tử truyền tới.

Chủ nhân của thanh âm đầu đội vấn tóc ngọc quan, trường bào màu trắng không nhiễm một hạt bụi, bên hông đeo ngọc thạch, bộ dáng quý công tử nhẹ nhàng.

Đây là vị hôn phu của Tướng Lệnh Trinh, trứ quân Thiên Khải triều Cơ Diệp.

“Thái tử điện hạ.” Cổ Thịnh Nhân đứng dậy hành lễ.

Cơ Diệp vội vàng đưa tay nâng Cổ Thịnh Nhân dậy: “Biểu muội không cần đa lễ, ta và ngươi vốn là thân biểu huynh muội, lại có hôn ước trong người, thật sự không cần câu nệ như thế.”

Cơ Diệp đối với vị hôn thê biểu muội này thực hài lòng, xuất thân không nói, diện mạo càng là khó có được, trong hoàng thành ai không hâm mộ điểm phúc của trứ quân?

“Vân Sam gặp qua biểu ca.” Tướng Vân Sam bên cạnh nhìn thấy Thái tử tiến vào ánh mắt đều không có nhìn tới mình, không khỏi âm thầm cắn răng, mềm mại đáng yêu nói.

Cơ Diệp lúc này mới chú ý tới Tướng Vân Sam ở một bên, hần ban đầu có chút không kiên nhẫn, xoay mặt nhìn thấy Tướng Vân Sam bộ dáng điềm đạm đáng yêu sắc mặt hòa hoãn xuống: “Ngươi là?”

Tướng Vân Sam dịu dàng hành lễ, cổ hơi cúi, lộ ra một đoạn da thịt nõn nà: “Thiếp thân chính là tiểu thư trong phủ Đại tướng quân, đứng hàng thứ hai.”

Tướng Vân Sam vốn là nhát như chuột, nhìn thấy Thái tử đều trốn rất xa, nơi nào có cho hần cơ hội nhìn thấy?

Thái tử nhũ mây suy nghĩ một hồi lâu: “Nha, nguyên lai là con do tỳ nữ sinh của Đại tướng quân.”

Cổ Thịnh Nhân cười mỉm nhìn Tướng Vân Sam khuôn mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (3)

Cổ Thịnh Nhân biết, Tướng Vân Sam là từ dị thể đến, đối với thân phận thứ nữ này cực kỳ miễn cảm, nguyên cớ trong truyện sau khi nàng được đọc sùng lục cung liền xin hoàng đế sửa lại thân phận do người tôn quý sinh ra, dường như vậy, liền thực sự coi chính mình có thể cao hơn người một bậc.

Trong thế giới này nhiệm vụ của Cổ Thịnh Nhân là ngăn cản Tướng Lệnh Trinh vận mệnh bi thảm, làm nàng trở thành nữ nhân tôn quý nhất Thiên Khải triều.

Muốn làm được điều này, Tướng Vân Sam chính là tai họa ngầm lớn nhất không thể lưu.

Trước đó, Tướng Lệnh Trinh không ngại làm nàng niềm thù cảm giác bị người khinh bỉ, dù sao, trong cốt truyện, Tướng Lệnh Trinh chính là bị nàng nhục nhã tự sát.

Tướng Vân Sam tay giấu sau tay áo đều bị móng tay véo ra tơ máu, trên mặt lại là dịu dàng rơi lệ: “Vân Sam tự biết thân phận đệ tiện, không thể cùng Thái tử kết giao, chỉ là Vân Sam ngưỡng mộ uy danh của Thái tử biểu ca, nhất thời cảm lòng không đậu, nếu là có chỗ thất lễ, thỉnh Thái tử biểu ca thứ tội.”

Nói xong, cúi đầu che mặt liền tính toán rồi đi.

Thái tử xưa nay là người thương hương tiếc ngọc, nào chịu nổi mỹ nhân rơi lệ? Huống chi, Tướng Vân Sam lại là một người phong tư không tầm thường, mỹ nhân tâm tư lại là hướng về mình.

Thái tử chỉ cảm thấy lòng tự trọng của nam nhân được thỏa mãn.

Hần vội vàng ngăn cản Tướng Vân Sam, một phen liền mang người giữ lại.

Cổ Thịnh Nhân ở một bên nhìn trò khôi hài này, trong lòng nghĩ một bao cò như vậy như thế nào lại có thể lên làm trứ quân?

Nếu nhiệm vụ của mình là lên làm nữ nhân tôn quý nhất Thiên Khải triều, như vậy, vì không làm cho chính mình quá ghê tởm, vị trí nam nhân tôn quý nhất

kia, vẫn là tìm người hoán đổi thì mới hảo.

Bên kia Thái tử hỏi Tường Vân Sam lúc trước là đang làm gì, Tường Vân Sam nhân cơ hội đem sự tình nói ra.

Quả nhiên Thái tử lập tức liền mang ánh mắt không tán đồng nhìn về phía Cố Thịnh Nhân: “Biểu muội, chuyện người té ngã cũng không phải là sai lầm của Vân Sam, nàng tâm tư lương thiện, cũng tự mình đến đây xin lỗi, người cần gì phải tính toán chi li?”

Cố Thịnh Nhân chán ghét nhìn Thái tử thấy mỹ nhân liền không có nguyên tắc nam nhân, “Cố Thịnh Nhân” chính là bởi vì gặp gỡ nam nhân như vậy, mới rơi vào kết cục thế lương như vậy.

Nàng lười nhác nhìn móng tay đã được cắt sửa tỉ mỉ nhẫn bóng, mở miệng nói: “Lời này của Thái tử điện hạ đúng là kỳ quái, ta bất quá là ngồi ở chỗ này ngắm phong cảnh, thứ muội ngay cả quy củ cũng bỏ liền chạy tới khóc lóc kể lể một hồi. Ta vừa mới từ hôn mê tỉnh lại, đầu óc không khỏi mơ hồ, chính là hoàn toàn không hiểu được đây là muốn làm cái gì.”

Nàng liếc mắt nhìn Tường Vân Sam một cái: “Bất quá nhìn thấy Thái tử điện hạ ngài tới đây, ta lại có điểm hiểu rõ.”

Nàng không nghĩ lại nhìn thấy đôi nam nữ này, một tay đơn giản đỡ cái trán “Ai ư” một tiếng, tỷ nữ Hộc Châu và Lâm Lang vẫn luôn canh giữ bên cạnh lập tức về mặt khăn trương đi tới.

“Quận chúa, thân thể là không khỏe?” Hộc Châu hỏi.

Cố Thịnh Nhân gật đầu: “Nửa ngày ngồi ở đây gió thổi, ta thật là có chút đau đầu, các người đỡ ta về nghỉ ngơi đi.”

Nói xong nàng hướng tới hai người ra hiệu, hai tỷ nữ liền đỡ rời đi.

Cơ Diệp nhìn sắc mặt nàng có chút tái nhợt, so với ngày thường nghiêm nghị, lại có một phần nhu nhược, nhưng thật ra chính là thêm một cỗ phong tình. Trong lòng hần vừa động, liền đi theo phía sau.

Thình lình bên cạnh truyền đến “Ai ư” một tiếng thét kinh hãi, hần quay đầu lại, thuận tiện ôm eo ngọc ôn hương trong lòng.

Cố Thịnh Nhân nghe thấy động tĩnh phía sau, khéo môi nâng lên một nụ cười trào phúng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (4)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Quận chúa, hôm nay Thái tử điện hạ làm vậy thật là quá đáng!” Trở lại bên trong phòng ngủ, Lâm Lang thẳng thắn tức giận bắt binh mở miệng.

“Quận chúa ngài mới là vị hôn thê của Thái tử, hần cư nhiên lại thiên vị người kia?” Đại nha hoàn của Tướng Lệnh Trinh đều là do Văn Thành Trường công chúa tự mình lựa chọn tìm người giáo dưỡng, tự nhiên đối với Tường Vân Sam con của nô tỳ đi bên cạnh chủ tử sinh hạ không có hảo cảm.

“Nhị tiểu thư ngày thường nhìn yên tĩnh, không nghĩ tới thế nhưng lại là thâm tàng bất lộ.” Hộc Châu một bên cũng mở miệng nói.

Cố Thịnh Nhân mặc cho các nàng nói, cuối cùng chỉ nói một câu: “Ta ở nơi này liền thôi, ở bên ngoài, lời này trăm nghìn lần không được nhắc tới.”

Hộc Châu và Lâm Lang nhìn thần sắc của Cố Thịnh Nhân, xác định nàng không có bị sự tình mới vừa rồi ảnh hưởng đến, lúc này mới yên lòng, cười hi hi trả lời: “Ngài yên tâm, chúng ta ở bên ngoài tự biết nặng nhẹ.”

Cố Thịnh Nhân nằm xuống, bên ngoài Hộc Châu săn sóc buông màn, lui xuống, trong phòng nhất thời an tĩnh.

“Hệ thống.” Cố Thịnh Nhân ở trong lòng yên lặng kêu một tiếng.

“Ký chủ có nhu cầu gì?” Thân ảnh hệ thống xuất hiện trước mắt Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân hỏi: “Nhiệm vụ của ta là làm Tướng Lệnh Trinh kéo dài vận mệnh, trở thành nữ nhân tôn quý nhất vương triều. Vậy, Tướng gia liền không thể sụp đổ, lấy tính tình của trử quân hiện tại, muốn bảo trụ Tướng gia, phương thức tốt nhất chính là dựa vào thế lực của Tướng gia, một lần nữa nâng lên một trử quân. Như vậy, có được xem như nhiễu loạn trật tự thế giới?”

Hệ thống trên người bạch quang lóe một hồi, Cố Thịnh Nhân mới nghe được nó trả lời: “Phương pháp này có khả năng thực hiện, thế giới này chỉ có mệnh định nữ chủ, cũng không có mệnh định nam chủ, ký chủ chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ, quá trình tùy ý phát huy.”

Được hệ thống trả lời Cố Thịnh Nhân bắt đầu an tâm, yên lặng tự hỏi hoàng đế có vị hoàng tử nào khác tương đối dễ dàng lên thượng vị.

Tam hoàng tử do Thục phi sinh ra, dựa vào Quốc công phủ, sau này dù đăng cơ, Tương gia sợ là cũng bị bỏ quên không có gì hảo; Lục hoàng tử trời sinh ngu dốt, vẫn không được võ không xong, không triển vọng; Thất hoàng tử thân có tàn tật, cùng đại vị vô duyên; còn lại hoàng tử tuổi còn quá nhỏ.....

Cố Thịnh Nhân có chút buồn rầu, tính toán một lượt, thế nhưng lại không có người nào phù hợp yêu cầu.

Từ từ! Cố Thịnh Nhân hai mắt sáng ngời. Nàng như thế nào lại quên mất vị kia?

Luận tên danh chính ngôn thuận, vị nào so với Đại hoàng tử hợp lý hơn.

Giải quyết nghi hoặc trong lòng Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy trong lòng buồn lòng, phần đầu ần ần làm đau. Cuối cùng vẫn là mới khỏi bệnh không lâu, nàng thực mau liền nặng nề ngủ.

Văn Thành Trường công chúa ngồi trên ghế tựa, nàng thoát nhìn tuổi ước chừng ba mươi, bảo dưỡng cực hảo, mắt phượng không giận tự uy, khuôn mặt tươi cười lúc này lạnh như băng.

Trên mặt đất có một người đang quỳ hồi báo sự tình phát sinh trong đình ngày hôm nay.

“Ngày thường thấy nàng thành thành thật thật, không ngờ tới mới rời mắt đi. Nhưng lại cùng nữ nhân sinh ra nàng giống nhau, quen cái là như cá gặp nước!”

Đợi đến buổi tối, Trương công chúa và Đại tướng quân nói chuyện này.

Trương công chúa và Đại tướng quân tình cảm phu thê cực hảo, những năm gần đây, trong phủ cũng không có thị thiếp thông phòng, duy nhất chính là chuyện xấu Trương Văn Sam.

Không ngoài dự kiến, nghe nói về sự việc này Đại tướng quân lập tức liền nổi giận, Trương Lệnh Trinh là hài tử duy nhất của hắn và Văn Thành, từ trước đến nay hắn đều là bảo bối trong lòng, là viên ngọc trai trên tay.

“Ta hiện tại thực không yên tâm gả A Trinh cho Thái tử, tính tình này của Thái tử, tương lai A Trinh tất sẽ chịu nhiều ủy khuất.” Văn Thành Trường công chúa nói.

Đại tướng quân trầm chấp nhận, nguyên bản phu thê bọn họ không vui khi A Trinh gả vào hoàng gia, hôn sự giữa Thái tử và A Trinh, chính là do Hoàng hậu ở lúc A Trinh sinh ra mở miệng định, cũng không thực tế hạ ý chỉ, hiện giờ ngẫm lại, vừa lúc có thể viết tấu.

Cố Thịnh Nhân không biết là, nàng bên này còn chưa nghĩ ra cách, bên kia mẫu thân và phụ thân đã thương lượng muốn nàng cùng Thái tử hủy bỏ hôn sự như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (5)

Trương Lệnh Trinh ngồi ở trong xe ngựa, thân hình hơi hơi lay động hướng tới khe hở trong xe nhìn ra bên ngoài.

Văn Thành Trường công chúa hết lòng tin theo Phật môn, lúc này nữ nhi bị đại nạn, trong lòng nàng trước sau đều có khúc mắc, lần này thừa dịp Trương Lệnh Trinh thân mình rất tốt, nàng lập tức liền mang nữ nhi đi chùa miếu nổi tiếng nhất ở Thiên Khải triều —— chùa Tiềm Long cung phụng hương khói.

Cố Thịnh Nhân tự nhiên vui, chùa Tiềm Long phong cảnh cực hảo, ngày thường dù cho không có việc gì, cũng có thể du ngoạn một phen. Huống chi, lúc này đây. Cố Thịnh Nhân chính là muốn tới Tiềm Long chùa gặp vị kia trong truyền thuyết một lần.

Trương Văn Sam đi theo phía sau xe, cũng không biết nàng dùng phương pháp gì, thế nhưng thuyết phục được Văn Thành Trường công chúa xưa nay không quan tâm nàng, đi theo hai người cùng nhau tiến đến chùa Tiềm Long.

Trương Văn Sam tự nhiên có mục đích của chính mình, trong nguyên tác Thái tử cùng Trương Lệnh Trinh đúng là tại chùa Tiềm Long ước hẹn, nàng hiện giờ thật vất vả mới đoạt được một tia hảo cảm của Thái tử, tuyệt không để Trương Lệnh Trinh có cơ hội tiếp cận Thái tử điện hạ.

Ngón trỏ chạm đến một chút lạnh lẽo, Trương Văn Sam sờ đến trong tay áo một bình ngọc bóng loáng, khóe miệng gọi lên một ý cười.

Trương Lệnh Trinh đi theo Văn Thành Trường công chúa lạy Phật tổ lúc sau, liền lấy lý do không khí thoáng đãng, báo cho Văn Thành Trường công

chứa, mang theo hai tỷ nữ Học Châu và Lâm Lang đi về phía sau núi.

Nàng biết rõ cốt truyện trong thế giới này, tự nhiên trong chùa Tiềm Long này có một vị thanh tu cư sĩ thân phận khó lường ở —— do Hoàng hậu đầu tiên của Hoàng đế sinh ra, chân chính là một hoàng tử, Cơ Ngọc.

Luận thân phận, không còn có vị Hoàng tử nào có thể so sánh được với Cơ Ngọc tôn quý.

Chẳng qua Cơ Ngọc mới sinh ra không lâu, Hoàng hậu liền bệnh mất, bởi vậy Hoàng đế cho rằng người này khác người thân, cho nên không thích, Cơ Ngọc ở trong cung đến mười tuổi, đã bị hoàng đế lấy lý do “Thay trầm vì thiên hạ thương sinh cầu phúc”, trực xuất tới chùa Tiềm Long.

Nguyên cốt truyện bên trong, vị hoàng tử này xuất hiện ở cảnh tượng là quá ít, hẳn liền thật sự giống như một vị thanh tu cư sĩ, tại chùa Tiềm Long an tĩnh qua cả đời.

Cố Thịnh Nhân phân phó Học Châu và Lâm Lang ở phía sau xa xa đi theo, chính mình chậm rãi thưởng thức cảnh trí của hậu viện chùa miếu này.

Nàng mặc dù có ký ức một đời của Cố Thịnh Nhân, nhưng lại nói tiếp, chỉ có thể coi là làm một quần chúng, Cố Thịnh Nhân trải qua kinh nghiệm, nhìn xem đồ vật, nàng cũng chưa từng chân chính cảm thụ qua. Cảnh sắc sau núi chùa Tiềm Long này quá mức mê người, Cố Thịnh Nhân nhất thời có chút thất thần.

Học Châu cùng Lâm Lang đứng xa xa nhìn quận chúa nhà mình như là so với trước quá không giống nhau, ở đây ngừng một chút, chỗ kia liếc mắt một cái, cũng chỉ coi như là quận chúa buồn bực quá lâu, khó có được một chuyển ra cửa, cho nên so với ngày thường phá lệ hưng phấn.

Cố Thịnh Nhân hiếu kỳ tò mò, lại không có quên nhiệm vụ của chính mình, nàng chậm rãi hướng tới mục đích phương hướng mà đi.

Nàng nhớ rõ, tiểu viện Cơ Ngọc, đúng là ở sau núi ẩn nấp bên trong một mảnh rừng trúc.

Càng đi vào bên trong, bốn phía càng thêm yên tĩnh, Cố Thịnh Nhân có thể nghe được đến gió nhẹ gọi lên thanh âm trúc điệp bốn phía, cùng tiếng bước chân của chính mình.

Lâm Lang giặt nhẹ tay áo của Học Châu: “Học Châu tỷ tỷ, nếu không chúng ta khuyên quận chúa trở về đi? Nơi này quá an tĩnh.”

Học Châu nhìn Cố Thịnh Nhân đằng trước bộ dáng rõ ràng hứng thú bưng bưng, hơi lắc đầu: “Khó có khi quận chúa cao hứng như vậy, chúng ta liền không cần làm mất hứng. Chùa Tiềm Long này chính là trọng địa của Phật môn, sẽ không có bọn đạo chích dám đến quấy rối.”

Cố Thịnh Nhân di chuyển trong rừng trúc này, trong lòng thật ra có chút tò mò: Người có thể ở tại địa phương này suốt mười mấy năm, sẽ là bộ dáng gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (6)

Cố Thịnh Nhân rút cuộc cũng gặp được tiểu viện được giấu ở trong rừng trúc —— nói đúng ra, hẳn phải gọi là một gian trúc lâu.

Cố Thịnh Nhân nhìn xung quanh một vòng, cũng không có nhìn thấy bóng người, nghĩ rằng Cơ Ngọc không phải ở trong trúc lâu này mà chính là ở địa phương khác. Hoàng đế tuy rằng không có cấm đi lại của vị trưởng tử này, nhưng cũng làm hắn không được rời khỏi chùa Tiềm Long nửa bước, cũng coi như là một khoanh tròn phạm vi sinh sống.

“Vị tiểu thư này, hữu lễ.” Cố Thịnh Nhân ngẩng người, một âm thanh trong trẻo từ phía sau nàng truyền tới.

Nàng hơi quay đầu, nhìn thấy người tới trong nháy mắt, đôi mắt mở to hết cỡ.

Người nam nhân này, lớn lên thật sự là.....

Cố Thịnh Nhân không biết hình dung như thế nào, có lẽ là do nhiều năm sinh hoạt ở chùa miếu, vị trưởng tử của Hoàng đế này thoát nhìn quả thực không giống như là người trong thế tục.

Cơ Ngọc chỉ là thanh tu cư sĩ, cũng không cần quy y, hẳn một đầu tóc dài được buộc bởi cây thanh sắc, trên người một thân trường sam màu xanh không hề có trang sức, trên xiêm y kia không có nửa điểm hoa văn, lại gọi người cảm thấy, bất kỳ viên ngọc thạch hoa phục gì, đều thua kém một thân

này, càng thêm thích hợp hẳn.

Hắn đứng ở trước mặt Cố Thịnh Nhân, trong tay cầm một nhánh hoa đào vừa mới gầy, mang theo ý cười ảm áp cúi đầu thăm hỏi nàng:

“Tiểu thư, hữu lễ.”

Cố Thịnh Nhân hoảng hốt nhớ tới chuyện cười xưa của Phật tổ, nụ cười này của Cơ Ngọc, có cảm giác thoát tục cách biệt hồng trần.

Nàng khôi phục lại tinh thần, cười cúi người: “Ta cùng người nhà tới chùa Tiềm Long này tạ lễ thần, đi xung quanh hóng gió liền bị cảnh đẹp trong núi này hấp dẫn, bất tri bất giác đi đến nơi này, lại cảm thấy mệt mỏi, không biết có được hay không hướng cư sĩ một ly trà thanh lọc?”

Cơ Ngọc và Cơ Diệp diện mạo có ba phần tương tự, đây cũng là nguyên do Cố Thịnh Nhân có thể liếc mắt một cái nhận ra Cơ Ngọc.

Nghe Cố Thịnh Nhân nói xong, Cơ Ngọc gật đầu, tiện đà cười cười: “Tiểu thư mời đi theo ta.”

Hắn dẫn Cố Thịnh Nhân hướng về phía trúc lâu đi qua, Cố Thịnh Nhân đi vào mới phát hiện trúc lâu này cư nhiên còn dẫn tới một tiểu viện độc lập, ở trên dựng một chỗ che nắng, nhưng thật ra là một nơi vô cùng hứng thú.

Hộc Châu cùng Lâm Lang lúc này đã chạy tới bên người Cố Thịnh Nhân.

Cơ Ngọc mời Cố Thịnh Nhân ngồi xuống, chính mình vào cửa.

Chờ đến thời điểm hẳn ra, trên tay đã bung lên một ly nước trà.

Cố Thịnh Nhân nói một tiếng cảm tạ, gợn tay nhận lấy.

“Tiểu thư!” Hộc Châu nhỏ giọng nhắc nhở nàng, đồ vật này lại lịch không rõ, cũng không thể tùy tiện uống.

Cố Thịnh Nhân không thèm để ý cười cười, nâng chung trà lên uống một ngụm.

“Dì?” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc cảm thán, “Hảo trà!”

Cơ Ngọc hơi mỉm cười: “Bất quá là tài nghệ bình thường, đảm đương không nổi một tiếng khen của tiểu thư.”

Cố Thịnh Nhân thăm nghĩ không như vậy ta như thế nào còn có thể cùng người giao lưu đâu?

Vì thế, Cố Thịnh Nhân mượn trà đạo này bắt đầu cùng Cơ Ngọc hàn huyên lên.

Ngoài ý muốn, hai người tương đương hợp ý. Nguyên bản Cố Thịnh Nhân chỉ là mang theo mục đích tiếp cận Cơ Ngọc, chính là một hồi nói chuyện phiếm, lại phát hiện Cơ Ngọc thế nhưng ở rất nhiều sự tình, đều cùng chính mình có quan điểm tương tự, cái này làm cho nàng thực ngạc nhiên.

Bất tri bất giác, hai người thế nhưng đàm luận hơn nửa canh giờ.

Chờ đến thời điểm nghỉ ngơi, Hộc Châu nhỏ giọng nhắc nhở Cố Thịnh Nhân cần phải trở về, Cố Thịnh Nhân hai mắt sáng lấp lánh, ý nghĩ cũng chưa hết nhìn Cơ Ngọc: “Nhân sinh khó gặp được một tri kỷ, hôm nay nhìn thấy cư sĩ, thật sự là chuyện may mắn của cuộc đời.”

Cơ Ngọc cũng cảm thấy cảm xúc tăng vọt, lại chỉ là đối với nàng nói: “Trúc lâu này là chỗ hẻo lánh, ta dẫn các người đi ra?”

Chỉ tới ba người Cố Thịnh Nhân đi theo Cơ Ngọc, ở thời điểm đi qua một mảnh rừng rậm, lại thỉnh thoảng nghe được một trận thanh âm kỳ quái.

Thanh âm kia đứt quãng, thỉnh thoảng hỗn loạn một tia mềm mại đáng yêu nghe được Hộc Châu và Lâm Lang cùng đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (7)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cố Thịnh Nhân ngay từ đầu mặt có chút đỏ, dù cho tự mình không có trải qua, nhưng người ở đây cũng đều biết thanh âm này ý nghĩa là gì.

Nhưng thực mau, Cố Thịnh Nhân sắc mặt liền tái nhợt: Nàng nghe, hai thanh âm này, thế nhưng cực kỳ quen tai!

Lập tức nàng bất chấp ngưng ngừng, hướng phương hướng kia nhìn thoáng qua, một liếc mắt cái này, khiến cho sắc mặt nàng càng trắng bệch: Áo váy kia lộ ra nửa, vai ngọc hơi lộ ra, gương mặt nữ tử ái tình, là thứ muội Tửong Vân Sam của mình, mà chính nam nhân cúi người ở trên người nàng làm động tác, chính là trừ quân Cơ Diệp cùng mình có hôn ước!

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân, nữ tử trước mắt giống như đã chịu đủ kích rất lớn, thần sắc thê lương, thân hình lung lay sắp ngã.

Trong lòng hắn không chịu không chế nảy lên một cỗ thương tiếc, lập tức không màng lễ giáo nâng nàng: “Hai người này ngươi nhận thức?”

Không biết có phải ảo giác hay không, Cố Thịnh Nhân cảm thấy trên người Cơ Ngọc, có một cỗ ẩn ẩn mùi hương hoa sen. Mùa này, cũng không phải là thời điểm hoa sen nở ra.

Nghe được Cơ Ngọc hỏi chuyện, Cố Thịnh Nhân chỉ là cắn chặt môi, khẽ lắc đầu.

Thấy vậy, Cơ Ngọc cũng không hỏi nhiều, nhìn về phía sau hai nữ tử kia cũng là vẻ mặt khiếp sợ, mấy người lặng lẽ đi ra ngoài.

Mấy người trầm mặc đi tới, Cơ Ngọc một đường dẫn người đưa đến sau núi.

Lúc này thần sắc của Cố Thịnh Nhân đã khôi phục bình tĩnh, nàng hướng về phía Cơ Ngọc hành lễ: “Đa tạ cư sĩ.”

Cơ Ngọc xem thần sắc nàng tuy rằng bình tĩnh, ánh mắt lại có chút mơ hồ bất định, biết nàng giờ phút này tâm thần tất nhiên có chút hoảng hốt, cũng không nhiều lời, mấy người nói vài câu liền vĩnh biệt.

Trở lại bên trong trúc lâu, Cơ Ngọc đóng cửa lại, trên mặt biểu tình lập tức thay đổi.

Hắn ngũ quan cực hảo, ngày thường đều là một biểu tình cùng thể gian vô tranh đậm nhiên, người cảm thấy hắn đúng là thần tiên trên núi ăn com đậm bạc, nhưng là giờ phút này, nụ cười từ bi bao dung kia biến mất, một đôi mắt ôn nhuận thế nhưng để lộ ra cảm giác lạnh thấu xương.

“Nhất Tra đi thăm dò, hôm nay nữ tử tới là người nào? Còn có, nữ nhân cùng nhị hoàng đệ kia của ta tăng tị với nhau lại là người nào.” Hắn thanh âm lạnh mà cứng rắn, không mang theo một tia cảm tình.

Trong một góc vang lên một tiếng “Dạ”, sau đó thoáng một trận thanh phong như phát quá, trong trúc lâu hoàn toàn quay về yên lặng.

Cơ Ngọc cấp chính mình đồ một ly trà, ngồi ở trên ghế tựa chậm rãi uống.

Hắn nhớ tới nữ tử ban ngày gặp gỡ.

Kỳ thật khi Cố Thịnh Nhân đi vào trúc lâu, hắn liền phát hiện nàng, cũng bị cặp mắt kia của nàng hấp dẫn.

Cũng không phải ra vẻ đơn thuần không rành thế sự, bên trong cặp mắt kia để lộ ra, chân chính là đối với toàn bộ sự vật tò mò.

Hắn nhìn nàng một người bởi vì nhìn đến một gốc cây diện mạo kỳ quái mà kinh ngạc cảm thán, bị một con sâu nhỏ trong bụi hoa đột nhiên nhảy ra dọa nhảy dựng, tiện đà lại rất có hứng thú quan sát nó, đương nhiên điều đó đều là Cơ Ngọc từ trong ánh mắt nàng nhìn thấy, Cố Thịnh Nhân từ đầu đến cuối, hành vi đều không có nửa phần khác người, thậm chí trên mặt, đều vẫn luôn duy trì hoàn mỹ dung nhan quý nữ hào môn.

Đúng là đối lập, làm Cơ Ngọc sinh ra hứng thú. Đương nhiên, hắn cũng không biết, loại hiện tượng này, ở một thế giới xa xôi khác, có một loại xưng hô, gọi là tương phản.

Hắn thiên tính lạnh nhạt, lại bị phụ thân tự mình ném tới loại địa phương này một mình sinh hoạt mười mấy năm, đã sớm dưỡng thành một người lạnh nhạt, rất ít có người hoặc sự vật có thể ở trong lòng hắn làm nổi lên hứng thú.

Cố Thịnh Nhân, là một người trong đó.

Chỉ là, xem phản ứng hôm nay của nàng, tựa hồ cùng Nhị đệ kia của mình, có chút quan hệ. Cơ Ngọc nhăn mày lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (8)

Chủ tứ ba người Cố Thịnh Nhân biểu tình đều hoảng hốt.

“Quận chúa?” Học Châu có chút lo lắng nhìn Cố Thịnh Nhân. Quận chúa nhà mình cùng trư quân có hôn ước, tuy rằng ngoại nhân cũng không biết, nhưng các nàng từ nhỏ đã bên người phụng dưỡng quận chúa đều rất rõ ràng, hôm nay hành vi của trư quân cùng Trương Văn Sam, quả thực trắng trợn quăng một cái tát ở trên mặt Trương Lệnh Trinh.

Cố Thịnh Nhân trên mặt vẫn như cũ có chút tái nhợt, lấy tính tình của nguyên chủ Trương Lệnh Trinh, phát hiện loại chuyện này tất nhiên sẽ không báo cho phụ mẫu, thậm chí còn sẽ ra lệnh tỳ nữ của mình không được phép đem việc này tiết lộ ra ngoài.

Nàng Cố Thịnh Nhân mới không muốn làm như vậy! Hà tất phải tiện nghi cho đôi câu nam nữ kia!

Văn Thành Trương công chúa liếc mắt một cái liền nhìn ra nữ nhi bảo bối trở về sắc mặt không đúng.

“A Trinh, làm sao vậy? Ở bên ngoài gặp sự tình không vui?” Văn Thành Trương công chúa về mặt đau lòng.

Trương Lệnh Trinh nhìn thấy mẫu thân, lúc trước kiệt lực ẩn nhẫn cảm xúc nháy mắt bùng nổ, trực tiếp bỏ nhào vào trong lòng ngực Văn Thành Trương công chúa òa khóc.

Văn Thành Trương công chúa lập tức luống cuống, nàng ở bên ngoài luôn luôn cao quý đoan trang không thể tiếp cận, đối với nữ nhi duy nhất Trương Lệnh Trinh này lại là đau đến tận xương tủy, quả thực chính là viên ngọc trong tay. Huống hồ A Trinh luôn luôn là cảm xúc nội tâm, nào có khi nào từng gào khóc như vậy?

Chỉ là mặc cho nàng đổ như thế nào, Cố Thịnh Nhân cũng chỉ cố khóc, như thế nào cũng không chịu nói.

Cố Thịnh Nhân đương nhiên sẽ không nói, nàng biểu hiện càng ủy khuất, Văn Thành Trương công chúa lửa giận sẽ càng lớn. Tuy rằng như vậy ả ả có chút lợi dụng tâm ái nữ của Văn Thành Trương công chúa, chính là nghĩ đến nguyên chủ Trương Lệnh Trinh cùng với vận mệnh Trương gia, Cố Thịnh Nhân chỉ có thể cường bách chính mình hạ tâm ngoan tới.

“Hai người các ngươi hôm nay là cùng quận chúa đi ra ngoài, đến tốt cùng gặp gỡ sự tình gì?” Văn Thành Trương công chúa ánh mắt sắc như kiếm bắn về phía hai người Học Châu cùng Lâm Lang.

Học Châu cùng Lâm Lang tự nhiên không dám dấu diếm, nom nớp lo sợ quỳ trên mặt đất, đem sự tình hôm nay gặp được Nhị hoàng tử cùng Nhị tiểu thư câu trả lời nói ra.

“Hỗn trướng!” Văn Thành Trương công chúa nói những lời này cũng không biết là mắng Nhị hoàng tử hay là mắng Trương Văn Sam, “Quả thực…… Quả thực là khinh người quá đáng!”

Nàng ngần lẩn không nghĩ tới, liền tại Phật môn nơi thanh tịnh này, ngay phía dưới mí mắt của mình. Hai người thế nhưng lại làm ra loại việc ác tha này.

“A Trinh.” Văn Thành Trương công chúa nhẹ nhàng mang Cố Thịnh Nhân chôn ở trong lòng ngực mình kéo ra.

“Ngươi nói cho mẫu thân nghe, ngươi đến tốt cùng có thích Nhị hoàng tử hay không?”

Cố Thịnh Nhân sững sốt một hồi lâu, ánh mắt mê mang hồng hồng cùng mũi hồng hồng có vẻ đáng thương, nàng lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Ta cũng không biết.”

Nguyên thân Trương Lệnh Trinh tự nhiên là thích, nhưng kia cũng là sau khi đại hôn, hiện giờ Trương Lệnh Trinh, cảm tình đối với Nhị hoàng tử, còn dừng lại ở hảo cảm mong lung. Đổi lại là Cố Thịnh Nhân, càng thêm không có khả năng đối loại tra nam này có hảo cảm gì.

Thấy bộ dáng này của nàng, Văn Thành Trương công chúa ngược lại yên lòng.

Bộ dáng này của nữ nhi, rõ ràng chính là còn chưa có động tình, hôm nay ủy khuất như vậy, phỏng chừng cũng bắt quá là cảm thấy hành vi Nhị hoàng tử làm tổn thương thể diện của mình mà thôi.

Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, này liền dễ làm nhiều chuyện. Nếu như A Trinh thật sự đối với Nhị hoàng tử động tình, nàng ngược lại một phen sức lực mới có thể khuyên nhủ nữ nhi, bất luận như thế nào, loại người như Nhị hoàng tử này, trăm triệu lần không phải là lang quân tốt.

Nàng đứng dậy, phân phó tỳ nữ mang nước ấm lên, xoa người đối với Cố Thịnh Nhân nói: “A Trinh, nhìn mẫu thân.”

Cố Thịnh Nhân có chút nghi hoặc nhìn qua.

“Ngươi là đại nữ nhi của Trương công chúa, là đích nữ duy nhất của Đại tướng quân, được Thánh Thượng phong làm Lang Hoa quận chúa.” Văn Thành Trương công chúa về mặt kiều ngạo nhìn nàng, “Bất luận vào thời điểm gì ngươi đều có thể cao ngạo ngang đầu lên, Nhị hoàng tử cùng Trương Văn Sam kia, không xứng để ngươi rơi lệ!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (9)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cùng lúc đó, một phần tư liệu điều tra cũng ở trước mặt Cơ Ngọc.

Cơ Ngọc trước cầm lấy một phần tư liệu về Cố Thịnh Nhân kia.

“Nguyên lai nàng tên Tướng Lệnh Trinh, là nữ nhi của Văn Thành cô mẫu.” Tướng Lệnh Trinh, Cơ Ngọc đem tên này nhắc mãi mấy lần.

Hắn từ khi bị “Trục xuất” đến chùa Tiềm Long này, những người tôn thất đó một đám đối với mình e sợ tránh còn không kịp, Văn Thành Trưởng công chúa là có chút quan tâm đến hắn.

Đối với vị trưởng bối này, Cơ Ngọc trong lòng vẫn luôn có chút cảm kích.

“Àn?” Cơ Ngọc nhìn đến một hàng tự trước mắt.

“Từ nhỏ cùng Nhị hoàng tử định ra hôn ước?” Cơ Ngọc không khỏi nhớ tới cảnh người kia trong rừng chơi đùa nữ tử, Cơ Diệp loại người này, thật sự là đáng tiếc.

Bất quá, nếu chính mình nổi lên tâm tư, hôn ước này, nhất định là không có khả năng.

Cơ Ngọc lại giơ tay cầm lấy một phần tư liệu khác, là về Tướng Văn Sam.

“Thứ yêu nghiệt do tỷ nữ sinh ra, quyến rũ hôn phu của tỷ tỷ mình?” Cơ Ngọc trong tay dùng sức, một phần tư liệu về Tướng Văn Sam kia phảng phất bị một lực phiến dập nát thành mảnh vụn.

“Nếu đã muốn bò lên trên giường Nhị đệ của ta như vậy, ta sẽ giúp ngươi.” Cơ Ngọc cười đến có chút ý vị thâm trường.

Hắn hướng tới chỗ tối vỗ vỗ tay, một bóng dáng màu đen từ trong một góc hiện thân, quỳ gối trước mặt Cơ Ngọc.

“Thay ta đi làm một việc.....”

Văn Thành Trưởng công chúa từ chùa Tiềm Long trở về, liền lập tức đi vào trong phòng Đại tướng quân.

“Thế nhưng có việc này?” Đại tướng quân vừa kinh ngạc vừa tức giận. Đối với nữ nhi Tướng Văn Sam này, hắn là không có ấn tượng gì, năm đó hắn cùng Văn Thành lưỡng tình tương duyệt, mẫu thân của Tướng Văn Sam nhân lúc hắn say rượu bò lên giường, xong việc, tuy rằng Văn Thành Trưởng công chúa tò mò không so đo, hắn nhưng vẫn cảm thấy thê tử thua thiệt, đối với Tướng Văn Sam, thật sự không yêu thích nổi.

“Ngịch nữ! Ta muốn thỉnh gia pháp!” Đại tướng quân tức giận không thể kiềm được.

“Chờ một chút.” Văn Thành Trưởng công chúa ngăn cản cơn tức giận của Đại tướng quân, “Khiến trách Tướng Văn Sam bất quá là việc nhỏ, hiện tại việc cấp bách, là như thế nào hủy bỏ hôn sự của A Trinh cùng Thái tử. A Trinh lập tức liền phải cập kê, đến lúc đó vạn nhất bị Hoàng hậu hạ chỉ tứ hôn liền trở tay không kịp, ta nhưng không muốn A Trinh gả cho vị hôn phu cùng thứ muội tử cùng nhau!”

“Ngươi nói đúng.” Đại tướng quân bình tĩnh xuống.

Phu thê bắt đầu họp lại nghĩ như thế nào cùng hoàng gia nói ra chuyện này.

Không nghĩ tới, bên này còn không có cách, hoàng thất bên kia liền tới một đạo ý chỉ.

“Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!” Văn Thành Trưởng công chúa và Đại tướng quân đối với Hoàng đế phía trên cúi người.

“Bình thân.” Ngồi ở long ý Thánh Đức đế trong lòng rất có chút khó xử, nhìn mặt muội muội Văn Thành, hắn tổng cảm thấy kế tiếp có chút nói không nên lời.

“Trẫm và Hoàng hậu, ngày gần đây mỗi đêm đều cùng mộng giống nhau.” Hoàng đế trầm ngâm sau một lúc lâu, quyết định đi thẳng vào vấn đề.

Văn Thành Trưởng công chúa và Đại tướng quân hai mặt nhìn nhau, nằm mơ cùng mình có quan hệ gì? Hoàng đế kế tiếp nói lại làm cho bọn họ chấn kinh một chút.

“Có ánh dương ở phía đông rơi xuống, cũng là bên trong Đông Cung.” Đông Cung chính là Thái tử chỗ ở.

Đại tướng quân nói: “Chúc mừng bệ hạ, đây là đại cát chi triệu.”

Nhưng mà Hoàng đế nói câu tiếp theo lại làm cho phu thê Đại tướng quân hoảng sợ: “Lại có ánh trăng từ phía tây chiếu tới, hướng về trong phủ đệ của khanh.”

Văn Thành Trường công chúa trong lòng “Lộp bộp” một tiếng, lời này của Hoàng đế ý tứ là? Nhật nguyệt buông xuống, đây chính là đại đại điềm lành, Đông Cung Thái tử là nhật, kia trong quý phủ mình ai là nguyệt?

Nghĩ tới nghĩ lui, phù hợp yêu cầu đó nhất là A Trinh.

Đại công chúa bị ý nghĩ của chính mình làm kinh ngạc một thân mồ hôi lạnh. Người đương thời thờ phụng thần phật, đối với loại chuyện này cực kỳ tôn sùng, nếu là trên người A Trinh mang lên cái dự triệu này, kia hôn sự của nàng cùng Thái tử, bất luận như thế nào, cũng không có biện pháp hủy bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (10)

Văn Thành Trường công chúa nhìn về phía trượng phu của mình, phát hiện trong mắt Đại tướng quân cũng là nghi hoặc sợ hãi bất định, việc này tới quá nhanh, quả thực làm cho phu thê bọn họ trở tay không kịp.

Văn Thành Trường công chúa hít sâu một hơi, cười nói: “Có phải hay không là bệ hạ ngài ngày gần đây quá mức mệt mỏi, làm cho xuất hiện một ít ảo giác?”

Này gần như là nghi ngờ đương kim! Vô luận như thế nào, Văn Thành Trường công chúa cũng không thể tận mắt nhìn thấy nữ nhi mình rơi vào hố lửa Đông Cung này.

Đương kim Thánh Thượng lập tức tức giận trừng mắt nhìn muội muội nhà mình liếc mắt một cái: “Trẫm còn chưa tới già cả mắt mờ nông nổi! Huống chi, Hoàng hậu mấy ngày nay cũng mộng tương tự, hay là Hoàng hậu cũng là làm lụng vất vả quá độ sinh ra ảo giác?”

Cũng chính là muội muội ruột duy nhất, nên hoàng đế mới có thể nhẹ nhàng buông tha như vậy. Đổi lại là người khác, nghi ngờ Thánh Thượng chính là một tội danh đại bất kính.

Nhìn hoàng đế thần sắc chắc chắn, Văn Thành Trường công chúa và Đại tướng quân trong lòng đều là một mảnh lạnh lẽo.

Nhìn thấy hoàng đế nhìn hai người mình, Văn Thành Trường công chúa miễn cưỡng lộ ra một cái tươi cười không đến mức luống cuống, mở miệng nói: “Kia không biết Thánh Thượng là tính toán như thế nào?”

Cái này đến phiên hoàng đế chần chờ.

Hắn nhìn muội muội nhà mình, vẻ mặt có chút áy náy hiếm thấy. Không nghĩ tới, thần sắc này bị phu thê Trường công chúa nhìn thấy, trong lòng lại càng hoảng hốt, hay là, việc này, còn có chuyện xấu gì?

Hoàng đế khó có được thời điểm ngưng ngừng này, hắn nhìn muội muội: “Văn Thành, ta vừa mới có chuyện tình không có cùng người nói, mặc kệ như thế nào, làm công chúa hoàng thất, người phải biết rằng, ta ra bất luận quyết định gì, đều là vì tốt cho hoàng thất.”

Văn Thành Trường công chúa trong lòng càng thêm hoảng loạn: “Hoàng huynh, rốt cuộc có chuyện gì?” Dưới tình thế cấp bách, nàng liền nói cách xưng hô nhiều năm trước.

“Trẫm cùng Hoàng hậu ở cảnh trong mơ kia, cũng không phải là đích nữ A Trinh do người sinh ra, mà là một khu nhà tên là Hải Đường viện. Trẫm đã ra quyết định, đầu tháng sau, Thái tử sẽ lấy thứ nữ người làm Trắc phi nhập phủ.”

Hoàng đế thật sâu cảm thấy quyết định này có chút xin lỗi Văn Thành Trường công chúa cùng Đại tướng quân, hôn ước của Thái tử và Lang Hoa quận chúa Tường Lệnh Trinh hẳn là biết đến, hiện giờ, lại là muốn Thái tử ghênh thứ muội nàng nhập phủ. Thiên Khải vương triều chưa từng có tiền lệ tỷ muội cùng thờ một chồng, huống chi, thật làm như vậy, cũng là đối Tường Lệnh Trinh là một việc nhục nhã. Cứ như vậy, hôn ước giữa Tường Lệnh Trinh cùng Thái tử tất yếu phải hủy bỏ.

Văn Thành Trường công chúa lúc này đã ngây dại, hoàng đế tưởng tin tức của mình làm nàng khó có thể tiếp thu, không nghĩ tới, nàng cũng không phải khó chịu, mà là kinh hãi.

Đúng là trời cao rũ lòng thương!

Văn Thành Trường công chúa vừa mừng vừa sợ, không nghĩ tới, một khắc trước còn vì vận mệnh nữ nhi mình mà bàng hoàng, giây tiếp theo thế nhưng tới tin tức tốt này, còn hợp với đem ý mình đem hôn ước cấp giải quyết!

Nàng hồi phục tinh thần lại, liền nghe được hoàng đế tiếp tục lại nói: “..... Trẫm biết việc này là ủy khuất A Trinh, nàng là ta nhìn lớn lên, ta đau nhiều nàng, cũng vẫn luôn hy vọng nàng có thể gả vào hoàng gia chúng ta, ai, lần này xem như hoàng thất chúng ta xin lỗi nàng, ta ngày mai liền hạ chỉ, phong A Trinh làm Thanh Dương quận chúa, đất phong Văn Thành phụ cận Thanh Dương quận người, liền ban cho nàng đất phong đó đi.”

Văn Thành Trường công chúa bị đại quả hồng tạt này có chút choáng, ban đất phong? Triều đại quận chúa không có tư cách ban đất phong, ngay cả công chúa, cũng muốn coi trình độ sủng ái mà được.

Văn Thành Trường công chúa là đích nữ của tiên đế, giờ là muội muội của hoàng đế, tôn vinh như thế, mới có đất phong thuộc về mình, không nghĩ tới, lần này hoàng thất bồi thường thế nhưng không ngờ lại to đến vậy!

Có đất phong quận chúa, có thể so với công chúa hoàng thất giống nhau, đều tôn quý!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (11)

Hoàng đế thấy phu thê công chúa không có dị nghị gì, trong lòng càng thêm áy náy, cách một ngày cấp ban thưởng cho Cố Thịnh Nhân, càng thêm vài phần phong phú.

Phu thê Trường công chúa vô cùng cao hứng trở về phủ.

Trường công chúa hồi phủ liền kêu nữ nhi qua, nói sự tình hôm nay với hoàng đế báo cho nàng.

Dứt lời, Văn Thành Trường công chúa liếc mắt nhìn kỹ thần sắc của nữ nhi, thấy thần sắc vui sướng, cũng không mất mát, lúc này mới hoàn toàn yên lòng.

Nàng rất sợ A Trinh Lynn tiếc địa vị Thái Tử phi tôn quý, vẫn luôn lẩn quẩn trong lòng, đi vào bên trong thâm cung nơi ăn thịt người không nháy mắt —— từ nhỏ lớn lên ở trong cung, Văn Thành Trường công chúa đối với những thủ đoạn hậu cung, chính là kiến thức không cạn.

Cố Thịnh Nhân tự nhiên cũng vui sướng, nàng đang lo như thế nào thoát khỏi hôn ước cùng Cơ Diệp, không nghĩ tới liền nhanh như vậy đạt được.

Bất quá, nguyên bên trong cốt truyện không có xuất hiện tình huống này? Cố Thịnh Nhân gọi hệ thống.

Hệ thống lóe một chút, trả lời: “Đang kiểm tra..... Không cách nào kiểm tra, có thể là phép tắc của thế giới tự động bổ sung, không có tình huống dị thường, thỉnh ký chủ cứ theo lẽ thường chấp hành nhiệm vụ.”

Được rồi, Cố Thịnh Nhân thấy hỏi không ra kết quả, cũng liền không hề rối rắm việc này.

“Đây chính là tiện nghi cho Tướng Văn Sam.” Văn trưởng thành công chúa cảm giận nói.

Một cái thứ nữ, có thể gả cho trư quân làm Trắc phi, này đã là vinh quang thiên đại. Trường công chúa không chút nghi ngờ, có ngày nguyệt đi vào giấc mộng đêm lành này, nếu không phải xuất thân Tướng Văn Sam thật sự không tốt, tuyệt đối không có biện pháp lấp kín miệng sĩ phu trong triều đình, hoàng thất rất có khả năng trực tiếp nâng nàng lên làm chính phi của trư quân.

Cố Thịnh Nhân chớp chớp mắt, tiện nghi? Kia nhưng không nhất định. Rốt cuộc, Cơ Diệp cùng Tướng Văn Sam, chính là đầu sỏ gây tội hại Tướng gia, một đời này, nàng nếu chiếm thân mình Tướng Lệnh Trinh, tự nhiên phải hảo hảo hỏi báo bọn họ một phen.

Bên này, Cơ Ngọc cầm thủ hạ truyền báo đến, nhẹ nhàng cười: “Ồ chùa Tiềm Long này lâu như vậy, ta cũng không có đi ra ngoài, không biết những cố nhân đó, còn nhớ rõ ta?”

Ngày thứ hai, trong cung truyền đến ý chỉ chấn kinh toàn bộ hoàng thành.

Hai đạo ý chỉ này đều là có quan hệ cùng phủ Đại tướng quân.

Thứ nhất, là Lang Hoa quận chúa phủ Đại tướng quân, được Thánh Thượng tự tay viết ý chỉ phong làm Thanh Dương quận chúa, ban đất phong Thanh Dương quận!

Lang hoa quận chúa, hiện tại là Thanh Dương quận chúa Tường Lệnh Trinh, trở thành quận chúa đầu tiên từ khi lập vương triều Thiên Khải có đất phong của mình.

Đạo ý chỉ thứ hai, càng làm người người không ngờ tới, thứ nữ Đại tướng quân, thế nhưng được trừ quân lập thành Trắc phi?

Trừ quân là thân phận gì? Chủ nhân tương lai của Thiên Khải vương triều! Trắc phi bất đồng với phi thiếp khác, là có danh phận, có thể được viết vào gia phả hoàng đế. Nói như vậy, Trắc phi của trừ quân đều là những đích nữ thế gia, Tường Vân Sam này một thứ nữ có tài đức gì, có thể trở thành Trắc phi của Thái tử điện hạ?

Không ít người trong lòng đều có nghi hoặc này, Tường Vân Sam trước kia quá mức trầm, bên trong hoàng thành này, bao nhiêu người chỉ biết là Đại tướng quân có một đích nữ Lang Hoa quận chúa cực kỳ được sủng ái, còn về thứ nữ Tường Vân Sam, đó là ai? Nghe cũng chưa nghe nói qua!

Ở tiểu viện của Tường Vân Sam, nghe hạ nhân không ngừng chúc mừng cùng khen tặng, Tường Vân Sam cực kỳ đắc ý nâng cằm lên.

Nàng ánh mắt liếc về hướng Đông viện, đó là nơi ở của Tường Lệnh Trinh, trong lòng cười lạnh: Đích nữ thì như thế nào? Quận chúa thì như thế nào? Chung quy còn không phải, liền một vị hôn phu, đều là người của ta!

Nàng nhìn làn váy màu đỏ thêu điệp trên người mình, đây chính là công phẩm trong cung, đổi lại là Tường Vân Sam trước đây, chính là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Không vội, từ từ tới. Tường Lệnh Trinh, ta sẽ đem từng thứ mà ngươi có được, một chút một chút đoạt lấy. Làm người cũng phải nếm thử, tư vị hai bàn tay trắng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (12)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Hệ thống, về việc Thái tử Cơ Diệp mấy năm nay hại sự trong sạch của nữ tử dân lành, cùng với việc hấn cấu kết với các đại thế gia, trao đổi lợi ích, đều sửa sang lại xong sao?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống: “Căn cứ yêu cầu của ký chủ, tư liệu sở hữu đã chuẩn bị hoàn chỉnh.” Hệ thống quả nhiên là một bàn tay vàng, Cố Thịnh Nhân lật xem tư liệu bên trong đầu, mấy thứ này, bị một đảng Thái tử cầm giữ đến kín mít, nếu là dùng nhân lực tra tìm, cũng không biết phải chờ tới năm nào tháng nào mới có thể sưu tập đến, mà hệ thống chỉ cần rà quét một chút, thế giới này đối với Cố Thịnh Nhân mà nói, không có bí mật nào đáng nói.

“Vây là tốt rồi.” Mấy thứ này, đủ để cho Thái tử không có cơ hội xoay người. Cường hiếp dân nữ, đủ để kích động sự phẫn nộ của dân chúng, mà hoàng đế trên kia, càng không có khả năng chịu đựng một cái kết bè kết cánh thậm chí nguy hại tới ích lợi hoàng tử vương triều.

Chỉ là, mấy thứ này, còn phải chờ tới một cơ hội thích hợp để lấy ra ngoài mới hảo.

Cố Thịnh Nhân trong lòng nhẹ nhàng không thôi, chỉ cần đảo một Cơ Diệp, Tường Vân Sam tự nhiên sẽ không có ngày yên lành, nhiệm vụ của nàng cũng liền hoàn thành một nửa.

Còn về một nửa khác, Cố Thịnh Nhân không khỏi nhớ tới người nợ trong rừng trúc sau núi, chớp mũi phảng phất lại ngửi thấy được hương hoa sen thanh đậm.

“Quận chúa, chúng ta thật sự muốn làm như vậy sao?” Hộc Châu có chút thấp thòm hỏi, Lâm Lang ngược lại có chút hưng phấn.

Cố Thịnh Nhân cười liếc nhìn nàng một cái: “Lại không phải làm cái sự tình gì nhận không ra người, người không cần lo lắng, mẫu thân nơi đó tự nhiên có ta đi nói.”

Nàng lúc này bỏ đi cung trang phiêu dật hoa lệ ngày thường, thay một thân hồ phục.

Không sai, hôm nay Cố Thịnh Nhân cùng mấy bạn thân giao hảo hẹn ước, muốn đi ra ngoài du sơn.

Thiên Khải vương triều dùng võ lập quốc, không nói binh dân, quý tộc nữ tử phần lớn đều là tinh thông cưỡi ngựa bắn cung, đánh mã du lịch săn thú,

cũng là một loại hoạt động thường thấy.

Từ hội chùa lần trước té ngã, Văn Thành Trường công chúa liền không cho phép Tường Lệnh Trinh đơn độc ra phủ, nói cách khác, Cố Thịnh Nhân từ khi đến thế giới này, trừ bỏ một lần kia theo Văn Thành Trường công chúa đi chùa Tiềm Long, liền không có ra khỏi cửa.

Làm một nhân loại được “Sáng tạo” ra, Cố Thịnh Nhân tò vè, mặc dù có hệ thống trong tay, nàng cảm kỳ thư họa các phương diện năng lực giống như là khai quả giống nhau hoàn mỹ, nhưng là trước nay đều không có thực tiễn qua.

Đối với lần cưỡi ngựa lần này, nàng là tương đối chờ mong.

Đối quần áo hảo, Cố Thịnh Nhân bảo hai tỷ nữ bên người chờ, chính mình một người đi ra phủ “Giải quyết” sự tình.

Nàng cũng không có đi tới phòng Văn Thành Trường công chúa, mà là..... Chuyển đi tới nơi ở của Đại tướng quân.

So với Trường công chúa ngẫu nhiên đối nữ nhi nghiêm khắc, Đại tướng quân đối với Tường Lệnh Trinh cơ hồ nuông chiều hiển nhiên càng dễ thu phục.

Quả nhiên, con người nháy mắt ươn ướt, phấn nộn môi nộn đỏ, hơn nữa một câu nũng nịu “Phụ thân”, luôn luôn xưng là Thiết Huyết lãnh khốc Đại tướng quân lập tức liền quân lính tan rã, còn tự mình dẫn nữ nhi đưa đến cửa phủ—— Tường Lệnh Trinh thành thạo thân thủ cưỡi ngựa.

Nhìn nữ nhi mặt vui vẻ rồi đi, Đại tướng quân mới thu hồi mặt tươi cười, đối với chỗ tới phân phó: “Hảo hảo đi theo quận chúa, đừng để bắt lộn cái gì không có mất làm thương tới rồi nàng.”

“Dạ.”

Chờ đến khi Văn Thành Trường công chúa biết được tin tức, Cố Thịnh Nhân sớm đã đi không thấy bóng dáng.

“Đây là lo lắng ta không đồng ý? Còn cố ý gạt ta!” Trường công chúa dờ khóc dờ cười, phục lại xụ mặt nói: “Chờ quận chúa trở về, dẫn nàng đến trong phòng ta! Xem ta như thế nào thu thập nàng.”

Vẫn luôn đi theo Văn Thành Trường thành công chúa mà ma ma phía sau âm thầm phun tào: Công chúa ngài trong ánh mắt ý cười có hay không thu liễm một chút rồi mới nói những lời này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (13)

“A Trinh!” Nhìn thấy Cố Thịnh Nhân lại gần, các vị tiểu thư đang nói chuyện phiếm đều hướng về phía nàng phát tay.

Cố Thịnh Nhân đánh ngựa sang, quả nhiên tất cả mọi người cùng Cố Thịnh Nhân giống nhau, đều là một sắc thuần hồ phục, cách đó không xa, một số con ngựa cường tráng oai hùng đang cúi đầu an tĩnh ăn cỏ.

“Đã lâu không thấy người ra cửa.” Nói chuyện chính là Lễ Quận Vương phủ Đan Dương Huyền, là một trong những bạn thân đối với Tường Lệnh Trinh cực kỳ tốt, cũng là một trong số ít người biết được hôn ước của Tường Lệnh Trinh cùng Thái tử.

“Ta lần trước bị ngã một lần, mẫu thân không cho phép ta ra cửa.” Cố Thịnh Nhân cười đáp, nụ cười cô sáng lạn rất có hảo cảm, ở trong nguyên tác, sau khi Tường Lệnh Trinh gặp nạn, nàng là người duy nhất vẫn luôn đối với Tường Lệnh Trinh không rời không bỏ, một lòng muốn cứu nàng thoát ra nhà giam.

Đan Dương Huyền nhìn thấy Tường Lệnh Trinh tươi cười sáng ngời, không thấy một tia u ám, nghe được Tường Văn Sam được nạp làm Trắc phi sau khi vẫn luôn nhắc tới tâm mới thả xuống.

“Đi! Phụ vương ta mấy ngày trước tìm cho ta một con ngựa tốt ở Tây Vực, hôm nay cho các người nhìn thấy một phen!” Đan Dương Huyền cười nói.

Mỗi người cưỡi ngựa chạy về nơi xa, ngựa của Đan Dương Huyền quả nhiên là chạy nhanh ngàn dặm, thực mau liền vượt lên những người khác rất xa, duy nhất có thể chạy cùng với nàng cũng chỉ có Cố Thịnh Nhân.

“Ha ha, A Trinh chúng ta mặc kệ các nàng, ta lặng lẽ mang người đi một nơi hảo địa phương!” Đan Dương Huyền hưng phấn đối Cố Thịnh Nhân nói.

Cố Thịnh Nhân bị một phen truy đuổi dẫn đến hứng thú, lập tức cũng không màng phía sau Học Châu kêu, đi theo Đan Dương Huyền lập tức liền chạy không thấy bóng dáng.

“Không tốt!” Càng chạy xa, Cố Thịnh Nhân liền phát hiện có chỗ không đúng, dưới thân ngựa thể nhưng ẩn ẩn có dấu hiệu phát cuồng, ngựa này có vấn đề!

“Đương Huyền! Ngựa của ta xảy ra vấn đề!” Cố Thịnh Nhân đối với Đan Dương Huyền la lớn.

Đan Dương Huyền nghe vậy cả kinh, hướng tới Cố Thịnh Nhân bên này nhìn qua, lập tức liền thay đổi sắc mặt.

“A Trinh, người dám chắc! Ta từ từ tiếp cận.” Đan Dương Huyền không chế được con ngựa dưới thân tới gần, tính toán đến lúc đó kéo Cố Thịnh Nhân lên ngựa của mình.

Nào biết đâu rằng ngựa của Cố Thịnh Nhân lúc này tinh thần đã không bình thường, nhìn thấy có con ngựa khác lại gần, thể nhưng lại gio chân ra sau, hung hăng đá đi!

“Tê ~!” Ngựa của Đan Dương Huyền kêu thảm một tiếng, đơn giản còn nhớ rõ chủ nhân ở trên lưng ngựa, tận lực ổn định không có bị té ngã, nhưng là không bao giờ chịu tiếp cận ngựa của Cố Thịnh Nhân.

Chờ đến khi Đan Dương Huyền bên này thật vất vả mới ổn định được, Cố Thịnh Nhân đã không thấy bóng dáng!

“A Trinh!” Đan Dương Huyền trong lòng hoảng loạn, nếu là A Trinh xảy ra chuyện gì.

Cố Thịnh Nhân lúc này cũng không quá tốt, con ngựa kia không biết bị cái gì kích thích, chỉ biết là phát lực chạy như điên, năng bị xóc đến không thở được, có đôi khi ven đường có lá cây đánh vào trên người, làm đau!

“Hệ thống!” Cố Thịnh Nhân ở trong đầu gọi hệ thống, “Này đến tốt cùng là chuyện như thế nào.”

Hệ thống trả lời: “Từ dưới thân ngựa của người, kiểm tra đo lường được thành phần của trí huyễn được tề.”

Cố Thịnh Nhân thần sắc lạnh lùng: “Nói như vậy, là do người làm?”

Hệ thống trả lời: “Nguyên cốt truyện cũng có việc này, ký chủ chẳng lẽ đã quên?”

Cố Thịnh Nhân trong lòng hồi tưởng một chút, đúng rồi, nữ tử Tướng Văn Sam xuyên qua là có một lần hạ độc ngựa của Tướng Lệnh Trinh, một lần kia Tướng Lệnh Trinh từ trên ngựa ngã xuống dưới, tay trái bị gãy một đoạn, phải tĩnh dưỡng suốt nửa năm.

Nhưng kia không phải là sự tình hai năm về sau sao?

Hệ thống trả lời: “Ký chủ thay đổi vận mệnh nguyên thân, cốt truyện thế giới tự nhiên cũng đã xảy ra biến hóa. Bất quá, hiện tại, ta khuyên ký chủ không cần nghĩ quá nhiều, nghĩ nhanh cách ứng phó với tình huống trước mặt là được.”

Cố Thịnh Nhân hoàn hồn, phía trước thể nhưng đã không có đường, mà là một mảnh vách đá trơn bóng, mà con ngựa dưới thân hoàn toàn không có xu hướng dừng lại.

“A!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (14)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cố Thịnh Nhân nhắm mắt, liền tính toán nhảy ra khỏi ngựa. Không có biện pháp, nếu cứ như vậy mặc cho nó chạy thì sẽ đụng phải vách đá, chính mình không chết thì cũng tàn tật!

Đang ở thời điểm Cố Thịnh Nhân chuẩn bị nhảy xuống, đột nhiên nghe được hệ thống nghi hoặc “Đi” một tiếng.

Đồng thời, một cánh tay cường kiện hữu lực đặt ở bên hông nàng, hơi dùng lực, Cố Thịnh Nhân cả người bay lên trời, rơi vào trong lòng ngực ấm áp.

Hít thở tức khắc quanh quần hương hoa sen thanh đậm, Cố Thịnh Nhân liền biết người phía sau là ai.

Bên tai truyền đến một tiếng hét thảm, nàng theo bản năng muốn đi xem con ngựa lúc trước ngồi mình kia, lại bị Cơ Ngọc giơ tay che khuất mắt.

“Đừng nhìn.” Thanh âm réo rắt ở bên tai nàng vang lên.

Nàng yên lặng suy nghĩ một chút, trường hợp kia phỏng chừng có chút huyết tính, liền ngoan ngoãn gật đầu không đi xem bên kia.

Cơ Ngọc thần sắc lãnh lệ nhìn thoáng qua con ngựa bị đâm đầu rơi xuống máu chảy ngả vào vũng máu, ôm Cố Thịnh Nhân xoay người liền đi trở về.

Tay vẫn luôn che mắt của Cố Thịnh Nhân buông xuống, nàng đột nhiên nhớ tới, người này không phải là nên ở chùa Tiềm Long sao? Như thế nào lại ở đây?

Cơ Ngọc săn sóc đem Cố Thịnh Nhân ôm xuống ngựa.

“Đa tạ.” Cố Thịnh Nhân thành thật hướng Cơ Ngọc nói lời cảm tạ, nếu không có hắn, mặc dù chính mình có hệ thống trong người, phỏng chừng cũng phải chịu khổ một phen.

“Không cần khách khí, ta chỉ là trùng hợp đi ngang qua mà thôi.” Không biết có phải ảo giác hay không, Cố Thịnh Nhân cảm thấy thời điểm Cơ Ngọc nói chuyện, ánh mắt nhìn thoáng qua hệ thống trước người mình.

Hệ thống phản bác: “Không có khả năng! Từ bỏ ký chủ, không ai có thể nhìn đến ta.”

Đó chính là chính mình hoa mắt, Cố Thịnh Nhân cũng không thêm để ý chuyện này.

“Đứng rồi, người như thế nào tới nơi này?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Cơ Ngọc mỉm cười: “Nhàn rồi không có việc gì ta đi ra ngoài một chút.”

Cố Thịnh Nhân âm thầm nghĩ đến: Bị cảm tức người còn có thể khí thế trấn tĩnh như vậy nhàn nhã đi dạo, xem ra vị Đại hoàng tử này, bị tất cả mọi người coi thường a.

Nàng có chút hưng phấn, Cơ Ngọc càng lợi hại, nàng hoàn thành nhiệm vụ tỷ lệ cũng liền càng cao không phải sao?

Bên má đột nhiên truyền đến một tia ấm áp, Cố Thịnh Nhân giương mắt, là ánh mắt chuyên chú của Cơ Ngọc.

“Nơi này có một phiền là khô.”

Nhìn chuyên chú khuôn mặt của nam nhân gần trong gang tấc, Cố Thịnh Nhân đột nhiên cảm giác tâm mình bất quy tắc nhảy nháy.

“Hệ thống, hắn lớn lên thật là đẹp mắt.”

Hệ thống không biết vì cái gì, không có trả lời nàng.

Cơ Ngọc mỉm cười nhìn sắc mặt Tường Lệnh Trinh hơi hơi phiếm hồng, sau đó trốn tránh nhìn về phía nơi khác.

“A, nơi này thật xinh đẹp!”

Cố Thịnh Nhân lúc trước cũng không có chú ý tới, phía sau mình, thế nhưng là một mảnh mênh mang biển hoa.

“Đây là hoa gì?” Cố Thịnh Nhân có chút tò mò, nhẹ nhàng đi tới gần một chút người, loại hoa này màu lam nàng trước nay đều không có gặp qua.

Cơ Ngọc đi theo nàng cùng nhau ngồi xổm xuống: “Loại hoa này, đến từ một bộ lạc ở phía nam, gọi là gọi tình. Nghe nói bộ lạc kia tiểu tử nếu đối với cô nương nào có ý, liền sẽ mang theo hoa gọi tình kia đi tới trước mặt cô nương, cô nương liền sẽ biết, trước mặt là người tâm duyệt mình, khẩn cầu được mình đáp lại.”

Thanh âm hần từ từ êm tai, từ hần trong miệng êm tai nói tới chuyện xưa mỹ lệ này, thêm một ý lưu luyến.

Cố Thịnh Nhân cảm thụ được nhiệt độ bên người truyền đến, chỉ cảm thấy tim đập đến càng nhanh chóng.

Hắn đưa chính mình đưa tới nơi, là có ý tứ gì? Còn giảng một câu chuyện xưa như vậy?

Ngơ ngẩn một lát, trước mặt đột nhiên hiện lên một bông hoa gọi tình kiều diễm ướt át, ở sau hoa, là khuôn mặt Cơ Ngọc ôn nhu tươi cười.

“Ta cảm thấy hoa này thực thích hợp với người.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (15)

Không khí tại đây một khắc đều yên lặng.

Cố Thịnh Nhân có chút không biết làm sao, nàng ở trong lòng kêu hệ thống: “Hệ thống, lúc này ta phải làm sao bây giờ?”

Nhưng hệ thống giống như là chết máy, sống chết không đáp lại nàng.

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân mặt hoảng loạn, thần sắc u ám.

Hắn biết Tướng Lệnh Trinh lúc này còn không có thông suốt, nhưng là hắn không nghĩ chờ đợi, đang chuẩn bị lại gần một ít, sắc mặt của hắn đột nhiên thay đổi.

Có người tới đây.

Cơ Ngọc biết rõ thân phận của mình lúc này không thích hợp bại lộ ở trước mặt mọi người, chỉ nói khẽ với Cố Thịnh Nhân: “Ta đột nhiên có chút việc, phải lập tức rời đi. Sự tình hôm nay ta tới nơi này, coi như là một bí mật nhỏ của hai người chúng ta, hảo sao?” Cuối cùng một câu hảo sao kia, hắn cố tình phóng thấp thanh âm, âm cuối thiên hồi bách chuyển, khiến cho Cố Thịnh Nhân trên mặt lại đỏ hồng.

Nhìn thấy nàng ngoan ngoãn gật đầu, Cơ Ngọc vừa lòng câu môi cười cười, hắn nghĩ nghĩ, liền đem hoa gọi tình trong tay gài lên búi tóc của Cố Thịnh Nhân, lắc mình một cái liền rời đi.

Chờ đến khi Cơ Ngọc rời đi, Cố Thịnh Nhân mới nhẹ nhàng thở ra.

“Chúc mừng ký chủ, được thổ lộ.” Thanh âm hệ thống lúc này lại vang lên.

Cố Thịnh Nhân có chút ủy khuất: “Vừa mới nãy ta gọi người như vậy nhiều lần, người đều không trả lời ta.”

Hệ thống trầm mặc một chút, mới nói: “Vừa mới nãy trình tự xuất hiện lỗi hỏng, đang tự mình chữa trị.”

“Ta đây phải biết làm sao bây giờ?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống suy nghĩ một chút: “Ký chủ nguyên kế hoạch là nâng đỡ Cơ Ngọc trở thành hoàng đế, mà người muốn trở thành Hoàng hậu, hắn tâm huyết người loại tình huống này, không phải là thích hợp nhất sao?”

Cố Thịnh Nhân suy nghĩ một chút, hình như là đạo lý như vậy. Bất quá, tổng cảm thấy bộ dáng không đúng chỗ nào?

“A Trinh!” Không đợi Cố Thịnh Nhân suy nghĩ cẩn thận, Đan Dương Huyền gọi liền đánh gãy suy nghĩ của nàng.

Cố Thịnh Nhân đứng lên, Đan Dương Huyền xuống ngựa đi tới, lập tức liền ôm lấy Cố Thịnh Nhân.

“Ta nhìn thấy con ngựa kia của người biến thành đáng sợ kia, bị hù chết. Còn hảo người không có việc gì.” Đan Dương Huyền vì bị dọa mà khóc.

Cố Thịnh Nhân an ủi bạn tốt trong lòng: “Được rồi được rồi, ta không phải không có việc gì sao?”

Phía sau Đan Dương Huyền, là một đội binh lính giáp trụ, nghĩ đến lúc Đan Dương Huyền không thấy mình, dưới tình thế cấp bách trở về gọi cứu binh.

Không dám lại để Cố Thịnh Nhân cười ngựa, thời điểm trở về, Cố Thịnh Nhân chính là bị Đan Dương Huyền lôi kéo đi lên xe ngựa.

“Ta là từ phụ cận này tìm thị vệ, bây giờ, chắc hẳn Văn Thành cô mẫu cùng Đại tướng quân đều biết được tin tức.” Đan Dương Huyền đối với Cố Thịnh Nhân nói.

Phụ thân nàng là Lễ Quận vương là do phi tần tiên đế sinh ra, nàng xưng hô với Văn Thành Trương công chúa một tiếng cô mẫu cũng là lẽ thường.

Đang nói, xe ngựa bên ngoài bỗng dừng truyền đến một tiếng xôn xao.

“Sao lại thế này?” Đan Dương Huyền vén rèm.

“Hồi bẩm, là Đại tướng quân.” Thị vệ bên ngoài xe ngựa trả lời.

Nghe thấy là phụ thân, Cố Thịnh Nhân vội vàng vén rèm đi ra ngoài.

“A Trinh!” Đại tướng quân nhìn thấy nữ nhi không việc gì, vội vàng xuống ngựa ôm lấy nữ nhi.

Hắn hôm nay ở trong phủ biết được tin tức tọa kỵ của nữ nhi phát cuồng mất tích, cả người đều ngốc, trấn an thể tử hạo, lập tức liền mang binh tới nơi này.

“Chúng ta trước về nhà.” Đại tướng quân sai người cùng Đan Dương Huyền nói một tiếng, tự mình hộ tống nữ nhi trở về phủ.

“A Trinh của ta!” Biết tin tức Văn Thành Trường công chúa đã sớm ở ngoài cửa chờ, nhìn thấy Cố Thịnh Nhân không bị thương, nước mắt lập tức liền hạ xuống.

Cố Thịnh Nhân trong lúc nhất thời chân tay luống cuống, nàng chưa từng cảm thụ qua tư vị cốt nhục thân tình này, chỉ là vụng về ôm lấy Văn Thành Trường công chúa chậm rãi dỗ.

Thật vất vả dỗ hảo mẫu thân, Cố Thịnh Nhân bị phu thê Trường công chúa kéo đến trước người, tình tế dò hỏi sự tình từ đầu đến cuối.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (16)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Con ngựa kia của ngươi, không có một chút dấu hiệu, đột nhiên liền nổi con điên?” Văn Thành Trường công chúa và Đại tướng quân mặt đều lạnh lẽo.

Nghe đến đó, nếu là còn nhìn không ra có người muốn nhắm vào A Trinh, hai người bọn họ liền tính là sống uống phí.

“Tra! Ta nhưng thật ra muốn nhìn, rốt cuộc là người nào rắc tâm muốn hãm hại A Trinh của ta!” Trường công chúa cắn chặt môi, giọng căm hận nói.

“A Trinh, ngươi là như thế nào chạy ra?” Đại tướng quân hỏi.

Thời điểm tìm được nữ nhi, nàng rõ ràng bộ dáng không bị thương.

Cố Thịnh Nhân lại nghĩ tới Cơ Ngọc, nàng sắc mặt đỏ hồng: “Là có người đột nhiên xuất hiện đã cứu ta. Nhưng là hắn cứu ta xong lúc sau liền rời đi. Ta cũng không biết là người nào.”

Đại tướng quân và Trường công chúa nhìn thấy trên mặt nữ nhi đỏ ửng đều không có nghĩ nhiều, chỉ cho rằng nàng vẫn là sợ hãi chưa ổn định, nhìn thấy mặt Cố Thịnh Nhân lộ vẻ mệt mỏi, cũng không hề hỏi nhiều, bảo nàng trở về phòng hảo hảo nghỉ ngơi.

Chuyện Tướng Văn Sam làm tuy nói là bí ẩn, lại cũng không phải không có dấu vết để tìm, Trường công chúa thực mau liền đem hiềm nghi hướng về phía nàng, lại tìm không được chứng cứ xác thực.

“Mẫu thân đây là hoài nghi nữ nhi sao? Tuy nói nữ nhi không phải do mẫu thân sinh ra, những năm gần đây, cũng là vẫn luôn đối với mẫu thân kính cẩn nghe theo, đối với tỷ tỷ cũng không dám có chút ngỗ nghịch. Mẫu thân thể nhưng hoài nghi nữ nhi có tâm gây rối, như vậy, nữ nhi còn không bằng đầu đâm chết ở chỗ này làm chứng mình trong sạch!” Tướng Văn Sam nói, liền hướng cây cột chạy tới.

Đương nhiên là không có khả năng thành công.

Tướng Văn Sam trong lòng cười lạnh, mình là Trắc phi của Thái tử vãn đã đóng thuyền, không có chứng cứ xác thực, Trường công chúa căn bản là không có cách nào.

Quả nhiên, cuối cùng Văn Thành Trường công chúa cũng chỉ là vẫy vẫy tay tổng cổ nàng đi xuống.

Trở lại trong phòng của mình Tướng Văn Sam nhìn thiếu nữ trong gương, nguyên bản bóng dáng mảnh mai trên người mặc hoa phục phụ trợ cũng nhiều hơn hai phần phong thái uy nghi.

Đây là tư vị của quyền lực? Nếu là mình vẫn là thứ nữ hèn mọn kia, chẳng sợ không có chứng cứ, Trường công chúa muốn giết chết mình cũng bất quá chính là một câu sự tình.

Không đủ, còn chưa đủ, chỉ cần một cái Trắc phi của Thái tử, nhưng không có tư cách lay động Trương gia loại quái vật khổng lồ này.

Trương Vân Sam đi rồi, Văn Thành Trương công chúa tức giận đem chung trà trong tay quăng xuống đất.

“Công chúa điện hạ, để ý thân thể.” Ma ma từ nhỏ đã hầu hạ Văn Thành Trương công chúa khuyên giải an ủi nói.

“Người nhìn tỉnh tỉnh nàng kia! Thật cảm thấy chính mình thành Trắc phi của Thái tử, liền không đem bốn cung để vào mắt?” Văn Thành Trương công chúa càng nghĩ càng giận.

“Nhật nguyệt tôn nhau lên lại như thế nào? Bốn cung nhưng thật muốn nhìn, một Trắc phi của Thái tử sinh không ra hài tử, có thể nhắc lên bao lớn sóng gió!”

Trương công chúa thần sắc lãnh lệ, cùng nàng so sánh, Trương Vân Sam còn non nớt.

Đồng thời tại một nơi khác, trên bàn Cơ Ngọc, cũng có một phần tư liệu.

“Lại là nữ nhân này?” Cơ Ngọc nhìn ba chữ Trương Vân Sam, trong ánh mắt phảng phất như đang xem một vật chết.

“Văn Thành cô mẫu động thủ? Chỉ là tuyệt con nối dõi của nàng, ta cảm thấy còn quá nhẹ chút. Nàng là ghen ghét A Trinh điều gì? Địa vị tôn quý? Dung mạo tuyệt sắc? Nếu như vậy, liền toàn bộ đều huỷ hoại đi.”

Nói mấy câu, liền quyết định vận mệnh sau này của Trương Vân Sam.

Cố Thịnh Nhân đang ở cùng hệ thống đối thoại: “Người nói, ta nên hay không xuống tay trả thù Trương Vân Sam một chút?”

Hệ thống: “Ký chủ, đã có người thay người phản kích. Trương Vân Sam không nhảy nhót được bao lâu nữa đâu. Một đời này của người, chỉ cần an an tĩnh tĩnh làm một mỹ nhân được sủng ái một đời là được.”

Cố Thịnh Nhân: “..... Ta tới nơi này còn ý nghĩa gì nữa?”

Hệ thống: “Có lẽ là kích lệ nguyên bản Cơ Ngọc này quyết chí tự cường, đi lên đỉnh cao của nhân sinh?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (17)

Editor - Beta: Mộng Kha

Trương Vân Sam ngồi ở giữa mọi người, nghe các tiểu thư thân phận tôn quý những ngày qua cung kính nịnh bợ mình.

Lão thái quân phủ Trần Quốc Công đại thọ bảy mươi tuổi, lấy thân phận khi xưa của nàng, tự nhiên là không có tư cách tham dự, bắt quá hiện giờ sao?

Trương Vân Sam thỏa thuê đắc ý nhìn bốn phía chung quanh, hiện giờ, ai còn dám khinh thường mình?

Không nghĩ tới, ở nơi xa các tiểu thư chân chính thân phận tôn quý đều khe khẽ nói nhỏ: “Đây là thứ tiểu thư của phủ Đại tướng quân? Cũng chỉ có như vậy, không biết trúng vận may gì, thế nhưng được hoàng gia coi trọng.”

“Đúng vậy, cái này cũng thật chính là bay lên chi đầu biến thành phượng hoàng.”

“Trương công chúa điện hạ và Thanh Dương quận chúa tới chơi!”

Thanh âm vang lên, bên trong phòng khách ầm ĩ lập tức an tĩnh xuống, lão thái quân năm nay bảy mươi tự mình đứng dậy nghênh đón Trương công chúa đến.

Trương Vân Sam thấy thế xiết chặt khăn trong tay, chờ tới thời điểm của mình, bà già kia mình ngay cả ánh mắt đều không có nhìn một chút, chỉ lệnh cho một nàng dâu tiến đến nghênh đón.

Còn có Tướng Lệnh Trinh, nàng vừa tiến đến, ban đầu người vây quanh ở bên mình, lập tức toàn bộ di chuyển đi qua.

Tường Vân Sam thậm chí có thể nhìn đến, không ít người ánh mắt ở trên người mình cùng Tường Lệnh Trinh đối tới đối lui, hiển nhiên là lấy hai người làm đối lập.

Nàng cúi đầu nhìn quần áo trên người mình, là mới làm, sử dụng vải trong cung ban thưởng, ở giữa khách khứa cũng coi như được với thượng thừa, lại như cũ không có biện pháp cùng cống phẩm trên người Tường Lệnh Trinh so sánh.

Đương kim chi có một muội muội, được đồ vật hiếm lạ gì, cơ hồ đều phải hướng tới trong phủ Trường công chúa đưa lên một kiện, Trường công chúa lại là người ái nữ như bảo, vật này đó hiếm lạ, cơ hồ đều dùng ở trên người Thanh Dương quận chúa Tường Lệnh Trinh.

Tường Vân Sam nghe được nữ quyến bên người nghị luận, hài của Thanh Dương quận chúa được đính thành bỏ câu với những viên ngọc Đông Châu lớn nhỏ, chính là chí bảo Đông Bắc vương dâng hiến lần này, Hoàng hậu được một đôi, Thái Hậu trường kỳ lễ Phật được một đôi, còn có một đôi chính là ở chỗ của Trường công chúa.

Nào biết đâu rằng, thế nhưng là được đính trên hài của Tường Lệnh Trinh làm trang sức!

Chỉ bằng một đôi Đông Châu này, liền che đi sự nổi bật của nữ quyến ở đây, càng không cần phải nói, trên người Thanh Dương quận chúa các đồ vật khác, không có chỗ nào mà không phải là trân bảo khó tìm.

Tường Vân Sam chỉ cảm thấy mọi ánh mắt đều là đối với mình cười nhạo, nàng một khắc cũng nán lại không đi xuống, liền nói với người bên cạnh muốn đi ra ngoài một chút.

Không nghĩ tới, nàng nhìn thấy đích mẫu thế nhưng không dậy đón chào, ngược lại là tránh đi, bị không ít người xem ở trong mắt, âm thầm nhạo báng qua nhiên là thứ nữ, không biết lễ nghĩa.

Thời điểm Thái tử đi qua, liếc mắt một cái liền thấy được Cố Thịnh Nhân ở giữa đám nữ quyến.

Hắn vẫn luôn cho rằng Tường Lệnh Trinh sẽ là thế tử tương lai của mình, tuy rằng cảm thấy nàng đối mặt với mình quá mức thủ lễ cũ kỹ, tổng thể mà nói, đối với vị hôn thê này, lại là tương đối hài lòng.

Nào biết đâu rằng, một đạo ý chỉ của phụ hoàng, liền mang Tường Vân Sam hứa cấp cho mình làm Trắc phi.

Nghe được ý chỉ trong nháy mắt, trong lòng hắn nghĩ chính là, A Trinh biểu muội nếu là không gả cho mình, sẽ gả cho ai chứ? Về sau ai sẽ là Thái Tử phi của mình?

Nữ nhân như Tường Vân Sam, mình muốn nhiều ít liền có bấy nhiêu. Nhưng là Tường Lệnh Trinh tuyệt sắc như vậy, toàn bộ Thiên Khải vương triều đều tìm không thấy mấy người, mà lại đồng thời có được địa vị tôn quý như vậy cùng khí chất không thể xâm phạm nữ nhân, càng là chỉ có một người như Tường Lệnh Trinh.

Cơ Diệp nhìn Cố Thịnh Nhân trong đám người giống như bị chúng tinh cùng nguyệt, con ngươi là một mảnh lửa nóng, diễm sắc như vậy, trừ bỏ mình thân là đế vương tương lai, còn ai có tư cách có được?

Thần thái này của hắn, cũng bị người lạng lẽ bắt được vào trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (18)

Cố Thịnh Nhân đương nhiên cũng đã nhận ra ánh mắt chiếm hữu dục vọng của Thái tử kia, nàng chỉ cảm thấy phản cảm không thôi. Lúc này thâm tình gì? Thật sự đối với Tường Lệnh Trinh có tình nói, liền sẽ không giống Tường Vân Sam làm ra loại chuyện này.

Nàng trong lòng nghĩ cách ứng không thôi, còn phải làm một bộ dáng không hiểu rõ cùng người bên cạnh nói cười, may mà Thái tử cũng không thể vẫn luôn nán lại tại nơi phòng khách nữ quyến, thực mau liền rời đi.

Chờ đến thời điểm rời khỏi Quốc công phủ, Cố Thịnh Nhân đột nhiên nhận được tin tức mà hệ thống truyền đến.

“Ngươi là nói.” Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt, có chút không thể tưởng tượng, hai người kia cũng quá lớn mật đi?

Vừa mới được hệ thống nói cho nàng, Thái tử Cơ Diệp đang ở bên trong sau núi giả của Quốc công phủ, cùng một cái tỷ nữ.

Quả nhiên là sắc trung ác quỷ, Cố Thịnh Nhân nhớ tới cốt truyện đối với Thái tử đánh giá.

Không biết Tường Vân Sam nhìn thấy phu quân mà mình sắp gả, là đáng về này, sẽ như thế nào?

Cố Thịnh Nhân đứng dậy, đối với các vị tiểu thư bên người nói: “Ta nghe nói ở Trấn Quốc Công phủ hậu hoa viên có vài loại mẫu đơn hiếm thấy, không bằng tới nhìn một chút?”

Mọi người tự nhiên sẽ không cự tuyệt, đại tiểu thư Lý Nhượng Toàn của Trấn Quốc Công phủ càng là cười mang theo mọi người đi đến hậu hoa viên.

Vài loại mẫu đơn kia xác thật là danh bất hư truyền, mọi người chắc chắn lấy làm kỳ, thời điểm chuẩn bị trở về, một vị tiểu thư trong đó đột nhiên dừng lại nói: “Ta hình như nghe được thanh âm gì?”

Mọi người nghe vậy sôi nổi dừng lại bước chân, quả nhiên nghe được ở nơi xa giống như có thanh âm một nữ nhân đang tức giận.

Lý Nhượng Toàn thân là chủ gia, lại thấy xung quanh nhiều người như vậy, phía sau lại có mấy chục vị hầu gái tới đi theo, dừng khí đủ thực, lập tức liền quyết định đi lên phía trước tìm tòi đến tận cùng là cái gì.

Các vị tiểu thư ngày thường khó được có được trải qua thăm dò, một đám đều là hứng thú bùng bùng.

Chính là càng đến gần thanh âm này liền càng là không thích hợp.

Thanh âm kia tuy rằng nghe như là tức giận, giữa không gian lại hỗn loạn một cỗ khôn kể mị ý, ngấm nga uyển chuyển chi gian người nghe mặt đỏ tai hồng.

Có mấy vị tiểu thư lớn tuổi đã trộm đỏ mặt, tuổi còn nhỏ không biết sự vẫn là về mặt ngây thơ.

Ma ma có kinh nghiệm theo sau đã thay đổi sắc mặt.

“Chư vị tiểu thư, phía trước sự tình không thích hợp cho các người xem, để nhóm lão nô tiến đến tìm tòi.” Vài vị ma ma liếc nhau, hướng tới thanh âm mà đi tới.

“A!” Một trận tiếng thét chói tai truyền tới, ngay sau đó thanh âm của một nam tử hùng hùng hổ hổ truyền tới: “Các người không có mắt, tới phá hoại chuyện tốt của gia!”

Mọi người chỉ thấy một lão ma ma bị gạt ngã trên mặt đất, nghe thanh âm của nam tử kia, thế nhưng lại là Thái tử Cơ Diệp!

“Đã xảy ra sự tình gì?” Trấn Quốc Công phủ hậu viện có thị vệ chuyên môn tuần tra, nghe thấy có tiếng thét chói tai đuổi lại đây, lại liếc mắt một cái nhìn thấy một lão ma ma ngã trên mặt đất, nhất thời không rõ đã xảy ra sự tình gì, đều chạy tới.

Chờ đến khi các nữ quyến phản ứng lại, muốn đi ngăn cản đã không còn kịp rồi.

Thái tử điện hạ quần áo không chỉnh tề cùng tỳ nữ mặt đầy xuân sắc bại lộ ở trước mặt mọi người!

Không đến một khắc, sự việc Thái tử phong lưu liền truyền khắp toàn bộ Trấn Quốc Công phủ.

Cố Thịnh Nhân rất có hứng thú nhìn khuôn mặt Tường Vân Sam trở nên xanh mét, không biết thời điểm Tường Vân Sam quyến rũ Thái tử có hay không nghĩ đến, mình cũng sẽ có một ngày như vậy?

Ý chỉ trong cung truyền xuống thực mau, ý tứ là việc này tất cả mọi người không được truyền ra ngoài.

Chính là ngày đó trong Trấn Quốc Công phủ khách khứa nhiều như vậy, miệng nhiều như vậy ai có thể bịt được?

Hoàng thất bí văn tất cả mọi người cảm thấy hứng thú, không đến hai ngày, toàn bộ kinh thành đều nghị luận việc Thái tử điện hạ cùng tỳ nữ Trấn Quốc Công phủ giữa lúc đó không thể không bịa ra hai ba sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (19)

“Bang!” Lại là một ly bạch hoa thanh rơi xuống đất.

Tường Vân Sam vẫn chưa hết giận, đem các chung trà khác trên bàn mặt quét xuống đất. Nàng chỉ cần vừa nhớ tới Trần Quốc Công phủ những người đó nhìn mình vui sướng khi người gặp họa hoặc là ánh mắt thương hại, liền cảm thấy trong lòng có một cỗ cơn tức áp không đi xuống.

“Bẩm Nhị tiểu thư, quận chúa tới chơi.” Tỳ nữ chờ ở ngoài cửa cẩn cẩn thận thận trả lời.

“Không gặp!” Tường Vân Sam đang nổi nóng, nơi nào có tâm tư gặp người, đặc biệt lại là Tường Lệnh Trinh nàng vẫn luôn muốn bỏ qua lại trước nay không có thành công.

“A nha ta đến xem, Trắc phi của Thái tử đây là như thế nào lạ?” Cô Thịnh Nhân vừa vào cửa liền thấy được trong phòng hỗn độn chi sắc.

Không sai, nàng chính là tới có ý kích thích Tường Vân Sam.

Tường Vân Sam nhìn thấy Cố Thịnh Nhân tiến vào, sắc mặt chính là biến đổi: “Ngươi vào bằng cách nào?”

“Lục Y! Không phải nói không cho phép làm người tiến vào sao?” Nàng hướng tới tỳ nữ phía sau Tường Lệnh Trinh nói.

Cố Thịnh Nhân phất tay làm Lục Y lui xuống, Lục Y có chút do dự, Cố Thịnh Nhân sắc mặt lạnh lùng: “Như thế nào? Đây là phủ Đại tướng quân, ta nói, thế nhưng mặc kệ sao?”

Lục Y do dự một chút, hiện tại đi ra ngoài, chờ lát nữa nhiều lắm chính là bị Nhị tiểu thư răn dạy một đốn, nếu là làm trái mệnh lệnh của quận chúa

Lục Y đánh cái rùng mình, Trường công chúa điện hạ nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng!

Lục Y tư thái hèn mọn lui đi ra ngoài, còn sẵn sóc đóng lại cửa phòng.

Tường Vân Sam cảm tức nhìn tỳ nữ của mình, quay đầu nhìn thấy Cố Thịnh Nhân cười ngâm ngâm nhìn mình.

“Tỳ tỳ tiến đến là có chuyện gì?” Nàng bày ra khuôn mặt tươi cười, hiện tại còn không phải thời điểm cùng Tường Lệnh Trinh nháo phiền.

Cố Thịnh Nhân đột nhiên đi tới chỗ Tường Vân Sam, ngữ mang ác ý nói: “Ta chỉ là đến xem, thời điểm phát hiện vị hôn phu tương lai của mình cùng một tỳ nữ hạ đẳng yêu đương vụng trộm, ngươi là có cảm thụ gì?”

“Nga, đúng rồi!” Cố Thịnh Nhân nhìn Tường Vân Sam bổ sung nói, “Mặc kệ ngươi có ý tưởng gì cũng chỉ có thể ở trong lòng ghen, lấy mấy cái hạ nhân xả giận mà thôi, rốt cuộc, chính ngươi cũng chỉ là cái thể thiếp, lại không có tư cách đi nháo.”

Tường Vân Sam có chút trợn mắt há hốc mồm, nàng trăm triệu lần không nghĩ tới Tường Lệnh Trinh có thể từ trong miệng nghe tới những lời nói này, sau nửa ngày nàng cười lạnh nói: “Ta nguyên tưởng rằng ngươi thật sự như bề ngoài thoát nhìn thuần lương vô hại như vậy, mục vô hạ trần đầu? Nguyên lai bất quá chỉ là giả.”

Điểm chỉ trích này Cố Thịnh Nhân hoàn toàn không bỏ trong lòng, nàng tả hữu nhìn nhìn, tìm một chỗ ngồi xuống, tư thái ưu nhã tự nhiên.

“So không được với ngươi. Ngươi biết không? Nhìn ngươi ở phủ Trần Quốc Công sắc mặt kia khi nghe được tin tức, trong lòng ta có bao nhiêu vui sướng? Ngươi nghe được tin tức có phải hay không cảm thấy như là ăn phải ruồi bọ ghê tởm? Ta ở chùa Tiềm Long sau núi nhìn thấy ngươi cùng Thái tử ác tha hành sự thời điểm, cũng là loại cảm giác này. Thật sự là Thiên Đạo hảo luân hồi, trời xanh không bỏ qua cho ai!”

Cố Thịnh Nhân vừa lòng nhìn sắc mặt Tường Vân Sam bởi vì lời nói của mình trở nên tái nhợt.

“Ngươi thế nhưng biết?” Tường Vân Sam không nghĩ tới, sự tỉnh minh cho rằng bí ẩn cư nhiên sớm đã không phải là bí mật.

“Ta biết đến sự tình rất nhiều.” Cố Thịnh Nhân đột nhiên đứng dậy, tới gần Tường Vân Sam, nhìn mặt nàng có chút kinh hoảng, cười khế ở nàng bên tai nói:

“Lần đó ở hội chùa là ai đem ta đẩy ngã? Mấy ngày hôm trước ngựa của ta là bị người nào hạ trí huyền được tề? Những việc này, ta đều vô cùng rõ ràng. Tường Vân Sam, ngươi không phải muốn chơi sao? Ta Tường Lệnh Trinh, sẽ hảo hảo bồi ngươi chơi.”

Nói xong, Cố Thịnh Nhân cũng mặc kệ Tường Vân Sam phía sau sắc mặt ra sao, thông thả ung dung đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (20)

“Ký chủ, người vì cái gì muốn cô ý hù dọa nàng?” Hệ thống nghi hoặc.

Cố Thịnh Nhân về mặt tươi đẹp: “Ta có dọa nàng sao? Ta nói, nhưng đều là sự thật a. Nàng có thể hay không nghĩ nhiều, liền xem chính nàng.”

Hệ thống: Tổng cảm thấy ký chủ đang phương hướng khó lường phát triển.

Cơ Ngọc được cấp dưới truyền tới tin tức, tỉ mỉ nhìn hai lần, che miệng cười nhẹ nói: “Nguyên tưởng rằng chỉ là mèo Ba Tư lười biếng cao quý, nguyên lai lại là cái mèo hoang nhỏ giương nanh múa vuốt.” Hắn chỉ cảm thấy Tướng Lệnh Trình như vậy càng thêm đáng yêu, hận không thể lập tức đi tới bên người nàng nhìn nàng một cái.

Cố Thịnh Nhân ngồi ở ghế dựa nghe Hộc Châu hội báo, nói Nhị tiểu thư trong khoảng thời gian này nghỉ thần nghỉ quý, thức ăn trong phủ đều là trước thử độc mới bằng lòng ăn, ngoài sân gác đến kín mít.

Nàng cười cười, Tướng Văn Sam quả nhiên là bị mình dọa mình, nàng chẳng sợ thật sự muốn động thủ, cũng sẽ không làm ở phủ Đại tướng quân. Dù sao cũng là Trắc phi tương lai của Thái tử, xảy ra sự tình, tuy không đến mức thương gân động cốt, phủ Đại tướng quân vẫn là sẽ có một ít phiền toái.

Thực mau liền đến ngày Tướng Văn Sam lấy chồng.

Trắc phi không thể chính hồng, không thể kiệu tám người nâng, cũng không tư cách đi cửa chính trong phủ.

Hơn nữa Văn Thành Trường công chúa thật sự phiền chán Tướng Văn Sam, qua loa cho nàng một ít của hồi môn, chỉ mặt mũi thượng không có trở ngại thôi, phủ Đại tướng quân liền đèn lồng màu đỏ đều không có treo lên.

Cũng may có hoàng gia ban thưởng chồng, ngoại nhân nhìn Tướng Văn Sam vẫn là phong cảnh không thôi, người sáng suốt vừa thấy liền biết, vị Trắc phi Thái tử không được nhà mẹ đẻ yêu thích. Thái tử cũng chưa chắc nhiều đề ý nàng, thật muốn đề ý, cũng sẽ không ở mấy ngày trước nạp phi còn cùng tỷ nữ lêu lổng.

Tướng Văn Sam thực mau liền phát hiện, gả cho Thái tử, cũng không sẽ giống trong tưởng tượng của nàng như vậy hảo.

Ngày thứ ba lại mặt.

Tướng Văn Sam là một người hồi phủ Đại tướng quân, phô trương nhưng thật ra thực đủ, rốt cuộc hiện giờ hậu viện Thái tử chỉ có nàng được kêu nữ chủ nhân thượng phẩm cấp.

Cố Thịnh Nhân nhìn trang phục nàng lộng lẫy, trong lòng cười thầm, không biết tươi cười này, sau khi triệt hồi tầng tầng son phấn, dư lại là thứ gì?

Nàng có hệ thống trong tay, tự nhiên biết, ngày hôm sau đêm động phòng hoa chúc rời giường, Thái tử liền coi trọng tỷ nữ của Tướng Văn Sam.

Văn Thành Trường công chúa mượn cơ ốm không có tham dự, chỉ có Đại tướng quân tiếp đãi qua loa Tướng Văn Sam.

Tướng Văn Sam giống như cũng không phải thực nguyện ý ngồi tại phủ Đại tướng quân, dùng qua cơm trưa liền vội vàng trở về phủ Thái tử.

Ngày sau, Cố Thịnh Nhân thật sự thanh thản, mỗi ngày chính là nghe hệ thống truyền đạt tin tức một chút, thường ngắm hoa lưu lưu điều, chờ một cái thích hợp thời cơ.

Thời cơ tới thực mau, Hoàng hậu xử phạt trong cung một cái phi tần được sủng ái cấp thấp, không nghĩ tới cái phi tần kia thể nhưng có thai, lập tức đem nhân gia làm cho hài tử không có. Kia nữ nhân cũng là cái thông minh, thừa dịp hoàng đế đối với nàng thương tiếc, cũng không nói Hoàng hậu nói vậy, chỉ cảm khái chính mình không phúc phận, không có biện pháp cấp hoàng gia khai chi tán diệp vân vân.

Hoàng thất vốn là người lớn đơn bạc, cứ như vậy, hoàng đế đối với Hoàng hậu liền có chút không thích.

Liền ở ngay lúc này, toàn bộ hoàng thành tựa như đột nhiên quất lên một trận gió, về lời đồn đãi Thái tử điện hạ tàn hại dân nữ trong một đêm truyền khắp toàn thành.

Các loại phiên bản đều có, hơn nữa kỹ càng tỉ mỉ địa chỉ người danh đều có thể chống lại.

Nguyên bản hoàng đế chỉ tưởng có người ác ý hãm hại Thái tử, chỉ hạ lệnh không cho phép bá tánh truyền bá, nào biết nói sau lại các loại lời đồn đãi xôn xao, thậm chí có người tự xưng bị hại kích trống mìn oan, hắn mới coi trọng lên, mệnh lệnh ám vệ tra rõ.

Này một khi điều tra, làm hoàng đế trong lòng có chút ảm ảm phát lạnh.

Chương 22: Tướng Phũ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (21)

“Bang!” Thái tử quỳ trên mặt đất, một quyển tấu chương giáp mặt hướng tới hần ném xuống.

“Chính ngươi nhìn xem, trên triều đình người người đều là như thế nào buộc tội ngươi? Phàm hạnh không hợp, tàn bạo bất nhân, bất kham gánh quốc to lớn trọng!” Hoàng đế giận không thể át.

Thái tử tâm hoảng hồn, gần đây lời đồn đãi hần cũng nghe đến không ít, những cái sự tình đó hần tự nhận làm bí ẩn, đến tốt cùng như thế nào sẽ truyền lưu đi ra ngoài?

Tuyệt đối không thể thừa nhận!

Thái tử hướng tới hoàng đế dập đầu: “Phụ hoàng, nhi thần oan uổng, này nhất định là có người hãm hại nhi thần, mong rằng phụ hoàng tra rõ!”

“Oan uổng?” Hoàng đế cười lạnh một tiếng, đem một đồ vật ném tới trước mặt Thái tử, “Chính ngươi nhìn xem!”

Thái tử thân thủ cầm lấy, chỉ nhìn thoáng qua, trên tay liền bắt đầu run rẩy lên, này mặt trên, thời gian, địa điểm, nói rõ vô cùng rõ ràng, đúng là sự tình mình tự cho là làm bí ẩn.

Nguyên lai phụ hoàng đã sớm điều tra rõ ràng.

“Duyên Hưng, ngươi quá làm trầm thất vọng rồi!”

Việc này lấy hoàng đế áp xuống sở hữu tấu chương buộc tội Thái tử, đem Thái tử cầm tù một tháng mà tiêu ngăn.

Nhưng mà trên triều đình phong ba áp xuống đi, dân gian lời đồn đãi lại ngăn không được, trong khoảng thời gian ngắn, Thái tử ở dân gian thanh âm hàng tới rồi lịch sử thấp nhất.

“Đi điều tra một chút, tin tức này là ai thả ra?” Cơ Ngọc đứng ở nơi đó, cả người giống như một gốc cây thanh trúc, tuyền tú đỉnh bạt.

“Hỏi chủ tử, thuộc hạ tra không ra.” Thân ảnh quý gối trước mặt Cơ Ngọc cúi đầu.

Cơ Ngọc trầm ngâm, này chỉ ám vệ là tiên hoàng hậu để lại cho mình, mấy năm nay kinh doanh dưới thực lực nâng cao một bước, so chỉ hoàng đế bên người ám vệ cũng không kém, cư nhiên còn có đồ vật bọn họ tra không ra?

“Kia tin tức phảng phất xuất hiện trống rỗng, tra không đến bất luận dấu vết gì để lại.”

“Hảo ta đã biết.” Cơ Ngọc phát tay làm người đi xuống.

“Đi? Thật trùng hợp.” Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt nhìn.

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân bộ dáng kinh ngạc, trong lòng này cũng không phải là trùng hợp, ta chính là hướng về phía ngươi tới.

Hần hôm nay một thân cẩm y ngọc đới, cực kỳ giống những thế gia quý công tử, nhưng thật ra so lúc trước áo xanh bộ dáng nhiều vài phần nhân khí.

Thất tịch tiết, khắp nơi đều là ngọn đèn dầu huy hoàng, ánh đèn mỡ mờ người đi đường.

“Học Châu cùng Lâm Lang các nàng đâu?” Cố Thịnh Nhân bất giác phát hiện tỷ nữ vẫn luôn đi theo mình cùng hộ vệ không thấy.

“Ta làm người đem bọn họ cấp chi khai, đêm nay chúng ta hai người hảo hảo chơi một chút.” Cơ Ngọc gần sát lỗ tai Cố Thịnh Nhân nhẹ giọng nói, thở ra nhiệt khí làm nàng da thịt bên tai nhiễm một tầng diễm lệ sắc thái.

Cơ Ngọc xem ở trong mắt ánh mắt tiem thâm, thân thủ cầm lấy tay Cố Thịnh Nhân: “Theo sát ta, không cần đi rồi ra.”

Trên đường nơi nơi đều là nữ tử trang phục lộng lẫy hoa phục, Cố Thịnh Nhân một đường đi theo Cơ Ngọc dạo qua đi, cuối cùng ở một chỗ dân cư hần đến bên hồ ngừng lại.

Phía trước cách đó không xa huyền hai ngọn sáng ngời đèn lồng, chiếu rọi địa phương nơi hai người đứng, nơi xa tiếng người âm ỉ, nơi này u tĩnh bình yên.

Cơ Ngọc vẫn luôn đều không có buông tay Cố Thịnh Nhân ra, hấn nghiêng đầu nhìn sườn mặt Cố Thịnh Nhân.

Đầu tường vọng tuyết đầu mùa, dưới đèn xem mỹ nhân.

Mặt của Cố Thịnh Nhân, tại đây mông lung lại đa tình ánh đèn hạ bày biện ra một loại kinh người mỹ.

“A Trinh.” Cơ Ngọc cảm thấy yết hầu mình có chút khô khốc, “Ta đưa cho ngươi hoa gọi tình, ngươi thích chứ?”

Cố Thịnh Nhân có chút khản trương, nằng trong lòng đối với Cơ Ngọc không phải không có cảm giác, chính là này chủ định là không có tương lai một phần cảm tình. Cơ Ngọc sẽ chết, sẽ đi qua, mà chính mình lại là tương đương với có được sinh mệnh vĩnh hằng.

So chưa từng có được càng tuyệt vọng, là có được lúc sau lại mất đi.

Dưới tình thế cấp bách, Cố Thịnh Nhân toát ra một câu.

“Ân? Ngươi như thế nào biết tên của ta?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (22)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cơ Ngọc thăm thờ dài một hồi, biết Cố Thịnh Nhân là đang lảng tránh vấn đề của mình.

Hắn nhìn nữ tử trước mắt rõ ràng có chút hoảng loạn lại nỗ lực làm bộ dáng đạm nhiên, giống như là một con tặc mao tiểu thú, trong lòng mềm mại không thôi, cũng không thể nhẫn tâm tới bức bách nàng.

Hắn vươn tay tới ở trên đầu Cố Thịnh Nhân nhẹ nhàng xoa nhẹ một chút.

“Ta chẳng những biết ngươi kêu A Trinh, còn biết mẫu thân ngươi là Văn Thành Trưởng công chúa, phụ thân ngươi là Chiến Thần Đại tướng quân.”

Nhìn Cố Thịnh Nhân đôi mắt càng mở to càng lớn, Cơ Ngọc cười khẽ một tiếng: “Lại nói tiếp, ta chính là biểu ca của ngươi đứng đứng đắn đắn.”

Cố Thịnh Nhân cùng hệ thống nói: “Hắn như thế nào lại bại lộ thân phận mình? Hiện giờ Đại hoàng tử chính là bị hoàng đế giam cầm, nếu là bị phát hiện xuất hiện ở bên ngoài, hậu quả hẳn là thực nghiêm trọng đi?”

Hệ thống: “Có lẽ, hẳn là chắc chắn ký chủ ngươi sẽ không đi nói ra ngoài.”

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân sắc mặt từ mờ mịt đến khiếp sợ: “Ngươi là.....”

Hắn che lại miệng Cố Thịnh Nhân: “Ngoan, tên này, hiện tại còn không phải thời điểm nói ra. A Trinh, đáp ứng ta, cho dù là mẫu thân ngươi, cũng không cần nói cho nàng.”

Cố Thịnh Nhân gật gật đầu.

Cơ Ngọc buông tay che miệng lại Cố Thịnh Nhân, đột nhiên hỏi: “Gần đây Thái tử, có phải hay không tới tìm ngươi?”

Cố Thịnh Nhân sắc mặt lập tức trở nên rất khó xem.

Đúng vậy, Thái tử trong khoảng thời gian này, tới đi tìm Cố Thịnh Nhân hai lần. Trong lời nói ngoài ý tứ đơn giản chính là dỗ dành Cố Thịnh Nhân, nói trong lòng mình người vẫn luôn là nàng, làm nàng chờ hắn, chờ đến Thái tử đăng cơ xưng đế, Cố Thịnh Nhân liền sẽ là mẫu nghi thiên hạ Hoàng hậu.

Thái tử đương nhiên không cam lòng, hắn vẫn luôn coi Cố Thịnh Nhân vì chính mình, lập tức, vị hôn thê liền biến thành biểu muội, Thái tử luôn luôn bá đạo như thế nào tiếp thu?

Nếu đổi thành tiểu cô nương hơn mười tuổi, nói không chừng thật sự sẽ bị Thái tử này một phen lời ngon tiếng ngọt cấp đả động, nhưng là cố tình lại là

trong thân xác Tướng Lệnh Trinh chính là Cố Thịnh Nhân. Nàng chính là đem bản chất Thái tử nhân tra nhìn hoàn toàn.

Cơ Ngọc xem thân sắc nàng liền biết chính mình nói không có sai.

Sắc mặt của hắn trầm xuống, hắn đột nhiên cầm tay Cố Thịnh Nhân, cúi người xuống.

Cố Thịnh Nhân đôi mắt ở trong nháy mắt phóng đại, trên môi truyền tới xúc cảm rõ ràng nói cho nàng đã xảy ra chuyện gì.

Cơ Ngọc chỉ cảm thấy cảm giác này hết sức điềm mỹ.

Nhìn Cố Thịnh Nhân bộ dáng ngốc ngốc, yết hầu hắn trung phát ra một tia cười khế, thanh âm kia trầm thấp lại câu nhân, Cố Thịnh Nhân cảm thấy trong lòng mình xây lên tường vây phòng ngự có chút lung lay sắp đổ.

Sau đó, trước mắt tối sầm, là Cơ Ngọc giờ tay bùng kín đôi mắt nàng.

Cố Thịnh Nhân ngốc ngốc ngồi ở trong xe ngựa, trong đầu hồi tưởng sự tình vừa mới phát sinh.

Một cái hôn kia làm nàng vững vững hồ hồ, lúc sau Cơ Ngọc giống như nói vài câu gì nàng cũng không có nghe được, biết cấp dưới Cơ Ngọc thông tri hắn cần phải trở về.

Sau đó Cơ Ngọc nắm tay nàng, đem nàng đưa tới phố xá phía trước, bọn hạ nhân Trường công chúa phủ đang tìm nàng.

“Quận chúa!” Hộc Châu liếc mắt một cái liền thấy được Cố Thịnh Nhân trong đám người, kinh hi phi thường, vội vàng chạy tới, Cố Thịnh Nhân quay đầu lại, người phía trước vẫn luôn nắm tay mình đã biến mất.

Chỉ có trước khi rời đi câu nói kia vẫn luôn vang lên ở nàng bên tai: “A Trinh, ngươi phải chờ ta. Ta cam đoan, không tới một năm, sẽ tự mình tới cửa, về vang hướng tới cô mẫu cầu thú ngươi.”

“Hệ thống, làm sao bây giờ? Ta khả năng thật sự rơi vào đi.” Cố Thịnh Nhân bất đắc dĩ nói, nàng khòe miệng lại tiết lộ ra một tia ý cười.

Hệ thống trầm mặc một chút: “Ký chủ, bản hệ thống không khôi phục ký chủ cùng ba ngàn thế giới nhân loại sinh ra tình cảm dư thừa.”

Có một câu nó không có nói ra.

Lại thâm hậu ngọt ngào cảm tình, cũng không thắng nổi thời gian ma thế vĩnh không ngừng nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (23)

Editor - Beta: Mộng Kha

Trở thành Trắc phi của Thái tử Tường Vân Sam gần đây rất là sinh động, yến hội liên miên.

Nếu đã trở mặt, Cố Thịnh Nhân cũng liền không cần ủy khuất mình, mỗi lần đều mượn cơ hội không tham gia.

Trong phạm vi Hoàng thành thế gia, đều minh bạch Trắc phi của Thái tử cùng đích tỷ Thanh Dương quận chúa quan hệ không tốt, tất nhiên, vị Trắc phi nương nương này cùng phủ Đại tướng quân quan hệ cũng khiến người ta suy nghĩ sâu xa.

Thái tử không ngừng một lần biểu đạt hắn bất mãn, hắn đồng ý cưới Tường Vân Sam qua cửa là vì cái gì? Trừ bỏ vì ý chí của phụ hoàng, quan trọng nhất chính là Tường Vân Sam sinh ra trong phủ Đại tướng quân, đứng phía sau là Trường công chúa cùng Đại tướng quân!

Nếu Tường Vân Sam không được hai người yêu thích, bước cờ này chính là hoàn toàn đi nhầm.

Tường Vân Sam ở trong phủ Thái tử thường ngày không có như bên ngoài tưởng tượng.

Thái tử hiện giờ thực phiền não, mẫu hậu lớn tuổi sắc suy, đối với phụ hoàng lực ảnh hưởng đã không lớn bằng trước, nghe nói phụ hoàng gần đây nạp mấy phi tử tuổi trẻ dung mạo mỹ, đã thật lâu không đi qua cung mẫu hậu.

Cố Thịnh Nhân mới mặc kệ hai người này phiền não như thế nào, nàng mỗi ngày nên hưởng thụ, nên chơi đùa, ngẫu nhiên ứng phó một chút đối với thanh

niên tài tuần ôm có tâm ái mộ mình, nhân tiện trấn an một chút bình đấm chua nào đó.

“..... A Trinh sức quyến rũ giống như văng tích, bày sồi hoàn nuôi, ngô trần trọc, không thể đi vào giấc ngủ.....” Cố Thịnh Nhân nhìn giấy viết thư trong tay, có chút không nói được, một trích tiên nam nhân như vậy, cư nhiên cũng sẽ nói ra loại lời nói này.

Về phương diện khác, nàng trong lòng lại có chút ngọt ngào nho nhỏ, một trích tiên nam nhân như vậy, là vì nàng mới nói ra lời này.

Thẳng đến khi hệ thống nhắc nhở nàng, Tường Vân Sam đã xảy ra chuyện.

“Là trúng độc.” Hệ thống nói.

Xác thực tin tức thực mau liền truyền tới trong phủ.

Tường Vân Sam ở thời điểm mời phu nhân tiểu thư thế gia ngắm hoa, đột nhiên cảm thấy trên mặt ngứa vô cùng, trở về lúc sau trên mặt liền có vô số rậm rạp hồng ngứa đập. Thời điểm gặp người, trên đầu đã có sa khăn bịt kín, chỉ có thể nhìn đến một đôi mắt.

Nghe nói trong phủ Thái tử Thái Y từng đột tiến vào lại đi ra ngoài, Trắc phi trong phòng đồ vật hai ba ngày liền phải đổi một lần, Tường Vân Sam trên mặt đầu sa vẫn luôn không có gỡ xuống.

“Trắc phi nương nương, nên dùng được.” Lục Y cẩn thận ở ngoài cửa nói.

“Tiến vào.” Hồi lâu, trong phòng mới truyền ra thanh âm của Tường Vân Sam.

Lục Y nhẹ nhàng đẩy cửa tiến vào, đem khay trong tay đặt ở trên bàn, không dám ngẩng đầu nhìn người đang ngồi ở trên giường, lại lặng yên không một tiếng động lui đi ra ngoài.

“Kèo kẹt ~”, thẳng đến khi cửa phòng đóng lại hồi lâu, Tường Vân Sam mới thân thủ lấy đi trên lụa mỏng trên đầu.

Tay nàng có chút run, lại vẫn là đem gương lấy xuống dưới.

Kính bóng loáng biểu hiện chính là một gương mặt như ác quỷ.

Những cái màu đỏ đỏ ngứa đập giờ phút này đã sinh ra mù chảy huyết màu đen, trong không khí tràn ngập một cỗ hương vị quái dị, cả khuôn mặt không có một chỗ nào hoàn chỉnh.

Ngay cả chính nàng, khi nhìn thấy khuôn mặt này đều muốn nôn mửa, cố tình Thái Y viện những cái phế vật vô dụng đó, cư nhiên liền nguyên nhân đều không có điều tra ra.

Thái tử..... A, cái hảo phu quân kia của mình, từ sau khi tới nhìn mình liếc mắt một cái, liền không có bước vào quá cửa phòng này, nguyên nghĩ rằng sẽ là phu quân của mình, nguyên lai cũng bắt quá là tham sắc đẹp mà thôi.

Nhìn gương mặt trong gương kia làm người ghê tởm, Tường Vân Sam nhanh chóng dùng được, thay tân sa che khuất, chỉ lộ ra một ánh mắt oán độc

Tường Lệnh Trinh, nhất định là nàng!

Nàng đã biết hành động lúc trước của mình, lần này nhất định là nàng trả thù việc mình đã làm! Tường Vân Sam hung hăng cắn răng: Tường Lệnh Trinh, ngươi một khi đã ác độc như vậy, liền chó có trách ta tàn nhẫn độc ác.

Ta đã tiếp cận địa ngục, ngươi như thế nào có thể một mình ở thế gian hưởng thụ bình yên!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (24)

Editor - Beta: Mộng Kha

Tường Vân Sam vào cung.

Nàng cắn răng thể sự tình trên mặt mình là bị người hạ độc gây ra, khẩn cầu Hoàng hậu làm chủ, tra ra hung thủ hiểm ác sau màn.

Lúc ấy vừa lúc hoàng đế cũng ở đây, đối với con dâu Trương Văn Sam lấy nhật nguyệt đi vào giấc mộng này, hẳn vẫn là có chút coi trọng, huống chi, trong phủ Thái tử thủ vệ tương đối nghiêm ngặt, hôm nay có thể lặng yên không một tiếng động ở trong phủ Thái tử cấp Trắc phi hạ độc, nói không chừng giả lấy thời gian người nọ cũng có thể ở bên trong hoàng cung cấp chính mình hạ độc thủ.

Tra! Cần thiết nghiêm tra!

Cơ Ngọc tự nhiên biết được tin tức này, trên mặt hẳn tươi cười đặc biệt ý vị thâm trường: “Tra? Vừa lúc, ta chuẩn bị một ít đồ vật có ý tứ cho các người coi như lễ vật.”

Trong cung ám vệ ở trong phủ Thái tử điều tra kết quả chính là, Trương Văn Sam trên mặt độc là vật gì gây ra tạm thời không rõ ràng lắm, lại ở hậu viện của Thái tử lục soát ra một ít đồ vật.

Tỷ như đến từ một loại kỳ hoa ở Tây Vực bên kia—— di hương Đà La.

Loại đồ vật này ở Thiên Khải triều cực kỳ hiếm thấy, Thái Y viện phân tích thành phần lúc sau, đến ra một kết luận: Vật ấy có công hiệu hứng thú huyền, thêm vào bên trong ẩm thực, không chỉ có thể khiến người sinh ra một ít cảnh ảo ảnh, lâu dài, có thể ảnh hưởng đến cảnh trong mơ của một người.

Hoàng đế sắc mặt lúc ấy liền khó coi lên. Đế vương đa nghi, hẳn lập tức liền nghĩ tới chính mình cùng Hoàng hậu cảnh trong mơ kia.

Nhật nguyệt như mộng? Này vốn là đại đại điềm lành, chính là mấy ngày nay, hẳn không có nhìn đến cái gọi là điềm lành ở nơi nào, trong phủ Thái tử càng là liên tiếp xảy ra chuyện, mà Trương Văn Sam cái tân Trắc phi Thái tử mới nạp này, cũng không có nửa điểm cùng thường nhân bất đồng.

Hắn hoài nghi, trong cung là bị người động tay động chân.

Nơi hoàng đế cư trú Ngọa Long điện bị thanh tra một phen, quả nhiên, ở trong điện cực ở một góc, có một túi dùng làm phôi sức, phát hiện di hương Đà La.

Hoàng đế tức giận, bên trong tâm cung mình thế nhưng bị người dễ dàng bỏ thêm đồ vật như thế!

Hôm nay chỉ là một gốc cây di hương Đà La, ngày sau nếu là người ta muốn hẳn mệnh đâu?

Việc này là ai làm? Hẳn cái cảnh trong mơ quý vị kia ai có thể được đến chỗ tốt lớn nhất?

Đế vương sắc mặt âm trầm, hẳn không có triệu kiến Thái tử, mà là trước tiên hạ lệnh, tra rõ hậu cung!

Hậu cung chính là phạm vi chức quyền của Hoàng hậu, hoàng đế hạ lệnh tra rõ hậu cung lại không có thông tri Hoàng hậu biết được, này trong đó tự nhiên có mưu nị. Hoàng hậu vội vội vàng vàng trang điểm chải chuốt đi tới Ngọa Long điện.

“Bệ hạ, không biết lần này đại động can qua là vì chuyện gì?” Hoàng hậu năm nay bốn mươi, dung sắc bảo dưỡng đến cực hảo, tuy rằng cùng những cái hơn mười tuổi tiểu cô nương đó vô pháp so, lại đều có một cỗ thành thực nữ nhân phong tình. Huống chi, hàng năm địa vị cao làm nàng nhiều một thân khí chất tôn quý hơn thường nhân.

Hoàng đế nhìn người bên gối mình sùng nhiều năm, không nói gì. Lần này cái gọi là “Nhật nguyệt đi vào giấc mộng”, vừa vặn chính là mình cùng Hoàng hậu đồng thời làm một giấc mộng, này trong đó, có bao nhiêu hơi nước, Hoàng hậu lại sắm vai một cái nhân vật như thế nào, vẫn là không biết bao nhiêu.

“Trẫm hôm qua mơ thấy tổ tiên cảnh báo, nói rõ trong cung có tà vật quấy phá, có ý tra rõ một phen.” Hoàng đế nói.

Hắn chú ý tới Hoàng hậu trong ánh mắt xẹt qua một tia mắt tự nhiên, trong lòng điểm khả nghi càng sâu.

Trận này trong cung tra rõ giăng co vài ngày, tuy rằng hoàng đế nghiêm lệnh bảo mật. Hoàng thành một ít thế gia, tỷ như phủ Đại tướng quân, vẫn là được đến tin tức. Không biết là đã xảy ra sự tình gì, trong lúc nhất thời, toàn bộ hoàng thành đều an tĩnh không ít.

Cuối cùng sau mười ngày, trận này trong cung thanh tra rốt cuộc trần ai lạc định.

Điều tra ra đồ vật lại làm hoàng đế cả người tức giận không thôi.

Hắn trực tiếp đi vào trong cung Hoàng hậu.

“Hoàng hậu tốt của trẫm, trẫm thế nhưng không biết, thời gian hai mươi năm qua, người thế nhưng làm ra nhiều chuyện như vậy!” Hoàng đế nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Hoàng hậu, đem một đồng đồ vật điều tra ra ném tới dưới chân nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (25)

Editor - Beta: Mộng Kha

Hoàng hậu tay thực ổn, nàng chậm rãi đem tư liệu trên mặt đất nhặt lên.

Nhìn thực kỹ càng tỉ mỉ liệt ra một chút sự tình, tỷ như nàng thời điểm tuổi trẻ hãm hại qua này đó đối thủ, hại quá này đó phi tần sinh non, hoặc là vu oan mưu hại qua người nào.

Hoàng hậu trong lòng cũng không sợ hãi, những người đó, lúc này đã sớm chôn ở ngăm hoàng cung này thành một đồng xương khô, hoàng đế thậm chí liền bộ dáng đều không nhất định có thể nhớ tới, càng không thể có thể sẽ bởi vì cái này mà đến nghiêm khắc xử phạt nàng Hoàng hậu đã bồi hấn hai mươi năm.

Bất quá chính là ở để vương cảm nhận hình tượng tan biến, nàng tuổi càng cao, năm gần đây cũng khó có ân sủng, lần này mình như thế nào nàng cũng không để ý, chỉ lo lắng hoàng đế hồi bởi vậy ác nàng sinh ra Thái tử.

Thẳng đến khi tay phiên đến một chỗ trong đó, Hoàng hậu tay run một chút, nàng thấy được cái tên kia.

Thì ra là thế, nàng nói hoàng đế vì sao cảm xúc sẽ kích động như vậy, nguyên lai là tra được một vụ này.

Tiền hoàng hậu, chị ruột nàng, đương kim Thánh Thượng nguyên sau, nàng cả đời cũng không có thể lọt vào mắt người nam nhân này.

“Bệ hạ, đây là ý gì?” Cục hạn hoảng loạn qua đi, Hoàng hậu thể nhưng chậm rãi bình tĩnh xuống.

“Chuyện gì?” Hoàng đế nguyên bản thường thức cái bộ dáng Hoàng hậu này của mình gặp biến không kinh, giờ phút này lại cảm thấy khuôn mặt này như thể làm người chán ghét.

“Năm đó sự tình A Nhạc khó sinh, thế nhưng không phải ngoài ý muốn? Trẫm muốn chính miệng người nói cho ta biết!” Hoàng đế ánh mắt phiếm hồng nhìn Hoàng hậu.

“Bệ hạ không phải đã tra vô cùng rõ ràng? Cần gì phải còn tới hỏi thần thiếp?” Hoàng hậu nhẹ nhàng sửa sang lại một chút đầu tóc hơi tán loạn, “Dạ, là ta, năm đó bởi vì ghen ghét tỷ tỷ, ở thời điểm nàng sinh sản, mua được bà đỡ, nguyên bản tính toán một thi hai mệnh, không nghĩ tới cái tiểu nhân kia nhưng thật ra mạng lớn.”

“Bang!” Hoàng hậu mặt bị đánh thiên hướng một bên.

“Độc phụ!”

Hoàng hậu đột nhiên nở nụ cười: “Độc phụ? Không sai, ta chính là cái độc phụ! Nàng Lý Nhạc Quân mới là hoàn mỹ nhất nữ nhân thiên tâm nhất! Chính là nàng nha, không phải là bị ta lãng yên không một tiếng động giết chết? Ta thành Hoàng hậu, nhi tử ta thành Thái tử, mà nàng đâu? Con trai của nàng hiện tại còn ở chùa miếu đương hòa thượng!”

Hoàng đế khí cả người phát run, hấn nhìn người làm bạn hơn hai mươi năm bên gối, chỉ cảm thấy chính mình chưa bao giờ từng nhận thức qua nàng.

“Người tới, Hoàng hậu đột phát bệnh hiểm nghèo, không tiện gặp khách, đóng cửa từ chối tiếp khách!” Hoàng đế cũng không quay đầu lại đi ra khỏi cung Hoàng hậu.

Trong khoảng thời gian này hoàng thành luôn có một loại cảm giác mưa gió sắp đến.

Hoàng hậu bệnh nặng từ chối tiếp khách, Thái tử bị biến tướng cảm tức, không ít người đều miễn cảm nhận thấy được, hôm nay Thiên Khải triều, chỉ sợ muốn biến chuyển.

Đặc biệt là lúc này, hoàng đế đột nhiên hạ một đạo chiếu lệnh.

Nghe đón Đại hoàng tử vẫn luôn ở chùa Tiềm Long thay hoàng thất cầu phúc hồi cung!

Đại hoàng tử nhiều năm, ở trong hoàng thành vẫn luôn như là người trong suốt tồn tại, không ít người đều thiếu chút nữa quên mất, hấn nguyên bản là thân phận hoàng tử tôn quý nhất, lại ở kham khổ chùa miếu ngày người mười mấy năm.

“Hoàng Thượng đây là rốt cuộc nghĩ thông suốt?” Đại tướng quân đối với thê tử nói.

Bọn họ cũng đều biết, tiền hoàng hậu là một đạo khám trong lòng hoàng đế vẫn luôn không qua được. Thiếu niên phu thê, đúng là thời điểm tình nùng, tiền hoàng hậu đang tốt đẹp tự nhiên chết, từ đây để vương trong lòng vô pháp ma diệt một giọt chu sa.

Đại hoàng tử Cơ Ngọc không thể nghĩ ngờ là khiến người thổn thức, hoàng đế đem tiên hoàng hậu chết đổ hết ở trên người hắn, vẫn luôn đều không thích hắn, nguyên sau con vợ cả, ở trong cung đến cái nô tài đều không bằng, thậm chí cuối cùng hoàng đế liền thấy đều không muốn nhìn thấy hắn, đem hắn tuổi nhỏ đưa đến trong chùa Tiềm Long.

Lúc ấy, Đại tướng quân là một trong những trọng thần đều từng khuyên can qua, nề hà hoàng đế tâm ý kiên quyết, việc này không có nửa phần đường sống cứu vãn.

“Kia hài tử cuối cùng là hết khổ, mấy năm nay, cũng làm khó hắn.” Văn Thành Trưởng công chúa cũng cảm khái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (26)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Sao ngươi lại tới đây?” Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt nhìn nam nhân đột nhiên xuất hiện ở trước mặt. Lúc này, hắn không nên là ở trong hoàng cung sao?

Cơ Ngọc ôn nhu cười: “Trong cung tùy thời có thể đi, chính là A Trinh cũng không phải tùy thời có thể nhìn thấy.”

Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy người này nói lời âu yếm kỹ năng càng ngày càng cao.

Đại hoàng tử vừa mới hồi cung, hoàng đế liền tổ chức cung yến long trọng, mời thế gia quan viên tham dự, trình độ long trọng này làm người lưu luyến, người sáng suốt cũng đều biết, đây là hoàng đế tự cấp cho Đại hoàng tử vừa mới hồi cung tạo thế.

Cố Thịnh Nhân đi theo phụ mẫu tham dự.

Cơ Ngọc là đi theo hoàng đế cùng nhau ra tới, tất cả mọi người đem ánh mắt đặt ở trên người hắn.

Đây là vị Đại hoàng tử kia ở chùa niếu sinh sống mười mấy năm? Không ít người cảm thấy kinh ngạc. Bọn họ nguyên tưởng rằng, chính mình hội kiến đến là một người sợ hãi rụt rè, không có nửa điểm Đại hoàng tử thiên gia phong phạm, lại không có nghĩ đến, Cơ Ngọc cư nhiên sẽ là một người như thế này.

Chẳng lẽ, thật là thiên gia ghen cường đại như thế, Đại hoàng tử từ nhỏ chính là long phượng chi tử như vậy?

Cố Thịnh Nhân xa xa ngồi nhìn ở hoàng đế hạ đầu Cơ Ngọc, hắn hôm nay mặc một cái trường bào ám màu tím, đem dáng người thon dài phác họa nhìn không sót gì, tóc dài như mực bị đính đầu ngọc quan thúc khởi, toàn bộ ngũ quan tinh xảo đều hiển lộ ra tới, mặt mày đều như vẽ trong tranh.

Phảng phất là đã nhận ra ánh mắt của nàng, Cơ Ngọc đột nhiên quay đầu qua, vừa lúc chống lại ánh mắt Cố Thịnh Nhân, hắn chậm rãi triều hắn lộ ra một cái tươi cười.

Cố Thịnh Nhân nhìn hắn chớp chớp mắt.

“Tê.” Nàng nghe được một trận hút không khí.

“Trời ạ Đại hoàng tử diện hạ lớn lên thật là đẹp mắt.” Bên cạnh một vị tiểu thư rõ ràng là bị cái tươi cười kia của Cơ Ngọc cấp mê hoặc, cúi đầu nhẹ giọng cùng nữ tử bên cạnh kể tai nói nhỏ.

Cố Thịnh Nhân có điểm bí ẩn đặc ý, người đẹp như vậy, bị nàng Cố Thịnh Nhân cấp dự định.

Cung yến cuối cùng, mới là vở kịch lớn, hoàng đế tự mình kéo lại tay Cơ Ngọc, ngự khẩu thân phong hắn làm “Ngự Vương”.

Lời vừa nói ra, quần thần ồn ào, ngự cái tự này, từ trước đến nay là chuyên chúc đế vương, hiện giờ bị hoàng đế định làm phong hào cho Đại hoàng tử, hoàng đế ý tứ quả thực miêu tả sinh động.

Huống hồ yến hội lần này, Hoàng hậu cùng Thái tử đều không có tham dự, này cũng gián tiếp thuyết minh thái độ của hoàng đế.

Không ít người nhìn về phía Cơ Ngọc ánh mắt đã thay đổi, càng có không ít nữ tử trong gia tộc vừa độ tuổi các đại thần đem chủ ý đánh tới trên người Cơ Ngọc.

Cung yến sau khi chấm dứt, Cố Thịnh Nhân chưa kịp cùng Cơ Ngọc nói thượng lời nói, liền phải cùng phụ mẫu trở về phủ.

Ngự Vương vinh sùng tất cả mọi người xem ở trong mắt.

Hoàng đế thậm chí vì hấn tân kiến một tòa cung thất, sau khi hoàng tử thành niên phong vương, ấn lệ thường đều là ra cung xây phủ, chỉ có một người có thể vẫn luôn ở tại trong cung, chính là trử quân.

Hoàng đế còn đưa ra phải vì hấn nạp phi, lại bị Cơ Ngọc ngăn cản.

“Vi sao?” Hoàng đế ngạc nhiên nói.

Cơ Ngọc sắc mặt đỏ đỏ lên: “Nhi thần đã có nữ tử ái mộ.”

Hoàng đế hiểu kỳ: “Nga? Là tiểu thư nhà nào? Nếu là thân phận thích hợp, trăm có thể vì các người tử hôn. Nếu là thân phận không thích hợp nói, sợ là muốn ủy khuất nàng.”

Cơ Ngọc chần chờ một chút: “Là tiểu thư ngày đó ngồi ở bên cạnh Văn Thành cô mẫu.”

Hoàng đế suy tư một chút, đột nhiên cười: “Trăm đã biết, người nói chính là nữ nhi duy nhất của Văn Thành cô mẫu người, Thanh Dương quận chúa. A Trinh đưa nhò này là ta từ nhò nhìn lớn lên, là cái phẩm cách tốt. Người nếu là thích, trăm có thể vì các người tử hôn.”

Cơ Ngọc lắc lắc đầu: “Phụ hoàng, nàng còn không quen biết ta, tử hôn như vậy quá đột ngột. Ta hy vọng nàng cũng có thể đối với ta có hảo cảm.”

Hoàng đế nhìn khuôn mặt Cơ Ngọc giống như mẫu thượng thoáng hiện đồ ửng này, đột nhiên liền nghĩ tới năm đó chính mình cùng A Nhạc.

Hoàng đế cười to: “Được rồi được rồi, các người người trẻ tuổi thích lưỡng tình tương duyệt. Như vậy, ta liền tiếp theo nói ý chỉ, làm người cùng Đại tướng quân học tập binh pháp, làm người nhiều lần trông thấy A Trinh. Con ta ưu tú như vậy, nhất định có thể ôm được mỹ nhân về.” Hấn vừa mới bắt quá là thử, rốt cuộc Đại tướng quân tay cầm trọng binh, nếu là Cơ Ngọc cùng hấn sớm có cầu kết.....

Bất quá vừa mới Cơ Ngọc nói đánh mất một tia do dự cuối cùng trong lòng, nghĩ đến Cơ Ngọc chỉ là thiếu niên mộ gái, ngày ấy nhìn đến A Trinh dung mạo kinh vi thiên nhân, mới có chút động tâm.

Cơ Ngọc cúi đầu, đầu hạ lãnh quang trong mắt: “Đa tạ phụ hoàng.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (28)

Editor - Beta: Mộng Kha

Trận chiến dịch này so với trong tưởng tượng muốn lâu dài, nhưng là kết quả lại không có biến hóa gì.

Một năm sau, hai mươi vạn đại quân khai hoàn hồi triều.

Một năm này, tên tuổi của Ngự Vương Cơ Ngọc, cũng bị người quảng làm người biết, đặc biệt là hấn suất lĩnh một chi kì binh thâm nhập địch doanh, sự tích ngàn dặm lấy thủ cấp địch quân thủ lĩnh, cũng được Thiên Khải vương triều bá tánh truyền lại tụng.

Hôm nay, là ngày đại quân khai hoàn hồi triều.

Vô số mọi người nẩy lên phố xá, nghỉ chân ở hai bên đường, muốn chiêm ngưỡng một phen phong thái Ngự Vương điện hạ.

Cố Thịnh Nhân cũng tại đây hành chi liệt. Nàng cùng Văn Thành Trường công chúa cùng nhau, bị mấy cái tôi tớ hộ vệ, đứng ở bên trong đám người vây xem, chờ đợi anh hùng chiến thắng trở về.

Thực mau, chỗ cửa thành liền xuất hiện bóng dáng đại quân.

Đại tướng quân cao đầu đại mã đi ở đằng trước, theo sát sau đó, là cả người ngân bạch áo giáp Cơ Ngọc.

Một năm kiếp sống quân lữ, làm hấn trương thanh nhã như ngọc trên mặt kia thêm vài phần túc sát khí thế, một cái lơ đãng ngoái đầu nhìn lại, là có thể khiến cho một mảnh mặt đỏ.

Cố Thịnh Nhân nơi vị trí cực hảo, không chỉ có thể rõ ràng hơn nhìn đến Đại tướng quân cùng Cơ Ngọc, càng có thể liếc mắt một cái đã bị bọn họ nhìn đến.

Nàng còn cấp Cơ Ngọc đưa lên một phần đại lễ —— chứng cứ Thái tử mấy năm nay kết bè kết cánh thích khách chỉ sợ đã xuất hiện ở phía trên ngư án của hoàng đế.

Lúc này đúng là thời điểm Cơ Ngọc thanh thế như mặt trời ban trưa, hoàng đế vốn là có tâm dễ trừ, này tề mãnh được một chút, việc này lại vô cứu vãn đường sống.

Cơ Ngọc vừa nhắc mắt liền thấy được Cố Thịnh Nhân, hấn ruổi ngựa hướng tới bên này lại đây, thời điểm đang muốn tới trước mặt Cố Thịnh Nhân nói câu gì đó, đột nhiên biến sắc.

Không biết từ nơi nào toát ra tới vài bóng người đột nhiên từ trong đám người vụt ra tới, trong tay đều mang theo binh khí, hướng tới Cơ Ngọc lập tức đánh tới.

Thực rõ ràng, mục tiêu của bọn họ là Cơ Ngọc.

Cố Thịnh Nhân trước tiên bị thị vệ phủ Đại tướng quân bảo vệ.

Cơ Ngọc nhìn đến nơi này, hơi hơi yên lòng, chuyên tâm ứng phó với thích khách trước mắt.

Những người đó rõ ràng là trải qua huấn luyện tỉ mỉ, chiêu xảo quyết tàn nhẫn, Cơ Ngọc trong khoảng thời gian ngắn thể nhưng rơi xuống thế hạ phong.

Càng thêm không ổn chính là, nguyên bản quân sĩ đi theo phía sau Cơ Ngọc cũng bị người như có như không cuốn lấy, những cái bá tánh đó nhìn thấy trường hợp ám sát, đều bị dọa hoảng, căn bản không màng hiệu lệnh Đại tướng quân bắt đầu tứ tán bốn đào, trong khoảng thời gian ngắn trường hợp có chút mất khống chế.

Một cái không lưu ý, Cơ Ngọc đã bị một thích khách thượng một đao ở cánh tay, tọa kỵ dưới cũng một tiếng rên rỉ, ngã xuống bên trong vũng máu.

Cơ Ngọc nhân thể một lần, rơi xuống đất chỗ cùng địa phương nơi Cố Thịnh Nhân đứng không xa.

“Các người đi giúp Ngự Vương điện hạ.” Văn Thành Trường công chúa nhanh chóng quyết định. Thích khách mục tiêu rõ ràng chính là Cơ Ngọc, các nàng bên này ngược lại không có nguy hiểm.

Văn Thành Trường công chúa lúc sau vô số lần hối hận chính mình làm ra quyết định này, thiếu chút nữa làm nàng mất đi người quan trọng nhất.

Phủ Đại tướng quân thị vệ đều là tinh nhuệ, có bọn họ gia nhập, Cơ Ngọc áp lực giảm bớt.

Rốt cuộc sở hữu thích khách đều bị đèn tội, Cơ Ngọc thở dài nhẹ nhõm một hơi, đang chuẩn bị hướng bên này đi tới.

Cố Thịnh Nhân đứng ở nơi đó cười nhìn hấn, chuẩn bị nói cho hấn, chính mình cho hấn chuẩn bị một cái đại đại kinh hi.

Cơ Ngọc thần sắc đột nhiên trở nên hoảng sợ lên, hấn không màng tất cả hướng tới Cố Thịnh Nhân chạy tới.

Cố Thịnh Nhân đang ở nghi hoặc, trong đầu đột nhiên truyền ra hệ thống cảnh báo: “Ký chủ cẩn thận.”

Nhưng mà đã chậm.

Một trận đau nhức từ chỗ ngực truyền đến, nàng cúi đầu nhìn một chút, là một chi tiểu xảo chủy thủ, người cầm chủy thủ, là một gương mặt hoàn toàn xa lạ.

Hoảng hốt gian Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy chính mình rơi vào rồi một cái ôm ấp ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội

Editor - Beta: Mộng Kha

Cơ Ngọc tay chưa từng có run như vậy, trong nháy mắt, hắn cảm thấy thế giới chính mình đều sụp đổ.

Nữ tử trong lòng ngực sắc mặt bởi vì mất máu mà hơi hơi trắng bệch, lại như cũ nỗ lực vẫn duy trì tươi cười. Cố Thịnh Nhân cảm thấy đầu óc có điểm vựng, nàng có chút cổ sức nhìn Cơ Ngọc, đột nhiên nhớ tới chính mình còn có chuyện không có đối với hắn nói.

“Ta có hay không đối với ngươi nói qua, ta..... tâm duyệt.....” Cơ Ngọc đột nhiên giọng tay ngừng Cố Thịnh Nhân nói, “Ngươi trước đừng nói.”

Hắn đem Cố Thịnh Nhân vùi đầu ở trong, không cho bất luận kẻ nào nhìn đến mặt mình: “Chờ ngươi khỏe lại, chính miệng mình nói cho ta biết.”

Cố Thịnh Nhân lúc này có chút choáng váng, nàng không có trả lời Cơ Ngọc, ý thức tại hạ một khắc lâm vào ngủ say.

Văn Thành Trường công chúa nhìn bộ dáng nữ nhi sinh tử không biết gần như ngất.

Nàng thanh âm run tim hạ nhân đến mang quận chúa đi Thái Y, thỉnh linh liền nhìn đến Cơ Ngọc đột nhiên đứng dậy đem Cố Thịnh Nhân cẩn thận ôm lên.

“Ngươi làm gì?” Văn Thành Trường công chúa hỏi.

“Trực tiếp đi trong cung, không cần chậm trễ thời gian.” Cơ Ngọc không nói hai lời nhắc chân liền đi.

Cố Thịnh Nhân thời điểm ý thức thanh tỉnh có chút không biết hôm nay hôm nào, nàng không rõ ràng lắm mình đã ngủ bao lâu, chỉ cảm thấy toàn thân mềm như bông sử không thương một chút sức lực.

“Hệ thống.” Cố Thịnh Nhân trong lòng hô, “Ta hiện tại là ở nơi nào?”

Nàng trong lòng có chút sợ hãi, sợ hãi chính mình là ở lúc ban đầu ra đời tỉnh lại trong vòng không gian.

Nàng thừa nhận chính mình có chút luyến tiếc, luyến tiếc Văn Thành Trường công chúa, luyến tiếc Đại tướng quân, cũng luyến tiếc..... Cơ Ngọc.

“Ký chủ đang ở nhiệm vụ thế giới, đã hôn mê sáu ngày. Kiến nghị ký chủ mau chóng thanh tỉnh, bằng không nhiệm vụ khó có thể hoàn thành.” Thanh âm hệ thống truyền tới.

Hệ thống có chút tự trách, là chính mình không có đúng lúc hướng ký chủ cảnh báo, lúc này mới làm cho ký chủ bị thương, nó hạ quyết tâm ngày sau nhất định phải hảo hảo nỗ lực, làm một cái hệ thống càng thêm tận trách.

Cố Thịnh Nhân mở mắt, ánh vào mi mắt hết thấy đều có chút xa lạ.

Này không phải phòng mình, cũng không phải là phủ Đại tướng quân tùy ý một chỗ địa phương.

“Quận chúa tỉnh?” Một thanh âm kinh hi truyền tới.

Cố Thịnh Nhân tập trung nhìn vào, là một cung nữ ăn mặc cung trang màu xanh nhạt, xem cách trang điểm nàng, Cố Thịnh Nhân liền biết, chính mình giờ phút này là ở trong cung.

Cung nữ kia hoan hỉ đi tới, cấp Cố Thịnh Nhân đồ một ly trà, uống ấm áp, hắn là vẫn luôn đều được chuẩn bị.

Một cung nữ khác vội vội vàng vàng đi ra cửa.

“Quận chúa có khỏe không? Cần dùng chút thức ăn không ạ?” Cung nữ lục y kia hỏi.

Cố Thịnh Nhân hơi hơi lắc đầu, nàng giờ phút này chỉ cảm thấy cả người đều thật sự mệt.

Thực mau, liền có một bóng hình vén rèm tiến vào, ngửi được cổ hương hoa sen quen thuộc kia, Cố Thịnh Nhân liền biết đó là Cơ Ngọc.

“A Trinh!” Cơ Ngọc ánh mắt rất sáng, trời biết hắn nghĩ nhiều vẫn muốn luôn canh giữ ở bên người nhìn nàng tỉnh lại, chính là hắn không thể.

Hắn không thể để cho người khác, đặc biệt là phụ hoàng biết được, hắn có bao nhiêu để ý nàng.

Người kia là tiêu chuẩn đế vương, tuyệt đối sẽ không cho phép người thừa kế mình xem trọng bị một nữ nhân ảnh hưởng đến sâu như vậy.

Hai người lẫn nhau tổ tâm sự thời gian cũng không có bao lâu, Văn Thành Trường công chúa cùng Đại tướng quân tới thực mau.

Từ trong miệng Thái Y biết được nữ nhi đã không có trở ngại chỉ cần hảo hảo tĩnh dưỡng lúc sau, Văn Thành Trường công chúa không khỏi phân trần

đem Cố Thịnh Nhân mang về phủ Đại tướng quân.

Cố Thịnh Nhân hướng tới phía Cơ Ngọc chớp chớp mắt.

Trở lại trong phủ Cố Thịnh Nhân mỗi ngày bị các loại đồ bổ cung, trừu thời gian dò hỏi hệ thống hiện giờ là cái dạng tình huống gì.

Hệ thống trả lời thật sự tường tận.

Cố Thịnh Nhân cung cấp chứng cứ một phần Thái tử kết bè kết cánh kia quả nhiên làm hoàng đế giận tím mặt. Thượng vị giả kiêu kị nhất điều này, giường chi sườn há dung người khác ngủ say? Ở hoàng đế cảm nhận, chuyện này có thể so với độc hại tiên hoàng hậu còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Thái tử hiện giờ đã là phế Thái tử.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Tướng Phủ Đại Tiểu Thụ Vs Xuyên Qua Thứ Muội (Hoàn)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Ngày đó tập kích hai chúng ta có tám sát thủ?”

Thực rõ ràng, ngày đó tập kích Cơ Ngọc đâm sát thủ kia cũng người đối với mình xuống tay không phải tám người kia.

Người trước mục tiêu là Cơ Ngọc, mà người sau mục tiêu, thực hiển nhiên, là Tướng Lệnh Trình.

Cố Thịnh Nhân rất kỳ quái, Tướng Lệnh Trình tính thượng là một tiểu thụ thể gia tiêu chuẩn, cơ hồ sinh hoạt hơn phân nửa đều ở trong phủ, chỉ ngẫu nhiên ra cửa, căn bản là chưa từng cùng người kết oán. Đến tột cùng là người nào, thế nhưng sẽ muốn mệnh nàng?

“Đã điều tra ra, đâm sát thủ đối phó với Cơ Ngọc kia là Thái tử cùng vây cánh, bọn họ si tâm vọng tưởng đem Cơ Ngọc giết chết, Thái tử địa vị liền sẽ không có dao động. Không nghĩ tới, một cái Thái tử bị để vương ghét bỏ, vô luận như thế nào, đều đã không có cơ hội.”

“Kia người ám sát ta là ai?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống trả lời: “Là người từ ngoài đến Tướng Vân Sam.”

Kỳ thật Cố Thịnh Nhân trong lòng cũng hơn phân nửa nghĩ tới, hy vọng Tướng Lệnh Trình chết nhất, phỏng chừng chính là Tướng Vân Sam.

Nàng cũng không phải thực minh bạch, giữa hai người cũng không có thâm cừu đại hận gì, vì cái gì Tướng Vân Sam nhất định phải đẩy Tướng Lệnh Trình vào chỗ chết?

Nhân loại chi tâm ghen ghét, quả nhiên đáng sợ.

“Cái này người từ ngoài đến, quả nhiên là chưa tới phút cuối chưa thôi.”

Hoàng thành bên trong gần đây đã xảy ra vài sự kiện đại sự.

Đầu tiên là Ngự Vương điện hạ khai hoàn hồi triều, tào ngộ ám sát, hoàng đế tức giận. Sau khi hạ lệnh tra rõ, Hoàng hậu bị giam cầm trong Phụng Tề Cung, Thái tử bị phế làm Dung vương, cũng bị hoàng đế giao trách nhiệm trông coi hoàng lăng, Trắc phi của Thái tử Tướng Vân Sam lúc trước được mọi người hâm mộ nay lặng yên không một tiếng động biến mất ở trong mắt mọi người.

Đương nhiên, vài đại sự này đều bị hai việc theo sát sau đó che lại qua đi.

Thứ nhất, là hoàng đế ở lúc lâm triều, sắc phong làm trừ quân tân nhiệm Thiên Khải vương triều. Cơ Ngọc từ Ngự Vương biến thành Thái tử, đây cũng là điều mọi người đã đoán trước.

Thứ hai, ở ngày hoàng đế sắc phong Thái tử, phủ Đại tướng quân cũng thu được ý chỉ tứ hôn trong cung, Thanh Dương quận chúa Tướng Lệnh Trình, trở thành Thái Tử phi mới nhậm chức trừ quân của Thiên Khải vương triều.

“Tiểu tử này, cư nhiên trực tiếp thỉnh hoàng đế tứ hôn!” Đại tướng quân thực khó chịu.

“Ta xem Thái tử điện hạ đối với A Trinh chúng ta là một mảnh thiết tình, người không thấy được ngày đó A Trinh bị ám sát, Thái tử thân sắc kia, liền làm ta đương nương này, nhìn đều cảm thấy kinh hãi.” Văn Thành Trường công chúa đến nay nhớ tới còn có chút hoảng hốt, Cơ Ngọc ngay lúc đó biểu tình thế nhưng ần ần có chút chi sắc điên cuồng, nếu là A Trinh lúc ấy vẫn chưa tỉnh lại, còn không biết hẳn sẽ làm ra việc gì.

Mặc kệ Trường công chúa và Đại tướng quân là nghĩ như thế nào, làm đương sự Cố Thịnh Nhân cùng Cơ Ngọc, không thể nghĩ ngờ đều là vui mừng.

Thái tử cùng Thái Tử phi trận hôn điển này, được các bá tánh bên trong hoàng thành nghị luận thật lâu. Thậm chí ở hồi lâu về sau, chỉ cần có nhà ai làm hi sự, có người nói trường hợp long trọng như thế nào, đều sẽ có những người khác ra tới phân bác: “Long trọng? Đây tính cái gì? Người là chưa thấy qua đương kim bệ hạ cùng Hoàng hậu nương nương năm đó trằng hôn lễ kia, mới chân chính là thịnh thế vô song.”

Cố Thịnh Nhân nâng hoàn thành nhiệm vụ, trở thành nữ nhân vương triều tôn quý nhất.

Thiên Khải vương triều Thánh đức đế cùng Hiếu chiêu Hoàng hậu chuyện xưa, mặc dù là ngàn năm lúc sau, cũng bị người nói chuyện say sưa.

Thánh đức đế là Hoàng đế duy nhất hậu cung không có nạp qua phi tần, hẳn cả đời chỉ thủ một người Hoàng hậu, thậm chí ở Hiếu chiêu Hoàng hậu rời đi bất quá một ngày, liền theo đuôi mà đi.

Sinh cùng khâm, chết cùng huyết, hai người kia chân chính làm được điểm này.

“Hệ thống, ta rốt cuộc cũng biết vì sao nhân loại, chỉ cần sống cả đời như vậy là đủ.” Cố Thịnh Nhân về tới không gian trong vòng một mảnh thuần trắng kia, nâng khóe mắt, chảy xuống một giọt nước mắt. Từng có một người như vậy làm bạn, còn cầu cái gì kiếp sau đâu?

Tay phải bên trong phảng phất còn tàn lưu nhiệt độ cơ thể của người kia, ở một khắc sinh mệnh cuối cùng, Cơ Ngọc cầm tay Cố Thịnh Nhân: “A Trinh, cuộc đời này có thể cùng người làm bạn, là hạnh phúc của Cơ Ngọc.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (Phiên Ngoại)

Editor - Beta: Mộng Kha

Tướng Văn Sam nguyên bản không gọi là Tướng Văn Sam

Nàng một giấc ngủ dậy, phát hiện chính mình nằm ở trong một phòng cổ hương cổ sắc, cả người đều là hưng phấn.

Xuyên qua, điều này ở thế giới nàng, là một từ bị lạn dùng, không nghĩ tới, có một ngày sẽ buông xuống ở trên người nàng.

Nhìn trong phòng một kiện phụ tùng xa hoa cao nhã, quần áo ngăn nắp thị nữ tôn kính xưng hô mình là “Nhị tiểu thư”, mỗi ngày chỉ cần ngắm hoa nghe khúc chờ người hầu hạ. Nàng cảm thấy nhân sinh đắc ý, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Nhưng mà, dục vọng người là vĩnh viễn không thể được thỏa mãn.

Tiếp thu ký ức Tướng Văn Sam lúc sau, nàng mới phát hiện, nguyên lai chính mình cho rằng nguyên thân thân phận tôn quý, sinh hoạt xa xỉ, chẳng qua là chính mình buồn cười thừa nhận.

Tướng Văn Sam chẳng qua chỉ là một cái thứ nữ mà thôi, ở trên nàng, còn có một người có xuất thân, vẫn là dung mạo, hay là tài hoa, đều hơn xa so với mình chính là đích tỳ.

Tướng Lệnh Trinh.

Tướng Văn Sam bắt đầu chú ý Tướng Lệnh Trinh.

Thấy được sinh hoạt của Tướng Lệnh Trinh, nàng mới biết được chính mình vì sinh hoạt cao phẩm chất ở trong nhà nhân gia, có lẽ chỉ là cái chê cười.

Tướng Lệnh Trinh trên người mặc, là công phẩm trong cung ban cho tới;

Tướng Lệnh Trinh mỗi ngày ăn, là Trường công chúa hoa giá cao có ý từ Giang Nam thỉnh trở về đệ nhất danh trù thân thủ sở làm;

Tướng Lệnh Trinh hí trúc, hậu viện tướng quân phủ có ý sáng lập ra nhất chính phiến rừng trúc, chỉ vì làm nàng có thể nhàn hạ là lúc ngẫu nhiên đi ngồi xuống;

Tướng Lệnh Trinh thanh mai trúc mã, là đương kim Thái tử điện hạ.

Được đến tin tức càng nhiều, Tướng Vân Sam trong lòng liền càng thêm không cân bằng.

Dựa vào cái gì? Chính mình mới là xuyên qua mà đến người kia, chính mình mới hẳn là chân chính thiên chi kiều nữ, Tướng Lệnh Trinh bất quá chỉ là một giới dân bản xứ mà thôi, dựa vào cái gì đem mình so đến bụi bặm?

Này phân không cam lòng, ở lúc sau nhìn thấy Tướng Lệnh Trinh, phát huy tới cực hạn rồi.

Tướng Vân Sam trong trí nhớ, đối với Tướng Lệnh Trinh ấn tượng cũng không phải rất khắc sâu, rốt cuộc nguyên thân nhất như chuột, nào dám tiến đến bên người đích tỷ lửa mắt như vậy, nàng chỉ biết là, Tướng Lệnh Trinh là một mỹ nữ.

Nhưng là mặc cho nàng nghĩ như thế nào, cũng không biết, Tướng Lệnh Trinh là trưởng thành cái dạng này.

Quốc sắc thiên hương, không ngoài như vậy.

Tướng Vân Sam biết chính mình trong lòng trụ hạ một cái ma quỷ, tên của nó gọi là ghen ghét.

Nàng trong lòng âm u không ngừng nảy sinh, nàng muốn cướp đi hết thảy của Tướng Lệnh Trinh, đem nữ nhân này đập dưới lòng bàn chân.

Vì thế nàng thiết kế ở hội chùa đem nàng đẩy ngã, đáng tiếc Tướng Lệnh Trinh chỉ là phá điểm da, cũng không có vấn đề gì lớn.

Sau nàng lại bắt đầu có ý định quyến rũ Thái tử, thời điểm nhìn đến Thái tử, nàng liền biết, nam nhân như vậy, là sẽ không cự tuyệt sắc đẹp đưa tới cửa.

Quả nhiên, bất quá chỉ là thủ đoạn lược thi, Thái tử liền không chút do dự thượng câu.

Chính là, sự tình cùng dự kiến trung hoàn toàn không giống nhau.

Vì cái gì, Tướng Lệnh Trinh một chút đều không để bụng?

Chính mình trở thành Trắc phi của Thái tử, chính là nàng đâu? Trở thành quận chúa duy nhất trong triều đại có đất phong!

Nàng vẫn là so không bằng nàng.

Vì thế, nàng càng ngày càng điên cuồng.

Chính là Tướng Lệnh Trinh nữ nhân kia, vận khí như thế nào sẽ hảo như vậy đâu? Con ngựa đâm chết, nàng người lại là lông tóc vô thương.

Còn có chính mặt mình, Tướng Vân Sam nghĩ thầm, Tướng Lệnh Trinh tới trả thù chính mình, trừ bỏ nàng, ai còn sẽ ác độc như vậy cấp mình hạ loại độc được này?

Nàng cảm thấy Tướng Lệnh Trinh ác độc, cũng không hối lỗi sai lầm chính mình.

Thái tử địa vị lâm vào nguy cơ, chính mình là Trắc phi của Thái tử cũng thành cái chê cười.

Tướng Vân Sam nghĩ, vậy cùng đi xuống địa ngục đi.

Nàng rốt cuộc cũng chờ tới được tin tức: Thanh Dương quận chúa Tướng Lệnh Trinh bị ám sát hôn mê, sinh tử không biết.

Đáng tiếc, còn không có được đến tin tức xác thực người chết, hoàng đế lựa trắng liền đưa đến quý phủ.

Tướng Lệnh Trinh, ta tại địa phủ chờ ngươi. Nàng mỉm cười nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán*! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (1)

Tiếng người âm ỉ sân bay quốc tế Hoa Thị.

Nơi này mỗi ngày người đến người đi, bắt đồng quốc gia, bắt đồng mau da, người người vội vàng đi qua.

Không ít lữ khách đi ngang qua đều theo bản năng ngoài đầu nhìn về một phương hướng.

Một nam nhân mặc tây trang, đen thuần thủ công tây trang, đem hấn hoàn mỹ cao lớn thân hình khắc họa ra. Trên khuôn mặt tuấn mỹ, mày hơi nhíu lại, ánh mắt luôn nhìn về một phương hướng nào đó ở sân bay. Hiển nhiên, nam nhân này đang đợi người.

Có vài nữ sĩ nhân nhã nhặn lẽ đứng ở nơi phụ cận, tò mò người có thể làm cho một nam nhân như vậy đứng chờ là người như thế nào.

Thực nhanh các nàng liền biết đáp án.

Ánh mắt nam nhân đột nhiên sáng lên, khuôn mặt vô cảm lập tức trở nên nhu hòa, nhanh chóng bước tới phía trước.

"Tích Tích!". Cô Thịnh Nhân đang ở trong đám người theo bản năng ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy một nam nhân đang đi về phía mình.

Nàng nhìn nam nhân, người chung quanh đang nhìn nàng.

Bởi vì đang ở ngoài, Trình Tích Tri mặc đồ tương đối đơn giản. Một cái váy liền áo màu xanh nhạt ôm thắt lưng đem dáng người nàng phác họa hoàn toàn, kính râm to rộng che khuất nửa khuôn mặt, tóc uốn gọn sóng màu nâu gọi cho nàng một cô quyến rũ.

Eo thon chân dài, da trắng xinh đẹp, là Trình Tích Tri chân thật nhất hình dung.

"Đại ca". Trình Tích Tri đối nam nhân cười thật tươi, rồi không khách khí đem hành lý trong tay đưa cho hắn.

Trình Bác Hiên sững sờ nhìn muội muội, chịu thương chịu khó đảm đương công việc khuôn vác. Thần sắc ôn nhu như thế nếu bị nhân viên trong công ty nhìn thấy sẽ kinh hô, chẳng lẽ tổng giám đốc đã biến thành một người cha hiền.

"Đại ca, nhị ca không tới sao?". Trình Tích Tri, hiện giờ là Cố Thịnh Nhân hỏi.

Trình Bác Hiên trả lời: "Kỳ Hiên hôm nay có một buổi triển lãm tranh, thật sự là tới không được."

Cố Thịnh Nhân bĩu môi: "Dù vội thế nào cũng bằng ta muội muội hấn quan trọng sao? Xem ta trở về có hung hăng bóc lột hấn hay không!"

Cố Thịnh Nhân lúc này vào vai nhân vật Trình Tích Tri, hình tượng một tiểu công chúa, gia thế hậu đãi, nhận hết sủng ái, cho nên nàng có thể không kiêng nể gì làm nũng, sử tiểu tính tình. (gia thế hậu đãi: gia thế lớn, tiểu tính tình: giận dỗi, làm nũng các kiểu của con nít ấy - Nhan Thiên Dung)

Trình Tích Tri là con út vợ chồng Trình Chấn Sinh, đương gia của tập đoàn Trình

Thị, vợ chồng Trình Chấn Sinh thích nữ nhi, kết hôn sau lại liên tiếp sinh hai cái nhi tử, chờ đến tiểu nữ nhi Trình Tích Tri ra đời, hai vợ chồng vui sướng vô cùng. Không chỉ có tự mình bãi phòng một vị đại sư thuật tướng nổi danh thế nữ nhi lấy tên Tích Tri, mà còn sợ nữ nhi không có bạn chơi cùng, từ trong thân thích nhận nuôi một nữ hài có độ tuổi tương đương cùng nhau nuôi (nhau là Trình Tích Tri với nữ hài nhi á - Nhan Thiên Dung)

Trình thị tập đoàn chủ tịch dưỡng nữ, thân phận này là bao nhiêu người cầu cũng không tới, đôi vợ chồng kia đương nhiên là một vạn cái nguyện ý.

Nữ hài nhận nuôi tên gọi Trình Nhất Như, tỷ tỷ Trình Tích Tri trên danh nghĩa, cũng là thế giới này nữ phụ.

Nguyên chủ Trình Tích Tri lúc mười tám tuổi đã đính hôn cùng Nguyên Hằng, Nguyên thị tập đoàn nhị thiếu. Nguyên bản là một cuộc hôn nhân môn đăng hộ đối, không nghĩ tới Nguyên Hằng lại thích Trình Tích Tri tỷ tỷ Trình Nhất Như.

Trình Nhất Như không phải không có cảm giác với Nguyên Hằng, hai người vẫn luôn ngằm lờ lờ kéo kéo, mãi cho đến Trình Tích Tri cùng Nguyên Hằng kết hôn sau cũng chưa dừng lại.

Trình Tích Tri kết hôn sau liền bị trượng phu vắng vẻ. Một ngày nào đó, nàng cùng bằng hữu ra ngoài chơi nhìn thấy Nguyên Hằng Trình Nhất Như ở bãi đỗ xe ôm hôn mới biết được, trượng phu mình thế nhưng cùng tỷ tỷ có một chân (có một chân: ngoại tình a...-Nhan Thiên Dung)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (2)

Trình Tích Tri từ nhỏ bị Trình gia nuông chiều, đâu chịu nổi loại ủy khuất này, đương trường đại náo Nguyên thị. Nàng trở về Trình gia, mang chuyện này

nói cho người nhà.

Vợ chồng Trình Chấn Sinh giận tím mặt, đuổi Trình Nhất Như khỏi Trình gia, làm nữ nhi cùng Nguyên Hàng ly hôn, gián đoạn hết thầy sinh ý với Nguyên thị. Trình Nhất Như bị đuổi ra khỏi Trình gia, ngày quá thật sự thê thảm. Trước kia sống cuộc sống cảm y ngọc thực, nay từ giàu thành nghèo, tiền kiếm vào căn bản đáp ứng không được tiền tiêu xài.

Mà Nguyên Hàng bị người Nguyên gia quản thật chặt, không thể cùng Trình Nhất Như liên hệ. Cuối cùng Trình Nhất Như phải làm hoạt động bán thịt (ai không hiểu bán thịt là gì inb ta - Nhan Thiên Dung), nhiễm bệnh hiểm nghèo rồi thê thảm chết đi. Lần nữa mở mắt ra, nàng ta (Trình Nhất Như) về tới năm mười tám tuổi.

Trình Nhất Như trùng sinh thống hận Trình Tích Tri, căng thống hận Trình thị. Nàng dụng mưu quyến rũ Nguyên Hàng. Thiếu niên ngây ngô thế nào chịu được nữ nhân kinh nghiệm một đời phong trần? Thực nhanh, Nguyên Hàng đối Trình Nhất Như nói gì nghe vậy.

Trình Nhất Như vô số lần trong tối ngoài sáng nói bậy Trình gia, làm Nguyên Hàng chán ghét Trình thị, đặc biệt chán ghét Trình Tích Tri. Ắ còn dụng ám chiêu với một cái chuyện án vô cùng quan trọng của Trình thị, làm Trình thị phá sản. Trình Chấn Sinh lúc ra nước ngoài bàn sinh ý gặp phải tai nạn phi cơ, đại ca Trình Bác Hiên bị người uống say ngộ thương trong quán bar, mất đi tính mạng, lòng tràn đầy nghệ thuật Trình Kỳ Hiên bị người vu hãm sao chép, không thể ngăn cản dư luận áp lực mà tự sát.

Trình Tích Tri từ một công chúa sống trong nhung lụa trở thành người thân mang nợ lớn không thể không làm công để trả. Mà Trình Nhất Như còn không buông tha nàng, thuê một cái lưu manh đến vũ nhục Trình Tích Tri. Cuối cùng, Trình Tích Tri bất kham chịu nhục tự sát.

Trình Nhất Như lại cùng Nguyên Hàng cử hành hôn lễ dưới sự chúc phúc của mọi người.

Cố Thịnh Nhân đi đến Trình Tích Tri trong người là để ngăn cản thế giới biến hóa do Trình Nhất Như trùng sinh.

Nguyên bản Trình Tích Tri ly hôn cùng Nguyên Hàng, như cũ làm Trình gia đại tiểu thư, được người nhà nuông chiều một đời, phong quang vô hạn.

Cố Thịnh Nhân tiếp thu cốt truyện xong, đối Trình Nhất Như một trận ghê tởm.

Trình gia chưa từng bạc đãi Trình Nhất Như người nay một phen nào, ăn mặc ở đi lại đều cùng Trình Tích Tri giống như đúc. Trái lại Trình Nhất Như đâu? Không chỉ không biết xấu hổ quyến rũ muội phụ, lúc sau hết thầy đều là gieo gió gặt bão. Trùng sinh lại nhưng đem Trình gia làm suốt đời cừu, làm hại nhân gia cửa nát nhà tan.

Cố Thịnh Nhân nhiệm vụ là bảo trụ Trình gia, chọc thủng Trình Nhất Như ngụy trang, hơn nữa đem tra nam cô phụ Trình Tích Tri là Nguyên Hàng một chân đá văng.

-----phân cách tuyến-----

Trình Bác Hiên mang theo muội muội trở về chủ trạch Trình thị.

"Tiểu thư trở lại". Quân gia luôn canh giữ ở cửa liếc mắt liền thấy được xe của đại thiếu gia.

Cố Thịnh Nhân vừa xuống xe đã bị một quý phụ nhân ôm chặt.

"Tích Tích bảo bối một năm không thấy lại đẹp hơn" Quý phụ nhân quan sát Cố Thịnh Nhân tỉ mỉ rồi lại thêm một câu "Giống như gậy đũa".

"Lần này trở về liền không đi nữa đi? Mẹ mỗi ngày cho người hầm canh uống, nhất định phải đem Tích Tích bảo bối dưỡng đến trắng trẻo mập mạp"

Cố Thịnh Nhân dờ khóc dờ cười nhìn phụ nhân, mẫu thân Trình Tích Tri - Bạch Phi Nhã. Trình mẫu Bạch Phi Nhã gần năm mươi, lại được bảo dưỡng tốt nên nhìn ung dung mỹ lệ.

"Mẹ, người đây là muốn đem ta làm tiểu trư dưỡng a." Cố Thịnh Nhân mặt đau khổ, đưa tới một trận trêu đùa.

"Ba" Cố Thịnh Nhân nhìn về phía nam nhân đứng bên người Trình mẫu, nguyên thân phụ sinh trình Chấn Sinh.

Từ cốt truyện Cố Thịnh Nhân biết, yêu thương nữ nhi, Trình Chấn Sinh một chút cũng không so thê tử kém, chỉ là tình cảm nam nhân tương đối nội liễm, không am hiểu biểu đạt thôi.

Nàng đi ra phía trước, nhẹ nhàng ôm phụ thân một cái.

"Ba ba, ta nhớ người muốn chết"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (3)

Nguyên thân Trình Tích Tri lúc trước vẫn luôn đi học ở nước ngoài, năm ấy mới mười bảy tuổi mà đã đạt được hai giấy chứng nhận học sĩ

“Nhị ca đi triển lãm tranh, vậy tỷ tỷ đâu?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Nghe được Trình Nhất Như, Trình mẫu nhíu mày: “Nhất Như gần nhất cũng không biết có chuyện gì. Mỗi ngày đều thần thần bí bí, đôi khi buổi tối đều không về nhà.” Dù sao cũng là hài tử nuôi mười mấy năm, Trình mẫu vẫn có cảm tình với Trình Nhất Như.

Cố Thịnh Nhân trầm nghĩ: Trình Nhất Như đang vội vàng cùng Nguyên Hằng “Giao lưu cảm tình” a, đương nhiên không có thời gian về nhà. Không sai, Trình Nhất Như đã trùng sinh. Nàng hơn Trình Tích Tri một tuổi, vừa vặn mười tám tuổi, tháng trước mới trùng sinh về.

“Tích Tích!” Lúc này, một thanh âm truyền tới từ sau lưng, Cố Thịnh Nhân còn chưa quay đầu lại, một cái ôm liền bao lấy nàng.

Nhị ca Trình Kỳ Hiên.

Không giống đại ca Trình Bác Hiên nội liễm trầm ổn, nhị ca Trình Kỳ Hiên tính cách nhiệt tình như lửa, có lẽ nghệ thuật gia, chỉ có vĩnh viễn duy trì nhiệt liệt tâm tính như vậy mới có cuộn cuộn không ngừng linh cảm.

Cố Thịnh Nhân mỉm cười nhìn người một nhà, trong lòng âm thầm thì: Đời này, tuyệt đối không thể làm nữ nhân Trình Nhất Như kia, phá hư một gia đình hoàn mỹ như vậy.

“Ba mẹ, ta đã về.” Trình Nhất Như đi vào, thấy được mọi người đều ở trong phòng khách.

“Đại ca, Nhị ca.” Trình Nhất Như ánh mắt đảo qua, liền thấy được một người khác ngồi trên sofa.

“Tiểu muội, người đã trở lại?” Trình Nhất Như nỗ lực không chế hận ý trong lòng cuộn cuộn không thôi, cười nói.

Cố Thịnh Nhân chậm rãi quay đầu lại, hai người ánh mắt chạm vào nhau.

Trình Tích Tri đánh giá Trình Nhất Như: Nàng mặc một chiếc áo somi bó sát người, mới mười tám tuổi đã có được tư bản ngạo nhân, áo somi bị căng đến có chút phát chặt, hạ thân một cái quần đùi cao bồi, đem đôi chân dài hoàn mỹ bày ra tới.

Dung mạo của nàng tuy rằng không hoàn mỹ bằng Trình Tích Tri, cũng đủ hấp dẫn nam nhân.

Trình Nhất Như cũng đang đánh giá Trình Tích Tri. Ấn tượng của nàng với Trình Tích Tri còn lưu lại nhưng rất nhạt từ đời trước, Trình Tích Tri lúc ấy, đã là một thiếu phụ, đẹp một cách thành thực. Đẹp, giống như quả đào trắng hồng no đủ, có thể dễ dàng làm người điên cuồng.

Nàng mười bảy tuổi, so với ký ức có chút khác biệt, da thịt trong suốt như tuyết, vừa thấy liền biết là được lớn lên trong ruộng chiều, không tự bùng cháy. Trình Nhất Như cũng lớn lên trong cảm y ngọc thực, nhưng không thể bảo dưỡng ra da thịt kiêu nộn như vậy, nghĩ đến, có những thứ, thật sự là trời sinh.

Hiện giờ Trình Tích Tri, mặt mày còn mang theo một tia ngây ngô, ngũ quan tinh xảo cũng hiển lộ hoàn toàn, đặc biệt là mặt mày có nét kiêu căng, vừa thấy liền biết đây là một tiểu công chúa nhận hết muôn vàn sủng ái.

Trình Nhất Như hận nhất chính là cô không rành thế sự kiêu căng này của Trình Tích Tri, nàng (Trình Tích Tri) luôn là như vậy, trước nay đều không cần suy xét cái gì, Trình gia bảo hộ nàng quá tốt, bất luận sự tình đều nào đều vì nàng suy xét chu toàn, nàng vĩnh viễn chỉ cần làm một tiểu công chúa.

“Tin ta trở về một tháng trước liền nói cho mọi người, tỷ tỷ người cũng không biết.” Cố Thịnh Nhân không cao hứng bĩu môi, nửa thật nửa giả oán trách nói.

Trình Nhất Như trong lòng cười nhạt: Nàng trở về mới một tháng, nào nhớ được ký ức đời trước, làm sao sẽ nhớ rõ Tích Tri khi nào trở về?

Trình Tích Tri chính là như vậy, chẳng qua là một chuyện nhỏ như về nước, đều hận không thể làm cả gia đình đi đón nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (4)

“Anh, ta không nghĩ đi xem nữa.” Cố Thịnh Nhân ôm tay của Trình Bác Hiên làm nũng.

“Người tốt xấu gì cũng là đại cổ đông của tập đoàn Trình thị, người cấp dưới đương nhiên muốn nhận thức người một chút.” Trình Bác Hiên một chút cũng không hàm hồ.

Phu thê Trình Chấn Sinh ái nữ như mạng, tập đoàn Trình thị to lớn như vậy, cấp Trình Tích Tri để lại 20% cổ phần.

Trình Tích Tri đối với thương nghiệp cũng không cảm thấy hứng thú, vợ chồng Trình Chấn Sinh cũng không tính toán làm nữ nhi làm một nữ cường, cổ phần này đó, chỉ là chia hoa hồng, liền đủ để cho Trình Tích Tri cả đời sinh hoạt như công chúa.

Tập đoàn Trình thị tổng bộ nằm ở trung tâm thành phố Hoa thị tạo thành thương nghiệp office building.

Tiếp tân mới tới về mặt hoàn mỹ mỉm cười nhìn theo tổng giám đốc sau khi đi vào thang máy, mới về mặt hưng phấn đối với đồng bạn nói: “Trời ạ, tổng giám đốc thật sự hảo soái! Bất quá, nữ hài tử bên người hần là ai nha? Nhìn hảo nhỏ, bất quá thật xinh đẹp! Thế nhưng làm tổng giám đốc ngày thường nghiêm túc cười ôn nhu như vậy, không phải là cái vị hôn thê linh tinh gì đi.”

Một cái nữ hài tử khác móc ra gương nhìn xem trên mặt trang dung có hay không hoa, nghe xong đồng bạn nói, cười nhạo nói: “Cái gì mà vị hôn thê? Người không nghe nói qua, tổng giám đốc chúng ta có cái muội muội sao?”

Tiếp tân mới tới nghi hoặc: “Muội muội của tổng giám đốc mấy ngày hôm trước không phải đã tới công ty sao?”

Mấy ngày hôm trước Trình Nhất Như tới công ty một chuyến.

Lão công nhân cười cười: “Một người là nữ thân sinh, một người là dưỡng nữ. Người nói, người nào mới là muội muội của tổng giám đốc?”

Vợ chồng Trình Chấn Sinh tổng tới đều không có dấu điểm sự tình dưỡng nữ này, cho nên thời điểm Nguyên thị lựa chọn liên hôn căn bản là không có suy xét đến.

“Nữ hài tử bên người tổng giám đốc các người là ai?” Một thân tây trang, nam nhân cả người khí thế lạnh thấu xương ánh mắt trầm tĩnh nhìn một tay của Cố Thịnh Nhân vẫn ở trên người Trình Bác Hiên.

Giám đốc bên quan hệ xã hội thở phào một hơi, hần được công ty an bài tiếp đãi vị Nguyên thị xí nghiệp thiếu đông này. Đối phương khí thế trên người quá mức đáng sợ, làm hần luôn luôn nhìn quen mưa gió đều có một ít không thở nổi.

Nhìn thấy Nguyên thị thiếu đông bị sự tình khác chú ý hấp dẫn, hần nhẹ nhàng thờ ra, vội vàng đáp: “Đó là tiểu nữ nhi của chủ tịch, em gái của tổng giám đốc, tiểu thư Trình Tích Tri.”

Trình Tích Tri.

Nguyên Húc ở trong lòng nhắc mãi tên này mấy lần, hần tổng cảm thấy nhìn Trình Tích Tri có một loại cảm giác mạc danh quen thuộc, cẩn thận hồi tưởng một chút, Nguyên Húc xác định mình không có gặp qua nàng.

Lại lần nữa hồi tưởng một chút, tập đoàn Trình thị Trình Tích Tri, còn không phải là nữ hài tử trong nhà có ý đồ liên hôn kia sao?

Kia nàng chính là thê tử tương lai của Nguyên Hàng? Không biết vì sao, Nguyên Húc nghĩ đến khả năng này, trong lòng thế nhưng có chút hơi hơi bức bối.

Xem ra, trong khoảng thời gian này sự tình sau khi làm xong, hần cần hảo hảo nghỉ ngơi một chút. Nguyên Húc đem cỗ tâm tình bức bối này quy kết nguyên nhân do công tác quá bận rộn.

Phảng phất cảm giác tới điều gì, Cố Thịnh Nhân nghi hoặc xoay người hướng tới bên này nhìn nhìn, lại chỉ có thấy một cái bóng dáng.

Lắc đầu, Cố Thịnh Nhân có chút tự giễu cười, nàng vừa mới thế nhưng cảm thấy được Cơ Ngọc đang nhìn nàng. Chính là này như thế nào có khả năng đâu? Người kia, cùng mình không giống nhau, hần đã sớm không còn nữa a.

Nghĩ đến Cơ Ngọc, Cố Thịnh Nhân tâm tình trong nháy mắt hạ xuống.

“Xảy ra chuyện gì, Tích Tích?” Trình Bác Hiên nhận thấy được em gái không thích hợp.

Cố Thịnh Nhân lắc đầu: “Chỉ là có điểm mệt mỏi.”

Trình Bác Hiên nhìn đến em gái thần sắc ảm đạm, cũng liền không có hoài nghi: “Kia đi phòng nghỉ của ta ngồi trong chốc lát đi, lúc sau ta kêu người đưa người về nhà.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 37: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (5)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Trình tiểu thư, nghe danh đã lâu.” Một công tử cầm một ly rượu vang đỏ hướng tới Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân hướng tới hắn cười cười, cầm lên ly rượu trong tay hơi hơi nhấp một ngụm.

Tổng cổ rót người nọ, Trình Tích Tri tả hữu nhìn một chút, tìm được một góc khuất ngồi xuống.

Yến hội lần này là vì chúc mừng Trình thị cùng Nguyên thị liên thủ hợp tác một hội trường đại học án, Nguyên thị cùng Trình thị, là thương giới cự vô bá Hoa thị tồn tại như nhau, yến hội này, toàn bộ danh nhân thương giới Hoa thị có uy tín danh dự cơ hồ đều tới dự.

Trình Tích Tri là nữ nhi duy nhất của Trình gia, tự nhiên đã chịu vô số người ưu ái. Huống chi, Trình Chấn Sinh ái nữ như mạng, kia chính là có tiếng.

Đối với không ít công tử, nếu là có thể cưới được Trình Tích Tri, nhà mình liền leo lên gốc đại thụ Trình thị này.

Cố Thịnh Nhân thực không kiên nhẫn đối với loại xum xoe này, nàng ở trong thế giới trước đem tâm cho Cơ Ngọc, làm một “Người” được sáng tạo ra, Cố Thịnh Nhân cảm tình xem như đơn giản, đó chính là nàng tâm rất nhỏ, chỉ có thể dung hạ một người.

Nàng giờ phút này ngồi ở trong một góc ẩn nấp, mắt lạnh nhìn Trình Nhất Như như cá gặp nước chu toàn ở chi gian các vị khách khứa.

Làm dưỡng nữ của Trình thị, Trình Nhất Như nhân khí tuy rằng không thể so với Trình Tích Tri, lại cũng là đại bộ phận được người được nịnh hót.

Trình Nhất Như thực hưởng thụ cái loại cảm giác này.

Nàng nhớ tới đoạn thời gian đời trước cuối cùng của mình, bởi vì nhiễm bệnh hiểm nghèo không có biện pháp tiếp đãi khách nhân, không có kinh tế nơi phát ra chống đỡ ở tại tiêu khu xa hoa, chỉ phải dọn tới thuê nhà rồi lụi bại liêm.

Mỗi ngày ngoài cửa đều là thanh âm các loại phương ngôn hỗn tạp mắng chửi người, tiếng khóc tiểu hài tử, thanh âm ô tô ở dưới lầu minh sáo, các loại hoàn cảnh dơ loạn bất kham, quả thực chính là ác mộng!

Hiện giờ đâu? Chính mình vẫn là phong cảnh vô hạn Trình gia đại tiểu thư, đời trước không xem giống như là một hồi ác mộng, nàng thề, đời này, nhất định sẽ không lại làm mình lâm vào cái loại hoàn cảnh này.

“Trình tiểu thư.” Một thanh âm trầm thấp đánh gãy Cố Thịnh Nhân xuất thần.

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu lên, là một nam nhân xa lạ. Nàng hơi hơi tức hạ mày, người nam nhân này trên người khí thế có tính xâm lược, làm người khác không tự giác cảm thấy khẩn trương.

Bất quá Cố Thịnh Nhân cũng chỉ là nhú nhú mày, nàng đời trước quý làm Hoàng hậu, cái dạng người gì mà chưa thấy qua? Người nam nhân này, còn không đủ để làm nàng luống cuống.

Nguyên Húc có chút ngoài ý muốn, chính mình khi còn nhỏ đã từng đi theo bá phụ nhập ngũ huấn luyện qua một đoạn thời gian, một thân khí thế là thật đánh từ huyết tính rèn luyện ra tới, người bình thường căn bản không chịu nổi, không nghĩ tới, cái tiểu cô nương trước mắt này thoát nhìn nũng nịu cư nhiên nửa điểm cũng không chịu ảnh hưởng.

Nguyên Húc nhướng mày, xem ra, vị tiểu thư Trình gia này, tựa hồ cũng không giống như mặt ngoài thoát nhìn là đơn thuần vô hại như vậy.

“Người hảo, ta là Nguyên Húc.” Nguyên Húc vươn tay.

Nguyên lai là anh của Nguyên Hằng, Nguyên thị tập đoàn thiếu đông. Cố Thịnh Nhân hiểu rõ.

“Nguyên tiên sinh, hạnh ngộ.” Cố Thịnh Nhân vươn tay tới, cùng Nguyên Húc nắm một chút.

Hào hoạt. Đây là cảm giác thứ nhất trong lòng Nguyên Húc.

Trong tay xúc cảm ấm áp làm tâm thần hắn dâng một chút, phảng phất như là cầm một ấm ngọc giống nhau.

Trách không được cổ nhân nói nhuyễn ngọc ôn hương, nguyên lai, thật sự có nữ tử như vậy.

Giữa hai người cũng không nói nhiều, chỉ ngẫu nhiên nói một hai câu, liền lẳng lặng ngồi như vậy, không khí chi gian thế nhưng bất giác xấu hổ, đối lập với náo nhiệt trong đại sảnh, rất có một loại cảm giác kiếp phù du bình yên.

“Ta nên đi ra ngoài đọc diễn văn.” Thời điểm Nguyên Húc đứng dậy thể nhưng có chút không tha.

Cố Thịnh Nhân xuất phát từ lễ phép đứng dậy đưa tiễn, không nghĩ tới do lần vấy quá dài hạn chế hành động của nàng, chân một uy, nàng cả người nghiêng nghiêng hướng tới mặt đất rơi xuống.

“Cẩn thận!” Cố Thịnh Nhân rơi vào rồi một ôm ấp, cùng lúc đó, một cổ hương hoa sen quen thuộc truyền vào chóp mũi nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh(6)

“Trình tiểu thư?” Bởi vì Cố Thịnh Nhân ngửi được mùi hương quen thuộc nên thất thần, mãi đến lúc Nguyên Húc mở miệng gọi cô.

Cô vừa lấy lại tinh thần, nhanh chóng đứng vững, nói cảm ơn với Nguyên Húc.

“Nguyên tiên sinh thích nước hoa mùi hoa sen ư?” Cố Thịnh Nhân không hiểu có suy nghĩ gì mà hỏi một câu như vậy.

Nguyên Húc bật cười: “Không có, trước giờ tôi không dùng nước hoa.”

Nói xong anh gật đầu với Cố Thịnh Nhân, ra hiệu mình phải đi trước, bên phía sảnh lớn cũng đã bắt đầu đọc tên của anh.

Đề lại mình Cố Thịnh Nhân ngồi ngẩn người ở đó.

“Hệ thống.” Giọng Cố Thịnh Nhân mang theo vẻ mong đợi: “Cậu nói xem, có khả năng không.. Cơ Ngọc có khả năng luân hồi giống tôi không?”

Hệ thống im lặng một lúc mới lên tiếng: “Trên lý thuyết, khả năng này không tồn tại.”

“Nhưng mùi hương trên người anh ấy rất giống Cơ Ngọc!” Cố Thịnh Nhân có chút kích động: “Ở thế giới kia, trên người Cơ Ngọc cũng mang theo hương hoa sen, tôi ở cùng anh ấy, có thể xác định anh ấy chưa từng dùng bất kì thứ gì mang mùi hoa sen.”

Hệ thống không trả lời, nó cũng không có cách nào giải thích hiện tượng này.

Đột nhiên Cố Thịnh Nhân như sống lại. Từ khi đi vào thế giới này, trạng thái của cô hơi kỳ lạ, giống như cả người không có một chút tinh thần nào. Mặc dù hoàn thành nhiệm vụ như thường, nhưng lại khiến cô cảm thấy không tìm được lý do nào để kiên trì.

Cố Thịnh Nhân không phải kí chủ đầu tiên của hệ thống, lúc trước hệ thống từng có mấy kí chủ, bọn họ đều giống Cố Thịnh Nhân, trong một thế giới nào đó, yêu một người nào đó. Nhưng mỗi thế giới trôi qua, người bọn họ yêu đều sẽ biến mất, mà bản thân những người đó vẫn không ngừng xuyên qua các thế giới khác. Lâu dần, kí chủ có ý chí kiên định thế nào, cũng không thể tiếp tục chống đỡ.

Cuộc sống vô vọng, điều đó tàn nhẫn hơn so với bất kì điều gì. Ba kí chủ đầu của hệ thống, có hai người tự yêu cầu tiêu hủy bản thân.

Nhưng Cố Thịnh Nhân không giống bọn họ.

Cố Thịnh Nhân là do người kia tự tay tạo ra, bàn về địa vị, dù mười hệ thống cũng không bằng một Cố Thịnh Nhân, chỉ là bản thân cô không biết thôi.

Cố Thịnh Nhân cảm thấy trong thân thể mình tràn đầy ý chí chiến đấu.

Cô nhìn chằm chằm Nguyên Húc đang chậm rãi nói trên bục, suy nghĩ làm sao mới có thể chứng minh anh là Cơ Ngọc chuyển thế.

Đứng rồi! Đột nhiên Cố Thịnh Nhân nhớ ra. Trên vai trái của Cơ Ngọc có một cái bớt hình hoa sen. Lúc động tình ở thế giới kia, cô còn từng trêu chọc anh có phải tiên tử hoa sen chuyển thế không, không phải thì sao trên người không chỉ có mùi hoa sen mà còn có dấu ấn hoa sen. Khi đó Cơ Ngọc chỉ coi như cô nói đùa, cái gọi là mùi hoa sen ở trên người anh, ngoài Cố Thịnh Nhân ra, không ai có thể ngửi được.

Nếu vậy, trên người Nguyên Húc thì sao? Có phải cũng có vết bớt giống như vậy không?

Ánh mắt Cố Thịnh Nhân nhìn Nguyên Húc sáng rực, suy nghĩ làm sao mới có thể cời quần áo trên người người đàn ông này ra kiểm tra một lần.

Sau Nguyên Húc, đương nhiên người thừa kế tập đoàn Trình thị là Trình Bác Hiên cũng phát biểu cảm nghĩ một chút.

“Cuối cùng, cho phép tôi giới thiệu em gái một chút về tôi, công chúa nhỏ của tập đoàn Trình thị, Trình Tích Tri.” Trình Bác Hiên nhìn Trình Tích Tri cười.

Tích Tích không thích thương trường, không sao, anh cả anh đây có đầy đủ năng lực để che chở cô cả đời cơm áo không lo. Nhưng chuyện kinh doanh

này, vẫn phải do Tích Tích tự làm, sau này những thứ đó, đều chính là của cái của em ấy.

Cố Thịnh Nhân đứng lên xinh đẹp dưới ánh mắt của tất cả mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (7)

Trình Nhất Như thấy Trình Tích Tri đứng trên bục, được tất cả mọi người chú ý.

Những người vừa vây quanh cạnh mình, lúc này đều chăm chú nhìn về phía Trình Tích Tri.

Từ nhỏ luôn thế, chỉ cần nơi nào có Trình Tích Tri là không ai nhìn thấy Trình Nhất Như tồn tại.

Cô ta bấm mạnh móng tay vào lòng bàn tay.

Bỗng nhiên trên người ấm áp, Trình Nhất Như ngẩng đầu, là Nguyên Hàng khoác áo khoác lên người cô ta.

Cô ta nhìn người đàn ông tuần tú trước mặt, ấm áp trong lòng. Người đàn ông này, dù kiếp trước, hay kiếp này, trong mắt đều chỉ có mình.

Trong nháy mắt, trong lòng Trình Nhất Như nảy sinh rung động. Có lẽ, buông ân oán kiếp trước ra, một lòng ở bên cạnh Nguyên Hàng cũng rất tốt.

Nhưng mà dòi mắt nhìn Trình Tích Tri tỏa sáng trên bục, cô ta vội ép ý nghĩ này xuống đáy lòng.

Không, không tận mắt nhìn Trình Tích Tri ngã xuống vũng bùn, không nhìn thấy Trình gia suy tàn, sao có thể yên tâm được?

Cô ta nghĩ đến kế hoạch của mình, miệng nở nụ cười.

Nguyên Húc đứng trong đám người, nhìn Nguyên Hàng thân mật với Trình Nhất Như không coi ai ra gì, nhủ mày.

Chuyện trong nhà muốn cho Nguyên Hàng và Trình thị trở thành thông gia, hai anh em đều biết. Do bản thân mình không đồng ý, trong nhà đã ra quyết định, để con thứ Nguyên Hàng kết thành thông gia với Trình thị.

Đối tượng Trình thị thông gia với Nguyên Thị chỉ có thể là một, chính là Trình Tích Tri.

Dù sao Trình Nhất Như cũng chỉ là con nuôi, muốn quan hệ thông gia bền chắc, đương nhiên một đứa con gái không chảy dòng máu Trình gia không đủ tư cách.

Nhưng nhìn đáng về hai người Nguyên Hàng và Trình Nhất Như, rõ ràng hai người có tình cảm thâm thiết.

Nguyên Húc nhìn Trình Tích Tri mang dáng vẻ xinh đẹp đứng ở trên bục, giống như thiên nga trắng cao quý, bỗng nhiên trong lòng cảm thấy em trai có tình cảm với chị gái cô là không xứng với cô.

Kiểu phụ nữ này, nên có một người yêu thương cô hết lòng hết dạ. Cô nên được nhận yêu thương chăm sóc tốt nhất.

Nguyên Húc lắc đầu, cảm thấy có chút kỳ lạ đối với những suy nghĩ hiện lên của mình, anh cảm thấy hai ngày nay tâm trạng của mình đều không bình thường.

Cố Thịnh Nhân xuống bục, cảm thấy khát nước, vừa lúc phục vụ đi qua, cô tiện tay lấy một ly champagne uống một ngụm.

Ánh mắt liếc tìm bóng dáng của Nguyên Húc, Cố Thịnh Nhân phát hiện không thấy bóng dáng người đàn ông kia đâu. Chẳng lẽ đã rời đi sớm?

Cô bỗng cảm thấy hơi buồn tẻ, dứt khoát tìm vị trí lúc trước ngồi xuống, chờ tiệc rượu kết thúc sẽ về với anh cả.

Sao tự dưng lại nóng như vậy?

Cố Thịnh Nhân ngồi một lúc, cảm thấy rõ ràng nhiệt độ trong không khí bắt đầu trở nên cao hơn.

Không đúng! Loại khách sạn cao cấp này không thể xuất hiện sai lầm như thế.

Cố Thịnh Nhân phản ứng nhanh chóng, không phải là khách sạn xảy ra vấn đề, mà là mình.

Mình lại bắt giắc bị người khác bỏ thuốc.

Cô cẩn thận nhớ lại những chuyện xảy ra lúc nãy, có khả năng nhất chính là lúc vừa xuống bậc, là ly rượu lấy từ trong tay phục vụ đã đi ngang qua.

Cũng chính là ly champagne để ngay trước mặt lúc này!

Chết tiệt!

Cố Thịnh Nhân thăm mắng mình quá chủ quan, cảm thấy càng ngày cơ thể càng nóng, cô vội vàng đi về phía toilet.

Cũng không thể mất hình tượng trong sảnh khách này.

Cách đó không xa, Trình Nhất Như vừa cười vừa tán chuyện với người ở bên cạnh, vừa liếc mắt nhìn Trình Tích Tri bước chân đi không bình thường về phía toilet.

Cô ta nhếch lên nụ cười không rõ, nói một tiếng xin lỗi với người bên cạnh, sau đó qua chỗ khác lấy điện thoại gọi.

“Này... Bây giờ anh có thể tới đây.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (8)

Cố Thịnh Nhân đứng trước bồn rửa tay, vẩy nước lạnh vào mặt mình.

Không được.

Cảm thấy ngọn lửa trong người ngày càng nóng, cô lấy điện thoại di động ra, muốn gọi điện cho anh cả, để anh mau chóng qua đón mình về nhà.

Ham muốn dâng trào trong người khiến tay cô không ổn định, ấn mấy lần mới mở được khóa màn hình, tìm trong danh bạ tên anh cả, Cố Thịnh Nhân vừa mới chuẩn bị gọi, điện thoại trong tay đã bị một bàn tay khác giật mất.

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu, là một gương mặt đàn ông xa lạ.

Cô không khỏi hoảng hốt trong lòng, cố gắng ép cho về mặt bình tĩnh rồi nói: “Anh muốn làm gì? Mau trả điện thoại cho tôi!”

Người đàn ông kia nhìn mặt Cố Thịnh Nhân có chút thèm thuồng, hắn ta nhận được điện thoại chủ thuê nói là người ở bên trong toilet trên tầng 29 khách sạn, hắn chịu trách nhiệm mang người đi, sau đó...

Cho dù không thành công, chỉ cần cô gái trước mặt xuất hiện với bộ dạng quần áo không ngay ngắn trước mặt mọi người, cũng coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Không chỉ có thể hưởng thụ một đợt điểm phúc, còn có thể nhận được một số tiền lớn.

Cố Thịnh Nhân nhìn ánh mắt ngày càng không đúng trước mặt, còi báo động trong lòng réo lên, đáng tiếc hệ thống cách âm ở đây rất tốt, cho dù có gào hét lớn tiếng thì bên ngoài cũng không nghe thấy.

Cô đành phải nghiêm mặt mở miệng nói: “Mặc kệ anh do người nào sai bảo, nhất định người đó không nói cho anh biết tôi là người như thế nào. Tôi là đại tiểu thư tập đoàn Trình thị, chắc anh biết đến tập đoàn Trình thị như thế nào nhỉ, nếu hôm nay tôi xảy ra chuyện ở đây, dù anh chạy đến chỗ nào đi nữa, cha và anh tôi sẽ không bỏ qua cho anh.”

Người kia dừng hành động lại, đứng là người thuê không nói ra cô gái này thân phận gì. Tập đoàn Trình thị... Nếu cô ta nói thật...

Cố Thịnh Nhân thấy hắn ta chần chừ, vui mừng trong lòng, không ngừng cố gắng nói: “Nếu bây giờ anh lập tức rời đi, tôi có thể cam đoan xem như chuyện hôm nay chưa xảy ra. Người sau lưng anh cho anh bao nhiêu tiền, tôi có thể đưa anh gấp đôi.”

Lúc này hơi thở của cô dồn dập, thân thể do chịu tác dụng của thuốc đã không có sức, phải dựa vào bồn rửa tay sau lưng mới chống đỡ được để không ngã người xuống. Rõ ràng người đàn ông kia đang chần chừ.

Cố Thịnh Nhân kêu gọi hệ thống trong lòng: “Nếu tên đàn ông này không đồng ý lời tôi nói, cậu có năng lực giúp tôi thoát khỏi hay không?”

Hệ thống trả lời ngay: “Kí chủ yên tâm, làm người hướng dẫn của cô, tôi có nghĩa vụ giúp cho kí chủ an toàn trong phạm vi không phải mục tiêu nhiệm

vụ.”

Cố Thịnh Nhân đã không còn sức thảo luận phạm vi “không phải mục tiêu nhiệm vụ” với hệ thống.

“Không được! Ai biết sau đó cô sẽ nuốt lời! Tôi còn không hiểu kẻ có tiền mấy người? Trước mặt thì nói lời tốt, quay người thì đâm người ta một dao.” Rõ ràng người đàn ông kia đã đưa ra quyết định.

Hắn ta nhìn Cố Thịnh Nhân: “Có thể hưởng thụ người đẹp như cô, tôi cũng không lỗ.”

Hắn ta vừa nói xong, đã vò tay về phía Cố Thịnh Nhân.

Hôm nay Cố Thịnh Nhân mặc lễ phục dạ hội lộ vai màu xanh vỏ cau, vừa lôi kéo đã đầy nguy hiểm.

“Hệ thống!” Nhìn thấy tay người đàn ông kia sắp chạm vào chỗ khác, Cố Thịnh Nhân vội gọi.

Nhưng hệ thống chưa nói gì thì đã xuất hiện tiếng của người khác.

Một bóng người màu đen chạy nhanh tới đâm một đấm lên mặt người đàn ông đang kéo Cố Thịnh Nhân.

Một mùi hương sen quen thuộc tràn ngập quanh người Cố Thịnh Nhân.

Đột nhiên cô cảm thấy rất tủi thân, quay người nhào vào trong ngực người đàn ông kia, nín chặt môi, nước mắt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (9)

Nguyên Húc không rảnh quan tâm đến người đàn ông đang rên rỉ trên mặt đất.

Lúc này anh có chút buồn bực nên đi ra ngoài, đang chuẩn bị vào toilet hút thuốc, một cảm giác khó hiểu tràn ngập trong lòng anh.

Luôn cảm thấy, giống như có chuyện gì đó không hay đang xảy ra.

Từ nhỏ giác quan thứ sáu của anh đã rất chính xác, loại cảm nhận đặc biệt này cũng giúp cho anh nhiều lần tránh khỏi tai nạn.

Nghe theo linh cảm của mình, Nguyên Húc đi qua toilet nữ.

Lúc đầu Nguyên Húc do dự không biết có nên đi vào hay không, thế nhưng anh vừa đặt tay xuống tay cầm cửa, bỗng nhiên phát hiện có gì đó không đúng: Cửa bị khóa trái!

Loại toilet này đều là các phòng riêng biệt, thông thường mà nói, cửa bên ngoài này, ngoại trừ trường hợp khách sạn sửa chữa, thì không thể bị khóa trái.

Linh cảm trong lòng càng mãnh liệt hơn, không kịp nghĩ nhiều, Nguyên Húc đã bay cánh cửa.

Sau đó, anh thấy được một cảnh tượng khiến anh muốn rách cả mí mắt.

Trước đó Cố Thịnh Nhân còn rực rỡ lóa mắt trong sảnh lớn, lúc này đang bị một người đàn ông có vẻ mặt bi ối ép tới, vẻ mặt cô hốt hoảng, mắt mờ mông, rõ ràng là bị bỏ thuốc.

Nguyên Húc cảm thấy lúc này máu ở trong người như dâng lên đầu, anh chưa bao giờ thấy mất kiểm soát như vậy.

Đánh một đấm, làm cho cái tên đàn ông kia ngã xuống đất không đứng dậy được, anh cởi áo khoác vest ra khoác lên trên người Trình Tích Tri.

Nhưng không ngờ, Trình Tích Tri vừa nhìn thấy anh, chỉ nhìn thoáng qua, lập tức nhào vào trong ngực anh khóc.

Cô gái trong ngực khóc vô cùng tủi thân, Nguyên Húc cảm thấy lòng mình bị tiếng khóc này làm cho mềm nhũn.

Nhìn người đàn ông ở trên mặt đất, lúc này Nguyên Húc biết bộ dạng của Cố Thịnh Nhân không thích hợp để ai khác nhìn thấy, anh cúi người ôm lấy cô, vội vàng ra khỏi nơi đó. Lúc đi ngang qua người đàn ông trên mặt đất, anh cố ý dừng lại, lấy điện thoại ra khỏi tay hắn ta, nhấc chân giẫm lên tay phải hắn ta... Lúc này anh thấy người đàn ông này dùng cái tay đó sờ vào người Cố Thịnh Nhân.

“Rắc!” Vang lên một tiếng gãy xương, không thêm để ý người đàn ông đang kêu gào như heo bị cắt tiết, Nguyên Húc ôm Cố Thịnh Nhân ra ngoài.

Lúc đám người bên trong sảnh lớn nghe thấy tiếng kêu ở đây chạy tới, chỉ thấy cánh cửa đã bị đá hỏng, còn có một người đàn ông nằm cuộn mình trên mặt đất rên rĩ.

Trình Nhất Như cảm thấy không vui trong lòng: Không ngờ tình cảnh như vậy, Trình Tích Tri kia còn có thể chạy ra ngoài.

Nguyên Húc ôm Trình Tích Tri đi qua lối đi đặc biệt, khách sạn này là sản nghiệp của Nguyên Thị, lối đi này, cũng chỉ vài người biết được.

Anh đưa Cố Thịnh Nhân đến phòng của mình ở trong khách sạn, đặt người lên giường, sau đó đi vào phòng tắm xả nước cho cô.

Lúc anh đi ra, nhìn thấy người trên giường, bỗng nhiên đỡ đầu.

Lúc này đầu óc Cố Thịnh Nhân đã mơ hồ, cô chỉ cảm thấy rất nóng, không ngừng kéo lễ phục trên người xuống.

Hiện ra trước mặt Nguyên Húc, là thân thể khiến cho máu của người ta sôi trào.

Ngây ngô, lại vô cùng mê người.

Nguyên Húc cảm thấy có một luồng nhiệt xông thẳng lên trên đỉnh đầu, với thân phận địa vị của anh, đương nhiên có không ít lần ôm ấp yêu thương phụ nữ, nhưng cho tới nay không có một phụ nữ nào giống như Trình Tích Tri, mang đến cho anh cảm xúc như vậy.

Nghĩ đến tuổi cô gái nhỏ này, hình như còn chưa thành niên? Nguyên Húc thầm mắng chính mình một tiếng cảm thú, dùng một tấm thảm quấn quanh người cô rồi bế cô lên, để vào trong bồn tắm đã được xả nước.

Anh rất vất vả mới nhìn được kích động xuống, Cố Thịnh Nhân trong ngực lại không chịu phối hợp chút nào.

Trong lúc mơ màng, Cố Thịnh Nhân cảm nhận được hơi thở của Cơ Ngọc, cảm thấy vô cùng an tâm, phát hiện anh muốn rời đi, đương nhiên cố gắng ôm chặt lấy anh không buông.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (10)

Nguyên Húc không biết làm sao, nhìn cô gái nhỏ tóm chặt lấy mình không chịu buông tay, ngay cả chính anh cũng không phát hiện ra được khoe miệng mình đang mỉm cười đầy vẻ yêu thương, chịu một đê làm người hầu một lần.

May mắn Cố Thịnh Nhân bị bỏ thuốc có tác dụng kích dục, nhưng cũng không nhất thiết cần phải quan hệ mới có thể giải được, Nguyên Húc tắm rửa cho Cố Thịnh Nhân xong, mặt cô vẫn hồng như cũ, nhưng không đến nỗi nhìn là biết bị bỏ thuốc như lúc này.

Nguyên Húc lấy điện thoại di động ra gọi cho Trình Bác Hiên.

Trình Bác Hiên vừa nhận điện thoại lập tức biến sắc, nói với người bên cạnh một tiếng rồi vội vàng rời đi.

Bên này, sau khi Nguyên Húc cúp điện thoại, im lặng nhìn gương mặt ngủ yên của Cố Thịnh Nhân. Lúc sau, anh cúi người, đặt một nụ hôn lên trên trán cô.

“Cô gái nhỏ, trêu chọc tôi sẽ không dễ dàng thoát thân đâu.”

Trình Bác Hiên gần như chạy tới, nhìn thấy Nguyên Húc, câu đầu tiên là: “Tích Tích không sao chứ?”

Nguyên Húc không hề dịu dàng với người khác, giọng anh nặng nề: “Bây giờ không sao, nếu tôi đến muộn một chút thì chắc chắn đã có chuyện.”

Trình Bác Hiên không quan tâm ngữ khí của anh, cúi người nhìn em gái đang ngủ say, anh ấy thấy quần áo trên người Cố Thịnh Nhân không phải là bộ lúc đi ra cửa, sắc mặt biến đổi.

“Quần áo trên người Tích Tích đâu?”

Về mặt Nguyên Húc không đổi: “Lúc tôi tìm thấy cô ấy, quần áo trên người đã không còn nguyên, nên đổi cho cô ấy một bộ khác.”

Trình Bác Hiên: Rõ ràng là em gái mình bị người lạm dụng, nhưng mình lại không thể làm được gì, cảm thấy rất khó chịu.

Nhưng một giây sau tinh thần anh ấy lại bị lời Nguyên Húc hấp dẫn, cái gì gọi là quần áo không còn nguyên?

Nguyên Húc nhìn về mặt của anh ấy đã biết anh ấy đang nghĩ cái gì: “Anh yên tâm, Tích Tích không sao.”

Trình Bác Hiên: Đợi một chút, cậu và em gái tôi quen nhau ư? Gọi Tích Tích thuận miệng như thế.

“Nhưng mà sau khi trở về anh nhớ cho cô ấy đi kiểm tra, cô ấy bị người khác bỏ thuốc kích dục, mặc dù nhìn thì không sao, tốt nhất vẫn nên kiểm tra lại thì hơn.”

Trình Bác Hiên gật đầu, cũng không gọi Cố Thịnh Nhân dậy, cúi người ôm lấy em gái rồi đi.

Đột nhiên Nguyên Húc phát hiện, mình lại cảm thấy ghen tức với cảnh này, bọn họ là anh em ruột mà!

Anh nhìn Trình Bác Hiên ôm Cố Thịnh Nhân rồi đi bằng lối bí mật, dù sao bộ dạng Cố Thịnh Nhân bây giờ không thích hợp để cho người khác nhìn thấy.

Đợi đến khi bóng dáng hai người khuất khỏi tầm mắt, Nguyên Húc mới thu ánh mắt lại, tiện tay gọi một cuộc điện thoại: “Ừm, nửa tiếng nữa, điều tra toàn bộ camera giám sát hôm nay cho tôi.”

Ánh mắt anh lạnh lùng, bất kể là ai, dám động vào người mà anh coi trọng, phải chuẩn bị tâm lí thật tốt để nhận hậu quả.

Đại boss lên tiếng, hành động của nhân viên cấp dưới nhanh chóng, không đến nửa tiếng, thứ Nguyên Húc cần đã xuất hiện trước mặt anh.

“Trình Nhất Như...” Nguyên Húc nhìn những hình ảnh ở trong camera giám sát, giọng nói lạnh lùng đến mức có thể đóng băng.

“Anh, chuyện này không thể nào! Nhất định anh đã hiểu lầm Nhất Như!” Nguyên Hàng nhìn thứ anh trai cho anh ta xem, giọng nói dữ dội.

“Nhất Như yếu đuối hiền lành như vậy, sao có thể làm ra chuyện hãm hại em gái như thế này?” Nguyên Hàng không tin, thậm chí anh ta nghi ngờ, tất cả chuyện này đều do Trình Tích Tri tự biên tự diễn.

“Có phải cô gái Trình Tích Tri kia nói không? Em nói anh biết, anh không được bị cô ta lừa, cô ta là người ác độc, anh không biết đâu, cô ta đối xử với Nhất Như...” Không thể không nói Trình Nhất Như đã thành công trong việc tẩy não Nguyên Hàng, nói đến Trình Tích Tri, về mặt Nguyên Hàng tràn đầy chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (11)

Khi Cố Thịnh Nhân tỉnh lại, phát hiện mình đang ở trong phòng của mình.

“Hệ Thống” Cô gọi hệ thống: “Sau khi tôi hôn mê, đã xảy ra chuyện gì?”

Hệ thống trực tiếp phát lại hình ảnh trong đầu của Cố Thịnh Nhân, từ lúc Cố Thịnh Nhân thần trí mơ màng đến khi Trình Bác Hiên bế cô bỏ đi.

Trời ơi! Cố Thịnh Nhân muốn độn thổ. Cô đã bám li ở nhà người ta không đi thì thôi đi, lại còn để Nguyên Húc tắm cho cô!

Cô xem lại ký ức cảm thấy vô cùng xấu hổ, có thể tưởng tượng ra tâm trạng bức dọc của Nguyên Húc lúc đó. Cố Thịnh Nhân quyết định, lúc đó cô hôn mê, nên không biết gì hết.

“Nhưng vẫn không biết là Nguyên Húc có đúng là Cơ Ngọc hay không.” Cố Thịnh Nhân cảm thấy hơi buồn bực.

“Bảo bối Tích Tích đã dậy rồi sao?” Bà Trình đẩy cửa bước vào, nhìn thấy Cố Thịnh Nhân đã tỉnh lại thấy vô cùng vui vẻ: “Bác Hiên nói con uống quá nhiều, sợ con khó chịu nên đã tìm bác sĩ Khương tới để khám cho con đây, thẳng bé đó, có chút chuyện nhỏ như vậy cũng làm phiền tới bác sĩ Khương, trời nóng như vậy mà phải đi rửa xe.”

Ngoài miệng bà Trình than phiền như vậy, nhưng trong ánh mắt lại tỏ ra vô cùng hài lòng với hành động của đứa con cả.

Bác sĩ Khương là bác sĩ riêng của Trình gia, Cố Thịnh Nhân rất hiểu, có lẽ là Trình Bác Hiên cũng không hề nói với bà Trình về việc bản thân mình bị bỏ thuốc.

“Con không sao.” Cố Thịnh Nhân vội vàng xuống giường, cố tình xoay một vòng thể hiện bản thân mình đã khỏe.

Bà Trình cười nói: “Không sao là tốt rồi, vừa nãy hai đứa con trai của Nguyên gia đến thăm ba của con, con cũng nên gặp gỡ Nguyên Hàng một chút

đi.”

Bà Trình biết chuyện của Nguyên Hàng là do cả hai gia đình ngầm thừa nhận, cũng không hề giấu diếm Trình Tích Tri.

Trong mắt của họ, Nguyên Hàng rất phong độ, lễ phép với người lớn tuổi, là một lựa chọn tốt nhất để làm chồng. Nhưng tốt nhất vẫn phải là người mà Tích Tích yêu, nếu Tích Tích thực sự không đồng ý, thì họ cũng không miễn cưỡng con gái bảo bối gả cho một người đàn ông mà cô không thích.

Mất Cố Thịnh Nhân ngồi sáng, Nguyên Húc cũng tới sao?

Bà Trình thấy con gái nghe lời mình nói, ánh mắt lấp lánh, còn tưởng con gái mong chờ được gặp Nguyên Hàng, trong lòng cảm thấy rất vui. Xem ra người mà hai vợ chồng bà đã chọn rất tốt.

Cố Thịnh Nhân đi tới sảnh trước, đã thấy Nguyên Húc và Nguyên Hàng ngồi ở đó, anh hai Trình Kỳ Hiên và Trình Nhất Như cũng đã ngồi bên cạnh.

“Tích Tích, em đã tỉnh rồi ư?” Trình Kỳ Hiên liếc nhìn em gái đang đi xuống lầu, vội vàng đứng dậy nhìn Cố Thịnh Nhân, đưa tay sờ trán cô, cảm thấy không còn nóng nữa mới yên tâm.

Cố Thịnh Nhân chào hỏi hai người họ.

Nguyên Húc luôn tỏ ra lạnh lùng với tất cả mọi người. Còn Nguyên Hàng thì ngược lại, vẫn còn hơi xa cách với Cố Thịnh Nhân.

Trình Kỳ Hiên thấy thế lại nhũn mảy.

“Trình Tích Tri, tôi có chuyện muốn nói với cô.”

Cố Thịnh Nhân đang ngắm nhìn chậu hoa mới trên bàn, chợt nghe thấy tiếng Nguyên Hàng.

“Nguyên nhị công tử có chuyện gì xin cứ nói thẳng.” Cố Thịnh Nhân không quay đầu lại, thản nhiên nói.

Giọng điệu của Nguyên Hàng không có gì là tốt, Cố Thịnh Nhân cô cũng không phải loại người lấy oán báo oán.

“Anh cả của tôi nói Nhất Như dùng thuốc hãm hại cô, Nhất Như hiền lành như vậy sao có thể làm ra những chuyện như thế? Có phải là cô đã nói xấu Nhất Như trước mặt anh trai anh tôi không?” Nguyên Hàng chất vấn.

Cố Thịnh Nhân đứng dậy, từ khi tới thế giới nhiệm vụ này, đây là lần đầu tiên cô nghiêm túc đánh giá Nguyên Hàng.

Nho nhã, lịch sự, cũng có thể coi là một đáng anh tài, nhìn đâu có giống một người đầu óc có vấn đề chứ?

“Cô nhìn tôi như vậy làm gì?” Nguyên Hàng bị Cố Thịnh Nhân nhìn chằm chằm cảm thấy không được tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (12)

“Tôi đang nghĩ Nguyên nhị công tử lấy tự tin ở đâu mà lại có thể nói những lời như vậy.”

Cố Thịnh Nhân từ từ nói: “Xét về mối quan hệ, tôi mới từ nước ngoài về, chỉ mới gặp anh cả của anh một lần ở bữa tiệc, Nguyên đại thiếu gia dựa vào đâu để tin tưởng những lời người xa lạ mới gặp một lần chứ?”

“Và lại, tôi và anh có hôn ước, hai nhà đã ngầm thừa nhận, tôi không tin là Nguyên nhị công tử không biết. Nếu vị hôn thê của anh bị người ta bỏ thuốc ở bữa tiệc, anh không hề quan tâm để ý tới tôi đã đành, giờ anh lại vì người khác mà chất vấn tôi ư?”

“Lại càng không cần nói, Trình Nhất Như cô ta là nhân vật tầm cỡ nào mà Trình Tích Tri tôi lại phải tự dùng thuốc với bản thân mình để hãm hại cô ta?”

“Nguyên nhị công tử, lần sau trước khi nói chuyện, anh hãy mang não theo. Nếu không thì, lần này tôi có thể bình tĩnh giải thích cho anh, lần sau sẽ trực tiếp đui địt thẳng cô.”

Nguyên Hàng bị cô nói như vậy thì mặt đỏ tía tai: “Trình Tích Tri cô!”

“Tôi có hẹn làm đẹp vào buổi chiều, Nguyên nhị công tử, xin hãy về cho.” Cố Thịnh Nhân không muốn nhìn thấy anh ta, một người đàn ông dễ dàng bị phụ nữ lừa gạt như vậy, Cố Thịnh Nhân thực sự thấy gai mắt.

Sau khi Cố Thịnh Nhân đi khỏi, Nguyên Húc cũng nhìn theo tới chỗ rẽ.

Ánh mắt của anh đang đánh giá, một người con gái mồm mép lanh lợi như vậy, Nguyên Húc anh chưa từng gặp, thật là... cô đúng là biết mê hoặc người khác.

“Cô ấy nói không sai, Nguyên Hằng, thực sự em đã bị người phụ nữ tên Trình Nhất Như ấy mê hoặc rồi.” Nguyên Húc lạnh lùng nói với em trai.

Còn nữa, em đã có người để quan tâm, về phía ba mẹ, anh sẽ tự nói rõ với họ, còn hôn nhân với Trình gia, em không còn thích hợp nữa.” Nguyên Húc nói.

“Anh cả?” Nguyên Hằng hơi ngạc nhiên.

Sắc mặt của Nguyên Húc trầm xuống: “Sao thế? Không phải là em vừa muốn mờ ám với người phụ nữ tên Trình Nhất Như, lại vừa muốn lấy Trình Tích Tri đây chứ?”

Nguyên Hằng đỏ mặt, thực sự anh ta đã nghĩ như vậy, dù sao cũng chỉ là hôn nhân vì gia đình, người con gái như Trình Tích Tri chỉ cần kết hôn với cô là xong. Nguyên Húc cảm thấy lồng ngực dâng tràn sự tức giận, sao trước kia anh không nhận ra em trai của mình lại là người như vậy cơ chứ?

“Trình tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt rồi.” Nguyên Húc dịu dàng cười và nói với Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân âm thầm không nói, trong mười ngày qua, tính đi tính lại, họ đã vô tình gặp nhau sáu lần.

Thành phố Hoa lớn như vậy, nói ở đây không có dấu vết gì của người đàn ông này, Cố Thịnh Nhân cô thực sự không tin.

“Nguyên tiên sinh, thật sự là quá trùng hợp.” Cố Thịnh Nhân nở nụ cười, sau phát hiện ra Nguyên Húc có thể là Cơ Ngọc chuyển thế, thái độ của Cố Thịnh Nhân với anh cũng không hề tệ bạc.

“Gặp là là có duyên, hay là cùng ăn một bữa cơm.” Nguyên Húc bước tới, đưa ra lời mời.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân không hề từ chối.

Địa điểm là do Nguyên Húc chọn, là một nhà hàng Trung Quốc vô cùng nổi tiếng, món ăn vô cùng tinh tế, hương vị vô cùng thơm ngon.

Lúc ra cửa, Cố Thịnh Nhân đã nhìn thấy Đồng Hằng và Trình Nhất Như nắm tay nhau đi vào một cách thân mật.

Nguyên Húc neho mắt đánh giá vẻ mặt của Cố Thịnh Nhân, thấy sắc mặt cô không hề thay đổi mới yên tâm.

Tuy lần đó nghe được cuộc đối thoại của cô và Nguyên Hằng, trong lòng đã đoán được phần nào cô không hề có tình cảm nam nữ với Nguyên Hằng, nhưng trong lòng anh vẫn hơi lo lắng.

Vì thế anh luôn tìm cách để Cố Thịnh Nhân nhìn thấy em trai mình và Trình Nhất Như thân mật bên nhau.

Theo quan sát mấy ngày qua, Cố Thịnh Nhân là một người vô cùng kiêu ngạo, trong lòng lại có người đàn ông khác, dù trước đây cô có cảm tình đi chăng nữa thì hai người cũng không thể xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (13)

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân nhìn thấy hai người Nguyên Hằng và Trình Nhất Như, cô đã quá quen với vở kịch này đương nhiên biết hai người này đã sống chung với nhau từ lâu rồi.

Nhưng Nguyên Húc đang ở bên cạnh, cô quay đầu nhìn Nguyên Húc nói: “Chuyện của tôi và nhị công tử, chắc Nguyên tiên sinh cũng biết. Bây giờ xem ra Nguyên nhị công tử có vẻ thích chị của tôi hơn.”

Nguyên Húc đã hiểu ý của cô. Trong lòng anh mừng thầm, nhưng trên mặt chỉ gật đầu: “Tích Tích, em yên tâm, Nguyên gia sẽ giải thích rõ ràng với Trình gia.”

Anh dừng lại một lát rồi khẽ nói: “Anh và anh cả của em là bạn tốt, em cứ gọi anh là Nguyên tiên sinh nghe thật xa cách, hay là gọi anh là Nguyên đại ca đi.”

Cố Thịnh Nhân: “... Nguyên đại ca.”

Nguyễn Húc cảm thấy được cô gọi như vậy thật sự dễ chịu.

Tác phong của Nguyễn Húc rất nhanh nhẹn, đương nhiên bên gia đình Nguyễn gia không đồng ý cho con trai bỏ tiểu công chúa Trình thị để lấy con gái nuôi, nhưng lại bị con trai cả thuyết phục.

“Trong lòng Nguyễn Hàng đã có người khác rồi, sau khi kết hôn sẽ không thể toàn tâm toàn ý chăm sóc Tích Tích, nhờ làm loạn thì tới lúc đó hai nhà không thể kết thân mà còn trở thành thù địch. Huống hồ kết hôn với Trình thị cũng không phải chỉ có mình Nguyễn Hàng.”

Bà Nguyễn kinh ngạc: “Không phải con vẫn luôn từ chối sao?”

Nguyễn Húc cong môi cười: “Đó là lúc trước thôi, giờ con cảm thấy Tích Tích rất tốt.”

Thấy vậy, ông bà Nguyễn cũng không nói nhiều, lúc đầu người họ chọn kết hôn với người Trình thị là con trai cả, chỉ là lúc đó Nguyễn Húc kiên quyết không đồng ý lấy một người không biết cao thấp làm vợ, không còn cách nào mới đổi thành cậu con trai út.

Nếu bây giờ Nguyễn Hàng đã có người trong lòng, con trai cả lại có cảm tình với con gái Trình gia, nếu Trình gia bằng lòng, họ cũng không có ý kiến gì.

Nhưng mà, Trình Nhất Như kia tuyệt đối không thể bước vào cửa Nguyễn gia.

Ông bà Nguyễn đều là người đã từng trải, Trình Nhất Như kia rõ ràng đã biết Nguyễn Hàng có hôn ước với em gái mình, nhưng vẫn dây dưa với anh ta. Người phụ nữ như vậy Nguyễn gia không cần. Đó chính là ba mẹ trong thiên hạ, chuyện này nếu chuyện chỉ do một mình Trình Nhất Như thì không hề ảnh hưởng gì, nhưng họ lại đổ hết trách nhiệm lên đầu cô ta.

Trong thời gian này, Cố Thịnh Nhân đang chuẩn bị một việc lớn.

Ba của Trình Tích Tri, Trình Chấn Sinh sinh nhật trong tháng này.

Trong nguyên tác, Trình Tích Tri sẽ tốn rất nhiều tiền để mua một pho tượng Ngọc Quan Âm từ tay một người trạm khắc ngọc, lúc đó Trình Chấn Sinh sẽ sai người mang đi cất, sau đó sẽ đặt ở ngay đại sảnh, Trình Tích Tri biết lễ mừng thọ lần này sẽ rất nổi bật.

Lần này Cố Thịnh Nhân cũng không định đổi quà, mà chỉ chọn vật liệu, cô đã phải hao tốn tâm tư, mỗi nét chạm trở đều vô cùng cẩn thận, đương nhiên phải làm tốt hơn.

Sắp tới ngày sinh nhật của ông Trình.

Bởi vì con gái bé bỏng đã nói chuẩn bị cho mình một món quà lớn, nên Trình Chấn Sinh cố ý tuyên bố quà của mấy người con sẽ công khai trước mặt quan khách.

Trình Bác Hiên thì không cần phải bàn, anh ta luôn tiêu tiền như nước, chi cũng mạnh tay, quà tặng vẫn luôn luôn là thứ đắt tiền.

Trình Kỳ Hiên tặng một bức tranh do chính anh ta vẽ, người trong bức tranh là ông Trình và bà Trình.

Tiếp đó là Trình Nhất Như. Hôm nay Trình Nhất Như ăn mặc thanh lịch, lễ phục màu trắng ôm lấy cơ thể đầy đặn của cô ta, tóc uốn xoắn càng làm tăng thêm vẻ quyến rũ của cô ta.

Cô ta nhận thấy mọi ánh mắt của khách mời đều nhìn về phía mình, không khỏi đắc chí nhìn về phía Trình Tích Tri, nhẹ nhàng vỗ tay.

Hai vệ sĩ mặc vest mang một đồ vật được che bằng tấm vải đỏ bước vào đại sảnh.

Trình Nhất Như bước lên, vén tấm vải đỏ ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (14)

Miếng vải đỏ nhanh chóng hạ xuống, đồ vật hai vệ sĩ khiêng cũng xuất hiện trước mặt khách mời.

Những tiếng tán thưởng vang lên.

Nguyễn Húc cũng nhìn thấy một cạnh xanh thẫm của đồ vật dưới tấm vải che màu đỏ.

Món quà Trình Nhất Như sai người dâng lên rõ ràng là một pho tượng bạch ngọc quan âm.

Thời gian này, Trình Tích Tri vẫn luôn chuẩn bị quà sinh nhật cho ba mẹ, Nguyên Húc cũng biết điều này. Anh cũng biết Trình Tích Tri rất tâm huyết với món quà này. Anh luôn bên cạnh cô, thấy cô điêu khắc từng ngày, tỉ mỉ đến từng chi tiết, không chấp nhận qua loa.

Nhưng Trình Nhất Như lại đi trước cô một bước, dâng lên một pho tượng quan âm giống như vậy, khiến hai tháng cố gắng của cô biến thành trò cười. Cô lao lực tâm tư muốn cho ba mẹ một niềm vui bất ngờ, lại bị người khác nhanh chân cướp mất.

Có món quà của Trình Nhất Như dâng lên trước, Trình Tích Tri biết nếu còn đưa lên một món quà giống hệt sẽ chỉ làm người khác cảm thấy vô vị.

Trình Nhất Như bên kia còn đang nói: "Bạch ngọc quan âm là do con mời đại sư từ nước ngoài về mất nửa năm mới hoàn thành, hơn nữa còn đặc biệt xin Tuệ Tĩnh đại sư khai quang. Con gái chúc ba mẹ phúc như đông hải thọ tỷ nam son!"

Các khách mời đều khen ông Trình có con gái hiếu thuận. Ông Trình cũng mừng rỡ cười vui vẻ.

Trình Nhất Như cười đắc ý, đương nhiên cô ta biết quà của Trình Tích Tri là gì. Kịp trước, Trình Tích Tri dựa vào một pho bạch ngọc quan âm mà lừng danh, lần này cô ta cố ý trước mặt cô dâng lên một pho bạch ngọc quan âm.

Trình Tích Tri, món quà trên tay cô còn có thể trưng ra nữa không?

Nguyên Húc lo lắng nhìn Trình Tích Tri, bất ngờ phát hiện Trình Tích Tri hình như không để ý lắm.

Hình như Trình Tích Tri đang trao đổi cùng hệ thống: "Là tôi sơ suất rồi, tôi đã quên mất Trình Nhất Như có trí nhớ của kiếp trước, rõ ràng cô ta muốn mượn phen này để làm tôi xấu mặt."

Hệ thống cũng không dự đoán được điều này: "Kí chủ mau chóng nghĩ cách giải quyết." Lúc này chỉ còn quà của Trình Tích Tri vẫn chưa dâng lên.

Nghe đồn Trình Chấn Sinh yêu thương đứa con gái này nhất. Các khách mời đều thầm suy đoán Cố Thịnh Nhân này sẽ dâng lên món quà gì.

Trình Nhất Như cười lạnh: "Trình Tích Tri, cô sẽ làm sao đây? Nếu dâng pho bạch ngọc quan âm cô chuẩn bị lên, chắc chắn sẽ khiến mọi người thất vọng. Nếu đổi sang quà khác, tôi không tin trong thời gian ngắn như vậy, cô có thể chuẩn bị được cái gì."

Tâm trạng cô ta đang rất tốt, chỉ chờ Trình Tích Tri bị bêu xấu.

Tất cả mọi người đều đang nhìn Cố Thịnh Nhân, cô lại không nói gì.

Nhất thời có chút khó xử, Trình Chấn Sinh cũng cảm thấy có gì không đúng, ông cười nói: "Sao vậy? Tích Tích của ba không muốn cho người khác xem món quà con chuẩn bị cho ba sao, muốn ba về nhà xem một mình sao?"

Nếu Cố Thịnh Nhân thực sự chưa chuẩn bị được quà, chỉ cần thuận theo lời của ông, sự khó xử này đã có thể được giải quyết.

Rõ ràng là ông đang giải vây cho Trình Tích Tri.

Cố Thịnh Nhân vẫn không mở miệng, Trình Nhất Như cười nói: "Em gái không thể ích kỷ như vậy được, chúng ta đều đang đợi xem món quà em thầm chuẩn bị cho ba thực ra là món quà đặc biệt gì."

Bà Trình có chút không vui nhìn Trình Nhất Như.

Trình Nhất Như biết lời này của mình có chút đột ngột, nhưng cô ta không thể nhẫn nhịn, dựa vào cái gì mà cho dù Trình Tích Tri có làm sai điều gì cũng có nhiều người như vậy giúp cô giải vây như vậy. Hôm nay cô ta nhất định khiến cô mất mặt trước toàn bộ những người có máu mặt của thành phố.

Trình Tích Tri nhìn Trình Nhất Như đầy ý tứ, không biết vì sao mà Trình Nhất Như cảm thấy ánh nhìn này khiến bản thân có chút kinh hãi, có cảm giác có chuyện gì đó mà bản thân không thể khống chế.

Cố Thịnh Nhân mở miệng: "Nếu chị đã muốn như vậy, vậy em đành chịu xấu mặt trước mặt mọi người."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (15)

Trong lúc Cố Thịnh Nhân đang nói, liên tục có người dâng đồ lên.

Nguyên Húc tập trung nhìn nhưng những đồ này rõ ràng không phải bạch ngọc quan âm đã chuẩn bị trước đó.

Rất nhanh, trước mặt Cố Thịnh Nhân đã bày ra một văn án, bên trong là một tờ giấy Tuyên Thành, dĩ nhiên là đầy đủ bút, mực, giấy, nghiên.

Cô muốn làm gì?

Trình Nhất Như chau mày. Kiếp trước cô ta chưa từng nghe nói Trình Tích Tri có đóng góp gì cho nền học vấn quốc gia.

Chẳng qua là mọi người xôn xao mà thôi. Cô ta tự an ủi mình, dùng điều này nhấn chìm dự cảm không lành trong lòng.

Đương nhiên không ít người bị Cố Thịnh Nhân thu hút sự chú ý, muốn xem rốt cuộc trong hồ lô bán loại thuốc gì.

Người Trình gia cũng tò mò, chưa từng biết con gái út lại cất giấu tài nghệ như vậy.

Cố Thịnh Nhân lại không quan tâm người khác nghĩ gì.

Cô tự mình sáng tạo, bất kể là cầm kì thi họa thi tửu hoa trà hay lĩnh vực gì, kỹ năng của cô đều thuần thực. Hơn nữa bởi vì cô vô cùng có hứng thú với tranh thủy mặc, kiếp trước Cơ Ngọc đã mời một vị đại sư Bạch Sơn lão nhân của Thiên Khai vương triều đích thân đến chỉ dạy cô.

Sau này chính Bạch Sơn lão nhân đã từng thừa nhận, ở trình độ hội họa đơn thuần, hoàng hậu nương nương đã không bằng cô.

Đưa tay lướt nhẹ trên tờ giấy, Cố Thịnh Nhân có chút không hài lòng. Tuy nói, vừa mới đây cô đã cho người chuẩn bị giấy và bút, mực tốt nhất đưa qua đây, nhưng bàn về chất lượng, còn kém xa loại cô hay dùng ở kiếp trước, vẫn chưa đạt yêu cầu.

Nhắm mắt, lòng trầm xuống.

Lại mở mắt, Cố Thịnh Nhân vung tay đưa bút, thoải mái tự nhiên viết chữ lên giấy Tuyên.

Hóa ra tất cả khách mời chỉ vây quanh xem náo nhiệt mà thôi, cũng không quá kì vọng. Một cô gái mười mấy tuổi có thể trông đợi có bao nhiêu tài nghệ?

Cho dù bức họa của Cố Thịnh Nhân chỉ là trình độ nghiệp dư, chỉ cần Trình Chấn Sinh nói thích, bọn họ cũng sẽ hòa theo tán thưởng.

Nhưng rất nhanh, những phản đối trong lòng bọn họ đã thay thế bằng sự ngạc nhiên. Bút lực này, ý cảnh này, nếu không phải tận mắt chứng kiến, ai có thể tưởng tượng là bút tích của một cô bé mười bảy tuổi?

Khách mời bên trong không thiếu những học giả nghiên cứu sâu quốc học, bức họa hoàn thành, ánh mắt cũng từ kinh ngạc biến thành si mê.

"Tốt!" Cùng với nét bút cuối cùng của Cố Thịnh Nhân, rốt cục có người không nhịn được nói một tiếng "tốt".

Không ít người vẫn còn chìm đắm trong ý cảnh của bức họa kia, đột nhiên bị làm phiền, trong lòng bức bối, quay đầu nhìn thấy người nói chuyện, liền hết oán trách.

"Hóa ra là Đức lão tiên sinh." Có người nhận ra tác giả đang nói chuyện.

"Bút lực ôn hòa không mất sự khỏe khoắn, ý cảnh càng cao xa càng phong phú, nhân vật sống động như thật. Tốt! Tốt! Tốt!" Đức lão tiên sinh một câu nói ba từ "tốt", mắt nhìn Cố Thịnh Nhân.

"Không biết Trình tiểu thư được truyền dạy như thế nào?"

Cố Thịnh Nhân đã sớm chuẩn bị lý do thoái thác: "Văn bối lúc học ở nước ngoài gặp được một danh sư là Bạch Sơn lão tiên sinh, đã theo ông ấy quốc họa mấy năm."

Bạch Sơn lão nhân này chính là thầy dạy quốc họa của Cố Thịnh Nhân, nhưng không phải ở nước ngoài mà là ở kiếp trước.

Quả nhiên, Đức lão tiên sinh suy nghĩ rất lâu vẫn không nghĩ ra rốt cục Bạch Sơn tiên sinh này là người như thế nào.

Xem ra là một cao nhân ở ẩn tại nước ngoài. Trong lòng Đức lão tiên sinh thần phục, có thể dạy được học sinh như Trình Tích Tri, vị lão tiên sinh đó ắt hẳn là một đại tông sư.

"Đức lão tiên sinh, bức tranh này?" Có người không nhịn được mở miệng.

Bức tranh của Cố Thịnh Nhân là một đôi chúc thọ đồ. Nội dung bức tranh là một lão thần tiên cười hiền từ tay nâng quả đào tiên tiến đến chúc thọ.

Bọn họ chỉ có thể tính là người ngoài ngành, nhìn bức tranh này chỉ cảm thấy rất đẹp nhưng cụ thể lại không nói ra được nguyên do vì sao.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 48: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (16)

Đức lão tiên sinh mở trừng hai mắt, có chút ghét bỏ nhìn người hỏi câu hỏi kia: “Loại người tục nhân như anh có thể biết cái gì?”

Người nọ về mặt ngưng ngừng, sờ sờ mũi.

Cố Thịnh Nhân hơi tò mò, người nói chuyện đó cô quen, ở Hoa thị cũng coi như nhân vật có uy tín danh dự, lại bị vị Đức lão tiên sinh này ghét bỏ không lưu tình chút nào, còn không có điểm bất mãn sao?

Đức lão tiên sinh liếc người nọ một cái, mới lên tiếng nói: “Tôi nói cho anh hay, bức chúc thọ đồ này, cho dù tôi đích thân ra tay, cũng sẽ không so được với bức của cô Trình đây.”

Đức lão tiên sinh vừa nói xong, không ít người vô cùng kinh ngạc.

Đức lão tiên sinh là ai? Một trong những ngôi sao sáng của giới quốc họa Trung Hoa, từng nhiều lần đại biểu Trung Hoa tham dự thi đấu giao lưu văn hóa quốc tế!

Rất nhiều người trẻ tuổi đều vì có được một câu khích lệ của Đức lão tiên sinh mà tự hào. Nhưng hiện giờ, Đức lão tiên sinh lại chính miệng thừa nhận, Trình Tích Tri mới vừa vận mười bảy tuổi này là họa sĩ không kém ông ta?

“Ha ha ha ha.” Trình Chấn Sinh nhận ra khuê nữ nhà mình không biết khi nào đã trở thành bậc thầy quốc họa, nghe vậy liền khôi phục tinh thần, lập tức nâng bức tranh lên, xem xét một hồi.

Cố Thịnh Nhân nháy mắt mấy cái, lập tức hỏi: “Ba thích chứ?”

Trình Chấn Sinh cười vô cùng thư thái: “Thích! Đương nhiên thích! Tích Tích bảo bối của ba tự tay vẽ, làm sao có thể không thích?” Ông đang tính phải treo bức chúc thọ đồ này trong thư phòng, ngày ngày nhìn thấy.

Trình Chấn Sinh đặc ý nhìn xung quanh, thấy không ít bạn tốt trên thương trường tán thưởng mình, không ít người còn chơi chữ khen mình đã sinh ra mấy đứa con gái ngoan.

Con trai lớn nhất trên thương trường tài năng thiên phú không nói, Trình thị đã có người kế tục;

Con trai thứ hai không có hứng thú với kinh doanh, hiện giờ đã là họa sĩ có chút danh tiếng;

Con gái út duy nhất, vốn dĩ hai vợ chồng định không can thiệp hứng thú của cô, cho dù cả đời nuông chiều cũng được, không ngờ ở phương diện quốc họa, thậm chí có chút thiên phú kinh người như vậy!

Trình Chấn Sinh cảm thấy mình chưa từng có một lần sinh nhật thư thái như vậy.

Lúc này không ai còn chú ý đến pho tượng bạch ngọc quan âm Trình Nhất Như dăng lên nữa, tất cả mọi người đều đang tán thưởng Trình Tích Tri.

Trình Nhất Như nghiêng răng nghiêng lợi đến đau nhức, cô ta hoàn toàn không ngờ được Trình Tích Tri lại vẫn giữ lại một tay như vậy, vốn dĩ bản thân muốn cho cô xấu mặt, không ngờ ngược lại lại thành toàn cho cô.

Cuối cùng liếc qua tiếng người ồn ào ở đại sảnh, Trình Nhất Như xoay người rời đi.

Trình Tích Tri, còn nhiều thời gian, chúng ta cứ chờ xem!

Nguyên Húc thấy Cố Thịnh Nhân bị mọi người vây chung quanh, khát vọng từ đáy lòng càng lúc càng mạnh.

Mỗi một lần, lúc bản thân cảm thấy được đã đủ hiểu về cô, cô gái nhỏ này lại vẫn có thể đem đến cho bản thân một sự bất ngờ.

Cô giống như một phần quà đóng gói tỉ mỉ, chỉ có cách mở từng lớp từng lớp mới có thể nhìn thấy sự tươi đẹp bên trong.

Nhưng Trình Tích Tri nổi bật như vậy, thật không muốn để người khác nhìn thấy.

Trong mắt Nguyên Húc lóe lên một ánh mắt kỳ lạ. Anh rất muốn khóa cô gái này lại, đặt ở nơi chỉ mình anh nhìn thấy, để hào quang của cô, chỉ vì mình anh mà tỏa sáng.

Cố Thịnh Nhân không hiểu sao cảm thấy hơi lạnh, cô rùng mình, nghi hoặc ngẩng đầu nhìn, hôm nay thời tiết rất được.

Quay đầu nhìn về phía Nguyên Húc, đôi phương nở một nụ cười dịu dàng với cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (17)

Sau sinh nhật của Trình Chấn Sinh, tiếng tăm của Trình Tích Tri hoàn toàn lan truyền khắp Hoa thị.

Không ít phu nhân của các gia tộc khi nói chuyện với bà Trình đều cố ý hỏi thăm tình hình của Trình Tích Tri, nghe nói sau khi cô về nước thì không có ý định ra nước ngoài nữa thì vô cùng vui mừng, tiếp đó liền giới thiệu con cháu của mình.

Một vị tiểu thư như Trình Tích Tri, thân phận có, dung mạo xinh đẹp, đối với người của gia tộc bọn họ mà nói thì cũng không có gì quá đặc biệt.

Nhưng Trình Tích Tri là người được đích thân Đức lão tiên sinh khen ngợi, chỉ dựa vào điểm này thì người khác cũng không thể đem ra so sánh.

Những gia tộc trong giới kinh doanh như bọn họ, tiền bạc đã có thừa, nếu muốn có thêm danh tiếng thì cách nhanh nhất là tìm một cô con dâu có dung mạo xinh đẹp tính cách nho nhã thân phận cao quý.

Bà Trình một mặt tươi cười nói chuyện với các phu nhân nhưng mặt khác lại vô cùng kín miệng.

Trình Tích Tri nhà chúng ta mới mười bảy tuổi.

Hơn nữa sớm đã có hôn ước với Nguyên gia rồi.

Lúc này bà Trình không thể ngờ được, khi bà trở về nhà có một chuyện “kinh hĩ” đang chờ bà.

“Những tấm hình này là thế nào?” Bà Trình không dám tin vào những tấm hình đang để trên bàn, bà nhìn con trai cả không nói nên lời.

Trình Chấn Sinh mặt tái mét ngồi ở một bên, ngực phập phồng, có thể thấy là ông đang rất tức giận.

Con trai thứ hai Trình Kỳ Hiền mở miệng nói: “Mấy hôm trước con và anh trai đi mua đồ, nhìn thấy tên nhóc Nguyên Hàng này đang cùng Nhất Như dạo chơi mua sắm, vốn dĩ cũng không có gì, nhưng trước khi bọn họ rời đi còn hôn nhau thân mật. Chúng con mới phát hiện chuyện này có gì không đúng. Hai ngày nay con và anh trai thuê một thám tử đi điều tra, không cần điều tra cũng biết, hóa ra Nguyên Hàng và Trình Nhất Như sớm đã thông đồng với nhau!” Trình Kỳ Hiền càng nói càng tức giận, cuối cùng gọi thẳng tên của Trình Nhất Như.

Theo ngày tháng của những tấm hình này, từ khi Trình Tích Tri đang còn ở nước ngoài thì Trình Nhất Như và Nguyên Hàng đã có tình cảm mờ ám.

“Bộp!” Trình Chấn Sinh đập vào bàn, nói với con trai cả: “Lập tức gọi Trình Nhất Như đến đây.”

Trình Bác Hiền gọi điện thoại cho Trình Nhất Như.

Trình Chấn Sinh nhíu mày: “Đừng để Tích Tích biết chuyện này.” Đưa con gái ông vô cùng yêu thương làm sao có thể bị những chuyện như thế này làm bản tai.

“Không cần đâu, con đã biết rồi.” Cố Thịnh Nhân đẩy cửa tiến vào.

Cô ôm lấy ông Trình đang nổi nóng: “Ba, con đã lớn thế này rồi, chuyện của con, con có thể tự mình quyết định.”

Ông Trình cẩn thận quan sát Trình Tích Tri, vừa nhìn ông đã phát hiện khuôn mặt con gái không có vẻ gì là đau khổ, buồn bã, ông ngạc nhiên nói: “Tích Tích con không sao chứ?”

Cố Thịnh Nhân hơi chun mũi lại: “Con có thể có chuyện gì chứ? Con và Nguyên Hàng vẫn chưa chính thức kết hôn, nói thẳng ra thì cũng chỉ hơn người xa lạ một chút. Con cũng không thích anh ta.”

Cô dừng lại một chút rồi nói tiếp: “Hơn nữa, chuyện của anh ta và chị con sớm đã biết.”

Những lời cô vừa nói ra khiến tất cả mọi người ở trong phòng đều kinh ngạc.

Bà Trình nghĩ đến việc con gái mình phát hiện ra vị hôn phu và chị của mình lén lút qua lại với nhau mà không hề nói với ai, chỉ âm thầm chịu đựng một mình.

“Con gái đáng thương của mẹ, thật oan ức cho con.” Bà Trình lấy khăn tay ra lau nước mắt liên tục.

Cố Thịnh Nhân:?

Cô vừa nói gì sai sao? Chẳng lẽ đã chọc vào đúng nỗi đau của bà Trình?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (18)

Cố Thịnh Nhân nói với bốn người: “Thật ra con đã sớm muốn nói chuyện với ba mẹ về việc hủy hôn với Nguyên Hằng. Con không thích anh ta.”

Bà Trình kéo tay của Cố Thịnh Nhân: “Đứa nhỏ này, đáng lẽ ra con phải sớm nói với ba mẹ chuyện này. Tên Nguyên Hằng khôn nạn, hôn sự của con và nó có nói thế nào cũng không thể tiếp tục được nữa.”

Cố Thịnh Nhân thờ phào nhẹ nhõm, cuối cùng đã có thể vứt bỏ được cục nợ này.

Đúng lúc này Trình Nhất Như trở về.

Cô ta cảm thấy bầu không khí trong phòng có gì đó không bình thường, sắc mặt của mọi người bây giờ với vẻ mặt vui vẻ nhả nhận thường ngày không giống nhau.

“Anh cả, có chuyện gì mà gấp gấp gọi em về nhà như vậy?” Trình Nhất Như cười lớn.

Ông Trình và bà Trình đều không nói gì, Trình Kỳ Hiền chỉ vào những tấm hình ở trên bàn: “Hãy tự mình xem đi.”

Trình Nhất Như đi đến bên cạnh bàn, vừa liếc mắt nhìn mặt cô ta đã trắng bệch.

Trên bàn đều là những tấm hình chụp cô ta và Nguyên Hằng.

“Nhất Như, con hãy tự mình đặt câu hỏi xem những năm gần đây ta và ba con đối xử với con thế nào? Cho dù là con ruột thì cũng không thể tốt bằng, còn con thì sao? Con và Nguyên Hằng đã ở bên nhau bao lâu rồi? Con đừng nói với ta là con không biết nhà chúng ta và Nguyên gia đã có hôn ước, sau này Nguyên Hằng sẽ là chồng của em con!” Bà Trình nhìn chăm chăm vào Nhất Như.

Trình Nhất Như không kịp trở tay, cô ta không ngờ chuyện này sẽ bị bại lộ sớm như vậy.

“Con...” Trình Nhất Như hơi lúng túng.

Cô ta có thể nói gì? Nói những tấm hình kia đều là giả sao? Nếu người của Trình gia đã dám đưa ra thì chắc chắn đều đã xác định thật giả.

“Con biết chuyện này là con và Nguyên Hằng có lỗi với Trình Tích Tri, nhưng tình cảm là thứ không thể kìm nén...” Trình Nhất Như mặt trắng bệch, nước mắt lăn dài trên má, vẻ mặt vô cùng đáng thương “Vậy tôi muốn hỏi chị một câu, nếu hôm nay mọi người không phát hiện ra chuyện này thì chị định có quan hệ lén lút với anh ta đến bao giờ? Cho dù sau khi tôi và Nguyên Hằng kết hôn, các người vẫn lén lút qua lại thì làm thế nào?” Cố Thịnh Nhân lạnh lùng hỏi.

Cô không hề ăn nói lung tung, trong câu chuyện ban đầu, Trình Nhất Như và Nguyên Hằng vẫn có quan hệ mờ ám ngay cả khi Trình Tích Tri và Nguyên Hằng đã kết hôn.

Trình Nhất Như rung rung nhìn Trình Tích Tri: “Tích Tích, sao em lại nghĩ như vậy? Đến lúc đó, chị sẽ rời xa anh ấy...”

Mỹ nhân rơi lệ thật sự khiến người xung quanh cảm thấy thương tiếc, nhưng đáng tiếc những người đang đứng đây lúc này đều là người nhà Trình gia, họ yêu thương Trình Tích Tri như báu vật.

“Đến lúc đó sẽ rời xa cậu ta? Ta sợ đợi đến khi Tích Tích và cậu ta kết hôn thì ngay cả con riêng của các người cũng được sinh ra!” Trước mặt là người muốn làm tổn thương con gái mình nên bà Trình không còn quan tâm đến đáng về thường ngày nữa, bà trực tiếp nói những lời vô cùng sắc bén.

“Nhất Như, ta quá thất vọng về con.” Ông Trình mở miệng nói câu đầu tiên kể từ khi Trình Nhất Như bước vào phòng.

“Ngày mai ta sẽ cho quản gia thu dọn đồ đạc của con. Con cũng ở Trình gia quá lâu rồi, hãy trở về thăm ba mẹ ruột của con đi.” Ông Trình quyết định những ngày tháng sau này của Trình Nhất Như.

“Ba!” Trình Nhất Như quay đầu nhìn ông Trình, dường như không tin vào tai mình: “Ba muốn đuổi con đi?”

Ông Trình ngoảnh mặt đi không thèm nhìn cô ta.

Nếu Trình Nhất Như tốt thì ông đương nhiên sẽ là một người ba nhân hậu hiền từ, sau này tìm cho cô ta một người tốt, quang minh chính đại gả cô ta đi.

Nhưng cô ta tuyệt đối đừng mơ tưởng đến những thứ không thuộc về cô ta, làm tổn thương Tích Tích.

Trình Nhất Như mặt trắng bệch đi ra khỏi phòng.

Cố Thịnh Nhân không hề cầu xin cho Trình Nhất Như, cô không phải là thánh mẫu, trong tình huống này mà còn có thể tha thứ cho Trình Nhất Như.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (19)

Ba muốn nói chuyện riêng với mẹ con, các con đều trở về phòng đi.” Ông Trình nhìn hơi mệt mỏi.

Dù sao cũng là con gái nuôi mười tám năm nay nên ông Trình và bà Trình cũng có tình cảm thật sự đối với Trình Nhất Như, lúc này đương nhiên sẽ rất đau lòng.

Cố Thịnh Nhân đi tới ôm lấy ba mẹ.

Trình Nhất Như là một tai họa của Trình gia, cô không thể để cho cô ta ở lại Trình gia.

Trình Nhất Như xách đồ ra khỏi Trình gia, nhưng cô ta không về nhà ba mẹ ruột mà đến căn chung cư nhỏ mà Nguyên Hàng mua cho cô ta.

Nguyên Hàng vội vàng an ủi Trình Nhất Như.

Dáng vẻ khóc lóc của Trình Nhất Như hết sức xinh đẹp, cũng vô cùng đáng thương. Hồi cả nửa ngày, cuối cùng Nguyên Hàng cũng được Trình Nhất Như kể lại chuyện mà cô ta đã “trải qua”.

Đương nhiên điều mà Nguyên Hàng nghe được là Trình gia phát hiện ra chuyện tình cảm của hai người, Trình Nhất Như sống chết bảo vệ tình yêu, cuối cùng Trình gia vì ghen quá hóa giận mà đuổi cô ta ra khỏi nhà.

“Trình gia khinh người quá đáng, Nhất Như em cứ tạm thời ở lại đây. Em yên tâm, anh nhất định sẽ đòi lại công bằng cho em.” Nguyên Hàng dỗ dành Trình Nhất Như.

“Em tin tưởng anh.” Trình Nhất Như hạnh phúc rúc vào lòng của Nguyên Hàng.

“Nguyên đại ca, anh bí mật đưa tôi ra ngoài làm gì vậy?” Cố Thịnh Nhân ngồi bên cạnh ghé lái, nghiêng đầu nhìn Nguyên Húc.

Hôm này Nguyên Húc khó khăn lắm mới bỏ đi bộ quần áo vest, đổi sang mặc một bộ quần áo rất thoải mái, khiến cho người ta chợt nhận ra anh cũng chỉ là một thanh niên hơn hai mươi tuổi.

“Đưa cô đi đến một nơi rất đẹp!” Nguyên Húc cười thần bí.

Qua hơn nửa tiếng đồng hồ, khi Cố Thịnh Nhân suýt nữa ngủ quên thì cô nghe thấy Nguyên Húc nói: “Đến rồi.”

Cố Thịnh Nhân xuống xe, trong chớp mắt bị phong cảnh tuyệt đẹp trước mặt hấp dẫn. Những cánh đồng hoa bạt ngàn ở xung quanh khiến cho người ta như đang lạc vào một thế giới khác.

“Đây là khu nghỉ dưỡng suối nước nóng tư nhân, thuộc sở hữu của một người bạn nước ngoài của tôi, từ trước đến giờ chưa bao giờ tiếp đón người ngoài.” Nhìn thấy ánh mắt tán thưởng của Cố Thịnh Nhân, Nguyên Húc rất vui sướng.

“Hoan nghênh cô, cô gái đáng yêu.” Cố Thịnh Nhân vừa bước vào cửa đã nhận được một cái ôm vô cùng nồng nhiệt.

Nguyên Húc mặt tối sầm lại, kéo người ra: “Richard, đừng có làm bừa.”

Chàng trai ngoại quốc khôi ngô tuấn tú kia nhìn Trình Tích Tri rồi nháy mắt trêu chọc: “Hey, Húc nói cậu ta sẽ đưa một cô gái đáng yêu đến đây, tôi đoán nhất định là cô. Quả nhiên cô xinh đẹp như búp bê Barbie, một búp bê đáng yêu, cô tên là gì?”

Nguyên Húc trực tiếp kéo tay Cố Thịnh Nhân đi vào bên trong, không thèm để ý đến Richard.

“Hey! Hey! Húc, cậu không thể qua sông mà không lụy đồ, tôi đã đặc biệt vì cậu mà...” Nguyên Húc đóng sầm cửa, để tiếng nói của Richard ở lại phía sau.

“Cô không cần để ý đến cậu ta, cậu ta vẫn luôn ồn ào như vậy.” Nguyên Húc nói với Cố Thịnh Nhân.

“Suối nước nóng ở đây rất tuyệt, cô có thể từ từ hưởng thụ, những đồ dùng ở đây đều đã được khử trùng, cô có thể yên tâm dùng. Tôi ở ngay phòng bên cạnh, có chuyện gì cô cứ gọi tôi.” Nguyên Húc dặn dò Cố Thịnh Nhân.

Nhìn thấy Cố Thịnh Nhân gạt đầu tỏ ý đã biết, Nguyên Húc mới tiếc nuối rời đi.

“Hey, Húc, cô gái xinh đẹp như vậy đang ngâm suối nước nóng, cậu lại chạy đến ở cùng với một thằng con trai khỏe mạnh như tôi, thật không hiểu thế nào là phong tình!” Richard nhìn về mặt ghét bỏ của Nguyên Húc rồi lại vô cùng tự đắc: “Khả năng nói tiếng nước Z của tôi có phải là tiến bộ rất nhiều không?”

Nguyên Húc đương nhiên không thèm đếm xỉa đến câu nói cuối cùng của Richard, anh liếc mắt nhìn Richard: “Tích Tích vẫn còn chưa thành niên, nhìn tôi giống như một con cầm thú sao?”

“Ồ!” Về mặt Richard đầy kinh ngạc nhìn Nguyên Húc: “Không ngờ cậu lại là người như vậy, Húc! Cậu dám xuống tay với trẻ vị thành niên! Thượng đế ơi, thế giới này thật là đáng sợ.”

Nguyên Húc không chú ý đến những lời châm chọc của Richard: “Cô ấy sẽ là của tôi. Sau này sẽ là vợ, là bạn đời duy nhất của tôi.”

Về mặt Richard bắt đầu nghiêm túc: “Cậu nghiêm túc sao, Húc?”

Nguyên Húc nhếch môi cười nói: “Đương nhiên.”

Richard vỗ tay: “Vậy tôi chúc cậu hạnh phúc.”

“Chắc chắn là như vậy.” Nguyên Húc cười hết sức tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Hào Môn Quý Nữ Và Dưỡng Nữ Trọng Sinh (20)

Cố Thịnh Nhân rất lâu rồi chưa thư thái ngâm nước nóng như thế này.

Cô mặc choàng tắm, định đi ra ngoài, lúc này Nguyên Húc đang dọn bàn ăn, nhìn thấy cô anh liền cười nói: “Vừa đúng lúc, tôi đang chuẩn bị đi gọi cô, cô nhất định phải thưởng thức tay nghề của Richard, cậu ta làm những món ăn Italia rất ngon.”

Richard đứng ở bên cạnh đắc ý nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân dùng đũa lấy một ít thức ăn cho vào miệng.

“Thế nào? Có ngon không?” Richard nhìn Cố Thịnh Nhân bằng đôi mắt lấp lánh.

“Ngon!” Cố Thịnh Nhân giơ một ngón tay cái về phía Richard.

Richard vui vẻ ra mặt: “Tôi rất thích cô, Tích Tích.”

Sau khi ăn cơm trưa xong, Richard không biết phải đi đâu, trước khi đi còn nháy mắt ra hiệu cho Nguyên Húc nên nắm lấy cơ hội này.

Cố Thịnh Nhân và Nguyên Húc nằm dưới một cây cỏ thụ phơi nắng.

“Sao cô lại yên tâm đi cùng tôi đến đây? Cô không sợ tôi mang cô đi bán à?” Nguyên Húc trêu đùa.

Cố Thịnh Nhân nhìn về phía Nguyên Húc cười: “Tôi biết anh sẽ không làm như vậy.”

Nguyên Húc tò mò: “Tin tưởng tôi như vậy sao?”

Cố Thịnh Nhân gạt đầu: “Tôi tin anh.”

Nguyên Húc bỗng nói không nên lời, trong lòng anh dâng lên một cảm giác, hơi ngọt ngọt, hơi chát chát nhưng lại đặc biệt thoải mái dễ chịu.

Anh biết, cảm giác này gọi là cảm động.

Cô gái mà anh thích hoàn toàn tin tưởng vào anh.

Thật ra anh đã hiểu nhầm ý của Cố Thịnh Nhân.

Sở dĩ Cố Thịnh Nhân tin tưởng anh vì hai lý do: Một là trên người anh có mùi hoa sen giống như Cơ Ngọc, mùi hương này khiến cho Cố Thịnh Nhân mơ màng, hai là cô hệ thống ở trong tay nên Cố Thịnh Nhân không sợ có người làm chuyện gì bất lợi đối với cô.

Cố Thịnh Nhân đột nhiên đứng dậy trước mặt Nguyên Húc: “Nguyên đại ca, anh đừng động đây.” Nguyên Húc nghi ngờ: “Sao vậy?”

Cố Thịnh Nhân cười một cách gian xảo: “Anh nhắm mắt lại, giữ nguyên tư thế này không được động đây.”

Nguyên Húc không hiểu lắm nhưng cũng ngoan ngoãn nghe lời nhắm mắt lại.

“Tách tách!” Nguyên Húc mở mắt ra thì thấy vẻ mặt thỏa mãn của Cố Thịnh Nhân đang đưa tay thu điện thoại di động về.

“Trên mặt anh có một bông hoa, người đẹp ngủ!” Cố Thịnh Nhân cười chế nhạo, định quay người bỏ chạy trước khi Nguyên Húc kịp phản ứng.

Kết quả là vạt áo choàng tắm quá dài khiến cô không cẩn thận dẫm lên.

“Ai da.” Cố Thịnh Nhân theo phản xạ bám vào vật ở bên cạnh nhưng cũng không ngăn được việc mình bị ngã xuống đất.

Trên mặt đất có trái một tấm thảm dày, Cố Thịnh Nhân không thấy đau, chỉ là dường như có chỗ nào không đúng?

Cố Thịnh Nhân ngó ra nhìn áo choàng tắm màu trắng đang ở trong tay mình, cô đưa mắt nhìn lên.

Cái này hình như là áo choàng tắm trên người của ai đó?

Cố Thịnh Nhân nuốt nước miếng, nhìn về phía Nguyên Húc.

Đập vào mắt cô là một thân hình nam tính, cơ bắp sáu múi rắn chắc, không phải kiểu vai u thịt bắp như những người ở phòng tập thể hình, cơ bắp của Nguyên Húc vô cùng săn chắc, không ai có thể nghi ngờ sức mạnh của những cơ bắp kia.

Nhìn tiếp lên phía trên, ánh mắt Cố Thịnh Nhân chợt dừng lại.

Gần xương quai xanh bên trái của Nguyên Húc có một bông hoa sen đang lặng lẽ nở rộ.

Cố Thịnh Nhân bỗng cảm thấy hốc mắt hơi nóng lên, cô có cảm giác trái tim mình đã tìm được bến đỗ.

Đến khi một đôi tay dùng sức kéo cô đứng dậy.

Cố Thịnh Nhân nhìn thẳng vào khuôn mặt hoàn toàn khác với kiếp trước của Nguyên Húc.

“Cô nhìn đã mắt chưa vậy?” Nguyên Húc nhìn cô gái đang ngậy người nhìn anh, giọng khàn khàn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Hào Môn Quý Nữ Và Dưỡng Nữ Trọng Sinh (21)

Cố Thịnh Nhân vẫn đang nghĩ liệu Nguyên Húc thật sự có phải là Cơ Ngọc hay không nên chưa kịp phản ứng lại.

Mà Nguyên Húc nhìn thấy cô ngơ ngác nhìn mình như vậy liền cảm thấy không thể kiềm chế được nữa.

Một đôi môi ấm áp hôn lên môi của Cố Thịnh Nhân.

Khi hai người rời khỏi khu nghỉ dưỡng suối nước nóng, Richard còn giơ ngón cái lên với Nguyên Húc.

Xem mặt cô bé đỏ bừng lên thế kia, lại còn ánh mắt chan chứa tình cảm, Richard có thể khẳng định, khi hai người ở riêng với nhau Nguyên Húc nhất định đã ra tay.

Nhìn tình hình này thì có vẻ kết quả cũng không tồi? Richard sờ lên cằm.

Nguyễn Húc không thèm để ý đến ánh mắt của cậu ta, sau khi chào tạm biệt Richard liền quay sang thắt dây an toàn cho Cố Thịnh Nhân rồi đưa cô về Hoa thị.

Rất nhanh đã đến nhà của Trình gia.

Lúc Cố Thịnh Nhân chuẩn bị xuống xe liền bị Nguyễn Húc giữ tay lại.

“Có phải em đã quên điều gì không?” Nguyễn Húc nghiêm trang nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt thêm lần nữa, được thôi, cam chịu số phận vậy.

Cô quay người hôn nhẹ lên mặt của Nguyễn Húc.

Nguyễn Húc hôn lại cô một cái rồi mới cho cô xuống xe.

Người này thật là! Sau khi Cố Thịnh Nhân xuống xe thăm mắng người nào đó không đứng đắn, cô vô thức đưa tay sờ vào nơi anh vừa hôn rồi nở một nụ cười ngọt ngào.

Không đợi Cố Thịnh Nhân nghĩ xong việc làm thế nào nói với cha mẹ về chuyện tình cảm giữa mình và Nguyễn Húc thì người của Nguyên gia đã đến cửa. “Trình ca, chuyện này là Nguyên Hàng nhà chúng tôi có lỗi với Tích Tích.” Ông Nguyên, chân thành nhận lỗi với ông bà Trình.

Khi còn trẻ bọn họ là bạn bè cùng nhau lớn lên, mấy năm nay quan hệ cũng không tệ, nếu không thì đã không đồng ý kết thành thông gia.

“Chúng tôi đã dạy dỗ nó một bài học nên thân, anh chị yên tâm, Nguyên Hàng nhất định sẽ không có lần thứ hai.” Bà Nguyên cũng mở miệng nói.

Ông Trình lạnh giọng: “Chúng tôi cũng không cho nó có cơ hội lần thứ hai, Nguyên lão đệ, hôn sự mà hai nhà ước hẹn ngày trước thôi bỏ đi.”

Ông bà Nguyên thị nhìn nhau, trong lòng Trình gia quả nhiên là có ý này.

“Đừng mà Trình ca, tôi biết Nguyên Hàng nhà chúng tôi không hiểu chuyện, nhưng chúng tôi vẫn còn một đứa con trai nữa, anh xem Nguyễn Húc nhà chúng tôi thì thế nào?” Bà Nguyên thấy ánh mắt của con trai, vững tin nói với ông bà Trình.

“Nguyên gia các người đây là có ý gì?” Ông Trình chưa nói hết lời, bà Trình đã tức giận: “Tích Tích nhà chúng tôi không gả được cho ai sao, cái gì gọi là em không được thì chọn anh? Các người coi Tích Tích nhà chúng tôi là loại người nào?”

Trong lòng Nguyễn Húc biết mọi chuyện hồng бет rồi, nhất định là bà Trình đã hiểu nhầm ý của mẹ anh.

Bà Nguyên cũng vô cùng hối hận về những lời mình đã nói mà chưa suy nghĩ kỹ, cẩn thận ngẫm lại thì những lời nói vừa rồi của mình không được thỏa đáng cho lắm.

Nguyễn Húc chân thành nhìn ông bà Trình: “Con thích Tích Tích, không phải vì cô ấy là con gái của Trình gia, cũng không phải vì trong lòng áy náy muốn đền bù, bá phụ bá mẫu chắc cũng biết Nguyễn Húc con là người như thế nào, nếu con không thích Tích Tích thì hôm nay tuyệt đối sẽ không cùng cha mẹ đến đây. Hi vọng bá phụ bá mẫu có thể cho con một cơ hội để chăm sóc Tích Tích.”

Ông bà Trình ngơ ngác nhìn nhau, đứa nhỏ Nguyễn Húc này có tình cảm sâu đậm với con gái nhà chúng ta từ bao giờ vậy?

Bà Trình chần chừ nói: “Cậu và Tích Tích nhà chúng ta...”

Nguyễn Húc không hề biến sắc: “Con với Tích Tích vừa gặp đã yêu, con bằng lòng dùng cả quãng đời còn lại chăm sóc cho cô ấy.”

Bà Trình hơi cảm động, Nguyễn Húc đứa nhỏ này, năng lực nhân phẩm đều không có gì phải phàn nàn, cũng chưa từng nghe thấy có những tin đồn không hay, đích thực là một một lựa chọn không tồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (22)

“Hôn ước giữa Nguyên gia các người và Trình gia chúng tôi coi như chấm hết.” Bà Trình nói.

“Còn nếu muốn theo đuổi Tích Tích nhà chúng tôi...” Ông Trình nhìn Nguyễn Húc, ánh mắt anh sáng lên vì câu nói của ông: “Chuyện của lớp trẻ các cậu,

chúng tôi sẽ không can thiệp.”

Nguyên Húc cảm thấy yên tâm hơn, ý của ông Trình chính là không ngăn cản việc anh và Tích Tích yêu nhau.

Cố Thịnh Nhân không hề hứng thú với việc kinh doanh, ngược lại có lại nhận lời mời của Đức lão tiên sinh, gia nhập tổ chức hiệp hội văn hóa nghệ thuật cổ đại Trung Quốc, trong hiệp hội, trừ cô ra, người ít tuổi nhất tóc cũng đã bạc phơ.

Lúc mới tới, Cố Thịnh Nhân còn bị nghi ngờ, nhưng sau khi cô vẽ bức tranh sơn thủy bằng bút lông, thì không còn ai có ý kiến gì với cô nữa.

Nguyên Húc theo đuổi Cố Thịnh Nhân một năm liền, rốt cuộc cũng nhận được sự đồng ý của Trình gia. Hai người tổ chức lễ đính hôn tại khách sạn lớn nhất của thành phố Hoa.

Bây giờ cuộc sống của Cố Thịnh Nhân vô cùng phóng khoáng, mỗi năm đều bay ra nước ngoài vài lần để tham gia giao lưu văn hóa quốc tế, thường ngày thì tự do vô cùng, Nguyên Húc chiều cô vô đối, luôn bày ra vẻ mặt: “Tích Tích làm gì đều đúng cả.”

Dáng vẻ đó, ngay cả vợ chồng ông Trình cũng không thể nhìn nổi nữa, nói thẳng ra may là ở thế giới hiện đại, nếu là ở thế giới cổ đại, e rằng Tích Tích chính là kẻ gây tai họa.

Cố Thịnh Nhân chỉ có thể âm thầm phản bác trong lòng: không phải, dù là ở thời cổ đại, Cơ Ngọc cũng là một minh quân nhân đức tài năng, mình không phải là hồng nhân họa thủy gì đó mà là một người vợ hiền có được không?

“Xin chào, tôi đến gặp Nguyên tổng.” Cố Thịnh Nhân mang theo túi đồ đến quầy lễ tân của Nguyên thị.

Hôm nay là sinh nhật của bà Nguyên, cô đã đồng ý với bà Nguyên là sau khi Nguyên Húc tan làm, sẽ cùng anh về Nguyên gia ăn cơm.

Cô lễ tân xinh đẹp ở quầy lễ tân, nhưng Cố Thịnh Nhân thấy rất lạ, hình như chưa từng gặp bao giờ.

“Xin hỏi cô đã hẹn trước chưa?” Cô lễ tân cười xán lạn.

Cố Thịnh Nhân lắc đầu: “Không có, cô hãy nói với thư ký của tổng giám đốc là Trình Tích Tri đã tới, là cô ấy sẽ biết.”

Cô lễ tân nhìn cô một cách thiếu kiên nhẫn, tập đoàn Nguyên thị là một tập đoàn lớn, ở đây có rất nhiều người. Cô ta mới tới đây vài ngày, những người kiểm soát tạo quan hệ với tổng giám đốc không biết đã gặp bao nhiêu người.

“Xin lỗi cô, nếu cô không hẹn trước vậy tôi không thể thông báo được.” Thư ký tổng giám đốc ư? Nhân vật như thế không phải cô ta muốn là có thể tiếp xúc được.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân nhìn ra trong mắt cô lễ tân này sự không thỏa hiệp, cô âm thầm thở dài, cũng không muốn làm khó cô ta, xoay người tới ghế chờ, lấy điện thoại ra gọi cho Nguyên Húc.

“Em đang ở dưới sảnh của công ty của anh rồi... Ừm, đúng, cô ấy mới đến nên không biết em... Được, bye bye.”

“Trình tiểu thư!” Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu, là một thành viên hội đồng quản trị của Nguyên thị.

“Trương tiên sinh.” Cố Thịnh Nhân đứng lên bắt tay với ông ta.

“Sao Trình tiểu thư không lên?” Đồng sự Trương lấy làm lạ.

Cô lễ tân đang kiêu ngạo kia thấy đồng sự có thái độ thân thiện nhả nhặn với cô gái xa lạ này, hơn nữa còn rất thân thiết thì biết không hề ổn, cô ta lo sợ Cố Thịnh Nhân sẽ nhân cơ hội nói xấu cô ta, như vậy công việc khó khăn lắm mới có thể kiếm được của cô ta sẽ tiêu tan mất.

Cố Thịnh Nhân lại chỉ cười và nói: “Tôi hơi mệt, định nghỉ ngơi một lát rồi mới lên đó.”

Đồng sự Trương hiểu ra cười, ông ta còn có việc nên chỉ chào hỏi qua loa rồi rời đi.

Cô gái lễ tân kia đang chuẩn bị đến xin lỗi Cố Thịnh Nhân thì thấy một người đàn ông đi tới chỗ Cố Thịnh Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 55: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (23)

Nguyên Húc nhanh chóng bước tới bên cạnh Cố Thịnh Nhân, tiện tay cầm lấy món đồ trong tay cô: “Đi tới phòng làm việc của anh ngồi một lát đi, chờ anh làm xong việc sẽ cùng về nhà.” Nguyên Húc nắm tay Cố Thịnh Nhân đi tới quầy lễ tân.

“Đây là Trình tiểu thư, là vợ chưa cưới của tôi, cũng là vợ tương lai của tôi, sau này thấy cô ấy thì cứ để cô ấy lên thẳng chỗ tôi không cần phải thông báo.”

Cô lễ tân gật đầu liên tục. Cho đến khi hai người vào trong thang máy, cô ta mới dám thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, đồng sự Trương vừa nãy vừa đi khỏi lại quay trở lại, cô lễ tân lại vội vàng kể lại chuyện với ông ta.

“Cô lại dám giữ Trình tiểu thư lại sao? Ánh mắt của vị đồng sự tròn tròn lên: “Trời ơi! Cô không biết tổng giám đốc yêu Trình tiểu thư ra sao ư. Cũng may tính tình Trình tiểu thư rất hòa nhã, nếu đối lại là người hay so đo, chắc chắn cô không còn khóc được đâu.”

Cuộc sống của Cố Thịnh Nhân trôi qua vô cùng vui vẻ, Trình Nhất Như lại không vừa ý.

Sau khi bị đuổi khỏi Trình gia, Trình Nhất Như không hề có tiềm lực kinh tế, tuy còn một chút tiền tiết kiệm, nhưng không thể đủ cho thói quen tiêu tiền như nước của cô ta, Trình Nhất Như nhanh chóng tiêu hết số tiền mình có.

Cô ta cũng đã thử ra ngoài tìm việc làm, nhưng một đại tiểu thư được Trình gia nuôi dưỡng, Trình Nhất Như sao có thể chịu đựng được sự khắc nghiệt của những công việc đó đây?

Nguyên Hằng vẫn thường xuyên đến thăm cô ta, cho cô ta tiền tiêu. Nhưng từ sau khi hành động của Nguyên Hằng bị Nguyên gia phát hiện, đã hạn chế tối đa, thậm chí còn khóa tài khoản của anh ta, Trình Nhất Như bắt đầu lâm vào một cuộc sống thiếu thốn.

Biết vậy cô ta đã không thể chịu được, nên bắt đầu tiếp cận những người có tiền.

“Bộp!” Nguyên Húc ném vào mặt Nguyên Hằng: “Em tự xem đi, đây là Trình Nhất Như mà em muốn cưới về làm vợ!”

Trên bức ảnh, nhân vật chính là Trình Nhất Như, chỉ khác là người đàn ông xuất hiện bên cạnh cô ta đều có gương mặt xa lạ. Hơn nữa cũng không phải chỉ có một người. Trong những tấm ảnh đó, trạng thái của Trình Nhất Như vô cùng thân thiết với người đó, chỉ cần nhìn có thể đoán ra quan hệ.

Nguyên Hằng tròn tròn mắt, nhưng vẫn khẳng khái: “Không thể nào, Nhất Như không phải là loại phụ nữ đó!”

Nguyên Húc nhìn em trai vẫn hồ đồ vừa bức vừa buồn cười, anh kéo anh ta dậy: “Phải hay không tự xem xem đi.”

Nguyên Húc lái xe tới căn chung cư nhỏ mà Nguyên Hằng và Trình Nhất Như đã cùng mua: “Em hãy tự xem đi, người phụ nữ trong lòng em khi không có em sẽ như thế nào!”

Không để hai người phải chờ lâu, Trình Nhất Như nhanh chóng tay trong tay cùng với một người đàn ông ước chừng khoảng ba mươi tuổi đi ra cửa, hai người đó lên xe, trong chiếc xe đã đóng cửa kia, Nguyên Hằng nhìn thấy rất rõ hai người họ đang hôn nhau.

Nguyên Húc thấy em trai mình tức giận vô cùng, hai mắt đỏ ngầu, đương nhiên là đã bị đá kích vô cùng lớn.

Anh không nói thêm điều gì, những lúc như thế này, tốt nhất là nên để anh ta yên tĩnh sẽ tốt hơn.

“Có về nhà cùng anh không, hay là?”

Nguyên Hằng nhắm mắt lại: “Đưa em về nhà đi anh cả.” Bây giờ anh ta sợ bản thân sẽ không kiềm chế được mà giết người đàn bà đó.

Sau khi Nguyên Hằng về nhà thì nhốt mình trong phòng ba ngày liền, đến ngày thứ tư anh ta một mình lái xe ra ngoài.

Bà Nguyên không yên tâm, định gọi người đi theo thì Nguyên Húc ngăn lại: “Nó lớn như vậy rồi, mẹ, mẹ nên tin nó, sẽ xử lý tốt việc của mình.”

Đến tối, Nguyên Hằng quay về, vẻ mặt hơi chán nản, gương mặt có chút buồn phiền. Nguyên Húc biết, Nguyên Hằng đã từ bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (24)

Cố Thịnh Nhân hỏi hệ thống: "Hiện tại Trình Nhất Như đã bị đuổi ra khỏi Trình gia, cũng cắt đứt quan hệ với Nguyên Hằng, có phải nhiệm vụ của tôi ở

thế giới này đã sắp hoàn thành rồi không?"

Hệ thống nói: "Vẫn chưa, thanh tiến độ nhiệm vụ hiện còn kém xa. Tôi nghĩ chắc chắn Trình Nhất Như sẽ không từ bỏ ý đồ dễ dàng như vậy, trong thời gian này cô phải cẩn thận một chút."

Cố Thịnh Nhân gật đầu, dựa theo nội dung cốt truyện ban đầu, Trình Nhất Như hận Trình gia và Trình Tích Tri thấu xương, chắc chắn bây giờ vẫn chưa bỏ qua.

Cô liên hệ cho anh cả Trình Bác Hiên, nói với anh suy nghĩ của mình.

Trình Bác Hiên thấy hơi ngạc nhiên, anh cũng không tin Trình Nhất Như là người như vậy.

Cố Thịnh Nhân làm nũng: "Lo trước khỏi họa, trong thời gian này anh cả chú ý nhiều hơn, gần đây em luôn cảm thấy lo lắng trong lòng, sợ có chuyện gì đó không hay xảy ra."

Trình Bác Hiên gật đầu, kêu mình sẽ chú ý.

Cố Thịnh Nhân lại gọi điện thoại cho Nguyên Húc.

Nguyên Húc nói mình không có gì lạ.

Vượt quá dự đoán của Cố Thịnh Nhân, những ngày tiếp theo gió êm sóng lặng, Trình Nhất Như thực sự biến mất khỏi tầm mắt của Trình gia, giống như thật sự đã rời đi.

Nhưng tinh thần của Cố Thịnh Nhân cũng không vì vậy mà buông lỏng.

Trong lòng cô luôn có một loại cảm giác, Trình Nhất Như đang nổi lên một âm mưu lớn.

Đến tận hôm đó, Cố Thịnh Nhân nhận được điện thoại của anh cả Trình Bác Hiên.

"Tích Tích, quả nhiên em đã đoán trúng, dự án thiết kế lần này chúng ta hợp tác với Đình Thịnh quốc tế bị tiết lộ rồi." Trong giọng của anh có vẻ không tin được.

Dự án thiết kế này dù Cố Thịnh Nhân không cảm thấy hứng thú đối với kinh doanh, cũng thường xuyên thấy có tin tức liên quan trên tivi.

Lần này Đình Thịnh quốc tế và tập đoàn Trình thị hợp tác, được tính là lần kết hợp mạnh về khoa học kỹ thuật đỉnh cao, Trình thị gần như đầu tư 80 % vốn lưu động của tập đoàn vào đó, vào lúc này, tiết lộ dự án thiết kế...

Ban đầu trong nội dung cốt truyện, cũng là lần này dự án thiết kế hợp tác cùng với Đình Thịnh cũng bị tiết lộ từ tay Trình thị ra ngoài, Trình thị không chỉ tổn thất nặng nề, sau đó bị Đình Thịnh quốc tế khởi tố, hai bên rơi vào mấy năm kiện cáo, chuyện lần này cũng đã trở thành điểm quan trọng để kéo đổ Trình thị.

"Anh cả, không có vấn đề gì lớn chứ?" Giọng Cố Thịnh Nhân lạnh hơn, cô tin tưởng dưới sự cẩn thận của mình, chính mình cũng đã nhắc nhở anh, nên nhất định sẽ có biện pháp bảo vệ trước.

"Ừm, từ lần trước nghe việc nhắc nhở của em, anh đã đề ý, phần bị tiết lộ này, chẳng qua là tư liệu chúng ta đã thay với Đình Thịnh." Mặc dù như thế, Trình Bác Hiên vẫn cảm thấy lạnh trong lòng.

Em gái mình đã thực sự yêu thương suốt mười tám năm..

"Tích Tích, hay là em nên tới công ty một chuyến đi, bọn họ đã muốn Trình thị chúng ta xảy ra vấn đề, anh sẽ tương kế tựu kế, để xem trong công ty này còn bao nhiêu người đang ở doanh Tào lòng hướng về Hán! Trong công ty, cũng cần quét sạch." Lời Trình Bác Hiên tràn đầy lạnh lùng.

Cố Thịnh Nhân thầm khen anh trong lòng.

Cô thay quần áo xong, lái xe đi ra ngoài, trước khi đi có gọi điện cho Nguyên Húc.

Cố Thịnh Nhân nhìn chiếc Buick đen trong kính chiếu hậu, cau mày lại.

Không đứng, từ lúc cô ra khỏi cửa, chiếc xe kia vẫn đi theo đằng sau cô. Lúc đầu Cố Thịnh Nhân còn tưởng là do cùng đường, thế nhưng cô đã cố gắng lượn qua mấy lần đường, chiếc xe này vẫn theo phía sau, điều này không bình thường.

Cố Thịnh Nhân bắt đầu tăng nhanh tốc độ, được hệ thống ban tặng, tài lái xe của cô đủ để xưng tụng một tiếng cao siêu.

Nhưng lái xe phía sau cũng không phải đèn càn đèn, hai chiếc xe im lặng đua nhau trong dòng xe cộ.

"Hóng rồi!" Cố Thịnh Nhân nhìn thấy một chiếc việt dã đằng trước lao về phía mình với tốc độ không bình thường.

Chương 57: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (25)

Thì ra chuẩn bị thực sự ở đây!

Chính mình vừa mới tránh né truy đuổi đằng sau, giờ muốn chuyển hướng là không còn kịp.

Cố Thịnh Nhân gọi tiếng hệ thống trong đầu.

"Hệ thống, nhờ cậu rồi."

"Àm!"

Trong nháy mắt phao an toàn bung ra, Cố Thịnh Nhân mất đi tri giác.

Bên này Trình Bác Hiên tổ chức cuộc họp cổ đông, chờ cả nửa ngày cũng không thấy em gái tới.

Điện thoại di động vang lên, Trình Bác Hiên nhìn qua, là Nguyên Húc.

"Trình Bác Hiên, Tích Tích đến chỗ anh chưa?" Giọng Nguyên Húc truyền tới.

Trình Bác Hiên cau mày: "Chưa." Anh nhìn đồng hồ trên tay, bình thường vào lúc này, Tích Tích đã sớm đến rồi.

Nguyên Húc cúp điện thoại, cau chặt mày lại, Tích Tích không nghe điện thoại...

Lúc này ti vi đang đăng tin tức khẩn cấp "13 giờ 4 phút tại Hoa thị, phía bắc cầu vượt Hoa thị xảy ra tai nạn xe cộ, gây tai nạn là chiếc xe Jeep quân dụng, nghi ngờ tài xế uống rượu điều khiển gây chuyện, còn chiếc xe bị đâm vào là một chiếc Ferrari màu đỏ..."

Câu nói sau đó Nguyên Húc đã không còn nghe thấy, ánh mắt anh khóa chặt vào ảnh chiếc xe, chiếc xe kia anh rất quen thuộc, chính là vào sinh nhật hai tháng trước của Tích Tích, anh tặng cho cô làm quà sinh nhật.

Lúc Nguyên Húc chạy tới bệnh viện, Cố Thịnh Nhân đã được đưa đến phòng cấp cứu.

"Cô ấy sao rồi?" Nguyên Húc tóm lấy một y tá hỏi.

Y tá kia ngẩng đầu không vui, lời vừa chuẩn bị nói ra khỏi miệng đã bị vẻ mặt đáng sợ của người đàn ông dọa cho nuốt vào.

Về mặt người đàn ông trước mặt rất bình tĩnh, nhưng trong cặp mắt kia hiện lên đầy tơ máu đỏ, cảm xúc mãnh liệt trong mắt như lập tức mất khống chế.

Y tá cảm thấy người đàn ông này giống như sẽ phát điên ngay giây sau.

Cô ta cảm thấy cổ họng khô rát, nuốt ngụm nước bọt, tìm từ thận trọng: "Bệnh nhân vừa mới được đưa vào phòng cấp cứu, chẩn đoán trước mắt là gãy mất bốn xương sườn, tay phải bị nát xương, có chỗ xương ngực bị vỡ, có thể bị xương đâm vào lồng ngực, cần chờ kiểm tra..."

Y tá cẩn thận nói xong, nhìn thấy người đàn ông có khi thể đáng sợ này không có hành động gì, vội vàng rời đi.

Nguyên Húc đứng im ở đó, trong đầu quanh quẩn lời y tá nói.

"Gãy bốn xương sườn... Tay phải bị nát xương... Xương ngực bị vỡ..."

Tích Tích của anh, nhỏ nhắn yếu đuối như vậy, được anh nâng trong lòng bàn tay, yêu thương cưng chiều, sao có thể chịu được đau khổ này?

Nguyên Húc chỉ cảm thấy tim rất đau đớn, anh hận vì sao mình lại không thể thay thế cho người đàn ông ở trong phòng cấp cứu lúc này.

Lúc này, người Trình gia cũng chạy tới.

"Tích Tích sao rồi?" Bà Trình hỏi.

Giọng Nguyên Húc khàn đặc: "Còn ở trong phòng cấp cứu, tình hình cụ thể phải chờ bác sĩ ra hỏi."

Mẹ Trình không còn sức lực dựa vào người chồng, cố gắng dùng khăn bịt miệng để mình không được khóc lên.

Trình Bác Hiên đi tới bên cạnh Nguyên Húc, vỗ vai bạn tốt: "Nhất định Tích Tích sẽ không sao cả." Anh đã nhìn ra, người đàn ông này đứng trước sự sụp đổ.

Nguyên Húc nhìn bạn: "Tài xế gây chuyện đâu? Đã tìm được chưa?"

Trình Bác Hiên gật đầu.

Giọng Nguyên Húc lạnh lẽo: "Tôi không tin đây là sự cố uống rượu gây chuyện bình thường, anh hãy nghĩ cách để hấn ta mở miệng."

Giọng Trình Bác Hiên không thể bình tĩnh được như Nguyên Húc: "Anh yên tâm, nếu chuyện này là cố ý, bị tôi tra ra là ai, nhất định tôi sẽ cho cô ta phải hối hận vì đã tới thế giới này!"

Đèn ở trong phòng cấp cứu sáng tận mấy tiếng.

"Bác sĩ, tình hình sao rồi?" Nguyên Húc hỏi.

Bác sĩ kia nhìn vào gương mặt thường xuyên xuất hiện ở trên tin tức tài chính và kinh tế, biết rằng người nằm ở trong lúc này có thân phận không đơn giản.

"Người bệnh đã qua được cơn nguy kịch, cơ thể không bị tổn hại quá lớn, nhưng vết thương quá nghiêm trọng, sợ là sau này không thể làm được việc nặng..."

Trong lúc đó, mọi người đều im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (26)

Lúc Cố Thịnh Nhân tỉnh lại cảm thấy chỗ nào cũng đau nhức.

"Hệ thống, không phải kêu cậu cần giúp tôi ư?" Cô liên hệ với hệ thống.

Hệ thống im lặng một lúc: "Bị một chiếc xe việt dã quân dụng tông vào chính diện với tốc độ nhanh, kí chủ bị thương như thế đã rất nhẹ rồi. Tôi đã cố gắng không để lại di chứng gì trên người kí chủ. Nếu bị thương quá nhẹ, sẽ trái với lẽ thường, bị quy tắc thế giới xa cách."

Cố Thịnh Nhân: "...". Có một hệ thống nghiêm túc lại tôn trọng nghề nghiệp như vậy thật sự quá mệt mỏi.

"Tích Tích, em tỉnh rồi ư?" Cố Thịnh Nhân vừa mở mắt ra, đã nghe một giọng nói quen thuộc.

Nguyên Húc xuất hiện trong tầm mắt cô, tóc hơi lộn xộn, đáy mắt hằn lên tia máu, chắc chắn là mấy hôm nay anh không nghỉ ngơi cho tốt.

Nguyên Húc bấm chuông gọi bác sĩ tới, bản thân ở một bên lo lắng hỏi: "Có chỗ nào không thoải mái không?"

Cố Thịnh Nhân vừa định lắc đầu, nhớ tới tính cách của Trình Tích Tri, trong mắt nhanh chóng trào lên hơi nước, cái mũi nhỏ cũng nhăn lại.

"Nguyên Húc, em đau quá..."

Dáng vẻ viền mắt Cố Thịnh Nhân đỏ lên kêu đau làm cho lòng Nguyên Húc mềm nhũn ra.

Anh luống cuống đổ dành, không dám tùy tiện đụng chạm vào cô, đành phải vụng về như đồ trẻ nhỏ: "Tích Tích ngoan, sẽ nhanh chóng không đau nữa..."

Bác sĩ tới rất nhanh, kiểm tra cho Cố Thịnh Nhân một chút, bày tỏ vui mừng bệnh nhân rất tốt, cứ theo hướng này sẽ mau chóng hồi phục sức khỏe.

Sau đó là thời gian dưỡng bệnh dài đằng dặc.

Nguyên Húc trực tiếp chuyển nơi làm việc sang thành bệnh viện, mỗi ngày đều để thư ký mang văn bản tài liệu quan trọng tới, giao cho hấn xét duyệt ký tên.

Thời gian còn lại anh đều chăm sóc Cố Thịnh Nhân.

“Em không muốn uống canh này.” Cố Thịnh Nhân làm nũng.

Mấy ngày này, mỗi ngày đều là loại canh xương hầm, Cố Thịnh Nhân cảm thấy bây giờ chỉ cần mình ngửi mùi canh xương hầm là đã buồn nôn. Nguyên Húc kiên nhẫn khuyên: “Một lần cuối cùng, ngày mai không uống nó nữa.”

Cố Thịnh Nhân: “Nói rồi đấy, một lần cuối cùng!”

Về mặt Nguyên Húc dịu dàng nhìn Cố Thịnh Nhân ngoan ngoãn uống hết bát canh không thích.

Trong tay trái của anh là nhiều bọc nước màu hồng.

Nguyên Húc thật lòng đối với Cố Thịnh Nhân, tất cả mọi người đều nhìn thấy được.

Mỗi lần đám hộ sĩ trong bệnh viện nhắc tới Nguyên Húc, về mặt đều mơ ước: “Đàn ông vừa đẹp trai vừa có tiền đã không nhiều, lại còn đối xử với vợ sắp cưới tốt như vậy. Đàn ông như thế tôi cũng muốn.”

Y tá trưởng lập tức tắt cho một chậu nước lạnh: “Nhưng mà vợ sắp cưới của người ta cũng vừa đẹp vừa có tiền, cô đừng có mơ mộng nữa. Kiểm tra bệnh nhân phòng số 20 chưa?”

Ngay cả bà Trình, cũng khẽ cảm thán với chồng: “Ngay từ đầu, tôi còn lo lắng đứa nhỏ Nguyên Húc này lớn tuổi hơn Tích Tích của chúng ta nhiều, sợ hai người có sự khác nhau, không thích hợp, nay nhìn thấy cậu ấy như vậy, tôi cũng yên lòng.”

Còn điều gì, so với một người đàn ông đặt người mình yêu quan trọng hơn trái tim mình?

Có một lần Cố Thịnh Nhân hỏi anh hai mình về chuyện công ty, Trình Bác Hiên chỉ dặn dò cô nghỉ ngơi thật tốt, không cần suy nghĩ quá nhiều.

“Em yên tâm, Trình thị rất tốt! Chuyện em cần làm bây giờ là nuôi dưỡng thân thể thật tốt, công ty có ba và anh hai ở đây, em không cần lo lắng.”

“Vậy người gây chuyện trong tai nạn xe lần này thì sao?” Cố Thịnh Nhân hỏi, cô luôn cảm thấy đây không phải chuyện bất ngờ.

Trình Bác Hiên dừng một chút: “Chuyện tai nạn xe này, anh đã tìm được người gây tai nạn, em yên tâm, chắc chắn anh hai sẽ lấy lại công bằng cho em.” Không hề nhắc đến tin tức người gây chuyện.

Ra khỏi cửa, Trình Bác Hiên nhìn Nguyên Húc đứng một bên.

“Người kia nói sao?” Nguyên Húc hỏi.

Trình Bác Hiên gật đầu: “Là Trình Nhất Như.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (27)

Ánh mắt Nguyên Húc như có chất độc: “Giữ người phụ nữ kia cho tôi, nhất định tôi phải khiến cho cô ta hối hận vì đã gây ra chuyện này!”

Cố Thịnh Nhân cảm thấy hai ngày gần đây Nguyên Húc có vẻ bận rộn.

Trước kia ngày ngày đều ngồi ở trong phòng bệnh, gần đây lại luôn ăn cơm trưa xong thì bỗng không thấy bóng đâu, mãi đến bữa tối thì mới trở về.

Hỏi tới, cũng chỉ nói là gần đây việc trong công ty khá bận.

“Tích Tích.” Về mặt Nguyên Húc có chút chán chường.

“Sao vậy?” Cố Thịnh Nhân ăn trái cây Nguyên Húc gọt xong, nghe vậy ngẩng đầu cười hỏi.

Nguyên Húc nhìn nét mặt Cố Thịnh Nhân tươi cười không chút tạp chất, nhắm mắt lại, quyết tâm nói ra: “Bác sĩ nói, tay phải của em, sợ là không có cách nào cầm bút vẽ được.”

Nguyên Húc thấy Tích Tích của anh nghe được câu này nét mặt trở nên tái nhợt, qua lúc sau, cô mới nhìn anh cười nói: “Dưới tình hình này, dù không thể tiếp tục vẽ, em đã cảm thấy ông trời đối xử với mình rất tốt.”

Mặc dù cô nói thế, Nguyên Húc lại thấy rõ ràng tay trái cầm trái cây vì dùng sức mà trắng bệch ra.

Nguyên Húc cảm thấy hốc mắt chưa xót, Tích Tích thích vẽ tranh nhiều thế nào anh biết rõ, nói như vậy, chỉ là tự an ủi mình thôi.

Nguyên Húc kìm nén nỗi đau trong lòng lại, lúc xử lý người nào đó thủ đoạn càng tàn nhẫn hơn.

“À!” Trình Nhất Như hét lên thảm thiết, xương ngón tay phải của cô ta bị nghiền nát từng ngón.

Hai mắt đỏ ửng của Nguyên Húc nhìn cô ta, như đang nhìn một người chết: “Sao rồi? Cảm thấy đau không? Cảm giác bị gãy ngón tay không dễ chịu chứ?” Tích Tích của anh càng đau hơn so với thế này.

Mấy ngày nay Trình Nhất Như đã bị tra tấn không còn ra người, cô ta rất sợ ác ma Nguyên Húc này, cũng hối hận vô cùng tại sao mình phải chọc tới Trình Tích Tri, chọc tới Nguyên Húc.

“Tôi sai rồi... tôi thật sự sai...” nước mắt Trình Nhất Như chảy dọc, sấm hối hết lần này tới lần khác: “Tôi muốn xin lỗi Tích Tích, tôi có lỗi với cô ấy, tôi đáng chết...”

“Cô không xứng gọi cô ấy là Tích Tích, cũng không xứng nói xin lỗi với cô ấy!” Nguyên Húc nhìn cô ta hững hờ: “Người như cô, không xứng xuất hiện trước mặt Tích Tích, ô ư mắt của cô ấy!”

“Chăm sóc cô ta cho tốt!” Nguyên Húc sai người bên cạnh, ra khỏi nơi này không quay đầu lại.

Anh tắm rửa rồi thay bộ quần áo khác, xác định trên người mình không có bất kỳ chỗ khác thường nào, lúc này mới tới bệnh viện.

Nguyên Húc nhìn chăm chăm cô gái ngủ say trên giường thật lâu, cảm thấy chỉ cần nhìn cô như vậy, sự tàn bạo ở trong thâm tâm mình mới hạ xuống, chỉ còn một vùng yên bình.

“Tích Tích.” Anh gọi cái tên này vô cùng lưu luyến, hôn xuống trán cô một nụ hôn quý trọng.

Sau ba tháng Cố Thịnh Nhân nằm trên giường, cuối cùng được cho phép xuất viện.

Tâm trạng như chim nhỏ xổ lồng, cuối cùng lúc này cô cũng cảm nhận được.

Từ sớm Nguyên Húc đã mua một bó hoa đứng đó đón cô xuất viện, xe đi được một đoạn đường Cố Thịnh Nhân mới phát hiện có gì không đúng.

“Đây không phải đường về nhà.” Cố Thịnh Nhân thấy lạ, con đường này không phải về nhà họ Trình, cũng không phải về nhà họ Nguyên.

Về mặt Nguyên Húc không thay đổi: “Trước tiên không về nhà vội, có chuyện quan trọng hơn cần phải làm.”

Không đợi Cố Thịnh Nhân hiểu ra chuyện gì “quan trọng hơn” so với về nhà, Nguyên Húc đã dừng xe lại.

Sau đó kéo tay Cố Thịnh Nhân đi tới một nơi.

Cố Thịnh Nhân há miệng ngơ ngác nhìn bảng chữ to sáng loáng: “Tổng cục đăng ký hôn nhân.”

“Anh...” Rõ ràng Cố Thịnh Nhân rất ngạc nhiên.

Nguyên Húc dùng ánh mắt dịu dàng nhìn cô: “Tích Tích, chúng ta kết hôn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (28)

Tập đoàn Trình thị và tập đoàn Nguyên thị thành thông gia, trở thành chủ đề nóng nhất gần đây của Hoa thị.

Đương nhiên, cho dù truyền thông đã nhận tiếng gió về những tin tức kia từ sớm, nhưng hai nhà làm giữ bí mật vô cùng nghiêm ngặt, mãi đến lúc diễn ra lễ cưới, vẫn không có bất kì truyền thông nào trà trộn vào hiện trường thành công.

Nguyên Húc và Trình Tích Tri trao nhẫn cho nhau dưới sự chứng kiến của tất cả mọi người.

“Tích Tích, anh thật sự vui mừng, cuối cùng anh đã chờ đến ngày này.” Trán hai người chạm vào nhau, Nguyên Húc khẽ nói với Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân chớp mắt mấy cái: “Anh yêu, em cũng rất vui.”

Nguyên Hằng nhìn hai người xứng đôi kia, giữa hai người có dòng chảy tình ý và hạnh phúc, tất cả mọi người đều có thể nhìn ra.

Đột nhiên anh ta thấy chua xót trong lòng, mình cũng đã từng thật lòng thích một cô gái như vậy, thích đến mức có thể vì cô mà chống lại gia tộc, một lòng chỉ muốn cưới cô, thế nhưng kết quả thì sao?

Nguyên Hằng nhớ tới có chút hoảng hốt, đột nhiên phát hiện gương mặt của Trình Nhất Như đã nhạt nhòa khỏi trí nhớ của anh ta.

Thôi, Nguyên Hằng nghĩ tới. Sau này mình sẽ đi con đường khác, đồng ý sắp xếp của gia đình, cưới một cô gái bề ngoài và gia đình đều xứng đôi, sau đó trở thành một người chồng hợp pháp, một người ba hợp pháp.

Sân bay quốc tế Hoa thị.

Cố Thịnh Nhân vừa xuống máy bay, đã thấy người đàn ông chờ ở bên.

Nguyên Húc đưa tay nắm chặt ngón tay cô, không vừa ý nói: “Sao lại lạnh như vậy?”

Anh vừa nói vừa tháo khăn quàng trên cổ ra quàng cho Cố Thịnh Nhân, nhân tiện hôn trộm một nụ hôn vào khoeo miệng cô.

Cố Thịnh Nhân trừng mắt nhìn anh một cái, làm thế nào cũng không ngăn được nụ cười trên miệng.

“Răng rắc!” Ngay lúc hai người không chú ý, một tấm hình được chụp lên lại.

Thế là, ngày hôm sau Cố Thịnh Nhân tỉnh lại trên giường, đang phàn nàn người đàn ông nào đó không biết kiềm chế, đã nhận được điện thoại mẹ gọi tới.

“Tích Tích, thấy tình cảm của các con nhiều năm qua vẫn tốt như vậy mẹ rất yên tâm!” Đây là tiếng mẹ Trình. “Tích Tích, mặc dù biết em và em rể rất yêu nhau, nhưng vừa đến mà đã như vậy là không đúng.” Đây là anh hai Trình Kỳ Hiền hơn ba mươi tuổi vẫn độc thân một mình, Trình Kỳ Hiền là người làm nghệ thuật rất phong lưu, không ngừng đổi bạn gái bên cạnh, xưa nay chưa từng dừng lại vì bất kỳ người nào.

“Cô nhỏ, hu hu hu!” Đây là công chúa nhỏ nhà anh cả, bạn nhỏ Trình Linh Tê.

Cố Thịnh Nhân đang buồn bực không hiểu chuyện gì xảy ra, vừa xuống phòng khách, đã nghe được tin tức thông báo trong tivi.

Ảnh chụp mình và Nguyên Húc hôn nhau xuất hiện trong đó!

Mặt Cố Thịnh Nhân ửng hồng, thì ra cảnh ở sân bay hôm qua được người ta chụp lại.

Khó trách người nhà đều nói như vậy.

Cô gọi điện thoại cho Nguyên Húc, nói việc này một tiếng, Nguyên Húc lại rất thản nhiên: “Anh hôn vợ anh thì sao? Chẳng lẽ chuyện này không được phép?”

Cố Thịnh Nhân: ... Cô lại không phản bác được.

Lắc đầu, nghĩ lại thì cũng thấy đúng, mình nghĩ linh tinh thêm để làm gì?

“Trời ạ, tổng giám đốc Nguyên thị này có tình cảm thật tốt với vợ.” Trong một khu mua sắm, mấy người nhân viên nhân lúc không có ai thì tranh thủ nhiều chuyện: “Trong tin tức nói hai người bọn họ cũng đã kết hôn phải mười năm rồi! Cô xem, vừa nhận điện thoại vừa quàng khăn quàng cổ lại hôn thâm tình, thật sự là lãng mạn hơn trong phim!”

Có một nhân viên chuyển hàng ở nhà kho bên cạnh đẩy thùng đi qua, mấy người vợ vàng tránh sang một bên.

Hai tay cô ta đã gãy mất hai ngón tay.

Trình Nhất Như nghe mấy người kia không ngừng nói hai người kia hạnh phúc thế nào, không dừng công việc trên tay.

Còn mười thùng nữa, xếp xong hàng mình mới có thể tan ca được.

Cô ta ngẩng đầu nhìn tivi LCD trên tường một cái, trên màn hình, một nam một nữ ôm nhau thắm thiết, ánh mắt nhìn nhau không hề che giấu tình ý chút nào.

Giống như đã qua mấy đời.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (1)

Cố Thịnh Nhân mở mắt ra, phát hiện mình lại trở về không gian toàn màu trắng đỏ.

Cô giờ tay của mình ra, một bàn tay trắng nõn mềm mại, tràn đầy sức sống, không phải là đôi bàn tay xanh xao nhợt nhạt như ở thế giới trước.

Cả cuộc đời của Trình Tích Tri không có gì phải nuối tiếc, cho dù là giây phút cuối cùng trong cuộc đời cũng ra đi trong vòng tay của người mình yêu thương nhất.

Nhớ đến Nguyên Húc, Cố Thịnh Nhân bất giác nở nụ cười:

“Hệ thống, bây giờ cậu hãy cho tôi biết rốt cuộc Nguyên Húc là ai?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Cô không ngạc, người có thể ở cùng với cô trong vòng luân hồi ở các thế giới khác nhau, sao có thể là người bình thường.

Nhưng hệ thống trên thiên văn dưới tường địa lý này bỗng nhiên bị mắc kẹt: “Không tìm thấy bất cứ thông tin nào liên quan đến Nguyên Húc... không tìm thấy bất cứ thông tin nào liên quan đến Cơ Ngọc...”

Lần này Cố Thịnh Nhân thật sự vô cùng ngạc nhiên, cô biết chắc hệ thống sẽ không nói dối, nếu không đồng ý nói cho cô biết thì cùng lắm là nói một câu: “Xin lỗi, quyền hạn của vật chủ không đủ, hệ thống không thể cho biết.”

Hệ thống nói không tra được tức là nó thật sự không biết người yêu của cô là dạng tồn tại gì.

Cố Thịnh Nhân rất tò mò, người có thể khiến cho hệ thống không thể nhận biết được sẽ có thân phận thế nào?

Lúc này hệ thống mở miệng: “Vật chủ muốn tạm thời nghỉ ngơi một thời gian hay là nhận nhiệm vụ kế tiếp?”

Cố Thịnh Nhân không chút do dự lựa chọn nhiệm vụ kế tiếp, cô vội vã muốn gặp người yêu của mình.

Thế giới của nhiệm vụ lần này là một thế giới ma huyền, ở đó có người bình thường, cũng có kiếm sĩ, có ma pháp sư, còn có ma thú cầm đầu là cự long. Mà nhân vật chính của thế giới này là người thừa kế duy nhất của công tước đế quốc Carter.

Veronica Roman, người thừa kế phủ công tước Hoa Hồng Trắng, là một kiếm sĩ trời sinh, trong lễ rửa tội lúc nàng sinh ra đã được tổng giám mục tiên đoán là có “tố chất gần với thần linh”, đồng thời thu nhận nàng làm giáo nữ.

Cuộc đời của Veronica cũng khá huy hoàng, cả đời nàng gánh vác sự phồn vinh của gia tộc Hoa Hồng Trắng, kế thừa vị trí công tước một đời chiến đấu cho đế quốc Carter, bằng sự cố gắng nỗ lực không ngừng của nàng mà danh tiếng của gia tộc Hoa Hồng Trắng gần như sánh ngang với vương thất.

Bản thân nàng cũng được các nhà sử học ca ngợi là “một trong những nữ nhân vĩ đại nhất của triều đại Carter”.

Một nhân vật lưu danh sử sách như thế lại bị một phế vật của một tiểu gia tộc đến từ một thành phố nhỏ bé xa xôi xóa sạch.

Eve Heather chỉ là con gái của một người đánh cá, khi nàng ta sinh ra, mẹ của nàng ta vì khó sinh mà qua đời, chính vì vậy người ba đặc biệt chán ghét đứa con “không may mắn” này, từ nhỏ nàng ta không bị đánh thì cũng bị mắng.

Cuối cùng khi Eve được tám tuổi thì nàng ta đã đẩy người ba đang say rượu xuống sông.

Sau đó ôm hết tiền trong gia đình rời khỏi thôn nhỏ nơi nàng ta sinh sống.

Trong quá trình chạy trốn, Eve nhặt được bảo bối làm thay đổi cuộc đời nàng ta, đó là một sợi dây chuyền phong ấn ma vương.

Ma vương đã bị phong ấn trong sợi dây chuyền này rất nhiều năm, cuối cùng cũng thoát được ra ngoài, lúc đó hắn vô cùng yếu ớt nên bắt buộc phải ký khế ước với Eve, với kiến thức vô cùng phong phú ma vương sẽ tìm cách nâng cao tố chất của phế vật Eve, đổi lại, Eve sẽ cung cấp cho ma vương linh hồn người sống làm thức ăn để ma vương hồi phục lại sức mạnh.

Càng là ma pháp sư hoặc kiếm sĩ có tố chất cao, ma vương hấp thu linh hồn của bọn họ sẽ càng có khả năng hồi phục nhanh hơn.

Nữ nhân vật chính Veronica, người được ca tụng là có “tố chất gần với thần linh” chính là mục tiêu lớn nhất của ma vương.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (2)

Cố Thịnh Nhân nằm trên ghế dài trong vườn hoa hồng trắng, tiếp nhận những ký ức mà hệ thống truyền đến.

“Cho nên... nhiệm vụ đầu tiên của tôi chính là bảo vệ tính mạng?” Nhiệm vụ ở mấy thế giới trước đều khá bình yên, không ngờ nhiệm vụ ở thế giới lần này lại hung hiểm đến như vậy.

Giọng nói của hệ thống vang lên không hề đứt đoạn: “Đúng vậy, vật chủ, hệ thống đã kiểm tra cơ thể bây giờ của cô đang là mười ba tuổi, Eve đang là mười tuổi, lúc này nàng ta đã nhặt được chiếc dây chuyền phong ấn mà vương và đang trên đường đến vương đô.”

Cố Thịnh Nhân im lặng một chút rồi hỏi: “Hệ thống, nếu tôi đánh nhau với ma vương thì có bao nhiêu phần trăm chiến thắng?”

Hệ thống trung thực trả lời: “Không.”

Cố Thịnh Nhân: “...”

Cô đang âm thầm nghĩ có nên đi báo với cha đỡ đầu là tổng giám mục rằng Eve đang mang trên người sợi dây chuyền phong ấn ma vương không?

Hệ thống liền dội cho cô một gáo nước lạnh: “Đề nghị vật chủ không làm như vậy, Veronica Roman chưa từng rời khỏi vương đô, cô sẽ không thể nào giải thích được tại sao lại biết việc này. Nếu vật chủ làm như vậy thì rất có khả năng bị diệt vong cùng với Eve.”

Cố Thịnh Nhân chỉ có thể từ bỏ cách làm này.

“Điện hạ, nhị vương tử đến tìm người.” Có thị nữ bước đến thông báo, Cố Thịnh Nhân đang nhắm mắt im lặng suy nghĩ liền bị đánh thức.

Cố Thịnh Nhân tao nhã đứng dậy, gật đầu với thị nữ rồi đi về phía phòng khách.

“Veronica!” Từ phía đằng xa đã có một thiếu niên đang gọi cô.

Veronica chậm rãi bước tới, hành lễ theo kiểu quý tộc đối với người đến: “Nhị vương tử điện hạ.”

Vị thiếu niên đó lập tức nhún mày lại: “Ta đã nói với nàng bao nhiêu lần rồi, Veronica, trước mặt ta không cần đa lễ.”

Cố Thịnh Nhân mặt không biến sắc: “Điện hạ, lễ không thể bỏ qua.”

Vương tử Hoffman bất đành chịu: “Được rồi Veronica, công tước ba của nàng đã dạy dỗ nàng quá nghiêm khắc rồi.”

Cố Thịnh Nhân nghiêm túc: “Điện hạ, xin đừng chê trách ba của ta.”

Hoffman nhìn người con gái trước mặt.

Nàng mới mười ba tuổi nhưng đã rất cao, thân hình bắt đầu lộ ra những đường cong của phái nữ, người thừa kế của gia tộc Hoa Hồng Trắng có mái tóc xoắn màu vàng như ánh nắng mặt trời, đôi mắt xanh biếc trong sáng như ngọc, làn da trắng như sữa được kế thừa từ mẹ của nàng, phu nhân công tước Hoa Hồng Trắng, nàng còn có một cánh môi mềm mại như hoa.

Có thể nghe nàng gọi tên của mình đã là một loại hưởng thụ.

Viên minh châu của đế quốc, Hoffman đã nghe không biết bao nhiêu lời bàn luận lén lút của những con cháu quý tộc về người thừa kế của công tước. Nàng chói lóa như gia huy của gia tộc Hoa Hồng Trắng.

Đáng tiếc, Hoffman nhìn khuôn mặt không chút biểu cảm của Veronica mà thở dài, công tước Hoa Hồng Trắng nổi tiếng nghiêm khắc, ông đã dạy dỗ con gái duy nhất của mình trở thành người có tính tình: cô hủ, bảo thủ, nhất cử nhất động đều chuẩn như sách.

“Vương tử điện hạ tìm ta có chuyện gì?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hoffman chợt nhớ tới mục đích mình đến đây.

“Con mèo Xiêm La thuần chủng mà mẫu hậu ta nuôi sinh được ba con mèo con, ta mang cho nàng một con, nàng thấy có thích không?” Hoffman đưa ra một chiếc giỏ vô cùng tinh xảo.

Lật tấm vải đậy chiếc giỏ lên, Cố Thịnh Nhân nhìn thấy bên trong có một sinh vật.

Chương 63: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (3)

Một con mèo lớn không bằng lòng bàn tay đang nằm trên chiếc đệm êm ái trong giỏ, nó vừa mới sinh ra nên còn chưa mở mắt, chỉ có mũi là không ngừng động đậy, lúc này đột nhiên bị ánh sáng chiếu vào nên người hơi co rúm lại.

Đương nhiên là thích! Ở kiếp trước Cố Thịnh Nhân luôn thích những thứ có lông xù mềm mại, cô không nhìn được mà đưa tay vuốt ve nó.

Nhưng cô nghĩ đến việc mình đang là Veronica nên đành phải khó nhọc kiềm chế lại niềm vui này, nhưng ánh mắt không nhìn được mà nhìn chăm chăm vào mèo con đang nằm trong giỏ.

Cô không biết rằng dáng vẻ này của cô ở trong mắt nhị vương tử còn đáng yêu hơn con mèo kia rất nhiều.

Rõ ràng Veronica xinh đẹp vô cùng thích con mèo con này, ánh mắt luôn dán vào chiếc giỏ mà vẫn làm ra vẻ nghiêm túc không quan tâm. Rốt cuộc vẫn còn là một cô bé, nhị vương tử cảm thấy ngón tay hơi ngứa ngứa.

Hắn ta rất muốn vuốt ve khuôn mặt nàng.

Nhị vương tử thu tay vào trong tay áo, đưa giỏ cho Cố Thịnh Nhân: “Cho nàng, nhớ chăm sóc nó tử tế, bốn vương sẽ thường xuyên đến kiểm tra.”

Trong một khu rừng hoang cách xa vương thành, có một bóng người nhỏ bé gầy gò đang bước đi.

“Thưa ngài, tại sao chúng ta phải gấp gấp đi đến vương đô như vậy?” Bóng người kia mở miệng, giọng nói trong trẻo

Người này chính là Eve Heather.

Trong nháy mắt không truyền đến bất cứ âm thanh nào nhưng Eve Heather không hề cảm thấy lạ.

Nàng ta dùng tay trái nắm lấy sợi dây chuyền ở trước ngực, có một linh hồn xa lạ đang ở trong sợi dây chuyền đeo trên cổ nàng ta.

Hai tháng trước, khi nàng ta nhặt được sợi dây chuyền này, chỉ đơn thuần là một cô bé thích những đồ vật xinh đẹp nên đã giữ nó lại.

Cho đến khi nhìn thấy một hình ảnh mờ nhạt trong sợi dây chuyền hay có thể nói là một linh hồn.

Linh hồn kia đưa ra điều kiện rất hấp dẫn: Chỉ cần nàng ta giúp hắn tìm được đủ linh hồn, hắn sẽ nói cho nàng ta cách nâng cao tố chất bản thân.

Eve Heather liền đồng ý, cho dù việc linh hồn kia bảo nàng ta làm là trái với ý chí của thần linh, nhưng việc đó thì có sao? Khi nàng ta bị ba ruột ngược đãi đánh đập, nàng ta đã cầu xin các vị thần vạn năng đến cứu nhưng không hề có ai đến cứu nàng ta.

Cho đến khi không thể chịu đựng được nữa thì nàng ta đã đẩy người đàn ông đó xuống sông, lúc đó nàng ta vô cùng sợ hãi, sợ các vị thần sẽ giáng xuống trừng phạt, trừng trị nàng ta tội có ý giết người, nhưng kết quả vẫn không có chuyện gì xảy ra.

Kể từ lúc đó, nàng ta biết rằng cái được gọi là thần căn bản không tồn tại. Hoặc là nói, những vị thần linh ở nơi cao xa kia căn bản không quan tâm đến sự sống chết của những người phạm tội như bọn họ.

Cho nên khi biết mình có cơ hội để trở nên mạnh mẽ, nàng ta không hề do dự là đồng ý với điều kiện của linh hồn kia.

Nhưng gần đây linh hồn kia hình như có điều gì đó không đúng.

Eve Heather trong lòng thầm nghĩ, lúc đầu khi linh hồn kia mới xuất hiện, nàng ta luôn có một cảm giác rất lạnh lẽo, giống như cảm giác bị rấn độc nhìn chăm chăm, nhưng từ tháng trước cảm giác này đã biến mất.

Giọng nói của linh hồn kia cũng ít vang lên, hơn nữa cũng không yêu cầu nàng ta phải tìm linh hồn người sống cho hắn nữa. Chỉ có một yêu cầu duy nhất là nhanh chóng đi đến vương đô.

Eve Heather cảm thấy linh hồn này đã trở nên dễ chung sống hơn rất nhiều. Nếu đổi lại là lúc trước chắc chắn nàng ta không dám hỏi bất cứ điều gì.

“Đừng muốn quá nhiều, cũng đừng hỏi quá nhiều, thứ ngươi muốn, đến lúc đó ta đương nhiên sẽ cho ngươi.” Một giọng nói lạnh lùng vang lên trong đầu nàng ta.

Là linh hồn kia!

Eve Heather kinh hãi, cúi đầu cung kính lên tiếng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (4)

Trong đầu hần xuất hiện rất nhiều ký ức mơ hồ, ví dụ như mình đã từng là ma vương oai phong của cả đại lục, sau đó bị loài người xảo quyệt phong ấn trong sợi dây chuyền này, lang bạt mấy nghìn năm mới rơi vào tay con người.

Hần chắc chắn mình không phải là cái gọi là ma vương.

Bởi vì ký ức của linh hồn này lúc trước đã chỉ đạo cho cô gái mà hần đang nương náu đi tìm linh hồn con người, những việc như thế này hần không thể làm được.

Thế thì rốt cuộc hần là ai? Cơ thể của linh hồn này đang ở đâu?

Vấn đề này hần đã suy nghĩ một tháng nay, cuối cùng vẫn không hiểu.

Cho đến hôm nay hần đã nghĩ thông suốt, không cần biết cơ thể ma vương đang ở đâu, kể từ giây phút hần bắt đầu tỉnh lại thì hần chính là ma vương.

Ánh mắt của hần xuyên qua hư không, nhìn về phía vương đô xa xôi.

Từ tận đáy lòng hần có một khát khao, dường như ở vương đô xa xôi kia có một thứ vô cùng quan trọng đang vẫy gọi hần.

Mặt trời còn chưa xuất hiện ở đường chân trời thì phủ công tước Hoa Hồng Trắng đã bắt đầu bận rộn.

Veronica sớm đã ra khỏi giường, mặc trang phục kiếm sĩ bắt đầu buổi tập luyện, mặc dù có tổ chất trời ban nhưng sức mạnh mà nàng có được như ngày hôm nay cũng là nhờ vào việc nỗ lực luyện tập.

Trong cơ thể tràn đầy sức mạnh chiến đấu, Cố Thịnh Nhân rất hưởng thụ cảm giác này. Hai thế giới trước, cho dù là Tường Lệnh Trình hay Trình Tích Tri thì đều là những cô gái chân yếu tay mềm trời gả không chặt, nhưng cơ thể này của Cố Thịnh Nhân lại là một người vô cùng mạnh mẽ. Dựa theo tình tiết câu chuyện thì sau hai năm nữa Eve Heather sẽ đưa ma vương đến vương thành, trước lúc đó, cô phải cố hết sức để nâng cao sức mạnh của bản thân.

Chính vì vậy mà bọn người hầu của phủ công tước đều phát hiện điện hạ của bọn họ hình như còn chăm chỉ hơn lúc trước.

Công tước Hoa Hồng Trắng Richard đứng trước cửa sổ trong phòng, nhìn thấy bóng dáng nhỏ bé trong sân tập võ đang nghiêm túc cầm kiếm luyện tập mấy chiêu thức mà ông vừa dạy mấy hôm trước.

Công tước điện hạ là một mỹ nam tử hiếm có, nghe nói năm đó công chúa điện hạ cũng rất thích vẻ ngoài đẹp trai tuấn tú của công tước điện hạ, tỏ ý muốn lấy công tước điện hạ, nhưng công tước điện hạ lại chọn phu nhân bấy giờ, chính là mẹ của Veronica.

Richard nhìn con gái, trong lòng không thể tránh khỏi có chút tự hào: mặc dù hai vợ chồng ông chỉ có một người thừa kế duy nhất, nhưng Veronica không hề khiến ông phải thất vọng, con bé thông minh, mạnh mẽ, xuất sắc hơn người thừa kế của bất cứ gia tộc nào.

Công tước điện hạ không chút nghi ngờ, dưới sự dẫn dắt của Veronica thì vinh quang của gia tộc Hoa Hồng Trắng sẽ chiếu sáng khắp cả đại lục.

Sinh hoạt hàng ngày của Cố Thịnh Nhân hết sức quy củ: Sáng dậy sớm luyện công rồi ăn sáng với ba mẹ ở phòng ăn, tiếp đó ngồi xe ngựa của gia tộc đến học viện hoàng gia Carter học tập, ăn cơm trưa ở trường, đến ba giờ chiều mới trở về phủ công tước.

Mặc dù công tước Hoa Hồng Trắng rất nghiêm khắc nhưng cũng là một người ba tốt biết giáo dục con gái, sau khi Cố Thịnh Nhân từ học viện trở về thì thời gian còn lại đều có thể tự mình sắp xếp.

Cho dù nàng muốn ra ngoài dạo chơi với các tiểu thư quý tộc hay đi nghe ca kịch, kể cả đi đến khu bình dân ở thành tây, trừ việc phái người bảo vệ an toàn cho con gái thì công tước Hoa Hồng Trắng không can thiệp quá nhiều.

Có lúc vợ không đồng ý, ông lại khuyên bảo: “Một người có tu tư cách lãnh đạo nhất định phải có chủ kiến của mình. Veronica đã mười ba tuổi, khi ta

bằng tuổi với con bé đã cùng ông nội ra chiến trường. Vợ thân yêu ơi, ta tin tưởng vào con gái của chúng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (5)

Cố Thịnh Nhân bế Vera ra ngoài.

Vera chính là con mèo Xiêm La mà nhị vương tử điện hạ mang đến cho Veronica.

Qua một tháng, Vera nhỏ bé đã có bộ lông tơ trắng mềm mại, vô cùng đáng yêu.

Nó vẫn chỉ nhỏ như bàn tay của một người trưởng thành, có một đôi mắt màu xanh biếc như ngọc tuyệt đẹp giống Veronica.

Mèo Xiêm La là một loài động vật vô cùng kiêu ngạo, lần này Cố Thịnh Nhân bế nó ra ngoài, đến một cửa hàng để mua cỏ Slender, thứ mà mèo Xiêm La thích ăn nhất.

“Nika!” Một cô gái có mấy nốt tàn nhang trên mũi chạy đến trước mặt Veronica.

Nàng ta là Lilith Bill, con gái bá tước, bạn thân của Veronica.

Lilith đã sớm nghe nói về con mèo Xiêm La quý hiếm mà Veronica có được, nheo mắt mới thuyết phục được Veronica mang cho xem.

“Đây là mèo Xiêm La sao? Thật đáng yêu quá đi mất!” Đôi mắt Lilith sáng lấp lánh khi nhìn thấy Vera.

“Đúng vậy, nó tên là Vera, là một tiểu thư vô cùng đáng yêu.” Cố Thịnh Nhân đáp.

Lilith gio tay ra muốn vuốt ve một chút nhưng Vera liền quay đầu né tránh.

Cố Thịnh Nhân cười thầm, mèo Xiêm La là một loài động vật vô cùng kiêu ngạo và khó tính, bình thường chỉ thân thiết với những người nó thích, Cố Thịnh Nhân cũng phải bỏ ra rất nhiều công sức mới chiếm được sự yêu thích của Vera.” Lilith đương nhiên sẽ vấp phải vấn đề này.

Lilith cũng nhìn ra Vera không thích mình, nàng ta chán nản nói: “Xem ra Vera không thích mình.”

Cố Thịnh Nhân định an ủi nàng ta nhưng lại thấy nàng ta nói tiếp: “Thật là, tính cách này thật giống với Nika.”

Cố Thịnh Nhân: “...” Cô thu lại những lời định nói.

Lilith vẫn đang nói: “... Mắt của hai người đều có màu xanh biếc và đều vô cùng đáng yêu, ha ha ha...”

Cố Thịnh Nhân quay người rời đi.

Hai người đi đến cửa hàng, ông chủ nhìn thấy đôi mắt xanh biếc của Cố Thịnh Nhân liền vội vàng nghênh đón: “Điện hạ tôn quý, không biết người cần gì ạ?”

Đôi mắt xanh thuần khiết là dấu hiệu của gia tộc Hoa Hồng Trắng, đây là việc mà tất cả mọi người đều biết.

Mà công tước Hoa Hồng Trắng chỉ có một người thừa kế là Veronica, thân phận của nàng ai cũng có thể đoán ra được.

Cố Thịnh Nhân nhìn vào Vera đang ở trong lòng mình: “Nó ăn cỏ Slender, nhất định phải là cỏ tươi, phần non mềm nhất.”

Ông chủ nhìn thấy Vera, vẻ mặt tươi cười: “Hóa ra là mèo Xiêm La, đây là loài động vật vô cùng quý hiếm, đúng lúc hôm nay tôi có cỏ Slender vừa được chuyển tới, để tôi đi lấy cho người.”

Cố Thịnh Nhân và Lilith ngồi trong cửa hàng, Lilith vẫn rất muốn được vuốt ve Vera nhưng nó luôn tỏ thái độ ghét bỏ nàng ta.

Sắc mặt Cố Thịnh Nhân không hề thay đổi, trong ánh mắt hàm chứa ý cười nhìn Lilith và Vera.

“Ông chủ, gói tất cả cỏ Slender của cửa hàng lại cho ta.” Một giọng nói vang lên.

Cố Thịnh Nhân vừa liếc mắt, là một vị tiểu thư mặc trang phục màu đỏ, rất xinh đẹp, khuôn mặt tràn đầy sự kiêu ngạo, trong tay cầm một cây ma pháp trượng cao gần bằng ngang ta, nàng ta là một ma pháp sư.

Vị tiểu thư mặc bộ trang phục màu đỏ nhìn thấy hai người Cố Thịnh Nhân và Lilith, mặt liền biến sắc: “Sao các người lại ở đây?”

Cố Thịnh Nhân còn chưa kịp lên tiếng thì Lilith đã mở miệng nói: “Cửa hàng này không phải là của gia tộc Leimeng các người, cô có thể đến, sao chúng ta lại không thể đến?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (6)

Cố Thịnh Nhân nhớ lại những ký ức trong đầu, cuối cùng cũng nhớ ra pháp sư mặc áo đỏ này là ai. Joanna Leimeng- cháu gái của đại thần tài chính vương quốc.

Toàn bộ vương quốc Carter đều biết sự bất hòa giữa công tước Hoa Hồng Trắng và đại thần tài chính, khi bàn chuyện lớn của quốc gia, hai bên đều có ý kiến trái chiều nhau. Bởi vì căn nguyên này, mà trường bối của hai gia tộc đều không vừa ý nhau.

Mà Joanna không thích Veronica còn vì một nguyên nhân nữa, đó chính là người ngoài luôn so sánh hai người với nhau. Nếu chỉ so sánh đơn thuần thì thôi, nhưng vấn đề là, dù không muốn thừa nhận nhưng Veronica Roman xuất sắc hơn Joanna Leimeng rất nhiều.

Hai người cùng tuổi, năm nay Joanna đã là pháp sư sơ cấp rồi. Theo cấp bậc của pháp sư, bắt đầu từ cấp bậc thấp nhất đến cao nhất là: ma pháp sĩ, ma pháp sư, ma đạo sĩ, ma đạo sư, đại ma đạo sư rồi đến pháp thánh. Mười ba tuổi đã có thể tu luyện tới cảnh giới ma pháp sư, Joanna thật sự là một thiên tài.

Nhưng Veronica cũng đã mười ba tuổi, và đã trở thành đại kiếm sư. Sự phân chia đẳng cấp của kiếm giả như sau: kiếm sĩ, kiếm sư, đại kiếm sĩ, đại kiếm sư, truyền kỳ kiếm sư và đến võ thánh.

Nếu về cấp bậc đại kiếm sư tương đương với ma đạo sư, cao hơn Joanna hai bậc!

Dần dần, Joanna luôn cố tình né tránh Veronica. Mọi người đều biết, nơi nào xuất hiện diện hạ Veronica của gia tộc Roman thì nơi đó không có Joana của nhà Leimeng. Lilith là bạn tốt của Veronica, lúc này đương nhiên lên tiếng vì bạn bè.

Khi ông chủ đi ra, trong ngực đang ôm một túi nhỏ đầy cỏ tiêm tiêm: “Thật ngại quá, vị tiểu thư này, cỏ tiêm tiêm đã được vị diện hạ này đặt mua hết rồi.” Ông chủ nói với Joanna đây ngại ngừng.

Joanna nhìn Cố Thịnh Nhân: “Người đã trả bao nhiêu tiền, ta sẽ trả gấp đôi, hãy đưa cỏ tiêm tiêm cho ta.”

Đáp án của Cố Thịnh Nhân chính là đưa tiền cho ông chủ, và lấy cỏ tiêm tiêm đi vào trong không gian giới chi.

“Người!” Joanna tức giận, cô ta không ưa bộ dạng kiêu ngạo của người gia tộc Roman, giống như trong mắt họ cô ta chỉ là con tôm con tép vậy. Trong lòng Cố Thịnh Nhân tự nhủ người mặt liệt ta sẽ không thể nở nụ cười.

“Veronica Roman, người đứng lại!” Một quả cầu lửa của Joanna bay thẳng tới mép áo của Cố Thịnh Nhân, nếu cô không tránh có lẽ áo choàng của cô không còn có thể mặc được nữa.

Cố Thịnh Nhân quay đầu, ánh mắt hiện lên sự tức giận. Joanna hơi chột dạ, cô ta chỉ muốn cảnh cáo Veronica, không ngờ quá kích động nên không chính xác.

Nhưng trước mặt người của gia tộc Roman không thể yếu thế, cô ta vĩnh cảm lên: “Bỏ tiểu thư bảo người đứng lại, ta muốn cỏ tiêm tiêm trong tay người.”

Cũng bởi vì cỏ tiêm tiêm là thứ khó tìm, nếu không thì nàng ta cũng không thèm dính líu tới Veronica Roman đáng ghét này!

Lúc này Vera mới ló đầu ra khỏi ngực Veronica, nhẹ nhàng kêu lên.

Lúc này Joanna biến sắc: “Ồ trong lòng người là mèo Xiêm La ư?”

Cố Thịnh Nhân không nói gì.

Mặt Joanna tái nhợt: “Ta đã bảo chàng ấy cho ta vậy mà chàng ấy không cho ta, hóa ra là cho người!”

Cố Thịnh Nhân đã hiểu ra, Joanna định dùng cô tiêm tiêm để làm gì. Đột nhiên cô cảm thấy cô gái Joanna này thật đáng thương, nhưng hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình đã là chuyện quá xưa rồi. Nhưng dù đồng cảm đi chăng nữa, cô cũng không thể nhường thức ăn của Vera được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (7)

Joanna hơi thất thần, nhìn Cố Thịnh Nhân rồi dậm chân bỏ đi. Cố Thịnh Nhân bảo ông chủ đưa đồ đến phủ công tước, rồi cùng Lilith đi dạo phố.

Lilith lại góp vui, nói: “Joanna thích nhị vương tử điện hạ, biết nhị vương tử điện hạ muốn xin một con mèo Xiêm La của hoàng hậu, chắc chắn muốn cô tiêm tiêm để lấy lòng vương tử điện hạ.”

Giọng nói của Lilith có chút hà hê: “Chắc chắn nàng ta không thể ngờ rằng vương tử điện hạ đã đem tặng nó cho người.”

Nói tới đây, Lilith nói với Cố Thịnh Nhân đây về thần bí: “Nika, người nói xem vương tử điện hạ có thích người không?”

Cô ta nghiêm túc đánh giá Cố Thịnh Nhân, sờ cằm nói: “Nika, dáng vẻ của người tốt như vậy, nếu ta là đàn ông, nhất định sẽ lấy người!”

Cố Thịnh Nhân hỏi đáp cô ta bằng một cái nhìn không hề thay đổi.

“Được rồi, được rồi, nói đùa thôi mà!” Lilith thấy Cố Thịnh Nhân không hề chú ý tới nàng ta, vội vàng bước theo phía sau.

“Ta nói với người chuyện này.” Nàng ta nói với giọng thần bí: “Trường đấu thú dưới lòng đất ở thành nam, người đã từng đến chưa?”

Trường đấu thú dưới lòng đất? Hai mắt Cố Thịnh Nhân sáng ngời. Lilith cảm thấy cô có hứng thú, không do dự nói: “Anh Kale có hai tấm vé mời... người biết đó, vé mời này rất khó kiếm. Ngày mùng hai tháng sau, sao nào? Người có muốn đi cùng chúng ta đến đó không?”

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân bằng lòng.

Trường đấu thú dưới lòng đất là nơi tối tăm nhất vương quốc Carter, mỗi tháng chỉ mở cửa một lần, thả những nô lệ và ma thú họ đã nuôi dưỡng cẩn thận để tiến hành quyết đấu, cũng là trò giải trí phục vụ cho giới quý tộc.

Những nơi như thế này, là nơi giới quý tộc chân chính trong vương quốc chú ý nhất, nhưng lại không hề cảm những đứa con của gia tộc đến tham quan một lần, để mở rộng tầm mắt.

Mỗi một chiến sĩ, đều có sự quyết tâm và khát khao chiến thắng từ sau trong tâm khảm. Đương nhiên Cố Thịnh Nhân cũng không ngoại lệ.

Hướng hồ, đối với cuộc sống tiểu thư quý tộc an nhàn trong lâu đài như họ, theo đuổi kích thích là trời phú cho họ.

Cố Thịnh Nhân gật đầu, Lilith có vẻ phấn khởi: “Vậy là được rồi, đúng lúc học viện cho nghỉ, sáng hôm đó chúng ta sẽ đón người nhé!”

Eve Heather cảm thấy rất mệt mỏi.

Người thần bí trong sợi dây chuyền luôn bức bách nàng ta, trừ thời gian nàng ta ăn cơm và nghỉ ngơi, gần như đều chạy trên đường không biết mệt mỏi, cuối cùng hôm qua cũng tới được kinh đô, nàng ta lại bị một đám thanh niên quý tộc chế diễu, đùa cợt làm khó. Rốt cuộc không thể nhịn được nàng dùng vòng ma pháp của vòng cổ đánh vào một người trong số đó.

Không ngờ lại rơi vào một cái một cái sọt, người con cháu quý tộc đó chết ngay tại chỗ. Nàng bị người ta truy đuổi suốt một ngày một đêm, tới giờ mới được nghỉ ngơi thờ hồn hên.

“Thưa ngài, ta đi không nổi nữa.” Nàng ta dựa vào bức tường ngồi phệt xuống đất, thở hồn hên nói. Tiếng nam nhân trong vòng cổ nói: “Những người đó đều bị người cắt đuôi rồi.”

Eve Heather yên tâm, nàng ta vẫn luôn tin khả năng của vị các hạ thần bí này. Nàng ta vừa thả lỏng, sự mệt mỏi lan tỏa khắp người, khiến nàng ta buồn ngủ.

“Có người tới!” Giọng nói trầm ấm vang lên. Eve Heather gần như mở mắt ngay lập tức, cảnh báo khiến nàng ta có thể đối phó trong nháy mắt.

“Không phải đã những người đã đuổi theo người.” Eve gấp người lại, cả người co rúm lại ở góc tường, nhìn bộ dạng giống như ăn xin thông thường. Hi vọng người này sẽ không chú ý tới nàng ta. Nhưng mọi chuyện đều không như ý muốn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (8)

“Mẹ nó! Lại để nó lệ đó chạy thoát! Nếu hôm nay không thể tóm được nó, mấy người chúng ta sẽ phiền phức to!” Một nam nhân hùng hổ đi tới.

Bọn họ đều là hộ vệ của trường đấu thú dưới lòng đất, khoảng thời gian này đang làm công tác chuẩn bị cho quyết đấu tháng sau, nào ngờ, hôm nay một tên nô lệ nhỏ bé lại phá tan trở ngại để chạy ra ngoài!

Họ là người phụ trách trông coi, nếu phát hiện bị mất người, hậu quả chắc chắn sẽ không hoàn mỹ: “Hà! Nhìn đi.” Một người phát hiện Eve đang trốn ở trong góc tường.

Một người khác đã hiểu ý của hắn... dù sao cũng là nô lệ làm bia đỡ đạn, số lượng đủ là được, sẽ không ai chú ý một tên nô lệ hình dáng như thế nào đâu...

“Các người làm gì vậy? Buông ta ra!” Eve Heather hoàn toàn không ngờ rằng, đám người này lại nhắm tới mình.

“Nhóc con, không cần sợ, các đại gia đưa người đến một nơi rất tốt, đảm bảo người có ăn có mặc!” Nuôi vài ngày sẽ làm thức ăn cho bảo bối của trường đấu thú.

“Đừng chống lại, đi theo họ đi.” Bên tai Eve lại nghe thấy giọng nói của nam nhân thần bí.

Đương nhiên người thần bí có suy tính của mình, hiện tại hắn đã hao tổn sức lực quá nhiều, dựa vào bản thân Eve không thể nào thoát ra được. Không bằng tạm thời đi theo họ, sau đó nhân cơ hội phục hồi sức khỏe sẽ đưa nàng ta chạy trốn sẽ chắc chắn hơn.

Eve ngoan ngoãn bình tĩnh lại. Những nam nhân kia tưởng rằng tên ăn mầy tin những lời mình nói, nhìn nhau cười. Nhanh chóng đến ngày mùng hai.

Hôm nay Cố Thịnh Nhân đã dậy từ rất sớm để thể dục buổi sáng, sau đó dùng bữa sáng cùng ba mẹ. Ăn cơm xong một lúc, quản gia nói xe ngựa của gia tộc Bill đang ở ngoài phủ công tước.

“Chào buổi sáng, công tước cao quý, chào buổi sáng phu nhân xinh đẹp.” Lilith chào hỏi hai vợ chồng công tước theo cách lễ nghi tiêu chuẩn.

Trên gương mặt xinh đẹp của phu nhân Roman tràn ngập nụ cười, bà rất thích cô bé hoạt bát Lilith này, có những lúc nghĩ tới gương mặt lãnh đạm của con gái và chồng khiến bà cảm thấy hơi buồn.

“Chào buổi sáng, Lilith, đến tìm Nika nhà chúng ta sao?” Bà hỏi với giọng dịu dàng.

Lilith vẫn có chút thận trọng: “Vâng, phu nhân, hôm nay chúng cháu đã hẹn ra ngoài chơi.”

“Vây được rồi, Nika, con chuẩn bị xong chưa? Đừng để bạn con phải chờ lâu chứ.” Công tước phu nhân hỏi.

“Mẹ, con đã chuẩn bị xong rồi.” Cố Thịnh Nhân trả lời.

Hai người chào tạm biệt vợ chồng công tước rồi lên xe.

Đợi tới khi không nhìn thấy bóng dáng của Lilith và Cố Thịnh Nhân, công tước phu nhân với khéo léo nén giận nói với chồng: “Xem kia, gương mặt anh cứ lạnh lùng như vậy, khiến con bé đã sợ hãi như thế nào? Bình thường nó rất sôi nổi, ôi Lilith đáng thương.”

Công tước bắt đầu đi liếc nhìn vợ: “Na Na, em biết đấy anh không hề cố ý.”

Công tước phu nhân tinh nghịch trừng mắt nhìn: “Công tước Hoa Hồng Trắng, ngài có thể cười lên được không?”

Công tước: ...

Lilith kéo Cố Thịnh Nhân lên xe ngựa.

“Làm ta sợ muốn chết!” Lilith cường điệu lấy tay vỗ ngực, phũ: “Mỗi lần đối diện với công tước đại nhân còn đáng sợ hơn nhìn thấy trường lão giám sát học viện.”

Trường lão giám sát là ông lão nghiêm khắc nhất học viện hoàng gia Carter, phụ trách kỷ luật của học sinh học viện, ông ta luôn mặc áo đen, gương mặt đầy nếp nhăn với vẻ mặt châm biếm, là người mà học sinh không hề muốn gặp nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (9)

Cố Thịnh Nhân thay ba mình âm thầm điểm lại thế mạnh: rõ ràng là một công tước tuần tú thu hút người khác lại bị so sánh với trường lão giám sát.

Cô nhìn Lilith đầy vẻ nghiêm túc: “Đừng nói ba ta như vậy, ba ta là người rất tốt.”

Lilith yên lặng ngẫm nghĩ về tình hình của Veronica và công tước... Hai gương mặt nhìn nhau trao đổi ánh mắt, nghĩ lại, cô ta vẫn cảm thấy lạnh lùng.

Nhìn thấy bạn tốt của mình bá tước Hoa Hồng Trắng không hề thay đổi nét mặt, Lilith cảm thấy nhiệm vụ của mình vô cùng nặng nề, cô muốn thay đổi tính cách của bạn thân... về điểm này lại trùng hợp với ý của công tước phu nhân.

Xe ngựa dừng lại, Lilith cùng Cố Thịnh Nhân xuống xe. Nhìn thấy hai thiếu niên đang cười đùa chờ ở bên đường. Trong đó có anh cả của Lilith Kale Bill và một người bạn của anh ta.

“Anh Kale! Joy!” Lilith chạy tới chào hỏi hai người.

“Đây là bạn thân của em, Veronica Roman của gia tộc Roman.”

Hai người đều lộ vẻ kinh ngạc, Cố Thịnh Nhân xinh đẹp, họ đều đã được nghe tên, nhưng đây là lần đầu tiên được nhìn thấy Cố Thịnh Nhân bằng xương bằng thịt.

“Chào buổi sáng, Roman điện hạ.” Hai người chào hỏi Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân gật đầu, mở miệng nói: “Mọi người đang đi chơi, đều là bạn bè, đừng quá coi trọng lễ nghi.”

Ánh mắt trời chiếu rọi trên gương mặt của Cố Thịnh Nhân, khiến vẻ đẹp của cô gần như càng thêm rực rỡ. Dọc đường đi, Joy và Bill đều ân cần săn sóc Cố Thịnh Nhân.

Ở độ tuổi mười này, những chàng thiếu niên luôn thẳng thắn ngắm nhìn vẻ đẹp.

“Tới rồi!” Bốn người đều không khoác áo choàng theo quý tộc, Cố Thịnh Nhân thậm chí còn mang áo choàng của gia tộc Roman với đôi mắt màu lục vô cùng khác biệt, không thể nào che giấu được.

Bill đưa thư mời cho người giữ cửa, vào bên trong trường đấu thú một cách suôn sẻ. Mọi chuyện ở đây hoàn toàn xa lạ với kinh đô.

Đám người Lilith sợ hãi ca thán, bình thường kinh đô trong mắt họ đều là phồn hoa phú quý, ngập trong vàng son. Nhưng ở đây lại cho người ta một cảm giác âm u lạnh lẽo, vẻ mặt của mọi người ở đây đều vô cùng thâm trầm.

Tất cả những điều này càng khiến họ thêm hưng phấn, giống như tới một nơi xa lạ để tiến hành một cuộc thám hiểm đầy kích thích vậy.

Cố Thịnh Nhân đã có một linh cảm xấu, cảm giác của cô đều rất chuẩn, ở thế giới trước, khi Trình Nhất Như tiến hành trả thù Trình gia cô cũng có cảm giác như vậy.

Rất nhanh sau đó, linh cảm của cô thực sự linh ứng.

Hệ thống đột nhiên nói: “Trường đấu thú dưới lòng đất điều tra ra sự tồn tại của nhân vật Eve Heather trong vở kịch.”

Cố Thịnh Nhân kinh ngạc: “Không phải hai năm nữa cô ta mới có thể về kinh đô sao?”

Hệ thống: “Có thể do tức chủ đến nên nội dung vở kịch đã thay đổi.”

Cố Thịnh Nhân đột nhiên nhớ tới nguyên nhân cái chết của Veronica trong vở kịch, đột nhiên nói: “Bây giờ ta bỏ đi có còn kịp không?” Lúc này cô không muốn đối diện với lão quái vật ma vương vạn năm tuổi đó.

Cố Thịnh Nhân đột nhiên muốn bỏ đi, đám người Lilith cảm thấy khó hiểu, nhưng cô cứ khẳng khẳng nên chỉ có thể theo cô.

Người giữ cửa trường đấu thú tỏ vẻ tiếc nuối, trước khi trường đấu kết thúc, tất cả mọi quan khách đều không được phép ra ngoài.

Trong lòng Cố Thịnh Nhân cảm thấy lạnh lùng, cứng rắn không được, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện lão ma vương kia không phát hiện ra sự tồn tại của mình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (10)

Ma vương chỉ cảm thấy tim mình đập rất nhanh. . . Nếu hắn còn muốn tiếp tục cuộc chơi, từ khi bắt đầu tỉnh lại vẫn theo cảm giác ở đây chuyển đến kinh đô, sau đó chưa từng mãnh liệt như vậy, nhưng hôm nay lại đạt tới đỉnh điểm!

Hắn cảm thấy cả linh hồn mình đang run rẩy, hắn cảm giác bản thân luôn khao khát một thứ gì đó đã ở ngay trong tầm mắt.

Hắn muốn tìm được cô!

Eve cảm thấy nhiệt độ của vòng cổ nóng rực, ngài ấy không sao chứ? Nàng ta suy nghĩ đầy bất an, dù sao đây cũng là một nơi xa lạ, người thần bí đó là sự bảo đảm duy nhất của nàng ta.

“Nhanh lên, nhanh lên! Các người nhanh nhẹn lên nào! Trận thi đấu sắp bắt đầu rồi, Barton đại nhân đã tập luyện xong, những thằng nhóc này có thể thả ra được rồi!”

Mấy ngày hôm nay Eve đã được người trong trường đấu thú cho ăn ngon, nàng cũng đã hiểu đây là đâu.

“Ngươi yên tâm, tới lúc đó ta sẽ giúp ngươi, đến khi hỗn loạn, ngươi hãy nhân cơ hội đó lặng lẽ bỏ chạy.” Ma vương trấn an nàng ta.

Eve và hơn mười thiếu niên chạc tuổi nàng ta bị xua đuổi vào một lồng sắt rất lớn. Nhưng thiếu niên này ban đầu còn rất ngây thơ, nhưng tới khi nhìn thấy lồng sắt lớn còn loang lổ vết máu và vẻ phẫn khích của khán giả trên khán đài, họ đột nhiên hiểu ra nơi này là nơi nào, vẻ mặt vô cùng tuyệt vọng.

Họ muốn chạy trốn ra ngoài, nhưng lồng sắt đã khóa lại, chiếc lồng này được hợp thành từ hợp kim, dựa vào sức lực của mấy người họ không thể nào phá vỡ được.

“Gào!” một tiếng gào thét rất lớn vọng tới, trường đấu thú xuất hiện bốn người to lớn, trên vai họ vác một lồng sắt, trong lồng là một ma thú mình hổ không lồ.

“Chúng ta chào mừng vương gia của trường đấu thú dưới lòng đất. . . Lôi Dực hổ- ma thú cấp sáu!” Người chủ trì lớn tiếng nói.

Không khí cả trường đấu sôi sục. Không ít quý tộc vỗ tay, thần sắc mờ ảo mà điên cuồng. Eve trong lồng sắt tái nhợt. Lúc này đứng gần người ra, cuối cùng đã hiểu rõ vận mệnh của mình. Cùng lúc đó, bên phải trường đấu có một người đi ra.

Trên nam nhân này chỉ quấn một mảnh vải ở ngay eo, cả người đầy cơ bắp, hắn phất tay với khán giả.

Trường đấu lại hò hét sôi nổi. “Chúng ta chào mừng anh hùng trường đấu thú. . . Bạo sư Barton!”

“Barton!”

“Barton!”

Cố Thịnh Nhân kinh ngạc, ngồi ở đây, phần đông đều là quý tộc, thật sự cô không ngờ rằng, những người bình thường là quý tộc áo sọc chính tề, lễ nghi hoàn hảo mà lại có thể điên cuồng như vậy.

Cô liếc nhìn Barton, tu vi đại kiểm sư, cùng cấp với mình. Cố Thịnh Nhân có hơi bất ngờ, tu vi đại kiểm sư, dù thế nào cũng có thể tìm được một công việc nở mày nở mặt với mức lương hậu hĩnh. Tại sao người này lại bằng lòng ở đây kiếm kế sinh nhai chứ?

Trong lúc Cố Thịnh Nhân suy tư, thì Lôi Dực sư được thả vào lồng sắt.

“Á!” Một tiếng hét chói tai, những thiếu niên kia đều cố gắng tránh né Lôi Dực sư. Nhưng điều này không hề có tác dụng, vì diện tích lồng sắt chỉ lớn như vậy thôi. Ánh mắt Lôi Dực sư đầy sự khát máu, cơ thể nó kể chuyện đi tới chỗ thiếu niên gần nó nhất. Sau đó há miệng, lộ ra hàm răng sắc nhọn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (11)

Cả người Eve Heather đều ngây dại, nàng ta cảm thấy những tia máu ấm nóng vậy khắp lên mặt mình. Chưa bao giờ có khoảng khắc nào, nàng ta lại thấy tuyệt vọng như vậy.

“Còn ngẩn ra đó làm gì?” Giọng nói bí ẩn lại vang lên trong đầu.

Nàng ta hồi phục tinh thần, buộc bản thân phải nhìn vào thi thể trên mặt đất, cắn răng chạy sang bên cạnh.

Cố Thịnh Nhân hơi sợ hãi, cô tưởng rằng trường đấu thú chỉ là trận đấu giữa ma thú và người luyện võ, không ngờ lại còn có thể tàn sát một cách man rợ như vậy!

Mười mấy thanh niên trong lồng sắt kia, đối diện với Lôi Dực sư không còn có đường sống nữa.

Thực sự đã mất trí!

Mọi người xung quang không hề cảm thấy gì, Cố Thịnh Nhân nhìn thấy nhiều người còn tỏ vẻ say mê, không khí trở nên nóng bỏng.

“Các người không thấy như vậy là quá tàn nhẫn sao?” Cô hỏi.

Mặt mày Lilith tái nhợt, đương nhiên là quá sợ hãi. Anh Kale của nàng ta cũng nhìn Cố Thịnh Nhân một cách kỳ lạ.

“Đây là luật lệ của trường đấu thú, trước khi trận chiến thực sự bắt đầu, đều phải có thời gian khởi động, cũng là muốn cho khán giả một chút kích thích. Chỉ có máu tươi và cái chết mới có thể kích động con người một cách trực tiếp nhất, không phải sao?”

Cố Thịnh Nhân nhìn Kale cười rất dịu dàng, lại có thể nói những lời tàn nhẫn như vậy, trái tim trở nên lạnh lùng.

Cô muốn ngăn lại, nhưng bị hệ thống nghiêm khắc nhắc nhở: “Túc chủ, trường đấu thú là sự sắp đặt bình thường bên trong võ kịch, túc chủ không được phá vỡ.”

Cố Thịnh Nhân đành phải từ bỏ.

Sự chú ý của nàng bị thu hút bởi một bóng dáng bên trong lồng sắt, một thiếu niên dáng người gầy ốm, đang chao đảo bên trong lồng sắt, cố gắng thoát khỏi nanh vuốt của Lôi Dực sư.

Cố Thịnh Nhân biết đó chính là Eve Heather. Nguyên tác của võ kịch đó chính là người hại chết Veronica

Eva nghe được tiếng nói thần bí trong đầu mình: “Thả lỏng, đừng phản kháng.”

Nàng ta nghe theo, sau đó phát hiện bản thân mình không thể khống chế chính mình, nàng ta có thể nhìn thấy, bản thân mình thoát khỏi sự tấn công của Lôi Dực Sư hết lần này đến lần khác: “Chỉ là một con bò sát cấp sáu mà dám hỗn xược với ta!” Giọng nói thần bí tức giận, trong giọng nói có sự kiêu căng không hề che giấu.

Eve cảm thấy trái tim mình dâng trào sự sôi, đây là cường giả sao? Dù cho đây là ma thú Lôi Dực sư cường đại nhưng trong mắt hần chỉ là loài bò sát nhỏ nhỏ.

Cố Thịnh Nhân thấy tình hình trên sàn đấu, cô không hề lo lắng cho Eve Heather, có ma vương vạn năm tuổi ở đây, nàng ta muốn chết cũng khó.

Trong sân đấu, ma vương đã cảm nhận được một cảm giác diệu kỳ. Dường như có người đang dõi theo hần, mà người đó lại khiến cho bản thân hần không thể bình tĩnh, chính là nguyên nhân muốn đến kinh đô. Hần đảo qua một lượt trên khán đài, nhanh chóng tập trung vào một nơi. Nơi đó có một bóng dáng áo choàng đen, không nhìn thấy gương mặt nhưng nhìn thân hình hần có thể đoán được đã là người trưởng thành.

Ma vương cảm thấy linh hồn của bản thân lại bùng cháy, hần muốn đến ngay bên cạnh người đó, lật áo choàng của người đó, xem người có thể ảnh hưởng sâu sắc tới bản thân mình, rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Trong sân giờ chỉ còn lại một người sống sót, đó chính là Eve Heather, người đang bị ma vương thao túng cơ thể. Mỗi lần mọi người cảm thấy nàng ta sắp tận số thì cơ thể nhỏ bé lại có thể thoát hiểm đầy ngoạn mục. Cứ tiếp tục như vậy sẽ sớm bị nhìn ra chân tướng, ma vương biến sắc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (12)

Nơi không có người nhìn thấy, có một cô gái đang chạy thoát thân ánh mắt bỗng trở nên tối đi, giống như một con lốc xoáy vô tận đang động lại trong mắt nàng ta.

Lôi Dực Sur nhìn vào đôi mắt của nàng ta, cơ thể khẽ cứng lại, sau đó ngửa mặt lên trời gầm rú, sao đó cơ thể lại trở nên to lớn hơn.

“Không xong rồi, Lôi Dực sur phát điên rồi!” người chủ trì đột nhiên hoang mang.

Hắn ta vừa dứt lời, lồng sắt được đúc bằng hợp kim đã bị Lôi Dực sur đang điên cuồng đâm phải mở tung ra.

Lôi Dực sur chạy thẳng lên khán đài. Nơi đó đang có rất nhiều khách quý xem đấu thú, trong đó có rất nhiều người có thân phận cao quý, nếu xảy ra chuyện gì, dù người đứng đằng sau trường đấu có lớn đến đâu cũng sẽ bị phiền phức rất lớn. Mấy bóng người chạy qua Lôi Dực sur, là người của trường đấu thú.

Những cường giả này đều được hưởng lương hậu hĩnh từ trường đấu thú, bình thường hiếm khi họ có cơ hội ra tay. Nhưng ở thời điểm này, cũng chỉ có họ mới có thể ổn định tình hình. . .

Lôi Dực sur nhanh chóng bị áp chế. Nhưng ma vương làm sao có thể để họ nhẹ nhàng như vậy? Những nô lệ đang nằm la liệt dưới đất “không biết sống chết” cong môi cười một nụ cười thần bí. Cùng thời gian đó, những ma thú ở dưới lòng đất đều sôi sục gào thét.

Ma thú, phát điên rồi.

Rất nhiều ma thú đang bị giam giữ đã xông ra ngoài, nhìn thấy người thì cắn. Chúng đều là chúa tể rừng rậm hoặc bá chủ thảo nguyên, nhưng lại bị bắt giữ, bán cho nơi này để mua vui, trong lòng vô cùng oán hận. Trường đấu thú dưới lòng đất vô cùng hỗn loạn, sắc mặt của những quý tộc đều tái nhợt, muốn chạy trốn. Nhưng lúc này, khắp nơi đều là ma thú điên cuồng, không cẩn thận sẽ bị ma thú điên cuồng cắn đứt cổ.

Cố Thịnh Nhân và mấy người cùng nhau chạy ra phía cửa ra vào của trường đấu thú.

“A!” một giọng nói quen thuộc vang lên, Cố Thịnh Nhân quay lại, một tiểu thư quý tộc mặc áo đỏ ngã ra đất, bên cạnh nàng ta là một hộ vệ nằm trong vũng máu, đương nhiên không còn cách nào bảo vệ chủ nhân nữa.

Joanna cảm thấy mình ngửi được mùi của ma thú, nàng ta tuyệt vọng nhắm mắt lại. Nhưng không hề có đau đớn như dự kiến, khi nàng ta mở mắt ra, một thanh kiếm mảnh vàng đã chém ma thú thành hai phần: “Tiểu thư Leimeng, ma pháp của ngươi chỉ dùng để trang trí thôi sao?” Cố Thịnh Nhân lớn tiếng nói với nàng ta.

“Ngươi...” Joanna ngơ ngác nhìn Cố Thịnh Nhân, không ngờ Veronica lại ra tay cứu mình.

“Đừng dậy đi, tiểu thư Leimeng, chúng ta không có nhiều thời gian ngồi trên đất đâu!”

Joanna ngơ ngác nhìn thấy vậy giờ tay ra trước mặt mình, mấp máy môi, nắm tay Cố Thịnh Nhân đứng dậy. Nàng ta cúi đầu cảm ơn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân cố giấu nụ cười nhạt bên trong chiếc áo choàng, người nguyên tắc như Joanna chính ra không hề xấu, chỉ là do gia tộc đã chiều hư nàng ta, nhìn thấy nàng ta, cô nhớ tới nguyên chủ mà mình phải đóng vai Trình Tích Trì.

Ban đầu là bốn người, giờ biến thành năm người. Cũng may mấy người không phải là võ giả thì là ma pháp sư, những ma thú này không phải là cấp bậc cao, nên không hề gặp rủi ro gì, mấy người đều thuận lợi đến cửa trường đấu thú.

Ngay khi Cố Thịnh Nhân thở phào nhẹ nhõm, thì một người nhỏ nhắn lao đến trước mặt cô với tốc độ chóng mặt

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 73: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (13)

Bóng dáng đó tuy rất nhanh nhưng chỉ so với người thường thôi, còn đối với cấp bậc đại kiếm sư như Cố Thịnh Nhân thì không xá gì.

Nhưng, tốc độ nhanh như vậy sắp ập tới, Cố Thịnh Nhân lại không hề chạy trốn. Cô lùi lại hai bước, được Joanna ở phía sau đỡ cho, nên áo choàng vẫn đang che mặt cũng rớt xuống. Bóng dáng đó vì cô lùi lại nên ngã nhào xuống đất. Cố Thịnh Nhân biến sắc: đó là Eve Heather.

Ma vương cố tình đụng vào cô. Người mặc áo choàng là con nhà dòng dõi, với thân phận của Eve, nếu bỏ lỡ cơ hội này, thì không biết lúc nào có thể gặp lại cô. Vậy thì chỉ có tự mình nghĩ cách.

Trong khoảng khắc áo choàng của Cố Thịnh Nhân rớt xuống, ma vương cảm thấy trái tim mình đập thình thịch. Rõ ràng bản thân rất ghét màu sắc nổi bật kia, nhưng hần lại cảm thấy cô gái tóc vàng trước mặt vô cùng sắc lạnh, rất thu hút. Còn cả đôi mắt màu lục của cô gái xinh đẹp đó nữa, ánh mắt mềm mại như hoa tươi, sao lại giống Trần Doanh người mà mình ghét nhất đến vậy. Ma vương lại cảm thấy rung động với cô.

Ta đã lâm vào cạm bẫy tình yêu, ma vương nghĩ vậy.

Hắn đã sống vạn năm, lần đầu tiên rung động, lại là một con người nhỏ bé như vậy.

Phải tìm lý do gì để theo cô đây? Trong lòng ma vương nhanh chóng suy nghĩ, khóe mắt nhìn những ma thú đang xông tới.

Cố Thịnh Nhân trừng mắt nhìn bóng dáng nhỏ bé trước mặt đang chắn trước mình, bị bỏ sót Thiết Giáp húc vào chân.

Đôi mắt cô hơi mờ mịt: Đây là phát triển nút thắt của truyện kiểu gì đây?

Ma vương đã được như ý... gia giáo của gia tộc Hoa Hồng Trắng không cho phép Cố Thịnh Nhân bỏ mặc ân nhân của mình bỏ mạng ở đây, cô phải đưa Eve Heather về phủ công tước.

Công tước phu nhân nhìn thấy con gái ôm một người toàn máu về vô cùng sợ hãi, cho đến khi Cố Thịnh Nhân giải thích rõ ràng thì mới yên lòng. Bà rất cảm kích với ân nhân của con gái, đích thân sắp xếp phòng giành cho khách quý, hơn nữa mời bác sĩ nổi tiếng trong hoàng gia về chữa trị cho Eve.

Lúc này, Cố Thịnh Nhân không hề tốt một chút nào, cô cảm giác ánh mắt đang nhìn mình trong phòng chính là một nam nhân xa lạ.

“Người là ai?” Cô lạnh giọng nói.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân biết hắn là ai, chỉ là cô không thể ngờ rằng ma vương lại xuất hiện nhanh tới như vậy, chẳng lẽ hắn muốn ra tay ngay trong phủ công tước sao?

Tay cô đã ấn vào thủ hộ kết giới trong không gian giới chỉ... đây là do ba đỡ đầu, tổng giám mục của vương quốc Carter sắp xếp cho cô, giáo nữ của mình.

Ma vương giả vờ không nhìn thấy động tác này của cô. Hắn chỉ muốn tham lam ngắm nhìn Cố Thịnh Nhân, trong mắt tràn ngập ý cười: “Thật là một cô gái đáng yêu, nàng có bằng lòng lập một kế ước với ta không?”

Trong lòng Cố Thịnh Nhân gọi hệ thống: “Chuyện đó không giống với nội dung kịch bản, không phải là Eve Heather sẽ lập kế ước với hắn sao?”

Hệ thống cũng mông lung luôn.

Ma vương thấy sự đề phòng của Cố Thịnh Nhân, trong lòng hắn rất khó chịu, trong lòng của hắn, cô gái bé nhỏ này không nên thể hiện gương mặt này với hắn. Đáng nhẽ cô phải tin nhiệm và ý lại vào hắn, trong lòng tràn đầy hình bóng của hắn chứ.

“Nàng không có lựa chọn nào khác, lập kế ước với ta, nói cách khác, tính mạng của người phủ công tước Hoa Hồng Trắng, nàng có thể nghĩ đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (14)

Cố Thịnh Nhân biết tên ma vương này tàn nhẫn biết bao, tuy nhiên cô thấy tò mò vì sao hắn không trực tiếp lấy linh hồn của cô mà lại đòi lập khế ước.

Ma vương thấy Cố Thịnh Nhân đồng ý, trong lòng rất hài lòng, hắn gọi Cố Thịnh Nhân: “Nàng lại đây.”

Cố Thịnh Nhân bước về phía trước. Cánh tay hư ảo của ma vương chạm vào trán của Cố Thịnh Nhân, trọng niệm niệm thần chú. Một làn khói đen tràn ra theo thần chú của ma vương, từ từ quấn lấy người của Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân ngạc nhiên phát hiện ra sự khó chịu mình đã nghĩ không hề xuất hiện. Cô nhớ trong nội dung vở kịch khi Eve Heather và ma vương lập khế ước, vô cùng đau đớn cơ mà.

Hệ thống: “Đương nhiên cô không cảm thấy đau đớn, vì hai người vừa lập khế ước cộng sinh.”

Cố Thịnh Nhân: “Ồ, hóa ra là như vậy, đợi đã, cậu vừa nói gì cơ?”

Khế ước cộng sinh? Cố Thịnh Nhân vô cùng kinh ngạc. Khế ước cộng sinh ở thế giới này không phải là chuyện đùa giỡn, nó đúng như tên gọi cộng sinh. Sau khi hai bên lập khế ước cộng sinh, từ nay về sau hai bên sẽ cùng một mạng, người sống ta sống, người chết ta chết.

Không phải ma vương đã niệm sai thần chú chứ?

Ma vương thấy hơi buồn cười vì cô gái với sắc mặt nghiêm túc đã trở nên mơ hồ đang nhìn mình.

“Tại sao?” Cố Thịnh Nhân hỏi: “Tại sao lại lập khế ước cộng sinh với ta?”

Cô không tin là ma vương có lòng tốt như vậy.

Ma vương ngược lên: “Có thể do người quá xinh đẹp ta đã yêu từ cái nhìn đầu tiên.”

Câu trả lời của Cố Thịnh Nhân cho hắn là một cái liếc mắt.

“Cầm lấy!” Một chiếc dây chuyền rơi vào ngực Cố Thịnh Nhân. Một khối trang sức hình thoi không biết làm từ chất liệu gì lấp lánh như những vì sao.

“Linh thể của ta giờ đang ký sinh trong sợi dây chuyền này, người phải giữ gìn cẩn thận.”

Không cần hắn nói Cố Thịnh Nhân sẽ giữ gìn cẩn thận, dù sao bây giờ sinh mệnh của hai người đã ràng buộc với nhau, cô phải quý trọng mạng sống nhỏ nhoi của mình, sau này còn đi tìm người mình yêu.

Một lần nữa ma vương lại phá vỡ nhận thức của Cố Thịnh Nhân.

“Tìm tuổi sinh mệnh?”

Ma vương thần nhiên gật đầu: “Cơ thể của ta đã bị thiêu hủy, giờ chỉ còn lại linh hồn bị giam cầm trong sợi dây chuyền này, đương nhiên cần tuổi sinh mệnh để chăm sóc linh thể, và tạo nên một cơ thể mới.”

Cố Thịnh Nhân lại kinh ngạc: “Hệ thống, không phải ma vương dựa vào việc ăn linh hồn người sống để khôi phục cơ thể sao? Sao giờ lại nho nhả như vậy?”

Hệ thống: thế giới này có rất nhiều chỗ không thích hợp, vấn đề là không thể tìm ra nguyên nhân!

Hệ thống trầm mặc như vậy, Cố Thịnh Nhân cũng hiểu: ý là hệ thống cũng không biết trả lời cô thế nào.

Nhưng dù thế nào, đối với Cố Thịnh Nhân cũng là một chuyện tốt.

Ma vương “cãi tà quy chính”, khế ước cộng sinh này, tương lai cô sẽ không phải chịu nhiều phiền phức nữa!

Khi Eve tỉnh lại, cảnh tượng sáng rõ trước mắt cảm thấy hơi choáng váng.

Nàng ta chưa từng thấy một căn phòng đẹp tới như vậy, cũng chưa từng ngủ trên chiếc giường nào lớn và êm ái như vậy.

Con đầu ở đuôi nói cho nàng ta biết, đây không phải là một giấc mơ.

Vô thức nàng ta giờ tay nắm lấy dây chuyền, nhưng không ngờ nơi đó trống không.

Eve vội vàng luống cuống, nàng ta muốn đứng dậy.

“Tiểu thư, người tỉnh rồi? Có chuyện gì có thể giúp người không?” Nghe được tiếng động, người hầu gái nhìn bộ dạng của Eve, vô cùng kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (15)

“Đây chuyện của ta đâu? Ngươi có thấy không?” Eve vội vàng hỏi: “Màu đen, hình thoi, to như thế này.” Nàng ta khoa chân múa tay.

Người hầu gái cảm thấy kỳ lạ: “Khi chúng ta giúp người tắm rửa, băng bó vết thương, không hề nhìn thấy vòng cổ mà người nói.”

Eve cảm thấy lạnh lẽo, trong thời gian này, nàng ta đã có thói quen ý lại vào người thần bí đó, bây giờ đột nhiên biến mất, nàng ta cảm thấy trong lòng thật trống trải.

“Điện hạ!” Lúc này, người hầu gái kính cẩn hành lễ.

Eve giương mắt nhìn lên, chớp mắt liền ngây người ra.

Ngoại trừ người thần bí đó, nàng chưa từng thấy người nào đẹp như vậy.

Không hai người rất giống nhau, gương mặt người thần bí kia rất mê hoặc, như một đóa hoa mê hoặc trí mạng, hấp dẫn người phạm sa ngã.

Mà vị điện hạ này, cả người đều giống như có vàng hào quang, là hóa thân xinh đẹp của tạo hóa, thần khiết cao quý không thể xâm phạm.

Cố Thịnh Nhân bảo thị nữ đi xuống, cô lấy dây chuyền ra từ không gian giới chỉ.

Tâm tư của Eve lập tức bị thu hút.

“Eve!” Trong làn khói màu đen xuất hiện một nam nhân phong hoa tuyết đại.

“Chào ngài.” Eve vui vẻ.

Ma vương không nói gì, tay chấm vào trán của Eve.

“Đây là chuyện ta đã đồng ý với ngươi, có thể tăng thêm tư chất của ngươi.”

Trong nháy mắt, Eve đã hiểu ý của hắn, nàng ta có chút bối rối: “Thưa ngài, ngài muốn rời đi sao?”

Ma vương không hề thay đổi sắc mặt, liếc nhìn Cố Thịnh Nhân, cười nói: “Ta đã tìm được người ta muốn tìm rồi.” Eve thoáng nhìn sang Cố Thịnh Nhân, đột nhiên hiểu ra.

Nguyên nhân ngài luôn thúc giục nàng ta đến kinh đô đó là vì vị điện hạ này.

Eve cảm thất rất buồn, cũng hiểu rằng ngài ấy không hề nợ mình gì cả, dọc đường đã giúp đỡ mình rất nhiều, nàng ta không thể mở miệng nói ngài ấy ở lại.

Trái lại Cố Thịnh Nhân lại nói: “Ngươi có đồng ý ở lại phủ công tước không?”

Đương nhiên cô có suy nghĩ của riêng mình, Eve Heather sau khi được nâng cao tư chất, sẽ trở thành yêu nghiệt thiên phú, nếu trở thành thành viên của phủ công tước, sau này sẽ có thể trợ giúp rất lớn.

Điều này đối với Eve mà nói, là một niềm vui ngoài ý muốn, nàng ta muốn tới kinh đô, nhưng không quen biết ai, đang lo không có chốn dừng chân.

Đề nghị của Cố Thịnh Nhân nàng ta không hề do dự mà đồng ý.

Ma vương đã bảo Eve lập lời thề, không được đem chuyện của mình tiết lộ ra ngoài.

Tuy Eve không biết thân phận của ngài ấy là gì, nhưng nhìn hình dáng của hắn, chắc chắn là không phải nhân vật tầm thường, nàng ta không hề có ý kiến gì về lời thề, nhiều thêm một chuyện chi bằng bớt một chuyện, sự tồn tại của ngài ấy, nàng ta sẽ chôn chặt trong lòng.

Buổi tối, Cố Thịnh Nhân tắm xong, lau khô tóc của mình bằng khăn mặt.

Bất thành linh nghe thấy một giọng trầm thấp: “Người yêu à, nàng thật thơm.” Ma vương say mê hít một hơi thật sâu.

Cố Thịnh Nhân đã thấy nhưng không trách cứ hành vi của hắn, dù sao hắn cũng thể chạm được vào cô: “Ma vương, xin người tự trọng.”

Bởi vì tồn tại kẻ ước cộng sinh nên thân phận của ma vương cũng không hề giấu giếm.

Cố Thịnh Nhân cũng từng nghi ngờ, người này có phải là người mình yêu không.

Nhưng ở hai kiếp trước, dù là Cơ Ngọc hay Nguyên Húc đều rất bá đạo nhưng cũng rất dịu dàng, mà ma vương trước mặt chỉ giỏi ngả ngón lưu manh!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (16)

Thời gian trôi qua rất nhanh. Chớp mắt, Cố Thịnh Nhân cũng đã tốt nghiệp học viện hoàng gia Carter.

Từ lúc cô gặp Ma Vương, cũng đã được ba năm.

Các loại kỳ trân dị bảo của phủ công tước nhiều không đếm xuể, tốc độ khôi phục của Ma Vương khiến kẻ khác khiếp sợ. Hiện giờ thậm chí hắn đã có thể nhất thời biến thành hình thể thật, chỉ chờ tìm được suối Sinh Mệnh, đắp nặn thân hình một lần nữa là có thể khôi phục thực lực đỉnh cao.

Hôm nay là vũ hội tốt nghiệp học viện hoàng gia Carter.

Thời gian ba năm cũng đủ biến Veronica từ một cô bé ngây ngô thành một đại mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

Đế quốc minh châu, danh phù kỳ thực.

Nhưng tính cách mỹ nhân này cao ngạo quá mức, thực lực cũng vô cùng bá đạo.

Thành tích tốt nghiệp của Cố Thịnh Nhân đứng thứ nhất học viện hoàng gia Carter. Thậm chí, học viện còn vì cô làm một pho tượng. Đây là vinh dự của nhân tài cống hiến rất nhiều cho học viện mới có được.

Mà tượng Cố Thịnh Nhân có thể xuất hiện ở đây, chỉ có một nguyên nhân, thiên phú của cô thực sự làm người khác khiếp sợ.

Kiểm sĩ huyền thoại mười sáu tuổi!

Không ai hoài nghi thiếu nữ này sẽ trở thành một vị kiểm thánh của đế quốc Carter.

Cố Thịnh Nhân không có hứng thú với nhảy múa. Ngoại trừ múa một khúc mở màn đại biểu cho các học sinh tốt nghiệp của học viện, cô vẫn ngồi đây.

Cô đã từ chối đến người thứ mười.

Cố Thịnh Nhân biết chắc chắn có vài nam sinh quý tộc nhàm chán đang thách đố xem ai có thể hẹn được cô.

“Nica.” Giọng nam trầm ấm truyền tới, là nhị vương tử điện hạ.

Nhị vương tử điện hạ đã thành một nam sĩ anh tuấn. Hắn ta mặc lễ phục màu trắng đại biểu cho hoàng thất. Quân phục tôn lên dáng người cao ráo của hắn ta.

Không biết có bao nhiêu ánh mắt các thiếu nữ quý tộc đang nhìn hắn ta.

“Đêm nay nàng đã làm tổn thương trái tim không ít nam sĩ rồi.” Nhị vương tử nói giỡn.

Cố Thịnh Nhân liếc mắt nhìn hắn ta: “Cũng có không ít cô nương muốn làm nhị vương tử phi đã bị tổn thương.”

Nhị vương tử thấy, đến cả nói giỡn, Cố Thịnh Nhân cũng nghiêm trang, có chút lúng túng không biết làm sao.

“Vây tiểu thư Roman xinh đẹp, nàng có bằng lòng nhảy cùng ta một điệu không?” Về mặt nhị vương tử bình tĩnh, ánh mắt chờ đợi để lộ tâm tư của hắn

ta.

Cố Thịnh Nhân lắc lắc đầu: “Xin lỗi.”

Ngay từ đầu cô đã hoài nghi có phải nhị vương tử hay không. Tiếp cận cô nhiều lần như vậy nhưng cô không cảm thấy quen thuộc, cũng không cảm nhận được cảm giác tim mình đập rộn ràng khi ở bên hấn ta.

Nếu đã không có kết quả, cô sẽ không cho người khác một chút hi vọng nào.

Ánh mắt nhị vương tử âm trầm, rồi đi.

Cố Thịnh Nhân ăn hoa quả một mình, hơi thở bên người biến đổi, Ma Vương đổ ngồi bên cạnh cô.

“Người điên rồi? Hiện thân ở đây!” Cố Thịnh Nhân khê hô. Ba năm qua, cô cùng Ma Vương ở chung cũng tính là vui vẻ.

Cô biết tuy Ma Vương mặt dày, cũng không tàn nhẫn khát máu như nội dung trong các vở kịch.

Ma Vương thường dạy cô một ít kiếm thuật đã thất truyền hoặc một vài thứ khác. Ba năm qua cô có thể tiến bộ nhanh như vậy cũng có công lao của Ma Vương.

Mối quan hệ hai người hiện giờ vừa là thầy vừa là bạn. Sâu trong lòng Cố Thịnh Nhân, Ma Vương đã có một vị trí đặc biệt.

Ánh mắt Ma Vương lạnh lùng nhìn mấy người đang nhìn Cố Thịnh Nhân, ngoài miệng không chút để ý trả lời: “Những người này vẫn không phát hiện được sự hiện hữu của ta.”

Hắn thật sự không nhìn được, tiểu cô nương của hắn thật sự quá hấp dẫn mê hoặc người khác. Cô đã hấp dẫn quá nhiều ong bướm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (17)

Không biết có phải hấn cố tình cứ bày ra bộ dạng rất đáng tin cậy hay không, nhưng cho dù hấn nói gì, cô cũng chỉ cho là hấn đang nói giỡn.

Ví dụ như lúc này.

Ma Vương nói: “Nhiều tiểu tử thích người như vậy, làm sao ta có thể còn nhìn được?”

Câu trả lời của Cố Thịnh Nhân trực tiếp xem nhẹ những lời này.

Ma Vương có chút khó thở.

“Veronica!” Một hình ảnh xinh đẹp xuất hiện trong tầm mắt Cố Thịnh Nhân, Joanna ngồi xuống ở bên cạnh cô.

Joanna hiện giờ cũng đã thành một đại cô nương, dáng người cao gầy, không giống với Cố Thịnh Nhân, ngũ quan của nàng ta xinh đẹp, cả người giống như một cành hồng mai rũ xuống, tùy tùng đi theo phía sau nàng ta cũng không ít.

Ba năm trước, Cố Thịnh Nhân cứu nàng ta khỏi miệng ma thú, thái độ của Joanna đối với Cố Thịnh Nhân đã thay đổi rất nhiều.

Mặc dù ngoài miệng vẫn tỏ ra không tha thứ nhưng Cố Thịnh Nhân lại có thể cảm nhận được thiện ý của Joanna đối với mình.

Joanna có chút thêm muốn nhìn Cố Thịnh Nhân thân nhiên tự đắc ăn trái cây: “Tôi thực sự hâm mộ cô, phu công tước chỉ có một mình cô thừa kế, từ trước tới nay cô chưa bao giờ phải phiền não điều gì.”

Cố Thịnh Nhân hiểu Joanna đang có cảm giác gì.

Nàng ta là con gái của đại thần tài chính, mặc dù cực kì được yêu thương nhưng con cái nhà quý tộc, từ nhỏ đã được hưởng cảm y ngọc thực nhưng lúc cần thiết cũng phải cống hiến cho gia tộc.

Ví dụ như liên hôn.

Ánh mắt Joanna vẫn có chút cô đơn: “Trong gia tộc đã quyết định, nếu tôi không có cách đoạt được trái tim nhị vương tử, sang năm nhất định sẽ chọn cho tôi một người chồng trong số những con cháu quý tộc đang theo đuổi tôi.”

Joanna của gia tộc Leimeng thích nhị vương tử của vương thất, đây là chuyện ai ai trong giới quý tộc cũng biết. Mà nhị vương tử điện hạ vẫn theo đuổi người thừa kế của gia tộc Hoa Hồng Trắng Veronica Roman, cũng là bí mật công khai.

Mà quan hệ của Joanna Leimeng và Veronica Roman lại là bạn bè tốt, chuyện này khiến không ít người kinh ngạc.

Cổ Thịnh Nhân suy nghĩ rất lâu, cuối cùng chỉ có thể nói ra một câu: “Chân trời nơi nào không có cỏ thơm, Joanna, cô phải nhìn rộng ra một chút, nói không chừng kỳ sĩ của cô đang cách đó không xa chờ cô.”

Joanna bật cười, cô nhìn Veronica bộ dạng rất nghiêm túc, những phiền muộn trong lòng kia đột nhiên biến mất không còn gì nữa.

Tuy rằng cũng không hiểu ý của Veronica lắm, nhưng nhìn bộ dạng của cô, rõ ràng chính là không để nhị vương tử trong lòng.

Nàng ta thậm chí có chút ác ý nghĩ thầm: “Nhị vương tử người xem xem, tấm chân tình của ta người xem như không thấy, hiện giờ, người một lòng với Veronica, nàng cũng không để vào mắt. Đây chẳng phải chính là luân hồi như lời cha sứ nói sao?”

Tuy rằng Cổ Thịnh Nhân không rõ tại sao tâm trạng Joanna hình như trong nháy mắt đã tốt hơn, nhưng đó là một chuyện tốt.

Ánh mắt Veronica vô định nhìn bốn phía, đột nhiên dừng lại một chỗ, rốt cuộc không dứt ra.

Đó là một người đàn ông tóc đen dài, tóc của hắn ta dùng một dây lưng lụa màu bạc buộc lỏng, khuôn mặt không thâm thúy như người đế quốc Carter mà tương đối nhu hòa.

Hắn ta đang đứng nói chuyện với người khác, nụ cười dịu dàng trên mặt.

Đáng vẻ đó, Cổ Thịnh Nhân quen thuộc đến mức nhắm mắt cũng có thể vẽ ra. Đó chính là hình dáng đầu tiên trên thế giới của Cơ Ngọc.

Joanna thấy vẻ mặt Cổ Thịnh Nhân kì lạ, nhìn theo ánh mắt nàng, lộ ra một nụ cười, trong lòng đã rõ.

“Người kia chính là Trường Lâm Kỳ của quân đoàn thần thánh liên minh, một quý ông phong độ...”

Nàng ta còn chưa dứt lời, Cổ Thịnh Nhân đã đứng dậy đi sang phía bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (18)

Joanna tròn mắt há hốc mồm, quen biết Veronica nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ nàng ta chưa từng nhìn thấy cô vội vã như vậy.

Chẳng lẽ đây là nhất kiến chung tình trong truyền thuyết?

Cổ Thịnh Nhân chỉ lo đi tìm người giống Cơ Ngọc kia, hoàn toàn không chú ý tới người đàn ông bị cô bỏ quên ở đằng sau, sắc mặt đã nặng nề tới mức giống như có thể chảy ra nước.

Không hiểu sao Joanna cảm thấy hơi lạnh.

Cổ Thịnh Nhân vội vàng xuyên qua đám người đang nói cười, nhìn về nơi người đàn ông xuất hiện. Đáng tiếc, đợi lúc cô đến đó, đã không thấy ai.

Cổ Thịnh Nhân buồn bã thất vọng, cô quay đầu bắt lấy tay một tiểu thư quý tộc, hỏi: “Người đàn ông lúc trước đứng chỗ này đã đi đâu? Chính là người mái tóc màu đen đó.”

Cô gái quý tộc kia gặp cô cuồng quyết hành lễ, nghe xong câu hỏi của cô mới ha hả cười nói: “Người nói Lâm Kỳ các hạ sao, vừa có người tìm hắn, hắn đã sớm rời khỏi đây rồi.”

Cổ Thịnh Nhân thất thểu quay trở lại.

Joanna thấy cô, chế nhạo nói: “Làm sao vậy? Không gặp được người? Không phải là cô trúng tiếng sét ái tình với người ta chứ?”

Nàng ta vốn chỉ là nói giỡn, không ngờ Cố Thịnh Nhân lại không phủ nhận.

Joanna kinh hãi: “Không phải chứ? Quý tộc của đế quốc Carter theo đuổi cô cũng có thể xếp thành hàng rồi, vậy mà cô lại thích một người ngoại lai.”

Nếu như những người theo đuổi Veronica biết điều này, còn không buồn bực sao?

Sau đó, cả đêm Cố Thịnh Nhân đều rất thích thú, cô không chú ý tới sự trầm mặc khác thường của Ma Vương.

Đến tối vẫn chưa vào phòng ngủ, cô vừa mới đóng cửa lại, Cố Thịnh Nhân bị một lực áp mạnh lên cửa.

“Ngươi?” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc nhìn người đàn ông đang ép cô trên cửa.

Sắc mặt Ma Vương không tốt, nhìn thấy bộ dạng khó hiểu của Cố Thịnh Nhân càng làm cho hắn tức giận.

Nếu không biết nói như thế nào, thì cứ thể hiện bằng hành động thực tế.

Lúc nụ hôn của Ma Vương đặt xuống, cả người Cố Thịnh Nhân đều choáng váng.

Đây là cái gì?

Về mặt ngây thơ của cô lấy lòng Ma Vương, vốn dĩ hung hăng trở nên dịu dàng.

Ma Vương dịu dàng mon tron bờ môi Cố Thịnh Nhân, kiên nhẫn nói: “Ngoan, hé miệng.”

Cố Thịnh Nhân choáng choáng đầu óc, bởi vì câu này trở nên tỉnh táo, cô ra sức từ chối: “Ngươi buông ta ra!”

Về mặt Ma Vương vì sự phản kháng của cô lại trở nên âm trầm, hắn giữ chặt hai tay Cố Thịnh Nhân đang cuồn cuộn giãy giụa, không khách khí, đầu lưỡi cộc mở khớp hàm, tiến quân thân tốc, hôn cô mãnh liệt.

Hắn còn chưa thỏa mãn buông ra, Cố Thịnh Nhân đã cảm thấy nhũn cả người.

Nhưng một giây sau, một thanh kiếm ánh lên ánh sáng vàng ngay trong bóng đêm, mặc dù động tác của Ma Vương nhanh, vẫn bị kiếm cắt qua một đường trên mặt.

“Nếu có lần sau nữa, ta sẽ cắt đứt cổ họng của ngươi!” Cố Thịnh Nhân lạnh lùng nhìn hắn.

Ma Vương hoàn toàn không thêm để ý đến cô, chỉ nhìn cô: “Dùng dùng ánh mắt như vậy nhìn người đàn ông khác, ta sẽ không nhịn được giết hắn.”

Cố Thịnh Nhân nghe vậy liếc hắn một cái: “Như vậy ta cũng sẽ giết ngươi.”

Ma Vương cười dịu dàng: “Vậy thì tốt, có thể chết cùng ngươi, ta vui vẻ chấp nhận.”

Cố Thịnh Nhân: Chết tiết, quý tha ma bắt.

Buổi tối vì phân tranh mà Ma Vương không duy trì được hình thể. Vài ngày sau, Cố Thịnh Nhân đều không thấy hắn xuất hiện.

Hôm nay, Joanna nhắn với Cố Thịnh Nhân, từng nói mấy ngày nữa sẽ có một hội yến hội chuyên môn hoan nghênh khách của thần thánh liên minh.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 79: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (19)

Hôm đó, Cố Thịnh Nhân đặc biệt tốn tâm tư giả dạng một phen, đi tới đại sảnh yến hội.

Trong lòng cô hơi kích động, hi vọng Lâm Kỳ chính là người yêu mà bản thân cô vẫn luôn tìm kiếm, nhưng mặt khác, nghĩ đến người đàn ông trong dây chuyền đó, lại có chút chột dạ.

Bỏ những ý nghĩ chẳng ra sao ra khỏi đầu, Cố Thịnh Nhân tìm được chính xác Lâm Kỳ đang đứng trên ban công với một ly rượu.

“Sao ngươi lại ở đây, Lâm Kỳ các hạ?” Cố Thịnh Nhân đến gần hắn.

Lâm Kỳ nghe thấy tiếng nói xoay người lại, ánh mắt đang nhìn Cố Thịnh Nhân xẹt qua một tia sợ hãi: “Người khỏe chứ, Roman điện hạ tôn quý?”

Cố Thịnh Nhân hơi nghiêng đầu, tò mò: “Làm sao ngươi biết là ta?”

Lâm Kỳ cười dịu dàng: “Ngoài Roman điện hạ của đến quốc mình châu Carter, ai sẽ làm cho thần linh chú ý khuôn mặt xinh đẹp này?”

Cố Thịnh Nhân vui vẻ giờ ly rượu trong tay lên cùng ly với hắn.

Lâm Kỳ thấy cô tóc vàng, mặt chảy xuống, ánh mắt màu xanh biếc giống như là một vùng nước trong suốt.

Nữ tử thường hay mơ mộng những giấc mơ đẹp này đột nhiên la lên một tiếng, ngã về phía hắn.

Mỹ nhân yêu thương nhưng nhớ, làm sao hắn có thể cự tuyệt?

Nếu lúc trước Lâm Kỳ còn có chút hoài nghi, nhưng giờ phút này hắn đã xác định, mình châu của đế quốc Carter này không ôm ấp tâm tư giống hắn.

Đường đường một Kiếm Sư truyền kỳ, có thể sẽ bị vấy của mình làm trượt ngã sao?

Trong lòng Lâm Kỳ có một cảm giác tự hào của đàn ông. Hắn đã từng nghe nói qua tin đồn của vị Roman điện hạ này, thường bị đề cập đến cùng khuôn mặt xinh đẹp mỹ miều của cô. Cô lạnh lùng, xem ra rất cực tin đồn không sai

Nhưng mà Cố Thịnh Nhân bởi vậy mà cũng vô cùng thất vọng.

Không có hương vị quen thuộc kia, hắn không phải là hắn.

Không đợi Lâm Kỳ nói xong, cô liền đứng lên, cũng sửa sang lại váy áo.

“Thật sự xin lỗi, Lâm Kỳ các hạ, vừa rồi là ta thất lễ.” Cố Thịnh Nhân giải thích.

Lâm Kỳ chỉ cảm thấy công phu trong nháy mắt, trước mặt nữ tử liền thay đổi.

Rõ ràng trước đó một khắc cô còn trò chuyện với bản thân thật vui, bản thân vừa mới chuẩn bị tiến thêm một bước, mặt cô liền không chút thay đổi cáo từ.

Giống như một cái ôm vừa mới kia chẳng qua là một cảnh mềm nhẹ trong mơ.

Cố Thịnh Nhân đầy thất vọng, thầm muốn nhanh nhanh rời đi, cô gật gật đầu với Lâm Kỳ, xoay người.

Roi vào trong một hoài bão trong trẻo nhưng lạnh lùng

“Ngươi...” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc nhìn người đàn ông căn bản không nên xuất hiện ở đây.

“Em yêu, ngươi đi ra cũng không nói cho ta biết một tiếng.” Người đàn ông ôm cả eo cô, cúi đầu cùng cô kề tai nói nhỏ, cố tình nói lớn để tất cả mọi người có thể nghe thấy.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về hai người.

Dù sao gia thế cùng dung mạo của Cố Thịnh Nhân đi tới đâu cũng là tiêu điểm của mọi người. Mà Ma Vương đó, dung mạo đơn thuần, là kẻ duy nhất có thể cùng Cố Thịnh Nhân so sánh.

Hai người đó đứng ở một nơi, tuyệt đối có thể băm nát người khác thành bụi bặm.

“Ngươi lại muốn làm gì?” Cố Thịnh Nhân nghiêng răng nghiêng lợi nói nhỏ, kéo người đàn ông đi ra ngoài.

Người đàn ông cũng không phản kháng, ngoan ngoãn đi theo cô.

Người ngoài nhìn vào, thấy vô cùng xứng đôi, vừa thì thầm to nhỏ vừa cùng nhau rời đi.

Những người này đều đang suy đoán nam nhân thần bí này là ai, dù sao dung mạo khí thế như vậy, không thể nào là một tên vô danh.

“Sao ngươi lại tới đây? Còn mặc như vậy?” Cố Thịnh Nhân nhìn hắn.

Ma Vương lười biếng nói: “Vợ tương lai của ta phải đi với người khác, làm sao ta còn có thể ngồi yên được?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 80: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (20)

Lần đầu tiên Cố Thịnh Nhân nhìn thẳng vào người đàn ông này: "Ta có người yêu rồi."

Ma Vương không tin, từ khi nàng mười ba tuổi, hắn vẫn luôn hầu bên cạnh nàng.

Nhưng mà giọng điệu của nàng chắc chắn như vậy, lúc nói tới "người yêu" kia, hình như đôi mắt còn phát sáng.

Ma Vương im lặng.

Ngay khi Cố Thịnh Nhân cho là hắn sẽ từ bỏ, đột nhiên hắn lại mở miệng: "Người nàng yêu ở đâu?"

Cố Thịnh Nhân ngậm miệng, nửa ngày sau cô mới lên tiếng: "Ta đang tìm hắn."

Ma Vương nghĩ tới lúc trước khi mình tiến vào đại sảnh yến hội, thấy bộ dạng Cố Thịnh Nhân bên người đàn ông kia: "Cho nên hôm nay nàng đã ôm ấp yêu thương với người đàn ông xa lạ, cũng vì coi người đàn ông ấy là người mà nàng yêu ư?"

Cố Thịnh Nhân gật đầu.

Ma Vương gần như tức giận tới cười: "Vậy mà nàng lại không biết bộ dạng người kia thế nào, lại còn chắc chắn hắn là người mà nàng yêu?"

Cố Thịnh Nhân không muốn đề ý tới hắn.

Chuyện này nàng không thể nói với ai được, cho dù có nói ra, cũng không ai tin được chuyện xuyên qua thời không kỳ lạ như thế.

Ma Vương không buông tha: "Vậy nàng căn cứ vào gì để tìm hắn? Để ta đoán, nàng nhận sai người khác, chắc chắn không phải dung mạo. Vậy là mùi ư? Hay là trên người có ký hiệu nào? Hoặc là cảm ứng đặc biệt gì đấy?"

Cố Thịnh Nhân thật sự bị hắn đoán đúng được tám chín phần.

Ngay lúc này, một cái ôm ấp mang theo hơi lạnh dán tới.

Một nụ hôn bá đạo trên môi Cố Thịnh Nhân.

Ma Vương hôn không cho nàng kháng cự: "Tốt nhất là nàng nên cảm nhận nó, người mà nàng yêu, có phải là ta hay không?"

Cố Thịnh Nhân dùng sức đẩy hắn ra: "Đủ rồi! Ta xác định, người đó không phải người."

Nói xong nàng liền rời đi không quay đầu lại.

"Ma Vương?" Ma Vương quay đầu, nhìn Eve với vẻ ngạc nhiên.

Eve sống ở trong phủ công tước rất tốt, trong ba năm nay cao lớn không ít, là một cô nương xinh đẹp.

"Thật sự là ngài ư?" Eve chạy tới: "Ngài đã hồi phục rồi ư?"

Ma Vương lắc đầu: "Chỉ là tạm thời."

Eve nhìn hắn, nàng ta có rất nhiều lời muốn nói, nhưng không nói ra khỏi miệng được câu.

"Người thấy được hết rồi ư?" Đột nhiên Ma Vương mở miệng.

Eve gật đầu, nàng ta nhìn thấy điện hạ đẩy hắn ra, điện hạ không nhìn thấy, lúc nàng quay người rời đi, người đàn ông này thu hồi nụ cười bốn cợt, trên mặt hiện vẻ đau buồn.

"Vậy đề ý nàng giúp ta." Đột nhiên người đàn ông mở miệng nói.

"Sao ạ?" Eve không hiểu.

"Một thời gian tới, ta sẽ ra ngoài một chuyến. Lúc ta rời đi, đừng cho người đàn ông khác tiếp cận nàng."

Eve gật đầu.

Hai ngày nay Cố Thịnh Nhân luôn thấy kỳ lạ.

Cô luôn cảm thấy bên cạnh thiếu đi gì đó, đến tận khi Joanna nói lên chuyện ngày hôm đó, cô mới biết được, là mấy ngày nay Ma Vương chưa từng xuất hiện.

Chẳng lẽ là đang giận mình? Cố Thịnh Nhân nghĩ tới cảnh tượng một lão ác ma sống những vạn năm giận cô, không nhận được mà rùng mình.

Qua tiếp hai ngày, Cố Thịnh Nhân không nhận được, cô quyết định đi làm lạnh trước.

Nhưng mà không có người đàn ông nào xuất hiện ở trong chiếc nhẫn không gian.

Cố Thịnh Nhân nhanh chóng phát hiện có gì không đúng, cô khẽ dùng tinh thần lực, phát hiện không có bóng dáng của người đàn ông trong nhẫn không gian.

Người đàn ông kia, cứ lặng lẽ rời đi vậy ư?

Cố Thịnh Nhân không tin người đàn ông kia rời đi, thế nhưng qua một hai ngày, qua mười ngày, nửa tháng, cô xác định, Ma Vương đi thật rồi.

Không biết vì sao, đáng ra là Cố Thịnh Nhân nên thấy thả lỏng nhưng vẫn cảm thấy có chút uất ức: Thậm chí không thèm chào hỏi mà đã rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (21)

Lúc người đàn ông ấy ở đây, cô không cảm thấy hắn quan trọng bao nhiêu, thậm chí lúc đầu chịu ảnh hưởng của nội dung cốt truyện, cô ước gì cách hắn xa chút.

Nhưng bây giờ, khi người đàn ông kia rời đi thật, Cố Thịnh Nhân phát hiện mình thấy không quen.

Lúc luyện kiếm không có người nắm tay chỉ dẫn bên cạnh, không có người dùng giọng điệu đùa giỡn nói thích mỗi ngày, cũng sẽ không vì biết được người kia luôn luôn bảo vệ bên cạnh mà thấy vô cùng an tâm.

Cố Thịnh Nhân nghĩ lại, cảm thấy mình thật xấu xa. Mình đã không có cách nào đáp trả lại hắn, xem ra như vậy, Ma Vương rời đi khỏi mình cũng tốt.

Đào mất lại qua nửa năm.

Nửa năm này, Cố Thịnh Nhân tập chung tu luyện, cố gắng tăng thực lực lên, đến chuyện tìm kiếm người mình yêu, cũng không hứng lắm.

Nhắc tới mới nhớ, cái thế giới này không có áp lực gì cả, cũng vì nguyên chủ Veronica · Roman bị Ma Vương coi trọng, ép rút linh hồn.

Nhưng mà theo sự hiểu rõ của Cố Thịnh Nhân đối với Ma Vương, căn bản không có khả năng làm ra chuyện này, mà nhân vật nữ phụ đỡ đạn Eve · Heather phản công cũng đã trở thành một nữ vệ trưởng ở phủ công tước Hoa Hồng Trắng.

Như vậy bản thân mình chỉ cần yên tâm làm Veronica · Roman, dựa theo kế hoạch đã định trong thế giới này để sống hết đời là được.

Đang suy nghĩ, đột nhiên Cố Thịnh Nhân cảm thấy trái tim đau xót. Giống như bị người dùng dao khoét một miếng thịt trước ngực.

Là khế ước cộng sinh!

Ngay khi cúi người, Cố Thịnh Nhân hiểu ra tại sao chỗ này đột nhiên xuất hiện đau đớn... cô và Ma Vương ký kết khế ước cộng sinh.

Như vậy, ý cái này là, Ma Vương gặp nguy hiểm.

Cố Thịnh Nhân gần như lập tức hoảng loạn.

Cô nhắm mắt lại, từ từ cảm nhận vị trí của Ma Vương.

Lâu sau, Cố Thịnh Nhân mở mắt ra, nàng tìm thấy được vị trí ở trong rừng rậm Tinh Quang phía nam đế quốc Carter. Nơi đó sống với mỹ mạo thiện chiến, được xưng là tộc Tinh Linh.

Cố Thịnh Nhân nghĩ chút là hiểu được ý nghĩ của Ma Vương... chắc hẳn muốn giành lấy dòng suối sinh mệnh được tộc Tinh Linh bảo vệ đòi hỏi để tái tạo thân thể.

Hai người đã từng thỏa thuận chuyện này, chờ đến khi Cố Thịnh Nhân trở thành Kiếm Thánh tới rừng Tinh Quang giành suối sinh mệnh, không có nghĩ tới người đàn ông này không nói một tiếng đã đi một mình.

Cố Thịnh Nhân không biết làm sao, nhưng không trì hoãn, sau khi báo với cha mẹ một tiếng, nàng bước lên con đường tiến về rừng rậm Tinh Quang.

Cho dù thế nào, cũng không thể ngồi nhìn người đàn ông kia rơi vào nguy hiểm.

Lúc này tình hình Ma Vương không thể tốt được.

Dù sao hắn cũng từng oai phong toàn bộ đại lục Ma Vương, cho dù bây giờ không có cơ thể, cảnh giới hiện nay đã cao hơn vương Tinh Tinh rất nhiều, nên việc lên vào bên trong cấm địa của tộc Tinh Linh không một ai biết cũng không khó gì với hắn.

Chỉ cần tìm được suối sinh mệnh, gột rửa linh thể trong đó bảy ngày, lấy sức mạnh linh thể của hắn, có thể trực tiếp sinh ra một thân thể mới.

Nhưng hắn đã đánh giá thấp sức mạnh của hồ sinh mệnh.

Có lẽ, phải nói là hắn đã đánh giá cao năng lực chịu đựng của linh thể.

Trong một phần bí pháp, muốn tái tạo thân thể, còn cần không ít thứ để trợ giúp, thế nhưng Ma Vương luôn luôn tự cao, cho rằng những người cần đến thứ ngoài là bởi vì bản thân không đủ mạnh, cho nên chẳng thèm ngó tới.

Bây giờ, hắn lại tự cho mình ăn đau khổ.

Lúc cạo rửa trong suối sinh mệnh, Ma Vương cảm thấy linh hồn của mình như bị đặt trong lửa nóng thiêu đốt, đau đớn khổ sở khó nói.

Cái này đều không tính là gì, quan trọng lúc trước hắn đã thiết kế trận pháp dùng để che giấu tai mắt người khác, bởi vì dao động linh hồn quá lớn, không chịu nổi áp lực này nên bị phá vỡ.

Gần như tất cả tộc nhân của tộc Tinh Linh đều cảm nhận được động tĩnh đến từ cấm địa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (22)

Vương Tinh Linh lập tức giận dữ, suối sinh mệnh vẫn luôn là bảo vật quan trọng của tộc Tinh Linh, cho dù là tộc nhân tộc Tinh Linh cũng không thể tùy tiện đi vào, bây giờ, lại có người ngoài xông vào, hơn nữa còn tạo động tĩnh lớn vậy!

Ma Vương cảm nhận được hành động của tộc Tinh Linh, có khổ nhưng không nói được.

Lúc này chính là lúc quan trọng với hắn, tuyệt đối không được chút sơ xuất nào. Nếu tộc Tinh Linh tấn công hắn thì...

Lúc vương Tinh Linh dẫn tộc nhân tới, thấy một bóng người đang ngồi ở trong dòng suối sinh mệnh.

Không ngờ là linh thể!

Vương Tinh Linh nhìn qua suối sinh mệnh đầu tiên, cảm thấy đau lòng không dứt... dựa vào lần hao mòn này, chắc hẳn mấy chục năm nữa mới nuôi lại được.

Ông ta đang muốn mở miệng ra lệnh cho thuộc hạ công kích, đột nhiên linh thể trong suối mở miệng nói: "Ta tới đây, thật ra là ngoài ý muốn. Các người thấy đấy, ta đã ngồi ở trong này, nếu như bây giờ đi ra, các người tổn thất gì thì cũng đã tổn thất, cũng không thể bồi thường lại. Nếu như có thể cho ta ngồi lại trong này bảy ngày, ta có thể thể, chờ khi ta ra, sẽ nói cho các người biết tin tức liên quan tới cây sinh mệnh."

Mấy chữ cây sinh mệnh vừa ra khỏi miệng, đám người Tinh Linh ở đây đều kích động cả lên.

Vương Tinh Linh cũng không ngoại lệ, lông mi trắng như tuyết của ông khẽ run, nghi ngờ nói: "Người ngoại tộc, người thật sự biết tin tức liên quan tới cây sinh mệnh ư?"

Người đàn ông trong suối mở miệng uể oải: "Ta có thể thể với thần ánh sáng, nếu ta nói dối, đồng ý chấp nhận hình phạt của thần."

Đối với toàn bộ sinh linh trên đại lục này mà nói, thể với thần là lời thề thành tín nhất, vương Tinh Linh tin hẳn.

"Vậy chúng ta có thể phá lệ, cho người ở trong suối sinh mệnh bảy ngày, bảy ngày sau, ta sẽ dẫn tộc nhân tới đây chờ người." Vương Tinh Linh nói xong đang chuẩn rồi đi.

Lúc này xảy ra điều lạ.

Suối sinh mệnh vốn đang yên tĩnh bỗng nhiên bị chấn động lớn, mà linh thể trong suối nhắm chặt hai mắt, hoàn toàn không biết tình hình xung quanh gì cả, chắc chắn là đã mất đi ý thức.

Tộc nhân của tộc Tinh Linh đang ngạc nhiên với điều kỳ lạ ở suối sinh mệnh, đột nhiên có mùi xa lạ bao phủ toàn bộ cấm địa.

Giống như là mùi của một loại hoa nào đó, nhưng tộc Tinh Linh rất hiểu tự nhiên lại không thể nghĩ ra được là loài gì.

"Mau nhìn!" Đột nhiên có một Tinh Linh kêu lên hoảng sợ, chỉ vào người đàn ông trong suối nước.

Thấy xung quanh linh thể trong suối nước nở ra vô số đóa hoa màu trắng.

Một bông hoa này rất lớn, cánh hoa tầng tầng lớp lớp, đẹp mà không yêu, diễm mà không tầm thường, mang theo một vẻ đẹp đoan trang tinh khiết.

Lại là loại mà tộc Tinh Linh chưa từng thấy, mùi thơm lúc trước, rõ ràng cũng tản ra từ nơi này.

Ngay lúc đó, chỗ vai trái của người đàn ông nhắm mắt ở trong suối nước, từ từ hiện lên dấu ấn, giống như thâm thấu từ da thịt ra, chính là một đóa hoa không biết tên.

Tộc Tinh Linh bị biến hóa này làm cho ngạc nhiên, bọn họ cảm thấy rõ ràng, khi những bông hoa lạ này hiện lên, đột nhiên toàn bộ sinh vật quanh suối sinh mệnh lớn mạnh hơn nhiều.

Lúc này người đàn ông trong suối nước mở mắt.

Đó là một đôi mắt như thế nào.

Lần đầu tiên nhìn vào, bên trong lạnh lùng trống vắng.

Lần thứ hai nhìn vào, biến thành sinh trường và luân hồi vô tận.

Nhìn thêm lần nữa, trong ánh mắt này lại tràn đầy thương xót và từ bi.

Ánh mắt như vậy, ánh mắt như vậy, để tất cả người tộc Tinh Linh chỉ muốn nhắc tới một chữ:

Thần.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (23)

Cố Thịnh Nhân chạy cả đường không ngừng nghỉ, cảm nhận được rừng rậm Tinh Quang.

Cách nơi này càng gần, cảm ứng của khế ước cộng sinh càng mãnh liệt, rõ ràng, cô cách Ma Vương rất gần.

Nhưng mà từ lần cảm nhận được tim đau nhức, cô không còn có loại cảm giác khó chịu này, nghĩ chắc, Ma Vương đã giải được nguy hiểm.

Cũng có thể, dù sao cũng là ác ma sống trên vạn năm, sao lại xảy ra chuyện dễ dàng vậy.

Nhưng mà nghĩ chỉ là nghĩ, không có thấy người, Cố Thịnh Nhân vẫn không yên lòng.

Rừng rậm Tinh Quang có nhiều nguy hiểm, tuy tộc Tinh Linh yêu thích tự nhiên nhưng lại không thể hòa bình được với con người, nhất là con người tự tiện xông vào lãnh địa của họ.

Nhưng mà ở trong rừng rậm có nhiều quái vật thực vật ma thú, cũng đủ để người bình thường dừng bước.

Chẳng qua Cố Thịnh Nhân có hệ thống trong người, rõ ràng không thuộc vào phạm vi "người bình thường" này.

Đêm tối buông xuống, Cố Thịnh Nhân lựa chọn một nơi an toàn, chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm.

Cô nhắm mắt lại nói chuyện với hệ thống: "Hệ thống, cậu nói xem, anh ấy có luôn hỏi tôi thế giới này giống tôi không?"

Hệ thống: "Không thể tìm được tin tức mục tiêu, không có cách nào trả lời vấn đề của kí chủ."

Trên người ký chủ Cố Thịnh Nhân này, hệ thống không thể không nói là được mở mang kiến thức, những chuyện trước kia cho tới bây giờ không có xảy ra, đều biến thành tình huống bình thường trên người Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân: "Không biết vì sao, suy nghĩ tìm kiếm anh ấy của tôi ở thế giới này không có mảnh liệt..."

Còn chưa nói hết, bỗng nhiên Cố Thịnh Nhân biến sắc.

Cô có thể cảm giác được trong cơ thể mình, đầu khí của mình đang tăng lên với một tốc độ đáng sợ, hoàn toàn không nhận sự khống chế của bản thân cô.

Đây là sức mạnh của khế ước cộng sinh.

Rốt cuộc tên Ma Vương kia đã làm cái gì? Khiến cho thực lực của cô tăng lên được nhiều như vậy?

Suy nghĩ của Cố Thịnh Nhân trở nên hoảng hốt, tinh thần lực của cô khó khống chế được tốc độ đầu khí trong cơ thể tăng nhanh, tiếp tục như vậy, không biết sẽ biến thành bộ dạng gì.

"Uỳnh!" Cố Thịnh Nhân cảm thấy có thứ gì đó vỡ vụn, ý thức của cô cũng rơi vào trạng thái ngủ theo đó.

Ngay lúc đó, ở tộc Tinh Linh cách nơi này không có xa, người đàn ông tóc đen mở hai mắt ra.

Trong mắt hắn hiện lên ánh sáng u ám, người khẽ chuyển động, biến mất ngay tại chỗ.

Cố Thịnh Nhân vừa lấy lại ý thức, đã rơi vào trong mùi hương quen thuộc.

Cô thấy có chút nhớ thương mà sực sực mũi, mới khẽ cựa đầu, bỗng nhiên lúc này phát hiện mình đã ở trong lồng ngực quen thuộc.

" Tỉnh rồi ư?" Vang lên một giọng nói mang theo ý cười.

Ma Vương nhìn bộ dạng cô cọt lõi làm nũng giống như mèo nhỏ ở trong ngực hắn.

Cái giọng nói này? Cố Thịnh Nhân mở to mắt ra, chống lại gương mặt mang theo ý cười.

Cố Thịnh Nhân chớp mắt mấy cái, lại chớp mắt mấy cái nữa, không sai, cái gương mặt quen thuộc này.

"Ma Vương ư?"

Người đàn ông cười ra tiếng, cúi người hôn một cái lên má cô: "Nàng không nhìn lầm, em yêu, là ta."

Cố Thịnh Nhân hít mũi một cái, mũi không có nhầm. Cho nên, người yêu mà mình luôn kiếm chính là Ma Vương ư?

Cô nhìn sang cổ của người đàn ông, Ma Vương mặc một bộ trường bào màu đen, Cố Thịnh Nhân trực tiếp đưa tay ra.

"Xoẹt!"

Cố Thịnh Nhân không nghĩ tới, cái loại sợi tổng hợp này dễ xé như vậy.

Cô nhìn chăm chăm vào người đàn ông, không đổi sắc mặt nói: "Ngại quá, ta lỡ tay."

Tuy nói như thế, ánh mắt của cô lại dán về phía vai người đàn ông, quả nhiên, thấy được dấu ấn hoa sen quen thuộc.

Người đàn ông mặc kệ cô có lỡ tay hay không: "Không ngờ em yêu mới vừa tỉnh dậy là đã nhiệt tình như vậy, ta cũng không thể để giai nhân chờ đợi."

Bỗng một đặt lên một nụ hôn nóng bỏng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (24)

Bởi vì xác định là người mình yêu, Cố Thịnh Nhân cũng không từ chối. Mà cô ngầm đồng ý cũng khiến Ma Vương vui mừng, trong lúc nhất thời hai người đều không thể kìm lòng được.

Hoàn tất nụ hôn, Cố Thịnh Nhân ngã vào trong ngực của người đàn ông thờ gấp, da thịt trắng nõn có chút đỏ bừng, con ngươi xanh biếc biến thành một vùng nước xuân.

Bộ dạng này, hoàn toàn khiến cho người đàn ông không kìm được.

Ma Vương hôn bảo bối trong ngực một cái.

"Sao vậy, sao nàng không tìm người yêu của nàng?" Hắc cổ ý nói.

Cố Thịnh Nhân chủ động đưa môi thơm lên an ủi người yêu: "Chàng chính là người ta yêu."

Cảm nhận được thứ cứng rắn quen thuộc trên môi, Cố Thịnh Nhân khẽ cười trộm, vẻ mặt lại không hiện gì.

Người đàn ông này, vẫn luôn đối xử thận trọng với cô như thế. Cho dù sau khi xác nhận quan hệ ở hai thế giới trước, có nhìn nhận cực khổ đi nữa thì trước khi kết hôn, anh sẽ không chạm vào cô.

Bởi vì người đàn ông đó từng nói với cô: "Nàng là bảo vật quý giá nhất thế giới này, ta không thể có nàng qua loa như vậy."

Ma Vương hôn lên tóc cô, bỗng nhiên nói: "Nàng cảm nhận thay đổi của cơ thể đi."

Cố Thịnh Nhân làm theo.

"Chuyện này... Ta lại đột phá đến Kiếm Thánh rồi!" Cô thấy có chút không dám tin, đây chính là Kiếm Thánh, một sức mạnh đứng đầu đế quốc!

Ma Vương vừa cười vừa nói: "Một khi ta tái tạo cơ thể, thực lực trở lại đỉnh cao, dưới tác dụng của khế ước cộng sinh, dù nàng có thể đột phá đến tận cảnh giới Kiếm Thánh cũng không có gì kỳ lạ. Nếu như không phải tuổi nàng còn nhỏ, không có cách nào chấp nhận đột phá lần nữa, chắc chắn không chỉ như vậy." Trong lời nói đều là tiếc nuối.

Cố Thịnh Nhân dở khóc dở cười: "Mười sáu tuổi đã là cường giả Kiếm Thánh, làm người không thể không biết đủ được."

Ma Vương nghĩ lại cũng đúng, có mình luôn ở bên nàng, cảnh giới Kiếm Thánh cũng đã đủ rồi.

"Đúng rồi, đây là đâu?" Lúc này Cố Thịnh Nhân mới bỗng phát hiện mình ở một nơi xa lạ.

"Đây là nơi ở của tộc Tinh Linh." Ma Vương đáp.

Cố Thịnh Nhân nhìn qua thấy rất ngạc nhiên, nơi này bố trí kém xa phủ Công Tước tráng lệ, nhưng là bàn về tinh xảo, phủ Công Tước không bằng.

"Đi, ta dẫn nàng đi tới lãnh địa Tinh Linh nhìn chút." Ma Vương nắm tay Cố Thịnh Nhân đi ra ngoài.

Tinh Linh xứng đáng là một chục tộc được tự nhiên chăm sóc, trên đường đi Cố Thịnh Nhân nhìn thấy Tinh Linh, bất kể già trẻ nam nữ, đặt ở thế giới con người, đều là mỹ nhân khó gặp.

Chẳng qua Cố Thịnh Nhân luôn cảm thấy rất kỳ lạ, những Tinh Linh này nhìn thấy hai người, đều mang vẻ mặt sùng bái kính sợ.

Cô cũng không hề tự luyện những tâm trạng này là bởi vì mình.

Cô nói nghi ngờ của mình ra.

Ma Vương trả lời qua loa: "Cái này ư, ta chỉ nói với họ tin tức của cây sinh mệnh. Nàng biết đấy, sống lâu một chút, biết nhiều vài thứ hơn những người khác."

Hắn che giấu chuyện mình gặp phải ở tuổi sinh mệnh. Không phải cố ý giấu diếm, mà đến cả hắn cũng không có cách nào giải thích được tình cảnh đó.

Cố Thịnh Nhân khẽ cười với câu trả lời của Ma Vương.

Nhưng cô cũng hiểu vì sao tộc Tinh Linh có ý tốt với họ như thế, cây sinh mệnh là cây thần của tộc Tinh Linh.

Nghe nói, mỗi một Tinh Linh đều được sinh ra từ cây sinh mệnh, mà lúc Tinh Linh chết, linh hồn được cây sinh mệnh mang đi, chờ tới lần ra đời tiếp theo.

Cây sinh mệnh của tộc Tinh Linh bỗng nhiên biến mất từ mấy ngàn năm trước, cái này cũng khiến mấy ngàn năm nay tộc Tinh Linh không có sinh mệnh mới được sinh ra.

Cho dù tuổi thọ Tinh Linh rất dài, mấy ngàn năm cũng không tính là thời gian dài nhưng không thể phủ nhận, tộc Tinh Linh không có được người mới, cuối cùng sẽ bị diệt vong vào ngày nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (25)

Gần đây phủ công tước Hoa Hồng Trắng có một sự kiện lớn náo nhiệt.

"Người nghe gì chưa? Điện hạ tu luyện về mang theo một người đàn ông về cùng."

"Đương nhiên, ta còn chứng kiến, chắc chắn, nhìn bộ dạng thì cũng tốt, rất xứng với điện hạ của chúng ta."

"Không biết có thân phận gì, dù sao điện hạ chúng ta cũng là Công tước đời tiếp theo của Hoa Hồng Trắng..."

Con gái ra ngoài tu luyện một chuyến trở về mang theo người yêu. Dù tâm lý Công tước Richard rất mạnh, thế nhưng khi nghe thấy tin tức này cũng cảm thấy có chút hoang mang.

Ngược lại Công tước thấy rất hài lòng đối với người đàn ông mà con gái mang về.

Bộ dạng Ma Vương anh tuấn, miệng lưỡi trơn chu, chưa tới một ngày đã dỗ Công tước phu nhân thấy hắn là cười híp mắt.

Ma Vương hiểu lòng người nhất, biết hành văn gì đối với người này.

Hắn nhận được yêu thích của Công tước phu nhân chỉ chưa tới nửa ngày. Mà thu được chấp nhận của Công tước đại nhân, càng tốn thời gian ít hơn.

Quá trình rất đơn giản. Hắn và Công tước Richard đánh một trận võ trong phủ công tước.

Thu được chấp nhận của vợ chồng Công tước khiến Ma Vương không thể thả lỏng, hắn không thể đi theo bảo bối trong phủ công tước.

Dù Cố Thịnh Nhân không thèm để ý, thế nhưng chắc chắn sẽ có các loại tin đồn truyền ra. Hắn không nỡ để cho bảo bối nhận phải uất ức.

Thế là nửa tháng sau, hoàng đế của đế quốc Carter vui vẻ đặc ý tuyên bố với chúng thần là đế quốc lại có thêm một cường giả Kiếm Thánh, cũng tự mình trao tặng cho hắn tước vị bá tước.

Lúc những gia tộc đối thủ của Hoa Hồng Trắng đang cười nhạo ánh mắt chọn lựa bạn đời của người thừa kế bọn họ, Ma Vương đã dùng hành động thực tế để nói cho bọn họ biết cái gì là về vào mặt.

Những ngày sau đó là thời gian điện hạ của thành Roman và bá tước Normand mới xưng vị đầm ấm. Ra ngoài xem một ca kịch, lúc người lo đăng ngang đầu là có thể nhìn thấy Roman điện hạ ngồi yên một chỗ, còn bá tước Normand thì đang cẩn thận nhặt thứ mà nàng không thích trong đồ ăn ra.

Trong dạ tiệc cung đình, chỉ cần có đàn ông xuất hiện ở bên cạnh điện hạ Roman, bá tước Normand sẽ xuất hiện bên cạnh vị hôn thê ngay lập tức, vươn tay ôm lấy eo nàng với tính chiếm hữu, để thể hiện chủ quyền công khai.

Người nói xem điện hạ có cảm thấy không vui không? Nhìn mà xem, cái cô gái đang cười với vẻ mặt ngọt ngào kia là ai?

Ở trong vương đô người ta thường xuyên nhìn thấy điện hạ và bá tước tản bộ cùng nhau trên đường, bởi vì điện hạ không thích tới đó theo, là bá tước cao quý và là cường giả Kiếm Thánh, bá tước Normand phải chịu một nhọc khi sách theo đồ chơi mà điện hạ thấy thích trên đường.

Cái này trực tiếp khiến cho các nàng tiểu thư chưa lập gia đình ở trong vương đô chọn bá tước Normand làm tiêu chuẩn chọn chồng, khiến cho quý tộc vương đô sinh ra một đám gái ế lớn tuổi.

Mà các phu nhân đã kết hôn, cũng sẽ phàn nàn với chồng của mình, bá tước Normand thân mật chu đáo với vị hôn thê của mình thế nào, đều là phụ nữ, vì sao chênh lệch lớn vậy.

Đoạn chuyện bịa này, bị các nhà sử học sau này gọi là "hiệu ứng bá tước Normand".

Bây giờ Eve đã là một tiểu đội trưởng cận vệ riêng trong phủ công tước.

Nàng thấy hai người điện hạ và bá tước ở chung, đôi khi cũng sẽ ảo tưởng, nếu lúc trước cứ giữ bá tước lại bên cạnh mình, như người bây giờ đứng bên ngẫu ấy có thể là mình hay không?

"Đội trưởng!" Eve quay đầu lại, là một vệ binh dưới quyền của mình, nghe nói cũng xuất thân quý tộc nhỏ, trong nhà cũng có một người được tước vị.

Eve nhìn hấn ta nghi ngờ.

Về mặt vệ binh đồ bưng, nửa ngày mới nói ra lời: "Buổi tối ngày mai gia tộc chúng tôi có một bữa tiệc đốt lửa, ngài muốn tham gia cùng tôi hay không?"

Eve nhìn hấn ta nghiêm túc, bỗng cười nói: "Được."

Nàng cũng cần phải đi tìm hạnh phúc của mình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (26)

Công tước Veronica · Roman đời thứ mười một của Hoa Hồng Trắng, chắc chắn cuộc đời nàng là huy hoàng và vinh dự nhất.

Nàng có thiên phú lật trời. Mười sáu tuổi năm tăng cấp thành công lên thành cường giả Kiếm Thánh, cái kỷ lục này, dù sau khi nàng đã chết vạn năm, sau khi đế quốc Carter bị chôn vùi trong lịch sử bụi bặm, cũng không có bất kỳ ai tài giỏi hơn.

Nàng bách chiến bách thắng. Nàng dẫn quân đoàn Hoa Hồng Trắng của đế quốc Carter đánh đâu thắng đó, khi nàng còn sống, làm cho bản đồ của đế quốc Carter lớn ra gấp đôi, nàng được hoàng đế bệ hạ sắc phong Công tước về vang, trên quyền trượng của nàng có khắc hai cái tước vị tôn quý nhất của đế quốc.

Nàng có được đôi mắt như ngọc. Ngài Eve · Heather được người sau gọi thiên tài Kiếm Thánh cũng đã được nàng phát hiện ra trong thời kỳ sa sút, sau đó đưa nàng ta tới gia tộc Roman, mở ra hành trình huy hoàng cả đời cho ngài Heather.

Nàng có dung mạo nghiêng thành. Sách lịch sử có ghi chép, điện hạ Veronica là thần hóa thân trên thế gian, là sử giả quang minh, bất kỳ một ai thấy nàng đều sẽ bị dung mạo khí chất của nàng thu phục. Lúc nàng trên ngai vị, người theo đuổi có thể xếp hàng từ phủ công tước tới ngoài cửa thành vương đô.

Nhưng mà chuyện mọi người nói say xưa nhất, vẫn là tình yêu không đổi của nữ Công tước và người chồng bá tước Normand của nàng.

Bá tước Normand có lai lịch bí ẩn, lần đầu tiên xuất hiện trước mắt công chúng cũng là người yêu của Công tước, cường giả Kiếm Thánh.

Từ khi hai người ở cùng với nhau thì chưa từng tách ra, cho dù du ngoạn, đi sứ, hay là chiến tranh, có vị trí Công tước Hoa Hồng Trắng, đều sẽ có bóng dáng bá tước Normand xuất hiện.

Nghe nói hai người còn ký kết khế ước cộng sinh, sinh cùng sinh, chết cùng chết. Tình yêu của hai người đã được đời sau viết ra vô số truyện ký đã sử, lưu truyền rộng rãi.

Thế giới này Cố Thịnh Nhân sống rất hạnh phúc, lúc sắp rời đi, nàng đã có cảm giác.

Cô đã không còn trẻ nữa, cầm tay chồng mình rồi cười ngọt ngào: "Ta đi trước một bước, kiếp sau, chàng nhớ phải tới tìm ta."

Áo đen tóc đen, gương mặt của người đàn ông vẫn anh tuấn như cũ, nhìn người vợ nhắm mắt ngủ yên trên giường, khẽ cúi người hôn lên môi cô.

Đứa ngọc, nàng quên chúng ta có khế ước ư? Nàng không cần đi trước một bước, ta đi theo sau nàng.

Cố Thịnh Nhân mỉm cười mở mắt trong không gian.

Cô không có thu lại nụ cười trên khóe miệng, nói với hệ thống trước mặt: "Tôi không có bất cứ vấn đề gì, cũng không cần nghỉ ngơi, chúng ta có thể bắt đầu nhiệm vụ tiếp theo."

Cô rất chắc chắn, người yêu của mình đang chờ mình ở một thế giới khác, nên không muốn ở lại nơi không có anh quá lâu.

Hệ thống cũng lần đầu tiên gặp được kí chủ không thèm chờ đợi mà muốn làm nhiệm vụ thế.

Nhưng mà chỉ cần kí chủ quyết hoàn thành nhiệm vụ thì cũng có lợi, làm hệ thống, nó không có quyền lực can thiệp.

"Sau đây là một thế giới tu tiên, xin kí chủ chú ý kiểm tra và nhận tin tức thế giới."

Mắt Cố Thịnh Nhân tối sầm lại, sau khi quen thuộc cảm giác hôn mê, cô phát hiện mình đang quỳ gối trong một đại điện.

Cô cúi đầu nhìn tay của mình, nhỏ gầy và mềm mại, rõ ràng là tay của một đứa trẻ.

Trong đại điện có trăm đứa trẻ đang quỳ không khác Cố Thịnh Nhân lắm, nhìn tuổi thì cũng chỉ tầm bảy tám tuổi.

"Hôm nay các ngươi có thể vào được điện này, chính là đệ tử của phái Tinh La Liễm ta. Nhưng mà có thể đi vào điện này, có thể chứng minh căn cốt của các ngươi thích hợp tu hành, mà tu kiếm, quan trọng nhất chính là bọn Kiếm Tâm trong lòng các ngươi. Bây giờ, bắt đầu kiểm tra Kiếm Tâm."

"Đang cấp Kiếm Tâm, quyết định cuối cùng các ngươi có thể đi được bao xa trên con đường tu kiếm này."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (1)

Cố Thịnh Nhân lặng lẽ quỳ trong đại điện, vẻ mặt trầm tĩnh, không hề giống với vẻ mặt một đứa trẻ.

Từng hải tử đi về phía trước, đứng ở một chỗ riêng biệt.

Cố Thịnh Nhân biết đó là một trận pháp đặc biệt, sau khi người đứng vào đó sẽ cho thấy những phản ứng khác nhau.

"Lâm Ý Sinh, ngũ hành thuộc hành mộc, kiếm tâm cấp ba! Nhập ngoại môn." Bên trong trận pháp xuất hiện những tia sáng màu xanh lục, trường lão đứng bên cạnh báo cấp bậc kiếm tâm của hắn.

"Lam Ánh Nguyệt, ngũ hành thuộc hành thủy, kiếm tâm cấp năm! Nhập nội môn."

Cố Thịnh Nhân yên lặng lắng nghe vị trường lão kia báo từng con số.

Trong thế giới này lấy kiếm tâm vì tôn, kiếm tâm sẽ quyết định một người có thể trở thành một kiếm khách hay không. Đồng thời cũng phán đoán một kiếm khách có thể đi được bao xa trên con đường kiếm đạo.

Kiếm tâm có ba cấp.

Kiếm tâm hạ đẳng là kiếm tâm cấp một hai ba, kiếm tâm trung đẳng là kiếm tâm cấp bốn năm sáu, kiếm tâm thượng đẳng là kiếm tâm cấp bảy tám chín.

Cấp bậc kiếm tâm càng cao chứng minh thiên phú trên con đường kiếm đạo càng cao và độ phù hợp với bản mệnh của kiếm cũng càng cao.

Cấp bậc kiếm khách chia làm kiếm giả, kiếm khách, kiếm sư, kiếm vương, kiếm tôn, kiếm tông và nghe nói trong truyền thuyết có kiếm thánh có thể chém cả trời đất.

Mặc dù trong đại thế giới Thiên Lan này lấy kiếm vì tôn, nhưng người có kiếm tâm mà có thể trở thành một kiếm khách thật sự vô cùng hiếm có.

Kiếm phái Tinh La là môn phái kiếm tu lớn nhất đại thế giới Thiên Lan, tiêu chuẩn lựa chọn đệ tử đương nhiên cao hơn các môn phái khác rất nhiều.

Lúc này trong đại điện có trên trăm hải đồng, đều đã trải qua kiểm tra sơ bộ, tất cả đều có kiếm tâm.

Lúc này, cách Cố Thịnh Nhân không xa có một nữ đồng đứng lên.

Nàng ta thu hút sự chú ý của Cố Thịnh Nhân, nữ đồng này là nhiệm vụ của Cố Thịnh Nhân trong thế giới này.

Bạch Hinh Nhã, ra đời trong một gia tộc bậc trung của đại thế giới Thiên Lan, mẫu thân là tiểu thiếp của gia chủ gia tộc đó, nhưng luôn được yêu thương chiều chuộng nên từ nhỏ Bạch Hinh Nhã luôn sống trong nhung lụa.

Lần nàng ta chịu đả kích lớn nhất, theo dự đoán chính là lần thu nhận tân đệ tử của kiếm phái Tinh La lần này.

“Bạch Hinh Nhã, ngũ hành thuộc thủy, kiếm tâm cấp một, nhập ngoại môn.”

Bạch Hinh Nhã tròn tròn mắt ngạc nhiên, dường như không thể ngờ được rằng kiếm tâm của mình lại chỉ là cấp một.

Nàng ta có vẻ hơi bối rối, đôi mắt to tròn như sắp khóc, nhìn vô cùng đáng yêu.

Vị trưởng lão bên cạnh hình như rất ít khi gặp phải những tình huống như thế này, nhìn thấy bộ dạng của Bạch Hinh Nhã, vị trưởng lão mặc dù luôn nghiêm khắc cũng nhẹ nhàng dỗ dành: “Người đừng để ý quá mức, chỉ cần nỗ lực tu luyện thì kiếm tâm cấp thấp cũng có thể trở thành cường giả kiếm khách.”

Cố Thịnh Nhân thấy hơi kỳ lạ, cô nghi ngờ nói: “Tính tiết của câu chuyện ta đã biết, Bạch Hinh Nhã kia tố chất rất bình thường, dung mạo cũng không phải là đẹp tuyệt trần, tại sao có biết bao nhiêu nam nhân lại cam tâm tình nguyện làm tất cả để nàng ta vui vẻ? Hơn nữa, cho dù người lạnh lùng đến mức nào cũng không thể độc ác tàn nhẫn trước mặt nàng ta?”

Hệ thống im lặng một chút rồi đáp: “Vật chủ, có lẽ cô không biết, trong thế giới này có một thứ gọi là Bạch Liên Hoa quang hoàn.”

Cố Thịnh Nhân còn chưa kịp cập nhật Bạch Liên Hoa quang hoàn là thứ gì thì chợt nghe thấy tên của mình.

“Cố Duy Tâm.”

Cô chậm rãi đứng lên, sắc mặt bình tĩnh đi vào giữa trận pháp.

Vị trưởng lão phụ trách kiểm tra tò mò liếc nhìn nàng, những hài tử đến đây thường là bảy tám tuổi, khi bước vào kiểm tra thì sẽ lo lắng không yên hoặc nóng lòng muốn thử, dường như vẻ mặt bình tĩnh của Cố Thịnh Nhân rất hiếm gặp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (2)

Cố Thịnh Nhân không để ý vị trưởng lão kia đang nghĩ gì, tên gọi của cơ thể này là Cố Duy Tâm, chính là con cháu dòng chính của đại gia tộc lớn nhất đại thế giới Thiên Lan, con cháu đại gia tộc thường trưởng thành sớm hơn người ngoài, sự bình tĩnh của cô cũng không khiến người khác nghi ngờ.

Hơn nữa, tư chất của Cố Duy Tâm không ai có thể biết rõ bằng Cố Thịnh Nhân.

“Băng tâm ngưng triệt, từ trước đến nay chưa bao giờ có. Băng phách kiếm tâm cấp mười!” Vị trưởng lão vừa dứt lời, ngoài những ấu đồng còn chưa hiểu chuyện thì ánh mắt của tất cả mọi người trong đại điện đều hướng về Cố Thịnh Nhân.

Ngoài ra còn có các thần thức cường đại từ kiếm phái Tinh La giáng xuống cũng chú ý đến Cố Thịnh Nhân.

Vị trưởng lão chịu trách nhiệm kiểm tra cho Cố Thịnh Nhân dường như vô cùng kích động, ông ta rất muốn cười nhưng khuôn mặt bao nhiêu năm nay không có chút biểu cảm lúc này trở nên gượng gạo.

Ông ta không nói rõ Cố Thịnh Nhân được phân đi đâu, mà bảo nàng ở ngoài đợi một mình.

Sắc mặt Cố Thịnh Nhân vẫn bình tĩnh như cũ, đứng sang một bên.

Vị trưởng lão nhìn thấy dáng vẻ của nàng, trong lòng thầm nghĩ nữ đồng có kiếm tâm cấp mười như vậy đại biểu cho cái gì, nếu không sao có thể có thần thái bình tĩnh thế kia?

Cố Thịnh Nhân sao lại không biết?

Kiểm tâm có tổng cộng mười cấp, cấp mười là cấp cao nhất của kiểm tâm, cơ thể này rất có tư chất, hơn nữa đó lại là kiểm tâm cấp mười từ trước đến nay chưa từng có, lại còn là băng phách kiểm tâm vô cùng hiếm gặp.

Nếu dựa theo phân chia của ngũ hành thì băng phách kiểm tâm có lẽ thuộc hành thủy, nhưng do hành thủy thay đổi mà thành. Kiểm tâm dĩ thường không những có thể khiến khả năng công kích của kiếm khách càng mạnh, càng khó gặp hơn là một số ngũ hành có tính chất đặc biệt.

Ví dụ như băng phách kiểm tâm, tu luyện đến cấp cao nhất, vừa có kiếm ý thì đã có thể đóng băng vạn dặm.

Mà sức mạnh của băng phách kiểm tâm không chỉ có như vậy, đặc điểm lớn nhất của nó là băng tâm ngưng trệ, không bị nhiễm bụi trần.

Nói cách khác, con đường kiếm đạo của Cổ Duy Tâm sẽ không chịu sự quấy nhiễu của tâm ma.

Trở ngại lớn nhất của kiếm tu là tâm ma.

Chỉ sợ đã có viên trân châu là Cổ Thịnh Nhân ở phía trước thì ánh hào quang của mọi người ở phía sau đều bị lu mờ, cho dù trong số những đệ tử đằng sau có xuất hiện những người có kiểm tâm cấp cao thiên phú bẩm sinh thì các trưởng lão của kiếm phái Tinh La vẫn đem mọi sự chú ý đặt lên người Cổ Thịnh Nhân.

Nếu không có nàng, những kiếm khách có kiểm tâm cấp cao bình thường, thông qua nỗ lực tu luyện cũng có thể trở thành kiếm hoàng hoặc trở thành kiếm tôn, thậm chí trở thành kiếm tông.

Nhưng nếu muốn trở thành kiếm thánh cường giả cần phải có điều kiện là phải có kiểm tâm cấp mười.

Kiểm hoàng cường giả, kiếm tôn cường giả, thậm chí kiếm tông cường giả, kiếm phái Tinh La đều không hề ít.

Song kiếm thánh cường giả, cho dù ở trong kiếm phái Tinh La cũng chỉ có hai người, trong đó có một người sống rất lâu, sớm đã bế quan nhiều năm không quan tâm đến thế sự. Chỉ có những trưởng lão cao cấp ở trong kiếm phái mới biết vị Thái Thượng trưởng lão này đã như ngọn đèn sắp cạn dầu.

Chính vì vậy hiện tại kiếm phái Tinh La đang rất cần tìm một vị kiếm thánh cường giả mới để củng cố địa vị của mình.

Cổ Thịnh Nhân đứng giữa các vị trưởng lão, thấy trên một trăm đệ tử đã được phân vào các môn hạ khác nhau, những người có kiểm tâm cấp cao đều được các vị trưởng lão đứng đầu môn hạ thu nhận làm đệ tử chân truyền. Cuối cùng chỉ còn lại một người.

Nàng đứng im lặng, không nói chuyện, trong mắt người khác chính là phong thái của một tông sư bất động bẩm sinh.

Trên thực tế, Cổ Thịnh Nhân chỉ đang cập nhật thông tin về Bạch Liên Hoa quang hoàn mà hệ thống truyền đến mà thôi.

“Quả nhiên là... cường đại!” Cổ Thịnh Nhân vô cùng kinh ngạc, chẳng trách với tư chất như của cơ thể này lại bại ở trong tay của Bạch Hình Nhã.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (3)

Trong đầu của Cổ Thịnh Nhân vang lên giọng nói của hệ thống: “... Cái gọi là Bạch Liên Hoa quang hoàn, bất cứ người nào bị ánh sáng của quang hoàn này chiếu vào người đều sẽ mất năng lực phán đoán, trong đầu sẽ tô điểm đẹp đẽ cho người có quang hoàn...”

Cơ thể Cổ Duy Tâm trước kia, không cần phải nói, bất luận ở phương diện nào đều có thể nói là vô cùng hoàn mỹ.

Gia thế không cần phải nói đến, đại gia tộc Cổ thị là gia tộc lớn nhất của đại thế giới Thiên Lan, thiên phú cũng không cần phải nói, băng tâm kiếm phách cấp mười, có tư chất sẽ trở thành kiếm thánh cường giả, các tình tiết trong câu chuyện ban đầu miêu tả: nàng đứng đó, tựa như băng tuyết trong trời lạnh lùng không chút tỳ vết ở trên đỉnh núi thánh phía đông bắc, ánh mắt trong như nước mùa thu cốt cách như ngọc. Nếu nàng khẽ cười thì giống như gió mùa xuân, băng tuyết tiêu tan, trăm hoa đua nở, rung động lòng người.

Nhưng một nữ tử hoàn mỹ như vậy, nam nhân lần đầu tiên nàng thích sau khi nhìn thấy Bạch Hình Nhã liền quyết tâm vứt bỏ nàng.

Càng đau đớn hơn là khi Bạch Hình Nhã bị trúng hỏa độc hôn mê nguy hiểm đến tính mạng, nam nhân kia không biết từ đâu mà biết được thông tin lấy máu ở đâu tìm người có băng phách kiểm tâm có thể giải được hỏa độc, y vào niềm tin của Cổ Duy Tâm mà hạ được nàng, cưỡng ép lấy máu ở đầu tim nàng.

Cổ Duy Tâm đáng thương vì sức mạnh bị suy giảm, lại gặp phải yêu tộc đến quấy nhiễu nên mất đi tính mạng.

Ta không giết người nhưng vì người mà ta chết. Thế mà nam nhân kia không hề để ý đến nghiệp chướng mình đã tạo ra, chỉ quan tâm đến chuyện tình yêu giữa mình và Bạch Hinh Nhã. Bạch Hinh Nhã cũng không hỏi một tiếng rằng độc của nàng ta được giải như thế nào, yên tâm thoải mái ở cùng nam nhân kia.

Cổ Thịnh Nhân cười lạnh: Hòa độc ngoài dùng máu ở đầu tim của người có băng phách kiếm tâm để giải thì không còn cách nào khác, cả đại thế giới Thiên Lan chỉ duy nhất có Cổ Duy Tâm là băng phách kiếm tâm, nói Bạch Hinh Nhã không biết là ai cứu nàng ta căn bản không có khả năng.

Có thể là nàng ta cố tình không để ý đến chuyện này, từ trước đến giờ đều không hỏi han, thậm chí khi biết tin Cổ Duy Tâm chết cũng không hề nghi ngờ.

Quả thật là một đóa bạch liên hoa quá trong sáng thuần khiết.

Trong khi Cổ Thịnh Nhân còn đang thất thần thì các vị trưởng lão trong đại điện đang tranh luận xem ai có thể thu nhận Cổ Thịnh Nhân làm đệ tử.

Vạn năm mới gặp được một kiếm tâm cấp mười nên ai lại không muốn thu nhận làm đệ tử cơ chứ?

Nhưng bọn họ còn chưa tranh luận xong thì đã có một thông tin đến từ ngọn núi thần bí xa xôi nhất của kiếm phái Tinh La chấm dứt cuộc tranh luận này.

Vị lão tổ đã bế quan nhiều năm, sớm không quan tâm đến thế sự lại xuất quan, nói rõ muốn thu nhận Cổ Thịnh Nhân làm đệ tử.

Vị lão tổ đã nói thế thì các vị trưởng lão còn lại đương nhiên không dám có bất cứ ý kiến gì, Hà chương giáo kiếm phái Tinh La đã đích thân đưa Cổ Thịnh Nhân đến núi Lăng Tiêu, nơi ở của vị lão tổ.

Cổ Thịnh Nhân hơi ngạc nhiên, câu chuyện ban đầu không hề có chi tiết này, theo tình tiết câu chuyện ban đầu thì cuối cùng Cổ Duy Tâm được chương giáo Tinh Hà chân nhân thu nhận làm đệ tử, trở thành đồ đệ đầu tiên của chương giáo kiếm phái Tinh La.

Nếu cô trở thành đồ đệ của vị lão tổ nhiều năm bế quan kia thì chẳng phải thân phận còn lớn hơn các vị chương giáo sao?

Cổ Thịnh Nhân âm thầm do dự, nghĩ đến ma vương của thế giới trước, trong lòng chợt suy đoán: Hay là, vị lão tổ trong truyền thuyết chính là người yêu của cô?

Nếu nghĩ như vậy thì tình tiết không đúng so với câu chuyện ban đầu đã có thể giải thích.

Trong lòng Cổ Thịnh Nhân không tránh khỏi có một chút mong chờ.

Núi Lăng Tiêu là hơi hẻo lánh xa xôi nhất của kiếm phái Tinh La, bình thường rất hiếm có người đến quấy rầy, nơi ở của lão tổ ngay ở trên đỉnh núi.

Đề tỏ lòng thành kính đối với vị lão tổ kia, Tinh Hà chân nhân đưa Cổ Thịnh Nhân từng bước leo lên đỉnh núi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (4)

Núi Lăng Tiêu có vách núi dựng đứng, khoảng cách từ chân núi lên đến đỉnh núi không hề ngắn.

Chỉ có điều vừa đi đến giữa sườn núi, Cổ Thịnh Nhân đã thấy không chịu nổi.

Mặc dù cô có tư chất nghịch thiên nhưng hiện nay cũng chỉ là một đứa bé tám tuổi mà thôi, quãng đường như vậy đối với cô mà nói là quá xa.

Nhưng cô cũng không có bất cứ lười biếng và lời ca than nào.

Tinh Hà chân nhân thấy sắc mặt của nữ đồng nhỏ bé vẫn rất bình tĩnh, không hề than vãn một tiếng nào mà vẫn cùng mình đi lên đỉnh núi, cho dù trán đầy mồ hôi nhưng Cổ Duy Tâm cũng không kêu ca và không yêu cầu nghỉ ngơi.

Tinh Hà chân nhân thầm khen ngợi, tư chất nghịch thiên, tích cách kiên cường, nữ đồng này thật sự là hạt giống kiếm tu trời sinh.

Đúng lúc đó, phía chân trời xa xa truyền đến tiếng kêu của tiên hạc.

Cổ Thịnh Nhân ngẩng đầu liền nhìn thấy một con bạch hạc đáng yêu vô cùng đẹp đẽ nhanh chóng hạ xuống.

Ngay tại lúc đó, một giọng nói lạnh như băng từ trên người tiên hạc vang lên: “Lên đây.”

Cố Thịnh Nhân còn đang tò mò nhìn tiên hạc thì Tinh Hà chân nhân đã cung kính hành lễ: “Kính cẩn tuân theo lệnh của thái sư tổ.”

Nói xong, ông ta nắm lấy tay Cố Thịnh Nhân nhẹ nhàng bay lên ngồi xuống lưng bạch hạc.

Bạch hạc kêu lên một tiếng rồi giang đôi cánh, bay về phía đỉnh núi.

Hai người đứng ở đỉnh núi, bạch hạc vừa chở hai người chọt lóe sáng, hóa thành một con hạc giấy nhẹ nhàng bay bổng, biến mất không còn thấy đâu nữa.

Cố Thịnh Nhân: “... Thế giới tu tiên đúng là vô cùng kỳ diệu.”

Lúc này, Tinh Hà trưởng lão đứng bên cạnh Cố Thịnh Nhân đột nhiên biến sắc, vẻ mặt bỗng trở nên kính cẩn.

Sau một lúc lâu, Tinh Hà trưởng lão đột nhiên quay người nói với Cố Thịnh Nhân: “Thái sư tổ bế quan nhiều năm, không muốn gặp người lạ, lần này ta không thể cùng con đi vào gặp thái sư tổ.” Ông ta nói động phủ của vị thái sư tổ cho Cố Thịnh Nhân rồi rời đi.

Cố Thịnh Nhân: “...”

Nếu quả thật là Cố Duy Tâm tám tuổi, lúc này chắc hẳn đang rất lo lắng và sợ hãi?

Cố Thịnh Nhân đi về phía động phủ mà Tinh Hà chân nhân chỉ.

Không hề nghi ngờ, nhận được sự cho phép của chủ nhân động phủ, cơ quan đáng sợ được thiết lập để ngăn cản không cho người lạ vào động không hề có bất cứ phản ứng nào.

Cố Thịnh Nhân vừa đi vừa âm thầm quan sát cảnh tượng xung quanh.

Nếu không phải Tinh Hà chân nhân đích thân chỉ đường thì cô căn bản không thể tưởng tượng được nơi này lại có người ở: cả động không trang trí gì cả, bốn mặt đều là đá nhẵn bóng, có mấy chiếc đệm cỏ sơ sài đặt trên mặt đất, bên phải có một gian phòng đá diện tích rất lớn, trên đất đều là vết kiếm, Cố Thịnh Nhân vừa liếc mắt lập tức cảm thấy đôi mắt như bị kim châm, đầu óc cũng đau buốt vô cùng.

Cô nhất thời không kìm nén được nỗi đau liền kêu lên, mồ hôi lạnh chảy xuống như mưa.

“Tinh tâm.” Giọng nói lạnh như băng giống lúc trước ở trên người bạch hạc vang lên, ngay lúc đó, có một bàn tay đặt lên đầu của Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân cảm thấy có một luồng khí mát rượi tỏa ra từ bàn tay đang đặt trên đầu mình, những đau đớn lúc trước dần dần biến mất theo theo luồng khí mát rượi kia.

Cô mở mắt, nhìn thấy lúc này đối diện với mình là một nam nhân trước cùng cao lớn.

Lọt vào tầm mắt của cô là một cái đầu có mái tóc dài, trắng như tuyết, dài đến mắt cá chân.

Mà dưới mái tóc dài kia lại là một khuôn mặt trẻ trung khác thường.

Cố Thịnh Nhân lần đầu tiên nhìn thấy một người như vậy, ông có khuôn mặt của người chỉ khoảng hai mươi tuổi, nhưng ánh mắt lại như người đã một trăm tuổi.

Đương nhiên, số tuổi thật của ông không chỉ dừng lại ở con số này.

Người này lạnh như băng, cúi người nói với Cố Thịnh Nhân: “Con có nguyện bái ta làm thầy không?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (5)

Cố Thịnh Nhân hơi hoảng hốt, so với Cố Duy Tâm thì người này mới chính là được điêu khắc từ băng tuyết?

Cô nghiêm túc lùi lại đằng sau một bước, hướng về phía nam nhân áo trắng hành đại lễ: “Đệ tử Cố Duy Tâm, bái kiến sư tôn.”

Ánh mắt của nam nhân áo trắng nhu hòa trong chốc lát rồi gắt đầu nhìn Cố Thịnh Nhân: “Được, con hãy nhớ kỹ, ta hiệu là Lăng Tiêu, con là đệ tử đầu tiên, cũng sẽ là đệ tử cuối cùng của ta.”

Từ đó về sau Cố Thịnh Nhân ở lại núi Lăng Tiêu.

Thời gian càng lâu, cô càng phát hiện sư phụ Lăng Tiêu này của mình thật sự không giống người phàm trần.

Ngoài việc dạy dỗ Cố Thịnh Nhân, ông chưa bao giờ ra ngoài giao lưu với người khác, không cần ăn uống, thậm chí núi Lăng Tiêu này, trước khi Cố Thịnh Nhân đến thì đã hàng nghìn năm không cho phép người ngoài đặt chân vào.

Thật khó có thể tưởng tượng, người này đã sống những ngày tháng như thế nào, ông không cảm thấy nhàm chán sao?

Sau khi ở núi Lăng Tiêu nửa năm, cuối cùng Cố Thịnh Nhân cũng hỏi vấn đề này.

Lăng Tiêu tôn giả hơi giật mình, ông là một sư tôn tốt nên sẽ cố gắng trả lời câu hỏi của đồ đệ.

Nhìn đôi mắt trong veo của đệ tử, Lăng Tiêu tôn giả nhíu mày, nghiêm túc suy nghĩ một lát rồi trả lời:

“Nhàm chán sao? Con đường kiếm đạo kiến thức uyên thâm, ta chỉ sợ nỗ lực cả đời cũng không thể tìm ra được những đạo lý đúng đắn, sao lại nhàm chán?”

Cố Thịnh Nhân im lặng.

Tất cả mọi người đều nói thái thúc tổ núi Lăng Tiêu trong trời xanh lạnh lùng như tuyết, không có nhân tình, là người có trái tim lạnh lùng vô tình bẩm sinh, cũng là kiếm tu trời sinh.

Cố Thịnh Nhân nghĩ không phải là ông có trái tim lạnh lùng vô tình mà là tất cả tâm tư tình cảm của ông đều đã giao cho con đường kiếm đạo.

Nếu không phải biết bản thân mình sắp gặp đại nạn, cần bồi dưỡng một tâm kiếm thánh cường giả vì kiếm phái Tinh La, Cố Thịnh Nhân có thể khẳng định ông tuyệt đối không thu nhận cô làm đệ tử.

Lăng Tiêu tôn giả thấy tiểu đồ đệ của mình cúi đầu không nói lời nào, đáng về suy tư, đột nhiên hỏi:

“Duy tâm cảm thấy nhàm chán sao?” Ông suy nghĩ một lát liền nhớ ra tiểu hài tử tuổi này thật sự rất thích náo nhiệt, ông từ nhỏ tính tình lầm lì không thích tiếp xúc qua lại với người khác nhưng lại quên mất rằng đồ đệ mình chưa chắc đã như vậy.

Cố Thịnh Nhân bị hỏi như thế liền thấy sững sốt, quả thật nửa năm nay cô không giao lưu với người khác nhưng cũng không hề cảm thấy khó chịu, Lăng Tiêu tôn giả là một sư phụ rất tốt, ông có thể dùng cách đơn giản nhất để truyền đạt cho đệ tử những kiến thức của bản thân mình đối với kiếm đạo, Cố Thịnh Nhân đã thu được những lợi ích không nhỏ.

“Là vì sư không suy nghĩ chu đáo.” Không đợi Cố Thịnh Nhân kịp phản ứng, Lăng Tiêu tôn giả đã đưa ra quyết định.

Cố Thịnh Nhân: Tinh hướng gì đây? Rốt cuộc sư tôn đang nghĩ gì vậy?

Rất nhanh chóng Cố Thịnh Nhân liền biết Lăng Tiêu tôn giả nghĩ đến điều gì.

Cứ mấy ngày lại có mấy hài tử chạc tuổi của Cố Thịnh Nhân được đưa lên núi Lăng Tiêu.

Bọn họ đều có một đặc điểm chung chính là kiếm tâm đều từ cấp bảy trở lên.

Theo nhận thức của Lăng Tiêu tôn giả thì kiếm tâm từ cấp bảy trở xuống, thiên phú có thể coi là rất kém cỏi.

Cố Thịnh Nhân dờ khóc dờ cười, cô biết sư tôn của mình không có ý phân biệt đối xử, mà từ đáy lòng ông cho rằng như vậy.

Song Lăng Tiêu tôn giả phát hiện cách làm của mình không thu được hiệu quả tương ứng.

Những hài tử kia đều coi sự tồn tại của mình là vô cùng quan trọng, từ trước đến nay đều có kẻ hầu người hạ, đến núi Lăng Tiêu, chưa nói đến việc cái gì cũng không có, lại còn có một vị thái sư tổ lạnh lùng như băng, nhìn rất dọa người.

Không có hài tử nào sau khi đến đây lần thứ nhất đồng ý quay lại lần thứ hai.

Lăng Tiêu tôn giả suy nghĩ một hồi, cuối cùng nhớ ra một người rất thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (6)

Khi Cố Thịnh Nhân được sư tôn của mình truyền tin đến là lúc cô đang luyện kiếm ở một nơi bằng phẳng trên đỉnh núi Lăng Tiêu.

Cô đến động phủ của sư tôn liền nhìn thấy một nam tử đang đứng bên cạnh sư tôn.

Đây là lần đầu tiên Cố Thịnh Nhân nhìn thấy một người có thể cười một cách thoải mái bên cạnh sư tôn.

“Duy Tâm, đây chính là...” Lăng Tiêu tôn giả đột nhiên dừng lại một lát rồi nói tiếp: “Con hãy gọi hắn là sư huynh đi. Sau này, sư huynh của con sẽ chơi cùng với con.”

Nam tử kia xoay người lại.

Rất lâu sau đó Cố Thịnh Nhân vẫn nhớ, lúc nam tử kia cúi đầu xuống có mang theo mùi thơm của hoa sen, khuôn mặt như ngọc tràn đầy vẻ dịu dàng: “Muội tên là Duy Tâm đúng không? Ta là Huyền Kha, là sư huynh của muội.”

Trái tim của Cố Thịnh Nhân bình tĩnh lại trong mùi hương này.

Huyền Kha? Nếu cô nhớ không nhầm thì Huyền Kha này chính là thánh kiếm cường giả còn lại của kiếm phái Tinh La?

Khác với Lăng Tiêu tôn giả, Huyền Kha là một trong những kiếm thánh cường giả trẻ nhất, hắn đến nay còn chưa đến một nghìn tuổi.

Luận về vai vế, Huyền Kha là đệ tử cuối cùng của sư huynh Lăng Tiêu tôn giả, Cố Thịnh Nhân gọi hắn một tiếng sư huynh là chuyện đương nhiên.

Đề một kiếm thánh cường giả chơi cùng với cô sao?

Cố Thịnh Nhân thấy quả không hổ là sư tôn của mình, thật bạo tay, cả đại thế giới Thiên Lan này có mấy người làm được như vậy.

Huyền Kha thấy tiểu nữ oa mặt mày hồng hào đẹp dễ trong sáng như ngọc nhìn mình, trong lòng liền dâng lên sự dịu dàng.

Trong những ngày tiếp theo, Huyền Kha có thời gian là sẽ đến núi Lăng Tiêu, thỉnh thoảng cũng sẽ chỉ điểm cho Cố Thịnh Nhân, nhưng đa số đều là mang cho cô vài món đồ chơi bên ngoài hoặc kể mấy câu chuyện thú vị liên quan đến kiếm phái Tinh La.

Thời gian mười năm cứ như vậy trôi qua.

Điều duy nhất khiến cho Cố Thịnh Nhân cảm thấy không biết phải làm sao chính là người yêu của mình ở thế giới này luôn coi mình là một tiểu nữ oa không trưởng thành, có thể nhìn ra hắn hiện tại đối với mình không có một chút tình cảm nam nữ.

Có điều thời gian còn nhiều. Kiếm tu, nhất là kiếm tu cao cấp tuổi thọ tính bằng hàng nghìn năm, bọn họ thoải mái có thời gian bên nhau, không phải sao?

Tư chất cơ thể này của Cố Thịnh Nhân thật sự rất đáng kinh ngạc, chỉ trong vòng mười năm ngắn ngủi mà từ một người bình thường chưa có tu luyện gì đã trở thành một kiếm hoàng cường giả.

Kiếm hoàng cường giả mười tám tuổi.

Những người năm đó vào kiếm phái Tinh La cùng Cố Thịnh Nhân, đại bộ phận đều dừng ở cấp kiếm khách, một số ít có tư chất ưu tú thì trở thành kiếm sư.

Mà tư chất tầm thường như Bạch Hinh Nhã vẫn còn đang loay hoay ở cấp kiếm giả.

Ngay cả Lăng Tiêu tôn giả cũng từng cảm thán, đồ đệ của mình có tư chất xuất sắc nhất trong số những người ông đã từng gặp, mà ngay cả bản thân ông có khi cũng không bằng.

“Những điều ta có thể dạy cho con, về cơ bản con đã nắm rõ, với cảnh giới hiện nay của con thì đã được coi là một cường giả trong đại thế giới Thiên Lan, con đường kiếm đạo của con sau này phải tự dựa vào chính bản thân mình.”

Lăng Tiêu tôn giả nói với Cố Thịnh Nhân một hồi rồi tặng cho cô một thanh trường kiếm do đích thân mình rèn, sau đó bắt đầu bế quan tu luyện.

Cố Thịnh Nhân biết tuổi thọ của sư tôn mình đã tận.

Nếu lần bế quan này không có đột phá thì chưa chắc đã có ngày tỉnh lại.

Cố Thịnh Nhân hỏi hệ thống: “Có đan dược hay dược liệu nào có thể kéo dài tuổi thọ không?” Mười năm chung sống, cô thật sự coi nam nhân này là sư tôn của mình.

Hệ thống suy nghĩ rồi trả lời: “Trong thế giới này có một loại thiên tài địa bảo gọi là thái tuế, thái tuế mười năm có thể kéo dài tuổi thọ mười năm, thái tuế trăm năm có thể kéo dài tuổi thọ trăm năm, thái tuế nghìn năm có thể kéo dài tuổi thọ nghìn năm. Nhưng trong câu chuyện ban đầu thì nhiều lắm cũng chỉ xuất hiện một gốc thái tuế trăm năm, cuối cùng bị Bạch Hinh Nhã dùng mất.”

Cố Thịnh Nhân lặng lẽ ghi lại trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (7)

“Sư huynh cẩn thận!” Nữ tử có dáng vẻ yêu kiều đang mở to mắt nhìn về phía trước.

Một nam tử mặc trang phục nội môn của kiếm phái Tinh La đang đánh nhau với một yêu thú khiêu thiên lang, có thể thấy nam tử kia đang dần đuối sức, không thể tiếp tục chống đỡ.

Dù như vậy nhưng y vẫn cố giãy giụa, hét lên với nữ tử mặc áo trắng ở bên cạnh: “Bạch sư muội, mau chạy đi.”

Cố Thịnh Nhân đang ẩn thân đứng ở một bên, nhìn thấy cảnh tượng này, cô nghiêm túc nhìn Bạch Hinh Nhã đang đứng bất động.

Cũng coi như là một mỹ nhân, nhưng tư chất quá tầm thường, thật sự không nghĩ ra nàng ta có ma lực gì mà khiến cho bao nhiêu nam nhân chịu chết thay nàng ta.

Nếu chỉ có Bạch Hinh Nhã, Cố Thịnh Nhân nghĩ sẽ để cho nàng ta chết trong miệng yêu thú, nhưng nam tử kia cũng là đệ tử của kiếm phái Tinh La, thân là đồng môn, cô không thể khoanh tay đứng nhìn.

Triệu Hi Minh là đệ tử nội môn của kiếm phái Tinh La, hôm nay khó khăn lắm y mới hẹn được người mình thích ra ngoài cho khuấy khỏa thì lại gặp phải yêu thú khiêu thiên lang cấp bốn.

Nhìn thấy Bạch Hinh Nhã sợ tới mức thất kinh, Triệu Hi Minh cảm thấy trong lòng tràn đầy hào khí, có thể bảo vệ sư muội xinh đẹp tuyệt trần khỏi những nguy hiểm thì mới là những gì đại trượng phu nên làm.

Nếu Cố Thịnh Nhân có thể nghe thấy những lời trong lòng y thì có khi sẽ hối hận vì đã ra tay cứu y.

Bạch Hinh Nhã nhìn thấy Triệu Hi Minh sắp không thể chống đỡ nổi, lại còn bảo nàng ta mau rời đi, trong lòng nghĩ mình ở lại đây cũng chỉ càng làm sư huynh thêm phiền phức, chỉ bằng nghe theo lời của sư huynh, nhanh chóng rời khỏi đây đi tìm cứu viện.

Nàng ta tuyệt đối không phải là kẻ tham sống sợ chết, nghĩ như vậy, Bạch Hinh Nhã cảm thấy rất hợp tình hợp lý.

Nàng ta quay người rời đi, thậm chí còn không thèm liếc mắt nhìn Triệu Hi Minh một cái.

Một đường kiếm rực rỡ óng ánh như ngọc mang theo gió lạnh băng tuyết chém lên người khiêu thiên lang.

Không kịp giãy giụa, không thể phản kháng, một nhát chết luôn.

Thậm chí không bắn ra một giọt máu, kiếm khí của Cố Thịnh Nhân trực tiếp làm đông cứng khiêu thiên lang.

Triệu Hi Minh ngây người, lúc này mới kịp phản ứng, hướng về phía Cố Thịnh Nhân hành lễ.

“Triệu Hi Minh kiếm phái Tinh La đa tạ ơn cứu mạng của tiền bối.” Y ngẩng đầu lên, nhìn Cố Thịnh Nhân.

Sau đó cả người y đều ngây dại.

Sao trên đời lại có nữ tử như vậy, nàng đứng đó, giống như không gian xung quanh đều lạnh như băng.

Ánh mắt của y trắng dã ra, Cố Thịnh Nhân thân nhiên liếc mắt nhìn y.

Lúc này khuôn mặt đỏ bừng của Triệu Hi Minh mới hồi phục lại tinh thần, y cúi đầu, không dám nhìn vào Cố Thịnh Nhân nữa.

Lúc này, Bạch Hinh Nhã phát hiện tình hình có thay đổi cũng chậm chậm tiến đến, nhẹ nhàng cúi người hướng về phía Cố Thịnh Nhân: “Văn bối Bạch Hinh Nhã kiểm phái Tinh La đa tạ ơn cứu mạng của tiền bối.”

Nàng ta lại quay sang nhìn Triệu Hi Minh, đôi mắt chan chứa nước mắt: “Triệu sư huynh, may là huynh không sao.”

Cố Thịnh Nhân không thèm nhìn nàng ta mà chỉ quay người nói với Triệu Hi Minh: “Bằng hữu không thể cùng chung hoạn nạn, vẫn nên rửa sạch mắt một chút.”

Nói xong, cô không quan tâm về mặt hai người thế nào, quanh người tỏa ra một ánh hòa quang rồi biến mất trong nháy mắt.

Những gì cần nói cô cũng đã nói, Triệu Hi Minh làm như thế nào không phải là chuyện liên quan đến cô.

Trong lòng Bạch Hinh Nhã vô cùng tức giận, nữ tử áo trắng kia không biết tên gì, cũng không biết là loại người nào mà lại nói ra những lời như thế, chẳng phải để chia rẽ tình cảm giữa nàng ta và Triệu sư huynh hay sao?

Nghĩ đến điều này khuôn mặt nàng ta như muốn khóc, nhìn Triệu Hi Minh nói: “Triệu sư huynh, lúc trước muội rời đi chẳng qua là muốn đi đến nội môn cầu cứu, không phải muốn chạy trốn một mình.”

Về mặt Triệu Hi Minh thay đổi không ngừng, không biết đang nghĩ gì, nghe xong lời của Bạch Hinh Nhã đột nhiên mỉm cười chân thành: “Ta đương nhiên tin tưởng Bạch sư muội không phải là loại người như vậy.”

Bạch Hinh Nhã nghe vậy liền nhẹ nhàng dựa vào lòng của Triệu Hi Minh, giống như vô tình nói: “Vị tiền bối kí không biết tại sao lại nói ra những lời dối trá như vậy, chẳng lẽ ta đã làm gì đắc tội với nàng ta?”

Triệu Hi Minh không lên tiếng, ánh mắt trở nên sắc lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (8)

Lần này Cố Thịnh Nhân xuống núi, trừ Tinh Hà chân nhân thì không nói cho ai biết.

Kiểm phái Tinh La ở phía bắc đại thế giới Thiên Lan, cô lại đi về phía nam.

Nghe nói thái tuế là loài ưa ẩm ướt, thường xuất hiện ở phía nam.

Tìm kiếm thái tuế chỉ là một trong những mục tiêu của cô, lần trải nghiệm này Lăng Tiêu tôn giả đã giao cho cô một nhiệm vụ.

Thách đấu với một trăm kiếm hoàng cường giả.

Khi Cố Thịnh Nhân nghe thấy những lời của Lăng Tiêu tôn giả, trong lòng liền than phiền với hệ thống: “Cậu xem, đây là việc mà một nữ võ giả phải làm sao?”

Hệ thống không muốn trả lời cô, câu trả lời có thể làm tiêu tan ánh mắt háo hức lúc này của cô không?

Gần đây Đại thế giới Thiên Lan nổi lên một vị kiếm hoàng cường giả.

Nghe nói nàng là người tới từ phương bắc, không ai biết thân phận cũng như sư môn truyền thừa của nàng.

Nghe nói nàng còn rất trẻ tuổi, nhưng những người đã từng chứng kiến không ai tiết lộ tình hình thật sự, cụ thể tuổi tác của nàng thế nào người bên cạnh cũng không rõ.

Nhưng điều mọi người chắc chắn nhất chính là nàng là một nữ tử, hơn nữa còn vô cùng xinh đẹp.

Liên quan đến vấn đề nữ nhân thì mọi người đều cảm thấy rất hứng thú, càng không nói đến một nữ nhân tài mạo song toàn.

Nghe nói vị này từ một kiếm hoàng cường giả không tên tuổi của kiểm phái Tinh La ở phía bắc, mỗi ngày đều viết thư thách đấu với một kiếm hoàng cường giả nổi tiếng.

Kiểm tu thiện chiến, lại đường đường chính chính thách đấu nên không ai từ chối.

Sau từng trận đấu, tất cả mọi ánh mắt của người xem đều hướng vào vị kiếm hoàng này.

Mười trận, thắng mười trận!

Mười lăm trận, thắng mười bốn trận!

Ba mươi trận, thắng hai mươi sáu trận!

Người đến xem càng ngày càng nhiều. Bắt đầu đuổi theo bóng dáng của nàng, suy đoán nàng sẽ thách đấu vị kiếm thánh cường giả nào tiếp theo.

Kiểm trong tay nàng cuối cùng sẽ dừng lại chỗ nào.

Cố Thịnh Nhân mặc áo choàng ngồi trong một tửu quán, nghe người bàn bên cạnh bàn tán.

“Nghe nói chưa? Vị băng tâm kiếm hoàng lần này thách đấu với thủ chuyết kiếm hoàng của kiếm tông Hoán Hoa!”

Băng tâm kiếm hoàng là biệt danh mà mọi người đặt cho Cố Thịnh Nhân.

“Tin tức này lan truyền khắp nơi. Ai mà không biết cơ chứ!”

“Vậy thì các ngươi nói xem ai sẽ thắng?”

“Ta đoán là băng tâm kiếm hoàng, ngươi không thấy nàng ta khiêu chiến biết bao nhiêu kiếm hoàng cường giả tổng cộng thua có mấy lần sao?”

“Vậy cũng chưa chắc, thủ chuyết kiếm hoàng có thể là một trong những kiếm hoàng mạnh nhất của kiếm phái Hoán Hoa, những kiếm hoàng kia làm sao có thể so sánh với lão nhân gia?”

“Bắt đầu đặt cược, bắt đầu đặt cược! Đánh cược cho vị kiếm hoàng nào thắng ở trận thách đấu Thiên Phong này, đặt cược đi!” Địa điểm hai bên thách đấu là Thiên Phong nên mọi người đều gọi trận đấu này là trận đấu Thiên Phong.

“Ta đặt cho thủ chuyết kiếm hoàng!”

“Ta đặt cho băng tâm kiếm hoàng!”

Cố Thịnh Nhân ăn xong miếng cuối cùng, đi đến trước mặt người ở bàn đặt cược, lấy ra một cái túi.

“Năm vạn kiếm thạch, ta đặt cho băng tâm kiếm hoàng.”

Mọi người xung quanh đều im lặng.

Đợi đến khi Cố Thịnh Nhân rời đi, cả đám người lập tức bùng nổ.

“Đúng là người có tiền! Đây chắc chắn là tiểu thư của một đại gia tộc nào đó, lại là một người sùng bái băng tâm kiếm hoàng!”

Nói ra cũng thật thú vị, sau khi Cố Thịnh Nhân liên tục thách đấu vô số kiếm hoàng, giành được thắng lợi vang dội, không ít kiếm khách đã trở thành người sùng bái nàng.

Mỗi lần Cố Thịnh Nhân giao chiến đều có không ít người từ ngàn dặm xa xôi đến xem.

Rất nhanh đã đến ngày giao đấu.

Cố Thịnh Nhân đến rất sớm.

Cô đứng trên đỉnh ngọn núi Thiên Phong, cảm nhận gió lạnh thấu xương đang thổi đến người mình.

Ở phía xa có không ít người, đều là những người chạy đến xem trận chiến đấu.

Thủ chuyết kiếm hoàng đến muộn hơn một chút, hẳn rất coi trọng trận chiến này.

Cố Thịnh Nhân chậm rãi cởi áo choàng ra.

Cho dù đã chuẩn bị tư tưởng nhưng khi nhìn thấy Cố Thịnh Nhân ra đòn trong nháy mắt, thủ chuyết kiếm hoàng vẫn vô cùng kinh ngạc về đối thủ trẻ tuổi này.

“Quả nhiên là hậu sinh khả úy!”

Chương 95: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (9)

Cố Thịnh Nhân thu kiếm lại.

“Đa tạ.” Cô hướng về phía thủ chuyết kiếm hoàng rồi xoay người rời đi.

Phía sau cô, thủ chuyết kiếm hoàng cố dùng sức chống đỡ cơ thể.

Thắng bại lập tức đã rõ ràng.

Trở về nơi nghỉ tạm thời, Cố Thịnh Nhân không nhịn được mà phun ra một ngụm máu tươi.

Thủ chuyết kiếm hoàng quả không hổ danh là kiếm khách có tiếng tăm, mặc dù cô giành được thắng lợi nhưng kiếm khí bị tổn thương, cơ thể cũng bị nội thương.

“Thiết bị kiểm tra đo lường đã xác định cơ thể bị thương ở cấp độ B, đề nghị vật chủ dừng lại, không tiếp tục thách đấu trong vòng một tháng.” Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân cười: “Tôi biết rồi, tháng này tôi sẽ nghỉ ngơi thật tốt.”

Lúc này, bên trong trũ vật giới của Cố Thịnh Nhân truyền đến một tin, mắt cô sáng rõ lên, là Huyền Kha.

“Ta đã biết kết quả trận đấu giữa muội và thủ chuyết kiếm hoàng, muội vẫn ổn chứ?” Huyền Kha là người hiểu rõ nhất cảnh giới kiếm đạo của Cố Thịnh Nhân, hẳn biết thực lực của Cố Thịnh Nhân kém hơn thủ chuyết kiếm hoàng mấy phần, cho dù là thắng, chỉ sợ cũng vô cùng nguy hiểm.

“Mọi chuyện vẫn ổn, sư huynh chớ lo.” Cố Thịnh Nhân nghĩ một lát rồi trả lời hần tám chữ.

Với tính cách của Cố Duy Tâm thì có lẽ cũng chỉ nói mấy chữ này.

Ở trên đỉnh núi Lăng Vân xa xôi của kiếm phái Tinh La, Huyền Kha đang trả lời sư muội, chân mày đẹp khẽ nhíu lại.

A, sư muội thật giống sư thúc, đều có tính cách rất bí ẩn, có chuyện gì cũng không chủ động nói ra, thật khiến người khác không thể yên lòng.

Hay là một thời gian nữa ra ngoài xem muội ấy thế nào? Huyền Kha trầm nghĩ.

Cố Thịnh Nhân một tay cầm kiếm, tay phải nắm một vật có ánh sáng nhàn nhạt màu bạc.

Xung quanh cô có rất nhiều người.

“Bằng tâm kiếm hoàng, người không thể chạy thoát đâu, chúng ta khuyên người hãy ngoan ngoãn giao thái tử đang cầm trong tay ra, chúng ta sẽ không làm khó người.”

“Đúng, giao thái tử ra đây, chúng ta sẽ không làm khó người!”

Thái tử xuất hiện ở đầm lầy phía nam, Cố Thịnh Nhân đã chờ ở đây nửa tháng, cuối cùng cũng có được nó, làm sao có thể dâng cho người khác?

Thái tử trong tay cô là cây thái tử tám trăm năm tuổi, có nó thì sư tôn có thể chống đỡ thêm một khoảng thời gian.

Khuôn mặt Cố Thịnh Nhân tràn đầy vẻ âm áp, sau đó thu cây thái tử vào trũ vật giới.

Nhìn thấy hành động của Cố Thịnh Nhân, mọi người lập tức hiểu nàng định làm gì.

“Bằng tâm kiếm hoàng, ta khuyên người đừng có rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt! Một người có dung mạo quốc sắc thiên hương như người tội gì phải tự làm khổ mình mà chém chém giết giết như thế này?” Một tên áo đen trong số bọn chúng nói, đôi mắt si mê nhìn Cố Thịnh Nhân, xem ra người này cũng cùng cảnh giới kiếm hoàng.

Cố Thịnh Nhân trả lời y bằng một đường kiếm sáng như tuyết.

Y không ngờ nàng nói ra tay liền ra tay, sau khi thoát khỏi nguy hiểm, y quay mặt lại hét lên với đám người đang đứng ở đằng sau: “Lên cho bốn công tử, chú ý, không làm nguy hiểm đến tính mạng của nàng ta, mỹ nhân cảnh giới kiếm hoàng, bốn công tử vẫn chưa được thử qua.”

Bạch Hình Nhã dựa vào một nam nhân áo lam, thấy Cố Thịnh Nhân đang bị bao vây tấn công trong đám người kia.

Bộ dạng của nàng ta khiến cho nam nhân ở bên cạnh hỏi: “Hình Nhã, muội làm sao vậy?”

Bạch Hình Nhã dường như rất do dự, nàng ta cắn môi, gượng cười nói: “Bỏ đi, không tiện, không có chuyện gì đâu.”

Tuy nói như vậy nhưng nàng ta lại tiếp tục nhìn về phía Cố Thịnh Nhân.

Nam nhân kia kỳ lạ hỏi: “Chẳng lẽ Hình Nhã quen vị băng tâm kiếm hoàng kia?”

Bạch Hình Nhã khẽ gật đầu: “Đã từng gặp qua vị tiền bối kia, hình như nàng ta rất coi thường ta?”

Nam tử áo lam nghe thấy vậy liền dâng lên ý muốn bảo hộ: “Cái gì? Nữ nhân đó thật sự như vậy sao?”

Bạch Hình Nhã dường như cảm thấy rất xấu hổ, đôi mắt ngân ngấn nước, gật đầu.

Nhìn bộ dạng nàng ta như vậy, ai không biết còn tưởng Cố Thịnh Nhân đã làm gì nàng ta.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (10)

Nam nhân kia vì muốn thể hiện trước mặt mỹ nhân nên kiêu ngạo nói: “Hình Nhã, ta là thiếu chủ của Tây Thiên các, chẳng qua cũng chỉ là một kiếm hoàng vô môn vô phái, để ta đến xả nổi tức giận này cho muội.”

Nói xong y lệnh cho người đang đứng yên lặng ở phía sau: “Văn thúc, có phải trong tay của băng tâm kiếm hoàng kia là một cây thái tuế không? Người đi cướp nó về đây cho ta, ta muốn tặng nó cho Hình Nhã!”

Văn thúc nghe thấy vậy liền hơi chần chừ: “Thiếu chủ, kiếm hoàng cường giả trẻ tuổi như vậy, sau lưng có thể có sư phụ rất lợi hại, hay là chúng ta đừng tùy tiện đụng vào.”

Nam tử áo lam nghe thấy vậy liền do dự một chút, nhưng y vừa quay đầu đã thấy ánh nhìn tràn đầy ngưỡng mộ của Bạch Hình Nhã đối với mình nên lập tức ra lệnh: “Nếu nàng ta có sư môn gì đó thì từ đã có thể tra ra từ sớm rồi, đây chắc chắn là kiếm tu vãng lai thôi. Văn thúc người không cần lo lắng quá nhiều, kể cả nàng ta có ai chống lưng thì đã sao? Tây Thiên các chúng ta chẳng lẽ còn phải sợ người khác hay sao?”

Văn thúc âm thầm thở dài: “Tuân mệnh.”

Cố Thịnh Nhân đã bắt đầu thấy hơi mệt mỏi. Trong số những tên bao vây tấn công cô có ít nhất ba tên là kiếm hoàng cường giả, một tên không lưu thần, trên người cô đã có thêm nhiều vết thương.

Đúng lúc đó một luồng khí cường đại trói chặt cô lại.

Cố Thịnh Nhân khẽ rung mình, nâng mắt nhìn lên thì thấy một lão già áo xám: “Thiếu chủ nhà chúng ta muốn cây thái tuế trong tay người, nếu cô nương thấy thuận tiện thì Tây Thiên các chúng ta có thể tặng cho cô nương một phần hậu lễ coi như là bồi thường.”

Tây Thiên các sao? Cố Thịnh Nhân nhìn sang bên đó, quả nhiên nhìn thấy bóng dáng của Bạch Hình Nhã.

Thiếu chủ của Tây Thiên các trời sinh phong lưu, theo nội dung câu chuyện ban đầu thì Cố Duy Tâm đã yêu tên cận vệ này, sau khi Cố Thịnh Nhân đến thế giới này, trong mười năm luôn vất vả tu luyện, đương nhiên mất đi chi tiết Cố Duy Tâm thích tên phong lưu đó, không ngờ lại gặp y ngay lúc này.

Uy lực trên người lão già áo xám quá mạnh, dĩ nhiên là một kiếm tôn!

Nhưng bắt cô phải giao thái tuế ra thì đừng có hòng.

Cố Thịnh Nhân lạnh lùng nói: “Thái tuế ở chỗ ta đã có việc cần dùng đến, các hạ nên từ bỏ tâm tư này đi.”

Lão già áo xám đã bao giờ bị người khác từ chối thẳng thừng như vậy? Về mặt lão ta trầm xuống: “Nếu đã như vậy, lão phu đành phải tốn một chút tâm tư vậy.”

Khí thể thuộc về kiếm tôn trong nháy mắt được phát đi, ba tên kiếm hoàng đang bao vây tấn công Cố Thịnh Nhân liền lần lượt rời đi.

Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy có một luồng khí mạnh mẽ lao đến trước mặt, nội thương trong nháy mắt không thể áp chế được, cô phun ra một ngụm máu tươi.

Cô giờ thanh kiếm đang cầm trong tay.

Hệ thống hơi lo lắng, hét lên trong đầu của Cố Thịnh Nhân: “Vật chủ, tình hình bây giờ không thuận lợi, xin đừng có ra tay.”

Cố Thịnh Nhân: “Cây thái tuế này là tôi đặc biệt tìm cho sư tôn, lần sau xuất hiện không biết là bao giờ, tuyệt đối không thể giao ra.”

Xoẹt!” Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy một luồng khí mát lạnh ập đến, trường kiếm chém vào người.

Cô cảm thấy toàn thân không còn sức lực, lấy tay cầm kiếm chống đỡ cơ thể quỵ trên mặt đất.

Lão già áo xám ánh lên một tia sát ý: Nếu đã trở mặt thì người như vậy không thể lưu lại trên thế giới này.

“Ngươi dám!” Một giọng nói tức giận dường như từ trên trời truyền đến.

Lão già chỉ cảm thấy trước mắt mờ đi, thân thể lạnh lẽo, có một góc áo trắng như tuyết xẹt qua, đây là cảnh tượng cuối cùng lão ta nhìn thấy.

Huyền Kha không thèm liếc mắt nhìn lão già áo xám đang nằm dưới đất, hẩn cúi người, bế Cố Thịnh Nhân lên.

“... Sư huynh?” Cố Thịnh Nhân cảm thấy một hơi thở ấm áp, quen thuộc vây quanh cô, khiến cô vô cùng yên tâm đi vào giấc ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (11)

Lúc Huyền Kha nhìn thấy cả người sư muội là máu, từ trước tới nay đều không hề quan tâm mà giờ lại kinh hoàng.

Hẩn sợ, sợ bản thân đến chậm một bước.

Cũng may. Hẩn ôm lấy người trong lòng, cũng may tình hình không quá mức tồi tệ.

Hẩn xoay người, mọi người trợn mắt há hốc mồm.

“Kiếm... Kiếm Thánh cường giả!” Có người không nhận được hô khẽ.

Đến kiếm cũng không cần lấy ra, hủy diệt Kiếm Tôn, ngoài Kiếm Thánh cường giả ra còn có thể là ai?

Huyền Kha không để ý đến những người này, bế Cố Thịnh Nhân xoay người rời đi.

Những người này thậm chí phả nhẹ nhõm, đặc biệt là những người lúc trước tham dự bao vây tấn công Cố Thịnh Nhân, mừng thầm bản thân đã tránh được một kiếp nạn.

Nào ngờ ngay sau đó, kiếm quang giống như có thể che đầy cả chân trời bùng xuống!

Huyền Kha vang vọng trong lòng mỗi người: “Người làm tổn thương sư muội ta, tất lấy máu bồi thường!”

Tiếng kêu thảm thiết theo bốn phương tám hướng liên tiếp truyền tới, những người tham dự tấn công Cố Thịnh Nhân không ai may mắn thoát khỏi.

Bạch Hình Nhã không tự chủ mà rung mình một cái.

Ánh mắt nàng ta có chút mơ hồ nhìn về hướng Huyền Kha rời đi, Kiếm Thánh cường giả... mạnh như vậy sao?

Nếu như, nếu như có người có thể che chở nàng ta như vậy... Nàng ta cup mắt, che lấp khát vọng đó.

Khi Cố Thịnh Nhân tỉnh lại, cảm giác khắp mình đau nhức.

“Hệ thống, ta có thể xin một chút ngăn ngừa đau đớn không?” Cô thương lượng cùng hệ thống.

Hệ thống lại không muốn phối hợp: “Lúc trước bốn hệ thống đã cảnh cáo kí chủ, dừng hành động nguy hiểm, hành động này gây ra hậu quả cực kỳ nghiêm trọng, thậm chí khiến thân thể của kí chủ ở thế giới gốc tử vong. Nếu kí chủ không nghe khuyên bảo, thì phải chuẩn bị thừa nhận đau khổ.”

Không biết tại sao, Cố Thịnh Nhân lại cảm nhận được sự quan tâm trong lời nói của hệ thống.

Cô cầu xin tha thứ: “Được rồi, lần sau ta sẽ chú ý.”

Chú ý, mà không phải cam đoan sẽ không tái phạm. Cố Thịnh Nhân nghĩ, có một số việc, không thể bởi vì biết hậu quả mà không làm.

Dù sao hệ thống chỉ có năng lực trí tuệ, không thể cảm nhận ngầm ý trong lời nói của Cố Thịnh Nhân, hơn nữa biểu hiện của kí chủ luôn rất tốt, hệ thống đơn thuần tha thứ cho Cố Thịnh Nhân rất nhanh.

“Sur muội tỉnh rồi?” Huyền Kha bung một cái khay trong tay tiến vào.

“Sur huynh.” Không hiểu sao Cố Thịnh Nhân nhìn thấy hấn có chút chột dạ.

“Tỉnh rồi thì uống thuốc.” Huyền Kha không để ý cô, đứng dậy chuẩn bị rời đi.

“Sur huynh?” Cố Thịnh Nhân nhanh tay kéo ống tay áo hấn lại.

Huyền Kha cúi nửa người xuống nhìn cô.

“Sur huynh đang tức giận?” Cố Thịnh Nhân nói rất khẳng định.

Huyền Kha cẩn thận nhìn sur muội của mình.

Hấn không chú ý, không biết từ khi nào cô gái trong sáng xinh đẹp kia đã lớn như vậy rồi.

Sur muội theo Lăng Tiêu sư thúc, ngày bình thường trầm mặc ít lời, nhìn ai cũng đáng vẻ lạnh như băng, chỉ có lúc đối với mình, mới có thể ngẫu nhiên lộ ra tính tình con gái bình thường.

Nhưng sur muội sức sống tràn đầy kia, lúc này sắc mặt tái nhợt. Môi không có một chút huyết sắc, lúc bản thân nhìn thấy cô, cả người cô vô lực quỳ trên mặt đất, sống chết không biết.

Không ai biết thời điểm đó kinh hoàng đến cỡ nào.

Huyền Kha thấy bộ dạng Cố Thịnh Nhân vẫn không hiểu, trong lòng vô cớ nổi lửa.

“Sao sur huynh lại tức giận chứ? Sur huynh tức cái gì? Tức trên người muội có thương tích còn chống đỡ? Tức muội bản lĩnh lớn, mà lại một mình một người đấu ba Kiếm Hoàng, còn có một Kiếm Tôn? Hay là tức muội đi ra ngoài ngăn ngừa mấy tháng, đã khiến bản thân thành bộ dạng này?”

Hấn từng câu từng câu đẩy tay Cố Thịnh Nhân đang kéo ống tay áo hấn, lại bị Cố Thịnh Nhân kịp thời ngăn lại.

“Ta sai rồi, sur huynh.” Cố Thịnh Nhân ngoan ngoãn nhận sai.

Cô nhìn Huyền Kha, trong con ngươi trong như nước gọn sóng phản chiếu thân ảnh của hấn.

Nhìn Cố Thịnh Nhân như vậy, Huyền Kha đột nhiên cảm thấy con giận của mình lập tức tan biến.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (12)

Cố Thịnh Nhân ở núi Lăng Vân của Huyền Kha một thời gian, cho đến khi thương thế hoàn toàn khỏi hấn rồi, Huyền Kha mới cho phép cô ra ngoài.

Cô bớt thời gian đi núi Lăng Tiêu một chuyến, đem thái tuế bản thân lấy được cho sư tôn.

Lăng Tiêu tôn giả chỉ lắc đầu: “Kiếm đạo của ta đã tới cực cảnh, cơ hội sống sót trước mắt duy nhất chính là đột phá lại một lần nữa, nói cách khác, cũng chỉ là kéo dài hơi tàn mấy trăm năm.”

Ánh mắt Lăng Tiêu tôn giả nhu hòa nhìn đệ tử duy nhất của mình: “Người duy nhất vì sư không yên lòng chính là con, nhưng ta đã nhờ cậy sư huynh của con, hẳn sẽ chăm sóc thật tốt.”

Trong lời nói đã định trước điều xấu nhất.

Cố Thịnh Nhân trở lại từ núi Lăng Tiêu rầu rĩ không vui.

Huyền Kha biết cô vì chuyện của sư thúc buồn bã u sầu.

“Sống chết có số, sư thúc cũng đã nghĩ thông, sư muội cần gì phải câu nệ chấp niệm. Kiếm Tu, càng phải có quyết tâm đối diện tất cả.”

Cố Thịnh Nhân biết đạo lý này, nhưng lý trí có thể tiếp thu, biểu hiện trên mặt lại không thể thích ứng nhanh như vậy, dù sao, từ khi cô tới thế giới này, Lăng Tiêu là sư phụ cũng là người thân, đồng hành dạy nàng suốt mười năm.

Huyền Kha thấy vậy cũng biết ngoài sư muội tự nghĩ thông suốt ra, người khác không có cách nào khác.

Huyền Kha đề nghị Cố Thịnh Nhân ở kiếm phái Tinh La mở đàn giảng bài.

Dựa vào thân phận Kiếm Hoàng cường giả của hắn, trước mắt chỉ là phổ biến rộng rãi đệ tử của kiếm khách, chắc chắn sẽ dư dả.

Huyền Kha chẳng qua là muốn Cố Thịnh Nhân tìm chuyện làm để phân tán sự chú ý, hắn và Tinh Hà chương giáo cùng nói, đương nhiên không thể bị từ chối.

Lúc Bạch Hinh Nhã trở lại tiểu viện của mình, đúng lúc nghe được mấy đệ tử ngoại môn ở cùng sân đang nói chuyện.

“Nghe nói là Kiếm Hoàng cường giả?”

“... Hơn nữa luận thân phận, là Thái sư tổ của chúng ta!”

“...” Mấy nữ đệ tử thấy Hinh Nhã tiến vào, đều dừng câu chuyện không nói nữa.

Không khí nhất thời có chút ngưng đọng.

Bạch Hinh Nhã đối diện với sự cô lập không chút che giấu này, chỉ cảm thấy ảm ức trong lòng, nàng ta đau xót, nước mắt tràn ra.

“Haiz... Người đừng khóc!” Trong mấy nữ đệ tử có người tính tình mạnh mẽ trực tiếp mở miệng: “Lỡ như để cho những sư phụ huynh nội môn kia thấy được, chắc chắn sẽ lại tưởng là chúng ta ức hiếp người, tội danh này, mấy đệ tử ngoại môn nhỏ nhỏ chúng ta không thể đảm nhận nổi.”

Bạch Hinh Nhã bị chẹn họng, thu lại những giọt nước mắt sắp rơi.

Hiển nhiên mấy người đều không phản, nàng ta chỉ có thể yên lặng trở về phòng của mình.

“Phi! Cả ngày làm ra vẻ yếu đuối cho ai xem?” Nữ tử lúc trước nói chuyện khinh thường nói.

Một nữ đệ tử tiếp lời: “Những sư huynh kia, không phải thích loại này sao?”

Mấy người oán trách lẫn nhau vài câu.

Trong Kiếm Tu vốn ít nữ, họ có thể lựa chọn trở thành Kiếm Tu, thành người tính tình không dao động, đương nhiên không thích Bạch Hinh Nhã động một chút lại rơi lệ kia.

Huống chi, ngay từ đầu, họ đối Bạch Hinh Nhã cũng không phải như vậy.

Chỉ là sau họ dần dần phát hiện, chi cần họ hàn huyên chuyện gì trong sân, không đến một ngày, mọi người cả viện đều sẽ biết.

Sau đó lại biết là bút tích của Bạch Hinh Nhã, mấy người đều không thể chấp nhận được.

Lúc tìm được Bạch Hinh Nhã, nàng ta còn mở to đôi mắt vô tội: “Không có gì không thể đối nhân ngôn, mấy vị sư tỷ các người vừa rồi không nói cái gì không tốt...”

Viện tử của họ quả thực thành trò cười cho ngoại viện.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 99: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (13)

Luận kiếm đường của Tinh La kiếm phái.

Hôm nay Triệu Hi Minh thức dậy rất sớm, bởi vì hần ta mấy ngày nay sớm đã nghe thấy tin tức, nói có một vị sư tổ sẽ ở luận kiếm đường giảng bài cho đệ tử.

Kiểm Hoàng cường giả giảng bài, có lẽ những người nội môn đã bái trường lão vì sư không quan tâm. Nhưng đối với bọn họ, những đệ tử nội môn chưa bái sư này mà nói, lại là cơ hội hiếm có.

Lại càng không cần phải nói những đệ tử ngoại môn tư chất bình thường.

Nhưng, tuy rằng hần ta tới sớm, lúc tới luận kiếm đường, lại phát hiện vị trí tốt nhất sớm đã bị người khác chiếm hết, hóa ra nhiều người tới sớm hơn so với tưởng tượng của hần ta.

Triệu Hi Minh liếc mắt liền thấy Bạch Hinh Nhã trong đám người.

Vị trí của nàng ta cực kỳ gần phía trước, vị trí như vậy, dựa vào một đệ tử ngoại môn như nàng ta căn bản không thể có được.

Ánh mắt Triệu Hi Minh đảo qua bên cạnh, quả nhiên liền thấy một nam đệ tử mặc nội môn phục ngồi bên cạnh Bạch Hinh Nhã, Triệu Hi Minh nhận ra người này, chính là thiên tài kiếm tìm bát giai trong số đệ tử nội môn lần này.

Hai người vô cùng thân thiết, liếc mắt một cái có thể nhìn ra mối quan hệ.

Triệu Hi Minh lạnh lùng cười, từ ngày đó sau khi được vị tiền bối không biết tên kia nhắc nhở, hần ta bắt đầu âm thầm quan sát Bạch Hinh Nhã.

Biết càng nhiều, hần ta lại càng lạnh lòng, cũng cảm nhận rõ ràng bản thân không thể hạn Bạch Hinh Nhã từ trong đáy lòng quả thực là mù quáng.

Người phụ nữ kia, rõ ràng đang bốn cột hần ta, vẫn thân mật với hần ta, đồng thời nàng ta vẫn duy trì mối quan hệ khi gần khi xa với mấy đệ tử nội môn ngoại môn kia.

Hần ta còn từng chứng kiến một đệ tử ngoại môn bị Bạch Hinh Nhã vứt bỏ, sau khi không có bất kỳ giá trị lợi dụng với Bạch Hinh Nhã, nàng ta liền trực tiếp trở mặt.

Đệ tử ngoại môn kia không cam lòng, tiếp tục sửa chữa. Quần lý nàng ta, trực tiếp bị người bên cạnh Bạch Hinh Nhã đuổi đánh.

Cả quá trình, Bạch Hinh Nhã cũng chỉ tránh sau người khác, chuyên làm bộ không thể gặp máu, lại chưa từng mở miệng vì đệ tử ngoại môn kia cầu xin một câu.

Nữ nhân như vậy, nhu nhược đáng thương chỗ nào, rõ ràng là vô cùng ích kỷ lạnh lùng.

Sau khi Triệu Hi Minh bất hòa với Bạch Hinh Nhã, vẫn tiếp tục ở bên nàng ta, ngày nào đó chết như thế nào cũng không biết.

Triệu Hi Minh phục hồi lại tinh thần, phát hiện cả tất cả ghế của luận kiếm đường đã bị người ta chiếm hết, thậm chí còn có không ít người bởi vì không có chỗ ngồi trống, trực tiếp đứng ở ngoài cửa.

“Đến rồi!” Hần ta nghe được có người mở miệng.

Phảng phất có một mùi hương lạnh thoảng qua bên người, Triệu Hi Minh theo bản năng giương mắt nhìn qua, sừng sờ.

Sao lại là cô?

Triệu Hi Minh liếc mắt một cái liền nhận ra, bạch y nữ tử ngồi ở vị trí trên nhất đúng là chính là tiền bối ngày đó cứu mình một mạng.

Cố Thịnh Nhân, người như vậy, bất cứ người nào liếc mắt một cái cũng sẽ không thể quên.

Hóa ra, cô lại là thái sư tổ của hần ta.

Bạch Hinh Nhã cũng nhận ra Cố Thịnh Nhân.

Trái với tâm trạng vui sướng phức tạp của Triệu Hi Minh, lúc nàng ta nhìn thấy Cố Thịnh Nhân, trong lòng tràn đầy bất an và hoảng sợ.

Người phụ nữ này lại là thái sư tổ của nàng ta?

Trong lòng nàng ta thấp thỏm không yên. Lúc trước từng gặp cô hai lần, lần đầu tiên, vị thái sư tổ này cũng biểu đạt rất rõ ràng không vui mừng, mà lần thứ hai, bản thân lại đứng chung một chỗ với người bao vây cô.

Tuy rằng có thể nói người không biết không có tội, lỡ như vị thái sư tổ này cho mình cái danh bất kính với trường bối, Bạch Hình Nhã nàng ta cũng chỉ biết cam chịu.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân cũng nhìn thấy Bạch Hình Nhã, nhưng cô chỉ nhìn lướt qua nàng ta một cái liền dời ánh mắt sang chỗ khác.

Chỉ cần người phụ nữ này ngoan ngoãn không chọc đến bản thân cô, chẳng qua là Cố Thịnh Nhân muốn hoàn thành nhiệm vụ, cũng không thừa hơi đi đối phó với nàng ta.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (14)

Bạch Hình Nhã thấy ánh mắt Cố Thịnh Nhân dừng trên người mình, lại dời đi rất nhanh, không giống như quen biết mình, thờ phào nhẹ nhõm.

Xem ra vị thái sư tổ này cũng không nhận ra mình.

Nhưng đồng thời, trong lòng nàng ta lại nổi lên sự không cam lòng: vị thái sư tổ này xem ánh mắt của mình như một con kiến độc nhất vô nhị.

Không phải thiên phú vô cùng tốt, lại bái được sư phụ tốt, cũng là người giống nha, dựa vào cái gì mà khinh thường mình?

Nếu Cố Thịnh Nhân có thể nghe được lời trong lòng nàng ta, nhất định sẽ nói cho nàng ta biết: Cô nương người thật là suy nghĩ nhiều, tính tình Cố Duy Tâm chính là như vậy, cô nhìn ai cũng sẽ không đặt vào tình cảm dư thừa.

Huống chi, tất cả mọi người bị Cố Thịnh Nhân nhìn như vậy một lần, cũng chỉ có Bạch Hình Nhã, cho rằng Cố Thịnh Nhân khinh thường nàng ta.

Trong lòng có phật, có phật chứng kiến, quả thật có đạo lý.

Dù sao Cố Thịnh Nhân cũng là Kiếm Hoàng cường giả, giảng bài cho một đám Kiếm Tu, phổ biến kiếm khách đối với cô mà nói cũng không có gì khó khăn.

Huống chi, tri thức của cô đã vượt ngoài thế giới này, phong cách truyền thụ cũng không giống với La Tinh kiếm phái và các trường lão khác, giảm bớt những cái khó hiểu tối nghĩa, dùng những hiểu biết đơn giản của bản thân về kiếm đạo làm sáng tỏ phương thức biểu đạt, thậm chí giúp những Kiếm Tu kia giải đáp nghi hoặc.

Không thể nghi ngờ, bài giảng của cô ở đây được các đệ tử vô cùng hoan nghênh.

Một buổi sáng trôi qua rất nhanh.

Cố Thịnh Nhân đang chuẩn bị đứng dậy, đột nhiên cảm thấy hơi thở quen thuộc, về mặt cô vừa động, đi tới cửa ngoài, quả nhiên thấy Huyền Kha chờ ở một bên.

“Sư huynh, sao huynh lại tới đây?” Gặp người yêu, sắc mặt Cố Thịnh Nhân rõ ràng nhu hòa hơn rất nhiều.

Lúc này các đệ tử luận kiếm đường đều chưa rời đi, bọn họ bội phục vị thái sư tổ này, đồng thời cũng bị lãnh khí quanh thân cô làm ón lạnh không nhẹ.

Lúc này nhìn thấy vị thái sư tổ lạnh như băng này lại không hề lạnh lùng, ai cũng đều tò mò, rốt cục là ai mà có bản lĩnh như vậy.

Bọn họ nghe Cố Thịnh Nhân xưng hô đều sững sờ, sư huynh?

Nghe nói vị sư tổ này đã bái một trong hai thái thượng trưởng lão duy nhất, Kiếm Thánh cường giả Lăng Tiêu trưởng lão làm sư phụ, cũng chưa từng nghe nói vị này thái thượng trưởng lão có đệ tử khác.

Mà những người khác, mặc dù là chương giáo chân nhân, luận bối phận, đều phải gọi Cố Thịnh Nhân một tiếng sư thúc tổ.

Đội đã...! Còn có một người!

Núi Lăng Vân bên cạnh núi Lăng Tiêu, cũng có một vị thái thượng trưởng lão ở.

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người nhìn thấy ánh mắt của Huyền Kha đều là lửa. Nóng lên.

Bạch Hình Nhã cũng không ngoại lệ.

Đây chính là Kiếm Thánh cường giả!

Ánh mắt Bạch Hình Nhã lóe lên, nếu vị Kiếm Thánh cường giả này có thể có phần coi trọng mình, Tinh La kiếm phái này, thậm chí mỗi ngày lan ra cả thế giới, ai còn dám khinh thường bản thân?

Huống chi, vị thái thượng trưởng lão này còn đẹp như vậy, Bạch Hình Nhã lên đồ mặt.

Nàng ta đột nhiên đứng dậy, đi tới phía Cố Thịnh Nhân và Huyền Kha.

Huyền Kha đang nói chuyện cùng sư muội, cảm giác có người tiến lại đây, liếc Bạch Hình Nhã một cái, trong lòng hơi mất kiên nhẫn.

Người kia là ai? Sao lại không có quy củ như vậy?

Cố Thịnh Nhân cũng nhìn thấy Bạch Hình Nhã, cô trái lại có chút tò mò, người phụ nữ này, lại có ý định gì?

Bạch Hình Nhã thốt tha tiêu sái đến trước hai người, uyển chuyển cúi người: “Đệ tử Bạch Hình Nhã, bái kiến hai vị tiền bối.”

Giọng nói của nàng ta mang theo sự mỉa mai, ánh mắt trong veo như nước nhìn Huyền Kha ẩn tình.

Sau đó, Cố Thịnh Nhân biết nàng ta có tâm tư gì.

Dĩ nhiên là muốn giành sự chú ý của người yêu cô!

Cố Thịnh Nhân không nói chuyện, ở một bên nhìn phản ứng của Huyền Kha.

Huyền Kha nhíu nhíu mày, hần cảm thấy ánh mắt của Bạch Hình Nhã rất kỳ quái, hơn nữa trong lòng có chút chột dạ: Chuyện này, dường như không nên để sư muội nhìn thấy

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (15)

Hắn nhìn ánh mắt chờ mong của Bạch Hình Nhã, thấy sư muội không có ý mở miệng, mới hỏi: “Ngươi có chuyện gì?”

Nụ cười trên mặt Bạch Hình Nhã càng thêm động lòng người, nàng ta ngượng ngùng nói: “Đệ tử ngưỡng mộ phong thái của tiền bối, cho nên tiến đến bái kiến một chút.”

Theo kinh nghiệm của nàng ta, một nam nhân gặp một nữ tử xinh đẹp ngưỡng mộ bản thân trong lòng tự nhiên sẽ vô cùng đắc ý. Vị thái thượng trưởng lão này nhất định sẽ thấy hứng thú với mình.

Bạch Hình Nhã không kim lòng được nở một nụ cười, nhưng ngay sau đó lời nói của Huyền Kha khiến nụ cười trên mặt nàng ta cứng ngắc.

“Ngươi là người núi nào? Không hiểu quy củ như vậy!” Huyền Kha nhíu mày: “Lúc sư môn trưởng bối đang nói chuyện đến cát ngang, mà còn là vì lý do loại. Sư phụ của ngươi là ai?”

Bạch Hình Nhã lập tức trắng mặt, nàng ta thật không ngờ, chuyện lại thành ra như vậy.

Nàng ta còn muốn nói thêm cái gì, nhưng uy áp của Huyền Kha khiến nàng ta có chút không thở nổi.

Nàng ta chỉ đành kính cẩn cúi đầu, nói: “Đệ tử... là đệ tử ngoại môn, trước mắt, không có sư thừa.”

Huyền Kha gật gù đầu: “Hóa ra là đệ tử ngoại môn, thiếu sự dạy dỗ, không hiểu cấp bậc lễ nghĩa cũng không trách người.”

Lời này của hắn làm cho Bạch Hinh Nhã xấu hổ và giận dữ muốn chết, ý trong lời nói của hắn, là chỉ bản thân không có giáo dưỡng?

Bởi vì Cố Thịnh Nhân còn chưa rời đi, tất cả đệ tử trong luận kiếm đường đều không đứng dậy, giờ phút này ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chăm Bạch Hinh Nhã.

Bạch Hinh Nhã thân hình lão đảo muốn ngã, chỉ cảm thấy tất cả mọi người đang cười nhạo mình.

Huyền Kha nhìn bộ dạng của nàng ta nhú mày, làm như vậy, vậy mà là Kiếm Tu?

Hắn nhìn thoáng qua Cố Thịnh Nhân thần sắc bình tĩnh bên người: Ừm, quả nhiên vẫn là sư muội tốt hơn nhiều.

Tinh thần hắn thoải mái.

Tinh Thạch trưởng lão phụ trách ngoại môn đang ở trong phòng uống trà, lúc vang lên bên tai giọng của Huyền Kha sợ tới mức ông ta đường đường một kiếm tôn mà thiếu chút nữa bị sặc.

“Nhanh chóng đến luận kiếm đường.”

Ông ta không kịp nghĩ xảy ra chuyện gì, không nói hai lời, đặt chén trà trong tay xuống đi tới luận kiếm đường.

“Bái kiến Lăng Vân tôn giả, bái kiến tiểu sư thúc tổ.” Tinh Thạch trưởng lão hành lễ với hai người. Tuy rằng cảnh giới của Cố Thịnh Nhân không bằng ông ta, nhưng luận bối phận, thật sự chính là sư thúc tổ của ông ta.

Huống chi, Kiếm Hoàng mười tám tuổi, trong lòng Tinh Thạch trưởng lão hiểu rõ, tiểu sư thúc tổ trở thành Kiếm Tôn, thậm chí Kiếm Tông đều chẳng qua là vấn đề thời gian, thậm chí, vô cùng có khả năng tiến lên cảnh giới trong truyền thuyết.

Ông ta này hành lễ này tâm phục khẩu phục.

Huyền Kha thân nhiên mở miệng: “Đệ tử ngoại môn này người phụ trách? Tuy nói không phải đệ tử thân truyền của người, cũng phải biết một ít cấp bậc lễ nghĩa, cái gì nên làm cái gì không nên làm, người vẫn nên dạy bảo từ tế một phen.”

Tinh Thạch trưởng lão mờ mịt, ông ta nhìn thoáng qua Bạch Hinh Nhã đứng một bên, tuy nói không rõ cụ thể xảy ra chuyện gì, nhưng cũng đoán được là đệ tử này chọc giận hai vị trước mặt.

Bất kể xử trí như thế nào, trước hết thỉnh tội quan trọng hơn.

Ông ta vội vàng nói: “Quản lý sơ sẩy, là lỗi của ta, kính xin hai vị sư thúc tổ tha thứ.”

Thấy thái độ của Tinh Thạch chân nhân, Huyền Kha cũng không nhiều lời, kéo Cố Thịnh Nhân rời đi.

Cung kính nhìn theo hai người rời đi, Tinh Thạch trưởng lão nhìn Bạch Hinh Nhã bên cạnh vẻ mặt ám ức, mặt trầm như nước.

“Người theo ta lại đây.”

Ông ta chỉ vài đệ tử ngoại môn: “Mấy người các người, cùng nhau lại đây, nói cho ta một chút, rốt cục xảy ra chuyện gì.”

Đợi cho người có liên quan rời đi, đệ tử còn ở lại trong luận kiếm nội đường lập tức sôi nổi, đều đang thảo luận chuyện vừa mới xảy ra.

Triệu Hi Minh cười lạnh một tiếng, rời khỏi đó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (16)

“Nói đi, vừa nãy đã xảy ra chuyện gì?” Sắc mặt Tinh Thạch trưởng lão vô cùng nặng nề nhìn Bạch Hinh Nhã, bị một kiếm tôn cường giả nhìn với ánh mắt như vậy, Bạch Hinh Nhã khẽ rung mình.

Nàng ta co rúm người lại: “Đệ tử... đệ tử chỉ là ngưỡng mộ phong thái của hai vị sư thúc tổ nên muốn chào hỏi một chút thôi.”

Tinh Thạch trưởng lão nhìn thấy hai đệ tử bên cạnh: “Các ngươi nói xem, kể cho cho rõ đầu đuôi, không được bỏ sót một chữ nào.”

Hai đệ tử kia không dám giấu diếm.

Tinh Thạch trưởng lão phát tay bảo họ rời đi, ông ta nhìn Bạch Hình Nhã, đã bốn ba bên ngoài nhiều năm như vậy, hạng người nào mà ông ta chưa từng gặp, lòng dạ của Bạch Hình Nhã, hai vị sư thúc tổ vẫn luôn tu luyện không màng sự đời làm sao có thể hiểu thấu, nhưng không thể che giấu được ông ta.

“Bản tôn đã sống nhiều năm như vậy, gặp những người có dã tâm rất nhiều, nhưng người như ngươi, vẫn là lần đầu tiên.”

Sắc mặt ông ta âm trầm: “Tu kiếm quan trọng là tu tại tâm, ngươi không muốn phát triển dần dần, lại đi ngang rẽ tắt, kiếm đạo một đường, làm sao có thể tiến bộ đây!”

“Chuyện này, ngươi phải thấy rất may mắn là sư thúc tổ không hề truy cứu, nếu không thì không ai có thể bảo vệ được ngươi. Ngươi hãy suy nghĩ cho kỹ đi, lúc nào suy nghĩ xong hãy xuống núi gặp ta.”

Bạch Hình Nhã lập tức uể oải ngồi xuống, lên núi suy nghĩ, đó chính là nơi đệ tử kiếm phái Tinh La suy nghĩ khi phạm sai lầm.

Nơi đó quanh năm giá lạnh, hoang tàn vắng vẻ, những ngày tiếp theo sẽ sống sao đây?

Nhưng mà Tinh Thạch trưởng lão đã quyết định như vậy, không ai có thể thay đổi được.

Lúc này, Cố Thịnh Nhân và Huyền Kha về tới Lăng Vân Phong.

Sau khi bị thương cô vẫn ở Lăng Vân Phong nơi ở của Huyền Kha, giờ cơ thể đã khỏe lại, hai người không hề nhắc tới việc Cố Thịnh Nhân phải về Lăng Tiêu Phong.

Nhưng Lăng Tiêu tôn giả đang bế quan luyện võ, không quấy rầy cũng tốt.

“Sư muội, muội nhìn ta làm gì vậy?” Huyền Kha hơi nghi ngờ.

Từ sau khi họ rời khỏi luận kiếm đường, sư muội vẫn nhìn hấn bằng ánh mắt kỳ lạ.

Cố Thịnh Nhân đột nhiên nổi lên một chút ý đồ xấu: “Ta đang nhìn gương mặt của sư huynh như ngọc, nhanh nhẹn như tiên, khó tránh khỏi các nữ đệ tử lại có ý với huynh.”

Huyền Kha chưa bao giờ bị trêu ghẹo như vậy, thoáng đỏ mặt: “Sư muội, đừng nói bậy.”

Hệ thống cũng tò mò nhìn Cố Thịnh Nhân, dường như hoàn thành nhiệm vụ từng bước từng bước, tính cách của túc chủ càng hoạt bát hơn rồi sao?

Cố Thịnh Nhân đột nhiên nở nụ cười.

Huyền Kha ngẩng đầu nhìn thấy nụ cười ấy, cho đến bây giờ hấn vẫn biết sư muội của hấn rất đẹp, nhưng không ngờ sư muội cười lên lại đẹp đến như vậy. Giống như ánh hào quang phá tan đêm tối, tươi đẹp, chói lóa.

Hấn không ngờ rằng, nhìn thấy nụ cười ấy khiến trái tim hấn lại đập nhanh đến vậy: “Sư huynh tốt như vậy, nữ nhi người ta ái mộ huynh là điều bình thường, sư huynh đừng thẹn thùng nữa.”

Huyền Kha không trả lời Cố Thịnh Nhân.

Hấn nhìn thấy nụ cười thoải mái trên gương mặt của Cố Thịnh Nhân, đột nhiên hỏi một vấn đề: “Gương mặt của sư muội còn tốt hơn của huynh, có lẽ cũng có rất nhiều người hâm mộ sư muội đó?”

Cố Thịnh Nhân bị mắc kẹt, dáng vẻ của Cố Thịnh Nhân giờ đây đúng thật quá xinh đẹp, nhưng lại cao không với tới, người hâm mộ nàng chắc chắn là có, nhưng lại không dám nói ra, đến bây giờ cũng chưa có một ai.

Huyền Kha nghĩ rằng trăm mặc nghĩ là ngầm thừa nhận.

Trong lòng đột nhiên dâng trào một cảm xúc khó tả: “Kiếm đạo là quan trọng nhất, sư muội còn nhỏ, đừng để những chuyện như vậy làm ảnh hưởng.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (17)

Một thời gian ngắn sau đó, Cố Thịnh Nhân luyện kiếm trong trường luyện kiếm, tin tức bên ngoài cũng được truyền tới.

Trước đó không lâu, ở đại thể giới Thiên Lan có một người thanh danh lừng lẫy là Băng Tâm kiếm hoàng, lại chính là sư thúc tổ của họ.

Cố Thịnh Nhân cảm nhận rõ ràng các đệ tử ở luận kiếm đường càng ngày càng nhiều, hơn nữa những đệ tử kia nhìn nàng với thái độ sùng bái.

Huyền Kha cũng không biết vì sao, mỗi ngày sau khi nàng giảng kiếm đạo xong sau đó đến luận kiếm đường để đón nàng về Lăng Vân Phong.

Cho đến một ngày, hệ thống đột nhiên truyền tin cho Cố Thịnh Nhân: Bạch Hinh Nhã đã yêu Tây Lưu Phong, hiện đã xuất hiện ở Tây Phượng cốc trong nam vực của đại thể giới Thiên Lan.

Cố Thịnh Nhân đã biết nội dung nguyên tác nên đương nhiên biết, Tây Phượng cốc này là ngọn núi lửa đang hoạt động, Bạch Hinh Nhã đã trúng hỏa độc ở đó.

Hiện giờ Bạch Hinh Nhã đang ở trên núi suy ngẫm về sai lầm của mình, làm sao có thể chạy tới Tây Phượng cốc?

Không đợi Cố Thịnh Nhân hỏi, cô đã nhận được mệnh lệnh của hệ thống: “Muốn ta đến Tây Phượng cốc ngăn cản Bạch Hinh Nhã lấy được hỏa nhãn lưu tương?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Nói thật, từ khi Cố Thịnh Nhân bắt đầu nhiệm vụ, hệ thống gần như chưa bao giờ yêu cầu cô làm nhiệm vụ gì quá nặng nề, nhưng đột nhiên lại ra lệnh, khiến cô cảm thấy hơi lạ.

Hệ thống không chú ý tới thấp thỏm trong lòng Cố Thịnh Nhân, nói rất quy củ: “Công hiệu của hỏa nhãn lưu tương là tẩy tủy, luyện tâm kiếm, mục đích của Bạch Hinh Nhã là mượn sức hỏa nhãn lưu tương để tăng tư chất cho mình. Hệ thống đã kiểm tra sự ác cảm của Bạch Hinh Nhã với đối thủ đã tăng 70%, bây giờ trạng thái với túc chủ: thù hận. Có khả năng rất lớn sẽ trở thành một uy hiếp lớn.”

“Hệ thống có trách nhiệm loại bỏ những nguy hiểm cho túc chủ, cho nên túc chủ phải ngăn Bạch Hinh Nhã lấy hỏa nhãn lưu tương.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu, đột nhiên hỏi: “Ta tự hỏi cũng không hề đắc tội với Bạch Hinh Nhã, ta sao nàng ta lại thù ta?”

Hệ thống: “Đang kiểm tra... Kiểm tra thất bại... Lòng người quá phức tạp, hệ thống không thể phân tích được số liệu thay đổi trong lòng Bạch Hinh Nhã.”

Cố Thịnh Nhân: sự nghiêm trang trong câu trả lời khiến cô cảm thấy rất buồn cười.

Đã có nhiệm vụ, đương nhiên Cố Thịnh Nhân phải đi hoàn thành, nàng đến chỗ ở của Huyền Kha, nói ra ý định của mình.

“Muội muốn đến Tây Phượng cốc?” Huyền Kha nhíu mày: “Nơi đó quanh năm nóng bức, cỏ cây không sống nổi, có gì đáng để xem chứ? Khoảng thời gian này ta đã ngộ ra một vài điều, đang muốn bế quan suy ngẫm, hay là chờ một thời gian nữa, ta đi cùng muội?”

Trong lòng Cố Thịnh Nhân tự nhủ chờ được hấn xuất quan, thì hỏa nhãn lưu tương đã nằm trong tay Bạch Hinh Nhã rồi.

Nàng lắc đầu: “Sư huynh, ta chỉ buồn chán nên ra ngoài một chút thôi, huynh yên tâm đi, lần này ta đảm bảo sẽ không xảy ra chuyện gì cả, tốt xấu gì kiếm tu của ta cũng đã đạt cảnh giới kiếm hoàng, có thể tự bảo vệ mình.”

Huyền Kha không còn cách nào, chỉ có thể nói: “Vậy muội phải chú ý an toàn nhé, có chuyện gì phải liên lạc với ta ngay.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu. Nàng đang muốn rời đi, Huyền Kha lại bất ngờ gọi nàng lại. Nhìn thấy sư muội nhìn mình đầy vẻ nghi ngờ, Huyền Kha đột nhiên cảm thấy da mặt mình nóng bừng: “Sư muội, kinh nghiệm sống của muội chưa nhiều, ra ngoài đừng dễ bị người khác lừa nhé, đặc biệt là huynh nghe nói có rất nhiều nam nhân thường dùng những lời hoa mỹ để lừa gạt những nữ nhân có dung mạo xinh đẹp.”

Cố Thịnh Nhân nghe nói như vậy, gương mặt không còn căng thẳng, bật cười thành tiếng: “Biết rồi sư huynh, huynh yên tâm đi, những người không bằng sư huynh, muội sẽ không thêm nhìn tới.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 104: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên

Hoa Ngoại Môn Sư Muội (18)

Nóng.

Đây là cảm giác duy nhất khi Cố Thịnh Nhân đến Tây Phượng cốc. Nàng thân là kiếm hoàng, nóng lạnh không thể xâm nhập mà còn cảm thấy nhiệt độ kinh người.

Không hổ là nơi sản sinh ra báu vật như hỏa nhãn lưu tượng. So sánh với núi lửa mà Trình Tích Tri đã phải trải qua, thì đều không thể phân định thắng thua.

Hệ thống chỉ yêu cầu nàng ngăn cản Bạch Hinh Nhã lấy được hỏa nhãn lưu tượng, cụ thể như thế nào thì không có yêu cầu.

Thật ra, Cố Thịnh Nhân có một biện pháp đơn giản nhất để xóa bỏ uy hiếp của Bạch Hinh Nhã với mình... giết nàng ta.

Nhưng cô lại không muốn làm như vậy.

Một là Bạch Hinh Nhã có Bạch Liên Hoa quang hoàn, theo lời hệ thống, sẽ có thể thêm vào kết quả của số mệnh, có thể lấy mạng nàng ta không rất khó nói; Hai là bản thân Cố Thịnh Nhân cũng không muốn làm như vậy, “ngươi” mà cô được đóng vai, luôn rất chân trọng sinh mệnh. Nếu như Bạch Hinh Nhã không làm gì cô, cô cũng không thể giết người một cách tùy tiện, dù đó là người mình có ác cảm.

Lúc này, Bạch Hinh Nhã đang cùng Tây Lưu Phong đang trên đường tới Tây Phượng cốc.

Dù trong truyền thuyết nói Tây Phượng cốc sản sinh ra hỏa nhãn lưu tượng, nhưng rất hiếm, thậm chí ngàn năm mới xuất hiện một lần. Cho nên bình thường không ít người tới để thử vận may, cũng rất nhiều người cố thủ ở đây.

Khi Cố Thịnh Nhân tới, nơi này chỉ có hai người. Một người lại là người nàng đã từng quen. Đó là đệ tử nội môn kiếm phái Tinh La nàng đã từng cứu mạng Triệu Hi Minh: “Thái sư thúc tổ!” Triệu Hi Minh nhìn thấy Cố Thịnh Nhân vô cùng sung sướng.

Hắn ta nhìn Cố Thịnh Nhân rồi đột nhiên trầm giọng: “Xin thái sư thúc tổ dừng bước.”

Cố Thịnh Nhân đến bên cạnh hắn ta, Triệu Hi Minh nói với nàng: “Tốt nhất sư thúc tổ nên che mặt đi, dù sao giờ người ở Đại thế giới Thiên Lan là người rất nổi tiếng, sẽ có người ác ý liên tưởng đến thân phận của người.”

“Lần này ta nhận được tin quan trọng, ngày mười lăm tháng này, khi trăng tròn, hỏa nhãn lưu tượng sẽ xuất hiện ở Tây Phượng cốc, để tránh khỏi sự đối phó, sư thúc tổ hãy che mặt lại thì tốt hơn.” Ánh mắt của hắn ta vô cùng khẩn khoản nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân vô cùng kinh ngạc: “Tin quan trọng như vậy, người lại nói cho ta, người không sợ ta sẽ nảy sinh ý đồ gì sao?”

Triệu Hi Minh cười khổ: “Voi tư chất thấp giai kiếm, hỏa nhãn lưu tượng có há gì? Huống hồ...” Hắn ta chăm chú nhìn Cố Thịnh Nhân: “Đệ tử tin rằng sư thúc tổ không phải là người như vậy.”

Cố Thịnh Nhân dở khóc dở cười, cảm thấy bản thân đã gặp người ngưỡng mộ mình. Nhưng nàng liếc nhìn Triệu Hi Minh, người này nàng thấy rất vừa mắt, nếu bản thân tìm được hỏa nhãn lưu tượng sẽ nhân tiện tặng thêm ân tình nữa cũng không đến nỗi nào.

Nếu Triệu Hi Minh đã khẳng định hỏa nhãn lưu tượng sẽ xuất hiện, vậy đám người Bạch Hinh Nhã cũng đã nghe ngóng được tin tức giống như vậy.

Mấy ngày tiếp theo, Cố Thịnh Nhân ở cùng với Triệu Hi Minh, âm thầm cùng đợi tới ngày mười lăm, thi thoảng Huyền Kha lại truyền một tin đến, để nói rằng bản thân mình rất khỏe.

Rất nhanh sau đó Bạch Hinh Nhã và Tây Lưu Phong đã tới. Cố Thịnh Nhân liếc nhìn họ, Tây Lưu Phong là thiếu chủ của Tây Thiên các, chắc chắn không tới một mình. Một người kiếm hoàng, một người kiếm tôn. Xem ra Tây Lưu Phong quả thực rất được cưng chiều.

Sau khi nàng thấy thân phận mình không bị tiết lộ, người của Tây Thiên các không dám có thể ra tay với mình. Trừ phi họ chịu đựng sự tức giận của hai kiếm thánh kiếm phái Tinh La.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (19)

Bạch Hình Nhã cũng nhìn thấy Triệu Hi Minh. Nàng ta cảm thấy không yên tâm, sợ Triệu Hi Minh đến tìm nàng ta. Sau khi bám lấy Tây Lư Phong, nàng ta đã xa lánh đám người Triệu Hi Minh.

Đương nhiên nàng ta không cho đó là nguyên nhân do tính tình Tây Lư Phong bá đạo như vậy, mà là cảm thấy mình đã tìm được tình yêu đích thực.

Trên thực tế, nàng ta đã nghĩ quá nhiều, Triệu Hi Minh không hề còn chút tình ý nào với nàng ta cả. Bạch Hình Nhã lại chú ý tới Cố Thịnh Nhân.

Bởi vì liên quan đến áo choàng, nên nàng ta cũng không nhìn ra Cố Thịnh Nhân là ai. Nhìn thấy dáng vẻ Triệu Hi Minh ân cần săn sóc, nàng ta còn tưởng Cố Thịnh Nhân là người mới của Triệu Hi Minh.

Nghĩ đến đây, trong lòng nàng ta lại không thấy vui vẻ. Nàng ta cảm thấy bản thân còn tưởng rằng Triệu Hi Minh thật lòng với mình, không ngờ nhanh như vậy đã có người mới, điều này khiến nàng ta cảm thấy như bị phản bội.

Nàng ta hoàn toàn quên rằng, Tây Lư Phong còn đang đứng trước mặt. Bạch Hình Nhã càng nghĩ càng không cam lòng, nàng ta đi tới trước mặt Triệu Hi Minh: “Triệu sư huynh, đã lâu không gặp.”

Triệu Hi Minh dùng thái độ lãnh đạm gật đầu chào lại.

Tây Lư Phong ngay lập tức đứng bên cạnh Bạch Hình Nhã, dáng vẻ như một hộ hoa xứ giả. Nhìn Triệu Hi Minh đầy phòng bị.

Đột nhiên Cố Thịnh Nhân thấy hơi tò mò, đã xảy ra chuyện gì mà Bạch Hình Nhã lại từ bỏ một người theo đuổi xuất sắc như Triệu Hi Minh để yêu nam nhân như Tây Lư Phong.

“Triệu sư huynh đến đây vì hỏa nhãn lưu tượng sao?” Bạch Hình Nhã nói, ánh mắt nhìn xung quanh.

Triệu Hi Minh một lần nữa tự mắng mình trước kia đã mờ mắt, lại yêu một nữ nhân không có đầu óc như vậy, lời nói như thế có thể tùy tiện nói ra hay sao?

Thấy Triệu Hi Minh không nói gì, Bạch Hình Nhã đột nhiên cảm thấy: “Ta cũng vì hỏa nhãn lưu tượng mà tới đây, Triệu sư huynh, đẳng cấp kiếm tâm của huynh đã cao như vậy, chắc chắn là không cần tới, huynh tặng nó cho ta được không?”

Triệu Hi Minh chưa kịp cự tuyệt, Cố Thịnh Nhân ở bên cạnh đã mở miệng: “Không được.”

Bạch Hình Nhã chỉ cảm thấy giọng nói này rất quen, nhưng nàng ta chưa nghĩ ra.

“Người là ai? Dựa vào đâu mà trả lời thay cho Triệu sư huynh?” Bạch Hình Nhã không hề dịu dàng với Cố Thịnh Nhân.

Lúc này, Triệu Hi Minh thấy “nữ thần vì mình mà nói chuyện” vô cùng kinh hoàng nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần, thấy nữ thần bị chất vấn liền không khách sáo nói: “Ý của nàng ấy cũng chính là ý của ta. Hỏa nhãn lưu tượng ta cũng muốn có, chúng ta vẫn nên dựa vào bản lĩnh của chính mình đi.”

Bạch Hình Nhã dường như không thể tin được nhìn Triệu Hi Minh: “Triệu sư huynh, trước đây huynh đâu có như vậy?”

Triệu Hi Minh yên lặng nói thầm trong lòng: ta cũng cảm thấy vậy, trước đây có lẽ là do luyện kiếm đến tẩu hỏa nhập ma rồi.

Tây Lư Phong đứng ở bên cạnh đã không còn kiên nhẫn nữa, hắn ta ôm lấy eo của Bạch Hình Nhã, không thèm nhìn Triệu Hi Minh và Cố Thịnh Nhân nói: “Hình Nhã, nàng không cần phải lo lắng, ta đảm bảo hỏa nhãn lưu tượng chính là của nàng.”

Bạch Hình Nhã nhìn thấy sau lưng hắn ta có hai vị cường giả, lộ vẻ ngọt ngào, dịu dàng dụi đầu vào ngực hắn ta.

Đúng lúc đó, nhiệt độ xung quanh tăng nhanh, đám người Triệu Hi Minh còn đỡ, Bạch Hình Nhã đã hét ầm lên.

Da thịt bị phơi ra không chịu đựng được sức nóng đã nổi các mụn nước: “E rằng hỏa nhãn lưu tượng đã xuất hiện!”

Cố Thịnh Nhân nhìn Triệu Hi Minh, hai người gật đầu, nhanh chóng lao vào Tây Phượng cốc.

“Các người cũng vào đi, phải lấy được hỏa nhãn lưu tượng cho ta.” Tây Lư Phong vừa an ủi Bạch Hình Nhã, vừa quay đầu nói với hai tên cường giả phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 106: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên

Hoa Ngoại Môn Sư Muội (21)

“Bốp!” Tây Lư Phong nhìn chiếc ly rơi xuống đất, giật giữ quát: “Một đám phế vật, không phải chỉ là hỏa độc sao, tại sao lại không có người có thể chữa khỏi?”

“Lư Phong, a! Ta đau quá! Tiếng kêu đau đớn của Bạch Hinh Nhã truyền ra khỏi phòng, Tây Lư Phong nhanh chóng bước vào phòng, nhìn thấy Bạch Hinh Nhã bước đã trần trọc ở trên giường. Da thịt toàn thân nàng ta đều sưng tấy, cảm giác cả người nóng rực. Bạch Hinh Nhã nhìn thấy Tây Lư Phong bước vào, hét lớn: “Lư Phong! Lư Phong chàng cứu ta với...”

Tây Lư Phong thấy Bạch Hinh Nhã như vậy vô cùng đau đớn. Đầu Bạch Hinh Nhã mệt mỏi chìm vào giấc ngủ, Tây Lư Phong rút tay ra khỏi gáy nàng ta, đi ra cửa.”

Hắn ta thực sự yêu nàng ta, chưa từng có nữ nhân nào có thể khiến cho hắn ta có cảm giác như vậy.

“Thiếu chủ...” Lúc này, một tùy tùng phía sau hắn chần chừ mở miệng.

“Chuyện gì nói đi!”

Người tùy tùng kia do dự một lúc lâu mới mở miệng: “Thuộc hạ nghe nói hỏa độc này có một phương pháp chữa trị, cần phải có máu đầu tim của người có băng phách kiếm tâm...”

Tinh huyết là phần tinh hoa nhất của cơ thể, đối với những người đã tu luyện kiếm pháp, thì hiểu được sự tồn tại hết sức quan trọng của nó. Càng hiểu cách quý trọng máu đầu tim.

Ánh mắt Tây Lư Phong nặng trĩu: “Thiện hạ đều biết băng phách kiếm tâm chỉ có Băng Tâm Kiếm Hoàng của Tinh La kiếm phái, đệ tử chân truyền của Lăng Tiêu tôn giả! Người muốn ta phải đắc tội với một vị kiếm thánh cường giả hay sao?”

Lấy máu đầu tim của một kiếm hoàng tôn giả mười tám tuổi để cứu một đệ tử ngoại môn, Tinh La kiếm phái không thể đồng ý.

Tên thuộc hạ kia nhanh chóng quỳ xuống đất: “Thuộc hạ chỉ mới nghe nói, tuyệt đối không có ý gì khác.”

“Được rồi! Người đứng dậy đi, chuyện này không được để người ngoài biết!”

Tên thuộc hạ nom nớp lo sợ rồi đi, Tây Lư Phong đứng ngây một chỗ, từ từ chìm vào suy nghĩ.

Cố Thịnh Nhân bên này đã biết tin Bạch Hinh Nhã bị trúng hỏa độc. Nàng biết, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Tây Lư Phong sẽ nhanh chóng biết được cách giải độc, cuối cùng vẫn sẽ có ý định xấu xa với mình.

Cố Thịnh Nhân không thể không thừa nhận: Tây Lư Phong đã yêu Bạch Hinh Nhã đến tận xương tủy. Nhưng chuyện này cũng không thể khiến Tây Lư Phong tùy ý hãm hại người khác vì Tây Lư Phong Cố Thịnh Nhân quyết định tặng họ một phần đại lễ.

Hôm sau có một tin được lưu truyền. Nói rằng người thương của thiếu chủ Tây Lư Phong của Tây Thiên các trúng hỏa độc, mà thuốc giải duy nhất chính là máu đầu tim của Băng Tâm kiếm hoàng của Tinh La kiếm phái.

Lời đồn vừa được tung ra, mọi người đã bàn tán xôn xao, chủ yếu là hai bên đều có danh tiếng. Tây Thiên các là thế lực rất lớn ở Thiên Lan đại thế giới, nhưng mà nếu so với kiếm phái Tinh La, vẫn không hề có chênh lệch gì lớn. Mà Băng Tâm kiếm hoàng không cần phải nói, thời gian gần đây, một mình nàng ở Đại thế giới Thiên Lan đã có tiếng tăm lẫy lừng, sau trận chiến ở đầm lầy đã để lộ thân phận... nàng chính là kiếm thánh cường giả của kiếm phái Tinh La đệ tử chân truyền của Lăng Tiêu tôn giả, năm nay vừa tròn mười tám tuổi, là thiên tài tuyệt thế Băng Phách kiếm tâm!

Sắc mặt Tây Lư Phong tái mét, rõ ràng hắn ta đã giấu giếm điều này, sao lại có người để lộ tin tức này ra ngoài! Cứ như vật thì nếu hỏa độc của Hinh Nhã có chữa khỏi hoặc Băng Tâm kiếm hoàng có xảy ra chuyện gì thì mọi mục tiêu hoài nghi chính là Tây Thiên các.

Cố Thịnh Nhân mỉm cười: Không biết phần lễ vật này, các người có hài lòng không?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 107: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (22)

Khi Huyền Kha tới đây, vừa đứng lúc nhìn thấy sư muội của mình lộ ra nụ cười xảo quyệt. Hắn cảm thấy đáng vẻ của sư muội thật sự đáng yêu. Hắn

ngồi xuống cạnh Cổ Thịnh Nhân: “Gần đây ta nghe được một tin.”

Cổ Thịnh Nhân nghiêng đầu nhìn hấn, Huyền Kha nói: “Liên quan đến muối, nghe nói có người trúng hỏa độc, mà cần máu tim của nàng để giải độc.”

Hấn rất lo lắng cho Cổ Thịnh Nhân, nói thêm: “Sur muối, muối yên tâm, chuyện này, những người đó đừng mơ mộng! Máu của kiếm tu quan trọng như thế nào! Hơn nữa chỉ là một người xa lạ, dựa vào đâu mà bảo sur muối ta phải hi sinh? Muối yên tâm đi, có huynh ở đây, muối không phải lo lắng gì hết.”

Cổ Thịnh Nhân nhìn hấn cười: “Vâng, có sư huynh, ta không hề sợ hãi.”

Mặt của Huyền Kha lại đỏ bừng.

Hôm sau Cổ Thịnh Nhân lại giảng bài ở luận kiếm đường, lục chuẩn bị rời đi thì gặp Triệu Hi Minh.

“Có việc gì?” Cổ Thịnh Nhân hỏi.

Triệu Hi Minh khẩn khoản: “Gần đây ta nghe được tin, Bạch Hinh Nhã đó trúng hỏa độc, cần...” Hấn ta nhìn Cổ Thịnh Nhân: “Cần máu của người mới có thể chữa được, Tây Lưu Phong tính cách ngang tàn, thái sư thúc tổ, người phải cẩn thận đó.”

Cổ Thịnh Nhân gật đầu: “Chuyện này ta đã biết rồi.”

Khi Huyền Kha tới, nhìn thấy nàng một sư muối luôn lạnh lùng lại đang nói chuyện với một nam đệ tử nội môn, khoảng cách hai người quá gần, hơn nữa vẻ mặt của sư muối cho thấy dường như hai người quen nhau.

Trong đầu hấn không biết nghĩ thế nào, nhớ tới lúc trước cũng sư muối tán gẫu phong thái của sư muối đều như vậy, trong môn phái, đương nhiên có rất nhiều người ngưỡng mộ. Nghĩ vậy, trong lòng đột nhiên dâng trào một nỗi tức giận không lời.

“Sư muối.” Hấn nhanh chóng bước tới gần Cổ Thịnh Nhân.

Triệu Hi Minh thấy vị Lăng Vân tôn giả tới, mau chóng hành lễ với hấn: “Sư huynh, huynh đã tới rồi sao?”

Huyền Kha nhìn Triệu Hi Minh: “Đây là?”

Triệu Hi Minh thấy Huyền Kha đang nhìn mình, ánh mắt rất bình tĩnh nhưng dường như một áp lực rất lớn đối với bản thân, nên trong nháy mắt đỏ mặt hốt. Hấn ta đứng thẳng dậy, không để mình thất lễ.

Huyền Kha thấy vậy, trong mắt bỗng đánh giá cao, nhưng mà rất nhanh sau đó nghĩ tới người này thân mật với sư muối như vậy, trong lòng lại ngay lập tức thấy khó chịu.

Cổ Thịnh Nhân không biết tâm trạng của hấn, chỉ nói: “Y tên là Triệu Hi Minh.”

Huyền Kha thấy sư muối của mình nói về Triệu Hi Minh sắc mặt không hề thay đổi, hấn nói: “Ta có chuyện muốn tìm muối, hãy đi theo ta.”

Cổ Thịnh Nhân đi theo Huyền Kha tới Lăng Vân Phong.

“Sư huynh, có chuyện gì?”

Huyền Kha im lặng, chẳng qua là hấn muốn Cổ Thịnh Nhân tránh xa tên Triệu Hi Minh kia mà thôi, làm gì có chuyện gì đâu?

“Muối là đệ tử của Lăng Tiêu sư thúc, xét về vai vế, trong kiếm phái Tinh La, ngoài ta ra mọi người đều là văn bối của muối. Sư muối, dù đệ tử kia có thích muối tới đâu cũng không được đâu.”

Cổ Thịnh Nhân mờ mịt: sư huynh đang nói chuyện quái quỷ gì vậy, rốt cuộc là có ý gì?

Trong khi nàng đang suy tư, đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn về mặt của Huyền Kha, trong khoảng thời gian ngắn, ngộ ra rằng: “Sư huynh chẳng lẽ là đã thông suốt rồi sao?”

Trong lòng Cổ Thịnh Nhân mừng thầm, trên gương mặt không hề thay đổi, giống như không hiểu ý của hấn, khẽ gật đầu: “Ta biết nếu muốn tìm đối tượng, ta sẽ suy nghĩ tới đệ tử bên ngoài phái.”

Huyền Kha cảm thấy như có một chậu nước lạnh đổ vào đầu hấn, sư muối đang có ý gì đây?

Chỉ cần nghĩ tới một sư muối đang gọi mình là sư huynh một cách dịu dàng lại tay trong tay với một nam nhân khác, cười đùa vui vẻ với người khác, trong lòng hấn cảm thấy dâng dâng sát khí.

Sắc mặt hấn nặng trĩu nhìn Cổ Thịnh Nhân: “Ta không đồng ý.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 108: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (23)

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu, dường như cô không hiểu được một sư huynh ngày thường dịu dàng như vậy lại đột nhiên tức giận.

Cô hơi không yên tâm: “Sao vậy sư huynh, ta đã nói sai gì sao? Chẳng lẽ người ngoài cũng không được sao?”

Huyền Kha nghĩ tới sư muội trong trời nhưng lạnh lùng đang kinh ngạc vì những lời nói của mình. Đỏ mặt, môi khép hờ, dường như đang chờ đợi người hái xuống, trong lòng hấn đột nhiên trào dâng một ý nghĩ. Ý nghĩ ấy quá mức đột ngột, cũng hết sức mãnh liệt, khiến hấn không thể không chế được, cũng không muốn không chế nữa. Vì thế hấn thuận theo ý nghĩ của mình.

Nụ hôn này tới quá bất ngờ.

Trước khi Cố Thịnh Nhân bị hôn một giây, còn chém gió với hệ thống: “Sớm biết ghen lại có thể như vậy, ta đã dùng từ lâu rồi...” Lúc sau cô lâm vào choáng váng.

Nụ hôn của Huyền Kha hoàn toàn không giống bề ngoài dịu dàng của hấn, tay phải hấn ôm chặt lấy eo của Cố Thịnh Nhân, tay trái giữ sau ót nàng, không cho nàng có cơ hội chạy trốn, chỉ có thể vô lực đặt hai tay khoác lên vai hấn, mềm mại trong lòng hấn.

Hôn xong, Huyền Kha vẫn ôm cô không buông ra. Hấn nhìn thấy sư muội đang nép trong ngực mình thở hổn hển, những rối rắm trong lòng thời gian trước đều đã hiểu rõ.

Hóa ra hấn có tình ý với sư muội. Khó trách bản thân không gặp sư muội vài ngày trong lòng thấy nhớ thương, nhìn thấy nàng thân thiết với nam nhân khác sẽ vô cùng khó chịu.

Hấn cúi đầu, lại hôn lên môi Cố Thịnh Nhân, nói một cách trịnh trọng: “Không thể, đệ tử trong môn phái không thể, ngoài môn phái cũng không được, trừ sư huynh ra không ai có thể là đối tượng của muội.”

Cố Thịnh Nhân đỏ mặt, dù đã là lão phu lão thê từ lâu nhưng nghe cách nói bá đạo như vậy, nàng vẫn nóng bừng cả mặt.

Nhìn thấy sư muội ngậy ra vì mình, Huyền Kha mỉm cười nhìn nàng, vô cùng kiên nhẫn chờ đáp án của nàng.

Cố Thịnh Nhân mãi mới hồi phục tinh thần, nàng ngờ ngác mình sư huynh, gần như bị dọa, rồi sau đó gò má ửng hồng, thậm chí khuyên tai bạch ngọc cũng bị hơi hồng lên. Sau đó... nàng cố gắng đẩy Huyền Kha ra và chạy mất.

Huyền Kha khẽ nở nụ cười. Nhìn thấy phản ứng của sư muội, rõ ràng là có cảm giác với mình.

Lúc này Cố Thịnh Nhân ngồi một mình, tâm trạng của cô rất tốt, bình thường có một số chuyện không dám hỏi đều có thể hỏi được: “Hệ thống, cuối cùng chúng ta đã cùng nhau hoàn thành bao nhiêu nhiệm vụ rồi? Không làm nhiệm vụ thì không thể gặp chàng nữa sao? Nếu ta không làm nhiệm vụ, sẽ trở nên như thế nào? Có bị hủy diệt không?” Cô hỏi.

Hệ thống dừng lại một chút, dường như đang tìm kiếm câu trả lời, một lúc lâu sau: “Chủ nhân có ba nghìn kiếp giới, nhiệm vụ không có hạn định. Vấn đề tức chủ hỏi không tìm được lời giải đáp. Câu hỏi cuối cùng thì tức chủ có thể yên tâm, cô là tạo vật hoàn mỹ nhất của chủ nhân, sẽ không bị bỏ rơi đâu.”

Mặc dù không có được đáp án, Cố Thịnh Nhân vẫn trở nên yên tâm hơn. Dù thế nào chăng nữa, mình có thể làm nhiệm vụ để gặp anh đã là may mắn mà người khác cầu còn chẳng được.

Tâm trạng Cố Thịnh Nhân vô cùng tốt, gió ở vách núi cũng rất thoải mái, làm cô ngủ ngay tại chỗ.

Khi Huyền Kha tới, thấy sư muội đang ngủ say sưa. Ánh mắt của hấn dịu dàng, cúi người ôm lấy nàng. Cố Thịnh Nhân mơ màng cảm nhận được cái ôm quen thuộc, dụi đầu vào ngực hấn, phát ra vài tiếng lẩm bẩm rồi lại ngủ tiếp. Nhìn thấy sư muội tin tưởng bản thân như vậy Huyền Kha lại càng trở nên điềm đạm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 109: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (24)

Cố Thịnh Nhân cảm thấy ngủ rất ngon, từ khi tới thế giới này, kiếm tu có thể dùng ngời thiên để khôi phục tinh lực, nên rất ít khi cô được ngủ một giấc hoàn chỉnh như vậy.

Huyền Kha đang quay lưng về phía nàng đọc sách. Trong lòng Cố Thịnh Nhân khẽ động dậy, lặng lẽ ngời dậy, định làm hấn giạt mình.

Quả thật là mới ngủ dậy đầu óc chưa tỉnh táo, giác quan của kiếm thánh cường giả miễn cảm như thế nào cơ chứ? Ngay từ lúc Cố Thịnh Nhân tỉnh lại, Huyền Kha đã cảm nhận được sự thay đổi trong hơi thở của nàng. Vì thế Cố Thịnh Nhân mất cả chí lẫn chài, nàng bị nam nhân này dễ chặn ngang hông, ôm vào lòng.

“Sư huynh...” Đương nhiên Cố Thịnh Nhân hơi mất tự nhiên, nhìn Huyền Kha đầy ngượng ngùng.

Nào đâu biết rằng đáng về bây giờ của nàng: vừa mới tỉnh ngủ, y phục còn chưa chỉnh tề, ánh mắt mơ mộng, mắt mũi đều ửng hồng, xương quai xanh lúc ẩn lúc hiện.

Huyền Kha tối sầm mặt lại, hấn nén sự tức giận trong lòng nói với Cố Thịnh Nhân: “Chờ sư thúc xuất quan, ta sẽ cầu hôn muội, chờ được sự đồng ý của lão nhân gia, ta sẽ đem sính lễ tới Cố gia, và nhờ sư thúc làm chủ hôn.”

Mặc dù Cố Thịnh Nhân không được tự nhiên nhưng vẫn gật đầu.

Khi Lăng Tiêu tôn giả biết chuyện này vô cùng vui vẻ, ông ta không còn sống được bao lâu, chỉ còn mỗi nữ đệ tử này là không yên tâm nhất, phẩm chất của Huyền Kha ông ta cũng đã hiểu rõ, nàng đồng ý kết hôn với hấn, người làm sư phụ như ông ta cũng yên lòng.

Sau khi sư tôn đồng ý thì tới chuyện gia tộc: “Sư muội, muội về nhà trước đi, vài hôm nữa ta sẽ mời sư thúc làm chủ, đem sính lễ đến Cố gia.” Huyền Kha nói với Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân gật đầu, đây là phong tục của thời đại này.

Huyền Kha đích thân đưa sư muội đến ngoài sơn môn Tinh La kiểm phái, chờ đợi đến ngày gặp mặt. Cho tới lúc này, sư muội sẽ danh chính ngôn thuận là người của hấn.

Lúc này Huyền Kha tuyệt đối không ngờ được rằng, lần gặp sư muội tiếp theo lại không hề tốt đẹp như hấn đã tưởng tượng. Hấn lúc đó thậm chí hận không thể hủy thiên diệt địa để giải tỏa mối hận trong lòng.

Cố Thịnh Nhân đã báo tin về gia tộc, nàng không có nhiều tình cảm với Cố gia, dù ngoài việc tám tuổi ở Cố gia, mười mấy năm nay của nàng đều chưa một lần trở lại.

Có người. Cố Thịnh Nhân dừng bước.

“Xuất hiện đi.” Nàng thản nhiên nói.

Một bóng dáng áo đen xuất hiện trước mặt Cố Thịnh Nhân.

“Nữ hài tử này có giác quan thật nhạy bén.” Bóng dáng đó cười một cách quái dị.

Trường kiếm trong tay Cố Thịnh Nhân đã được tuốt ra khỏi bảo, nàng có thể cảm nhận sự cường đại của người trước mặt, e rằng mình không thể chống lại được.

Bóng dáng áo đen kia nhìn thấy dáng vẻ của nàng, không thể để ý: “Không đủ hai mươi năm kiếm hoàng, quả nhiên là thiên phú, không hổ là kiếm tâm Băng Phách tăng mười, nhưng người xui xẻo gặp được...”

Hấn ta đột nhiên dừng lại không nói nữa, ngay sau đó, xuất hiện phía sau Cố Thịnh Nhân. Thậm chí Cố Thịnh Nhân chưa kịp rút kiếm, trước mắt đã tối sầm lại. Kiếm tông! Đây là chút ý thức cuối cùng trước khi Cố Thịnh Nhân hôn mê.

Đội khi nàng tỉnh lại, phát hiện mình đang ở trong một gian phòng xa hoa, những tay và chân đều bị trói bởi dây xích nhỏ xíu. Chân mày của nàng chau lại, nếu như nàng không nhìn nhân thì dây xích này là dùng để giam cầm kiếm tu, được tại ra từ thiên ngoại dẫn thạch. Nàng cố gắng vận cộng, nhưng không ngoài dự kiến, trống không: “Hệ thống, ta đang ở đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán*! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 110: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (25)

Hệ thống vẫn không trả lời, Cố Thịnh Nhân cũng đã biết mình ở đâu rồi.

Cửa phòng mở ra, một gương mặt rất quen thuộc xuất hiện trước mặt Cố Thịnh Nhân.

Tỷ Lư Phong.

Cố Thịnh Nhân thầm nghĩ, đề phòng mãi, không ngờ rằng vẫn không thể tránh khỏi nội dung của kịch bản.

Tỷ Lư Phong vì muốn cứu Bạch Hình Nhã mà lấy máu đầu tim của Cố Duy Tâm. Cho dù nàng tránh gặp Tỷ Lư Phong, nhưng vẫn không tránh khỏi kiếp nạn này.

Tỷ Lư Phong bước vào nhìn thấy Cố Thịnh Nhân đã tỉnh, trên mặt hắn ta hơi kinh ngạc, nhưng nhanh chóng giấu đi.

“Băng Tâm kiếm hoàng, đã ngưỡng mộ đại danh từ lâu.” Hắn ta cười chào hỏi.

Cố Thịnh Nhân liếc nhìn hắn ta, lạnh lùng nói: “Đây là ý gì?”

Tỷ Lư Phong thấy thái độ ngạo mạn của đối phương cũng không hề có ý kiến gì: “Nói vậy Băng Tâm kiếm hoàng cũng đã biết tin, người ta yêu trùng hóa độc, cần phải có một vật mới có thể giải được độc.”

Cố Thịnh Nhân: “Máu đầu tim của ta?”

Ánh mắt của nàng nhìn thẳng vào Tỷ Lư Phong: “Thiếu chủ của Tây Thiên Các đã từng nghĩ, máu đầu tim của Cố Duy Tâm ta, nàng ấy muốn nhận cũng không nhận nổi không!”

Tỷ Lư Phong chỉ cảm thấy ánh mắt của nữ nhân này thực sự rất áp lực, trong nháy mắt hắn ta nghĩ tới việc tránh né, điều này khiến cảm thấy bối rối.

Hắn ta cười lạnh: “Chịu được hay không thì không cần Băng Tâm kiếm hoàng lo, ta sẽ tự sắp xếp.”

Cố Thịnh Nhân cười lạnh: “Tây Thiên các đã chuẩn bị tiếp nhận sự thức giận của sư phụ và sư huynh ta rồi chứ?”

Trong lòng Tỷ Lư Phong hơi chột dạ, lần này bắt Cố Thịnh Nhân tới đây, hắn ta không hề thông báo cho phụ thân mình ở Tây Thiên các. Bởi vì hắn ta biết phụ thân của hắn ta không thể nào đắc tội với hai kiếm thánh cường giả của Tinh La kiếm phái là vì Bạch Hình Nhã. Nhưng hắn ta không hề để lộ ra cho Cố Thịnh Nhân biết, hắn ta nói đầy ác ý: Chỉ cần ngươi không nói, không ai biết được, Băng Tâm kiếm hoàng mất tích có đến chỗ ta?”

Trong lòng Cố Thịnh Nhân trầm xuống, ý của Tỷ Lư Phong rất rõ ràng muốn giết người diệt khẩu, thiếu huy chứng cứ.

Sau khi Tỷ Lư Phong ra ngoài, Cố Thịnh Nhân gọi hệ thống: “Có thể giúp ta tháo bỏ xiềng xích này không?”

Hệ thống: “Xin lỗi túc chủ, hệ thống không thể tác động ngoại lực với bất cứ sự vật gì ở thế giới này.”

Cố Thịnh Nhân: “... Vậy cậu có thể giúp ta liên lạc với người bên ngoài không?”

Hệ thống: “Chờ chút, đang tìm kiếm quyền hạn...”

“Hệ thống có thể tùy cơ ứng biến phát ra một tin cầu cứu với người mà túc chủ tiếp xúc.”

Cố Thịnh Nhân bất đắc dĩ: “Vậy nếu chỉ gặp một đệ tử ngoại môn thì sao?”

Hệ thống: “Quyền hạn hệ thống chủ có thể phát tín hiệu một lần, đây có thể nói theo cách nói của loài người... xem mặt?”

Cố Thịnh Nhân cười lớn, nhưng tuy rằng hệ thống không đáng tin cậy những lại là hi vọng duy nhất vào lúc này, Cố Thịnh Nhân chỉ hi vọng hệ thống có thể “tùy cơ ứng biến” tới một người đáng tin cậy.

Triệu Hi Minh vừa luyện kiếm trở về. Hắn ta dùng phương pháp bí truyền hỏa nhãn lưu trưng rèn luyện kiếm tâm xong, cảnh giới tăng lên rất nhanh, hiện giờ hắn ta rất có lòng tin không lâu nữa sẽ tranh đầu được một vị trí tốt hơn trong cuộc thi đấu của nội môn, cố gắng được một vị trưởng lão thu nhận làm đệ tử.

Hắn ta nhớ tới đáng vẻ trong trời mà lạnh lùng đó, nói vậy có phải có thể gần nàng thêm một chút?

Hắn ta không hi vọng xa vời có thể ở bên cạnh nàng, chỉ cần có thể đứng ở xa để ngắm nàng là được rồi.

Vừa lúc đó có một ánh sáng trắng xuất hiện trước mắt hắn ta. Một lần ánh sáng hiện một dòng chữ lên không trung: “Cố Duy Tâm đang gặp nạn, Lâm

Tuyền biệt trang của Tây Thiên các, nhanh đi cứu.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (26)

Ánh sáng đó mờ đi rất nhanh, dường như chưa hề tồn tại. Triệu Hi Minh không dám giấu giếm, trực tiếp tới bãi kiến giáo chương chân nhân.

“Ngươi nói thật sao?” Tinh Hà chân nhân đang ngồi cũng đứng dậy.

Tiểu sư thúc tổ là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của Tinh La kiếm phái, không thể để xảy ra chút bất trắc nào.

Triệu Hi Minh lắc đầu: “Đệ tử chỉ nhận được tin tức kỳ lạ này, thật hay không chưa được kiểm chứng, đã vội vàng cầu kiến giáo chương chân nhân.”

Tinh Hà chân nhân liếc nhìn hắn: “Ngươi làm rất tốt, việc này ta sẽ nhanh chóng xử lý.”

Tinh Hà chân nhân nhanh chóng bước ra ngoài, ban bố lệnh ra ngoài. Sau đó, ông ta nhận được tin tức khiến ông ta cau mày.

Lăng Tiêu tôn giả đang bế quan, Lăng Vân tôn giả không có ở trong kiếm phái, mà tiểu sư thúc tổ cũng không ở trong môn phái.

“Thông báo các vị chân nhân Tinh Nguyệt, Tinh Vân, Tinh Phong đến Tinh La Phong!”

Triệu Hi Minh không biết chương giáo chân nhân muốn làm gì, sau khi xuống khỏi Tinh La Phong, hắn ta dùng vẻ Thần Hành Phù đến Lâm Tuyền biệt trang.

Cố Thịnh Nhân cảm thấy rất lạnh, cảm giác bị cưỡng ép lấy máu rất khó chịu, dù cho lần này hệ thống đã giúp cô giảm bớt đau đớn nhưng thân thể đã mất nhiều máu nên vẫn sinh ra cảm giác choáng váng rồi lạnh lẽo cũng không hề biết mất.

“Ta sẽ không chết ở đây chứ?” Cô mạnh mẽ mới với hệ thống.

Hệ thống hình như có trả lời gì đó, nhưng Cố Thịnh Nhân không nghe thấy mà chìm sâu vào giấc ngủ.

“Thiếu chủ, đã rút máu vượt quá nửa lượng máu của cả cơ thể, cũng đủ để điều trị hỏa độc rồi.”

Tây Lưu Phong vừa ý gật đầu: “Ngươi làm rất tốt, người này ngươi cũng giải quyết luôn đi, đừng để lại dấu vết gì.”

Hắn ta mang bình ngọc đựng máu của Cố Thịnh Nhân bỏ đi. Còn người nằm trên giường kia, hắn đang chuẩn bị xuống tay thì thấy Cố Thịnh Nhân vì mất quá nhiều máu nên tái nhợt khiến hắn ta chần chừ.

Ánh mắt tham lam nhìn gương mặt của Cố Thịnh Nhân, cô họng người này không hạn, lắm bả nói: “Một tuyệt sắc giai nhân như vậy, giết chết thật sự quá uổng phí, không bằng trước khi chết, để ta hưởng thụ một chút...”

Đương nhiên không thể làm ở chỗ này, nếu không thiếu chủ sẽ trách tội hắn ta.

Người này ôm Cố Thịnh Nhân đang hôn mê đi qua một con đường bí mật ra ngoài, mãi cho tới một chỗ hoang tàn vắng vẻ.

“Một nữ nhân xinh đẹp biết bao...” Ngón tay người đàn ông lưu luyến trên gương mặt của Cố Thịnh Nhân, trong mắt lộ vẻ cuồng dã.

Một nữ nhân xinh đẹp, khiến người người say mê, thật sự khiến người ta muốn sục sôi khí huyết. Hắn ta cúi đầu, từ từ cởi y phục của Cố Thịnh Nhân.

Hệ thống thấy vậy vô cùng lo lắng, nhưng dù cậu gọi thế nào, Cố Thịnh Nhân cũng không đáp lại.

Đai lưng của Cố Thịnh Nhân cũng đã bị cởi ra, áo khoác ngoài màu trắng cũng rơi xuống, lộ ra y phục màu trắng bên trong. Cố họng nam nhân không ngừng rung động, hai tay hưng phấn và run rẩy, chuẩn bị cởi nốt lớp che chắn cuối cùng. Đột nhiên thân hình hắn ta khê động dậy, hình như nhận được công kích không lời, cả người đổ vật ra đất.

Hệ thống không để ý tới hắn ta, hệ thống xuất chiêu, mười ngày tới nửa tháng người này cũng đừng mong tỉnh lại.

“Túc chủ... túc chủ, nhanh tỉnh lại đi!” Hệ thống nhìn thấy sắc mặt túc chủ càng ngày càng tái nhợt không khỏi sốt ruột.

Cậu chưa từng thấy hồi hận như thế này vì mình chỉ là một hệ thống chỉ đường, không giống như người đồng hành có thể cung cấp cho túc chủ ít năng lượng.

Có người tới?

Hệ thống cảm nhận được có người tới, cuối cùng cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (27)

Triệu Hi Minh đang lo lắng không biết làm thế nào để vào được Lâm Tuyền biệt trang. Tây Thiên các canh giữ nghiêm ngặt, hẳn ta là một kiếm khách, muốn trà trộn vào trong thực sự vô cùng khó khăn.

Trong lòng hắn ta dâng lên cảm giác khó tả, khiến hắn ta không tự chủ được nhìn sang hướng khác. Càng chạy càng cảm giác rõ ràng, cho đến khi hắn ta nhìn thấy bóng dáng đang nằm trên mặt đất kia.

Đáng chết thật!

Chỉ cần nhìn qua, Triệu Hi Minh đã hiểu có chuyện gì xảy ra. Hắn ta nhanh chóng bước tới, đỡ Cổ Thịnh Nhân dậy.

“Thái sư thúc tổ! Thái sư thúc tổ!” Lúc này hắn ta mới phát hiện Cổ Thịnh Nhân không ổn, sắc mặt trắng bệch, hơi thở yếu ớt, hắn ta giờ tay bắt mạch của Cổ Thịnh Nhân.

“Tây Thiên các!” Mắt Triệu Hi Minh đỏ ngầu. Dáng vẻ của sư thúc tổ chính là bị lấy quá nhiều máu.

Hắn ta run rẩy, khoác lại áo choàng đã bị cởi ra của Cổ Thịnh Nhân lại cho nàng, buộc lại đai lưng, sau đó đi tới nam nhân đang hôn mê bên cạnh.

Tuy rằng không biết nam nhân này tại sao lại hôn mê, Triệu Hi Minh cũng không muốn biết, hắn ta rút kiếm ra khỏi vỏ, tay nâng kiếm lên.

Hệ thống: Làm tốt lắm!

Triệu Hi Minh không dám chậm trễ, cho Cổ Thịnh Nhân ăn một viên dưỡng khí đan, nói “đã mạo phạm rồi” rồi bế nàng về Tinh La kiếm phái.

Huyền Kha đang chiến đấu với yêu thú bá chủ của tây hoang đột nhiên cảm thấy trong lòng loạn nhịp, hắn không biết cảm giác này từ đâu mà có, chỉ biết dường như có chuyện gì mà hắn khó có thể chấp nhận được.

Sư muội! Đôi mắt của hắn nhắm lại, sắc mặt tái nhợt. Hắn rút ra nhìn U Liên nguyệt quan vẫn chưa hoàn thành, đây là quà hắn chuẩn bị cho sư muội, hiện giờ chỉ có thể tạm thời từ bỏ.

Một vài vị chân nhân của Tinh La kiếm phái tới Lâm Tuyền biệt trang. Tinh Nguyệt chân nhân nhìn quét qua một lượt, dùng toàn bộ thần thức kiểm tông bao vây lấy Lâm Tuyền biệt trang, không bỏ sót một xó xỉnh nào, cũng không hề nhìn thấy bóng dáng của sư thúc tổ.

Nàng ta nhíu mày: hay là bọn họ đưa tin sai?

Không đúng! Rõ ràng nàng ta nhìn thấy trong một gian phòng có một bóng dáng nữ nhân gầy yếu, cả người đỏ ửng, được người đang cho uống bát thuốc màu đỏ tươi.

Đó không phải là thuốc? Rõ ràng là một bát máu!

Tinh Nguyệt chân nhân đột nhiên nhớ ra, trước đó vài ngày có tin đồn, người đó không phải là người đang bị trúng hỏa độc sao?

Vậy bát máu đó? Tinh Nguyệt chân nhân biến sắc.

Nàng ta không thể nói gì nữa, trực tiếp rút kiếm ra, bổ một nhát kiếm vào Lâm Tuyền biệt trang.

“Sư muội, làm gì vậy?” Tinh Vân chân nhân và Tinh Phong chân nhân đi cùng Tinh Nguyệt chân nhân ngạc nhiên nhìn nàng ta.

Tinh Nguyệt chân nhân nói những gì mình đã nhìn thấy vừa nãy cho họ nghe.

“Tỷ Thiên các, sao họ dám!” Mấy vị trưởng lão giận không thể kiềm chế được.

Lúc này, mấy bóng dáng chật vật vọt tới.

Là Tỷ Lư Phong và Bạch Hình Nhã được cao thủ của Tỷ Thiên các liên thủ bảo vệ, tránh được một kiếp nạn. Cho dù như vậy, một kiếm của kiếm tông cũng không phải dễ tiếp nhận, mấy người đó nhìn vô cùng chật vật.

“Các người là ai, đột nhiên tập kích Lâm Tuyên biệt trang làm gì vậy?” Tỷ Lư Phong nhận ra mấy vị trưởng lão của Tinh La kiếm phái, hắn ta biến sắc, chống nạnh nói vọng ra.

Tinh Nguyệt chân nhân lại tung ra một kiếm, roi xuống thẳng chỗ của Bạch Hình Nhã.

“Cần năng ta lại!” Tỷ Lư Phong tròn mắt, nói với hai vị kiếm tôn bên cạnh người.

“Phốc.”

“Phốc.”

Hai vị kiếm tôn liên thủ, liều mạng trọng thương, cuối cùng cũng có thể chặn được một kiếm của Tinh Nguyệt chân nhân.

“Tiểu sư thúc tổ của chúng ta đang ở đâu?” Tinh Nguyệt chân nhân lạnh lùng.

Tỷ Lư Phong cắn răng: “Tiểu sư thúc tổ nào chứ, ta không hề biết.”

Tinh Nguyệt chân nhân thấy hắn ta nói vậy hừ lạnh, không nói nhiều, phóng một kiếm tới.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (28)

Tỷ Lư Phong nhìn hai vị kiếm tôn đang ngã nhào xuống đất không biết sống chết, sắc mặt tái nhợt. Hắn ta không thể ngờ rằng, kiếm phái Tinh La lại bá đạo như vậy, chẳng những không có chứng cứ gì lại dám ra tay đã thương người.

Hắn ta lớn tiếng: “Các hạ đây là muốn tuyên chiến với Tỷ Thiên các ta sao?”

Tinh Nguyệt chân nhân vốn định thêm một kiếm nữa, lại bị Tinh Vân chân nhân ngăn lại.

“Đưa hai người này về môn phái, chờ giáo chương chân nhân định đoạt.” Tinh Vân chân nhân lên tiếng, nhìn thấy hai người nằm trên đất tựa như hai xác chết.

Huyền Kha trở về Tinh La kiếm phái, nghe được tin tức từ của Tinh La chân nhân còn đang ở lại động phủ. Hắn vừa định tới Tỷ Thiên các thì cảm nhận được một hơi thở quen thuộc.

Là sư muội!

Cơ thể hắn khẽ ánh lên rồi lại biến mất không thấy gì.

Triệu Hi Minh ôm người trong lòng, chạy suốt dọc đường, nhìn thấy son mơn của Tinh La kiếm phái trước mặt cuối cùng cũng thờ phào nhẽ nhõm.

Một áp lực khổng lồ đè nặng xuống, suýt nữa khiến hắn ta quỵ xuống đất, nhưng cũng may ngay sau đó, áp lực đó biến mất, mà người trong ngực hắn ta cũng không còn. Đè nén cảm xúc mất mát, Triệu Hi Minh chỉ kịp nhìn thấy bóng dáng chợt lóe sáng rồi biến mất.

Tay Huyền Kha ôm Cố Thịnh Nhân đều run rẩy. Sư muội trong lòng hắn, hít thở vô cùng yếu ớt, sắc mặt nhợt nhạt, trong suốt, giống như một giấy sau sẽ tan biến vậy.

Tinh La chân nhân đã biết tin Cố Thịnh Nhân đã được cứu, ngay lập tức báo tin bảo đảm người Tinh Nguyệt chân nhân trở về môn phái. Ông ta lập tức tới Lăng Vân Phong nhưng lại bị Huyền Kha khắc chế chặn ở bên ngoài.

Một lần như vậy, chính là nửa tháng. Nửa tháng sau, Huyền Kha đi ra. Tinh La chân nhân cho rằng mình thấy Lăng Tiêu tôn giả. Huyền Kha lạnh lùng nói với Tinh La chân nhân: “Chăm sóc sư muội của ta thật cẩn thận.”

Tinh La chân nhân: “Sư thúc tổ, người muốn đi đâu?”

Huyền Kha đằng đằng sát khí: “Món nợ của sư muội với Tây Thiên các, cũng phải tính toán cho xong.”

Không đến hai ngày, tin tức Lăng Vân tôn giả của Tinh La kiếm phái một người một kiếm huyết tẩy toàn bộ Tây Thiên các đã lan truyền khắp đại thế giới Thiên Lan. Từ nay về sau, trong thế giới này không còn Tây Thiên các.

Tây Lưu Phong bị nhốt trong thủy lao của kiếm phái Tinh La “vô tình” nghe được tin tức này.

“Không thể nào! Việc này ta gấu phụ thân ta! Tinh La kiếm phái không thể làm như vậy.” Hắn ta không thể ngờ được.

Đệ tử canh giữ của Tinh La kiếm phái vô cùng tức giận nhìn hắn ta: “Là thật hay giả, chỉ cần ra ngoài là người sẽ biết, cả đại thế giới Thiên Lan đều lan truyền tin này, từ nay trở đi sẽ không còn Tây Thiên các nữa.Ồ đúng rồi! Suyt nữa thì ta quên mất, người lại dám làm hại thái sư thúc tổ, không có cơ hội để ra ngoài.”

Tây Thiên các bị lật đổ, hắn ta vốn còn hi vọng phụ thân của hắn ta sẽ nghĩ cách cứu hắn ta ra, không ngờ Tinh La kiếm phái lại làm việc tàn nhẫn như vậy. Cho tới bây giờ hắn ta không ngờ rằng, bản thân chỉ vì yêu thương một nữ tử, là một chuyện nhỏ bé không đáng nói lại chôn vùi cơ nghiệp mấy ngàn năm của Tây Thiên các và tính mạng của vô số đệ tử.

Đều là do Bạch Hinh Nhã, đều là lỗi của nàng ta!

Hắn ta nhìn thấy Bạch Nhã Hinh vẫn đang trốn trong một góc đầu đón giãy giụa, trong lòng chợt thất vô cùng căm thù. Nếu không phải vì nàng ta, hắn ta sẽ không có ý định với Băng Tâm kiếm hoàng, cũng sẽ không đắc tội với Tinh La kiếm phái. Nếu không phải tại nàng ta, bản thân hắn vẫn đang là thiếu chủ kiêu ngạo của Tây Thiên các, chứ không phải ở trong ngục tối mặc cho người khác chà đạp. Nếu không phải vì nàng ta, Tây Thiên các sẽ không bị lật đổ, phụ thân hắn ta cũng sẽ không phải chết...

Nếu không có nàng ta thì quá tốt...

Ánh mắt Tây Lưu Phong hiện lên vẻ điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Truyền Thuyết Thiên Tài Tiểu Sư Tổ Vs Bạch Liên Hoa Ngoại Môn Sư Muội (Hết)

Khi đệ tử kiếm phái Tinh La phát hiện ra, Bạch Hinh Nhã đã rơi vào tay Tây Lưu Phong đang điên cuồng không kịp kêu cứu.

Nữ nhân này, có thể tới giờ cũng không thể ngờ rằng, bản thân sẽ chết trong tay của nam nhân vẫn luôn ngoan ngoãn phục tùng nàng ta.

Cố Thịnh Nhân tỉnh lại cảm thấy cả người đều không có sức lực. Cảm giác này đối với cô không hề lạ lẫm gì.

Cố Thịnh Nhân hỏi: “Hệ thống, người có phát hiện ra rằng, gần như thế giới nào hình như ta cũng phải trải qua chuyện này một lần?”

Hệ thống có chút chột dạ: “Tức chủ, chuyện này không thể khống chế được, con đường trưởng thành của từng nhân vật, đều không hề thuận buồm xuôi gió!”

Cố Thịnh Nhân: "..."

Huyền Kha vén rèm bước vào, vẻ mặt dịu dàng: “Sư muội.”

Cố Thịnh Nhân cười, định ngồi dậy, lại phát hiện ra mình không còn sức lực, nàng đành bất đắc dĩ từ bỏ.

“Sư huynh, ta ngủ lâu lắm rồi sao?”

Huyền Kha có hơi tham lam ngắm nhìn sư muội đã có sức sống, dịu dàng nói: “Chỉ mới nửa năm thôi.”

Cố Thịnh Nhân không biết vì sao, cảm thấy tuy rằng sư huynh giống trước đây, nhưng trong lòng nàng lại cảm thấy xa lạ.

Biết nàng muốn giờ tay lấy ly nước, Huyền Kha lập tức chặn lại, đích thân rót nước cho nàng, lại từ chối yêu cầu của nàng, nói sẽ đút cho nàng uống. Rất rõ ràng, sư huynh đang coi nàng là một người thủy tinh mong manh dễ vỡ.

“Ta không sao, sư huynh.” Cố Thịnh Nhân bắt đầu đi nói.

Nửa năm qua, Tinh La kiếm phái dùng toàn bộ năng lực để tìm phương thuốc điều dưỡng cơ thể cho Cố Thịnh Nhân, Huyền Kha ngày ngày khơi thông kinh mạch cho nàng, vì vậy sự thiếu máu của nàng mới dần dần hồi phục.

Đối diện với Cố Thịnh Nhân, Huyền Kha cười nói: “Ừm, ta biết. Nào há mồm ra.”

Cố Thịnh Nhân dờ khóc dờ cười, ý là ta biết ý của nàng, nhưng ta không muốn làm vậy sao?

Không chỉ không để cho Cố Thịnh Nhân tự làm gì hết, mà sau khi Cố Thịnh Nhân tỉnh lại, Huyền Kha không dời nàng nửa bước, thậm chí không để nàng tiếp xúc với ai quá gần gũi.

Cố Thịnh Nhân có thể hiểu có lẽ dáng vẻ của mình trước kia đã khiến hắn lo lắng, dù là bắt đầu đi nhưng không quá ghét bỏ hành vi này.

Nửa năm sau, Lăng Tiêu tôn giả của Tinh La kiếm phái cưới Băng Tâm kiếm hoàng dưới sự chủ trì của Lăng Vân tôn giả, trở thành chuyện lớn của đại thế giới Thiên Lan vài chục năm nay.

Sau vài năm, Băng Tâm kiếm hoàng đã có bước đột phá trở thành Băng Tâm kiếm tôn.

Băng Tâm kiếm tôn và Lăng Vân tôn giả tình cảm sâu đậm, rất nhiều người nói nơi nào trên đại thế giới Thiên Lan đều nhìn thấy bóng dáng của Băng Tâm kiếm tôn và Lăng Vân tôn giả.

Trăm năm sau, Băng Tâm kiếm tôn lại có bước đột phá, trở thành Băng Tâm kiếm tông. Lại trăm năm nữa, trưởng lão Lăng Tiêu tôn giả của Tinh La kiếm phái nguyên khí cạn kiệt, nhắm mắt xuôi tay, táng tại Lăng Tiêu Phong. Từ đó tới năm trăm năm sau không ai còn nhìn thấy bóng dáng của Băng Tâm kiếm tông.

Có người nói, nàng đã bị đả kích mạnh mẽ vì cái chết của sư tôn, không thể gượng dậy được. Cũng có người nói, trăm năm trước Băng Tâm kiếm tông đã quyết đấu một trận, nên đã hương tiêu ngọc vãn. Cũng có người nói Băng Tâm kiếm tông đã bế quan tu luyện mà thôi.

Cho tới một ngày, trời trong nắng ấm, trên chính tầng mai, tất cả sự cảm của kiếm tu, nhìn về một hướng.

Trường kiếm trong tay họ đều tuốt ra khỏi bao, hướng cùng một hướng, cúi đầu.

Vạn kiếm quy tông, kiếm thánh xuất thế.

Đó là hướng của Tinh La kiếm phái.

Từ nay về sau không còn Băng Tâm kiếm tông, chỉ có kiếm thánh cường giả, băng tâm tôn giả.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (1)

Cố Thịnh Nhân phát hiện mình đang ở trên một chiếc xe. Ngồi cạnh cô là một người mặc trang phục màu đen, đeo kính mắt gọng vàng, thoạt nhìn là một người phụ nữ rất giỏi giang, thấy cô tỉnh, lấy chai nước trong túi xách đưa cho cô: “Hôm nay mệt muốn chết, thông cáo báo chí sau một tuần nữa chị sẽ thúc đẩy cho em, tạm thời nghỉ ngơi đi.”

Cố Thịnh Nhân vui vẻ: “Cảm ơn chị Trần.”

Tên gọi của cô ở thế giới này là Nguyễn Kha Nghi, là ảnh hậu quốc gia của nước Z, người phụ nữ áo đen đó là quản lý của cô, Trần Dung.

Nguyễn Kha Nghi xuất thân là người mẫu, cô sinh ra được trời phú eo nhỏ thân dài, gương mặt sắc sảo, năm mười tám tuổi đã đạt được quán quân siêu mẫu quốc tế, trở nên nổi tiếng, trong hai năm luôn đứng trong hàng ngũ người mẫu quốc tế, hai mươi tuổi bắt đầu tiến quân vào làng giải trí, hiện cô hai mươi tư tuổi và hoàn toàn xứng đáng trở thành nữ minh tinh quốc dân đầu tiên.

Bởi vì xuất thân là siêu mẫu nên Nguyễn Kha Nghi khí thế hơn người, người bên ngoài đứng cạnh cô luôn cảm giác có một áp lực vô hình, và Nguyễn Khi Nghi được gọi tên thân mật là “nữ vương bệ hạ”. Chỉ có Trần Dung biết, “nữ vương bệ hạ” vô cùng khí thế trước mặt các fan, lại chính là một tiểu công chúa thích màu hồng.

Xe nhanh chóng tới căn hộ của Nguyễn Kha Nghi. Đây là căn hộ mà công ty giải trí Tinh Ngu cung cấp cho Nguyễn Kha Linh, là tòa nhà sang trọng và an toàn của thành phố Thanh Hoa, paparazzi khó mà vào được. Trần Dung đích thân đưa cô tới tận phòng, nhìn thấy cô đóng cửa rồi mới rời đi.

Cố Thịnh Nhân đã quá mệt mỏi, thế giới trước cô là kiếm thánh cường giả thật sự là rất ít khi có cảm giác này. Cô đi vào phòng tắm, trong bồn tắm đầy nước ấm, nhỏ vài giọt tinh dầu, ngâm mình trong làn nước cho mình cảm thấy dễ chịu. Ngán mình một lúc bắt đầu sắp xếp đầu óc về thông tin trong thế giới này.

Hiện tại Nguyễn Kha Linh đang là ảnh hậu có tầm ảnh hưởng quốc tế, còn người đối đầu với cô là một người mới đang diễn vài vai diễn quần chúng còn rất lúng túng - Minh Thư Giai.

Tuổi tác của người phụ nữ này gần với Nguyễn Kha Nghi, nhưng cơ hội thì hoàn toàn không giống. Gương mặt của cô ta vẫn chưa được thịnh hành trong làng giải trí, hơn nữa khuôn mặt không hề sắc sảo, diễn xuất còn chưa đủ nhiệt huyết với những kịch bản chưa có chiều sâu, thậm chí ở những kịch bản này, cô ta cũng chỉ là vai diễn quần chúng. Nhưng vào năm cô ta hai mươi tư tuổi, hình như là thời khắc xoay chuyển tình hình.

Đầu tiên là một đạo diễn của một bộ phim điện ảnh chuyển thể từ truyện tiểu thuyết đã nhìn ra cô ta, thông báo cô ta đến diễn thử vai chính, không ai biết rằng, một bộ phim chuyển thể hầu như không ai thêm xem tới lại tạo tiếng vang lớn và đạt giải thưởng trong tuần lễ phim truyện nhựa, bản thân cô ta lại là nữ chính lên trở nên nổi tiếng, nhanh chóng được công chúng biết tới. Sau đó rất nhiều chuyện tốt tới liên tục, cô ta liên tục được vào mấy bộ phim không có nhiều tên tuổi nhưng sau đó lại trở thành những kịch bản rất hay, dần dần từ một người mới nhỏ bé đã được đứng trong hàng ngũ tiểu hoa đán.

Tất cả mọi người chỉ cho rằng cô ta quá may mắn, thậm chí giới truyền thông còn tung hô cô ta là “nghệ sĩ may mắn nhất trong năm”

Nhưng mà Cố Thịnh Nhân biết đó không phải thực sự do cô ta may mắn, mà là Minh Thư Giai lúc này không phải là Minh Thư Giai trước kia, lần bị ngã trước kia phải nhập viện, lúc tỉnh lại không ai biết rằng cô ta đã bị hoán đổi linh hồn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (2)

Linh hồn đang chiếm giữ thể xác của Minh Thư Giai đến từ mười năm sau, cô ta đã biết rõ về những kịch bản đó, ở đâu sẽ là ngựa đen, ở đâu sẽ là hot. Một túi hồ lô lớn như vậy, Minh Thư Giai không muốn hot cũng không được.

Nếu như đã như vậy, Nguyễn Kha Nghi và cô ta sẽ không hề có nhiều liên quan và càng không hề có hận thù gì với nhau. Nhưng Nguyễn Kha Nghi ở trong làng giải trí nhưng lại là một diễn viên trong sạch, luôn biết giữ mình, danh tiếng do thực lực bản thân gầy dựng, nên không cần phải tạo scandal và tranh thủ sắc đẹp của mình.

Minh Thư Giai lại không phải như vậy. Một lần trong quá trình tham gia tiệc rượu, Minh Thư Giai lại bị Nguyễn Kha Nghi và các bạn của cô cùng ăn com bắt gắp. Trong thế giới của nữ minh tinh, đặc biệt là Minh Thư Giai đang đi theo con đường diễn xuất về thanh xuân nếu như bị phát hiện chuyện đi hầu rượu đại gia thì tiền đồ sẽ bị hủy diệt.

Thật ra lúc đó hai bên chỉ nhìn thấy thoáng qua, hơn nữa Minh Thư Giai lại trang điểm đậm nên Nguyễn Kha Nghi không hề nhận ra cô ta. Nhưng ngày hôm sau Minh Thư Giai vẫn bị lộ ra tin tức “Một đêm thác loạn cùng đại gia”. Tuy rằng ảnh chụp rất mờ, không hề có chứng cứ xác thực, tổ thông tin của công ty Minh Thư Giai đã nhanh chóng xử lý chuyện này, Minh Thư Giai cũng không hề tổn thất gì. Nhưng cô ta lại ghi hận Nguyễn Kha Nghi, cho rằng cô đã tiết lộ bí mật, nên bản thân mới lâm vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Minh Thư Giai nhanh chóng báo thù, cô ta biết một số người ngoài không hề biết nội tình, thậm chí còn âm thầm cấu kết với một vị công tử nhà giàu yếu say đắm nữ vương bệ hạ, hứa hẹn rằng chỉ cần làm theo cô ta là có thể giúp hắn ta có được Nguyễn Kha Nghi.

Hai người ở tiệc rượu bày mưu tính kế dùng thuốc với Nguyễn Kha Nghi, lúc đó tên công tử nhà giàu đó sẽ chiếm đoạt Nguyễn Kha Nghi, thậm chí còn tiết lộ cho giới truyền thông. Thanh danh của Nguyễn Kha Nghi sẽ tụt dốc không phanh. Lúc này tên công tử nhà giàu sẽ chân thành bày tỏ sự ái mộ với Nguyễn Kha Nghi, bằng lòng kết hôn với cô, lúc đó Nguyễn Kha Nghi sẽ vô cùng cảm động và không để ý tới sự phản đối của người quản lý mà kết hôn với hắn ta.

Nhưng kết hôn không lâu sau, cô mới phát hiện tên công tử nhà giàu đó không hề chung thủy, vẫn có người phụ nữ khác bên ngoài, cô hết sức tức giận, chỉ đối lại sự khinh miệt và chế giễu của chồng: “Chẳng qua chỉ là một con hát mua vui cho đời, còn nghĩ rằng bản thân mình là nữ vương bệ hạ gì đó?”

Nguyễn Kha Nghi muốn ly hôn nhưng lại bị chồng uy hiếp, sống đau khổ cùng cực, ba mẹ mình là giáo sư đại học cũng vì chuyện của mình mà bị sa thải. Cô bị trầm cảm vài năm, rồi tự sát vì không còn lối thoát. Mà Minh Thư Giai lại dựa vào ánh mắt “độc đáo” thuận buồm xuôi gió trở thành diễn viên thể hệ mới.

Cố Thịnh Nhân tính toán thời gian, hiện Minh Thư Giai đang tiếp nhận bộ phim điện ảnh chuyển thể khiến cô ta có thể trở mình, tổ kịch bản mới chọn xong vai diễn. Nói cách khác, hiện giờ Minh Thư Giai vẫn đang vẫy vùng trong đám diễn viên quần chúng.

Cố Thịnh Nhân không hề để tâm tới cô ta, với địa vị của Nguyễn Kha Nghi hiện nay, muốn chinh Minh Thư Giai không cần phải tự ra mặt.

Cô nghĩ ngợi, nói với hệ thống: “Hệ thống, hãy giúp tôi tìm ảnh Minh Thư Giai hầu rượu nhà đầu tư, tôi muốn vai diễn này của cô ta rớt đài.”

Theo cô biết, Minh Thư Giai trước kia không hề tham gia các loại tiệc rượu kiểu này.

Hệ thống thu thập tư liệu rất nhanh, không đến một tiếng, trên các diễn đàn lớn nhỏ đều có ảnh diễn viên bị paparazzi chụp lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (3)

Tạo sao?” Minh Thư Giai nhìn đạo diễn một cách khó hiểu.

Cô ta vừa mới được thông báo nhân vật chính đã bị thay đổi. Điều này làm sao cô ta có thể chấp nhận nổi? Bộ phim điện ảnh này tuy đầu tư ít, nhưng tiếng tăm khá tốt, vì muốn nhận được vai diễn này, cô ta đã đầu tư không ít, thậm chí đã không tiếc bản thân đi hầu rượu những người đàn ông béo múp kia!

Đạo diễn mở điện thoại di động, mở website đưa cho cô ta xem.

“Cô cũng biết đó, bộ phim điện ảnh của chính tôi là bộ phim về tình yêu tuổi trẻ trong sáng, hay nói cách khác, nữ chính không được có một chút tiếng xấu nào, nếu không sẽ ảnh hưởng rất lớn tới bộ phim.” Đạo diễn vô cùng thất vọng về Minh Thư Giai.

Lúc vừa gặp cô ta, đạo diễn hết sức hài lòng, nhìn Minh Thư Giai có cảm giác vô cùng tươi mới, đúng là cảm giác cho hình tượng của nữ chính. Đáng tiếc dù tươi mới tự nhiên cũng không cần nữa, đến lúc đó khi họ xem phim thấy nữ chính, sẽ nghĩ ngay tới những chuyện xấu đang tràn lan trên mạng. Bộ phim điện ảnh này không phải là buôn bán lời lãi gì, như vậy đối với đạo diễn muốn tham gia vào liên hoan phim sẽ trở thành một đòn đá kích trí mạng.

Trong lòng Minh Thư Giai vô cùng đau đớn, cô ta không biết mình đã đắc tội với ai mà lại bị hại đến như vậy. Như thế này, vai diễn này không thể có được rồi.

Mà lúc này Cố Thịnh Nhân đang ngủ say, bị bạn gọi điện thoại tới đánh thức, bảo nữ vương đại nhân ra đón ở sân bay.

Tổng Tây Tây là bạn từ nhỏ của Nguyễn Kha Nghi, hiện là một nhà thiết kế thời trang danh tiếng. Cố Thịnh Nhân đội mũ lưỡi trai và kính râm đi tới sân bay.

“Minh nhớ cậu quá đi mất thôi!” Tổng Tây Tây ôm Cố Thịnh Nhân thăm thiết, sau đó hai mắt nhìn Cố Thịnh Nhân.

“Kha Kha cậu càng ngày càng đẹp đó, chân dài như vậy, đúng là mê hoặc người khác mà!” Đối với chuyên gia thiết kế thời trang mà nói, dáng người quan trọng hơn tất cả mọi thứ.

Nguyễn Kha Nghi cao khoảng mét bảy tám, dáng người vô cùng hoàn mỹ, một đôi chân dài giống người nước ngoài, đến Tổng Tây Tây nhìn cũng thấy thêm thưởng.

“Được rồi, chúng ta về thôi, đi ăn cơm đã.”

Hai người nói chuyện rất vui vẻ, không hề chú ý tới, ở đằng xa có một vị khách quý đi cùng đường, cũng đeo kính đen, một người đàn ông cao lớn nhìn hai người thật lâu rồi mới bỏ đi.

“Nguyễn... Kha Nghi ư?” Người đàn ông khẽ đọc tên cô, đôi môi cong lên, nở nụ cười: “Cuối cùng... cũng tìm được cô!”

“Mr Gardner?” Nhân viên bên cạnh chào hỏi một cách đầy nghi ngờ.

Người đàn ông hồi phục lại tinh thần, thản nhiên nói: “Đi thôi.”

Nguyễn Kha Nghi ăn xong lại bị Tổng Tây Tây kéo tới biệt thự của cô ấy.

Đúng vậy, biệt thự.

Tổng Tây Tây rất giàu có, nên khắp các căn phòng của cô ấy đều trang trí “tác phẩm” của cô ấy. Mà Cố Thịnh Nhân bị cô ấy kéo tới đây, để làm người thử đồ.

Cố Thịnh Nhân thấy quần áo đầy phòng, không thể không thừa nhận Tổng Tây Tây vô cùng tài năng trong phương diện thiết kế thời trang.

Linh cảm là ước mơ da diết của tất cả các nhà thiết kế.

Những bộ quần áo này thoát nhìn chưa hề hoàn mỹ, còn một số chi tiết phải sửa chữa nhưng đã khiến người khác phải kinh ngạc.

Cố Thịnh Nhân biết, không lâu sau thiết kế của Tổng Tây Tây sẽ thiết kế đồ đôi có tên là “vùng băng tuyết”. Thế giới tươi đẹp!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (4)

Bộ vùng băng tuyết kia có ấn tượng sâu sắc với Cố Thịnh Nhân bởi tiếng tăm vô cùng lớn.

Người mẫu nam là siêu mẫu quốc tế Ludwig Gardner, người mẫu nữ là Cecilia cũng vô cùng nổi tiếng, cũng nhờ những trang phục này mà nổi danh, trở thành một trong những siêu mẫu hot nhất. Lúc đó thanh danh của Tổng Tây Tây vẫn chưa lớn lắm, tuy không biết tại sao siêu mẫu quốc tế Lugwid lại chọn bộ trang phục này, lần này Cố Thịnh Nhân cũng không từ bỏ cơ hội này.

“Tây Tây, có phải cậu định tham gia tuần lễ thời trang quốc tế Thanh Hoa không?” Cố Thịnh Nhân đang cầm trang phục trên người cô hỏi Tổng Tây Tây.

Tổng Tây Tây ngồi xuống: “Kha Kha, làm sao cậu biết?”

Cô ấy hơi kinh ngạc, chuyện này cô ấy chưa từng nói với ai, tuần lễ thời trang quốc tế Thanh Hoa là một trong tuần lễ thời trang đỉnh cao quốc tế, tuy cô ấy đã nhận được sự cổ vũ của thầy cô ấy là nhà thiết kế lừng danh của CCRU, tổng giám đốc Kevin, chuẩn bị đưa những tác phẩm này vào tuần lễ thời trang, nhưng chưa từng nói với bất cứ ai.

Cô gái này bây giờ có chút không tự tin, sợ bị người ta nói bản thân là không biết tự lượng sức mình.

Cố Thịnh Nhân cười nói: “Chúng ta lớn lên cùng nhau, cậu suy nghĩ gì mà mình không biết chứ?”

Cô nói tiếp: “Đến lúc đó mình sẽ làm người mẫu cho cậu được không?”

Lúc này Tổng Tây Tây không còn kinh ngạc mà là vui mừng ngạc nhiên. Cô biết Nguyễn Kha Nghi rất có tài người mẫu, rất nhiều nhãn hàng nổi tiếng thế giới tranh giành để mời cô là người phát ngôn cho sản phẩm của họ, nhưng bốn năm trước, từ sau khi cô bước vào làng giải trí, chưa từng tỏa sáng trong tuần lễ thời trang nào nữa.

Cô lại đồng ý vì bản thân mình, một lần nữa đứng trên sàn catwalk sao?

Cố Thịnh Nhân nhìn Tổng Tây Tây dường như sắp khóc tới nơi, buồn cười nói: “Được rồi, mình tin tưởng đây là tài năng thiên phú của cậu, dám cược là trang phục lần này của cậu sẽ khiến mình trở nên nổi tiếng. Nếu cậu mà thiết kế quá xấu, mình sẽ đổi ý đó!”

Tổng Tây Tây thở hắt ra, nói về thiết kế của bản thân, trong mắt cô lại lấp lánh: “Đi, mình dẫn cậu đi xem”

Cô ấy kéo Cố Thịnh Nhân đi vào trong, đến gian phòng cuối cùng.

Tổng Tây Tây lấy chìa khóa mở cửa phòng ra, Cố Thịnh Nhân mới phát hiện phòng này rất rộng nhưng lại chỉ treo có hai bộ quần áo.

Tổng Tây Tây đi đến một giá treo ở trước mặt, lật những bộ quần áo đang được phủ bằng vải.

Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt.

“Thật là đẹp!” Hiện giờ trước mắt chính là bộ trang phục nữ màu ánh kim, cổ áo chữ V được thiết kế bằng sợi tổng hợp với viền hoa mỹ, chất liệu mềm mại, nhẹ nhàng, cảm giác và xúc giác đều vô cùng hoàn hảo, trên ống tay áo được thiết kế bằng vải ren trong suốt có một bông tuyết, những viên đá nhỏ xếp tầng trên thân váy, giống như những hạt bông tuyết vỡ tan vào chiếc váy, dưới ánh đèn cho thấy một sắc thái tao nhã, lộng lẫy không gì sánh bằng.

Cố Thịnh Nhân kinh ngạc cảm thán, cô thấy bộ trang sức này được gắn hàng trăm viên đá nhỏ, mà những thứ này đều là đồ thật.

Tổng Tây Tây quan sát biểu cảm của Cố Thịnh Nhân cũng vô cùng vui sướng: “Thế nào?”

Cố Thịnh Nhân hít một hơi thật sâu, nhìn cô ấy nói một cách chân thành: “Tây Tây, chắc chắn cậu sẽ kinh ngạc. Tươi đẹp toàn thế giới luôn đó!”

Dường như Tổng Tây Tây không ngờ lại được đánh giá cao như vậy, nhưng cô ấy vui vẻ: “Vậy mình sẽ mượn lời vàng ngọc của cậu nhé!”

Cố Thịnh Nhân hỏi: “Người mẫu nam thì sao, cậu định chọn ai vậy?”

Tổng Tây Tây lắc đầu: “Thầy của mình nhìn thấy tác phẩm của mình, ông ấy nói ông ấy đã có người thích hợp rồi.”

Cố Thịnh Nhân hiểu rõ, hóa ra là Kevin ra mặt nên cũng khó trách lúc đó Ludwid lại được chọn cho tác phẩm của Tổng Tây Tây.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (5)

Quả nhiên hôm sau, Cố Thịnh Nhân nhận được điện thoại của Tổng Tây Tây: “A... Kha Kha cậu biết người mẫu thầy tìm cho mình là ai không? Ludwig! Ludwig Gardner đó! Đó chính là nam thần của mình! Anh ấy có thể trình diễn trang phục mình thiết kế, mình chết cũng không hối tiếc nữa rồi! A...”

Cố Thịnh Nhân kiên nhẫn chờ Tổng Tây Tây giải tỏa cảm xúc rồi mới hỏi: “Đã quyết định rồi sao?”

Tổng Tây Tây lấy lại bình tĩnh, cô ấy nói: “Vẫn chưa, chiều nay anh ấy sẽ đến xem tác phẩm của mình, Kha Kha cậu cũng tới đây đi, nhân tiện thử luôn, xem xem có cần thay đổi chỗ nào không.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu, gọi điện thoại cho quản lý: “Chị Trần, em định tham gia tuần lễ thời trang Thanh Hoa tổ chức vào tháng sau.”

Trần Dung ngạc nhiên vô cùng: “Em định quay lại giới người mẫu sao?”

Cố Thịnh Nhân lắc đầu: “Không phải ý đó, chỉ là lần này Tây Tây muốn tham gia tuần lễ thời trang, em đã đồng ý làm vedette của cậu ấy.”

Giọng của Trần Dung có vẻ hơi lo lắng: “Chị biết hai đứa là bạn tốt, nhưng dù Tổng tiểu thư rất có tài, nhưng lại chưa từng tham gia rất nhiều sự kiện như vậy, lỡ như... em có suy nghĩ cho hình tượng của mình chưa?”

Đến lượt Nguyễn Kha Nghi, mọi cử động luôn phải phù hợp với thân phận của mình, bốn năm rồi cô không lên sàn catwalk, nếu lần này kết quả không tốt thì sẽ ảnh hưởng rất nhiều tới danh tiếng của cô.

Cố Thịnh Nhân biết Trần Dung suy nghĩ cho mình, khẽ cười: “Chị Trần, chị có biết người mẫu nam của Tây Tây là ai không, e rằng sẽ không nói như vậy nữa?”

Trần Dung tò mò: “Ồ, là ai thế?”

Cố Thịnh Nhân khẽ nói: “Ludwig Gardner.”

Trần Dung ở đầu dây bên kia trầm lặng vài giây rồi sau đó thốt lên vô cùng xúc động: “Em nói là ai? Chị có nghe nhầm không, là Ludwig ư? Nam vương sàn catwalk Ludwig sao?”

Cố Thịnh Nhân biết sẽ phản ứng như vậy, người này vô cùng nghiêm khắc và cố chấp này lại là là fan ruột của Ludwig.

Giọng nói nhẹ nhàng: “Ôi, chiều nay em phải đến thử đồ đấy, không biết có chụp ảnh rồi xin chữ ký được không nhì...”

Trần Dung cắt ngang lời cô: “Em đang ở nhà ư? Nửa tiếng nữa chị sẽ tới. Chuyện quan trọng như vậy người đại diện là chị sao có thể vắng mặt chứ?”

Cố Thịnh Nhân tắt điện thoại, done.

Cô biết, là Ludwig, chắc chắn Trần Dung sẽ không ngăn cản cô. Không chỉ bởi vì Trần Dung là fan của anh, mà người đàn ông này được gọi nam vương thời trang mà anh khoác trên người chưa bao giờ khiến người khác thất vọng.

Buổi chiều, Cố Thịnh Nhân đến nhà Tổng Tây Tây đúng theo lịch hẹn. Cô ấy đang nói chuyện với một ông lão tóc hoa râm.

“Kevin, đã lâu không gặp.” Cố Thịnh Nhân chào hỏi ông ta, người này là thầy của Tổng Tây Tây, Tổng giám đốc thiết kế CRUU.

“Hi, Nguyễn.” Kevin cô cùng nhiệt tình ôm cô.

Hai năm trước hai người đã từng hợp tác, lúc đó Kevin rất muốn Nguyễn Kha Nghi làm người mẫu riêng cho ông ta, nhưng không ngờ lại bị từ chối.

Nhưng, ông lão đáng yêu này vẫn luôn nhớ tới Nguyễn Kha Nghi.

“Giới người mẫu thiếu mất cô thật sự là rất ảm đạm, Nguyễn, nghe Tây Tây nói cô sẽ làm người mẫu cho nó?” Ánh mắt Kevin lấp lánh.

Cố Thịnh Nhân gật đầu.

“Great!” Kevin lớn tiếng khen: “Lần đầu tiên nhìn thấy bộ quần áo này tôi đã nghĩ tới cô.”

“Chỉ có cô mới có thể phù hợp với hình ảnh của nữ hoàng băng giá!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (6)

“Xem ra tôi đã tới muộn rồi?” Một giọng nói nam trầm ấm vang lên.

Cố Thịnh Nhân nhìn theo hướng phát ra giọng nói. Cô chỉ cần nhìn là đã nhận ra, người đàn ông này là Ludwig Gardner.

Nguyễn Kha Nghi tuy chưa gặp người đàn ông này, nhưng lại đã nhìn thấy trên rất nhiều tạp chí. Nhưng có một số người, chỉ gặp mặt trực tiếp, bạn mới có thể cảm nhận được sự thu hút của họ.

Gương mặt của Ludwig Gardner vô cùng rạng rỡ, dù là lông mi, ánh mắt hay mũi đều được mọi người khen ngợi, đôi môi vô cùng gợi cảm. Nhưng bất cứ ai nhìn thấy anh ngoài đời, sự chú ý đầu tiên không phải là về gương mặt của anh, mà là khí thế hơn người của anh. Đường như trước mặt bạn là một quốc vương, một vị thần mà bạn đang bị giam cầm trong khu vực của anh ta.

Đây chính là khí chất đỉnh cao của siêu mẫu.

Kevin mở miệng: “Hey! Cậu đến muộn rồi, hôm nay phải mời chúng tôi ăn tối!”

Đôi mắt màu lam đẹp như bầu trời của Ludwig cười như tỏa nắng vô cùng thu hút người khác: “Không có vấn đề.”

Anh quay lại: “Vây để tôi làm quen hai vị tiểu thư xinh đẹp này nhé!”

Tổng Tây Tây đang nhìn Ludwig tới ngây dại, lúc này mới lấy lại tinh thần, nhìn gương mặt ở ngoài đời càng thu hút hơn so với trên tạp chí, mặt cô ấy thoáng đỏ bừng: “Xin chào, tôi là nhà thiết kế Tổng Tây Tây.”

Ludwig cúi người nắm tay cô.

Cố Thịnh Nhân lại thoải mái chào hỏi anh: “Xin chào Mr Gardner, ngưỡng mộ đã lâu.”

Người đàn ông này rất cao!

Nguyễn Kha Nghi cao một mét bảy tám đã gọi là cao, vậy mà người đàn ông này còn cao hơn cô một cái đầu, chắc chắn phải cao hơn mét chín.

Ludwig Gardner chớp mắt mở miệng nói tiếng nước Z thuần túy: “Cách xưng hô quá khách sáo rồi, cô có thể gọi tôi là Ludwig, cô Nguyễn Kha Nghi xinh đẹp.” Khi anh cười, đôi mắt vô cùng tình cảm, khiến người ta như muốn chết chìm bên trong.

Cố Thịnh Nhân cũng cười: “Vây thì Ludwig, hi vọng chúng ta sẽ hợp tác vui vẻ.”

Người đàn ông này quả thực rất thu hút, nếu không phải là đã có bạn gái có khi cũng sẽ rung động vì anh.

Đột nhiên Kevin nói: “Ôi, Kevin đáng thương, không có ai để ý tới. Các tiểu thư đáng yêu chỉ thích các chàng trai trẻ trung tuấn tú mà thôi.”

“Phi.” Cố Thịnh Nhân không nhìn được cười, lão ngoan đồng Kevin lại thật sự rất quái.

“Chúng ta hãy tới xem trang phục đi.” Tổng Tây Tây bị làm phiền nên nhớ tới việc chính.

Đầu tiên cô ấy trưng bày trang phục.

“Thật đẹp!” Ludwig không hề che giấu sự kinh ngạc.

Anh nhìn về phía Nguyễn Kha Nghi: “Cô Nguyễn là người mẫu của bộ trang phục này sao?”

Nguyễn Kha Nghi cười với anh: “Hôm nay tôi đến đây là cùng chung mục đích với Mr Ludwig.”

“Vây tôi vô cùng vinh hạnh.”

Tổng Tây Tây lại mở trang phục nam

Lần này Ludwig thành thực nhìn bộ trang phục, cuối cùng anh nói với Tổng Tây Tây: “Cô Tổng Tây Tây thực sự làm một nhà thiết kế tài ba!”

Tổng Tây Tây rất hồi hộp: “Vây, Ludwig, anh bằng lòng làm người mẫu của tôi sao?”

Khoe miệng của Ludwig hơi cong lên, anh không trả lời mà nhìn về phía Cố Thịnh Nhân: “Nếu cô Nguyễn đồng ý, thì đương nhiên tôi cũng không có ý kiến gì.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (7)

Câu nói này của anh làm cho tất cả mọi người đều nhìn về phía Cố Thịnh Nhân, thậm chí trong mắt Kevin cũng mang một chút chế cười.

Cố Thịnh Nhân cười thần nhiên, cô chớp mắt mấy cái: "Ludwig, anh nói những lời này, nếu tôi tự luyến, sẽ cảm thấy là anh yêu tôi rồi?"

Ludwig khẽ cười ra tiếng: "Tiểu thư Nguyễn Kha Nghi là tình trong mộng của rất nhiều người, không chừng tôi cũng vừa gặp đã yêu."

Cố Thịnh Nhân như là không biết làm sao: "Được rồi, xem ra lần này chúng ta phải hợp tác rồi."

Cô vừa nói ra, tất cả mọi người hiểu ý của cô, cô đồng ý.

Ludwig lại vươn tay ra lần nữa: "Hợp tác vui vẻ."

Tổng Tây Tây đã không thể chờ đợi tiếp: "Mau, hai người mau đi thử quần áo đi! Trời ạ, tôi đã không chờ đợi nổi khi muốn nhìn thấy quốc vương bệ hạ và nữ vương bệ hạ sánh đôi!"

Cố Thịnh Nhân cầm quần áo vào phòng thay quần áo. Lúc hai người đi ra, đều bị đối phương làm cho ngạc nhiên.

Cố Thịnh Nhân vốn có bộ dạng xinh đẹp, khí chất được tôi luyện ở trong mấy thế giới nên không thể giống người thường, bộ quần áo này như là làm riêng cho cô, cô đeo vương miện bằng tuyết, đứng ở đó, thật sự giống như là một nữ hoàng ở trong vương quốc băng tuyết.

Cực lạnh, cũng cực kỳ đẹp.

Mà Ludwig không giống vậy, anh là kỹ sư trung thành nhất của nữ vương. Tạo hình của anh là màu trắng bạc, thiết kế sát người làm cho vóc dáng hoàn mỹ của anh lộ ra môn một, cùng với áo choàng rủ xuống mặt đất tạo nên cảm giác khác nghiệt, trong đôi mắt màu xanh lam của anh hiện lên sự trung thành và yêu mến, nhìn thấy nữ vương duy nhất của mình, quý một chân xuống: "Bệ hạ của tôi." Anh cúi người, khẽ hôn một cái lên trên mặt nhẵn của nữ vương.

"Tách!" Tổng Tây Tây cầm điện thoại đi động chụp.

"Mình không chịu nổi, trời ạ, mình dám bảo đảm, một khi ảnh chụp này được truyền ra, sẽ có không ít người đổ máu."

Bị Tổng Tây Tây cắt ngang, bỗng nhiên không khí vừa rồi biến mất không còn tung tích, Ludwig buông tay Cố Thịnh Nhân ra, đứng dậy.

Cố Thịnh Nhân cũng thờ phào nhẹ nhõm, vừa rồi bị Ludwig nhìn như vậy, cô lại có một cảm giác tim đập loạn lên.

Mấy người lại cùng trao đổi một chút ý tưởng của họ, đến khi trò chuyện cho xong xuôi, phát hiện đã là thời gian dùng bữa tối. Ludwig bỗng nói: "Lúc đó tôi đã đồng ý mời Kevin ăn cơm, không biết mấy vị có nề mặt không?"

Đương nhiên mấy người không có ý kiến, Cố Thịnh Nhân nhớ tới một việc, gọi điện thoại kêu Trần Dung tới.

Trần Dung thành công lấy được ảnh chụp chung và chữ ký của thần tượng, vui vẻ rời đi, nhưng bốn người lại không ngờ tới, hôm sau tin tức bọn họ ăn cơm với nhau đã bị tung ra.

"Ảnh hậu và quốc vương giới thời trang ăn cơm với nhau."

"Ảnh hậu Nguyễn Kha Nghi ngồi cùng bàn với nhà thiết kế CEUU và siêu mẫu quốc tế, nghi ngờ quay về thế giới thời trang!"

"Nguyễn Kha Nghi và Ludwig nói chuyện thân thiết với nhau, nghi ngờ hai người có tình yêu thầm thiết."

Nhưng tin tức này đa phần đều là tin đồn không có thật, Cố Thịnh Nhân chỉ lướt một cái rồi bỏ qua bên.

Weboi của cô lại bị bùng nổ:

"A, nữ vương bệ hạ và quốc vương bệ hạ hợp tác rồi ư? Cuộc đời Bảo Bảo được thỏa mãn!"

"Nữ vương bệ hạ muốn quay lại giới thời trang ư? Cầu cho nữ vương bệ hạ leo lên sân T lần nữa!"

"Nữ vương bệ hạ thật đẹp đẹp đẹp đẹp!!!! Ludwig rất đẹp trai đẹp trai đẹp trai đẹp trai!!!"

"Người đàn ông nước ngoài kia là ai? Bộ dạng rất đẹp trai, nhưng nữ vương bệ hạ là của tôi, không thể thành CP được."

"Quý cầu nữ vương bệ hạ leo lên sân T lần nữa!"

"Quý cầu nữ vương bệ hạ leo lên sân T lần nữa +1!"

"Quý cầu nữ vương bệ hạ leo lên sân T lần nữa +2!"

"Quý cầu nữ vương bệ hạ leo lên sân T lần nữa + vô tận!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (8)

Cố Thịnh Nhân nằm ở trên giường, vừa đắp mặt nạ vừa xem bình luận, Trần Dung nhìn thoáng qua: "Cái này không có ảnh hưởng gì đối với em, chuyện em muốn đi tham gia tuần lễ thời trang Thanh Hoa, tạm thời không được đề lộ ra ngoài."

Cố Thịnh Nhân đáp lại: "Em biết, chị Trần."

Trần Dung nhanh chóng rời đi.

Cố Thịnh Nhân ấn vào tài khoản của mình, đăng một bài viết: "Gặp được Ludwig, anh ấy rất đẹp trai:v"

Đăng xong thì tắt điện thoại, đi rửa mặt rồi ngủ!

Đến hôm sau cô mở điện thoại di động ra, cô phát hiện bài đăng của mình bị chia sẻ đi nhiều lần, thì ra, Ludwig đã theo dõi cô cũng chia sẻ bài viết của cô, hơn nữa lại còn bình luận một câu: "Người cũng rất đẹp, nữ vương bệ hạ." Sau đó cũng kèm một cái icon.

"Mẹ nó, vừa nghĩ tới chuyện quốc vương bệ hạ có khí thế mạnh mẽ lại dùng icon biểu cảm, tôi thấy thật xấu hổ!"

"Cái mùi vị gian tình này! Cái sự cung chiều này là thế nào? Nói cho tôi biết đây không phải là ảo giác của tôi!"

"Đây không phải ảo giác của cô +1."

"Đây không phải ảo giác của cô +2."

"Đây không phải ảo giác của cô +3."

...

"Đây không phải ảo giác của + số chứng minh thư."

"Tôi tới đây để phá hỏng đội hình, tuy tôi giữ vững đảng của Phương Kha, thế nhưng bỗng nhiên cảm thấy CP của quốc vương bệ hạ x nữ vương bệ hạ cũng không kém!"

"Hai vương vạn tuế!"

"Hai vương vạn tuế!"

Lúc này điện thoại di động của Cố Thịnh Nhân vang lên.

"Hôm nay có một đạo diễn liên hệ với chị, bây giờ trên tay ông ấy có một bộ phim, hỏi em có muốn nhận không?" Trần Dung nói trong điện thoại.

Cố Thịnh Nhân kêu rên: "Đã nói nghỉ một tuần mà? Chị Trần, chị không thương em ư?"

Trần Dung lạnh lùng không bị lay động: "Đạo diễn là Lý Phong Vân."

Cố Thịnh Nhân lập tức đổi giọng: "Phim gì? Cho em xem chút."

Trần Dung biết rằng cô sẽ có phản ứng này, cô ấy nói tiếp: "Chị đã nói chuyện với đạo diễn Lý, ngày mai cho ông ấy câu trả lời, chiều nay chị sẽ qua chỗ của em."

Cố Thịnh Nhân cũng biết qua là bộ phim điện ảnh.

Lý Phong Vân là một trong những đạo diễn nổi tiếng nhất nước Z, phong cách của ông ấy khá rộng rãi, tiết tấu nổi tiếng mãnh liệt, đây vốn là thứ cần thiết trong thương nghiệp điện ảnh, thế nhưng phim của đạo diễn Lý lại luôn khai thác ra được một chút nhân văn trong đó, là một đạo diễn ăn khách được khen ngợi.

Tính khoảng thời gian, phim mà gần đây ông đang chuẩn bị, có thể nhờ tới diễn xuất lâu năm của diễn viên như Nguyễn Kha Nghi, cũng chỉ có một... "Thần Tinh"

Bộ phim này được xưng là mốc điện ảnh quan trọng của nước Z, không chỉ lập nên kỷ lục phòng bán vé chục tỷ. Lúc trao thành tích, đã quét ngang tất cả giải thưởng điện ảnh trong mấy năm ấy, khai sáng một đám người mới. Trong bộ phim này, không diễn viên chính và viên phụ nào là không trở thành con gà đẻ trứng.

Lúc đó Nguyễn Kha Nghi đã nhận một bộ phim khác, là mảng thương nghiệp nước ngoài, hơn nữa bỏ ra một khoản tiền lớn để quay, thế nhưng lại bị "Thần Tinh" chen ép âm thầm.

Lần này, chắc chắn là Cố Thịnh Nhân sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, hơn nữa hình như Minh Thư Giai cũng nhận được vai nữ phụ trong bộ phim này? Cô sẽ không để cho Minh Thư Giai có bất kỳ cơ hội ra mặt nào.

Lúc này Minh Thư Giai đang làm gì nhỉ?

Cô ta đang cố tránh né một bàn tay heo đặt trên đùi mình.

"Sao vậy? Không đồng ý ư?" Người đàn ông uống say chỉ khẽ mở miệng cũng toàn là mùi rượu: "Còn giả bộ trong sạch gì? Nếu như là người thanh cao như vậy thì có những tâm hình kia thế nào? Tôi sẽ nói rõ ở đây, hôm nay cô ở với tôi một đêm, cái vai diễn này, tôi sẽ dùng tiền lấy về cho cô! Thế nào?" Người đàn ông nhìn cô ta.

Minh Thư Giai tức đến phát run, vẻ mặt cô ta tái nhợt, cuối cùng lộ ra nụ cười ngọt ngào, từ từ khoác tay lên cổ của người đàn ông. Cho dù thế nào, bộ phim này, cô ta sẽ không để mất!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (9)

Trần Dung tới rất nhanh, không ngoài suy đoán của Cố Thịnh Nhân, kịch bản trong tay cô ấy là "Thần Tinh".

Cố Thịnh Nhân xem một lúc, hít sâu một hơi: "Chị Trần, chút nữa chị hãy nói với đạo diễn, em bỏ kịch bản này."

Trần Dung cũng không suy nghĩ gì nữa, cô ấy gật đầu: "Chút nữa chị sẽ trả lời bên kia, quy trình cụ thể chúng ta sẽ thương lượng."

"Chào chị Kha Nghi."

"Chào chị Nguyễn."

Cố Thịnh Nhân đi trong công ty, không ít nghệ sĩ chủ động tới chào hỏi cô. Cố Thịnh Nhân đều cho nụ cười thân thiết.

Có vài nghệ sĩ mới được ký kết khẽ bàn tán với nhau: "Trời ạ, ảnh hậu Nguyễn thật gần gũi, không chút ra vẻ ta đây tý nào." Bọn họ là nghệ sĩ mới ký kết nên không có danh tiếng gì, thế nhưng mấy ngày hôm nay đã được tặng thêm không ít kiến thức, không ít nghệ sĩ hạng hai đang hót nhìn thấy bọn họ đều như nhìn thấy không khí, đến ánh mắt cũng không cho.

Không ngờ, vị ảnh hậu lâu năm Nguyễn Kha Nghi này lại quá thân thiện.

Người đại diện phụ trách dẫn dắt bọn họ nhìn họ một cái rồi nói: "Ảnh hậu Nguyễn vốn có tiếng lành đồn xa trong làng giải trí, không gây khó dễ cho người mới."

Tinh Ngu chỗ Nguyễn Kha Nghi, chính là một trong những công ty giải trí lớn nhất trong nước, ảnh đế ảnh hậu có tới mấy người, nghệ sĩ hạng nhất cũng có không ít, chẳng qua cho dù ở đây, Nguyễn Kha Nghi cũng được xứng đáng nhất tỹ.

"Kha Nghi." Một giọng nói trong trẻo truyền tới.

Cố Thịnh Nhân quay ra nhìn anh ta cười: "Anh Phương."

Người tới mặc một chiếc áo khoác màu xám, dáng người cao ráo, diện mạo nhã nhặn.

Phương Minh, ba mươi tuổi, được nhận ảnh đế hai lần, cũng là một trong số nghệ sĩ nam hợp tác đóng phim với Nguyễn Kha Nghi nhiều lần. Hai người được xưng là tình nhân đẹp nhất màn ảnh, không ít fan hâm mộ hi vọng bọn họ có thể phim giả tình thật, gọi chung CP Phương Kha.

Phương Minh vẫn luôn thích Nguyễn Kha Nghi, nhưng từ trước đến nay Nguyễn Kha Nghi chỉ coi anh ta là người bạn tốt, hợp tác tốt, cô đã xác minh từ chối anh ta, thế như hình như Phương Minh vẫn không từ bỏ. Lần này hai người tới đây là để tham gia tuyên truyền nâng một bộ phim mùa hè của công ty năm nay.

Phương Minh và Nguyễn Kha Nghi đều không phải là nhân vật chính, Phương Minh diễn vai anh trai của nhân vật chính, miễn cưỡng được coi là một vai phụ quan trọng, mà Nguyễn Kha Nghi hoàn toàn chỉ lộ mặt đúng một lần.

Bộ phim này khởi quay vào lúc lịch trình của hai người đều rất bận, công ty kêu họ dành chút thời gian đến để mượn danh hai người tạo thế cho bộ phim. Không thể không nói chiều này của công ty rất thành công, không ít fan hâm mộ vì được nhìn thấy thân tượng nhà mình một chút, tình nguyện vì vài giây phút ngắn ngủi mà mua vé những vài chục đồng để xem phim.

"Dựa vào cái gì, tôi mới là nhân vật chính! Hai cái phòng hóa trang này đều là chỗ tôi thích nhất, sao lại phải nhường cho người khác?" Hai người vừa mới tới cửa của phòng hóa trang, đã nghe thấy tiếng phàn nàn như vậy.

Sau đó là tiếng của người đại diện khuyên nhủ cô ta: "Đại tiểu thư của tôi ơi, Nguyễn Kha Nghi và Phương Minh là diễn viên như thế nào? Cô cứ nhìn trước đi, chờ đến khi nào danh tiếng của cô lớn hơn so với bọn họ, dĩ nhiên tài nguyên tốt nhất sẽ là của cô..."

Người đại diện này vừa nói vừa muốn mở cửa đi ra để lấy cái gì đó, bỗng nhiên nhìn thấy hai người Nguyễn Kha Nghi và Phương Minh đang đứng ở ngoài cửa như cười mà không phải cười, vẻ mặt cứng đờ.

Anh ta cố cười nói: "Chị Nguyễn và anh Phương tới rồi ư? Là tới hóa trang chuẩn bị có buổi họp báo ư?"

Anh ta vội vàng đứng sang bên cạnh, nhường đường cho hai người.

Hai người đều không nói gì, thế nhưng Trần Dung vẫn luôn đi theo phía sau hai người lại mở miệng: "Nghệ sĩ được dùng xấp xếp thế nào đều do công ty quy định, nếu Lâm tiểu thư có phản đối gì thì có thể báo với công ty."

Nói xong, cũng không nhìn về mặt người đại diện này xấu mức nào, ung dung đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (10)

Cố Thịnh Nhân vẫn có ấn tượng với Lâm Bách Hợp này, điều kiện gia đình không kém. Lần này có thể diễn bộ phim này, ngoại trừ tướng mạo không kém, kỹ thuật diễn xuất cũng được, quan trọng nhất là cô ta có một người cha yêu thương tổng không ít tiền cho đoàn làm phim.

Đúng lúc diễn viên có tiếng ở trong Tinh Ngu đều bận hết cả, nên cô ta có vai diễn này. Lúc này, người đại diện của cô ta đã sốt ruột không đi nổi.

Nội dung cốt truyện về Lâm Bách Hợp cũng không được phát triển tốt đẹp gì, cô ta nóng nảy, tính cách kiêu ngạo, bởi vì chế nhạo Minh Thư Giai mà bị ghi hận trong lòng, sau khi Minh Thư Giai nổi tiếng vẫn luôn chèn ép cô ta, khiến Lâm Bách Hợp là một nghệ sĩ không thể lên được trong làng giải trí.

Quả nhiên, lúc Cố Thịnh Nhân về, người đại diện của Lâm Bách Hợp kéo cô ta đến xin lỗi Nguyễn Kha Nghi.

"Chị Nguyễn, thật sự ngại quá, tuổi của Bách Hợp còn nhỏ, không hiểu chuyện, đừng chạm tiền bồi, bây giờ tới xin lỗi chị."

Lâm Bách Hợp phía sau anh ta bước lên, cúi người với Cố Thịnh Nhân, khẽ nói một câu xin lỗi.

Cố Thịnh Nhân thấy vành mắt cô ta đỏ lên, chắc là bị người đại diện trách mắng, cô xua tay: "Ồ trong làng giải trí này, vẫn nên ngậm chặt miệng lại."

Chờ tới khi Cố Thịnh Nhân đi xa, người đại diện này mới trừng mắt Lâm Bách Hợp một cái: "Cũng may hôm nay là chị Nguyễn, nếu như đổi thành cái người tính tình không tốt, cô còn muốn ở trong Tinh Ngu hay không!"

Lúc Cố Thịnh Nhân xuống lầu thì bất ngờ thấy Minh Thư Giai. Cô ta đang đi vào trong thang máy cùng mấy diễn viên nữ trẻ tuổi.

Cố Thịnh Nhân nhướn mày, cô nhớ Minh Thư Giai không phải nghệ sĩ của Tinh Ngu, đây là sao chứ?

Minh Thư Giai đến ký hợp đồng ư?

Công ty trước kia của cô ta chỉ là một nơi không có danh tiếng, không có minh tinh nổi gì, càng không có người đại diện giỏi. Minh Thư Giai biết rõ đạo lý dựa lưng cây to, Tinh Ngu có hậu trường lớn, nhiều tài nguyên, nhưng cũng nhiều nghệ sĩ, cạnh tranh rất lớn, cô ta lại có tự tin có thể trở hết tài năng trong đó.

Biết Minh Thư Giai ký kết thành công với Tinh Ngu, Cố Thịnh Nhân ngạc nhiên, 24 tuổi còn được bồi dưỡng cùng nhóm nghệ sĩ 18, bản thân lại có tin đồn như thế, còn có thể dễ dàng kí được hợp đồng với Tinh Ngu xưa nay rất nghiêm khắc, người phụ nữ Minh Thư Giai này không hề đơn giản so với trong tưởng tượng.

Nhưng mà không phải như vậy sẽ thú vị ư? Cố Thịnh Nhân khế cười, đối thủ càng mạnh, dẫm cô ta dưới lòng bàn chân, mới có cảm giác thành công.

Lúc này Cố Thịnh Nhân đang ở trong quán cà phê không có nhiều người, nên cô cũng không biết là mình đã bị fan hâm mộ nhận ra, hơn nữa chụp được cả nụ cười này.

Diễn đàn lập tức bùng nổ.

"Lầu chủ nhân rồi không có việc gì đi uống ly cà phê, không ngờ lại có số may mắn vậy gặp được nữ vương bệ hạ, còn chụp trộm được một tấm hình! Bản thân cảm thấy không còn máu nữa, đã quý xuống váy của nữ vương bệ hạ, không nói nhảm nữa, ảnh bên trên!"

"Ghé sô pha lầu hai, giá trị nhan sắc của nữ vương bệ hạ tăng mạnh! Nụ cười mím này làm cho mê mẩn!"

"Mặt bàn đã đổi."

"Ma ma hỏi tôi vì sao màn hình sạch sẽ như vậy..."

"Nhìn cách trang trí xung quanh, tôi đã đoán ra đây là nơi nào, hóa ra lầu chủ là một người giàu."

"Lầu trên đừng đi!!! Đây là đầu vậy, tôi muốn tới gặp nữ vương bệ hạ."

"Lầu trên +1."

"Trời ạ, tôi sắp cong!! Vì sao nữ vương bệ hạ đẹp trai như vậy!"

"Nữ vương bệ hạ là chồng của tôi, không phục tới chiến!"

"Cô muốn chiến, vậy thì chiến!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (11)

Lúc Cố Thịnh Nhân tới nhà hàng đã hẹn, thấy Ludwig đang cúi đầu nhìn gì đó ở trên điện thoại di động.

Cô tinh mắt, liếc mắt một cái là thấy hình trên màn hình là mình, nhìn bối cảnh, chắc là ảnh chụp mình ở trong quán cà phê trước đó.

Ludwig thấy cô tới, cũng không có ý dừng lại, lưu ảnh của cô vào album ảnh ngay trước mặt cô.

Cố Thịnh Nhân...

Ludwig cười nói: "Rất đẹp."

Cố Thịnh Nhân: "... Cảm ơn."

Ludwig chuyển menu tới trước mặt cô: "Nhìn xem muốn ăn gì nào?"

Thấy cô nhìn xung quanh, anh quan tâm cười nói: "Tôi nghe Tổng tiểu thư giới thiệu, cô ấy nói ở đây rất an toàn, không cần lo lắng bị chó săn chụp."

Cố Thịnh Nhân chọn xong đồ ăn, phục vụ vẫn luôn chờ ở bên cạnh vội cầm sổ ghi rồi đi.

Ludwig đứng dậy rót rượu cho Cố Thịnh Nhân.

Ngón tay thon dài của anh nắm chặt cái ly để cao, ánh sáng màu hồng trong suốt của rượu vô cùng đẹp mắt.

Cố Thịnh Nhân có chút thất thần, người đàn ông này, mọi hành động đều mang mị lực khó tả.

"Rượu ngon mời mỹ nhân." Ludwig nâng ly rượu trong tay lên.

Cố Thịnh Nhân nhấp một ngụm, cô tán dương: "Tiếng nước Z của anh thật tốt."

Ludwig mỉm cười: "Bà ngoại tôi là người nước Z, tôi rất thích nước Z."

Đồ ăn nhanh chóng được mang lên, Cố Thịnh Nhân ăn từ từ, dáng vẻ tương đối tao nhã.

Toàn bộ quá trình Ludwig đều chống cằm nhìn cô.

Ánh mắt của anh quá mức mãnh liệt, Cố Thịnh Nhân không thể không để ý, cô đành buồn dĩ buông đồ ăn trong tay xuống.

"Gardner tiên sinh..."

Ludwig cắt ngang lời cô: "Gọi tôi là Ludwig."

Cố Thịnh Nhân: "Được rồi Ludwig, chẳng lẽ lớp trang điểm của tôi hôm nay bị sao ư?"

Ludwig vừa cười vừa nói: "Không có, hôm nay cô rất đẹp."

Cố Thịnh Nhân: "Vậy anh nhìn tôi chăm chăm làm gì?"

Ludwig cười rục rịch: "Bởi vì bộ dạng Kha Nghi rất đẹp, nước Z có câu châm ngôn gọi là cái đẹp ăn được, tôi định thử xem, nhìn có thật vậy hay không."

Cố Thịnh Nhân: Được rồi, cô xác định, Ludwig đang nói giỡn với mình.

Thế nhưng cô lại không có cách nào bởi vì việc này mà nổi giận, lộ ra chuyện này thì không có phong độ.

Cố Thịnh Nhân nghĩ một lúc rồi nói với Ludwig: "Ludwig, nếu anh tiếp tục như vậy, có lẽ anh không cảm thấy đói bụng, những cô gái đối diện anh sẽ cảm thấy ngại ngùng mà ăn không ngon."

Ludwig chớp mắt mấy cái, trong đôi mắt màu xanh lam là sự chân thành: "Vì sao?"

Cố Thịnh Nhân nghiêng răng trong lòng, trên mặt vẫn như cũ là nở nụ cười hoàn mỹ: "Bởi vì bị một người đàn ông anh tuần như anh nhìn, bất kỳ một cô gái nào cũng không thể tập trung sự chú ý."

Sao tôi bây giờ cô lại không biết, Ludwig xấu xa như vậy.

"À, tôi biết rồi." Ludwig như là hiểu ra gì đó: "Kha Nghi thích mặt của tôi." Anh nói rất chắc chắn.

Cố Thịnh Nhân chưa bao giờ thấy người nào vô liêm sỉ như thế, cô cười nghiêng răng nghiêng lợi: "Mọi người đều có lòng thích cái đẹp."

Ludwig lộ ra biểu cảm hiềm ra, đột nhiên anh cười cực kỳ vui vẻ, nói với Cố Thịnh Nhân: "Vậy thì Kha Nghi, chúng ta qua lại đi?"

Cố Thịnh Nhân: ... chờ một chút! Đây là phát triển gì vậy?

Ludwig tiếp tục nói: "Cô xem. Cô thích gương mặt của tôi, nói rõ cô có cảm tình với rồi. Đúng lúc, tôi rất thích cô. Cho nên chúng ta qua lại đi."

Cố Thịnh Nhân bình tĩnh cắt ngang lời anh: "Nếu như tôi không nhớ lầm, chúng ta mới gặp một lần, đây là lần thứ hai gặp mặt."

"Không không không." Ludwig nghiêm túc bắt bẻ lại cô: "Thực tế, đây là lần thứ ba gặp mặt. Lần đầu tiên gặp mặt là ở sân bay, cô ở cùng với Tổng tiểu thư."

Anh nhìn Cố Thịnh Nhân, nói tình cảm:

"Tiểu thư Nguyễn Kha Nghi, anh đối với em vừa thấy đã yêu."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (12)

Buổi họp báo tuần lễ thời trang Thanh Hoa.

Nước Z được vinh khen ngợi là một kinh đô thời trang của thế giới, tuần lễ thời trang Thanh Hoa cũng là sân khấu mỗi nhà thiết kế đều mơ ước tha thiết được leo lên.

Hơn nữa, tuần lễ thời trang Thanh Hoa cũng là một trong những nơi có nhiều siêu mẫu nổi tiếng.

Cố Thịnh Nhân đi tới đích đến từ rất sớm, đứng nhìn nhóm siêu mẫu đi lại chỉnh tề xinh đẹp ở trên sân khấu chữ T, lúc ở phía sau sân khấu, có thể bọn họ không được thoải mái như vậy.

"Ely, giúp tôi giữ cái móc lại!"

"Trương Kiều, mắt của cô còn chưa vẽ xong!"

"..."

May mà Cố Thịnh Nhân chỉ cần đi có một màn, cũng không cần vội vã đi thay quần áo, hơn nữa Tổng Tây Tây cũng không phải là nhà thiết kế lớn gì, tác phẩm của cô ấy biểu diễn ở giữa buổi diễn, cô cũng không cần vội vã như vậy.

Cố Thịnh Nhân từ từ chen qua đám người.

Có mấy người quen nhận ra được cô, rồi rít ngạc nhiên, nhưng cũng chỉ gật đầu khẽ cười... bây giờ bọn họ cũng không có thời gian nào để ôn lại chuyện.

Đi ra khỏi phòng thay đồ, Cố Thịnh Nhân đi về phía nhà vệ sinh.

"Kí chủ cẩn thận!" Bỗng nhiên hệ thống mở miệng, bởi vì Cố Thịnh Nhân đang nghĩ tới một chuyện khác trong đầu, nên vẫn chưa phản ứng kịp.

Đối diện có người chạy vội vàng tới, cũng không chú ý tới Cố Thịnh Nhân.

"A." Cố Thịnh Nhân kêu lên một tiếng đau đớn, phía sau cô có bức tường, cô bị đối phương đâm vào lui lại hai bước, dựa vào bức tường thì mới tránh việc bị ngã.

Ngoài ra cái người mẫu kia cũng bị lui về phía sau mấy bước.

Cecilia ngẩng đầu, nhìn Cố Thịnh Nhân một cái, liên tục xác nhận mình chưa từng gặp qua gương mặt này. Ngay vào lúc này, có thể xuất hiện ở đây thì chỉ có thể người mẫu, mà mình chưa từng gặp qua, chắc chắn đối phương cũng không phải người mẫu gì.

Cecilia nhìn Cố Thịnh Nhân lần nữa, dáng người và gương mặt này để cho cô ta cảm thấy nguy hiểm trong lòng.

Cô khẽ hít cảm lên, nhìn Cố Thịnh Nhân, đánh đòn phủ đầu: "Cô đi mà không nhìn à? Tí nữa tôi phải đi ra đại diện cho PULL, nếu mà bị ngã ảnh hưởng tới chân thì cô có đền nổi không?"

Nói thật, kinh nghiệm bị người hỏi vặn, lâu rồi Cố Thịnh Nhân không trải nghiệm qua.

Cho dù là bản thân cô, hay là Nguyễn Kha Nghi này.

Cô nhìn cái người mẫu này một chút, loáng thoáng cảm thấy có chút quen mắt.

Lúc này hệ thống mở miệng: "Cecilia, người Tây Ban Nha, nghề nghiệp người mẫu."

Hóa ra cô ta, lúc đầu vốn là người mẫu đại diện cho Tổng Tây Tây, lúc này, Cecilia còn chưa phải là siêu mẫu hạng nhất sau này, chẳng qua có chút danh tiếng mà thôi.

Cố Thịnh Nhân nhìn cô ta một cái: "Nếu như trí nhớ của tôi không sai, vừa rồi là do tiểu thư Cecilia đâm vào."

Cecilia ngạc nhiên khi đối phương biết tên mình, bỗng dưng ý khi nghĩ rằng danh tiếng của mình lan truyền rộng rãi như vậy.

Cô ta nghĩ vậy, tâm trạng rất tốt. Cũng không có ý tìm Cố Thịnh Nhân gây thêm phiền phức, nhìn cô một cái, sau đó trực tiếp lướt qua người Cố Thịnh Nhân rồi đi.

Vốn chuyện này nên kết thúc như thế, nhưng lúc Cecilia đi ngang qua Cố Thịnh Nhân, nói ra một câu cực kỳ rõ bên tai Cố Thịnh Nhân:

"Gái điểm nước Z."

Về mặt Cố Thịnh Nhân lạnh lẽo.

Giọng nói của cô rất lạnh: "Dừng lại!"

Cecilia vốn không có định để ý tới cô, nhưng mà trên người đối phương truyền ra một loại cảm giác kỳ lạ để cô ta dừng bước.

Nguyễn Kha Nghi cao không kém Cecilia, thế nhưng Cecilia đối mặt với toàn bộ khí thế của cô, bỗng nhiên cảm thấy mình như là một con thỏ đối mặt với một con báo.

Đây là khí thế của một siêu mẫu đỉnh cao.

Chẳng qua đối phương mới chỉ là một người mẫu không danh tiếng, sao có thể có khí thế này? Cecilia đỏ mặt hỏi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 128: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (13)

Cố Thịnh Nhân nhìn cô ta lạnh lùng: "Cô Cecilia, mời cô nói xin lỗi tôi vì những gì cô vừa nói."

Đây là khu vực công cộng, hậu trường có nhiều người mẫu như vậy, không có khả năng đã lâu vậy rồi mà không có ai nhìn thấy những chuyện vừa rồi, thế nhưng không ai ra mặt, rõ ràng bọn họ cũng chỉ đứng xem.

Nguyễn Kha Nghi có tính tình tốt, không phải là không biết tức giận. Nếu hôm nay, cô để Cecilia rời đi như vậy, chắc chắn ngày mai sẽ đăng tin tức chế nhạo cô.

Cecilia rất muốn trừng mắt kiêu ngạo trả về một câu "Cô là ai?" Hoặc là trực tiếp rời đi.

Nhưng mà cô ta nhìn thấy cặp mắt đen kìa của cô, có chút sợ sệt. Cô ta hiểu rõ trong lòng, chính mình đã bị đối phương đè ép hoàn toàn. Thời gian càng lâu sẽ càng bất lợi với mình.

Cecilia hiểu, thế nhưng muốn để cô ta phải nói xin lỗi với cô, cô ta không làm được.

Cũng không biết lấy dũng khí từ đâu, đột nhiên cô ta xông về phía Cố Thịnh Nhân, đẩy cô một cái thật mạnh.

Hệ thống đã sớm phát hiện Cecilia không ổn nên có nhắc nhở Cố Thịnh Nhân, cho nên lần này Cố Thịnh Nhân lui lại đằng sau mấy bước theo lực của Cecilia.

Với lực của Cecilia, chắc chắn lần này cô sẽ ngã, có hệ thống cung chuẩn bị kỹ càng, Cố Thịnh Nhân hoàn toàn có thể trách được cú này, nhưng cô lại không định tránh. Nếu như hôm nay cô ngã như vậy, cô có thể đảm bảo ngày mai Cecilia sẽ cút ra khỏi nước Z.

Cho là dễ chiếm tiện nghi của Cố Thịnh Nhân cô vậy ư?

Thế nhưng kẻ hoạch bồng bị thay đổi, lúc cô chuẩn bị ngã, có một cánh tay đỡ lấy người cô.

Là Ludwig.

Ngay lúc đó, Cố Thịnh Nhân lại ngửi thấy mùi hoa sen quen thuộc ở trên người anh.

Lại là anh ư?

Bỗng nhiên Cố Thịnh Nhân có chút buồn phiền, quay ra trừng mắt với Ludwig một cái. Ludwig còn tưởng Cố Thịnh Nhân vẫn đang tức giận chuyện lúc trước, anh sờ lên mũi, nhưng không bỏ tay ra khỏi hông Cố Thịnh Nhân.

Cecilia bị tình hình thay đổi này dọa ngấy người, Ludwig bỗng lạnh lùng nói: "Cô có ý kiến gì với bạn gái của tôi ư?"

Lần này Cecilia thật sự luống cuống.

Ludwig là ai? Cô ta không biết Nguyễn Kha Nghi, nhưng chắc chắn là sẽ không thể không biết Ludwig Gardner!

Quốc vương bệ hạ giới siêu mẫu.

Không chỉ như vậy, gia tộc Gardner có truyền thừa mấy trăm năm ở Tây Âu, cho dù tài chính đường phố hay là trong giới thời trang, đều có sức ảnh hưởng vô cùng quan trọng.

Cô ta gần như không có suy nghĩ, cúi đầu thật sâu với Cố Thịnh Nhân: "Xin lỗi vì tiểu thư này, tôi xin lỗi vì hành vi vừa rồi của mình."

Nhưng Cố Thịnh Nhân chỉ nhìn Ludwig một cái: "Tay tôi đau."

Ludwig bỗng khản trương cả lên: "Chỗ nào? Tôi xem chút."

Anh cũng không thèm nhìn Cecilia đứng đó trắng bệch cả mặt, đỡ Cố Thịnh Nhân đi tới một cái phòng nghỉ.

Cố Thịnh Nhân vừa vào thì biết đây là một phòng nghỉ riêng. Cô nhìn Ludwig một cái, có một đánh giá mới với tầm ảnh hưởng của anh... người có thể có phòng nghỉ riêng ở trong tuần lễ thời trang Thanh Hoa, chắc chắn không phải chỉ là siêu mẫu đơn giản.

Giống như người yêu của mình, mỗi lần luân hồi đều có đái ngộ tốt hơn cả nhân vật chính là cô? Cố Thịnh Nhân như có điều suy nghĩ.

Lúc này hệ thống lựa chọn già chết.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (14)

"Cô bị thương ở đâu?" Ludwig cắt ngang suy nghĩ của cô.

Thật ra Cố Thịnh Nhân chỉ không muốn để ý tới Cecilia, thuận miệng nói ra lý do, nhưng mà bị anh hỏi vậy, thật sự cảm thấy khuỷu tay tay phải có chút đau. Nhắc cánh tay lên, quả nhiên chỗ khuỷu tay bị tím xanh. Da Nguyễn Kha Nghi vừa trắng nhẵn mịn, vùng tím xanh này trông rất đáng sợ.

Quả nhiên Ludwig nhìn thấy thì giận tái mặt, trong lòng anh, kiếp sống người mẫu của Cecilia bị phán án tử hình. Nhưng mà anh không hề nói gì, chỉ quay người đi lấy một lọ thuốc, bôi cẩn thận lên cho Cố Thịnh Nhân.

"Nhẹ thôi, đau quá!" Cố Thịnh Nhân trừng mắt với anh một cái.

Biết là người yêu của mình, Cố Thịnh Nhân không còn khách sáo với anh nữa.

Ludwig lại rất vui vẻ, anh luôn cảm thấy người phụ nữ này đối xử với anh trước đó giống như mang theo một lớp mặt nạ, bộ dạng bây giờ mới đúng là cô.

Chỗ được bôi thuốc truyền ra có cảm giác mát dịu, nhanh chóng xoa dịu đau đớn. Thấy mặt của Cố Thịnh Nhân giãn ra, Ludwig bỗng nói: "Cô không tức giận ư?"

Quay lại thời gian vào hai ngày trước, Ludwig nhìn Cố Thịnh Nhân, nói cực kỳ nghiêm túc: "Nguyễn Kha Nghi tiểu thư, tôi đối với em vừa thấy đã yêu."

Cố Thịnh Nhân không biểu cảm gì: "Nhưng gì vừa thấy đã yêu chỉ là lưu manh đùa nghịch."

Ludwig:?

Cố Thịnh Nhân: "Có phải anh thấy tôi rất xinh đẹp hay không?"

Ludwig không rõ cho lắm, gật đầu.

Cố Thịnh Nhân: "Có phải thấy tôi thì có cảm tình với tôi?"

Ludwig vẫn không rõ ràng, gật đầu lần nữa.

Cố Thịnh Nhân vỗ tay một cái: "Anh xem, cái gọi là vừa thấy đã yêu của anh, chẳng qua là vì gương mặt này của tôi thôi."

Ludwig vẫn thấy không đúng chỗ nào, thế nhưng không biết giải thích làm sao. Lúc này, bỗng nhiên hai mắt Cố Thịnh Nhân sáng lên, nhìn về một hướng khác: "Anh cảm thấy con mèo Ba Tư kia có đẹp hay không?"

Ludwig cũng không thích động vật nhỏ, thế nhưng thấy Cố Thịnh Nhân thích thú như thế, vẫn gật đầu.

Cố Thịnh Nhân lại đầu lại cười rục rờ: "Vậy anh đi mua nó về, vừa thấy đã yêu với nó đi." Nói xong, cô xách túi, bỏ đi một mạch.

Quay lại thực tại, Cố Thịnh Nhân nhìn thấy bên trong ánh mắt người đàn ông này có chút khản trương, cười thâm trong lòng, cô lắc đầu.

Ludwig thờ dài, anh nhìn Cố Thịnh Nhân: "Liên quan tới chuyện tôi thổ lộ ư?"

Người phương Tây rất ngay thẳng, cho dù Cố Thịnh Nhân biết anh là người mình yêu nhưng không có định cứ tha cho anh như vậy.

"Ludwig, tôi cảm thấy chúng ta không thích hợp." Cô thờ dài.

Rõ ràng là người đàn ông có chút đau lòng: "Vì sao?"

Cố Thịnh Nhân trả lời rất đơn giản: "Tôi không có cảm giác với anh."

Ludwig cũng không từ bỏ: "Theo tôi được biết, cô Kha Nghi cũng không có người yêu, đã vậy, vì sao em lại không chịu cho tôi một cơ hội?"

Cố Thịnh Nhân không hề bị lay động: "Ludwig, có một số việc không có cách nào bắt ép, thứ cảm giác này, không phải anh muốn là có thể có."

Cô dùng ánh mắt "chân thành" nhìn người đàn ông: "Anh xem, bộ dạng anh tốt như vậy, có nhiều tiền, cô gái thích anh nhiều vậy, trong đó không thiếu người ưu tú hơn cả tôi, sao anh không thử nghĩ tới bọn họ?"

Hệ thống vẫn luôn ngồi xem thấy nói: Càng ngày ý xấu của kí chủ càng tệ, cảm thấy Ludwig thật đáng thương...

Bỗng nhiên Ludwig nhìn Cố Thịnh Nhân cười: "Em nói rất đúng, thứ cảm giác này không có cách nào cưỡng ép, nhiều phụ nữ như vậy, tôi lại chỉ có cảm giác với một mình em!"

Anh không cho Cố Thịnh Nhân thời gian phản ứng, trực tiếp cúi người chặn miệng cô lại.

Hoàn thành nụ hôn, anh nhìn Cố Thịnh Nhân bị dọa ngây ngốc: "Bây giờ, em có cảm giác với anh không?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (15)

Mellon ngồi ở hàng ghế khách mời, nhử mảy nhìn các người mẫu ở trên sân.

Tuần lễ thời trang Thanh Hoa lần này nói thật ra là chất lượng không kém, nhưng không xuất hiện tác phẩm nào có thể lọt vào mắt người xem.

Những nhãn hiệu xa xỉ lâu đời kia vẫn đi theo phong cách nhất quán, không có những bước sáng tạo mới.

Ông ta là nhà phê bình thời trang, nhưng những thiết kế lần này khiến ông ta không muốn viết gì.

Ông ta tưởng tuần lễ thời trang lần này cũng chỉ như vậy, nhiều nhất chỉ mong chờ những thiết kế cuối cùng, cho đến khi người mẫu kia xuất hiện.

Xung quanh lập tức im lặng, kế tiếp là những tiếng vỗ tay không ngừng vang lên.

Cố Thịnh Nhân mặc "Khu vực băng tuyết" đi ra.

Dưới ánh đèn sân khấu, cô thật sự giống như nữ hoàng băng giá bước ra từ cung điện băng tuyết, cô đội vương miện, trong tay nắm quyền trượng.

Từng bước từng bước đi vào nhân gian, từ xa đến gần, giống như mộng ảo.

Trang phục của cô vô cùng lạnh lẽo, lộng lẫy sang trọng nhưng con người cô càng lạnh lùng, càng cao quý hơn.

Dường như cả hội trường trở nên buốt lạnh vì sự xuất hiện của cô, rõ ràng bây giờ đang là cuối mùa hè, có người không kim lông được mà ôm hai cánh tay.

Mellon nhìn không chớp mắt, ông ta sợ sẽ bỏ qua bất cứ chi tiết gì.

Đến khi Cố Thịnh Nhân quay người, biến mất sau sân khấu thì ông ta mới thở phào nhẹ nhõm.

Ông ta biết người mẫu kia là ai: Nguyễn Kha Nghi, con rồng trong giới người mẫu bốn năm trước, sau đó chuyển sang lĩnh vực điện ảnh, không ngờ sau bốn năm không xuất hiện, bây giờ lại một lần nữa xuất hiện trên sân diễn T.

Mellon nghĩ ông ta đã biết bài bình luận về tuần lễ thời trang lần này sẽ viết gì rồi.

Trong lòng Mellon cảm thấy vô cùng thỏa mãn, không hề biết rằng còn có một điều kinh hi hơn nữa đang chờ đợi ông ta.

Lần này cánh cửa đằng sau sân khấu càng thêm khảm trượng, dường như các nhiếp ảnh gia hận không thể sử dụng hết cuộn phim trong mười giây ngắn ngủi vừa rồi.

Người có thể được bọn họ ưu ái như vậy chỉ có một người đó là Ludwig Gardner.

Mellon cảm thấy một đôi mắt của mình dùng không đủ.

Rất rõ ràng, trang phục của Ludwig và trang phục của Nguyễn Kha Nghi vừa xong là cùng một thiết kế nhưng lúc hai người mặc thì có hai phong cách hoàn toàn khác nhau.

Nguyễn Kha Nghi là nữ hoàng, cho nên cô cao ngạo, lạnh lùng, tôn quý không ai bì kịp.

Mà Ludwig là kị sĩ, anh tuấn, trung thành, mạnh mẽ, trong mắt anh chỉ có một người.

Không khí trong hội trường càng ngày càng nóng lên, nhất là giới truyền thông, tiêu đề bài báo ngày mai cũng đã nghĩ ra rồi.

Mellon biết, còn có một vở nhạc kịch đang chờ ông ta.

Quả nhiên nữ hoàng và kị sĩ của cô lại lên sân.

Không hề nghi ngờ gì nữa, Ludwig là siêu mẫu vô cùng nam tính, khi anh thể hiện toàn bộ khí thế của mình, gần như có thể át đi khí thế của tất cả mọi người.

Hôm nay, mọi người đều có thể nhìn ra Ludwig đang ở trạng thái tốt nhất.

Thế nhưng Cố Thịnh Nhân đứng cạnh anh cũng không hề kém cỏi, tất cả mọi người đều không thể xem nhẹ người đứng bên cạnh Ludwig.

Đây chính là nữ vương bệ hạ!

Các nhiếp ảnh gia cảm thấy vô cùng may mắn khi chưa dùng hết cuộn phim, nếu không lúc này sẽ dở khóc dở cười.

Đúng lúc đó, Ludwig đột nhiên làm một động tác bất ngờ.

Khi đi lên sân diễn, anh bỗng xoay người, quỳ một chân trên đất, cầm lấy bàn tay của Cố Thịnh Nhân rồi hôn nhẹ lên đó.

“Kị sĩ của người, nguyện vĩnh viễn trung thành với người, nữ hoàng bệ hạ của tôi.”

Cảnh tượng này khiến cho không ít người trong hội trường âm thầm gào khóc.

Nữ hoàng bệ hạ cúi đầu, nhìn kị sĩ, khẽ mỉm cười.

“Ta cho phép người dâng hiến lòng trung thành của người, kị sĩ của ta. Người chỉ thuộc về một mình ta.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (16)

Mọi người không để ý đến những người mẫu nổi tiếng, ánh mắt họ đều đổ dồn vào Cố Thịnh Nhân và Ludwig, đương nhiên không ít người trong số đó là những nhà thiết kế thời trang.

Lúc này diễn đàn đã bùng nổ.

“Đã xem lại lần thứ tư, nữ vương bệ hạ đẹp đến mức phát khóc.”

“Trời ơi, ánh mắt ngạo nghễ của nữ vương bệ hạ, xin hãy cho tôi quỳ gối trước người.”

“Nữ vương bệ hạ, hãy để tôi xách giày cho người.”

“Làm một người đàn ông, tôi không thể không thừa nhận, ánh mắt nữ hoàng bệ hạ vừa quét qua khiến tôi cứng đờ.”

“Người ở tầng 120 cẩn thận bị đánh chết.”

“Tầng 120 gần đây phải cẩn thận.”

“Tôi vốn là người hâm mộ của Phương Kha, cho dù chuyện gì xảy ra cũng không thể lay động tư tưởng của tôi. Nhưng sau khi xem chương trình này, tôi đã trở thành người hâm mộ của song vương, tôi vô cùng xin lỗi tổ chức!”

“Tôi tha thứ cho người ở tầng trên, vì tôi cũng trở thành người của song vương (tay chào tạm biệt).”

“Kiên quyết ủng hộ cho song vương.”

“Người hâm mộ Phương Kha, nếu không phục thì đến đây chiến đấu.”

“Ha ha, nữ vương bệ hạ chẳng qua cũng chỉ là đi một vòng sân diễn thời trang mà thôi, đừng quên sự nghiệp của cô ấy bây giờ đang nghiêng về phía màn ảnh rộng, tôi mãi mãi là người hâm mộ của Phương Kha!”

...

Không chỉ có diễn đàn, weibo của Nguyễn Kha Nghi cũng bùng nổ.

Sau khi kết thúc buổi diễn, Ludwig tìm được Cố Thịnh Nhân.

“Bên ngoài đường đã bị phòng viên và fans chặn hết rồi, người đại diện của em đang đối phó với họ, em đi theo anh.” Ludwig kéo Cố Thịnh Nhân lên một chiếc xe không thu hút sự chú ý, khi hai người đi qua đường đúng lúc thấy Trần Dung đang đeo kính đen đội mũ lưỡi trai, nhìn không khác Cố Thịnh Nhân là mấy đang vội vàng đi, Trần Dung nhanh chóng bị đám phóng viên vây quanh.

Sau khi rời khỏi đó, hai người nhìn nhau cười.

Lúc này Cố Thịnh Nhân nhận được điện thoại của chị Trần: “Alo, Khả Nghi, fans của cô thực sự quá điên cuồng! Mấy hôm nay cô đừng ra ngoài, nếu bị bao vây thì khó có thể thoát thân.”

Hiện tại giới truyền thông đều đang tìm hai người, muốn hẹn được cuộc phỏng vấn đầu tiên.

Sau khi tắt điện thoại, Ludwig nhướn mày: “Người đại diện của em không cho em về nhà có đúng không?”

Cố Thịnh Nhân khẽ gật đầu.

Mặc dù Ludwig hơi thất vọng nhưng cũng có thể hiểu được, anh lái xe đưa Cố Thịnh Nhân đến chung cư.

Khi chia tay, anh đột nhiên hôn lên mặt Cố Thịnh Nhân: “Mặc dù bây giờ em chưa đồng ý tiếp nhận anh nhưng anh sẽ không từ bỏ.”

Anh chỉ vào tim mình: “Trong này chỉ chứa được một mình em.”

Anh dùng một chút rồi lại mở miệng: “Nếu đã như vậy thì trong trái tim em cũng chỉ được phép có một mình anh!”

Anh nhớ đến những bình luận của người hâm mộ trên diễn đàn rồi hung hăng nói: “Những người như Phương Minh, Trương Kiều Tạ gì đó, không cho phép em được có tình cảm với họ.”

Cố Thịnh Nhân dờ khóc dờ cười, người đàn ông này, chỉ sợ không có những bình luận kia thì ham muốn chiếm hữu của anh cũng vô cùng mãnh liệt.

Cố Thịnh Nhân ở trong nhà nghỉ ngơi một tuần.

Không ngoài dự đoán, hơn nửa số tạp chí của tuần này đều đăng tin cô và Ludwig ở sân diễn T, tất cả tạp chí đều được bán hết, các nhà xuất bản cười không ngậm nổi miệng.

Nhất là cảnh Ludwig quỳ gối xuống với Cố Thịnh Nhân khiến cho giới truyền thông đều tung hô cô là “Nữ nhân duy nhất có thể chinh phục được quốc vương bệ hạ.”

Ngay tại thời điểm đó, lời mời của các nhãn hiệu lớn, điện thoại xin phỏng vấn của các tạp chí đều bị Trần Dung từ chối.

Cuối cùng Trần Dung không chịu nổi nữa đành cầu cứu Cố Thịnh Nhân, sau khi Cố Thịnh Nhân đồng ý đã lấy danh nghĩa của Nguyễn Kha Nghi tuyên bố, nói rõ lần này lên sân diễn thời trang chỉ với vai trò khách mời, bản thân không có ý định quay lại sân diễn. Cuối cùng người hâm mộ mới hạ nhiệt xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (17)

Điện ảnh và truyền hình thành phố Thanh Hoa.

Đây là căn cứ điện ảnh và truyền hình lớn nhất trong nước, ở đây gần như mỗi ngày đều có fans đến chờ đợi để biết các thông tin về hoạt động của thần tượng mình.

Minh Thư Giai đeo kính râm, cùng trợ lý đi đến.

Không ít người nhìn thấy cách ăn mặc trang điểm của cô ta liền biết đây là một minh tinh, họ nhao nhao lên, nhưng sau khi phát hiện không phải thần tượng của mình thì chán nản quay về chỗ.

Minh Thư Giai cắn môi xấu hổ.

Cô ta tự an ủi bản thân: rồi sẽ có một ngày mình sẽ không còn như bây giờ nữa.

“Là Nguyễn Kha Nghi!”

“Kha Nghi, em yêu chị!”

Khi cô ta đang định đi vào cửa thì nghe thấy không ít người đang hét lên kinh ngạc.

Cô ta dừng lại, sau đó quay đầu liền nhìn thấy một bóng người cao gầy bước xuống từ chiếc xe chuyên dụng.

Đám người trước đó còn vô cùng hừng hờ với cô ta thì bây giờ giống như trúng số độc đắc, tất cả đều lao lên phía trước vây quanh Nguyễn Kha Nghi.

“Kha Nghi, hãy chụp ảnh cùng em.”

“Em mang quà cho chị này.”

“Nữ vương bệ hạ, em nghe nói phim của chị đóng bắt đầu quay nên đã đợi ở đây hơn mười ngày rồi!”

Cố Thịnh Nhân rất quen với những tình huống như thế này, cô kiên nhẫn chụp ảnh cùng fans, còn về quà thì Trần Dung sẽ lựa chọn món quà nào có thể nhận, món quà nào không thể nhận.

Cố Thịnh Nhân cảm thấy có một ánh mắt đang nhìn mình nhưng khi cô quay sang chỉ nhìn thấy một bóng người đang rời đi.

Minh Thư Giai sao?

Trước đây hệ thống đã báo cho cô biết: Minh Thư Giai đã có được một vai nữ phụ trong “Thần tể”.

Xem ra cô ta cũng vừa đến đây để chuẩn bị quay.

Cố Thịnh Nhân khẽ nhếch môi cười.

Cô biết con người của Minh Thư Giai này, lòng dạ hẹp hòi, tự cao tự đại, cô ta cảm thấy mình chưa nổi tiếng vì chưa gặp được đạo diễn biết thưởng thức tài năng của mình, đối với những người như Nguyễn Kha Nghi, cô ta một mặt trong lòng hâm mộ những điều kiện thuận lợi của người ta nhưng mặt khác lại âm thầm khinh bỉ những người dựa vào khuôn mặt đẹp để kiếm cơm.

Nhưng chẳng phải những vai diễn của cô ta từ trước đến nay đều là do dùng thân để đổi lấy hay sao.

Quả thật không biết sự cô ta tự cảm thấy mình xuất sắc ở điểm nào.

Khi Cố Thịnh Nhân đi vào phim trường, hầu như tất cả diễn viên đều đứng lên.

Ngay cả Lý Phong Vân cũng tươi cười đến bắt chuyện với cô.

Diễn viên như Nguyễn Kha Nghi, ngoại hình đẹp, diễn xuất tốt, địa vị trong làng giải trí cũng cao, quan trọng nhất là không ra vẻ người nổi tiếng, đạo diễn nào lại không thích làm việc với một diễn viên như vậy?

Minh Thư Giai nhìn thấy dáng vẻ của mấy nghệ sĩ mới nổi đang cười nói với Nguyễn Kha Nghi, từ khi cô bước vào ngay cả đạo diễn Lý vốn luôn có vẻ mặt nghiêm túc cũng vui vẻ nói chuyện với Nguyễn Kha Nghi, nhìn thấy một đám người cùng trợ lý vây quanh Nguyễn Kha Nghi.

Đúng là những ngôi sao quay quanh mặt trăng.

Bản thân cô ta gia nhập vào giới giải trí, luôn cố gắng để đạt được cái gì? Không phải là để có được cảm giác có địa vị như vậy và được mọi người vây quanh như thế sao?

Cố Thịnh Nhân thấy Minh Thư Giai mang một khuôn mặt cười ngượng ngùng đi đến trước mặt mình: “Xin chào chị Kha Nghi, em là người mới Minh Thư Giai, xin được chị chỉ bảo nhiều hơn.”

Cho dù cô ta đã gia nhập giới giải trí từ lâu nhưng trong giới nghệ sĩ, đứng trước mặt Nguyễn Kha Nghi thì cô ta không phải cũng chỉ là một người mới thôi sao?

Cố Thịnh Nhân liếc mắt nhìn cô ta, không thể không thừa nhận là khí chất và tên của cô ta rất giống nhau, ngọt ngào vui tươi, đơn thuần vô hại.

Chỉ nhìn bề ngoài của cô ta, ai cũng không thể ngờ được rằng để nâng cao địa vị trong giới giải trí mà không tiếc ép buộc bản thân qua lại với những người đàn ông lớn tuổi có tiền.

Quả nhiên biết người biết mặt không biết lòng.

Cố Thịnh Nhân khẽ cười với cô ta.

Cô biết Minh Thư Giai đã bỏ ra rất nhiều công sức cho bộ phim lần này, cô ta hi vọng mình có thể dựa vào bộ phim này để vươn mình lên, trong câu chuyện ban đầu thì thật sự cô ta đã làm được điều đó.

Có điều bây giờ người đối đầu với cô ta đã đổi thành Cố Thịnh Nhân.

Minh Thư Giai muốn thuận lợi quay xong bộ phim này thì còn phải xem Cố Thịnh Nhân có đồng ý hay không.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Ảnh Hệu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (18)

“Thần tính” kể về một thời đại cổ xưa, nhân tộc, ma tộc, yêu tộc, thần tộc đều tranh đoạt số mệnh và tài nguyên thiên nhiên, không ngừng chém giết lẫn nhau khiến đầu đầu cũng thấy cảnh nhân dân lầm than.

Trong thời đại đó, tất cả mọi người đều có linh lực cường đại, không kiêng nể chuyện chém giết. Khiến cho trời đất nổi giận, thậm chí đưa ra lời cảnh cáo.

Nhưng các tộc vẫn không dừng việc chém giết lẫn nhau, chỉ sợ các tộc sẽ biến mất bởi sự trừng phạt của thiên đạo.

Cuối cùng, nữ vương của thần tộc đã lấy vật báu ngàn năm của thần tộc để làm vật dẫn, lấy thân mình hiến tế, hạ chú thuật.

Xóa bỏ linh lực của nhân tộc, cướp đoạt trí tuệ của yêu tộc, đem ma tộc trực xuất đến nơi tận cùng của thế giới, còn thần tộc cũng vĩnh viễn không có tư cách đặt chân lên đất liền một lần nữa, bọn họ ở thành trì trên chín tầng mây, chỉ có thể buồn bã nhìn cổ hương từ nơi xa xôi.

Trong bộ phim này Cố Thịnh Nhân diễn vai Thần Âm, nữ vương của thần tộc.

Mà Minh Thư Giai diễn vai thần khí trong tay Thần Âm, linh khí của Tinh La Bàn.

Tinh La Bàn là thần khí có ý thức riêng của bản thân, kiêu ngạo nhưng lại ngây thơ, khắp đại lục cô ta chỉ nghe theo mệnh lệnh của chủ nhân mình là Thần Âm.

Vai diễn này thật sự không dễ dàng, ban đầu đạo diễn Lý muốn tìm một diễn viên mới nổi có kỹ thuật diễn xuất tốt, nhưng kim chủ của Minh Thư Giai đã đầu tư cho bộ phim một khoản tiền lớn, ông ta cũng đã đồng ý cho cô ta vai diễn này.

Nhưng nếu Minh Thư Giai diễn không tốt thì đạo diễn Lý cũng không ngại đổi người khác.

Buổi sáng quay tương đối thuận lợi, buổi trưa sau khi mọi người ăn cơm xong, nghỉ ngơi một lát rồi lại bắt đầu quay.

Minh Thư Giai hơi căng thẳng, buổi chiều là cảnh diễn của Tinh La Bàn và nữ vương.

“Tĩnh nhi, người lại đi trêu chọc nhân tộc sao?” Khuôn mặt Cố Thịnh Nhân uy nghi, giọng nói tuy mang theo sự trách cứ nhưng lại rất thân nhiên, ánh mắt cũng chiều nhìn linh khí Tinh La.

“Đám người kia vô cùng nhất gan...” Minh Thư Giai đột nhiên quên lời thoại, rõ ràng cô ta đã rất thuộc lời mà, cảnh diễn này cũng không khó, nhưng không biết tại sao, dưới ánh mắt thân nhiên của Cố Thịnh Nhân thì cô ta lại không thể nói nên lời.

“Cắt! Diễn lại!”

Đạo diễn Lý cau mày nhìn Minh Thư Giai nhưng không nói gì.

“Bọn họ đều biết người là linh khí của thần khí nên cố ý nhường nhịn người, đã mấy vạn tuổi rồi mà còn ngịch ngợm như vậy?”

Minh Thư Giai vô thức mở miệng: “Hừ, ai cần bọn họ nhường! Ta... nếu ta ra tay, bọn họ đều bị đánh bại.”

“Cắt!”

“Minh Thư Giai, cảm xúc của cô ở đâu? Lời thoại không phải để cô đọc một cách tẻ nhạt như vậy, cô đang diễn, biểu cảm của cô khiến tôi cảm thấy cô đang đọc bài.” Đạo diễn Lý hơi tức giận, cảnh diễn này căn bản không cần nhiều kỹ thuật diễn xuất, nếu cảnh này mà Minh Thư Giai còn không diễn được thì các cảnh sau không cần phải nói nữa.

Không phải như vậy, không thể như vậy.

Minh Thư Giai vô cùng hoang mang, cô ta biết năng lực bản thân không chỉ có thế này, khi luyện tập ở nhà cô ta đã tập đi tập lại biết bao nhiêu lần trước gương, căn bản không có tình trạng quên lời thoại và đầu óc trống rỗng như vừa rồi.

“Xin lỗi đạo diễn Lý, tôi sẽ chú ý.” Cô ta xin lỗi đạo diễn Lý rồi lại quay sang nhìn Cố Thịnh Nhân cười xin lỗi: “Chị Kha Nghi, đã làm phiền chị rồi.”

Cố Thịnh Nhân cười: “Cô cứ chuẩn bị trước một chút, đừng sốt ruột.”

Minh Thư Giai hít một hơi thật sâu, cuối cùng cũng diễn xong cảnh này.

Cô ta vô tình nhìn về phía Cố Thịnh Nhân, đối phương chỉ khẽ mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (19)

“Vật chủ, cô thật xấu tính.” Hệ thống nói với Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân cầm lấy chai nước từ trợ lý, chậm rãi uống một ngụm, ánh mắt liếc qua thấy Minh Thư Giai đang đọc kịch bản.

Hệ thống không nói gì, Cố Thịnh Nhân đang áp chế Minh Thư Giai, mặc dù diễn xuất của Minh Thư Giai cũng tạm được, nhưng đối với những người thuộc phái thực lực như Cố Thịnh Nhân thì còn kém xa, nếu Cố Thịnh Nhân thật sự muốn đè bẹp cô ta thì cô ta không thể nói được dù chỉ một câu.

Nhưng như thế thì quá rõ ràng, Cố Thịnh Nhân chỉ dùng một chút thủ đoạn nhỏ, vừa vặn để đạo diễn Lý không nhìn ra mà lại khiến cho Minh Thư Giai cảm thấy bị áp lực.

Đại khái là danh tiếng của Nguyễn Kha Nghi quá tốt, từ trước đến giờ không có chuyện chèn ép người mới, tất cả mọi người đều không nghi ngờ cô, ngay cả Minh Thư Giai cũng tự nhận trách nhiệm về bản thân.

Cuối cùng diễn xong được cảnh đó cũng là do Cố Thịnh Nhân cố tình.

Nếu cô cứ ép Minh Thư Giai thì đạo diễn Lý sẽ trực tiếp thay người.

Mặc dù cũng đạt được mục đích nhưng không phải niềm vui sẽ giảm đi rất nhiều sao?

Cô nhủ mày nhìn Minh Thư Giai.

Khiến cô ta đau khổ không chịu nổi, đồng thời vẫn mang một tia hi vọng, giống như một người sắp chết đuối lại bám được vào khúc gỗ.

Đợi đến cuối cùng lại để cho cô ta nhận ra thật ra cũng không có tác dụng gì, cho dù bám được vào khúc gỗ, nhưng trong biển cả mệnh mông rộng lớn đó thì dù không chết đuối cũng sẽ bị chết đói chết khát.

Hoàn toàn không có cơ hội sống sót.

Như vậy, khi cô ta nhận ra sẽ càng đau khổ tuyệt vọng.

Minh Thư Giai, không phải cô rất thích đập người khác xuống để người khác vĩnh viễn không thể trở mình sao? Vậy hãy để cho cô nếm thử cảm giác này.

Biết rõ suy nghĩ của vật chủ nên hệ thống âm thầm thấp một ngọn nến cho Minh Thư Giai.

Khi kết thúc công việc, Cố Thịnh Nhân đi từ phòng thử đồ ra liền nghe thấy mấy nhân viên của đoàn làm phim đang nhỏ giọng bàn tán.

“Không biết anh ấy đến đây làm gì?”

“Trời ạ, nhìn gần thấy đẹp trai quá.”

Trong lòng cô đã đoán ra được.

Quả nhiên, vừa đi ra ngoài cô đã nhìn thấy một người đàn ông cao lớn đang đứng bên cạnh đạo diễn Lý, khẽ trò chuyện cùng ông ta.

“Kha Nghi!” Ludwig nhìn thấy cô liền nở nụ cười rạng rỡ.

Cố Thịnh Nhân nghe thấy rất rõ tiếng nuốt nước bọt ở đằng sau.

Âm thầm trừng mắt nhìn người đàn ông nào đó đang trêu hoa ghẹo nguyệt, cô đi đến, ngạc nhiên nói: “Đạo diễn Lý và Ludwig quen biết nhau sao?”

Ludwig tủm tỉm cười: “Anh là fan hâm mộ phim của đạo diễn Lý, tất cả những bộ phim của đạo diễn Lý anh đều có và bảo quản rất kỹ.”

“Anh đến đây làm gì?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

“Thứ nhất, nghe nói đạo diễn Lý đang quay phim ở đây, anh đến để gặp thần tượng của mình một lần.” Ludwig nói như thật.

“Thứ hai là...” Ludwig liếc mắt nhìn cô: “Anh nghĩ là em biết.”

Đạo diễn Lý cười tủm tỉm nhìn hai người bọn họ, nháy mắt tỏ vẻ đã hiểu ý của Ludwig.

Ông ta nhìn Cố Thịnh Nhân trêu chọc nói: “Từ trước đến giờ không nghe nói cô có quan hệ thân mật với người đàn ông nào, hóa ra là giấu kỹ quá?”

Cố Thịnh Nhân vội vàng giải thích: “Đạo diễn Lý đừng hiểu nhầm, tôi và anh ấy không như ông nghĩ đâu.”

Ludwig cố tình nói: “Kha Nghi nói không sai, tôi và cô ấy vẫn chỉ là quan hệ bạn bè. Nhưng tôi đang theo đuổi cô ấy, nếu một ngày nào đó mối quan hệ của chúng tôi thay đổi, tôi nhất định sẽ cảm ơn ông.”

Cố Thịnh Nhân cũng lười nói với anh, nhấc chân bước đi.

Ludwig vội vàng tạm biệt đạo diễn Lý rồi đuổi theo cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (20)

Hôm sau, tin tức ảnh hậu Nguyễn Kha Nghi và siêu mẫu Ludwig qua lại được lên trang nhất.

Nhưng mà hai bên đều không có ý trả lời vấn đề này, truyền thông cũng không ngăn chặn.

"Ký chủ, cô định tính tới khi nào thì nhận theo đuổi của Ludwig?" Hệ thống tò mò hỏi.

Cố Thịnh Nhân đang sơn móng tay, nghe vậy liếc nhìn hệ thống một cái rồi nói: "Cái này phải xem tâm trạng của tôi."

Hệ thống cảm thấy không hiểu, rõ ràng ký chủ rất thích người yêu, tại sao lần này đã biết thân phận đối phương, nhưng không ở cùng anh ta?

Cố Thịnh Nhân cũng không muốn giải thích cái gì gọi là "kiêu ngạo" với hệ thống nhà mình.

"Người là vật bảo vệ của Thần Tộc ta, lẽ ra phải biết, Tinh La Bàn liên quan đến số mệnh Thần Tộc ta, nếu rơi vào tay người khác, sẽ có hậu quả nghiêm trọng như thế nào!" Về mặt nữ vương Thần Âm lạnh lẽo, vỗ mạnh một cái lên bàn, nghiêm khắc nhìn Tinh La khí linh.

Cảnh này của bộ phim là Tinh La khí linh chuẩn bị chuồn khỏi cấm địa Thần Tộc để ra ngoài chơi bị nữ vương Thần Âm phát hiện, sau đó tức giận.

Minh Thư Giai biết mình nên đáp trả lại, nhưng dưới con tức giận nổ ra của Cố Thịnh Nhân, cô ta không nói ra lời.

"Cut!"

Đạo diễn Lý không cho Minh Thư Giai về mặt gì tốt, vừa rồi chỉ chút khí thế của Cố Thịnh Nhân, về mặt hay chân tay đều thể hiện đúng chỗ, ông ta không kìm được mà khen ngợi, không ngờ tới Minh Thư Giai lại trực tiếp bị cut.

Cho dù là ai cũng sẽ cảm thấy tức giận.

"Lặp lại!"

"Người là vật bảo vệ của Thần Tộc ta, lẽ ra phải biết, Tinh La Bàn liên quan đến số mệnh Thần Tộc ta, nếu rơi vào tay người khác, sẽ có hậu quả nghiêm trọng như thế nào!"

"Ta... Ta..." Minh Thư Giai nôn nóng tới độ sắp khóc, nhưng thực sự cô ta lại không nói được.

Lần này không đợi đến khi đạo diễn Lý tức giận, cô ta đã chủ động nói xin lỗi.

"Xin diễn Lý cho tôi một cơ hội nữa." Lời của cô ta vô cùng khiến tổn, cô ta biết sự biểu hiện của mình làm cho vị đạo diễn này không vui, với tính khí của ông ta, khả năng đối mình đi là rất lớn.

Đạo diễn Lý cho cô ta một cơ hội nữa, nhưng Minh Thư Giai cũng không thể bắt lấy.

"Cut! Tạm thời cho dừng cảnh này, Kha Nghi đi nghỉ ngơi đi, Trương Kiều, Hứa Như Vân, hai người chuẩn bị quay cảnh tiếp theo." Đạo diễn Lý trực tiếp chuyển qua hai diễn viên kia.

Ông ta quay lại nói với Minh Thư Giai: "Cho cô hai ngày suy nghĩ thật kỹ kịch bản, hai ngày sau, tôi sẽ cho cô thử một lần nữa, nếu như thật sự không diễn thoại được, cô không cần đến nữa."

Minh Thư Giai cắn chặt môi, gật đầu.

Cô ta đi tới trước mặt của Cố Thịnh Nhân: "Chị Kha Nghi, có thể phiền chị giúp tôi đối thoại lời của bộ phim trong hai ngày này không?"

Lời cô ta vừa thốt ra, mấy diễn viên đang chuẩn bị bên cạnh vội nhìn qua.

Cô Minh Thư Giai cho mình là ai? Lại dám mở miệng để người đường đường là ảnh hậu đối thoại cùng?

Cố Thịnh Nhân cũng bất ngờ một chút, xem ra là Minh Thư Giai không còn đường nào để đi?

Chẳng qua, giúp một nghệ sĩ nhỏ đối thoại bộ phim? Nguyễn Kha Nghi cũng không hạ mình như vậy, cô cũng không định nâng giá trị con người Minh Thư Giai lên.

"Ngại quá. Hai hôm này tôi đều có cảnh diễn, hơn nữa chiều mai tôi còn phải ra thông báo, sợ là không có thời gian." Cố Thịnh Nhân cười rất khách sáo, từ chối cũng rất lưu loát.

Đợi khi Cố Thịnh Nhân đứng dậy rồi đi, người bên cạnh mới mở miệng cười nhạo: "Có một số người, chẳng qua dính vào kim chủ lại thật sự cho là mình có chút mặt mũi? Còn kêu ảnh hậu người ta đối thoại bộ phim với mình ư? Cô có biết giá con người của chị Kha Nghi bao nhiêu hay không?"

Chuyện Minh Thư Giai đi cửa sau vào đã không còn là bí mật gì ở trong đoàn làm phim, thế nhưng trong thời gian này cô ta cố gắng thể hiện khá tốt, có mấy người diễn viên vẫn không thích nhìn thấy cô ta.

Minh Thư Giai cúi đầu, móng tay đâm vào trong thịt, làm cho đau đớn kích thích tâm trạng của mình.

Những người này khinh thường mình, một ngày nào đó, cô ta sẽ khiến bọn họ hối hận!

Chương 136: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (21)

Lúc Cố Thịnh Nhân nhìn thấy Minh Thư Giai lần nữa, rõ ràng kinh ngạc một chút.

Minh Thư Giai trước mặt, sắc mặt tái nhợt, hóa trang cũng không che giấu được vẻ tiều tụy.

Xem ra hai ngày nay, cô ta sống không được thoải mái.

Cũng đúng, bỏ ra cái giá lớn vậy mới lấy được nhân vật này, nếu như cuối cùng lại bởi vì mình mà bị đổi hết, làm sao yên tâm cho được.

"Thật sự đáng thương." Cố Thịnh Nhân cảm thán một tiếng.

Hệ thống cảm thấy có chút nguy hiểm, nó vừa chuẩn bị nhắc nhở kí chủ không nên bị bộ dạng Minh Thư Giai lừa gạt, đã nghe thấy câu tiếp theo của Cố Thịnh Nhân.

"Tốt muốn nhìn thêm bộ dạng đáng thương của cô ta." Cố Thịnh Nhân cảm thán một tiếng.

Hệ thống:...

Nhìn ra, hai ngày nay Minh Thư Giai rất nỗ lực, cũng bỏ rất nhiều quyết tâm, nhưng điều này cũng không có dùng được gì cả.

"Cut!" Lý Đạo cau mày hô dừng.

Ông ta nói với Minh Thư Giai: "Lời tôi nói vào hai ngày trước rất rõ, cô đi đi, ngày mai không cần tới đây."

Về mặt Minh Thư Giai trắng bệch, cô ta gần như khóc lóc cầu xin đạo diễn Lý cho mình một cơ hội.

Nhưng đạo diễn Lý đã thấy cảnh này rất nhiều, không nhúc nhích tí nào, chỉ gọi bảo vệ kéo người đi.

Không ai mở miệng cầu xin cho cô ta.

Minh Thư Giai nhìn tất cả từng người từng người một, một ngày nào đó, vào hoàn cảnh này, những người này, sẽ quỳ gối dưới lòng bàn chân mình, khóc cầu cầu xin mình như hôm nay.

Nếu Cố Thịnh Nhân biết suy nghĩ của cô ta, nhất định sẽ hỏi một câu: "Rốt cuộc cô đã lấy tự tin từ đâu?"

Cuối cùng nhân vật của Minh Thư Giai được một người có danh tiếng không kém nhận, kỹ thuật diễn võng chắc, không tiếp tục tạo ra sơ suất nào, về mặt đạo diễn Lý cũng thả lỏng.

Những ngày sau đó, mỗi ngày Cố Thịnh Nhân đều chạy qua lại giữa phim trường và nhà, ngoài việc Ludwig không ngừng kiên trì gọi điện quấy rối hằng ngày, gần như cô bận tới nỗi không có thời gian giao lưu với người khác.

Đến tận khi bộ phim đóng máy.

"Cuối cùng cũng kết thúc!" Hứa Như Vân cùng đoàn làm phim thở phào nhẹ nhõm.

Tất cả mọi người đều tràn đầy cảm xúc, bộ phim "Thần Tịch" này, trong đó liên quan đến cảnh đánh nhau rất nhiều, các diễn viên thường xuyên phải treo trên cao, đủ loại dưới nước, cảnh ở dưới đất thì không quá nhiều.

Đạo diễn Lý cũng lộ ra một nụ cười.

"Hôm nay tôi mời khách ở khách sạn Vân Thiên!"

"Oa!"

"Đạo diễn Lý thật hào phóng!"

Đến tối người của đoàn làm phim đều tới khách sạn Vân Thiên.

"Cạn ly!"

"Chúc phòng vé bán chạy!"

Những người uống say không còn biết gì được người đại diện của mình đưa về nhà.

Cố Thịnh Nhân ngủ tới trời đất mù mịt mấy ngày, mới cảm thấy mình cũng sống lại.

Đương nhiên, chủ yếu là cô bị một tin tức làm cho tỉnh.

"Ngôi sao của Tỉnh Ngu có niềm vui mới!"

"Chuyện ngôi sao Dư Tư Dương của Tỉnh Ngu qua lại với người mới Minh Thư Giai!"

Cố Thịnh Nhân vừa xem vừa phát biểu đánh giá của mình: "Người phụ nữ Minh Thư Giai này, thật sự là một con gián đánh mãi không chết. Đã bị tung ra quá khứ như thế mà còn có thể dựa vào giải trí Thiếu Đông."

Cho dù Dư Tư Dương không quan tâm tới quá khứ của cô ta hay Minh Thư Giai khiến Dư Tư Dương tin những đưa tin kia đều là giả, đều đã chứng minh thủ đoạn của người phụ nữ này rất giỏi.

Quả nhiên hôm sau Nguyễn Kha Nghi nhìn thấy Minh Thư Giai trong công ty.

So với mấy ngày trước, khí chất trên người Minh Thư Giai không giống nhau.

Cố Thịnh Nhân liếc cô ta một cái, cả người đều hàng hiệu hạng nhất, gương mặt được trang điểm rất tỉ mỉ, đâu còn nhìn ra tiêu tụy trước đó?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (22)

"Chị Kha Nghi." Minh Thư Giai chủ động tới chào hỏi Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân mỉm cười thân nhiên với cô ta.

Minh Thư Giai giả bộ lơ đãng vuốt ve tóc bên má phải, động tác này lộ ra chiếc đồng hồ nữ tính xảo... đó là chiếc đồng hồ số lượng có hạn của hãng CM, giá trị bảy chữ số.

Cố Thịnh Nhân theo ý cô ta, dừng mắt trên cánh tay kia.

Minh Thư Giai thực sự cười rất vui vẻ: "Chị Kha Nghi cũng từng thấy chiếc đồng hồ này ư?"

Cố Thịnh Nhân lộ ra nụ cười hoàn mỹ: "Lúc tôi mới bước vào thế giới diễn xuất, đã từng người đại diện của hãng CM, bây giờ trong nhà còn giữ không ít hàng đặt riêng."

Về mặt Minh Thư Giai bỗng xấu đi, cô ta vốn định khoe khoang một chút, không ngờ lại vấp vào mặt mình.

"Tôi còn có việc nên đi trước đây chị Kha Nghi." Cô ta bị mất mặt, đương nhiên không dám ở lại chỗ này.

Trần Dung bên cạnh Cố Thịnh Nhân khinh thường nói: "Minh Thư Giai này, còn chưa đứng vững gót chân mà đã vội vàng khoe khoang, khó mà nổi được."

Cố Thịnh Nhân xem thường, Minh Thư Giai trong nội dung cốt truyện ban đầu không có bộ dạng như vậy, có thể là vì bây giờ nhận đá kích nhiều, cho nên mới vội vàng muốn chứng minh chính mình một chút.

"Đi thôi."

Minh Thư Giai đi ra cửa, vừa lúc gặp Dư Tư Dương.

Dư Tư Dương là kẻ lạng nhắng nổi tiếng trong làng giải trí, trong toàn bộ nữ nghệ sĩ của Tỉnh Ngu thì có một nửa dính scandal với anh ta.

Đương nhiên, Dư đại công tử anh ta rất thân sĩ, chỉ chú trọng người tình ta nguyện, nếu thật sự không tình nguyện, xưa nay anh ta không có ép buộc người khác.

"Tư Dương." Minh Thư Giai khẽ gọi.

Đối phương không có ôm lấy cô ta như trước.

"Tư Dương, sao vậy?" Minh Thư Giai cảm thấy không hiểu.

"Hôm nay em tìm Nguyễn Kha Nghi ư?" Tư Dương nhìn cô ta, vẻ mặt có chút khó lòng.

Anh ta chắc chắn là loại có dung mạo khá, là loại lộ ra khí thế đẹp trai, lúc cười lên thì có loại xấu xa lưu manh làm cho rất nhiều phụ nữ yêu thích.

Nhưng lúc này lại giận tái mặt, làm cho người ta có chút sợ hãi.

Minh Thư Giai lộ ra nụ cười ngọt ngào: "Chỉ là trước kia được chị Kha Nghi chăm sóc trong lúc quay phim nên em qua chào hỏi một tiếng thôi."

Tư Dương cười lạnh một tiếng: "Minh Thư Giai, kẻ nhỏ này của cô đừng diễn trước mặt tôi, Nguyễn Kha Nghi đó là ai? Ngay cả tôi cũng phía rất khách khí đối với cô ta, cô chỉ là một người phụ nữ dựa vào tôi để đặt chân trong Tinh Ngu này, có tư cách gì khoe khoang trước mặt cô ấy?"

"Tôi cảnh cáo cô, cô muốn chơi thế nào thì tôi cũng mặc kệ, nhưng hãy nhớ lấy, không được đánh ý gì lên trên người cô ta!"

Về mặt Minh Thư Giai tái nhợt, một lúc sau cô ta mới kéo ra một nụ cười miễn cưỡng: "Em biết rồi."

Tư Dương nhìn bộ dạng này của cô ta, khẽ nở nụ cười.

"Như vậy là được, em ngoan ngoãn, đương nhiên tôi sẽ cho những gì em muốn."

Minh Thư Giai dịu dàng dựa vào trong ngực anh ta, giấu ánh mắt căm hận trong ngực anh ta.

Ngày hôm sau, Cố Thịnh Nhân không có việc gì, trực tiếp tắt đồng hồ báo thức đi, ngủ đến không biết chiều tối.

Thẳng đến khi chuông cửa đánh thức cô.

"Ai vậy?" Cô cũng không có sửa sang, người biết chỗ ở của cô chỉ có mấy người.

Mở cửa ra, lộ ra gương mặt đẹp trai của Ludwig.

Ludwig nhìn thấy cô gái tóc tai rối bời trước mặt, còn có bộ dạng buồn ngủ, chỉ cảm thấy đáng yêu không nói ra được.

"Có việc gì không?" Cố Thịnh Nhân đóng cửa lại, tiện tay rót cho Ludwig một cốc nước.

"Anh sắp rời khỏi nước Z rồi." Ludwig cầm cốc nước nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (23)

Cố Thịnh Nhân lập tức tỉnh táo khỏi cơn buồn ngủ.

Cô nhìn Ludwig liếc một cái, giữ bình tĩnh nói: "Em đi rửa mặt trước."

Sau đó cô nhanh chóng đi ra, hai người ngồi đối mặt nhau.

"Kha Nghi, tình cảm của anh đối với em, em cũng biết." Ludwig nhìn cô chăm chăm "Anh hi vọng em có thể chấp nhận anh."

Cố Thịnh Nhân nhìn anh một cái, thực sự trong nửa năm qua Ludwig đã làm đủ nhiều rồi.

Cố Thịnh Nhân nghiêng đầu nhìn anh: "Như vậy, anh nói anh thích em, là dạng thích như thế nào?"

Ludwig nhìn Cố Thịnh Nhân có chút không dám tin, cô, lời này của cô là có ý gì?

"Đương nhiên là muốn kết hôn với em, sống hết đời với em. Không, là yêu, anh yêu em." Ludwig thành tâm nói.

Cố Thịnh Nhân nhìn anh có chút ghét bỏ: "Em không nhìn ra thành ý của anh."

Ludwig có chút lưỡng cố: "Không, Kha Nghi, anh thề, tình cảm của anh trung thành có một không hai với em. Không sợ để em chê cười, trước khi gặp em, anh chưa từng động lòng với bất kỳ cô gái nào, cũng không biết theo đuổi một cô gái như thế nào. Có lẽ anh làm không tốt, nhưng em phải tin tình cảm của anh với em."

Cố Thịnh Nhân lẳng lặng nghe anh nói xong, không có lên tiếng.

Ludwig chỉ thấy mình chưa bao giờ khẩn trương như vậy, anh nhìn thẳng Cố Thịnh Nhân, hi vọng cô mở miệng đáp lại mình, lại sợ nghe được từ đôi môi đỏ thắm kia là sự từ chối vô tình.

Cố Thịnh Nhân thấy anh bị mình đùa giỡn đã đủ, cuối cùng quyết định nhân từ tha cho anh một lần.

Cô giống cau mày lại giống như hoang mang: "Cái này... Nhưng em nghe nói, người ta thổ lộ, đều phải quỳ một chân xuống đất, đưa nhân lên."

Ludwig bỏ ra hai giây để hiểu ẩn được ẩn ý trong lời này của Cố Thịnh Nhân.

Sau đó hần đứng dậy, gần như mừng điên lên, ôm lấy Cố Thịnh Nhân hôn hai cái.

"Em chờ đi, buổi chiều anh sẽ kêu người mang nhẫn tới ngay!"

Cả ngày sau đó, Ludwig đều ở trong căn hộ Cố Thịnh Nhân, hai người ngồi cùng với nhau, thỉnh thoảng trò chuyện, thỉnh thoảng nhận lấy cái hôn ngọt ngào.

Lúc chuông cửa vang lên, Ludwig đeo tạp dề làm bữa tối cho Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân đứng dậy đi ra mở cửa.

Là một người ngoại quốc tóc vàng không quen biết.

"Anh là ai?" Cố Thịnh Nhân cảnh giác hỏi.

Ludwig nghe thấy tiếng thì đi ra: "Không phải lo lắng, là anh kêu anh ta tới."

Cố Thịnh Nhân chú ý tới, lúc người đàn ông kia nhìn thấy Ludwig đeo tạp dề, vẻ mặt như bị bóp méo.

Người đàn ông kia đưa một cái hộp trong tay cho Ludwig, hai người khẽ nói với nhau mấy câu, sau đó người đàn ông nước ngoài này rời đi.

"Kha Nghi, em vào phòng ngủ đi, mười phút sau hãy ra." Ludwig nói với cô.

Đoán được người đàn ông này đang định làm gì, Cố Thịnh Nhân nghe lời đi vào phòng ngủ.

Đến tận khi Ludwig gọi cô đi ra.

Trên mặt bàn đã bày xong bữa tối đẹp đẽ nhưng hấp dẫn Cố Thịnh Nhân lại là người đàn ông đứng cạnh bàn ăn.

Anh ôm một bó hoa hồng đẹp đẽ trong ngực, nhìn cô nồng nàn.

"Bởi vì thời gian có hạn, anh không thể cho em một nghi thức cầu hôn hoàn mỹ." Rõ ràng Ludwig có chút áy náy: "Nhưng Kha Nghi, anh thực sự không thể đợi nữa."

Anh quỳ một chân xuống, khẽ duỗi một bàn tay về phía Cố Thịnh Nhân.

Trong tay anh có một hộp trang sức tạo hình phong cách cổ xưa, bên trong là một chiếc nhẫn đá quý đẹp đẽ phát sáng rạng rỡ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (24)

Đây là chiếc nhẫn của người thừa kế các đời gia tộc Gardner, được chia làm một đôi."

Ludwig nhìn Cố Thịnh Nhân: "Kha Nghi, em có đồng ý trở thành nữ chủ nhân của gia tộc Gardner sau này không?"

Câu trả lời của Cố Thịnh Nhân là đưa tay ra cười.

Ludwig kích động đeo lên cho cô, sau đó đứng lên, hôn cái thật sâu.

Cho tới khi hai người đều có chút thờ dốt, Ludwig chống trán mình lên trán Cố Thịnh Nhân: "Anh biết, màn nghi thức cầu hôn hôm nay không được tốt. Kha Nghi, em chờ đi, nhất định anh sẽ cho em một hôn lễ lòng trọng nhất."

Cố Thịnh Nhân nhìn anh cười: "Anh biết mà, em không để ý cái này."

"Nhưng anh để ý." Ludwig nhìn thẳng vào cô: "Trong lòng anh, em đáng giá được tốt nhất."

Cố Thịnh Nhân dùng di động chụp một bức hình bàn ăn đang lên weibo, trong tấm hình, còn có một đôi bàn tay nắm lấy nhau, sau đó viết thêm một câu:

"Bữa tối tình yêu, hãy chúc phúc cho chúng tôi. "mim cười".

Đương nhiên cô không có đăng hình chiếc nhẫn lên, cô không sợ công khai tình cảm lưu luyến của hai người, thế như Ludwig lại ngăn cản cô.

"Hãy chờ một chút, lần này anh về, sẽ bắt đầu chuẩn bị hôn lễ của chúng ta, cho anh thời gian một tháng. Một tháng sau anh đến nước Z sẽ cùng em công bố tin tức kết hôn của chúng ta."

"Anh không hy vọng có bất kỳ ai nghi ngờ tình cảm của chúng ta."

Cố Thịnh Nhân lựa chọn tin anh, cũng có chút cảm động.

Người đàn ông này, thật sự đang cố cho cô sự che chở tốt nhất.

Nguyễn Kha Nghi V nhận được sự bùng nổ.

"Trời ạ, không chuẩn bị gì đã bị nhét đầy thức ăn cho chó"

"Hôm nay không phải ngày cá tháng tư mà"

"Nữ vương bệ hạ, người đàn ông kia là ai?"

"Người đàn ông kia là ai?"

"Tuy nữ thần yêu đương, người yêu không phải tôi nhưng vẫn chúc phúc"

"Tuy nữ thần yêu đương, người yêu không phải tôi nhưng vẫn chúc phúc +1"

"Tuy nữ thần yêu đương, người yêu không phải tôi nhưng vẫn chúc phúc +2"

"Tôi chỉ muốn biết, cái người đàn ông may mắn kia là ai a a a a a"

"Lâu trên, tôi cũng muốn biết a a a a a"

Cố Thịnh Nhân nhanh chóng nhận được điện thoại của Trần Dung.

"Hai người đã ở bên nhau." Giọng Trần Dung khẳng định, chuyện Ludwig theo đuổi Cố Thịnh Nhân cô vẫn luôn biết.

Cố Thịnh Nhân cho cô ấy câu trả lời khẳng định.

Trần Dung hít một hơi, may mà cô đã sớm chuẩn bị chuyện này rồi, cũng không biến thành trở tay không kịp.

Chưa tới một tiếng, tin tức "ảnh hậu Nguyễn Kha Nghi tuyên bố đang yêu" đã lên tin nóng.

Gần như tất cả mọi người đang đoán người đàn ông đang đan ngón tay với Nguyễn Kha Nghi là ai.

Fan hâm mộ đoán có thể là CP Phương Minh trước kia, đám người Trương Kiều, Ludwig cũng được dân mạng moi ra, chẳng qua tất cả chỉ là suy đoán thuận miệng của mọi người mà thôi.

Cố Thịnh Nhân bị người đàn ông ăn dặm nào đó "Trừng phạt" một trận, sau đó không thể không đăng thêm một tin khác:

"Mọi người đừng đoán lung tung, anh ấy không phải người giới nghệ sĩ, đợi sau khi thời gian tới, tôi sẽ nói cho mọi người."

Lời này của cô có ý thay đổi khái niệm, cô nói "không phải người của giới nghệ sĩ", lúc mọi người đọc sẽ thay nó thành "Giới giải trí", cứ thế, người đàn ông này là ai, càng khiến người ta không đoán ra được.

Sau khi Ludwig ăn xong bữa tối với cô thì rời đi, lần này anh về nước là có chuyện phải xử lý, cho nên ngày mai phải rời đi.

Ludwig rời khỏi nước Z khoảng hai mươi ngày.

"Thần Tịch" bắt đầu được chiếu.

Như là một con lốc không thể đỡ.

"Thần Tịch" nhanh chóng lấy trạng thái bẻ gãy nghiền nát để chiếm giữ ánh mắt mọi người, thậm chí bao phủ toàn cầu!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Ảnh Hệu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (25)

Tiệc mừng “Thần Tịch”.

Thật ra dù đạo diễn Lý Phong Vân trước giờ không ngờ tới, “Thần Tịch” lại có thể hot như vậy. Những tai to mặt lớn của Tinh Ngu đều đã tới, bộ phim điện ảnh này Tinh Ngu là nhà đầu tư lớn nhất, nên chắc chắn là người thắng lợi lớn nhất. Cố Thịnh Nhân cũng rất cừ, tạm thời không nói thù lao diễn suất của cô là bao nhiêu, chỉ cần tính số tiền thỏa thuận 5% số tiền vé bán được đã là hơn chín con số rồi. Hơn nữa, nữ chính của bộ phim “Thần Tịch” là linh hồn của câu chuyện, nên cô vô cùng nổi bật trước mọi người.

Minh Thư Giai cũng xuất hiện trong buổi lễ. Nhưng thân phận cô ta là bạn đồng hành của Dư Tử Tương... với vị trí của cô ta, lễ hội này không tới lượt cô ta.

Cố Thịnh Nhân đi tới chỗ các nhà đầu tư, nở nụ cười chạm ly cùng mọi người.

Minh Thư Giai nhìn thấy nhà đầu tư đã giới thiệu mình vào “Thần Tịch”. Ông ta cười rất hiền từ, nâng ly champagne lên mời Cố Thịnh Nhân: “Tuổi tác của Nguyễn tiểu thư và con gái tôi cũng tương đương nhau, nó bây giờ vẫn chỉ là con bé con đang say mê với các thương hiệu thời trang, còn Nguyễn tiểu thư đã có một sự nghiệp lớn mạnh, quả đúng là tuổi trẻ tài cao.” Cố Thịnh Nhân lịch sự chạm ly với ông ta: “Viên tiểu thư vừa đáng yêu vừa ngây thơ, Viên tiên sinh thật sự có phúc.”

Một câu nói đã khiến mọi người cười vô cùng vui vẻ. Thương nhân họ Viên kia quay đầu nhìn Minh Thư Giai, dường như vô cùng kinh ngạc, nhìn thấy Dư Tử Dương bên cạnh cô ta, lại cười với vẻ đầy bí ẩn. Minh Thư Giai giả vờ không thấy gì hết.

Cô ta nhìn Cố Thịnh Nhân đang ung dung khéo léo trong đám đông. Rõ ràng là cùng tuổi, mình đã bị hãm hại rơi xuống vực thẳm, xung quanh toàn những người đàn ông háo sắc, chỉ để mong kiếm cho mình một cơ hội nổi tiếng.

Nhưng Nguyễn Kha Nghi thì sao? Cô dù ở nhà không làm gì có người sẽ đưa những tác phẩm lớn mà không ai có thể nghĩ ra đến cửa để mời cô tham gia diễn xuất, mà tham gia hay không còn tùy vào tâm trạng của cô. Bản thân cô ta lại phải phối hợp với những người đàn ông hai mặt, cô ta đâu thể hào phóng dâng hiến tình yêu của mình. Dựa vào đâu? Bản thân cô ta khó khăn lắm mới tìm được cơ hội làm lại từ đầu, ở trong thân xác của Minh Thư Giai, lại chỉ để thấy người khác nhìn mình thâm hại thế nào sao?

Dư Tử Dương Nhìn thấy ánh mắt cô ta nhìn Nguyễn Kha Nghi, liền quay người sang: “Cô đang nghĩ gì vậy? Đừng tưởng bản thân biết cách che giấu, ánh mắt ghen tị của cô rất lộ liễu.” Ông ta phì cười, nói cho cô ta biết: “Tôi nói cho cô biết, người ghen tị với Nguyễn Kha Nghi trong làng giải trí này rất nhiều, nhưng đến nay chưa ai vượt qua được cô ấy.” “Vốn dĩ hai người không phải cùng một thế giới, tốt nhất cô hãy giấu kỹ tâm tư của mình lại đi.”

Ông ta nói xong, không thèm để ý tới cô ta, đi tới chỗ một nhà đầu tư.

“Kha Nghi.”

Cố Thịnh Nhân cảm giác đầu hơi choáng váng... đêm nay cô cũng uống hơi nhiều.

Nghe thấy giọng nói này, cô nhăn trán. Chu Truyền Thịnh, là người câu kết với Minh Thư Giai hãm hại cô, cưới cô rồi lại không hề quý trọng cô trong nguyên tác.

Đương nhiên lúc này hắn vẫn là công tử nhà giàu đang theo đuổi Cố Thịnh Nhân: “Chu tiên sinh, hình như chúng ta không thân thiết tới vậy.” Cố Thịnh Nhân sửa lại lời hắn: “Xin anh hãy gọi tôi là Nguyễn tiểu thư.” Chu Truyền Thịnh cảm thấy vô cùng thất bại, hắn luôn tự cho rằng bản thân mình tuấn tú, giàu có, trên tình trường từ trước tới nay đều vô cùng thuận lợi, lần đầu tiên nhìn thấy Nguyễn Kha Nghi hắn đã bị khí chất của người phụ nữ này thu hút. Nhưng gần một năm qua, mặc kệ hắn săn đón thế nào, người phụ nữ này vẫn không hề động lòng.

Chương 141: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (26)

Bởi vì Cố Thịnh Nhân không phối hợp, nên hai người không có chuyện gì để nói. Cố Thịnh Nhân quay đầu định bỏ đi, nhưng do bị choáng nên đâm phải tay vịn dài.

“Cẩn thận!” Chu Truyền Thịnh đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội này, ôm người đẹp vào lòng. Cố Thịnh Nhân đứng dậy liền tránh khỏi người người hấn: “Cám ơn, Chu tiên sinh.”

Nói xong quay người bỏ đi.

Để lại Chu Truyền Thịnh đứng ngây tại chỗ, trong không khí dường như vẫn lưu lại hương thơm. Chuyện này Cố Thịnh Nhân cũng không hề để bụng.

Nhưng ngày hôm sau, khi đọc báo, cô thấy mình đã bị bôi nhọ. Trên mạng đã lan truyền ảnh chụp bản thân và Chu Truyền Thịnh, trong đó có một tấm ảnh là cảnh Chu Truyền Thịnh ôm cô khi cô sắp té ngã. Góc ảnh vô cùng ảo diệu, mọi người đều sẽ lầm tưởng là hai người đang ôm nhau, sau đó là mười mấy tấm ảnh đều là ảnh Chu Truyền Thịnh và Nguyễn Kha Nghi ở cạnh nhau.

Cố Thịnh Nhân vừa xem vừa phải ca ngợi kỹ thuật của người chụp ảnh. Rõ ràng những bức ảnh không hề có gì đáng nói. Đáng nói ở chỗ lại ở cùng chỗ với hấn, hơn nữa lại là một bài viết phóng đại, toàn bộ nội dung đều ám chỉ Cố Thịnh Nhân và Chu Truyền Thịnh đã thân mật với nhau từ lâu rồi.

“Người đàn ông phía sau Nguyễn Kha Nghi.”

“Sự thật! Nguyễn Kha Nghi và công tử Chu thị đã yêu đương lén lút nhiều năm.”

“Phanh phui thiên tình sử của Nguyễn Kha Nghi.”

Cố Thịnh Nhân có hơi nghi ngờ, mục đích của những người này, chỉ là muốn bôi nhọ bản thân cô thôi sao? Trần Dũng cũng không thể đoán được mục đích của đối phương, đương nhiên cô ấy biết Cố Thịnh Nhân và Chu Truyền Thịnh không hề có quan hệ gì cả, càng không cần phải nói gì, vậy chỉ là do người đàn ông đó bày trò. Cô ấy còn gọi điện thoại an ủi Cố Thịnh Nhân: “Em đừng lo lắng, những tin như vậy không thể có chuyện gì đâu.” Nhưng mà tổ quan hệ xã hội của Tỉnh Ngu vừa lên tiếng thanh minh đó là chuyện vô căn cứ, thì trên mạng internet lại có một tin tức mới.

“Nguyễn Kha Nghi mà bạn chưa từng biết! Có trò hay.”

Không cần nói thứ khác, tiêu đề của bài viết này đã vô cùng thu hút người xem. Chủ topic đã share tin tức Cố Thịnh Nhân và Chu Truyền Thịnh lên weibo: “Theo chúng tôi biết, diễn viên họ Nguyễn và công tử tập đoàn Chu thị đã duy trì mối quan hệ thân thiết được hơn một năm, chắc chắn rất nhiều bạn đang suy đoán, tâm hình trước đó không lâu diễn viên họ Nguyễn đã post lên weibo có phải là cùng một người không? Chủ topic sẽ phân tích cho mọi người một chút nhé.” Tiếp theo, vị tự xưng là chủ topic đã phanh phui ra cực kỳ chuyên nghiệp, thậm chí người đó còn đưa ra lịch trình của Chu Truyền Thịnh, dài dằng dặc, cuối cùng kết luận người trong tám ảnh mà Nguyễn Kha Nghi chụp đan mười ngón tay vào nhau không phải là Chu Truyền Thịnh.

Như vậy Nguyễn Kha Nghi đang bắt cá hai tay sao?

Việc này không phù hợp với hình tượng nhất quán của cô từ trước tới nay: “Ha ha, chủ topic cũng vừa mới thấy, tổ quan hệ xã hội của Tỉnh Ngu đã phát biểu thanh minh rồi, nói Chu công tử và và Nguyễn diễn viên không hề có quan hệ, nhưng tôi không thất tập đoàn Chu thị phát biểu thanh minh gì cả, chủ topic không hiểu tại sao Chu công tử có thể chấp nhận điều này?” Chủ topic này không dừng lại ở đó, nói trước khi nói danh Nguyễn Kha Nghi đã có cuộc sống cá nhân sa đọa như thế nào, trước đây cô đã từng có rất nhiều bạn trai,... thực sự là hận không thể lôi cả mười tám đời tổ tông của Nguyễn Kha Nghi ra mà thôi.

Một khi đã xuất hiện, sóng ngầm lại nổi lên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 142: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (27)

Tuy rằng bài viết đó nhanh chóng bị Tỉnh Ngu xóa bỏ, nhưng đã khơi dậy làn sóng phản nộ. Rất nhiều fan đã vào weibo của Nguyễn Kha Nghi mắng chửi thậm tệ nói là mình bị lừa gạt tình cảm.

Cố Thịnh Nhân giờ lại những bình luận, ở đây chắc chắn có những người làm trò, nhưng fan cũng không ít.

Những người này, hôm qua còn nói sẽ yêu cô cả đời, hôm nay đã trở mặt chửi mắng không tiếc lời.

Cố Thịnh Nhân nghĩ, nếu là Nguyễn Kha Nghi thực sự xem được những bình luận này chắc chắn sẽ đau lòng biết bao. Trần Dung đã tới đây từ sớm, nhìn cô đang ngây người không biết suy nghĩ điều gì, còn tưởng là bị ảnh hưởng, an ủi cô: “Em không cần suy nghĩ nhiều, tổ quan hệ xã hội sẽ dốc hết sức giải quyết chuyện này.” Nói xong, giọng cô ấy lại lạnh lùng: “Chắc chắn có người đứng sau giật dây, nếu để chị điều tra ra, thì cứ chờ con thịnh nộ của Tỉnh Ngu đi.”

Hành động của Tỉnh Ngu rất nhanh. Họ phát biểu thanh minh về những bài viết có liên quan đến cuộc sống cá nhân của Nguyễn Kha Nghi đều là giả, những cái gọi là ảnh chụp kia đều đã được qua xử lý photoshop. Hơn nữa chủ top đã làm tổn hại tới danh dự của nhân viên làm việc ở Tỉnh Ngu, họ sẽ kiện lên toàn án.

Song thứ mà mọi người quan tâm lại chưa được giải đáp, sau khi bức ảnh chụp Nguyễn Kha Nghi đan ngón tay với bạn trai, lại có bức ảnh thân mật với Chu Truyền Thịnh.

Tỉnh Ngu phủ nhận, còn bên Chu Truyền Thịnh lại không hề có động thái gì.

Tổ quan hệ xã hội đã liên lạc với Chu Truyền Thịnh, đối phương là từ chối làm sáng tỏ chuyện này. “Không trải qua việc này, thật không thể ngờ Chu Truyền Thịnh lại là con người như vậy!” Trần Dung tức giận cắn răng: “Trước đây nhìn cũng không đến nỗi nào, thế mà chỉ một chuyện nhỏ xíu cũng không thêm giúp đỡ!” Cố Thịnh Nhân càng kiên cường hơn cô ấy, dù sao Chu Truyền Thịnh là người như thế nào cô đã hiểu rõ. Lúc này Cố Thịnh Nhân lại nhận được điện thoại của Ludwig: “Kha Nghi, xảy ra chuyện lớn như vậy sao em không nói với anh?”

Cố Thịnh Nhân cười nói: “Anh đang ở nước ngoài, nói cho anh, anh cũng có thể làm gì đây?” Ludwig nghe thấy giọng nói của cô vô cùng bình tĩnh, dường như không bị ảnh hưởng bởi dư luận nên mới yên lòng: “Dù thế nào đi nữa, em chịu áp lực như vậy, anh lại không ở bên cạnh em, thật không đúng là một người bạn trai tốt!” Cố Thịnh Nhân khẽ cười nói với anh vài câu, hình như anh hơi bận nên cô tắt điện thoại.

“Là Ludwig?” Trần Dung hỏi.

Cố Thịnh Nhân gật đầu. Trần Dung vốn đang rất lo lắng, lại nhìn thấy Cố Thịnh Nhân cười, biết rằng Ludwig không vì chuyện này mà cãi nhau với Nguyễn Kha Nghi, trong lòng thêm ngưỡng mộ thần tượng của mình.

Đây mới thực sự là đàn ông!

Cô ấy cũng không biết, thần tượng của cô ấy nam tính còn ở phía sau. Trong lúc này rất nhiều anti-fan âm ỷ hô hào đuổi Nguyễn Kha Nghi ra khỏi ngành giải trí, một tin tức đã gây chấn động ngành giải trí nước Z.

Tin đó đến từ Ludwig: “Tôi là Ludwig Gardner, bạn trai của Nguyễn Kha Nghi. Không, sắp tới sẽ là chồng của cô ấy. Do dư luận trên mạng, câu trả lời của tôi là đoàn luật sư của tôi đã khởi thảo đơn kiện, tất cả những đăng tải ác ý hăm dọa người yêu tôi trên truyền thông, hi vọng mọi người hãy xóa bỏ trong vòng hai mươi giờ, nếu không thì chúng ta sẽ gặp nhau trên tòa. Tình cảm của tôi và Nguyễn Kha Nghi rất tốt, hơn nữa sắp kết hôn, và tôi có đủ tự tin rằng người tôi yêu chỉ yêu mình tôi, hi vọng mọi người đừng bàn tán về chuyện này nữa. Cảm ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (28)

Dòng tin của Ludwig không còn nghi ngờ gì nữa đang thêm một năng lượng mới cho những ai đang vững tâm vì thần tượng của mình.

“A... quả nhiên là Ludwig, nam thần của tôi đẹp trai quá!”

“Đêm tối còn bị bội thực, tuy rằng sắp bị ngược đãi, nhưng tôi vẫn muốn nói, làm quá hay!”

“Ha ha, xem cái này xong những con chó điên sẽ không dám cắn cắn nữa.”

“Vốn tôi đang ở thuyền Phuong-Kha, nhưng xem dòng tin của Ludwig, tôi nghĩ tôi đã yêu anh ấy, thời điểm quan trọng đừng cảm đứng ra bảo vệ người phụ nữ của mình, mới là đàn ông đích thực!”

“Người ở trên, Ludwig thật là men!”

“Ha ha, hàng qua tay như Nguyễn Kha Nghi cũng có thằng gốc cần sao?”

“Người phía trên, chưa đánh răng ư? Sao mà khắm thế?”

“Khắm hết cả nhà luôn.”

Dòng tin này đăng chưa đến hai tiếng, Ludwig đã tới căn hộ của Cố Thịnh Nhân.

“Sao anh lại tới đây?” Cố Thịnh Nhân nhìn anh, đôi mắt người đàn ông thâm quầng, chắc chắn là chưa được nghỉ ngơi gì cả.

“Sao anh có thể bỏ mặc em một mình chứ?” Ludwig giơ tay ôm lấy cô: “Xin lỗi, anh tới muộn.”

Trần Dung biết điều đi ra ngoài, không quấy rầy không gian riêng tư của họ.

Cố Thịnh Nhân ở trong lòng ngực Ludwig cảm thấy khỏe mắt cay cay.

Nói thật tình hình như vậy không thể lật đổ được cô, nhưng điều khiến cô cảm động chính là thái độ của người đàn ông này.

Thật sự quan tâm đến bạn, cũng không phải là tặng những món quà đắt tiền cho bạn, mà là khi bạn bị chỉ trích, người đó sẽ đứng ra che chở cho bạn.

Ngoài dự đoán của mọi người, sau khi Ludwig đưa tin không lâu, bên phía Chu Truyền Thịnh cũng đã đưa tin, nói rằng bản thân mình và Nguyễn Kha Nghi không hề có quan hệ gì, hơn nữa cũng nói sự thật về tấm ảnh kia.

Cùng lúc đó, rất nhiều nghệ sĩ tự xưng cũng phát biểu, lúc đó họ cũng ở đó, chứng kiến Nguyễn Kha Nghi không cẩn thận dẫm phải tà váy suýt ngã, Chu công tử chỉ có lòng tốt đỡ cô dậy mà thôi.

Lại có người giấu tên post một bức ảnh, là ảnh lúc đó Nguyễn Kha Nghi suýt ngã, chỉ là góc chụp không giống nhau, sự thật trở nên vô cùng rõ ràng.

Về tin đồn Nguyễn Kha Nghi bắt cả hai tay đã được giải quyết êm đẹp như vậy, tuy rằng vẫn có một bài anti-fan nói lung tung, nhưng không ai để ý tới họ nữa.

“Chuyện này là do anh làm ư?” Cố Thịnh Nhân nhìn người đàn ông đang gọt hoa quả cho mình.

Ludwig gọt xong quả táo đưa cho cô: “Anh chỉ lấy danh nghĩa của gia tộc Gardner gửi một bưu kiện cho tập đoàn Chu thị.”

Người đàn ông này, Cố Thịnh Nhân cắn một miếng táo, rất ngọt.

Nguyễn Khả Nghi lại có update mới trên weibo.

Lần này không cần che dấu, trên khung cửa sổ nhỏ nhỏ, đầu của Ludwig và Nguyễn Khả Nghi dựa vào nhau vô cùng thân mật, hai ngón tay đan vào nhau, trên ngón tay áp út có một lấp lánh một viên ngọc màu xanh.

“Phúc lợi đây, bức ảnh này đã mang tôi đi!”

“Trời ơi, nhìn lấp lánh như vậy. Hai người thực sự đã tới bước này rồi sao?”

“Trời ơi, nhìn sáng thế, lục bảo thạch lớn như vậy, phải tốn mất bao nhiêu tiền?”

“Trời ơi, nhìn sáng quá, người ở trên hãy lên mạng tra gia tộc Gardner đi.”

“Chỉ có tôi mới chú ý, Ludwig hiện đang ở nước D, tại sao lại xuất hiện ở bên cạnh nữ vương bệ hạ thế này?”

“Tôi cũng đang quan tâm, thân thiết quá, ngọt ghê!”

“Trời ơi, mới tra về gia tộc Gardner, thực sự là gia tộc Gardner đó sao? Không được rồi tôi phải xuống lầu chạy hai vòng để bình tĩnh lại!”

“Chúc hạnh phúc”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (29)

Đúng theo lời của Ludwig, hôn lễ của họ nhanh chóng được cử hành.

Mặc dù ông bà Nguyễn vẫn giận chuyện con gái Nguyễn Kha Nghi không nói gì với mình, nhưng ông bà vẫn rất hài lòng về cậu con rể Ludwig. Hai người nhìn người rất chuẩn, cậu thanh niên này, là một lòng một dạ yêu Nguyễn Kha Nghi.

Người trẻ tuổi, sống hạnh phúc thì tốt rồi.

Hôn lễ của hai người được cử hành vô cùng long trọng.

Vốn hai người chỉ định cử hành một hôn lễ nho nhỏ, nhưng Nguyễn Kha Nghi vừa gặp phải chuyện như vậy khiến Ludwig không muốn mọi người thêm dè dặt về hôn lễ của họ.

Vì thế tất cả buổi lễ được truyền hình trực tiếp trên mạng.

“Trời ơi, đó là siêu mẫu Lilith Bith!”

“Vương cầu Beyonce!”

“Hai người bên trên có là gì, không thấy khách quý ngồi ở hàng thứ nhất chính là đại sứ ngoại giao của nước D sao?”

“Nông dân xem không hiểu, đây là đâu?”

“Nhà thờ lớn Thánh Từ, chứng hôn cho họ, nhà thờ được đích thân giáo hoàng sắc phong.”

“A... có một hôn lễ gọi là hôn lễ nhà người ta.”

“Có một hôn lễ gọi là hôn lễ nhà người ta, mấy ngày trước có một nghệ sĩ đã quay video trực tiếp về hôn lễ xa hoa của họ sao? Ha Ha, so sánh một chút, quả thực là diệu kỳ.”

“Dáng vẻ nữ vương bệ hạ mặc váy cưới đẹp quá.”

“Đẹp quá!”

“Đẹp quá!”

“Đẹp quá!”

“Ma ma hỏi tôi là sao lại để mặt gần màn hình vậy!”

“Nguyễn Kha Nghi tiểu thư, cô có bằng lòng...” Giáo chủ hiền từ nghiêm trang đọc lời thề kết hôn.

“Tôi đồng ý.” Nguyễn Kha Nghi nói một cách rõ ràng.

Cô nhìn sau vào ánh mắt của người đàn ông, đây không phải lần đầu tiên cô cử hành hôn lễ với người đàn ông này, nhưng mỗi lần đều khiến cô vô cùng cảm động.

“Em yêu anh.” Lời nói thỏ thẻ biến mất trên môi của hai người.

Tất cả khách mời đều vỗ tay, chúc phúc cho họ.

“Mã Đan rõ ràng là tôi đang xem một cảnh hạnh phúc, vậy mà tôi lại khóc.”

“Người ở trên, tôi cũng thế, cảm thấy nữ vương bệ hạ không hề dễ dàng gì.”

“Tôi xem khóc luôn rồi, hi vọng họ sẽ hạnh phúc cả đời.”

“Hi vọng cả đời họ vui vẻ.”

Khi mọi người đều đang suy đoán Nguyễn Kha Nghi kết hôn với gia đình giàu có thì có giải nghệ hay không, Cố Thịnh Nhân đang nằm phơi nắng để hưởng tuần trăng mật.

Trong tấm ảnh của hai người xuất hiện ở những nơi khác nhau, chỉ có duy nhất một điều không thay đổi chính là nụ cười hạnh phúc của họ.

Cố Thịnh Nhân đăng tin, công bố cô rất yêu diễn xuất, nên sẽ không giải nghệ, nhưng sau này sẽ tập trung vào gia đình.

Cô cứ duy trì mỗi năm đóng một bộ phim.

Không ít người ác ý suy đoán khi nào họ sẽ ly hôn, chờ họ xảy ra chuyện, những minh tinh gia nhập vào gia đình giàu có đều gặp phải không ít chuyện đau lòng.

Nhưng Cố Thịnh Nhân và Ludwig lại khiến họ thất vọng.

Dù là năm thứ nhất, năm thứ hai, hai là năm thứ năm, mọi người vẫn thấy họ vô cùng hạnh phúc, đến cuối cùng không ai còn có thể nghi ngờ được tình cảm của họ.

Tất cả mọi người đều yên lặng chúc phúc cho cặp đôi này luôn hạnh phúc, mãi không xa rời.

Lúc Cố Thịnh Nhân rời đi, nụ cười vô cùng hạnh phúc.

Cả đời cô đều thất thiết, đến khi già con cháu đầy đàn, là một người phụ nữ khiến rất nhiều người ngưỡng mộ.

Cô không hề cảm thấy buồn, thậm chí khi tóc Ludwig cũng đã bạc vẫn nói: “Đừng luyến lưu anh làm gì, thần sẽ cho chúng ta cơ hội gặp lại nhau.”

Đúng vậy, họ sẽ còn gặp lại nhau.

Duyên phận của họ vĩnh viễn sẽ không chấm dứt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Ảnh Hậu Làng Giải Trí Vs Người Mới May Mắn (Phiên Ngoại)

“Khởi công rồi, khởi công rồi!”

Bên cạnh chiếc máy quay thô sơ, một người đàn ông đầu tóc rối bù ngâm đầu thuốc hết lớn:

“Nhanh lên nào, Minh Thư Giai, cô lẽ mề gì vậy?” Minh Thư Giai chỉ hơi chậm một chút mà đã bị người đàn ông mắng xối xả.

Cô ta chết lặng đứng lên.

Trên gương mặt cô ta hóa trang vô cùng đậm, mặc một chiếc váy màu đỏ đầy dung tục, nếu có người tới xem, không ai có thể nhận ra một Nguyễn Minh Thư trong sáng dễ thương của ngày xưa.

Bây giờ danh tiếng của cô ta trong giới phim khiêu dâm vô cùng hot.

Dùng từ thô tục mà nói thì chính là loại nghệ sĩ bán thân nuôi miệng.

“Biểu cảm gì đây? Cô không vừa ý phải không? Minh Thư Giai, cô muốn quay nữa hay không đây?” Người đàn ông ngâm đầu thuốc chửi ầm ỹ.

“Cô trông cô vẫn là người đàn bà của thái tử gia Tinh Ngu sao? Diễn cho tốt vào! Nếu không phải gương mặt của cô còn có chút thịnh hành, thì ông đây đã sớm thay người rồi.”

Minh Thư Giai như một cái xác không hồn kết thúc một ngày diễn, uể oải trở về căn hộ nhỏ thuê tạm thời.

Mở ti vi lên thấy đang chiếu tới thông báo về Nguyễn Kha Nghi.

Sau khi cô lập gia đình, vận may không hề giảm xuống ngược lại càng trở nên hot hơn bao giờ hết.

Trên mạng thường xuyên đưa tin về cô và chồng cô vui vẻ bên nhau, mỗi lần Nguyễn Kha Nghi quay phim, chỉ cần Ludwig có thời gian sẽ đích thân đến studio đón vợ. Thậm chí đưa cả con của họ tới, và có đưa theo họ Nguyễn của mẹ.

Minh Thư Giai có hận Nguyễn Kha Nghi hay không? Chắc chắn là vô cùng hận.

Cô ta trở thành người như thế này đều do Nguyễn Kha Nghi ban tặng.

Năm đó chuyện xấu rầm rộ như vậy là do cô ta đã tìm người phát tán.

Cô ta không chịu được dằn vặt phóng khoáng của Nguyễn Kha Nghi nên muốn bôi nhọ Nguyễn Kha Nghi.

Kết quả không ngờ rằng gia tộc Gardner hùng mạnh như vậy, trực tiếp gây áp lực cho Tinh Ngu, Dư Tư Tương trước đây còn không lẽ xa rời cô ta đã bỏ mặc cô ta.

Những hình ảnh cô ta và nhà đầu tư cũng bị phát tán, thời gian địa điểm, với ai đều rõ ràng mạch lạc, không còn đường chối cãi.

Không còn một công ty giải trí trong nước nào bằng lòng thu nhận cô ta.

Roi vào bước đường cùng, cô chỉ có thể chọn lựa các chế tác đơn giản nho nhỏ này.

Bởi vì thanh danh đã bị hủy hoại hoàn toàn, các vai diễn của cô ta đều là các vai diễn có hình tượng độc ác, dâm loạn để kiếm cơm.

Đứng ở trong phòng tắm, xả nước chảy từ trên đầu xuống, Minh Thư Giai mới nghĩ tới khi mình mới nhập vào cơ thể này.

Khi đó bản thân luôn tự tin kiêu ngạo, bồng bồng khí thế, cảm giác mình biết trước tương lai trong lòng bàn tay, nhất định sẽ có địa vị trong làng giải trí của nước Z.

Nhưng tất cả là sao đây?

Cô ta nghĩ mãi mà không hiểu.

Tắm qua loa, bản thân chưa được lau khô còn đang run rẩy, cô ta đã ngã ra giường.

Hiên giờ cũng không còn thời gian để suy nghĩ đến những việc đó, phải nhanh chóng ngủ để mai phải dậy sớm, đi tới studio.

Minh Thư Giai mệt mỏi nhắm hai mắt lại.

...

Cố Thịnh Nhân đến thời gian cũng không ở lại bao lâu, nhanh chóng đến thế giới tiếp theo.

Nhưng cô vừa mở mắt cả người đều đang mộng mị.

Mặc cho người trợn tròn mắt, phát hiện ra mình đang nằm trong một quan tài, nhưng quan tài này dù vô cùng rộng rãi và đẹp đẽ thì nó vẫn chỉ là quan tài mà thôi. Vô cùng mộng mị.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (1)

“Hệ thống...” Cố Thịnh Nhân vừa gọi hệ thống, vừa ngồi dậy đánh giá tình hình xung quanh.

Chắc chắn cô đang ở trong một gian phòng rất lớn nhưng cũng rất tối. Cố Thịnh Nhân nhìn một lượt xung quanh, căn cứ vào những gì được trang trí ở đây có thể đoán đây là một gian phòng ngủ.

Ai sẽ ngủ trong một quan tài đây!

Hệ thống rút cuộc cũng trả lời: “Túc chủ, lần này cô sẽ là thân vương Ekaterina của huyết tộc Bruch”

Huyết tộc?

Không đợi Cố Thịnh Nhân kịp phản ứng, một số lượng tin tức khổng lồ đã xộc thẳng vào đầu cô.

Trí nhớ vạn năm của nữ thân vương Bruch trong nháy mắt quét qua, khiến linh hồn bé nhỏ của Cố Thịnh Nhân trở nên vô cùng kinh ngạc.

Cô ngẩn ngơ ngồi nhìn quan tài xa hoa kia mà tim đập rất mạnh.

Huyết tộc được mệnh danh là một bộ tộc bất tử. Họ không hề già đi, không chết và gần như sống cuộc sống vĩnh hằng, đồng thời có sức mạnh mà ít người thường nào có được.

Đẳng cấp huyết tộc vô cùng tôn nghiêm, từ sau khi thủy tổ huyết tộc mai danh ẩn tích rồi hai đại huyết tộc bị diệt vong, hiện giờ huyết tộc lớn nhất chính là thân vương của đại huyết tộc thứ ba, cơ thể mà Cố Thịnh Nhân đang chiếm giữ chính là một trong hai thân vương còn sót lại duy nhất của hai huyết tộc, được mệnh danh là người lãnh đạo của huyết tộc có sức chiến đấu hùng mạnh nhất, tộc Bruch.

Còn vị thân vương còn lại là người đến từ quần tộc McAvoy. Không giống như tộc Bruch hiếu chiến, bộ tộc McAvoy được gọi là “kẻ hiền”, khi họ điềm đạm thì còn hơn cả quý ông tao nhã của hoàng tộc loài người, nhưng khi họ hiền cường thì tàn nhẫn hơn cả ma quỷ.

Thân vương của bộ tộc McAvoy là Olivia McAvoy, cũng là vị hôn phu của nữ thân vương Bruch.

Cố Thịnh Nhân cố gắng sắp xếp lại dòng suy nghĩ, may mà hôn nhân của Ekaterina và Olivia chỉ là thỏa thuận của hai dòng tộc mà thôi, giữa hai người họ không có gì liên quan đến nhau. Hơn nữa, trong mấy ngàn năm hôn ước của họ, Olivia trời sinh bản tính phong lưu đa tình đã thay không biết bao nhiêu người tình.

Cũng may Ekaterina là người yêu chiến đấu, không thích người xa lạ, sống trên vạn năm tuổi rồi vẫn là nữ thân vương trong trắng của tộc Bruch, là đối tượng mà tất cả các huyết tộc đều muốn nhắm tới.

Olivia McAvoy thậm chí từng mỉm cười nói rằng, nếu ai có thể cùng Ekaterina nảy sinh quan hệ thể xác, hẳn sẽ chuyển sức mạnh của chính mình cho người đó để trở thành người có sức mạnh lớn nhất.

Loại lời nói như vậy, chỉ là những người có tài năng trong huyết tộc mới có thể nói ra được. Chỉ tiếc là điều kiện này không có ai có thể đạt được.

Cố Thịnh Nhân đứng dậy đi ra khỏi quan tài, dẫn chân lên thăm dò dẹt bằng lông ngỗng.

Da của cô rất trắng, những sắc đỏ trên thân lại càng tôn nên vẻ đẹp của cô. Cố Thịnh Nhân vừa đi dò xét xung quanh, không thể không nói, huyết tộc là một chủng tộc vô cùng biết hưởng thụ, cô đã chứng kiến thấy chỗ nào cũng là đồ xa xỉ, không hề phát hiện sự dung tục, chỉ cảm thấy lộng lẫy vô cùng không ai dám lại gần.

Ưu thế vô hạn của huyết tộc chính là tuổi đời vô hạn, họ giàu có, lãng mạn, có phong cách, hơn nữa trời sinh ra đã có vẻ đẹp mà ngay cả khiêu thẩm mỹ cũng đủ thời gian để hun đúc.

Cố Thịnh Nhân đi tới một chiếc gương được điêu khắc bằng ngà voi, nghe nói đây là tác phẩm của một vị đại sư loài người, từng là một bảo vật mấy chục năm của đế vương. Không ai biết, kho tàng bảo vật của quốc vương đó chỉ toàn là mấy thứ bỏ đi, những thứ thật sự hoàn mỹ đã ở trong tay huyết tộc hết cả rồi.

Trong gương xuất hiện hình ảnh của Cố Thịnh Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (2)

Không còn nghi ngờ gì nữa, nhân vật nữ chính của từng thế giới đều được sinh ra trong gia đình quyền thế và vẻ ngoài cũng vô cùng xinh đẹp.

Cố Thịnh Nhân đã trải qua cuộc sống của nhân vật nữ chính ở những thế giới trước cũng đều là nhan sắc tuyệt trần, xinh đẹp như hoa.

Nhưng không có ai có thể sánh với nữ vương Ekaterina Bruch này, chỉ mới nhìn đã thấy một sự xúc động rất lớn.

Cô đẹp vô cùng.

Mắt cô màu vàng đầy huyền bí, sâu sắc kiêu ngạo, như một cái hồ sâu không đáy, khiến mọi người trầm luân trong đó.

Làn da của cô rất trắng, giống như ngà voi tinh xảo nhất trên thế giới, môi cô đỏ rực như lửa, khi cô nói chuyện, khiến mọi người trở lên điên cuồng.

Cô có mái tóc màu hung đỏ rất dài tới tận mắt cá chân, chỉ cần khẽ động dậy cũng cảm giác như muốn bốc cháy.

Đây là một báu vật trần gian.

Mà báu vật lại có thực lực, chỉ cần cô muốn, chỉ cần một cái phẩy tay cũng có thể hủy diệt cả một vương quốc.

Người phụ nữ như vậy thật sự khiến người ta sợ hãi, cũng sẽ khiến cho cánh đàn ông dấy lên dục vọng chinh phục.

Giờ phút này, báu vật này đang chau mày, động tác trên khuôn mặt cô không hề ảnh hưởng tới vẻ đẹp của cô, chỉ càng khiến cho mọi người muốn xóa đi cái mà đang ảnh hưởng tới tâm trạng của cô.

Đáng tiếc hệ thống không phải nhân loại, nó cũng không thể nào để ý vẻ đẹp của túc chủ.

“Hệ thống, năng lượng của tôi hình như không ổn?”

Cố Thịnh Nhân nhíu mày, cô phát hiện ra trong cơ thể mình trừ năng lượng thuộc huyết mạch của huyết tộc vẫn còn một năng lượng khác đang tồn tại.

Đây không phải là chuyện nhỏ, nếu hai luồng năng lượng xung đột thì đối với cô mà nói sẽ ảnh hưởng không hề nhỏ.

Hệ thống trả lời: “Đang định nói với túc chủ, do túc chủ đã trải qua nhiệm vụ của năm thế giới, từ thế giới này trở đi, có thể lựa chọn mang theo bất kỳ năng lượng của nhân vật nữ chính ở thế giới trước. Lần đầu tiên hệ thống chọn ngẫu nhiên, túc chủ sẽ có năng lượng Băng Phách kiếm tâm của Cố Duy Tâm ở thế giới tiền hiệp, cũng đã chuyển hóa không ít vào kiếm khí.”

Cố Thịnh Nhân: một thân vương huyết tộc sử dụng kiếm ư?

Ý kiến này cũng rất được đó chứ?

Hệ thống: “Đương nhiên, túc chủ có thể lựa chọn không sử dụng kỹ năng này, bạn bè ảnh báo: tuy rằng huyết mạch rất to lớn, những cũng có hạn chế, đó chính là huyết tộc không thể ra nắng, E rằng mạnh mẽ như thân vương cũng không có sức lực chống chọi với ánh nắng, chỉ là năng lực chống chọi với ánh nắng mạnh hơn huyết tộc thông thường một chút thôi.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu: “Tôi hiểu rồi, chỉ cần không ảnh hưởng gì tới tôi, tôi không hề ngại phải học thêm kỹ năng, nhiều võ sẽ không sợ, lúc nguy hiểm có thể bảo toàn tính mạng cũng nên.”

Lúc này, cửa phòng của Cố Thịnh Nhân có người gõ vang.

“Điện hạ, bữa tối của người đã chuẩn bị xong.” Người hầu ở ngoài cửa cung kính nói.

Cánh cửa rất nặng được hé mở, Cố Thịnh Nhân từ từ bước ra ngoài.

Người hầu kia không dám ngẩng đầu nên, trước mặt thân vương điện hạ, thậm chí cô ta không dám thở mạnh.

Đó chính là áp lực của huyết tộc cao cấp và huyết tộc cấp thấp!

Mà giờ đây, có lẽ ở trên chiếc bàn có thể cho mười người ăn đầy áp thức ăn, Cố Thịnh Nhân không còn có thể nói gì về bữa tối phong phú trước mặt cô.

Một ly đầy máu tươi.

Cố Thịnh Nhân:...

Cho dù diễn xuất của cô rất chuyên nghiệp, nhưng uống máu tươi thì không thể uống được đâu!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (3)

Cũng may đúng lúc đó có người tới cứu cô.

“Ekaterina, vị hôn thê của tôi, đã lâu không gặp.” Một giọng nói trầm thấp vang lên, người đàn ông đó giống như con gió bay tới tòa lâu đài.

Cố Thịnh Nhân không hề thay đổi sắc mặt, cơ thể khẽ nhúc nhích rồi lại ngồi ngay tại chỗ.

“Ôi, nàng thật chả giống con gái gì cả.” Giọng nói buồn bã vang lên từ vị trí ngồi của Cố Thịnh Nhân.

Không cần đoán, người dám gọi thẳng tên của nữ thân vương Bruch chỉ có một Olivia McAvoy.

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu lên liếc nhìn vị hôn phu này.

Thân xác của huyết tộc đều là thượng đẳng, nên thân vương dòng dõi như Olivia càng không cần phải nói.

Lúc này hắn mặc một bộ lễ phục quý tộc trung cổ, tóc tại chài chuốt sau tai, lộ rõ vẻ mặt tuấn tú. Đôi mắt màu lam dong đầy u sầu, khiến người ta không thể không thương hại.

Thấy Cố Thịnh Nhân nhìn sang, Olivia cười tiếc nuối: “Ekaterina, nói gì thì nói chúng ta đã được đính ước từ mấy nghìn năm nay, nhưng đến cả ôm một cái cũng không được.”

Cố Thịnh Nhân lạnh lùng nói: “Ta không yên tâm để một người nguy hiểm như ngươi đến gần ta.”

“Xem đi, xem đi, nàng không hiểu gì về chuyện tình cảm cả.” Olivia đành chịu thua nàng: “Trên thế giới này không có gì khiến ta hứng thú bằng chiến đấu.”

Hắn nhìn Cố Thịnh Nhân chằm chằm: “Nếu nàng bằng lòng tin ta một lần, ta sẽ cho nàng khoảng thời gian vô cùng vui vẻ, được không?”

Cố Thịnh Nhân chau mày nhìn, cong môi đồ của nàng, từ từ lộ ra nụ cười điên đảo.

Olivia nhìn thấy vậy vô cùng sửng sốt, cảm thấy người phụ nữ này không hề giống trước kia. Nếu là trước kia nàng sẽ không nở nụ cười như vậy, thật sự là... một người quá gọi cảm.

“Chuyện vui vẻ sao?” Cố Thịnh Nhân suy nghĩ về mấy từ ngữ này, đến khi nhìn sang Olivia thì nhảy dựng lên: “Cho dù ta muốn, cũng không tìm người đàn ông đã qua tay vô số phụ nữ như ngươi, không phải sao?”

Olivia hơi nghẹn ngào, sau đó chế nhạo không hề khách sáo: “Ekaterina, nếu không phải vì huyết thống, ta cũng không thể tin rằng người phụ nữ như nàng lại là huyết tộc thuần khiết.”

Cố Thịnh Nhân nhếch môi: “Người cũng nên biết rằng, nếu như không phải vì huyết thống, chỉ cần ngươi hành động vô lễ với ta đã hóa thành tro bụi từ lâu rồi.”

Olivia không để ý tới những lời nói móc của nàng, hắn đứng dậy, thoáng đó đã ở bên cạnh Cố Thịnh Nhân, khó khăn lắm mới dừng lại ở một chỗ mà không khiến nàng phản cảm.

“Trên thế giới này, cũng chỉ có ta mới có thể nói chuyện như vậy với nàng, không phải sao? Vị hôn thê... của ta.”

Hắn cười một tiếng thật dài, rồi biến mất.

Cố Thịnh Nhân cũng đứng dậy về phòng ngủ của mình.

Nàng dời đi rất lâu sau người hầu mới nôm nớp lo sợ bước vào phòng khách.

Thân vương McAvoy đi vào lâu đài Bruch không hề che dấu tung tích, những người hầu này đã trốn rất xa, cuộc nói chuyện của hai vị thân vương, họ có cả trăm lá gan cũng không ai dám nghe lén.

Tên hầu nhìn chén máu tươi chưa hề được động tới đầy cuốn hút, liếm môi... đây chính là máu tươi của gái còn trinh, ngoại trừ bá tước huyết tộc cao cấp thì người bình thường không thể được hưởng thụ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (4)

Lancelot Ryan đã mơ một giấc mơ kỳ lạ.

Trong giấc mơ của anh, xuất hiện một người phụ nữ, nhưng anh không nhìn rõ mặt, thậm chí có lúc anh cảm thấy người phụ nữ ấy xuất hiện mỗi lần một gương mặt khác nhau, nhưng anh biết đó là cùng một người.

Trong giấc mơ anh yêu người phụ nữ đó một cách điên cuồng.

Khi tỉnh lại, trong lòng lại dâng lên một cảm giác ám áp và tình cảm vẫn như cũ không hề thay đổi. Anh cảm nhận được bản thân mình đã yêu người phụ nữ ấy rồi. Anh phải tìm được nàng.

Nếu chuyện này bị những bạn bè chí cốt của anh biết được, sẽ chế diễu anh mất thôi.

Những tiểu thư xinh đẹp đang theo đuổi anh mà anh lại yêu một người phụ nữ trong mộng gần như không hề tồn tại một cách hoang đường.

Anh xoay người tỉnh giấc, thay quần áo, lau kiếm và bắt đầu đi ra ngoài.

“Thiếu gia, người muốn đi đâu?” Lão quản gia tóc bạc phơ hỏi anh đầy tò mò.

“Ta muốn đi ra ngoài một thời gian.” Anh cảm nhận trong lòng có những cảm xúc vô cùng lạ lùng, nhưng không hề muốn gạt bỏ nó mà cứ âm ỉ bập bùng.

Hình như có người đang chỉ dẫn cho anh, người anh muốn tìm là ở phương bắc xa xôi.

Mà lúc này phía nam trong lâu đài hắc ám McAvoy, có một người con gái.

“Mục tiêu nhiệm vụ xuất hiện.” Cố Thịnh Nhân thở dài.

Câu chuyện này nếu không có Ekaterina Bruch thì sẽ là câu chuyện về thân vương huyết tộc đẹp trai kia yêu thương người con gái loài người kia.

Cô gái loài người xinh đẹp Rita bị thân vương huyết tộc đang ra ngoài săn bắn yêu quái, vốn định uống máu tươi của cô gái loài người vô cùng xinh đẹp nên thân vương huyết tộc đã đưa nàng ta về lâu đài để uống máu dần dần.

Cô gái cũng không hề phản kháng, trên thực tế rất ít người có thể từ chối được đáng vẻ đẹp dễ và vĩnh cửu của huyết tộc.

Chỉ là cô bé đó lại không cam lòng trở thành tình nhân trong bóng tối. Nàng ta muốn trở thành vợ hợp pháp của Olivia McAvoy.

Nhưng còn có người phụ nữ kiêu ngạo như Ekaterina, mà dù không có Ekaterina thì gia tộc McAvoy cũng sẽ không đồng ý để thân vương điện hạ chọn một cô gái loài người trở thành phu nhân của thân vương điện hạ.

Huyết thống của người phụ nữ không thuần khiết, người thừa kế sau này cũng sẽ không có dòng máu thuần khiết cao quý.

Thực ra những chuyện này cũng không hề nghiêm trọng, chỉ cần Olivia kiên trì thì chẳng ai dám phản kháng lại thân vương cả.

Đáng tiếc Rita điên cuồng như vậy không thể nghĩ được nhiều, vì muốn trở thành dòng máu thuần khiết cao quý, nàng ta đã nghĩ ra một cách... thay máu.

Thay máu cho ai đây? Đương nhiên là Ekaterina Bruch, người phụ nữ có địa vị cao quý nhất trong huyết tộc.

Âm mưu hãm hại một thân vương vô cùng khó khăn, nên Rita đã phải nghĩ suốt một ngàn năm.

Nàng ta chờ tới khi nữ thân vương Bruch yếu đuối, sẽ liên minh với huyết tộc đại bang đang có dã tâm, phong ấn Ekaterina lại.

Tuy chuyện này không thành công, bởi Rita chưa kịp ra tay thì thân vương McAvoy đã chạy tới.

Gần như nhìn thấy nữ thân vương đang nằm trong quan tài, hấn trở nên tức giận xé tan tất cả mọi người có mặt ở đó, nhưng vẫn không thể nào đánh thức được vị hôn thê đang hôn mê.

“Thay máu có thực sự thành công không?” Cố Thịnh Nhân đột nhiên hỏi.

Hệ thống trả lời: “Huyết tộc dựa vào sức mạnh của máu truyền vào cơ thể, trên lý thuyết suy nghĩ của Rita có thể thực hiện được, hơn nữa sau khi lấy được máu của cô xong, cô ta sẽ kế thừa sức mạnh hắc ám trong máu của cô.”

Cố Thịnh Nhân: ... Thế giới này thực sự không hoàn hảo!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (5)

Nghe nói thân vương McAvoy đã tổ chức một bữa tiệc vô cùng long trọng trong lâu đài hắc ám vì người hấn yêu thương, và còn sẽ tuyên bố với tất cả mọi người sẽ thay đổi nàng ta.

Đây là chuyện rất hiếm có!

Mọi người đều biết thân vương McAvoy từ trước đến nay phong lưu đa tình, số lượng không đếm xuể, nhưng người có thể có được vinh hạnh đó hình

như không có.

Thân vương điện hạ đích thân tiến hành chọn lựa, chỉ có thể nói rằng cô gái loài người đó rất được, ít nhất sẽ trở thành bá tước.

Rất nhiều huyết tộc ghen tị với chuyện này, ai bảo họ không nhận được sự quan tâm của thân vương điện hạ cơ chứ?

Lâu đài hắc ám tối nay vô cùng náo nhiệt.

Ai cũng muốn được chiêm ngưỡng cô gái loài người được điện hạ McAvoy yêu thương là người như thế nào.

Trong lòng Rita cũng vô cùng bồi hồi và hưng phấn.

Nàng ta đã ở trong lâu đài hắc ám lâu như vậy, đã biết huyết tộc là người như thế nào. Không hề sợ sệt, nàng ta cảm thấy mong chờ những chuyện sắp diễn ra.

Trở thành huyết tộc bất tử, đây chính là một chuyện rất tốt, tuy rằng mất đi ánh nắng mặt trời, nhưng có thể có được gần như tất cả: sắc đẹp, sức khỏe, tài năng, quyền thế và cuộc sống vĩnh cửu. Nàng ta cảm giác máu trong cơ thể đang sục sôi.

Olivia cảm nhận được điều đó, cúi người nhìn nàng ta: “Nhanh vậy đã không chờ được nữa sao?”

Rita hơi đỏ mặt, đôi mắt sáng lấp lánh, nàng ta đang muốn nói gì đó, đại sảnh lại trở nên yên lặng.

Ngoại trừ Olivia, tất cả người huyết tộc ở trong đại sảnh đều cúi đầu. Ngược lại Rita là loài người nên không có nhiều cảm giác.

Nàng ta phóng tầm mắt nhìn thấy người phụ nữ đang bước vào, trong lòng rung động không nói lên lời.

Nàng ta biết vẻ đẹp của huyết tộc vô cùng tinh tế, nhưng người phụ nữ trước mặt lại khiến tất cả huyết tộc đều trở thành bức nền phụ họa cho nàng.

“Ekaterina, sao nàng lại rảnh rỗi tới chỗ ta vậy?” Nàng ta nghe được người đàn ông bên cạnh gọi tên, giọng điệu rất trịnh trọng.

“Nghe nói người muốn thay đổi dòng máu của người khác, ta không có việc gì làm nên tới xem chút thôi.” Người phụ nữ đó có chất giọng vô cùng kỳ lạ, có chút trầm lắng để khơi gợi vọng thầm kín nhất của con người, cơ thể Rita khẽ rung động, đó không phải sự sợ hãi mà là hưng phấn.

Người đàn ông bên cạnh nở nụ cười: “Ba ngàn năm qua, đây là lần đầu tiên nàng đến lâu đài hắc ám của ta. Thật sự rất vinh dự cho ta, vị hôn thê... của ta.”

Trong lòng Rita chấn động, vị hôn thê? Người đàn ông này đã có hôn ước?

Nàng ta mơ màng nhìn Cố Thịnh Nhân sau đó lại không dám nhìn thẳng mà cúi xuống.

Vị hôn thê của hắn xinh đẹp như vật, tại sao lại còn tìm tới nàng ta?

Cố Thịnh Nhân nhìn thoáng qua Rita: tóc dài màu đỏ, mắt màu nâu nhạt, da trắng, ở thế giới loài người có thể gọi là người đẹp, nhưng ở trong huyết tộc cũng không thực sự quá thu hút.

Nhưng cảm giác nàng ta rất quen? Cố Thịnh Nhân suy nghĩ nhưng không tìm ra đáp án.

Hôm nay nàng tới đây đương nhiên là có mục đích.

Làn váy đỏ rất dài, lướt trên mặt đất, nữ thân vương kiêu ngạo từ từ đi tới chỗ Rita.

Rita cảm thấy hơi thở của mình bị ngưng lại, vẻ đẹp thu hút ấy nhanh chóng xuất hiện trước mặt nàng ta. Sau đó ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng nâng cằm nàng ta lên.

“Cô gái loài người này rất hợp khẩu vị của ta, Olivia, người có thể tặng nàng ấy cho ta không?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (6)

Tất cả mọi người huyết tộc ở đây đều cúi thấp đầu, tai như bị điếc.

Hóa ra nữ thân vương Bruch không hề gần gũi nam giới là vì chuyện này!

Huyết tộc xưa nay ăn mặn không hề cấm kỵ, chuyện nam nữ không phải là chuyện to tát gì, thậm chí phụ nữ huyết tộc đã phải lòng ai sẽ cố gắng mang về lâu dài của mình.

Sắc mặt Olivia vô cùng khó coi.

Hắn nhìn Cố Thịnh Nhân, lạnh lùng nói: “Ekaterina, cô ấy lại người ta thích.”

Cố Thịnh Nhân liếc nhìn hắn, Olivia đang giận sao?

Không phải chứ, theo lý mà nói, Olivia trước kia chỉ coi Rita như một con mồi ngon thôi, nàng mờ lời muốn có Rita, Olivia không có lý do gì để tức giận cả.

Chẳng nhẽ bản thân đã sai lầm sao, lần này Olivia đã quan tâm đến nàng ta sao?

Nhưng nàng sẽ không từ bỏ.

“Vậy, phải xem ý nguyện của vị tiểu thư đáng yêu này?” Cố Thịnh Nhân cúi thấp người xuống để đứng gần Rita hơn.

“Một tiểu thư đáng yêu như vậy, người bằng lòng đi theo ta, trở thành dòng máu huyết tộc của Ekaterina Bruch, từ nay trở thành một thành viên của tộc Bruch cao quý không?”

Huyết tộc thở ra khí lạnh, nhưng sự lạnh lẽo này phả vào tai Rita khiến tai nàng ta lại nóng dần lên.

Nàng ta lấy hết dũng khí nhìn Cố Thịnh Nhân, lại bị ngập trong đôi mắt màu vàng sâu thẳm.

Đôi mắt đó như một sự quyến rũ đầy mê muội. Rita chỉ cảm thấy cơ thể mình bị sa vào trong đó.

“Ta... ta đồng ý”

Chữ ý còn chưa nói lên lời thì Rita cảm nhận được vòng tay ấm áp và cái ôm quen thuộc.

Là Olivia.

Nàng ta nghe được tiếng thở dài của người phụ nữ vô cùng xinh đẹp đó.

Suýt nữa Rita đã vì tiếng thở dài đó mà vùng ra khỏi vòng tay của Olivia, ngược lại Olivia lại che miệng nàng ta, tiếng thở dài này khiến tim nàng ta vỡ tan.

“Đủ rồi, Ekaterina!” Olivia dường như hơi khó chịu.

“Dùng sức hấp dẫn của nàng với một người bình thường không thấy quá thấp kém sao?”

Cố Thịnh Nhân thăm thán văn, nàng vốn định tới đây để giành lấy Rita. Nói như vậy, trở thành dòng máu huyết tộc của nàng, thì Rita sẽ không thể có cơ hội đối phó với nàng, coi như là một công đôi việc.

Suy tính vô cùng thuận lợi, không ngờ Olivia lại không hề phối hợp.

Nàng đứng lên nhìn Olivia: “Phong cách nhỏ nhen như vậy thực sự không hề giống người chút nào, Olivia.”

Lúc này, Olivia khôi phục lại phong độ, hắn buông Rita ra, cười nói: “Đây không phải là keo kiệt, trước mặt bao nhiêu người trong huyết tộc, ta đã chọn người đó để thay đổi dòng máu huyết tộc mà nàng lại lấy đi, thì mặt mũi cả bộ tộc McAvoy ta để đi đâu?”

Trong lòng Cố Thịnh Nhân tự nhủ, hắn lừa ai chứ, những người ở đây chỉ sợ là dù trong lòng muốn nói xiên nói xẹo, nhưng tuyệt đối không có gan để nói những chuyện liên quan đến thân vương điện hạ.

Cố Thịnh Nhân thay đổi tầm nhìn, biết thay đổi Rita là không thể.

Nàng ta có thể cố gắng áp đặt nhưng đó không phải là phong cách của Ekaterina, cũng khiến Olivia sinh nghi, và Rita càng thêm tò mò.

“Vậy thì, người muốn bồi thường cho ta thế nào đây? Olivia, bây giờ tâm trạng của ta không được vui.” Cố Thịnh Nhân ngồi xuống một chiếc ghế, miễn cưỡng nói.

Olivia nhìn người phụ nữ này, dường như tới tận bây giờ hắn chưa hề thấy một người phụ nữ hiểu chiến như vậy lại có thể từ tốn và đầy cảm tính đến vậy.

“Tất cả mọi người trong lâu đài hắc ám của ta, ngoại trừ Rita, nàng xem xem, tùy nàng chọn, sao nào?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (7)

Oliva tâm trạng cực tốt nhìn hàng mi xinh đẹp của Ekaterina, ánh mắt nhìn qua huyết tộc trong phòng yến hội.

Không ít huyết tộc đều tha thiết nhìn cô, hy vọng có thể được vị thân vương điện hạ này nhìn trúng.

Nhưng nữ thân vương Bruch chỉ nhắm hai mắt lại, tựa hồ đang cảm nhận từng người trong thành này.

Sau đó, cô mở mắt, quay sang Oliva mở miệng: “Nam nhân vừa đi vào trong phạm vi tòa thành ngầm của các ngươi, bị tộc nhân của ngươi bắt trời, là hấn.”

Giọng nói của cô rất tùy tiện, giống như là nói mang đi một con mèo hay một con chó.

Oliva cũng không để ý, hấn trả lời rất sáng khoái, trong nháy mắt liên lạc với thủ vệ đang ở áp giải người xông vào lâu đài bóng đêm, đưa người tới.

Thế nhưng người vừa vào phòng khách, hấn liền hỏi hấn.

Người này.

Thậm chí hấn có dung mạo không thua kém bất kỳ huyết tộc nào, máu chốt là hấn đem đến cho người khác cảm giác ám áp.

Lại càng không có cách nào giữ một đồ vật như thế, sẽ sinh ra chấp niệm với món đồ đó. Đây là điểm chung của tất cả các sinh vật. Bọn họ từ nhỏ không thể thấy hết huyết tộc, vì thế cứ ôm khư khư một dã vọng với ánh nắng.

Thảo nào Ekaterina từ trước đến nay không thích loài người cũng lựa chọn hấn.

Lancelot Ryan vừa vào cửa, ánh mắt đầu tiên liền nhìn vào một người.

Chính là nàng!

Tuy rằng tướng mạo nữ nhân này thoát nhìn không giống nữ nhân hấn thấy trong mộng, thế nhưng cảm giác mãnh liệt nói cho hấn biết, không sai, người hấn muốn tìm chính là nàng.

Người yêu dùng ánh mắt nóng bỏng như vậy nhìn chăm chăm, tâm trạng Cố Thịnh Nhân vô cùng tốt, nhưng biểu hiện ra ngoài vẻ mặt của cô cũng thành xoi mói nhìn Lancelot Ryan.

“A, khuôn mặt trên kia, sức lực quá yếu.”

Lancelot Ryan vẻ mặt mộng ảo trong nụ cười ôn nhu của Oliva bị Cố Thịnh Nhân mang đi.

“Nữ sĩ xinh đẹp, ta tự giới thiệu mình một chút, ta là Lancelot Ryan.” Lancelot Ryan không chớp mắt nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân miễn cưỡng liếc mắt nhìn hấn: “Ngươi cũng biết, bây giờ ngươi chính là vật sở hữu của ta, ai cho phép ngươi dùng giọng nói như vậy nói chuyện với ta?”

Không sai, cô chính là như vậy, muốn chinh đốn hấn một chút.

Nhờ giác quan thứ sáu của huyết tộc, hầu như lúc Lancelot Ryan xuất hiện ở lãnh địa lâu đài bóng đêm, cô có thể cảm giác được trên cổ hấn hương hoa sen chỉ bản thân mới người thấy được.

Cô chờ nam nhân biến sắc.

Về mặt Lancelot Ryan hưng phấn, sau đó lại mang theo chút ngượng ngùng: “Vật sở hữu của nàng, cả người ta đều là của nàng sao? Vậy thì, ta nên gọi nàng như thế nào? Chủ nhân của ta?”

Cố Thịnh Nhân:... Vì sao thế giới này những người yêu nhau đều không biết xấu hổ như vậy?

Người của gia tộc Ryan nghe được lời như vậy, phỏng chừng sẽ phụt máu sau đó lập tức bồi dưỡng một người thừa kế mới. . .

Cuối cùng Cố Thịnh Nhân ổn định hình tượng của cô, cô tựa hồ có chút ngạc nhiên nhìn Lancelot Ryan: “Người biết thân phận của ta sao?”

Lancelot Ryan thành khẩn lắc đầu.

Cố Thịnh Nhân nở một nụ cười: “Huyết tộc, lấy máu tươi người thường làm thức ăn, người nghe nói qua chưa?”

Sắc mặt Lancelot Ryan thoáng khó coi.

Cố Thịnh Nhân cho là hấn sợ, kết quả nam nhân này một giây sau lại nói: “Ta biết huyết tộc, nghe nói lúc các nàng hấp thụ huyết dịch của con người, người đó sẽ có cảm giác vui vẻ?”

Ánh mắt hấn nhìn chằm chằm Cố Thịnh Nhân: “Nàng trước đây cũng từng đem lại cho người khác cảm giác như vậy?”

Còn chưa chờ Cố Thịnh Nhân nói xong, hấn đứng dậy, cúi người đe dọa nhìn Cố Thịnh Nhân bá đạo mở miệng: “Mặc kệ trước đây thế nào, sau này, nàng chỉ được hút máu một mình ta, không có người khác!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (8)

“Người sau này, chính là hầu nam thiếp thân của ta.” Ekaterina nói xong câu đó, để lại Lancelot Ryan cho đại quân gia tòa thành.

Đại quân gia đại nhân sẽ giáo dục hấn thật tốt, làm sao để hấn trở thành một hầu nam tiêu chuẩn.

“Đến lúc thức dậy rồi, chủ nhân của ta.” Một giọng nói ôn nhu đánh thức Cố Thịnh Nhân đang ngủ say.

Cô mở mắt, quả nhiên thấy Lancelot Ryan.

“Thiếu gia gia tộc Ryan, ở trong thành của ta làm một hầu nam nho nhỏ, sẽ không cảm thấy không cam lòng chứ?”

Lancelot Ryan thành thực lắc đầu. Làm sao hấn sẽ không cam lòng? Chỉ cần có thể ở bên cạnh cô, mỗi ngày có thể thấy cô, với hấn mà nói, đã là chuyện đẹp nhất trên thế giới này.

Thiếu gia Ryan cũng không phải chủ nhân gì, hấn thâm tình nhìn chủ nhân của mình: “Có thể trở thành người hầu thiếp thân của nàng, ta rất vinh hạnh.”

Nào biết đâu rằng sắc mặt Cố Thịnh Nhân lạnh lẽo, ánh mắt cô đe dọa nhìn Lancelot Ryan: “Vì sao? Lẽ nào người cũng bởi vì gương mặt này của ta, thích ta?”

Lancelot Ryan mở miệng nói: “Đúng là ta nhất kiến chung tình với nàng.” Thấy Cố Thịnh Nhân không hờn giận, hấn lại tiếp tục nói:

“Nhưng không phải ngày trước mà là trong một giấc mộng. Trong mộng có rất nhiều hình bóng khác nhau, thế nhưng ta xác định đều là cùng một người. Mà từ lúc ta gặp được nàng, ta chỉ biết, người đó là nàng.”

Cố Thịnh Nhân có thể xác định người đàn ông này không nói sai, lẽ nào, hấn có ký ức với thế giới trước mặt?

Cô có chút hoan hỉ, cô mong muốn có một ngày, người yêu mình cũng có thể giống như mình, có thể liếc mắt liền nhận ra mình.

Suy nghĩ một chút, Cố Thịnh Nhân duỗi một tay ra, một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay cô.

Không giống với kiếm trong tay kỵ sĩ ở thế giới này, hình dạng thanh kiếm này, rõ ràng là trong giới tu tiên, dáng dấp tam xích thanh phong.

“Chính là cái này!” Ánh mắt Lancelot Ryan chăm chú nhìn chằm chằm trong tay Cố Thịnh Nhân: “Trong giấc mộng ta từng thấy trường kiếm, chính là trường kiếm hình dáng kỳ quái này.”

Trong lòng Cố Thịnh Nhân khẽ động, quay lại phía Lancelot Ryan nói: “Người qua đây.”

Tay cô khoát lên mạch đập của Lancelot Ryan, chạm từng chút từng chút một.

Sắc mặt Lancelot Ryan đỏ bừng: Như vậy cũng nhanh quá, hắn còn chưa chuẩn bị sẵn sàng, nhưng, nếu như cô thật sự muốn...

“Nghĩ gì thế?” Giọng nói lạnh lạnh cắt đứt ý nghĩ phân loạn của hắn.

Lancelot Ryan bừng tỉnh, phát hiện Cố Thịnh Nhân đã buông lỏng nắm tay của mình.

Hắn đè xuống tiếng nuốt trong lòng đang dâng lên, ngượng ngừng cười cười.

Vừa rồi Cố Thịnh Nhân chỉ là thay Lancelot Ryan tìm xương, vì thế giới này cô không có công cụ, không thể tìm ra kiếm tâm của hắn là đẳng cấp gì. Chỉ có thể chọn cách sờ xương xác định hắn a có thích hợp trở thành một kiếm tu hay không.

Kiếm tu cao cấp thọ mệnh dài đằng đặc, cô không muốn thay đổi hắn, lại hi vọng giữ được khuôn mặt hắn.

Cố Thịnh Nhân ngồi trước bàn dài, lại không nhìn thấy tiên huyết thường xuất hiện phía trước bàn.

Cô thở dài một hơi, hôm nay cô đang tu hành kiếm đạo, đã đạt đến cảnh giới không cần thực vật để duy trì cơ năng của bản thân, vì thế biểu hiện suy nhược của huyết tộc khi không uống máu, cũng sẽ không ảnh hưởng đến cô.

Lancelot Ryan đi tới bên cạnh cô, ngồi xổm xuống.

“Ta nói rồi, không hy vọng nàng dùng huyết dịch của người khác mà sợ không phải tự mình hút. Ta nguyện ý vì nàng cung cấp máu tươi nhất.” Hắn ngừng đầu lên, lộ ra vẻ yếu đuối không hề phòng bị.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (9)

Cố Thịnh Nhân có cảm giác rất kỳ quái.

Cô chán ghét tiên huyết. Lúc trước, mặc kệ đại quân gia lâu đài bóng đêm bùng tới máu tươi mới cỡ nào, cô chỉ cảm thấy mùi xông vào mũi, chưa từng cảm nhận được tư vị gì.

Thế nhưng hôm nay lại không như vậy, cô nhìn huyết quản nhẹ nhàng đập dưới da thịt trắng nõn của Lancelot Ryan, ở trong đó lưu thông vị máu ngon nhất trên thế giới. Một khát vọng không kiềm chế được từ đáy lòng tràn lên, cô muốn hút máu tươi của hắn, thậm chí thay đổi hắn.

Sự kích thích này quá mạnh, đến khi hệ thống trong đầu Cố Thịnh Nhân nhắc nhở cô, cô phát hiện nanh vuốt của mình đã lộ ra, đè trên cổ người đàn ông.

Cô nhắm mắt, thu răng nanh về, dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm một chút.

Thân thể nam nhân phía dưới run lên, hơi thở đột nhiên gấp gáp.

Nhìn nữ nhân đứng dậy, Lancelot Ryan khó hiểu được: “Vì sao không cắn?” Hắn rõ ràng đã cảm giác được có cái gì đó cứng rắn đè trên cổ mình, nhưng vào phút cuối cùng lại ngừng lại.

Cố Thịnh Nhân không nói gì.

Cô dẫn Lancelot Ryan tới một gian phòng, bảo hắn dùng hết toàn lực công kích mình.

Lancelot Ryan ta khó hiểu, Cố Thịnh Nhân nói: “Ta chỉ muốn biết hầu nam thiếp thân của ta bị tấn công thì có năng lực tự vệ hay không.” Cô không nói bảo vệ cô, chỉ nói hắn có thể tự bảo vệ mình hay không.

Lancelot Ryan nghe nói qua tin đồn của huyết tộc, mấy ngày này ở chung với Cố Thịnh Nhân cũng có thể cảm giác được trong thân thể cô ẩn chứa năng lực vô cùng lớn.

Hắn không thèm nói thêm, rút kiếm bên hông ra nhắm thẳng tới Cố Thịnh Nhân.

Nhưng hắn thở hồng hộc, đến góc áo của Cố Thịnh Nhân góc cũng không thể với tới.

Lancelot Ryan rất thất vọng, từ trước đến nay hắn dựa vào võ lực của mình mà tự hào, lại không bản thân đã được cho là cường giả lại vô lực trước huyết tộc như vậy.

Sự đả kích của Cố Thịnh Nhân càng làm hắn khó chịu: “Thực lực này chỉ có thể đối phó vài huyết tộc cấp thấp, cho dù là một bá tước nhỏ người cũng không thể đầu lại.”

Đương nhiên hắn biết, nữ nhân mình thích là người như thế nào, trong toàn bộ huyết tộc, là cấp cao nhất.

Hắn không xứng với cô.

“Cần ta thay đổi người không?” Cố Thịnh Nhân từ từ bước tới, nhẹ giọng nói ở bên tai hắn, vô cùng dụ hoặc: “Chỉ cần được ta thay đổi, người có thể lập tức thu được năng lượng cường đại.”

Lancelot Ryan trong nháy mắt rung động.

Không! Ánh mắt của hắn lại kiên định rất nhanh.

Hắn nhìn Cố Thịnh Nhân: “Nếu ta bị nàng thay đổi, trở thành huyết duệ của nàng, cả đời này, sẽ không xứng với nàng.”

Cố Thịnh Nhân có chút kinh ngạc, chợt bật cười: Đúng rồi, người này mấy ngày nay phục tạp hầu hạ mình như thế, cô thiếu chút nữa đã quên mất hắn là một nam nhân kiêu ngạo cỡ nào, làm sao có thể nhịn được?

“Như vậy, người cũng biết. Nếu như người không muốn bị ta thay đổi, loài người thọ chỉ đến trăm năm, mà ta, lại vĩnh sinh bất tử.” Cố Thịnh Nhân lạnh lùng nhìn hắn.

Ánh mắt cô nhìn nam nhân có chút mê man, quyết định không trêu chọc hắn.

Một món đồ khác được ném tới trước mặt Lancelot Ryan.

Là một trường kiếm hình thức rất kì quái.

“Người đã không muốn bị ta thay đổi, vậy thì dùng thanh kiếm này để chứng minh đi.”

Cố Thịnh Nhân nhìn Lancelot Ryan: “Ta sẽ dạy người làm sao trở thành một danh kiếm khách. Nếu như người có thiên phú, cũng nói không chừng có ngày có thể siêu việt hơn ta.” Bởi vì là người mình yêu, cô có thể nói cho hắn biết không giấu giếm chút nào, mà không cần lo lắng hắn sẽ có tâm địa khác.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (10)

Trong dự liệu của Cố Thịnh Nhân, thiên phú của Lancelot Ryan quả thực làm cho cô kinh ngạc.

Trong khoảng thời gian này Oliva thường thường đến lâu đài bóng đêm, điều này làm cho Cố Thịnh Nhân có chút phiền.

“Tộc các người gần đây rảnh rồi như vậy sao?” Cố Thịnh Nhân lạnh giọng nói.

Ngồi trước ghế của chủ nhân không đón tiếp hắn: “Ta đến thăm vị hôn thê của ta, có chuyện gì sao?”

Cố Thịnh Nhân cười nhạo, cô cũng tìm một cái ghế tư thái ưu nhã ngồi xuống: “Oliva, hôn ước của chúng ta, ta người đều biết rốt cục là chuyện gì. Tự nhiên qua lại mấy nghìn năm, người cứ chơi việc của người. Ta sống cuộc sống của ta, hai bên sống yên ổn. Nói cách khác, ta sẽ đơn phương tuyên bố thủ tiêu hôn ước với người.”

“Ekaterina, tốt xấu gì chúng ta cũng đã quen biết nhiều năm như vậy, nàng cứ nhất quyết như vậy?” Oliva xoay chơi ly thủy tinh trong tay, cười tao nhã. Nếu như không chú ý, bởi vì lời nói của Cố Thịnh Nhân tia lạnh trong mắt hắn lóe lên rồi biến mất.

“Một huyết tộc cấp bậc thân vương, xuất hiện ở thành của ta, đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến bình thường của lâu đài bóng đêm.”

“Được rồi được rồi, coi như ta sai rồi, sau này nếu như ta nhớ nàng, nhất định sớm thông báo cho nàng, thế nào?” Oliva giống như bắt đắc dĩ nói.

“Thu hồi dáng dấp thâm tình chân thành của người đi, Oliva. Ta không phải tình nhân nhỏ bé của người, không để mình bị đẩy vòng vòng. Nói đi, gần đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Oliva tựa hồ có chút ngạc nhiên nhìn cô một cái.

Cố Thịnh Nhân liếc hắt: “Nếu như Oliva thật sự là loại trong đầu chỉ có mỹ sắc, ta sẽ rất hoài nghi bộ tộc Brunch có còn cần phải hợp tác với bộ tộc McAvoy hay không.”

Oliva nở nụ cười: “Nói chuyện vẫn không chút khách khí, quả nhiên là phong cách nhất quán của Ekaterina.”

Ánh mắt của hắc đột nhiên trở nên nghiêm túc: “Ta nhận được tin tức, hiệp hội thợ săn quý hút máu gần nhất hình như có động thái gì đó, nàng dặn người tộc Brunch cẩn thận một chút. Chết tiệt, quý hút máu, loại này không hề xứng được xưng đế, rốt cục là ai chế tạo ra.”

Sắc mặt Cố Thịnh Nhân cũng lạnh: “Hiệp hội thợ săn quý hút máu, mấy năm như vậy chúng ta vẫn lười phản ứng với những con mèo nhỏ, không nghĩ tới lá gan bọn họ thật ra càng lúc càng lớn.”

Đợi lúc Oliva đi, Lancelot Ryan đi đến.

Thấy Cố Thịnh Nhân hơi nhíu mày, hắc tự phát giờ tay lên giúp cô nàng xoa bóp.

“Vì chuyện gì mà phiền lòng?” Hắc nhẹ giọng hỏi.

Cố Thịnh Nhân nhắm mắt lại trả lời: “A còn không phải là loài người các người sao? Huyết tộc chúng ta đã từng ký kết khế ước với vương quốc nhân loại, loài người định kỳ cấp cho chúng ta mề máu mới, mà huyết tộc phụ trách quét dọn lại đền từ rừng núi phương bắc, bị lang nhân và mãnh thú uy hiếp. Ta vẫn ước hai tộc tuân hoàn khế ước, mà hiệp hội thợ săn quý hút máu của loài người các người vẫn luôn coi chúng ta là đối tượng phải tru diệt.”

Lancelot Ryan nhất thời có chút ngẹn lời, hiệp hội thợ săn quý hút máu, không phải là hắc chưa từng nghe nói qua.

Không chỉ đã từng nghe nói, hắc thậm chí còn biết, hiệp hội kia ở quốc gia của mình, rất được người khác tôn kính.

Hắc mở miệng, tựa như muốn nói gì nhưng lại bị Cố Thịnh Nhân cắt lời.

Cô mở mắt, lạnh lùng nở một nụ cười: “Không nên tìm lý do gì viện cớ. Tâm tư trong lòng con người các người ta hiểu rất rõ, đơn giản hay phòng bị huyết tộc, sợ nếu như chúng ta xé bỏ khế ước, dựa vào năng lực mạnh mẽ của chúng ta, loài người e sẽ không phải là đối thủ.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (11)

Cô tựa hồ có chút giễu cợt: “Rốt cuộc loài người các người đang sợ cái gì? Một đời dài đối với các người, trong mắt huyết tộc chúng ta, chỉ là thời gian một giấc ngủ, thứ các người quan tâm này nọ, thậm chí chúng ta không để vào mắt.”

“Ngay cả cái hiệp hội thợ săn quý hút máu kia, chỉ cần ta tùy tiện sai khiến một người già của tộc Brunch là có thể đơn giản giải quyết hết.”

“Nếu như huyết tộc chúng ta thật sự có một ngày như vậy, chẳng phải loài người các người không có cách nào ngăn cản sao?”

Cố Thịnh Nhân nhìn hắc, lại không nói ra những lời còn lại.

Thế nhưng huyết tộc sẽ không như vậy, tuy rằng có sức mạnh, nhưng tộc nhân của huyết tộc lại quá thừa thốt, tuy rằng có thể biến con người thành huyết tộc, nhưng cũng không đơn giản giống như con người vẫn cho rằng.

Huyết tộc đối với huyết duệ vô cùng thận trọng, một huyết duệ được thay đổi tương đương với một hài tử huyết tộc, hơn nữa cần phải cần tiêu hao một lượng lớn máu của huyết tộc, có rất ít huyết tộc nguyện ý biến đổi một con người, trừ phi người đó đặc biệt đem lại niềm vui.

Ngay cả huyết tộc như Oliva, hơn nữa theo lệ, huyết duệ hôm nay, cũng chỉ là ba người, những thứ khác như công tước bá tước các loại huyết tộc cao cấp, có nhiều mà chỉ có một huyết duệ.

Đương nhiên Ekaterina, bởi tính cách, cũng không thay đổi bất cứ kẻ nào.

Cố Thịnh Nhân tựa hồ nghĩ chủ đề tài này quá mức trầm trọng, định không nói nữa, cô hướng về phía Lancelot Ryan dò xét, kinh ngạc phát hiện hắc đã

thành công trở thành một gã kiếm giả.

“Trong khoảng thời gian này ngươi tu luyện thể nào?”

Lancelot Ryan nghe vậy, tinh thần chấn động: “Ta dựa theo phương thức nàng dạy ta luyện tập, phát hiện thuận lợi ngoài ý muốn, không có chỗ nào không hiểu.”

Cố Thịnh Nhân nghĩ thầm nếu như bị những nội môn đệ tử tu tiên kia nghe được điều này, đoán chừng sẽ học mấu.

“Ngươi ở chỗ ta đã gần hai tháng, nếu không muốn bị giam giữ, ngươi cũng nên trở về?” Cố Thịnh Nhân hỏi hần.

Lancelot Ryan ngẩng đầu, nhìn chăm chăm Cố Thịnh Nhân: “Nàng chán ghét ta sao?”

Cố Thịnh Nhân nhìn hần: “Lâu đài bóng đêm của ta không thích hợp cho một con người ở lại, nhất là một con người thực lực yếu. Ngươi cũng biết, sự tồn tại của ngươi, khiến bao nhiêu huyết tộc rục rịch? Nếu như không phải ta bảo vệ, thời khắc này ngươi cũng đã sớm bị hút thành người khô.”

Lancelot Ryan cúi đầu không nói lời nào, tay nắm thật chặt chuôi kiếm.

Cố Thịnh Nhân chỉ ấn đường của Lancelot Ryan, Lancelot Ryan cảm thấy trong đầu sinh ra những thứ gì.

Đó là phương thức tu luyện kiếm tu cùng với công pháp tu luyện tinh la kiếm phái.

Lancelot Ryan cảm thấy cô đối với mình khác với những người khác.

Tối lâu đài bóng đêm này hai tháng, nghe được đồn đãi về nữ nhân này lãnh ngạo, không thích tiếp xúc với người khác, cao cao tự tại không thể với tới.

Thế nhưng cô lại dạy hần kiếm pháp uy lực kỳ quái, cô cho phép hần bên cạnh cô, cô thậm chí còn cười với hần.

Hần đột nhiên cầm chuôi kiếm, tiến lên bắt lấy tay Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân hơi kinh ngạc, nhưng không buông ra.

Lancelot Ryan nhìn cô thật sâu: “Ekaterina, ta muốn gọi nàng một tiếng như vậy. Nàng biết tâm ý của ta đối với nàng chứ? Nàng có nhiều ngoại lệ đối với ta như vậy, rốt cuộc đối với câu trả lời của ta như thế nào?”

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu nhìn nam nhân cao hơn mình một cái đầu, gián tiếp trả lời câu hỏi của hần.

“Muốn trở thành nam nhân của Ekaterina ta, chờ ngươi dùng thực lực chứng minh trước rồi hãy nói!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (4)

“Thân vương điện hạ cao quý, không biết người gọi ta tới đây là có chuyện gì?” Một người đàn ông tuấn tú hành lễ với Cố Thịnh Nhân.

“Salar, ta cần người tới công quốc Tường Vi, dạy cho đám thợ săn hút máu kia một bài học.” Cố Thịnh Nhân lạnh lùng nói.

Về mặt Salar đầy hưng phấn: “Salar tuân lệnh.” Những tên thợ săn hút máu đáng giận kia, hần ta đã gai mắt từ lâu.

Cố Thịnh Nhân khẽ liếc mắt nhìn hần ta: “Một vừa hai phải thôi.”

Salar vội vàng kính cẩn cúi đầu: “Tuân lệnh.”

Cố Thịnh Nhân đi tới lâu đài hắc ám, nơi này có Rita, nàng chuẩn bị thay đổi các thức tấn công khác.

Không biết là nếu người yêu Rita không phải là Olivia thì nàng ta còn oán hận và ghen tị với Cố Thịnh Nhân hay không?

Rita đang ngồi hái những bông tường vi trắng ở trong vườn hoa lâu đài hắc ám.

Cả lâu đài hắc ám chỉ có loại hoa này, thật trùng hợp là Ekaterina cũng thích tường vi trắng.

Huyết tộc trong lâu đài hắc ám không dám ngăn cản Cố Thịnh Nhân, chỉ mau chóng thông báo cho chủ nhân của lâu đài.

“Điện hạ.” Rita xoay người lại, đúng lúc nhìn thấy Cố Thịnh Nhân đứng phía sau lưng.

Không biết nàng đã đứng nhìn mình bao lâu.

Cố Thịnh Nhân bước tới gần Rita.

Hôm nay nàng cố ý mặc một bộ lễ phục hoàng gia, nghe nói đây là kiểu dáng đang lưu hành trong thế giới loài người.

Tà váy dài quét đất, nổi bật lên đường cong duyên dáng.

Rita hơi lo lắng, không biết vị điện hạ này đột nhiên tới thăm là có mục đích gì.

Cố Thịnh Nhân nhẹ nhàng cúi người xuống, ngắt một đóa tường vi trắng tươi đẹp, nhẹ nhàng gài lên tóc Rita.

“Rất đẹp.” Nàng nhìn Rita rồi khẽ nở nụ cười.

Đột nhiên Rita đỏ mặt, nàng ta cảm thấy nụ cười của vị điện hạ này đã khiến tất cả đóa tường vi trắng đều không sánh bằng.

Cố Thịnh Nhân đang cố ý, mục đích của nàng chỉ có một, nhưng quá trình thì không hề hạn chế.

Lần này nàng có một ý tưởng đột phá, nếu bây giờ nàng cố gắng nâng cao mức độ thiện cảm của Rita với mình, chỉ cần Rita quý mến nàng, thì liệu nội dung kịch bản có thể thay đổi không?

“Điện hạ mới là người đẹp nhất.” Ma xui quỷ khiến thế nào Rita lại đột nhiên thốt lên câu đó.

Vừa nói xong, nàng ta mới kịp nhận ra, mình đang nói gì, mặt trắng bệch quỳ xuống: “Điện hạ, xin tha thứ cho tội mạo phạm.”

Nàng ta đã nghe nói, vị điện hạ của tộc Bruch này, chính là sự tồn tại của huyết tộc cao quý nhất, giống với “phụ thân” Của Olivia.

Tuy rằng chưa từng nghe nói vị điện hạ này không thích người khác khen ngợi vẻ đẹp của mình, nhưng rõ ràng là là mình quá không giữ chừng mực.

Cố Thịnh Nhân cup mắt xuống, đây chính là một cơ hội tốt để nâng cao thiện cảm.

Nàng giơ tay ra, nhẹ nhàng kéo Rita đứng lên: “Đừng quá câu nệ, trước đây nếu như không phải Olivia cứ kiên quyết lấy người, thì đã đã suýt nữa đưa được người về lâu đài dạ oanh rồi.”

Dáng người của nàng cao và gầy hơn so với Rita, với tư thế này, gần như cả người Rita đang nép trong ngực nàng, Rita cảm thấy không khí đều là hơi thở lạnh lùng mà trong trẻo trên người điện hạ.

Cố Thịnh Nhân lại không may suy nghĩ, vẫn thân thiết nói với nàng ta: “Người thật là một cô gái đáng yêu...”

Khi Olivia bước tới, nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Vị hôn thê của hắn ta, ăn mặc xinh đẹp, khiến vườn hoa tường vi trắng đều làm nền cho nàng. Mà người hắn ta yêu thương Rita, lại đang thẹn thùng rúc vào trong lòng của Ekaterina, hai người đáng nói chuyện gì đó vô cùng thân thiết.

Olivia cảm thấy một cảm giác nhói đau mơ hồ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (13)

“Hai người đang làm gì vậy?”

Cố Thịnh Nhân quay đầu lại, thấy dường như sắc mặt của Olivia hơi khó chịu.

Nàng nhìn Rita đang rất gần mình, đột nhiên phát hiện ra: Không phải là mình đã quá gần gũi nàng ta nên Olivia ghen đó chứ?

Cố Thịnh Nhân tự giác nói lỏng ra, nhìn hấn ta nói: “Ta tới đây làm khách, chủ nhân không ở đây, ta chỉ có thể thưởng thức vườn hoa tường vi trắng với tiểu Rita đáng yêu thôi.”

Rita nhìn thấy khoảng cách của hai người, trong lòng lại thấy có chút tiếc nuối.

Olivia nhìn về mặt của Ekaterina, chắc chắn nàng không hề có ý gì với Rita mới yên tâm.

Hấn ta hạ giọng: “Nàng tới lâu đài hắc ám, có thể nói trước với ta một tiếng không, ta sẽ tới nghênh đón.”

Cố Thịnh Nhân nhìn hấn ta đầy ghét bỏ: “Đề tài của phụ nữ chúng ta, một người đàn ông như ngươi thì có gì để nói chứ?”

Olivia...

Rita: Đột nhiên cảm thấy rất buồn cười. Hóa ra điện hạ Ekaterina lại là một người thú vị đến như vậy.

Những ngày sau, Cố Thịnh Nhân sẽ thường xuyên tới lâu đài hắc ám, mỗi lần đến đều nói chuyện với Rita vô cùng vui vẻ.

Không phải nàng không nhìn thấy sắc mặt của Olivia chỉ là nàng thực sự không hiểu, chỉ là tâm sự với Rita thôi, đều là phụ nữ, Olivia lo lắng điều gì chứ?

Hệ thống cung cấp thông tin: tức chủ quá đơn giản, không hề biết rằng từ trước tới nay huyết tộc hoang dã vô độ, ngay cả bản thân Olivia, đều ăn sạch cả nam và nữ sao?

Olivia nhìn thấy Rita bên cạnh Ekaterina rất vui vẻ, Ánh mắt trầm xuống.

Ngày hôm nay, ngay sau khi Cố Thịnh Nhân rời đi, Olivia đi tới phòng của Rita.

“Điện hạ?A!” Rita sợ hãi hét lên, một giây sau, cổ nàng ta đã nằm gọn trong tay Olivia.

“Tránh xa nàng ta ra, Rita.” Olivia nhìn nàng ta, trong mắt hấn lên sự khát máu.

Đôi mắt của Rita lấp lánh: “Điện hạ, ta không hiểu ý của người...”

Olivia dùng sức nắm lấy cổ nàng ta: “Không hiểu? Ekaterina không hiểu, ngươi cũng không hiểu sao?”

Hấn ta từ từ ghé sát tai nàng ta: “Bỏ ngay ý định đó của ngươi đi, nàng ấy, không phải là người mà ngươi có thể chạm tới.”

Nói xong, hấn ta thả lỏng cánh tay nắm cổ Rita, ném nàng ta xuống đất.

“Khụ khụ...” Mãi Rita mới khôi phục lại, nàng ta nhìn người đàn ông kiêu ngạo, đột nhiên không biết dừng khí ở đâu thốt lên:

“Điện hạ, nếu người thích điện hạ Ekaterina, tại sao không nói với nàng ấy? Tại sao lại phải thay đổi người tình liên tục như vậy?”

Lời nói này của nàng ta, khiến hơi thở của Olivia trở nên tàn ác.

Rita bị một lực áp chế khiến hộc máu mồm.

Olivia nhìn chăm chăm vào nàng ta, trong mắt hấn lên sự khát máu: “Nếu không phải ngươi là dòng máu huyết tộc ta, chỉ cần những lời ngươi vừa nói, đã đủ để ta đưa ngươi tới tây thiên rồi.”

Dường như hấn ta không muốn nhìn thấy Rita nữa, bóng dáng mơ hồ biến mất trong bóng đêm.

Rita còn lại một mình ngơ ngẩn ngồi xuống đất. Rất lâu sau nàng ta mới cười phá lên. Ngươi đã thích ta, thì đừng làm những chuyện hại người yêu chứ; Ngươi không ngừng thay đổi người tình, chứng tỏ ngươi không hề xứng với nàng ấy!

Nàng ta dần dần đứng dậy, đi vào trong bóng đêm.

Bóng dáng nàng qua sự phản chiếu của ngọn đèn bị kéo dài ra, trong vô cùng kì dị, từ từ biến mất trong màn đêm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại

Được Chọn (14)

Khi Cố Thịnh Nhân tới lâu đài hắc ám lần tiếp theo, đã phát hiện không còn thấy Rita nữa.

“Ta đã đưa nàng ấy tới vương quốc Loki rồi.” Olivia giải thích.

Cố Thịnh Nhân vô cùng kinh ngạc nhìn hắc ta, dường như tò mò hắc ta lừa làm như vậy sao.

Ánh mắt của nàng không hề che dấu, Olivia lập tức hiểu ý của nàng, hắc ta cắn răng nói: “Ta và Rita không hề yêu nhau sâu đậm như nàng đang tưởng tượng đâu.”

Wow, Cố Thịnh Nhân ngay lập tức đã hiểu ra, đồ đàn ông cặn bã.

Olivia không biết làm thế nào để giải thích cho phù hợp, đơn giản là không quan tâm nữa.

Cố Thịnh Nhân cũng không có việc gì, khoảng thời gian trước, nàng có thể cảm nhận rất rõ sự thay đổi thái độ của Rita đối với mình. Xem ra mức độ thiện cảm đã ổn rồi.

Hơn nữa, xem ra bây giờ, Rita và Olivia cũng không hề thân mật như lúc trước, có lẽ tình tiết Rita vì muốn chung sống với Olivia mà ra tay sát hại mình sẽ không thể xảy ra.

Nếu đã như vậy, Cố Thịnh Nhân cảm thấy, bản thân nên bớt chút thời gian tới thăm người đàn ông khác.

Cố Thịnh Nhân tới phủ đệ của gia tộc Ryan đã là lúc nửa đêm.

Nàng tưởng chỉ cần đến phòng ngủ của hắc ta là có thể gặp được, nhưng không ngờ lại gặp hắc ta ở sân luyện võ.

Đêm khuya như vậy mà hắc ta lại luyện kiếm, nhìn kỹ cảnh giới của Lancelot đã đạt tới trình độ kiếm khách.

Nhưng vẫn không kiếm chế được sự tức giận của Cố Thịnh Nhân.

Kiểm tu cao cấp có thể luyện tới quên ăn quên ngủ, nhưng đối với luyện kiếm ở cấp thấp, thì nghỉ ngơi đầy đủ là quan trọng nhất, nếu không sẽ vô cùng áp lực.

Lancelot đang luyện kiếm một cách chuyên tâm thì phát hiện bản thân không thể động đậy được nữa, sau đó hắc ta trở mắt nhìn kiếm của mình bị một cô gái lấy đi.

Trước khi hắc ta đang khởi động chế độ phòng thủ của gia tộc thì nghe được giọng nói mà mình hằng đêm mong nhớ.

“Sao lại không quan tâm đến sức khỏe của mình như vậy, người sống quá thanh thản sao?”

Lancelot đang tưởng mình nằm mơ.

Đến khi hắc ta phát hiện ra, thì phát hiện sự giam cầm đó đã biến mất, vội vàng xoay người lại, nhìn thấy Cố Thịnh Nhân đang mặc áo choàng.

“Người tới rồi sao?”

Cố Thịnh Nhân thấy giọng nói của hắc ta vô cùng kinh ngạc, nhưng tạm gác lại một bên.

“Ta truyền lại cho người trí nhớ có nói cho người biết rằng, yêu cầu của việc luyện kiếm cần thể lực rất lớn, trong thời gian ngắn có thể tăng rất nhanh, nhưng người đang tiêu hao thể chất của mình người có biết không?” Nàng lớn tiếng nói.

Thật ra Lancelot làm sao lại không biết? Chỉ vì hắc ta không đợi được, chỉ nghĩ tới điều kiện của nàng, còn cả sự chênh lệch của hai bên, hắc ta cảm thấy bản thân không thể chờ đợi được nữa.

Nàng đến thăm mình, có thể chứng tỏ rằng nàng thực ra cũng nhớ mình không? Lancelot nghĩ tới khả năng này, vô cùng vui vẻ.

Hắc ta nhìn gương mặt lạnh lùng của Cố Thịnh Nhân đang nhìn chằm chằm vào mình, không hề bị ảnh hưởng bởi sự lạnh lùng của nàng, giọng nói mang theo sự trách móc: “Mỗi tối ta đều rất nhớ người, nhớ tới không thể ngủ được.”

Cố Thịnh Nhân...

Nàng bật cười: “Đây lại là lỗi của ta ư?”

“Cho nên...” Lancelot tới bên cạnh nàng, hơi do dự rồi vẫn quyết định nắm tay nàng: “Người tới giám sát ta đi, ngày ngày theo dõi ta, xem ta có nghĩ

ngoi đúng giờ không, như vậy thì ta mới không có lỗi với cơ thể mình.”

Cố Thịnh Nhân... Được voi đòi tiên!

Nhưng mà, người đàn ông vô liêm sỉ nào đó đã đã tính toán đầu ra đó, bên trong phòng ngủ của hắn, có một người sống cùng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (15)

“Người không cần ngủ sao?” Lancelot nhìn Cố Thịnh Nhân vô cùng trong sáng.

Cố Thịnh Nhân lạnh lùng đứng sang một bên: “Không cần, không phải người muốn ta trông cho người ngủ sao. Giờ người có thể ngủ rồi đó.”

Lancelot không nói gì nữa, hắn nghe lời bắt đầu... cời quần áo.

Áo khoác, áo vest, áo sơ mi... cho đến khi lộ ra đường cong cơ thể cùng nửa người rắn chắc.

Sau đó Lancelot nhận ra rằng, người phụ nữ này lại không hề đưa mắt nhìn hắn.

Người đàn ông chưa từ bỏ ý định, hắn bắt đầu xoay người nhặt thứ gì đó trong căn phòng sáng choang, đi qua mặt Cố Thịnh Nhân, “sơ ý” lộ ra cơ bắp ở cánh tay.

Nhưng rất rõ ràng không hề có chút hiệu quả nào.

Cho đến khi Cố Thịnh Nhân chờ hắn diễn đủ trò, thương thức hết rồi, mới nói với hắn: “Sao người vẫn còn chưa đi ngủ.”

Lancelot...

Hắn đành phải trèo lên giường.

Hắn vốn tưởng là người yêu mình ở bên cạnh sẽ kích động tới mức không thể ngủ được, nhưng không ngờ sự tĩnh lặng khiến hắn chìm sâu vào giấc ngủ.

Cố Thịnh Nhân xác định là hắn đã ngủ, mới tháo bỏ vẻ lạnh lùng trên gương mặt.

Nàng từ từ bước tới cạnh Lancelot, cụp mắt nhìn hắn, hình như thế nào cũng nhìn không đủ.

Lancelot mỉm cười tỉnh lại, nhìn ra các hướng theo thói quen, nhưng không có ai!

Hắn lập tức tỉnh ngủ, đứng dậy đi quanh phòng, vẫn không nhìn thấy ai.

Sao lại như vậy? Chẳng lẽ tất cả những việc tốt qua là giấc mộng tươi đẹp của hắn thôi sao?

Lancelot hơi thất vọng, đột nhiên nghe được giọng nói quen thuộc: “Người đang tìm gì vậy?”

Hắn vừa mừng vừa lo, quả nhiên Cố Thịnh Nhân lại xuất hiện trong phòng.

“Vừa nãy, ta không nhìn thấy người, còn tưởng chuyện hôm qua chỉ là giấc mơ thôi.”

Cố Thịnh Nhân yên lặng, mãi mới nói: “Đừng nghĩ nhiều, nếu ta đã đồng ý với người, đương nhiên sẽ giám sát người luyện kiếm.”

Lancelot chớp mắt: “Vậy còn ban ngày?”

Hắn biết huyết tộc không thể ra ngoài nắng.

Ai ngờ Cố Thịnh Nhân lắc đầu: “Không sao, hiện giờ ánh nắng với ta không hề ảnh hưởng gì, chiếc áo choàng này rất tốt.”

Vì thế, người gia tộc Ryan nhìn thấy bên cạnh thiếu gia nhà mình có một người bí ẩn khoác áo choàng đen.

Khi hai người xuất hiện ở bàn ăn, Lancelot mới nhớ ra, hình như Cố Thịnh Nhân không ăn thức ăn của loài người?

“Vị này là?” Phụ thân của Lancelot, tộc trưởng Brow của gia tộc Ryan vô cùng kinh ngạc.

“Phụ thân, nàng chính là thầy dạy kiếm của con.” Lancelot cười nói.

Thái độ của Brow lập tức trở nên vô cùng nhiệt tình, con của ông ta dạo này đang luyện kiếm, đáng nhẽ ông ta không cho phép, nhưng đến khi chứng kiến sức mạnh của kiếm.

Quả thực vô cùng thần bí, không thể giải thích theo lẽ thường.

Đối với thầy giáo của con trai mình, ông ta vô cùng kính trọng.

Thái độ của Cố Thịnh Nhân vẫn lịch sự và lãnh đạm trước sau như một, Brow không hề để bụng, đa số những người tài giỏi đều rất kỳ lạ.

Đối với việc Cố Thịnh Nhân là nữ, ông ta chỉ thoáng kinh ngạc.

Ông ta mời Cố Thịnh Nhân cùng dùng bữa sáng.

Khứu giác của huyết tộc không thể cảm nhận được hương vị của đồ ăn loài người, Cố Thịnh Nhân chỉ ăn vài miếng rồi dừng lại.

Phu nhân Ryan lại bị lôi cuốn bởi ánh tay sau lớp áo choàng của nàng.

Đôi tay trắng nõn, thon dài và xinh đẹp như vậy lại có thể là thầy giáo dạy kiếm của con trai mình?

Phu nhân Ryan cảm thấy con trai mình có lẽ đã bị lừa, đợi chút nữa họ tới sân luyện kiếm, trong lòng bà ta đã nghĩ tới một phương pháp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (16)

“Thiếu gia Ryan, nghe nói người mới giáo viên dạy kiếm tới, ta muốn thỉnh giáo một chút.” Một gã tóc vàng nói với Lancelot.

Nói xong hắn ta nhìn Cố Thịnh Nhân đang giấu mình trong áo choàng, giọng nói có ý khinh thường.

“Nghe nói người là giáo viên mới, hóa ra lại là nữ?” Hắn ta đánh giá Cố Thịnh Nhân: “Một người phụ nữ mỏng manh, nên ở nhà để đàn ông bảo vệ, loại vũ khí như kiếm, không nên để phụ nữ sử dụng!”

“Hon nữa...” Hắn ta nhìn thấy thanh trường kiếm trong tay Lancelot nhìn với vẻ khinh thường: “Quả nhiên là kiếm của phụ nữ, nhỏ bé thế này, khi đối đầu với kẻ thù, có thể cắt đứt cổ họng đối phương không?”

Trong lòng Lancelot đầy tức giận, tên tóc vàng này chính là thầy giáo dạy kiếm trước kia của hắn, tên là Hart, kỹ thuật sử dụng kiếm tương đối ổn, nhưng thái độ ngạo mạn, hơn nữa lại vô cùng khinh thường phụ nữ.

Lúc đó Lancelot vừa về đã nói với ba mẹ mình là tự học luyện kiếm theo phương pháp mới, không cần thầy dạy kiếm, nên khiến hắn ta âm ỉ.

Nhưng sao hắn ta dám si nhục nàng!

Lancelot định mở miệng, nhưng lại bị Cố Thịnh Nhân chặn lại.

Nàng cười như không nhìn Hart: “Người có muốn đấu với ta không?”

Về mặt Hard đây thách thức: “Đương nhiên.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu: “Cũng được, nhìn người như vậy có lẽ khinh thường kỹ thuật sử dụng kiếm của ta.”

Nàng giơ tay phải lên, một thanh kiếm xuất hiện.

Hart nhìn chiêu thức đó vô cùng kinh ngạc: “Giả thần dọa quỷ.”

Cố Thịnh Nhân không để ý tới hắn ta, mà quay đầu nói với Lancelot: “Xem cho rõ nhé, đây mới là uy lực của kỹ thuật sử dụng kiếm.”

Lancelot ngạc nhiên, Ekaterina hùng mạnh mà hắn biết chưa bao giờ sử dụng kiếm.

Sau đó, hắn mở to đôi mắt.

Một tia sáng lóe lên từ trường kiếm.

Thanh kiếm trong tay Hart được tèn từ sắt nên đã bị chèn làm đôi.

Kiếm của Cố Thịnh Nhân đã kề lên cổ hắn ta.

Một sự lạnh lẽo đang từ cổ lan tràn khắp cơ thể Hart, hắn ta không ngờ chỉ một kiếm có thể dễ dàng khiến đầu hắn ta lìa khỏi cổ, giống như nửa thanh kiếm đang nằm dưới đất vậy.

“Người nói xem, kiếm mảnh như vậy, ở trên cổ người có chém đứt cổ người không?” Cố Thịnh Nhân nhẹ nhàng giơ kiếm về phía trước, Hart lập tức giảm thấy đau đớn.

Sắc mặt Hart không thay đổi, nhìn chằm chằm vào Cố Thịnh Nhân: “Ta xin lỗi về hành vi vừa rồi của mình, kiếm thuật của người vô cùng mạnh mẽ, ta không thể địch nổi, Hart ta tâm phục khẩu phục. Đã bại dưới tay người, mặc người xử trí.”

Hắn ta nói xong thì nhắm hai mắt lại, dáng vẻ ngẩng cao đầu.

Cố Thịnh Nhân thuận tay rút kiếm về, không thèm liếc nhìn hắn ta.

“Nếu đã biết như vậy, thì đi đi.”

Nàng đang nói, ánh mắt nhanh nhẹn nhìn xung quanh.

Phu nhân Ryan đang nấp trong bóng tối trên lầu, quan sát, cảm thấy trong lòng lạnh lẽo, cảm giác như mình đã bị phát hiện.

Không thể nào! Bà ta tự an ủi mình, nơi này vị thế đặc biệt không ai có thể phát hiện ra mình.

Lancelot vẫn luôn dõi theo Cố Thịnh Nhân nhìn thấy hành động của nàng, vội vàng hỏi: “Sao vậy?”

“Không có gì.” Cố Thịnh Nhân trả lời không dứt khoát.

Sau khi Phu nhân Ryan xuống lầu, nghỉ ngơi rồi vẫn nói chuyện hôm nay với chồng mình.

“Bà nói cái gì?” Ông Brow vừa tức vừa sợ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (17)

Bà thực sự là hồ đồ!” Brodt tiên sinh đi lòng vòng hai vòng trong thư phòng.

“Dựa theo lời bà nói, Nếu Lance lão sư kia có thể là một Harter cường giả, nàng ta có thể phát hiện bà cũng không phải là chuyện kỳ quái gì.” Brodt tiên sinh có chút u buồn: “Cường giả như thế, có ai không phải là người tâm cao khí ngạo, lỡ như người ta tức giận bỏ đi, chúng ta làm sao bây giờ?”

Phu nhân Ryan cũng có chút nóng nảy: “Lúc đó ta cũng chỉ muốn thử nàng ta một chút, nào biết đâu rằng Harter lại nói thẳng ra như vậy?”

Brodt tiên sinh đột nhiên hỏi: “Vị cường giả thần bí kia, có thật như bà nói, lợi hại như vậy?”

Nói đến điều này, hai mắt Phu nhân Ryan sáng lên: “Trời ạ, ta chưa từng gặp qua kiếm thuật ưu nhã như vậy, ta thấy nàng ta chỉ nhẹ nhàng rút kiếm múa vài đường, kiếm quang xuất hiện, sau đó kiếm liền đặt trên cổ Harter.”

Brodt tiên sinh trầm ngâm một chút, cuối cùng nói: “Nếu như vậy, đợi lát nữa bà nên tự mình đi xin lỗi.”

Cường giả như vậy, đáng giá buông tư thái đi kết giao.

Dù sao Phu nhân Ryan cũng không ngu, bà ta hơi suy nghĩ một chút liền hiểu ý trượng phu, gật đầu: “Được, ta đi chuẩn bị một chút.”

Phu nhân Ryan đến, nằm trong dự liệu của Cố Thịnh Nhân.

“Các hạ, hôm nay đã mạo phạm, là lỗi của ta, xin các hạ lượng thứ.” Phu nhân Ryan thành khẩn xin lỗi.

Cố Thịnh Nhân căn bản cũng không có ý định tính toán, dù sao cũng là mẫu thân của người yêu đời này, cô gật đầu, nhận lễ vật của Phu nhân Ryan.

Lancelot chạng vạng tối mới tới gia tộc Ryan, trong tiểu viện tử sắp xếp cho Cố Thịnh Nhân: “Xin lỗi.”

Cố Thịnh Nhân không nói gì.

Lancelot cũng không ngốc.

Đối phương cũng đã đủ rõ ràng, đường đường nữ thân vương huyết tộc, vì hắn che giấu hành tung đi tới thế giới loài người, cùng hắn luyện kiếm, quan tâm hắn.

Bản thân có tài đức gì, có khả năng gì mà khiến nàng ái mộ đối đãi?

Thế nhưng nàng ở đây lại chịu áp lực.

Hắn đột nhiên thấy Cố Thịnh Nhân khẽ động, liền biến mất trong phòng.

Lancelot cả kinh, đây là cô tức giận rồi đi?

Hắn không nhịn được mở miệng kêu: “Ekaterina, nàng ở đâu?”

Nhưng không ai trả lời hắn.

Lancelot thất vọng ngồi dưới đất, nhất định là nàng tức giận không muốn gặp lại mình.

Kỳ thực Cố Thịnh Nhân không suy nghĩ nhiều như vậy, đột nhiên cô biến mất là bởi vì cảm thấy Olivia ở đây.

“Nàng quả nhiên ở đây.” Giọng Olivia không nghe tâm trạng.

Nhìn ánh mắt nghi hoặc của Cố Thịnh Nhân, lửa giận đầy mình Olivia đột nhiên không biết nên phát tiết thế nào.

Hắn ta nên nói cái gì?

Nói mình thấy cô đã rất lâu không ở lâu dài bóng đêm, điều tra mới phát hiện cô vẫn ở trong nhà một nam nhân loài người?

Nói hắn ta ghen tỵ, vì thế không quan tâm đến tìm cô?

Hắn ta có tư cách gì mà nói những lời này?

Cuối hắn ta cũng chỉ nói một câu: “Nghe nói nàng gần đây mê luyện một người, ta cố ý sang đây xem xem.”

Lúc này tâm trạng Cố Thịnh Nhân không tốt như vậy, cô trực tiếp hỏi ngược lại: “Ta nhớ ở đây cũng không phải địa bàn của gia tộc Malkavian, Olivia, người quân cũng quá rộng đấy?”

Olivia vừa muốn mở miệng, đột nhiên ngừng lại.

Hắn ta rõ ràng nghe được trong gió truyền tới một câu “Ekaterina”.

“Quả nhiên nàng cho phép hắn gọi tên của nàng?” Olivia chỉ cảm thấy lửa giận trong lòng càng lúc càng dâng lên thiêu đốt.

“Olivia, Ekaterina ta làm việc, không có nghĩa vụ bảo đảm bất kỳ kẻ nào. Ta còn có việc, đi trước.” Cố Thịnh Nhân xoay người rồi đi.

Một tay vờn ra cản đường đi của cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (18)

Cố Thịnh Nhân khó hiểu nhìn Olivia ngăn cản mình.

Sắc mặt Olivia ưu buồn lúc này đã hơi hồng, khuôn mặt ôn nhu cũng biến thành tà mị.

“Ekaterina, nàng là vị hôn thê của ta, tại sao có thể rung động với nam nhân khác?” Hấn ta khề nói.

“Nực cười.” Ekaterina lạnh lùng nhìn hấn ta: “Olivia, ngươi lấy đâu ra tự tin nói ra những lời này với ta?”

Trong mắt Olivia hiện lên một tia đau đớn, như bị một màu đỏ như máu bao trùm.

“Ta không cho phép nàng thích nam nhân khác, người kia không thể xứng với nàng, chỉ có thể là ta!” Olivia bình tĩnh nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân bị hấn ta làm cho mộng mị, tình huống gì đây? Không phải Olivia thích Rita sao?

“Olivia, hiện tại ngươi không bình thường. Ngươi nhìn kỹ, ta không phải Rita.” Cố Thịnh Nhân nhìn Olivia hai mắt đỏ ngầu, biết đây là dấu hiệu bộ tộc Malkavian rơi vào trạng thái điên cuồng.

“Rita? Hóa ra nàng nghĩ rằng ta thích nàng ta?” Olivia cúi đầu bật cười.

“Ta rất tỉnh táo, Ekaterina. Rita là thứ gì? Nếu như không phải nàng ta giống nàng, ta căn bản cũng sẽ không thèm liếc nhìn nàng bta một cái. Người ta vẫn yêu là nàng.” Hấn ta thờ dãi.

Olivia hình như trầm lại. Bí mật dưới đáy lòng nhiều năm được thổ lộ, đôi mắt hấn ta nhìn Cố Thịnh Nhân thật sâu.

Cố Thịnh Nhân quả nhiên bị những lời này của hấn ta làm sợ hãi đến ngất người.

“Hệ thống, ngươi cũng không nói cho ta biết, người Olivia thật sự yêu là Ekaterina.”

Hệ thống cũng rất vô tội: “Ta cũng không biết, nguyên nội dung bên trong vở kịch căn bản không có điều này.”

Cố Thịnh Nhân: Hệ thống không đáng tin cậy này!

Nhưng, Olivia còn phải ứng phó.

“Yêu ta, vừa không ngừng dối người yêu. Olivia, tình yêu của ngươi, ta thật là không nhận nổi.”

Cố Thịnh Nhân nói giống như một đao nhọn cắm vào tim Olivia.

Hấn ta chỉ biết, người như Ekaterina, căn bản không thể dễ dàng tha thứ cho nửa kia làm chuyện này.

“Nếu như... Nếu như chuyện này, có ẩn tình khác?” Hấn ta giải thích.

Cố Thịnh Nhân bình tĩnh nhìn hấn ta: “Ta không muốn biết ẩn tình gì, ngươi chỉ cần nói cho ta biết, mấy tình nhân này của ngươi có phải thật hay không?”

Olivia không có cách nào phủ nhận.

Cố Thịnh Nhân cười giễu cợt một tiếng: “Ngươi xem, Olivia, ngươi dùng cái gì để chứng minh cảm tình của ngươi đối với ta? Dùng những tình nhân đối không ngừng của ngươi sao?”

Cô không thêm nói thêm, xoay người rời đi.

“Hơn nữa, Olivia, đừng hạ thủ với Lancelot, nếu như ngươi còn muốn chúng ta tiếp tục làm bạn.” Trong gió xa xa truyền đến giọng nói của cô.

Olivia ở lại cúi đầu cười: “Đi đối phó một con người? Ekaterina, nàng cũng quá xem thường Olivia Malkavian ta.”

Dù sao Ekaterina cũng là người lãnh đạo tối cao của bộ tộc Bruch, cô không thể dành toàn bộ thời gian cho Lancelot.

Cô chỉ thỉnh thoảng đi thăm dò một chút tình hình gần đây của Lancelot lưu lại một vài thứ, nhưng chưa bao giờ gặp mặt hấn.

Nhưng Rita lại ngược lại, tốc độ tiến bộ của nàng ta khiến người khác kinh ngạc.

Thực lực của nàng ta đã gần đến công tước.

Đẳng cấp của huyết tộc nghiêm ngặt, huyết tộc cao cấp từ bá tước, lần lượt đến hầu tước, công tước, sau đó là thân vương chí cao vô thượng.

Lúc nàng ta được Olivia chuyển hóa, rõ ràng chỉ là một bá tước, cho dù là máu Olivia chuyển hóa lưu lại lực lượng để cho nàng ta nâng cao từng bước, tốc độ này, cũng thật sự khiến người khác kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (19)

Cố Thịnh Nhân bớt thời giờ đến vương quốc Louki.

Cô không báo cho bất kì ai biết, lúc cô nhìn thấy Rita, còn có chút kinh ngạc.

Nữ nhân xinh đẹp tà mị đang bụng một chén tiên huyết uống chính là Rita.

“Rita, đã lâu không gặp.” Cố Thịnh Nhân mở miệng lên tiếng chào hỏi.

Rita vẻ mặt cứng đờ, tựa hồ có chút không dám tin: “Điện hạ?”

“Là ta.” Cố Thịnh Nhân đi tới.

Rita tựa hồ có chút bối rối, nàng ta đứng dậy, hướng phía Cố Thịnh Nhân chào một cái, đứng dậy thấy làn váy điểm lệ và móng tay màu đen trên tay, động tác hơi dừng một chút.

“Điện hạ người ngồi xuống trước đã.” Rita rót cho Cố Thịnh Nhân rót một chén máu tươi, sau đó xoay người rời đi.

Lúc đi ra, nàng ta lại biến thành hình dáng quen thuộc của Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân chợt bừng tỉnh, hóa ra nàng ta vừa phải đi coi bỏ lớp hóa trang.

“Nhìn tự nhiên như vậy, ta thiếu chút nữa không nhận ra.” Cố Thịnh Nhân thuận miệng nói một câu.

Rita tựa hồ có chút ngượng ngừng cười cười: “Điện hạ sao lại rảnh rỗi tới đây?”

Cố Thịnh Nhân nhìn nàng: “Ta nghe nói gần đây người tiến bộ rất nhanh, tới thăm tân công tước huyết tộc của chúng ta một chút.”

Dựa theo tốc độ này của Rita, trở thành công tước hầu như không thành vấn đề, cấp bậc công tước, trong số toàn bộ huyết tộc cũng không quá hai con số.

Rita tựa hồ có chút ngượng ngừng: “Trước mặt điện hạ, công tước có là gì.”

Cố Thịnh Nhân nhìn nàng ta: “Không nên tự coi nhẹ mình, Rita, người đã làm rất tốt.”

Cố Thịnh Nhân ở vương quốc Louki một ngày, lúc rời đi Rita lại bịn rịn.

“Người có thời gian, có thể tới lâu đài bóng đêm, lúc nào cũng hoan nghênh.” Cố Thịnh Nhân nói.

Đáng tiếc. Rita sụp mắt, Olivia điện hạ sẽ không cho phép ta, một người nghi ngờ có dị tâm bước vào lâu đài bóng đêm.

Sau khi Cố Thịnh Nhân trở lại lâu đài bóng đêm, bắt đầu chuẩn bị thủ tục ngủ.

Huyết tộc mỗi trăm năm, sẽ có một lần kỳ suy yếu, thường thường bọn họ cũng sẽ ngủ say trong thời gian này.

Đây cũng không phải là một chuyện nhỏ, nguyên Ekaterina trong lúc đang ngủ say bị Rita chui vào chỗ trống, liên hợp một đám huyết tộc phong ấn cô.

Xác nhận toàn bộ hệ thống phòng ngự đã khởi động, Cố Thịnh Nhân cũng đang chọn tầng hầm để ngủ, ngắm về một trận pháp phòng hộ lớn.

Cô để lại lời nhắn cho Lancelot, nói rõ có khả năng trăm năm tới sẽ không xuất hiện.

Huyết tộc ngủ say, ngắn thì vài thập niên, dài thì mấy trăm năm.

Cô có lòng tin với người mình yêu, dựa vào tư chất của hấn, trăm năm sau, còn không biết sẽ trở thành hình dáng ra sao.

Cảm nhận được năng lượng trong cơ thể mình đang nhanh chóng trôi qua, Cố Thịnh Nhân an tĩnh chìm vào giấc ngủ.

Nhưng cô không biết, đến khi cô vừa tỉnh lại, bên ngoài đều đã thay đổi.

Khi cô tỉnh dậy, hệ thống thở phào nhẹ nhõm.

“Kí chủ, người cuối cùng cũng thức tỉnh.” Hệ thống nói như rất may mắn.

“Ta ngủ bao lâu? Xảy ra chuyện gì sao?”

Hệ thống trả lời: “Kí chủ ngủ say tròn một trăm sáu mươi năm. Rita mang theo không ít tộc nhân bộ tộc Malkavian, phản bội Olivia.”

“Người nói cái gì?” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc không thôi: “Vì sao?”

Hệ thống chần chờ một chút: “Nghe nói là bởi vì... Rita công tước muốn trở thành vị hôn thê của Malkavian thân vương, bị thân vương giận dữ trục xuất khỏi bộ tộc Malkavian.”

Cố Thịnh Nhân: “Muốn trở thành vị hôn thê của Olivia? Không phải nàng ta thích Olivia sao? Chờ một chút!”

Cố Thịnh Nhân tròn trừng mắt: “Vị hôn thê của Olivia!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (20)

"Cậu nói là, người Rita thích, là tôi ư?" Cố Thịnh Nhân khó có thể tin.

Hệ thống dùng im lặng trả lời.

"Cho nên trước đó Olivia ghen, là bởi vì hấn đã nhìn ra Rita thích ta, ghen với Rita ư?"

Hệ thống im lặng lần nữa.

Cố Thịnh Nhân cảm thấy cô cần bình tĩnh một chút.

"Lance thì sao?" Cuối cùng cô nhớ tới người yêu của mình.

Hệ thống đang chuẩn bị nói, cảm chế mà Cố Thịnh Nhân thiết lập ở tầng hầm bị người phá vỡ.

Không phải cạy mạnh, mà chính là dùng thủ pháp thiết kế cảm chế giống vậy.

Cái thế giới này, biết cái thủ pháp này, chỉ có một người.

Lần này không cần hệ thống trả lời.

Quả nhiên, một giây sau. Lancelot xuất hiện trước mặt Cố Thịnh Nhân.

"Ekaterina." Hấn dùng giọng khàn gọi cô một cái, cúi người, trực tiếp ôm người từ trong quan tài ra.

"Kiếm Tồn, không tệ, tiến bộ rất nhiều. Có điều người vào bằng cách nào?" Cố Thịnh Nhân yên tâm dựa vào ngực hấn, hỏi.

Người đàn ông thả người xuống ghế đại diện, ngồi xổm người xuống, dùng lời ít mà ý nhiều: "Đánh vào."

Quả nhiên một giây sau, không ít thủ vệ bên trong lâu đài xông vào, nhìn Cố Thịnh Nhân ngồi trên chủ vị: "Điện hạ, có một con người rất lợi hại cảm theo một thứ vũ khí kỳ lạ xông vào, ngài..."

Hấn ta bỗng dừng lại.

Bởi vì cái con người rất lợi hại kia, lúc này đang quỳ một chân trên đất, mang giày cho Thân vương điện hạ của bọn họ.

Cố Thịnh Nhân lạnh lùng nhìn họ một cái: "Ra đi."

Đám thủ vệ nghe lời lui ra, thủ vệ lên tiếng trước mang theo vẻ mặt sùng bái: "Không hổ là Thân vương điện hạ, con người lợi hại như vậy, lại bỗng thần phục dưới mị lực của Thân vương điện hạ."

Trong đại điện yên tĩnh trở lại.

Lancelot bỗng đứng dậy: "Nàng đã từng nói với ta, muốn trở thành người đàn ông của nàng, trước hết dùng kiếm chứng minh thực lực của mình. Như vậy..."

Hắn cúi người nhìn Cố Thịnh Nhân, có thể nghe thấy tiếng thở của hai người: "Hiện tại, ta có tư cách này không?"

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu, trong đôi mắt màu xanh lam của đối phương toàn là bóng rình.

Cô khẽ cười một tiếng, giơ tay lên, vòng qua cổ hắn, hơi thở như hoa lan: "Ta cho phép ngươi được gọi ta là, Katyusha."

Lancelot bỗng trở nên vui vẻ, gần như không kịp chờ đợi, hắn cúi người in lên đôi môi đỏ búng của người bên dưới.

Lancelot nhìn người bên cạnh thật sâu, nhìn nàng bởi vì cái hôn vừa rồi mà đôi môi mọng đỏ, nhìn đôi mắt nàng tan đi lạnh lùng và lặn tẩn chút ánh xuân.

"Có thể chứ?" Hắn cúi người, để cho nàng cảm nhận được thay đổi trên người mình.

Cố Thịnh Nhân không nói gì, chỉ nhắm mắt lại.

Lúc tỉnh đến chỗ sâu, Cố Thịnh Nhân không thể không chế lộ răng nanh ra, cọ sát vào cổ của Lancelot.

"Em yêu, Katyusha, cần đi." Lancelot bình tĩnh nhìn cô.

Cố Thịnh Nhân không do dự nữa, răng cắn vào trong dòng máu.

Lancelot chỉ cảm thấy đầu óc như bị bùng nổ, hắn kêu lên một tiếng đau đớn, ngã xuống người Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân đóng đôi mắt nặng nề lại, buông thả mình rồi ngủ thiếp đi.

Khi tỉnh lại, cô phát hiện mình nằm trên giường, bên hông có một cánh tay ôm lấy với tính chiếm hữu.

"Tỉnh rồi ư?" Tiếng Lancelot truyền từ trên đỉnh đầu xuống, mang theo ý cười.

Hắn vốn không ngủ.

Hôm qua được người mình yêu đồng ý đã để hắn vô cùng vui sướng, không nghĩ tới sau đó còn vui lớn hơn chờ hắn.

Hắn nhìn chăm chú bộ dạng người yêu ngủ, cảm thấy nhìn thế nào cũng không đủ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (21)

Sau khi Cố Thịnh Nhân tỉnh, còn có một đống chuyện lớn cần cô phải xử lý.

Chuyện còn lại của gia tộc Bruch thì không cần phải nói, mà còn có hai kẻ phiền toái.

Olivia và Rita.

Chuyện hai người này bắt hoà ở huyết tộc bởi vì nữ thân vương Bruch đã âm ỉ cả lên.

Thái độ của Cố Thịnh Nhân với việc này là, trực tiếp cử hành một bữa tiệc ở lâu đài Dạ Oanh.

Cô muốn đường đường chính chính nói cho tất cả mọi người, nữ thân vương Bruch, đã có người trong lòng.

Gần như tất cả huyết tộc cấp cao đều nhận được lời mời, đương nhiên trong đó bao gồm Olivia và Rita.

Không ít huyết tộc đều chờ đợi thấy chuyện này phát triển.

Nhưng mà để bọn họ thất vọng rồi.

Hai người Olivia và Rita chạm mặt cũng không tia lửa đụng nhau như trong tưởng tượng, hai bên hừ lạnh một tiếng, đi qua một bên làm việc của mình.

Thật ra vẫn luôn có không ít huyết tộc thấy lạ: Bản thân Rita là huyết duệ của Olivia, Olivia muốn mạng nàng ta chỉ cần một cái suy nghĩ trong đầu, vì sao lại dung túng nàng ta đến nay?

Cố Thịnh Nhân đi ra cùng Lancelot.

Cô mở miệng nói câu đầu tiên đã khiến không ít huyết tộc phản kích.

"Ta giới thiệu với mọi người một chút, người đàn ông bên cạnh ta, Lancelot • Ryan. Là bạn tình của ta."

Một lời chấn động bốn phương.

Không phải người mới, không phải tình nhân, không phải huyết duệ, mà chính là bạn tình.

Huyết tộc trời sinh gió, chảy đa tình, nhưng thái độ của bọn họ đối với nữ kia hết sức thận trọng.

Bạn tình, đối với huyết tộc mà nói, mang ý nghĩa trung trinh, không rời không bỏ.

Trước khi huyết tộc tìm thấy một nữ thì chơi rất nhiều bụi hoa, sau đó tìm được bạn tình, cuộc sống như vậy sẽ không xuất hiện.

Không ít huyết tộc lên nhìn sang người của Olivia và Rita, muốn nhìn phản ứng của họ.

Kết quả không để cho họ thất vọng, hai người đều đôi sắc mặt.

Rita còn hét to: "Điện hạ, vì sao ngài lại lựa chọn một con người? Không phải ngài nói là thích ta ư?"

Cố Thịnh Nhân nhanh chóng nhận ra người đàn ông bên cạnh bắn ánh mắt lạnh lẽo tới, cô trừng lại ý đừng làm loạn!

Mà lời Rita nói cũng làm cho không ít huyết tộc chuyển mắt lắng chuyện sang người Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân lộ vẻ không biết làm sao, mắt nhìn Rita giống như trường bối đang nhìn tiểu bối cố tình gây chuyện: "Rita, ta nói thích người, ta vẫn luôn coi người là một tiểu bối khiến người khác thích, không phải cái loại tình cảm kia mà người muốn. Ta không thích phụ nữ."

Rita như không thể chấp nhận được, hôm nay nàng ta ăn mặc vô cùng long trọng thế nhưng bị làm đau lòng, nàng ta cũng không để ý trang điểm xinh đẹp, che mặt khóc òa lên: "Không phải như vậy, không phải như vậy..."

"Như vậy còn ta? Ekaterina, nàng còn nhớ hôn ước giữa chúng ta không?" Olivia nhìn thẳng vào cô.

Hai chữ hôn ước, thành công khiến Lancelot nắm chặt kiếm trong tay. Đúng rồi, nàng còn có vị hôn phu danh chính ngôn thuận.

"Olivia." Cố Thịnh Nhân nghiêm mặt nói: "Hôn ước của hai người chúng ta, toàn bộ huyết tộc đều biết tình hình thế nào. Trước kia người làm những chuyện kia, ta chưa từng can thiệp chút nào, bây giờ ta cũng đã tìm được bạn tình của mình, hôn ước của chúng ta, đừng ở đây đi."

Về mặt Olivia bình tĩnh khi nghe xong lời nàng, ngay lúc tất cả mọi người cho rằng hấn sẽ nổi giận, hấn lại khẽ cười.

"Ta không đồng ý, trừ khi..." Ánh mắt hấn bắn thẳng đến chỗ người đàn ông không mở miệng bên Cố Thịnh Nhân.

"Để hấn và ta đánh một trận đường đường chính chính."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại

Được Chọn (22)

Lời Olivia khiến không ít huyết tộc cười trên nỗi đau của người khác.

Olivia và Lancelot, dù là ai thì huyết tộc cũng đều hướng về phía Olivia.

Một con người yếu đuối cũng dám nghĩ tới điện hạ Bruch tôn quý nhất của huyết tộc, thực sự là chuyện viễn vông!

Tất cả mọi người chờ nhìn thấy Lancelot làm trò cười.

Olivia là Thân vương tộc McAvoy, cao quý thuần huyết, trong toàn bộ huyết tộc, ngoại trừ Ekaterina có thể đánh một trận với hắn ta, những người khác không phải đối thủ.

Càng không nói tới con người.

Không ít người cho rằng Cố Thịnh Nhân sẽ ra mặt ngăn cản, không nghĩ tới nàng chỉ lui về phía sau một bước, để không gian lại cho con người kia.

Xem ra Thân vương điện hạ cũng không có thích con người kia nhiều, không ít Huyết tộc nghĩ như thế: Nếu không thì cũng sẽ không tro mắt nhìn hắn đi chịu chết.

Lancelot chỉ là nhìn Cố Thịnh Nhân một chút, trong mắt tràn đầy tình ý, về đám huyết tộc khác... ngoài Ekaterina, những người khác không lọt nổi mắt xanh của hắn.

Hắn rút kiếm trong tay của mình ra.

Ngay khi kiếm ra khỏi vỏ, khí thế cả người hắn thay đổi.

Nếu vừa rồi nói Lancelot chỉ là một con người quý tộc có dung mạo tốt, vậy thì bây giờ hắn giống như là một thanh kiếm sắc đã ra khỏi vỏ, quanh người đều là lưỡi dao sắc bén.

Những âm thanh xì xào bàn tán bỗng yếu đi, không ít Huyết tộc đã ý thức được tên con người này, sợ là không có yếu đuối như trong tưởng tượng của họ.

Olivia cũng thu hồi vẻ hững hờ trên mặt.

Hắn nhìn thẳng Lancelot: "Người mạnh hơn so với tưởng tượng của ta."

Lancelot nhìn hắn bình tĩnh "Chỉ lúc nữa thôi, chắc chắn ngươi sẽ nói caai nói này lần nữa."

Olivia cười nhạt: "Khoác lác, người dám nói vậy ở trước mặt ta, đến nay chưa có một người."

Hắn chuyển mắt sang phía Cố Thịnh Nhân: "Người nàng coi trọng, là nhân vật kiêu ngạo vậy ư?"

Về mặt Cố Thịnh Nhân không đổi: "Có phải hay không, ngươi cứ chờ rồi sẽ biết."

Olivia bị lời tin tưởng của nàng làm cho lòng đau nhói, hắn nở nụ cười: "Được, vậy ta sẽ xem một con người, có thể mạnh tới mức nào."

Trường kiếm của Lancelot đã bỏ xuống không chút lưu tình.

Mọi chuyện phát triển vượt qua tất cả suy đoán của huyết tộc.

Người đàn ông kia, thật sự là con người ư? Không phải Thần Tộc viễn cổ gì ư?

Một con người, sao có thể có được sức mạnh lớn như vậy?

Nhìn Olivia đánh tới nỗi không phân nổi với Lancelot, không ít huyết tộc đầu thấy khó tin trong lòng.

Nhìn Cố Thịnh Nhân ung dung như trong dự liệu, lúc này suy nghĩ của đám huyết tộc cũng đã thay đổi: Xứng là người mà Thân vương điện hạ coi trọng, thực sự không phải người thường.

Bỗng nhiên Cố Thịnh Nhân sầm mặt xuống, người nàng thoát cái đã tiến vào cuộc chiến giữa hai người.

Chỉ vung hai tay nhẹ nhàng, đã tách hai người ra.

"Đủ rồi." Vừa rồi nếu nàng không ngăn cản, mặc kệ hai người đánh tiếp, sớm muộn sẽ thành cục diện hai bên bị thương.

"Nàng sợ người đàn ông của mình bị thương vậy ư?" Olivia cười lạnh nói.

Cố Thịnh Nhân quay người nhìn hấn: "Olivia, đừng bị tình cảm làm cho mê muội. Kiếm của Lancelot, không phải tự lành bình thường là được."

Nghe lời của nàng là đang suy nghĩ cho mình, lúc này về mặt Olivia mới dịu đi chút.

Thế nhưng thoáng cái hấn đã thấy người đàn ông kia nắm lấy tay của Ekaterina, vừa thân mật oán trách nói: "Không có bị thương chứ? nàng xông ra như vậy làm gì, ta có..."

Trong nháy mắt, tâm trạng tốt hơn đã biết mất tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (23)

Đến khi Cố Thịnh Nhân nhìn qua.

Olivia không chờ cô mở miệng mà đã nói: "Người đàn ông này đã có đủ thực lực xứng đáng với nàng, ta sẽ thực hiện lời hứa của ta."

"Ta, Olivia tộc McAvoy tuyên bố: Bắt đầu từ hôm nay, giải trừ hôn ước với Ekaterina Bruch." Hấn ta nhìn Cố Thịnh Nhân, nói từng chữ.

Không biết vì sao, rõ ràng về mặt của hấn bình tĩnh như vậy, Cố Thịnh Nhân lại thấy được trên người hấn có cảm giác đau lòng.

Đương nhiên Lancelot biết hấn ta đau lòng vì cái gì, trực giác của đàn ông nói cho hấn biết, tình cảm của Olivia với Cố Thịnh Nhân giống như mình.

Nhưng mà hấn không có tâm trạng đồng cảm với tình địch.

Olivia không dừng lại, sau khi nói câu kia xong thì rời đi.

Thân là Thân vương tộc McAvoy, hấn nên mạnh mẽ, không gì là không làm được, cho dù buông tay, cũng phải thoải mái.

Sau khi Olivia đi, Rita cũng không có ở lại, những huyết tộc khác cũng đều liên tục rời đi.

Lancelot chiến đấu thành danh, không còn có ai dám xem thường hấn.

Hai người Cố Thịnh Nhân và Lancelot sống bình yên thời gian dài ở trong lâu đài Dạ Oanh.

"Hơ một trăm năm này, người đã sống thế nào?" Cố Thịnh Nhân dựa vào giường êm, nhìn người yêu ngồi ở bên cạnh đọc sách.

Lancelot ngẩng đầu suy nghĩ: "Mới đầu ta luôn ở nhà, bởi vì có chấp không chịu lấy vợ sinh con, đã mất đi thân phận người thừa kế của gia tộc Ryan, như vậy là một giải thoát với ta. Thế nhưng sau này, chờ đến mười năm, hai mươi năm, người của gia tộc phát hiện dung mạo của ta không có thay đổi chút nào, bọn họ bắt đầu cảm thấy sợ ta, thậm chí có một lần, ta nghe cha mẹ ta đang nói chuyện, nói ta là "Quái vật"..."

Ngữ khí của hấn rất bình tĩnh, giống như đang nói một chuyện không có liên quan tới mình, Cố Thịnh Nhân lại nghe ra được có chút đau lòng.

Cô đã quên cái thế giới này không giống thế giới kiếm tu trước đó, dung mạo không thay đổi, tuổi thọ dài đối với người bình thường mà nói, là vượt qua sự chấp nhận bình thường.

"... Về sau ta chuyển đến khu rừng cách lâu đài Dạ Oanh không xa, dù sao khi đó ta đã không cần ăn ngũ cốc hoa màu. Không cần lo lắng gặp gỡ người sống, cũng có thể gần nàng hơn một chút..."

Hấn còn chưa nói hết, bỗng nhiên Cố Thịnh Nhân ngồi dậy ôm lấy hấn.

Hấn hôn một dịu dàng lên mái tóc dài của cô: "Nàng không cần để ý quá, cuộc sống như vậy, ta đã không còn cảm thấy khó chịu."

Bởi vì hấn có suy nghĩ như vậy trong lòng, nên tất cả trước đó đều không có khó khăn.

Gần đây huyết tộc đã tung ra vài tin tức lớn.

Công tước Rita lại trở về dưới quyền Thân Vương McAvoy lần nữa.

Nữ Thân vương Bruch cử hành hôn lễ ở lâu đài Dạ Oanh với con người lợi hại kia, sau đó không tìm thấy bóng hai người, nghe nói là đi hưởng tuần trăng mật.

Lúc tới hôn lễ, Thân vương McAvoy và Công tước Rita đều tham gia, mấy người còn cười nói riêng phần mình, không có nhận chút ảnh hưởng từ chuyện lúc trước.

"Người định lôi kéo ta du lịch toàn bộ đại lục này một lần ư?" Cố Thịnh Nhân nhìn người đàn ông.

Lancelot ôm chặt người trong ngực: "Lúc ta luyện kiếm trước kia, vẫn luôn nghĩ rằng, có một ngày, có thể ở cùng một chỗ với nàng, lưu lại dấu chân của hai người chúng ta trên mỗi một đại lục."

Hắn biết Cố Thịnh Nhân đã tồn tại vô số năm, có lẽ trên đại lục này, nàng đã nhìn hết mọi cảnh vật vô số lần.

Nhưng trong thời gian đó lại không có mình.

Hắn độc quyền như vậy, hẳn hi vọng lúc người phụ nữ này nhớ lại, trong đó sẽ có mình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (21)

"Người phải trông chừng ta, chờ tới khi ta tỉnh lại, người đầu tiên ta muốn nhìn thấy là người." Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu lên nói với Lancelot.

Lancelot nhìn người yêu bởi vì suy yếu mà sắc mặt trở nên tái nhợt cung chiêu, hắn đau lòng, cúi người hôn lên môi cô một cái.

"Ta cam đoan sẽ trông chừng nàng không rời một bước, đến tận khi nàng tỉnh lại."

Lúc này Cố Thịnh Nhân mới yên tâm nằm vào quan tài.

Kỳ suy yếu năm trăm năm một lần lại tới, Cố Thịnh Nhân có chút lo lắng.

Lần này chính là nội dung ban đầu của cốt truyện, bởi vì Rita ghen ghét mà muốn hoán huyết với Ekaterina.

Mặc dù trong thế giới này, Rita và Olivia chưa kịp ở cùng với nhau, nàng cũng không nghĩ ra Rita như thế sẽ có bất mãn gì với mình.

Cố Thịnh Nhân suy nghĩ lung tung một chút, cảm thấy có thể mình đã nghĩ nhiều. Kèm thêm cảm giác suy yếu kéo tới, nàng nhắm mắt thả lỏng mình, ý thức rơi vào mù mịt.

Lancelot thực sự làm như hắn nói, hắn tự mình canh giữ trong tầng hầm Cố Thịnh Nhân ngủ say, không cho phép bất kỳ người nào khác tiến vào.

Hắn định cứ vậy, ở cùng với nàng, vượt qua lần ngủ say này.

Đến tận khi hắn nhận được thư mà Olivia gửi.

Thư đúng là chữ của Olivia, nội dung trong bức thư đề hắn biến sắc.

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua Cố Thịnh Nhân vẫn đang ngủ im trong đó, sau khi vung tay bày ra một tầng cấm chế, vội vàng rời đi.

Olivia hẹn ở nơi rất xa, cho dù ngự kiếm, Lancelot cũng phải bỏ ra gần nửa ngày.

Olivia đã chờ ở đó, hắn đang bước tới bước lui, bộ dạng vô cùng lo lắng.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Hai người nhìn thấy đối phương, không hẹn mà cùng hỏi ra một câu.

Về mặt Lancelot lạnh lẽo: "Không phải người viết thư hẹn ta ra ư?"

Olivia nghe vậy liền biến sắc: "Rõ ràng là người hẹn ta... Ngươi rồi!"

Lancelot nhìn về mặt hắn, cũng nghĩ tới cái gì đó trong lòng, hai người cũng không nói nhiều, vội vàng chạy về phía lâu đài Dạ Oanh.

Lúc này, lâu đài Dạ Oanh cũng nghênh đón một đám khách không mời mà tới.

"Nơi điện hạ ngủ say ở đâu?" Rita khẽ hỏi một huyết tộc bị áp chế trên đất, đó là thị vệ của lâu đài Dạ Oanh.

Huyết tộc này nhìn Rita với cái khinh bỉ: "Về phần bội đáng xấu mặt, ngươi sẽ gặp báo ứng!"

Một bàn tay xuyên thủng lồng ngực hắn, bóp nát trái tim hắn.

Rita khẽ rút tay của mình ra, lấy ra một chiếc khăn tay trắng để lau sạch sẽ vết máu.

"Xem ra bọn họ sẽ không nói, vậy thì ta tự tìm!"

Tầng hầm rất nhanh bị tìm thấy.

Rita đè nén sự hưng phấn trong lòng xuống, nàng ta đã thấy chiếc quan tài xinh đẹp kia.

"Ngươi, đi qua xem đi, bên trong có phải là điện hạ Bruch hay không." Nàng ta chỉ một huyết tộc bên cạnh.

Rõ ràng tên huyết tộc kia có chút hưng phấn, hắn cho rằng đây là cơ hội để mình lộ mặt.

Hắn ta đi từ từ tới bên quan tài, nhìn thoáng qua, quay đầu đáp lại: "Không sai, là thân vương..."

Vô số ánh kiếm sáng như tuyết xuất hiện trong không trung, đâm hẳn ta tan nát.

"Quả nhiên." Rita hừ lạnh một cái: "Phá trận pháp ở đây cho ta!"

Về mặt Lancelot bỗng trở nên xấu đi, Olivia biết là không ổn: "Sao vậy?"

Về mặt Lancelot âm trầm: "Cấm chế ta đặt ở chỗ của Katyusha ngủ đã bị phá."

Rita nhìn Cố Thịnh Nhân ngủ ở bên trong với sự tham lam, không nhận được vượn tay đụng nhẹ vào mặt của cô.

Về mặt nàng ta si mê: "Điện hạ..."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (4)

Cố Thịnh Nhân bị hệ thống bắt ép tỉnh lại.

Lúc huyết tộc ngủ say mà bị bắt ép tỉnh lại, hậu quả rất nghiêm trọng, nhưng hệ thống cũng không còn cách nào, nếu như không đánh thức kí chủ, chắc chắn hậu quả càng nghiêm trọng hơn, thậm chí nhiệm vụ của thế giới này cũng có thể thất bại.

Rita bị Cố Thịnh Nhân mở mắt ra làm cho giật cả mình.

"Điện hạ?" Rita hoảng hốt trong lòng. Không phải nói là điện hạ đang ngủ say, không thể tỉnh lại ư?

"Rita." Ánh mắt màu vàng của Cố Thịnh Nhân nhìn nàng ta không chút tình cảm: "Ngươi mang theo nhiều huyết tộc tới lâu đài của ta như vậy, là muốn chúc mừng ta tỉnh lại từ con ngủ say ư?"

Trong nháy mắt khí thế Thân vương bao phủ toàn bộ lâu đài, những huyết tộc theo Rita tới đều không khống chế được mà quỳ xuống trước Cố Thịnh Nhân.

Cho dù Rita không hề cam tâm, cũng không ngăn nổi thiên tính huyết mạch.

"Để ta đoán xem ngươi muốn làm gì nhé? Thừa dịp lúc ta suy yếu mà cướp lấy ư?" Cố Thịnh Nhân vẫn ngồi ung dung trong quan tài, cố gắng không cho bất kỳ huyết tộc nào nhìn ra bản thân suy yếu.

Cô bị hệ thống cưỡng ép tỉnh lại, thật ra lúc này vẫn còn trong kỳ suy yếu, sức chiến đấu không bằng một phần mười, nếu Rita muốn liều tới cùng, thực sự cô không thể chống đỡ được.

Vì kế trước mắt, cầu Lancelot có thể phát hiện cảm chế xảy ra vấn đề, vội vàng chạy tới.

Rita run rẩy dưới uy thế của cô: "Ta chỉ vì yêu điện hạ..."

"Cho nên mang theo nhiều huyết tộc cấp cao vậy, giết thủ vệ trong lâu đài Dạ Oanh của ta, sau đó cứ thế xông vào?"

Rita tuyệt vọng trong lòng, nàng ta dứt khoát không thêm giải thích, chỉ quỳ trên đất, chờ Cố Thịnh Nhân quyết định.

Nhưng qua lúc lâu, nàng ta không có nghe thấy động tĩnh của Cố Thịnh Nhân.

Rita ngẩng đầu, thấy Cố Thịnh Nhân dùng ánh mắt phức tạp nhìn nàng ta, có tiếc nuối, có tiếc hận, có đau lòng.

Rita vốn định nhận mệnh cuối cùng lại bị ánh mắt của Cố Thịnh Nhân kích thích.

Bỗng nhiên nàng ta đứng lên, nhìn Cố Thịnh Nhân: "Điện hạ, vì sao tới lúc như này, ngài còn lộ vẻ mặt như vậy với ta? Ngài không biết, cũng vì ngài như vậy, để cho ta ôm một chút hy vọng xa vời không có thực, sau đó, ngài lại tự tay đánh nát hi vọng của ta."

Cố Thịnh Nhân: Nguy rồi, hình như diễn quá mức!

Rita nói xong lời này, giống như cũng biết mình hoàn toàn không có cơ hội, chờ Cố Thịnh Nhân xử trí mình.

Nhưng nàng ta vẫn không có đợi được hành động gì của Cố Thịnh Nhân.

Rita bỗng nhiên sáng tỏ, nàng ta cắn răng từ từ đứng lên.

"Điện hạ."

Nàng ta đi tới chỗ Cố Thịnh Nhân thăm dò: "Để ta đoán xem, không phải là ngài không muốn ra tay, mà là... Không có cách nào ra tay ư?"

Nàng ta nhìn Cố Thịnh Nhân, lộ ra nụ cười tuyệt đẹp: "Vừa rồi ngài nói nhiều như vậy, chẳng qua là vì kéo dài thời gian, ngài vốn không thể tự tĩnh, mà bị cường ép tĩnh lại trong lúc ngủ say đúng không?"

Cố Thịnh Nhân âm thầm mắng chửi sao em gái này thông minh như thế.

Rita bỗng ngẩng đầu lên, một luồng sức mạnh hắc ám bắn ra từ trên người nàng ta, huyết tộc vốn bị Cố Thịnh Nhân áp chế từ từ đứng lên.

"Quả nhiên, đến lực áp chế cũng đều như không." Nàng ta khẽ cười rồi tới gần Cố Thịnh Nhân: "Điện hạ, ngài bây giờ, chắc là sa cơ lỡ vận nhỉ?"

Về mặt Cố Thịnh Nhân không đổi: "Dù ta chỉ còn lại có một chút sức mạnh, Rita, dựa vào người và đám ô hợp này, cũng không chiếm được lợi ích ở chỗ của ta đâu."

Rita cười lạnh một tiếng: "Có chiếm được không, phải thử qua mới biết được!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (26)

Sự thật chứng minh, dù chỉ còn lại có một phần mười sức mạnh, dưới sự tấn công của đám huyết tộc, Cố Thịnh Nhân vẫn cố gắng không rơi vào thế yếu.

Nhưng cũng chỉ không rơi vào thế yếu mà thôi.

Càng lúc Rita càng hưng phấn, nàng ta nói với huyết tộc sau lưng: "Bây giờ ngài ấy đã rất suy yếu, chỉ cần kiên trì chút nữa, chúng ta có thể thành công."

Cố Thịnh Nhân thật sự không kiên trì nổi, cảm thấy từng đợt suy yếu lần ạt cả cơ thể mình, thậm chí cô cảm thấy mắt mờ dần đi.

"Lancelot, nếu người còn không đến, thật sự ta sẽ rơi vào giấc ngủ vĩnh hằng..." Cô thì thào một tiếng.

Hệ thống thực sự không thể can thiệp đối với nội dung cốt truyện phát triển bình thường.

Việc nó làm được, nhiều nhất là khiến kí chủ tỉnh lại, không để cho cô rơi vào mê man nhanh vậy.

Giống như thật sự nghe được lời cô, sau đó cô cảm thấy được hơi thở của Lancelot.

Một luồng ánh kiếm mang theo sát khí giận dữ bỏ về phía người Rita.

Rita không nhanh được bằng ánh kiếm, nàng ta tránh nhanh, tránh nơi quan trọng, thế nhưng toàn bộ cánh tay trái bị chặt đứt.

Lancelot không rảnh để ý tới nàng ta, bóng người lóe lên rồi tới bên Cố Thịnh Nhân.

Nhưng hắn chỉ nhận được cơ thể người yếu ngã xuống.

Những huyết tộc đó lại quỳ xuống một lần nữa.

Lần áp chế này là từ McAvoy Thân vương, không thể so sánh được với áp chế miễn cưỡng của Cố Thịnh Nhân.

"Rita, ngươi được lắm, được lắm!" Olivia nhìn nàng ta cực kỳ giận dữ.

Rita biết là lần hành động này đã hoàn toàn thất bại, nàng ta ngẩng đầu khẽ cười khinh Olivia: "Ta không phải kẻ hèn nhát như ngươi, đã thích thứ gì thì phải tự mình tranh thủ! Nếu như ta có thực lực như ngươi, tuyệt đối sẽ không để cho nàng rơi vào tay người khác."

Olivia cúi đầu xuống nàng ta: "Dù không để ý tới ý nguyện của nàng, để cho nàng hận ngươi cả đời ư?"

Rita biến sắc, sau đó cười lạnh nói: "Vậy thì cũng tốt hơn so với không chiếm được."

Olivia nhìn nàng ta từ trên cao xuống: "Gia tộc McAvoy trao cho ta huyết mạch và vinh quang, khiến ta khinh thường những hành vi hèn hạ đê tiện như vậy."

"Hành động này của ngươi, không xứng với huyết mạch của gia tộc McAvoy, ta sẽ thu hồi huyết mạch đã ban cho ngươi."

Hắn vừa dứt lời, cơ thể Rita biến đổi rõ ràng.

Da thịt non mịn của nàng ta nhanh chóng khô cạn nhăn nheo, sự hồng hào của nàng ta trở nên tái nhợt, nàng ta chỉ trong vài giây ngắn ngủi, đã từ một cô nàng xinh đẹp bỗng biến thành một bà lão gầy gò xa rời.

"Chuyện này... Đây không phải ta, đây không phải ta!" Rita thấy cảnh này gần như hét lên chói tai.

"Đây chính là ngươi. Không có huyết mạch ta ban cho ngươi, ngươi chẳng là gì." Olivia không hề liếc nhìn nàng ta một cái, quay người rời đi.

Không có năng lực bắt tử của huyết tộc, nữ nhân này sẽ không còn sống được bao.

"Nàng sao rồi?" Olivia đi tới bên Lancelot.

"Đang ngủ." Đối phương trả lời ít mà ý nhiều.

Olivia nhìn Cố Thịnh Nhân thật kỹ: "Trong lúc nàng đang ngủ say thời kỳ suy yếu thì bị cưỡng ép tỉnh lại, còn ra tay với người ta, lần này, có thể ngủ say kéo dài vô hạn, chờ tới khi sức mạnh khôi phục hoàn toàn."

Lancelot bế người lên: "Không sao, ta có đủ thời gian chờ nàng tỉnh lại."

Olivia nhìn hắn ôm người rời đi, một lúc sau mới thu hồi ánh mắt, cười một tiếng tự giễu, cam chịu số phận giúp hắn thu dọn tàn cuộc sau lưng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (27)

Không có ai biết Lancelot mang người đi đâu, ngoại trừ thỉnh thoảng Olivia có thể tìm được hành tung của cô.

Có một lần Olivia nhìn thấy hắn, hắn đang ở chỗ một căn nhà xây trong khe núi ít người đi tới, ở hai mươi năm.

"Người có nghĩ tới nếu nàng vẫn không tỉnh lại thì sao không?" Thật ra Olivia đã cảm nhận được sức mạnh trong người Cố Thịnh Nhân đang hồi phục một chút xíu, khả năng chỉ vài năm nữa là nàng có thể tỉnh lại.

Hắn ta cũng không trách bộ dạng tỉnh sâu này của Lancelot, thỉnh thoảng cố ý kích thích hắn ta.

Qua nhiều năm vậy, không ngờ hai người trở thành bạn bè.

"Vậy ta vẫn ở bên nàng, chờ tới khi cuối cùng ta không thể ở bên cạnh nàng, hãy đặt tro cốt của ta ở bên cạnh nàng." Lancelot đặt một bó hoa còn mang theo hạt sương cạnh gối của Cố Thịnh Nhân.

Olivia nhìn bộ dạng hắn như vậy, bỗng nhiên rất hâm mộ.

Đáng tiếc, hắn sẽ không bao giờ có cơ hội yêu một người như vậy.

Cố Thịnh Nhân tỉnh tại vào một mùa thu lá rụng.

Lúc cô tỉnh lại, Lancelot đang ngồi ở bên cạnh cô.

"Nàng tỉnh rồi ư?" Lancelot cười dịu dàng như trước đây, giống như chỉ là một cái chào hỏi thông thường mỗi sáng tỉnh dậy.

Cố Thịnh Nhân cũng nở nụ cười.

"Ừ, ta đã tỉnh."

Trong thế giới này, Cố Thịnh Nhân cũng không biết cô đã ở bên Lancelot bao lâu.

Cô chỉ nhớ mình đã trải qua vô số lần suy yếu và ngủ say, mỗi một lần mở mắt ra, đều là Lancelot nhìn cô cười dịu dàng.

Cuối cùng tuổi thọ kiếm tu không phải vô hạn, Lancelot không thể tránh khỏi đi vào thời kỳ suy yếu.

"Không phải đau lòng." Lancelot vẫn mang bộ dạng trẻ tuổi, hắn vẫn ôm nàng dịu dàng như vậy: "Ta có thể ở bên cạnh nàng nhiều năm như vậy, đã thỏa mãn rồi."

Hắn nhìn Cố Thịnh Nhân: "Mấy ngày này, ta đã mơ rất nhiều giấc mơ đứt quãng về hai chúng ta."

Hắn vừa cười vừa nói: "Hình như chúng ta là người yêu định mệnh vậy, mỗi một đời, ta đều gặp nàng, sau đó, chúng ta đều sẽ hạnh phúc."

Cố Thịnh Nhân có chút nhớ nhưng rồi lại.

"Katyusha, đừng biến đổi ta." Hắn hôn lên môi nàng một cái.

Cố Thịnh Nhân khẽ gật đầu, cô ở cái thế giới này đã qua lâu rồi.

Lancelot đi im lặng không một chút tiếng động, hình như Cố Thịnh Nhân cũng không có đau lòng lắm, cô đặt tro cốt của hắn ở trong phòng ngủ của mình.

Chờ tới kỳ suy yếu tiếp theo tới, cô ôm tro cốt của hắn cùng vào quan tài.

"Điện hạ, con người kia đã chết rồi, bây giờ thân vương điện hạ Bruch đã độc thân, ngoài ngài ra, không ai có thể xứng với nàng ấy." Có huyết tộc của McAvoy nói với Olivia.

Olivia lắc đầu.

Không có ai có cơ hội kia. Người kia chết rồi, Ekaterina cũng sẽ không tỉnh lại nữa.

Hắn ta không đoán sai, sau giấc ngủ đó Cố Thịnh Nhân không tỉnh lại nữa.

Cố Thịnh Nhân trở lại không gian, chuyện đầu tiên làm là gọi hệ thống ra: "Thật ra, người biết thân phận của anh ấy đúng không?"

Cô không ngạc nhiên, dù trước đó hệ thống không kiểm tra ra thân phận của người yêu, qua lâu như vậy, không thể vẫn không tra được.

Quả nhiên lần này hệ thống thay đổi câu trả lời: "Kí chủ không đủ quyền hạn, không có cách nào kiểm tra."

Cố Thịnh Nhân: Được lắm, người lợi hại.

"Vậy thì lúc nào ta có quyền hạn?"

Trên người hệ thống lóe lên tia sáng: "Không có quy định, chờ đến khi người kia đồng ý để kí chủ biết, kí chủ mới có thể biết."

Cố Thịnh Nhân:... Cậu thắng!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Nữ Thân Vương Huyết Tộc Vs Thiếu Nữ Nhân Loại Được Chọn (Phiên Ngoại)

Olivia • Micah.

Hắn là huyết tộc đời thứ ba, thuần huyết cao quý nhất, là tồn tại mạnh nhất trong toàn bộ huyết tộc.

Là người đã định không được ai yêu.

Bởi vì hắn ra đời mang nguyên rửa, mà nguyên rửa hắn, hoàn toàn là mẹ của hắn.

Bởi vì sức mạnh của hắn quá mạnh, lúc ở trong cơ thể mẹ đã hấp thu hết năng lượng của mẹ.

Bà ấy sợ hắn, bà ấy nguyên rửa hắn chết yếu nhưng không thành công.

Lúc hắn lên tiếng, cũng là lúc người phụ nữ sinh hắn thành đên cạn dầu.

Hắn sinh ra đã biết, cho nên nghe được rõ ràng người phụ nữ kia đã dùng hết sức lực cuối cùng để nguyên rửa độc ác con trai ruột của mình.

"Người là đồ quái vật! Ta nguyên rửa người: Vĩnh viễn không được ở gần người người yêu, nếu không người sẽ mang đến vận rủi cho nàng, người sẽ hại chết nàng, ha ha ha ha ha!"

Trước kia hắn cũng không để trong lòng, huyết tộc có tuổi thọ dài như vậy, có tình cảm gì có thể chịu được thử thách lâu dài vậy ư?

Chẳng qua tất cả mọi người chỉ chơi đùa tùy tiện mà thôi, chỉ cần không có thật lòng thì vĩnh viễn sẽ không có ngày nguyên rửa đó thành hiện thực.

Thế nhưng, hắn không biết, tình cảm lại thứ không có cách nào khống chế.

Hắn yêu vị hôn thê của mình.

Người phụ nữ như vậy, người đàn ông nào không động lòng được?

Đúng là mĩa mai, hắn là vị hôn phu của nàng, vốn là người có khả năng có được nàng danh chính ngôn thuận nhất, thế nhưng cuối cùng lại không thể tới gần nàng.

Hắn chỉ có thể không ngừng phân chia ở giữa nam nữ, chiếm cho mình được một chút gió. Có thanh danh đa tình, nhờ vào đó để trốn tránh lòng thật của mình.

Hắn thấy ánh mắt Ekaterina nhìn về phía mình, từ lúc đầu chờ đợi đến khi thất vọng, cuối cùng, gió êm sóng lặng.

Hắn biết, nàng đã tuyệt vọng đối với hắn.

Hắn thấy được cô gái tên là Rita, nàng có tóc quăn màu hồng giống Ekaterina, da thịt trắng nõn, tới cặp mắt màu nâu kia cũng giống đôi mắt màu vàng như của nàng.

Thế là hắn chuyển qua nàng ta.

Lúc trời tối yên tĩnh, hắn sẽ coi nàng ta là vị hôn thê của mình, lừa mình dối người như thế.

Rita quá thông minh, nàng ta nhìn ra tình cảm thật sự của hắn với Ekaterina, thậm chí chính nàng ta cũng bị nàng hấp dẫn.

Hắn tức giận đuổi người đi, hắn muốn toàn bộ người ôm tâm tư với Ekaterina đều biến mất.

Thế nhưng, hắn có thể lặng lẽ đuổi người ôm tâm tư với nàng đi, người Ekaterina thích thì sao bây giờ?

Không có ai nói cho hắn biết phải làm gì?

Hắn nhìn nàng và con người Lancelot kia cười với nhau, cuối cùng không nhịn được nói ra tâm ý mình đã che giấu mấy ngàn năm.

Đổi lấy là sự ngạc nhiên và không tin của mình.

Đúng vậy. Hắn tự giấu, với hành động trước đó của mình, ai dám tin mình sẽ thật lòng?

Hắn không cam tâm, cho nên hắn đã đưa ra yêu cầu đầu với người kia.

Nói thật sau đó hắn đã hối hận, hành vi hèn hạ như vậy không giống hắn.

Người đàn ông kia cũng không có để hắn thất vọng, một con người, thế mà có thể có được sức mạnh lớn như thế, hắn xứng có được nàng.

Còn mình mình vĩnh viễn không có cách nào cho nàng hạnh phúc, vậy thì chúc phúc cho nàng đi.

Hắn nói với mình là phải thoải mái nhưng trái tim đã chết lặng kia, sao lại đau đớn như thế?

Người đàn ông kia không được.

Hắn biết, hắn có mệnh đến đâu, cuối cùng tuổi thọ của con người cũng có hạn, thế nhưng hắn cũng không hiểu vì sao Ekaterina không thay đổi hắn.

Trong lòng hắn có chứa một chút dự cảm, nếu người đàn ông kia ra đi, hắn sợ sẽ không còn được gặp Ekaterina.

Quả nhiên, nàng nằm xuống, không tỉnh lại nữa.

Từ đó hắn ở một mình, bảo vệ huyết tộc to lớn như vậy rất lâu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (1)

Cố Thịnh Nhân nhìn tình trạng hiện giờ của mình: “Hệ thống, tôi cảm thấy cậu nên giải thích một chút.”

Hệ thống: “Vật chủ, nhiệm vụ của thế giới lần này, nguyên thân là Thẩm Tiêu Tiêu, hai năm trước trong một lần đi du lịch đã xảy ra tai nạn, ba mẹ chết ngay tại chỗ, Thẩm Tiêu Tiêu cũng mất khả năng đi lại.”

Cố Thịnh Nhân: “...”

Hệ thống: “Hệ thống đề nghị vật chủ lựa chọn khả năng tự phục hồi của huyết tộc ở thế giới trước.”

Cố Thịnh Nhân: “Còn không phải sao, cậu đều đã nghĩ xong hết rồi.”

Nói thì nói như vậy nhưng cô cũng biết đề nghị của hệ thống rất thích hợp với cô, cô không thể chịu được việc ngồi xe lăn cả đời.

Nhắm mắt lại, Cố Thịnh Nhân bắt đầu tiếp thu nội dung câu chuyện.

Thẩm Tiêu Tiêu trước kia sau khi bị tai nạn xe cộ thì tính tình thay đổi, cô trở nên lạnh lùng và không thích nói chuyện, không ra ngoài, ngay cả những bạn bè trước kia cũng đều cắt đứt liên lạc.

Tin tức game online đầu năm nay đã mở ra cho cô cánh cửa của một thế giới mới, trong game, cô có thể tự do bay nhảy giống như người bình thường, không ai nhìn cô bằng ánh mắt đồng cảm hay tội nghiệp.

Bởi vì bỏ thời gian công sức và tiền bạc vào game nên ID “Lạc Mộc Tiêu Tiêu” của Thẩm Tiêu Tiêu cũng được xem là một cao thủ khá có tiếng tăm trong server “Lâm Giang Tiên” của bọn họ.

Nhưng mà cao thủ này rất lạnh lùng, đây là suy nghĩ của toàn bộ sever đối với cô.

Trong game cô không có bạn bè, cho đến khi người con gái kia xuất hiện.

ID tên “Tiểu Lâu Yên Vũ” đó rõ ràng là một người mới.

Hôm đó Lạc Mộc Tiêu Tiêu đi qua thôn Tân Thủ, nhìn thấy Tiểu Lâu Yên Vũ bị một đám quái vật cấp thấp đuổi bắt, cô nhớ tới việc rèn vũ khí mới của mình đang cần có một ít nguyên liệu từ trên người đám tiểu quái thú đó nên thuận tay giải quyết luôn bọn chúng.

Ai biết được từ đó về sau Tiểu Lâu Yên Vũ cứ quấn lấy cô, kiên quyết nhận cô làm sư phụ, Thẩm Tiêu Tiêu từ chối cô ta rất nhiều lần nhưng cô ta cũng không từ bỏ, một tháng sau, vì không còn cách nào khác nên Lạc Mộc Tiêu Tiêu đành phải nhận Tiểu Lâu Yên Vũ làm đồ đệ.

Tính cách của Tiểu Lâu Yên Vũ rất hoạt bát, lại thích làm nũng, mỗi lần Thẩm Tiêu Tiêu nhìn thấy cô ta đều nghĩ rằng bản thân đang nuôi một con mèo rồi.

Mặc dù cô không thích nói chuyện, tính cách hướng nội, nhưng một khi đã nhận một người nào đó thì đối xử với người ta thật lòng và tốt bụng vô cùng, cô đưa Tiểu Lâu Yên Vũ đi làm nhiệm vụ, thay cô ta đánh lấy trang bị, rèn vũ khí cho cô ta, những gì mà một sư phụ có thể làm thì không ai có thể làm tốt hơn cô.

Cô cảm thấy mình tốt xấu gì thì tron game cũng là một người bạn thật lòng.

Cho đến một ngày cô nghe thấy Tiểu Lâu Yên Vũ nói chuyện cũng với một người chơi khác.

Cũng không biết Tiểu Lâu Yên Vũ can đảm hay quên không bật chế độ nói chuyện bí mật.

“Tôi nói không sai chứ, loại người như Lạc Mộc Tiêu Tiêu vừa nhìn đã biết là trong cuộc sống thiếu thốn tình yêu, cho cô ta một chút ấm áp, một chút ngọt ngào thì cô ta giống như chó vớ được khúc xương, quấn lấy mình không rời.” Tiểu Lâu Yên Vũ đắc ý nói.

“Tiểu Lâu Yên Vũ, cô thật lợi hại!”

“Ha ha ha, tôi còn thiếu một linh tê thạch, ngày mai tôi lại đi làm nũng với sư phụ.”

Thẩm Tiêu Tiêu chạy trốn chết.

Trái tim của Lạc Mộc Tiêu Tiêu không thể chịu đựng được, vụ tai nạn trước đây đã khiến sức khỏe cô tổn hại nghiêm trọng, bây giờ đây tất nhiên không thể chịu được cú sốc này.

Sau đó Cố Thịnh Nhân đã trở thành Thẩm Tiêu Tiêu.

Cố Thịnh Nhân thấy rằng Thẩm Tiêu Tiêu này cũng hơi nhạy cảm, mong manh yếu đuối. Nếu là cô, lúc đó sẽ cho tiện nhân kia một nhát kiếm.

Nhưng Thẩm Tiêu Tiêu đã xảy ra biến cố lớn nên tính cách hơi nhạy cảm thì cũng có thể hiểu được.

“Tiểu Lâu Yên Vũ phải không?” Thẩm Tiêu Tiêu thì thầm hai lần cái tên này rồi cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (2)

Cố Thịnh Nhân suy nghĩ nửa ngày mới tìm thấy một chiếc gương ở một góc không sáng sủa lắm.

Từ sau khi xuất viện, Thẩm Tiêu Tiêu đều cho người của công ty cung cấp dịch vụ gia đình đến mang hết gương ở trong nhà đi.

Chiếc gương này, Cố Thịnh Nhân phải lục lại trí nhớ của Thẩm Tiêu Tiêu mới có thể tìm được, chắc là bị Thẩm Tiêu Tiêu quên mất.

Trong gương là một cô gái có ngũ quan thanh tú tinh xảo, nhưng màu da tái nhợt và đôi mắt vô hồn khiến khuôn mặt trở nên thiếu sức sống.

Cố Thịnh Nhân âm thầm thở dài, Thẩm Tiêu Tiêu cũng là một người mệnh khổ.

“Tôi sẽ thay cô sống thật tốt ở kiếp này.”

“Hệ thống, giúp tôi xác định khả năng tự phục hồi của huyết tộc.” Cố Thịnh Nhân ra lệnh.

Hệ thống lóe lên một luồng ánh sáng trắng, cơ thể nó đột nhiên hiện ra một vầng sáng, chậm chậm rơi vào người của Thẩm Tiêu Tiêu.

Trên thực tế là rơi vào linh hồn của Cố Thịnh Nhân ở trong cơ thể của Thẩm Tiêu Tiêu.

Cố Thịnh Nhân cảm thấy sáng khoái khắp toàn thân, dường như cảm giác nặng nề không có sức lực của cơ thể lúc trước đã hoàn toàn biến mất.

Nhưng có một cảm giác ê ẩm từ cơ thể truyền đến, nhất là ở đôi chân.

Cô biết đây là tác dụng của khả năng tự hồi phục, nhưng cảm giác này thật là... một lời khó có thể tả hết.

“Hệ thống, muốn chữa khỏi bệnh hoàn toàn thì cần bao lâu?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống: “Với tình trạng sức khỏe của Thẩm Tiêu Tiêu thì các bộ phận khác mất khoảng nửa tháng, còn đôi chân phải mất một tháng.”

Cố Thịnh Nhân: “Cậu hãy giúp tôi xóa bỏ cảm giác toàn thân.”

Cô cũng không vội vàng đăng nhập vào game.

Nhìn xung quanh phòng của Thẩm Tiêu Tiêu thì có thể thấy điều kiện của gia đình Thẩm Tiêu Tiêu trước đây rất tốt, sau khi xảy ra tai nạn lại được bồi thường một số tiền lớn, có thể nói cô không làm gì, chỉ tiêu tiền thôi cũng có thể sống sung túc cả đời.

Bây giờ chỉ còn lại một mình cô sống trong căn hộ cao cấp. Đây là ngôi nhà mà gia đình ba người nhà cô sống trước đây, sau khi ba mẹ Thẩm Tiêu Tiêu qua đời, không ít người đã khuyên cô nên chuyển đi chỗ khác để tránh nhớ phải đau lòng, nhưng Thẩm Tiêu Tiêu kiên quyết không chuyển đi chỗ khác.

Cố Thịnh Nhân cũng không có ý kiến gì đối với ngôi nhà này, nhưng lại rất có ý kiến đối với cách bài trí trong căn nhà.

Một cô gái hơn hai mươi tuổi mà căn phòng trông như của bà già bảy mươi tuổi, như vậy thật sự có được không?

Nhìn đi nhìn lại, trong cả căn phòng không nhìn thấy một đồ vật nào sáng màu, chẳng trách Thẩm Tiêu Tiêu lại có tính cách như vậy, cho dù là một người bình thường nếu sống lâu trong môi trường như thế này thì cũng sẽ bị trầm cảm.

Cố Thịnh Nhân mất một tuần lễ, liên hệ với công ty cung cấp các dịch vụ gia đình, liên hệ với trung tâm mua sắm, khiến cho căn phòng sáng sủa hẳn lên.

Vì cô đi lại không tiện nên luôn ở tầng một, tầng trên vẫn được sắp xếp như lúc gia đình còn chưa xảy ra tai nạn, không cần sửa đổi lại.

Nhân viên của công ty cung cấp dịch vụ gia đình thường xuyên đến làm cho nhà Thẩm Tiêu Tiêu vui vẻ cười nói: “Thẩm tiểu thư, tôi đã khuyên cô bao nhiêu lần rồi, người trẻ tuổi vẫn nên phấn chấn tinh thần thì vẫn hơn, cuối cùng cô cũng nghĩ thông suốt rồi.”

Cố Thịnh Nhân rất cảm ơn sự tốt bụng của di này, cô cười nói: “Di Lương, di nói rất đúng, nếu cháu cứ như vậy, ba mẹ cháu mà biết thì không biết sẽ đau lòng đến thế nào, cháu phải sống thật vui vẻ mới khiến ba mẹ cháu yên tâm.”

Di Lương thấy dáng vẻ này của cô, đôi mắt hơi đỏ lên, con của bà cũng chạc tuổi như Thẩm Tiêu Tiêu, hơn một năm nay, mỗi lần nhìn thấy Thẩm Tiêu Tiêu, bà lại cảm thấy khó chịu. Thật may là cuối cùng cô gái này cũng đã chịu mở lòng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (3)

Sau khi sắp xếp xong mọi chuyện, Cố Thịnh Nhân bắt đầu đăng nhập vào game.

Cô cũng hơi tò mò, những tin tức game online quả thật nghe rất thần kỳ.

Một vầng sáng lóe lên, Cố Thịnh Nhân phát hiện mình đang ở một thảm cỏ xanh mướt, thậm chí có thể nhìn thấy mấy con bướm đang bay lượn.

Cô thử đi hai bước, rất linh hoạt, dường như không có gì khác biệt với ngoài đời thực.

Khoa học kỹ thuật của thế giới này đã phát triển khá lợi hại.

Lúc này, bên cạnh cô có tiếng tách tách vang lên không ngừng, đúng lúc đó, một giọng nói nũng nịu cũng truyền đến: “Su phụ, người ở đâu?”

“Su phụ, đồ đệ đang bị kẹt ở nhất tuyến thiên rồi, người có thể qua đây một chút không?”

“Sư phụ, người có ở đây không?”

“Sư phụ, có phải người không online không, đồ đệ đang học rèn vũ khí, còn thiếu linh tê thạch, người online thì có thể kiếm giúp con được không?”

“...”

Cố Thịnh Nhân khẽ đảo mắt qua, đều là tin nhắn từ ID Tiểu Lâu Yên Vũ.

Cô không nói gì, màn hình trống trơn.

Dựa vào trí nhớ, Cố Thịnh Nhân đến một nơi.

Nơi này là bản sao của địa ngục, trước đây Lạc Mộc Tiêu Tiêu đã bị kẹt ở đây hai ngày.

Không chỉ có Lạc Mộc Tiêu Tiêu, server này từ trước đến nay chưa người chơi nào có thể qua được ải này.

Nghề nghiệp của Lạc Mộc Tiêu Tiêu là một kiếm khách, vẻ ngoài rất bình thường, tóc bạc xen lẫn tóc đen, sau lưng có thanh phong ba thước, đây là tạo hình thường thấy nhất của kiếm khách, vẻ ngoài cũng không quá xuất sắc, trong game này người chơi có thể điều chỉnh vẻ ngoài của mình xinh đẹp hơn hoặc làm cho xấu đi.

Đa số mọi người đều điều chỉnh cho mình xinh đẹp lên, chỉ có Thẩm Tiêu Tiêu là khác biệt, tự điều chỉnh cho mình xấu đi rất nhiều.

Vì thế nhìn tổng thể thì tạo hình của Lạc Mộc Tiêu Tiêu không có điểm gì xuất sắc.

Cô bắt đầu thử diệt quái.

Lần đầu tiên, đánh được hai hiệp thì Lạc Mộc Tiêu Tiêu ngã.

Lần thứ hai, duy trì được mười hiệp thì Lạc Mộc Tiêu Tiêu ngã.

Đến lần thứ ba thì Cố Thịnh Nhân đã biết được cách chơi của game này. Vốn dĩ trong game online thường có yêu cầu rất cao về tốc độ phản ứng, độ nhạy bén, năng lực... đối với người chơi, giống như rất nhiều cao thủ của server Lâm Giang Tiên đều xuất phát từ bộ đội.

Nhưng làm sao có thể so sánh được với một Cố Thịnh Nhân từng sống mấy nghìn năm kiếm tu, còn thêm cả sự hiểu biết về kiếm khách nữa?

Vì vậy nên ở lần thứ tư, sau khi đánh hơn mười phút với boss, Cố Thịnh Nhân đã chém hết máu của boss.

Cả thế giới game như bùng nổ.

Tải Ngạo Khâm Thù:

Moah Moah:

Cười Ngựa Xem Hoa:

Tôi Chỉ Xem Thôi Không Nói Gì:

Tất cả đều im lặng trong vài phút, sau đó.

Cười Ngựa Xem Hoa:

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (4)

Cố Thịnh Nhân nhìn thấy lịch sử trò chuyện, kéo xuống dưới, quả nhiên nhìn thấy có một số người đang ở gần đây.

Tôi Chỉ Xem Thôi Không Nói Gì thấy Cố Thịnh Nhân đã nhận ra họ kêu lên rồi xông tới: “Đại thần, Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần, từ hôm nay trở đi, người chính là thần tượng của tôi!”

Cố Thịnh Nhân liếc nhìn hắn ta không nói gì, xoay người bỏ đi.

Tôi Chỉ Xem Thôi Không Nói Gì: Quả nhiên đại thần vẫn lạnh lùng như trong truyền thuyết.

“Lạc Mộc Tiêu Tiêu.” Một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng gọi cô: “Có hứng thú không, PK với tôi!”

Cố Thịnh Nhân dừng bước, nhìn thấy người đàn ông đang nói chuyện.

Người đó mặc quần áo trắng tóc đen, đơn giản hơn nhiều so với ngoại hình của Lạc Mộc Tiêu Tiêu, Cố Thịnh Nhân nhìn thấy cổ áo và tay áo của hắn đều là ám văn, thi thoảng lại ánh lên.

Chơi game cũng tí mỉ như vậy, chắc chắn người này ở ngoài đời cũng rất tỉ mỉ.

Gương mặt vô cùng tuấn tú.

Được Cố Thịnh Nhân bình luận như vậy, thực sự gương mặt của hắn vô cùng xuất sắc. Nhưng game trên mạng có thể chỉnh sửa gương mặt, gương mặt tuấn tú này không biết đã sửa ảnh bao nhiêu lần.

Cố Thịnh Nhân nhìn thấy ID của anh Sơn Hà Nhất Kiếm? Là người chơi đứng đầu bảng xếp hạng PK của server này?

Cố Thịnh Nhân nhướn mày: “Được.”

Vừa đúng lúc cô cũng muốn xem xem, những người thường chơi game sẽ có trình độ như thế nào.

Hai người đến sàn thi đấu.

Gần như đồng thời xuất kiếm.

Tôi Chỉ Xem Thôi Không Nói Gì xem đến nổi hoa cả mắt, kiếm khách là một chức vụ rất hot, khi còn trẻ ai cũng phải trải qua một giấc mộng vô bờ? Huống hồ tạo hình và chiêu thức của kiếm khách đều là phong cách lỗi lạc nhất trong game.

Đương nhiên, yêu cầu đối với người chơi cũng vô cùng cao.

Sơn Hà Nhất Kiếm là một kiếm khách được công nhận là mạnh nhất trong server, thậm chí rất nhiều người chơi là đã khẳng định rằng anh là kiếm khách số một toàn server, cũng là người chơi đứng đầu trong bảng xếp hạng PK.

Trước kia tuy Lạc Mộc Tiêu Tiêu tuy cũng mạnh nhưng không phải là đối thủ của Sơn Hà Nhất Kiếm.

Nhưng mà giờ đây...

“Cám ơn.” Cố Thịnh Nhân gật đầu với Sơn Hà Nhất Kiếm, rồi xoay người bỏ đi.

Đệ nhất kiếm khách trong server quả thực rất mạnh.

Lần này Sơn Hà Nhất Kiếm không gọi cô quay lại.

“Tách.” Cố Thịnh Nhân mở cửa sổ bạn bè lên để xem.

Cố Thịnh Nhân tưởng tượng tính cách của Thẩm Tiêu Tiêu, từ chối không chút do dự.

Nhưng một giây sau...

Cố Thịnh Nhân lại từ chối.

Lần này, Sơn Hà Nhất Kiếm lại nói thêm một câu.

Cố Thịnh Nhân do dự một lát, rồi lại đồng ý.

Ở bên kia, Sơn Hà Nhất Kiếm cũng cười một cách bất đắc dĩ, không ngờ có ngày mình lại có bị ghét bỏ như vậy, add friend cũng phải tìm lý do.

Người chơi không tốt đã chú ý tới sự thay đổi trên bảng xếp hạng PK.

Người đang yên vị ở trên vị trí cao nhất lẳng lặng bị xuống một bậc.

Mà vị trí thứ nhất, lại bị chiếm giữ.

Nguyệt Tiểu Như Tiểu Mễ:

Cười Ngựa Xem Hoa:

Tải Ngọa Khâm Thù:

Muội Tử Chính Là Tôi:

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (5)

Cố Thịnh Nhân đứng trước một Lolita mặc trang phục màu trắng, trên đầu cô ta có tên: “Tiểu Lâu Yên Vũ”.

Chính là đồ đệ của Thẩm Tiêu Tiêu.

Là một vũ công, trông cách ăn mặc, mọi người đều hiểu. Tiểu Lâu Yên Vũ chơi cũng khá đỉnh, đáng người cũng nỡ miều. Mỗi chu lên làm nũng khiến hầu như những người chơi là nam giới đều không chịu nổi.

Cô ta nhìn Cố Thịnh Nhân vô cùng sùng bái: “Sur phụ, không ngờ được sur phụ lợi hại như vậy, lại đánh bại cả Sơn Hà Nhất Kiếm người đứng đầu bảng xếp hạng PK.”

Cố Thịnh Nhân lạnh lùng hét lên: “Tiểu Lâu Yên Vũ.”

Tiểu Lâu Yên Vũ rùng mình, bình thường Lạc Mộc Tiêu Tiêu thường gọi cô ta là Tiểu Lâu, gọi cô ta cả tên đầy đủ như vậy là lần đầu tiên.

Cô ta không khỏi lo lắng: “Sao thế sur phụ?”

Một tin nhắn được gửi tới.

Trong game có một quy tắc khiến Cố Thịnh Nhân rất hài lòng, đó là trong quan hệ giữa sur phụ và đồ đệ, sur phụ chiếm vị trí chủ đạo, nếu sur phụ muốn giải trừ quan hệ, thì dù đồ đệ không đồng ý chỉ cần mất một nghìn hoàng kim là có thể giải trừ được.

Nhưng đồ đệ thì không có quyền hạn đó.

“Sur phụ, tại sao?” Dường như Tiểu Lâu Yên Vũ rất đau lòng, đôi mắt ngập tràn nước mắt nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân chỉ nói một câu: “Lạc Mộc Tiêu Tiêu là người thiếu thốn tình cảm trong hiện thực, cho cô ấy chút ấm áp, chút ngọt ngào, cô ấy sẽ không tiếc máu xương chiến đấu, bảo vệ bạn không rời.”

“Lời nói này là do người nói đúng không?”

Sắc mặt Tiểu Lâu Yên Vũ trắng bệch: “Sur phụ, người nghe con giải thích đã...”

Cố Thịnh Nhân lạnh lùng: “Wow, người giải thích đi ta đang nghe đây.”

Tiểu Lâu Yên Vũ: “...” Cố Thịnh Nhân đoán không sai, vừa rồi cô ta chỉ giả vờ đáng thương thôi, chuyện đó vốn không có gì để giải thích.

Tiểu Lâu Yên Vũ giả vờ đáng thương vô số lần, giờ thấy không thể dùng được nữa: “Sao nào? Tôi nói sai sao? Chẳng qua là tôi cho cô một chút ngọt ngào, cô liền mắc câu, nếu không có cô thì làm sao tôi có thể thăng cấp nhanh như vậy, cô nói cô không phải là...”

Cô ta chưa kịp nói nốt câu cuối thì đã bị Cố Thịnh Nhân tặng một nhát kiếm đuổi về tận thủ thôn.

Việc này vẫn chưa chấm dứt.

Cố Thịnh Nhân mở một quyền trục truyền tống, ngồi xuống cạnh chùng thi thể, bắt đầu cưỡng ép PK.

Người như Tiểu Lâu Yên Vũ chết một lần đã đủ được sao?

Cô phải cho Tiểu Lâu Yên Vũ chết đi sống lại.

Trong game, đã là người chơi bị cưỡng ép PK không thể chủ động logout, trừ phi có nhân tố ngoại lực tác động để logout, ví dụ như cắt nguồn điện, sẽ bị người ta đánh lên bờ xuống ruộng, căn bản không thể từ chối.

Hơn nữa, cưỡng ép PK, chết một lần sẽ rớt hạng level một lần, các trang bị trên người cũng bị rơi ra, kể cả trong túi đồ cũng không thể thoát được.

Cố Thịnh Nhân không làm nhiều cũng không làm ít, đánh sáu mươi ván PK.

Chết một ván xuống một cấp, Tiểu Lâu Yên Vũ bị tụt sáu mươi hạng.

Những đồ vật mà Tiểu Lâu Yên Vũ lấy của Lạc Mộc Tiêu Tiêu, cô lấy lại không sót thứ gì.

Bây giờ Lạc Mộc Tiêu Tiêu đã trở thành nhân vật làm mưa làm gió trên server Lâm Giang Tiên, mọi hành động của cô đều gây sự chú ý, hiện giờ cô lại đứng ở điểm phục sinh đánh hạ sáu mươi cấp của một nick nhỏ, mọi người đều tới hóng hớt.

Tiểu Lâu Yên Vũ thấy vậy mừng rỡ cười ầm ỹ trên kênh thể giới:

Cố Thịnh Nhân thật sự khâm phục năng lực đổi trắng thay đen của cô ta, may là cô đã có biện pháp dự phòng

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Đại Thần Game Online Vs Đồ Độ Thích Làm Nũng (6)

Những người xung quanh xem rất đông, có rất nhiều người tin là sự thật.

Vịt vàng:

Lăng Phi Khởi:

Muội Tử Chính là Tôi:

Tái Ngoạn Khảm Thử:

Tiểu Lâu Yên Vũ:

Son Hà Nhất Kiếm:

Ta Chỉ Cười Thôi Không Nói Gì:

Tái Ngoạn Khảm Thử:

Lạc Mộc Tiêu Tiêu:

Tái Ngoạn Khảm Thử:

Bình thường hành động của Lạc Mộc Tiêu Tiêu không hề tỏ ra đáng thương, không ít người lên diễn đàn xem video cô đăng.

Biện pháp dự phòng của Cố Thịnh Nhân chính là ghi hình toàn bộ nội dung cuộc nói chuyện của hai người.

Tiểu Lâu Yên Vũ không thể ngờ rằng, Lạc Mộc Tiêu Tiêu lại chơi chiêu độc đó, so với sự hiểu biết của cô ta về cô, chính là người không thêm giải thích.

Sau đó cô ta tự hại mình thê thảm.

Ngược lại Son Hà Nhất Kiếm lại khiến cho Cố Thịnh Nhân vô cùng kinh ngạc, anh lại thay cô nói chuyện.

Tái Ngoạn Khảm Thử:

Nguyệt Tiểu Như Tiểu Mễ:

Cưỡi Ngựa Xem Hoa:

Vịt Vàng:

Lăng Phi Khởi:

Muội từ chính là tôi:

Cố Thịnh Nhân vẫn ngồi tại chỗ, chỉ cần Tiểu Lâu Yên Vũ hồi sinh, cô sẽ lại đánh cô ta tiếp.

Oa, cảm giác này thật tuyệt.

Son Hà Nhất Kiếm đang đi phụ băng với Ta Chi Xem Thôi Không Nói Gì.

Ta Chi Cười Thôi Không Nói Gì vui sướng khi người khác gặp họa: “Thật không ngờ, Đại thần Lạc Mộc Tiêu Tiêu tính tình chất phác điềm tĩnh, lần này lại đào cho Tiểu Lâu Yên Vũ một cái hố to như vậy, thật đáng đời.”

Son Hà Nhất Kiếm nghĩ tới dáng vẻ người phụ nữ nào đó lên quay video lại, trong ánh mắt có ý cười: “Điềm tĩnh không có nghĩa là không có não.”

Phong Trung Nhất Tiêu cười nói: “Oa, các người nói xem hình như đại thần chưa gia nhập bang hội nào? Chúng ta có thể mời đại thần tới đây, tôi đã thấy thao tác của cô ấy, nếu có thể cùng chiến đấu, chắc chắn là cỗ máy hủy diệt.”

Son Hà Nhất Kiếm dùng một nhát kiếm kết liễu boss: “Nếu anh có có năng lực, vậy Ngũ Độc Ban Chỉ sẽ là của anh.”

Phong Trung Nhất Tiêu cười: “Lão đại nói thật sao! Anh không được đổi ý nhé, tôi sẽ đi ngay.”

Son Hà Nhất Kiếm khẽ cười: “Lời tôi đã nói ra, làm sao có thể thay đổi.”

Bên này, Cố Thịnh Nhân đã thành công đưa Tiểu Lâu Yên Vũ về vạch xuất phát. Dưới con mắt kính nể của mọi người, và sự oán hận của Tiểu Lâu Yên Vũ, thần nhiên bỏ đi.

Logout, đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (7)

Điện thoại reo lên, Cố Thịnh Nhân với tay lấy điện thoại, là một người bạn thân tên Lý Duyệt.

“Tiêu Tiêu, mình tới thành phố J, mình có thể tới thăm cậu được không?” Lý Duyệt rất nhẹ nhàng.

Cũng khó trách cô ta lại dễ bụng tới vậy, một năm trước, cô ta chưa từng gặp lại Thẩm Tiêu Tiêu, cho dù cô ta đến nhà Thẩm Tiêu Tiêu cũng không được vào cửa.

“Được, chừng nào cậu tới?” Cố Thịnh Nhân trả lời.

“Được, mình...” Đột nhiên Lý Duyệt lại dừng lại.

Vừa rồi Tiêu Tiêu nói gì vậy?

“Mình bay chuyến sáng, có lẽ khoảng mười một giờ sẽ tới nơi.” Cô ta hơi cảm động.

“Tiêu Tiêu!” Lý Duyệt cong người, ôm lấy Cố Thịnh Nhân.

Cô ta nhìn người bạn tốt, ừm, sắc mặt rất khá, chuyện trong nhà đã sắp xếp ổn thỏa, không hề lâm vào cảnh than thân trách phận.

Xem ra Tiêu Tiêu đã thành công rồi.

Niềm vui còn ở phía sau: “Cậu ăn cơm chưa? Ở chỗ mình không có gì chiêu đãi cậu, chúng ta ra ngoài ăn đi, ăn xong rồi đi dạo công viên, lâu lắm mình chưa ra ngoài.”

“Được, được.” Lý Duyệt đồng ý.

Cô ta chỉ sợ Tiêu Tiêu không muốn ra ngoài thôi.

Hai người chọn một nhà hàng nổi danh ở thành phố S.

“Mạc thiếu gia, anh đang nhìn gì vậy?”

Mạc Đình Viễn thu hồi tầm nhìn: “Không có gì.”

Người vừa nói lúc nãy tò mò nhìn sang hướng đó, chỉ thấy bóng dáng một chiếc xe đẩy.

“Tiêu Tiêu, cậu xem người đó thật đẹp trai!” Lý Duyệt đột nhiên khẽ nói với Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân không hề chú ý nhìn theo hướng cô ta chỉ.

Một người gương mặt sán lạn, khí chất nhã nhặn, thực sự rất đẹp trai.

Cảm giác có vẻ hơi quen...

Cố Thịnh Nhân chớp mắt, trùng hợp vậy sao!

Cô nhớ ra đó không phải là Sơn Hà Nhất Kiếm sao?

Xem ra trong game, anh ta không hề photoshop, chỉ là mặc đồ cổ trang và đồ hiện đại khiến Cố Thịnh Nhân không nhận ra.

Mạc Đình Viễn cảm thấy có người đang nhìn mình, thì anh lại nhìn lại thì vừa đúng lúc nhìn thấy người con gái lúc nãy.

Cố Thịnh Nhân cũng không cảm thấy ngại ngùng, gật đầu chào anh, rồi không nhìn anh nữa.

Mạc Đình Viễn cảm thấy buồn cười, đối diện với bản thân anh, rất ít người con gái có thể có thái độ như vậy.

Nụ cười của anh khiến cho Trương Dương đang ăn đồ ăn cũng phải kinh ngạc: “Tôi nói này Mạc thiếu gia, anh nhìn thấy chuyện gì vui vẻ như vậy?”

Lần này hẳn ta nhìn thấy mặt của Cố Thịnh Nhân kêu lên: “Hóa ra là người đẹp..., chỉ tiếc.” Hẳn ta tiếc nuối nhìn Mạc Đình Viễn đang ngồi xe lăn.

“Ăn cơm đi.” Mạc Đình Viễn thu lại nụ cười, thản nhiên nói.

“Mình đi vệ sinh, Tiêu Tiêu, cậu chờ mình một lát nha.” Khi hai người tới cửa thang máy, đột nhiên Lý Duyệt nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân gật đầu.

Mạc Đình Viễn vừa ra khỏi cửa thì thấy cô bé đó một mình lẻ loi, ngồi đợi bạn ở gần thang máy, cô bạn đi cùng cô không biết đi đâu.

“Có cần giúp đỡ gì không?” Ma xui quỷ khiến thế nào anh lại hỏi cô.

Cố Thịnh Nhân kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn Mạc Đình Viễn cười: “Không cần, cảm ơn anh, bạn tôi sắp quay lại rồi.”

Cô vừa dứt lời, Lý Duyệt đã đi tới.

“Tiêu Tiêu, hai người này là?” Cô ta hơi kinh ngạc.

“Người có lòng tốt.” Cố Thịnh Nhân trả lời nói ít hiểu nhiều.

“Phụt.” Trương Dương bật cười vì câu nói này, đây là lời thoại của kịch nói thời tiểu học ư?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 181: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (8)

Lần này Lý Duyệt tới thành phố S để công tác, nên chỉ có thể ở bên cạnh Cố Thịnh Nhân chưa tới một ngày đã phải rời đi.

Cố Thịnh Nhân vừa đăng nhập vào game, nhận được ngay lời mời kết bạn từ người xa lạ.

Cô từ chối mà không hề nghĩ ngợi gì.

Phong Trung Nhất Tiểu chờ cả một ngày mới thấy Lạc Mộc Tiêu Tiêu lên online, vậy mà kết quả là như vậy.

Cũng may hắn đã chuẩn bị tâm lý, nếu đại thần không chịu add friend thì hắn sẽ... nói chuyện trực tiếp.

Vì Ngũ Độc Ban Chỉ thuộc tính nghịch thiên, hắn... đành liều vậy!

Cố Thịnh Nhân đang hái thuốc ở trong sơn cốc, nhìn thấy một con ngừ thú sư đang mạnh mẽ xông lại phía mình.

Cô tưởng rằng là tìm đến mình để trả thù, trực tiếp giơ tay chém một nhát kiếm.

Phong Trung Nhất Tiểu, tốt.

“Không phải đâu, đại thần, chẳng lẽ trong bán kính năm trăm mét người lạ không được tới gần sao?” Phong Trung Nhất Tiểu không hề hồi sinh ngay mà nằm trên đất hét lên.

Hắn vừa nói, Cố Thịnh Nhân đã biết là mình giết nhầm người.

“Xin lỗi, có người hẹn tôi giải quyết ân oán cá nhân, tôi nhìn thấy anh tưởng là...” Cố Thịnh Nhân hơi ngại ngùng, dù sao đây cũng là trách nhiệm của mình.

Lúc này Phong Trung Nhất Tiểu mới mới yên tâm mở một quyền trục đề hồi sinh tại chỗ.

“Đại thần, nếu đã là hiểu lầm, vậy thì bỏ qua đi, để tôi tự giới thiệu, tôi là Phong Trung Nhất Tiểu...”

“Lạc Mộc Tiêu Tiêu?”

Lời tự giới thiệu của Phong Trung Nhất Tiểu bị cắt ngang một cách tàn nhẫn.

Hắn hơi buồn nhìn lại, nhiều người như vậy sao?

Vừa phòng tầm mắt đã thấy có khoảng hai mươi người, hơn nữa đều là những người không hề có thiện cảm gì cả.

Đại thần nói muốn giải quyết ân oán cá nhân là chuyện này sao?

Chẳng lẽ đại thần định một chọi hai mươi ư?

Đối diện với những người đó đang ẩn ID và thuộc tính trang bị, nhưng dám chặn Lạc Mộc Tiêu Tiêu tuyệt đối không hề đơn giản.

“Không phải đường đường là đại thần đứng đầu bảng xếp hạng PK sao, lại còn mời thêm trợ thủ.” Rất rõ ràng, đối phương cho rằng Phong Trung Nhất Tiểu là trợ thủ của Cố Thịnh Nhân.

Phong Trung Nhất Tiểu cười một cái, đang định nói chuyện thì Cố Thịnh Nhân cắt ngang.

“Anh lui ra đi.”

Cố Thịnh Nhân bước lên, nhìn những người đó: “Nhưng mấy người đầu đầu hờ đuôi kia cũng đáng để ta mời trợ thủ ư?”

Phong Trung Nhất Tiểu: Mọi nó lời nói thật kiêu ngạo, nhưng hắn thích!

“Là Tiểu Lâu Yên Vũ bảo các người tới đây? Tôi còn đang định thanh toán ân oán cho xong, không ngờ cô ta không hề từ bỏ.”

“Nói nhầm vừa thôi, Lạc Mộc Tiêu, đứng đầu bảng xếp hạng PK thì sao nào? Chúng ta có rất nhiều người, không tin là không xử lý nổi.”

Cố Thịnh Nhân từ từ nói: “Phé vật dù đến một trăm, thì cũng chỉ là một trăm phé vật mà thôi.”

Phong Trung Nhất Tiểu cảm thấy đại thần quả thực là điên cuồng vô độ, sao trước kia mọi người lại cảm thấy cô đảm đảm cơ chứ?

Lúc này Cố Thịnh Nhân quay đầu lại nhìn hắn, từ từ nói: “Nhớ quay lại.”

Phong Trung Nhất Tiểu...

Sau đó Cố Thịnh Nhân hành động.

Cô không hề bị lăm lem bẩn thỉu, lao thẳng vào đám người đó.

Đấu pháp với trận đấu kiểu này, nếu kỹ thuật tiêu hao quá nhiều thì sẽ chính là tìm tới cái chết.

Nhưng Cố Thịnh Nhân sao có thể chết được?

Cô làm cho Phong Trung Nhất Tiểu biết được cái gọi là tổ lốc chớp nhoáng, cái gì gọi là phản ứng nghịch thiên, cái gì gọi là đứng đầu bảng xếp hạng PK.

“Mợ nó...” Phong Trung Nhất Tiểu nhìn hai mươi người bị Lạc Mộc Tiêu Tiêu hành hạ: “Đại thần thực sự không nói đùa.”

Cho tới khi Lạc Mộc Tiêu Tiêu thu kiếm chuẩn bị tời đi, hắn mới tỉnh táo lại: “Đại thần, tôi muốn nhận cô làm sư phụ.”

Cố Thịnh Nhân lạnh lùng vô tình từ chối hắn: “Anh là ngự thú sự, tôi là kiếm khách.”

Phong Trung Nhất Tiểu: “Ta có thể luyện nick phụ.”

Cố Thịnh Nhân: “Trực tiếp nói ra mục đích của anh đi.”

Phong Trung Nhất Tiểu: “...” Được rồi, hắn nhớ lại đến đoạn tự giới thiệu hắn bị cắt ngang.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (9)

“Cho nên anh muốn tôi gia nhập bang hội của các anh?”

Phong Trung Nhất Tiểu gật đầu.

“Được.”

“Đại thần, cô không cần vội vàng từ chối, bang hội Đàm Tiểu Giang Hồ là bang hội lớn nhất server Lâm Giang Tiên, trên bảng xếp hạng PK có đến hơn nửa người chơi đều là thành viên bang hội...” Phong Trung Nhất Tiểu nói xong liền phản ứng.

“Đại thần cô nói gì? Cô đồng ý rồi!” Phong Trung Nhất Tiểu không thể tin vào điều này, đơn giản như thế sao?

Cố Thịnh Nhân đồng ý gia nhập bang hội.

Phong Trung Nhất Tiểu trực tiếp đăng bình luận trong hội:

Phong Trung Nhất Tiểu: Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần đã gia nhập bang hội!

Phong Trung Nhất Tiểu: Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần đã gia nhập bang hội!

Phong Trung Nhất Tiểu: Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần đã gia nhập bang hội!

Phong Trung Nhất Tiểu: Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần đã gia nhập bang hội!

Tôi Chi Xem Thôi Không Nói Gì: Ai vừa đăng hàng loạt tin thế? Tên điên nào bị trúng gió vậy?

Tôi Chi Xem Thôi Không Nói Gì: A, đại thần muốn gia nhập bang hội chúng ta rồi sao?

Nhất Hồ Điệp: Lạc Mộc Tiêu Tiêu? Không phải cô ấy luôn hành động một mình sao?

Lạc Mộc Tiêu Tiêu: Chào cả nhà.

...

Phong Trung Nhất Tiểu: Chào đại thần, tôi ở ngay bên cạnh cô.

Son Hà Nhất Kiếm: Hoan nghênh.

Nhất Hồ Điệp: Hoan nghênh.

Nhất Đóa Vũ Vân: Hoan nghênh.

Thích Ăn Thực Phẩm Rác: Hoan nghênh.

Bang hội Đàm Tiểu Giang Hồ đều hoan nghênh đại thần.

Nhất Đóa Vũ Vân: Mọi người mau nhìn xem, kênh thể giới đang có người treo giải thưởng đại thần!

Mọi người đều xem.

Thông báo: Trọng thưởng cho dừng phu trong thiên hạ, bang hội Huyết Chiến thưởng một vạn kim cho ai lấy được đầu của Lạc Mộc Tiêu Tiêu.

Tải Ngoạn Khảm Thử: Bang hội Huyết Chiến bị động kinh à?

Vịt Vàng: Tôi đoán có liên quan đến Tiểu Lâu Yên Vũ đề tiện kia, cách đây không lâu có người nhìn thấy Tiểu Lâu Yên Vũ và bang chủ Huyết Chiến Thiên Hạ của bang hội Huyết Chiến rất thân mật với nhau.

Tẩu Mã Quan Hoa: Tiếp theo sẽ vô cùng náo nhiệt đây, Huyết Chiến đúng là tức giận vì mỹ nữ.

Vịt Vàng: Đại thần hơi bất lợi đây, vì dù sao Huyết Chiến cũng là một bang hội rất lớn.

Son Hà Nhất Kiếm: Lạc Mộc Tiêu Tiêu đã gia nhập vào bang hội Đàm Tiểu Giang Hồ của chúng ta. Khi gió bắt đầu thổi, đừng thực lực nói chuyện! Bang hội Đàm Tiểu Giang Hồ sẽ đấu với bang hội Huyết Chiến theo hình thức bang hội, ba ngày sau tại Phong Vũ lâu, không chết không ngừng!

Tải Ngoạn Khảm Thử: Son Hà Nhất Kiếm quả nhiên khí phách!

Tẩu Mã Quan Hoa: Đây là Đàm Tiểu Giang Hồ đang làm chỗ dựa cho Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần!

Muội Tử Chính Là Tôi: Hình như ngửi thấy mùi dấm chua.

Lăng Phi Khôi: Giờ phút này tôi chỉ muốn biết tâm lý của Huyết Chiến Thiên Hạ.

Lúc này Huyết Chiến Thiên Hạ có hơi bẽ tắc.

Lý do hấn ta treo giải thưởng Lạc Mộc Tiêu Tiêu không sai, chính là để làm chỗ dựa cho Tiểu Lâu Yên Vũ.

Tiểu Lâu Yên Vũ vừa xinh đẹp lại biết làm nũng, rất hợp với chủ nghĩa đại nam tử của hấn ta.

Hơn nữa Lạc Mộc Tiêu Tiêu cho dù mạnh nhưng dù sao cũng chỉ có một mình, Huyết Chiến đường đường là bang hội lớn thứ hai của server Lâm Giang Tiên, chẳng lẽ lại không đánh được một hiệp khách cô độc?

Nhưng không ai nói cho hấn ta biết Lạc Mộc Tiêu Tiêu là người của Đàm Tiểu Giang Hồ!

Danh tiếng đệ nhất bang hội của Đàm Tiểu Giang Hồ cũng không phải là đùa!

Cả server Lâm Giang Tiên, cao thủ trên bảng PK có ít nhất hơn nửa là người của Đàm Tiểu Giang Hồ.

Mà số cao thủ còn lại đều chia thành mấy chục bang hội lớn nhỏ, nói về sức mạnh chiến đấu thì không biết Đàm Tiểu Giang Hồ bỏ xa Huyết Chiến đến mấy dãy phố.

Điều tệ hại nhất là danh tiếng của Tiểu Lâu Yên Vũ quá kém, trong bang hội cũng có không ít người không thích cô ta.

Lần này vì cô ta mà quyết chiến với Đàm Tiểu Giang Hồ, thậm chí mấy quản lý cũng không hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng

(10)

Hắn ta phải tỏ thái độ cứng rắn để đề những lời phản đối xuống, giờ đây thấy hơi mệt mỏi.

“Huyết Chiến.” Một giọng nói nùng nịu truyền đến, hai tay ôm lấy cánh tay của hắn ta.

Tiểu Lâu Yên Vũ tội nghiệp nhìn hắn ta: “Huyết Chiến, có phải em đã gây phiền phức cho anh không?”

Huyết Chiến vốn đang hơi buồn bực, nhưng nhìn thấy dáng vẻ nùng nịu đáng yêu, khéo chiều lòng người của Tiểu Lâu Yên Vũ thì lại cảm thấy Đàm Tiểu Giang Hồ đúng là chuyện bé xé ra to.

“Không sao, bang hội đệ nhất Đàm Tiểu Giang Hồ thì đã sao? Huyết Chiến anh cũng không phải loại vô dụng!”

“Huyết Chiến, anh thật lợi hại!” Về mặt Tiểu Lâu Yên Vũ ngưỡng mộ rúc vào lòng hắn ta.

Cố Thịnh Nhân đang làm nhiệm vụ bí mật với bọn Sơn Hà Nhất Kiếm.

Nhiệm vụ lần này cần năm người, theo thứ tự lần lượt là Sơn Hà Nhất Kiếm, Lạc Mộc Tiêu Tiêu, Phong Trung Nhất Tiểu, Tô Chi Xem Thôi Không Nói Gì, còn có cả một ID là Ngọn Gió Không Gò Bó.

Cố Thịnh Nhân vừa liếc mắt đã biết mấy người này là đội hình mạnh nhất của Đàm Tiểu Giang Hồ.

Năm người còn lại đều là người chơi trong top 10 của bảng xếp hạng PK.

Tôi Chi Xem Thôi Không Nói Gì và Phong Trung Nhất Tiểu thì khỏi phải nói, kẻ tung người hứng, Ngọn Gió Không Gò Bó hơi trầm tính, trừ khi đi làm nhiệm vụ, bình thường hầu như không thấy anh ta nói gì.

Lạc Mộc Tiêu Tiêu và Sơn Hà Nhất Kiếm đều là kiếm khách, Phong Trung Nhất Tiểu là ngự thú sư, Tô Chi Xem Thôi Không Nói Gì là thích khách còn Ngọn Gió Không Gò Bó là đạo sĩ.

Nói ngắn gọn, tổ hợp của bọn họ chính là bốn công và một vú em, không có đến một tấm lá chắn.

Phong Trung Nhất Tiểu từng thắc mắc về điều này, Cố Thịnh Nhân và Sơn Hà Nhất Kiếm đều nhất trí: “Giết sạch mọi thứ trên đường là được.”

Phong Trung Nhất Tiểu: Được rồi, cũng chỉ có hai đại thần các người mới có bản lĩnh nói ra câu này.

Sự thật chứng minh, lời nói của họ không hề sai chút nào.

Trên cơ bản, mấy tiểu quái còn chưa kịp tới uy hiếp, boss vừa xuất hiện, Sơn Hà Nhất Kiếm và Lạc Mộc Tiêu Tiêu đã trực tiếp xông lên tấn công, lượng máu của boss hầu như đã mất một nửa, đợi đến lượt của Tô Chi Xem Thôi Không Nói Gì và Phong Trung Nhất Tiểu, Cố Thịnh Nhân lại chém cho một đao là xong việc.

Ngọn Gió Không Gò Bó bình tĩnh đứng ở phía sau, từ trước đến giờ chưa khi nào cảm thấy vú em thừa thãi đến vậy.

Sơn Hà Nhất Kiếm cảm khái nói: Lần đầu tiên giết boss sáng khoái như thế.

Đương nhiên anh không quên quay lại video.

Chỉ khi ở vòng cuối cùng thì gặp một chút rắc rối, quái vật không những tấn công mạnh mẽ mà lượng máu cũng nhiều vô cùng.

Cố Thịnh Nhân và Sơn Hà Nhất Kiếm vốn là kiếm khách, hai người cùng nhau tấn công nhanh nhưng bị con quái vật kia xông lên hai lần thì cũng nằm xuống.

Phong Trung Nhất Tiểu và Tô Chi Xem Thôi Không Nói Gì tốt hơn một chút cũng chỉ có thể đánh được một hiệp.

May là có Ngọn Gió Không Gò Bó truyền lực cho, làm bức tường quá lâu khiến cho anh ta cũng cảm thấy bực bội, không dễ gì được ra tay thì phải phát huy hết sức lực.

Mấy người cứ như vậy, cuối cùng đánh cho quái vật chỉ còn 20% lượng máu.

“Cẩn thận, nó định bỏ chạy!”

Phong Trung Nhất Tiểu vội vàng hét lên, quả nhiên, trong nháy mắt toàn thân quái vật lóe sáng, sau đó bỏ chạy.

“Lực công kích lực phòng ngự trong nháy mắt đã tăng lên 30%! Có cần phải biến thái thế không?” Phong Trung Nhất Tiểu mắng.

“Bảo bối của tôi căn bản không đánh được.” Phong Trung Nhất Tiểu cạ lời, sủng vật của hắn cắn con quái thú đó một miếng mà chỉ hạ có mấy chục

điểm.

Nhìn thấy lượng máu của quái vật có bảy con số, hắn cảm thấy đời người là một mảnh u ám.

“Ngọn Gió Không Gò Bó, thêm máu cho tôi, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị thêm máu!” Đôi mắt Cố Thịnh Nhân tỏa sáng, nóng lòng muốn chém con quái vật kia.

Đúng lúc cô vừa mới học được chiêu chém giết liên hoàn mà còn chưa có dịp sử dụng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (11)

Chỉ thấy nữ kiếm khách áo trắng nhảy lên, rút kiếm ra.

Đâm, chém, cắt, trong hai phút đồng hồ không ngừng tấn công.

Thân hình nhỏ bé của nữ kiếm khách áo trắng kia không thể so sánh với con quái vật to lớn, nhưng ai cũng phải nhìn cô, vì mỗi nhát kiếm của cô đều là một màu đỏ năm con số.

“Đòn tấn công này quả thật không thể tưởng tượng.”

Mấy người còn lại nhìn mà thấy choáng váng, chỉ có Ngọn Gió Không Gò Bó vẫn nhớ nhiệm vụ thêm máu của mình.

“Rầm!” Cuối cùng quái vật không chống đỡ nổi liền ngã xuống đất, hóa thành một tia sáng rồi biến mất.

Cố Thịnh Nhân đáp xuống đất, phát hiện lượng máu của mình chỉ còn lại một ít.

Ngọn Gió Không Gò Bó nhanh chóng dùng thuật hồi xuân, trong nháy mắt lượng máu của cô đã trở lại một nửa.

Mấy người còn lại đều đã khôi phục lại tinh thần.

Phong Trung Nhất Tiểu: “Phục! Đại thần, bái phục.”

Lúc này Cố Thịnh Nhân cảm thấy rất mệt, game online thực tế ảo có chỉ số thể nghiệm cảm giác, lúc đó cô đã lựa chọn 100% không một chút do dự.

Nói cách khác nếu cô bị thương hoặc bị chết trong game thì cảm giác đó cũng gần giống như ngoài đời thực.

Khi chém quái vật, có mất lần cô suýt rơi xuống, may là có Ngọn Gió Không Gò Bó truyền lực cho, nhưng cảm giác đau đớn kia là thật.

Son Hà Nhất Kiếm rưng rưng nhìn người con gái này.

Cô vừa thực hiện chiêu chém giết liên hoàn, có thể nói đây là đòn tấn công biến đổi nhiều nhất trong game online, mà độ khó cũng rất cao.

Ít nhất, trước khi Cố Thịnh Nhân xuất hiện thì trên một trăm server, không có người chơi nào có thể thi triển được một cách trọn vẹn.

Bao gồm cả anh.

Anh đột nhiên cảm thấy rất tò mò, ở ngoài trò chơi này thì cô là người con gái như thế nào?

“Đi thôi, đi xem rơi xuống đồ gì.” Cố Thịnh Nhân nói.

“Đại thần cô đi trước đi.” Phong Trung Nhất Tiểu trực tiếp nói, nếu không nhờ Lạc Mộc Tiêu Tiêu, chỉ dựa vào mấy người bọn họ thì không thể nào chém được quái vật, vượt qua ải này, Cố Thịnh Nhân đương nhiên có quyền lựa chọn trước.

Cố Thịnh Nhân cũng không khách khí, mở hòm bảo vật vừa rơi xuống.

Thật ngoài dự liệu, ngoài một lượng lớn hoàng kim còn có cả một vũ khí.

“Xích hoàng minh, vũ khí kiếm khách cấp tiên khí, có thể tăng 20 % khả năng tấn công, 10% độ nhanh nhẹn cho người dùng, có khả năng hấp thụ ba

phần lực tấn công của đối thủ, sau đó chuyển qua cho mình sử dụng, có thể thắng cấp.”

Cố Thịnh Nhân ngạc nhiên một lát, thuộc tính này giống hệt như thủy long ngâm của mình.

“Tiên khí!” Tôi Chỉ Xem Thôi Không Nói Gì tròn tròn mắt.

Cho dù không có những đồ khác mà chỉ tính riêng giá trị của tiên khí này cũng vượt xa sự mong đợi của mấy người.

Theo quy định, nếu cả đội đi chém quái thì đồ rơi ra sẽ chia theo nghề nghiệp của từng người.

Nhưng ở đây có hai kiếm khách.

“Tôi không cần dùng.” Cố Thịnh Nhân nói thẳng, cô lấy thủy long ngâm của mình ra: “Tiên khí có cùng cấp độ như vậy tôi đã có rồi.”

Đúng lúc này Phong Trung Nhất Tiểu đột nhiên phá lên cười: “Thủy long ngâm, xích hoàng minh, hai vũ khí này vừa nghe đã biết là một đôi.”

“Hà?” Tôi Chỉ Xem Thôi Không Nói Gì cũng lao đến: “Tôi xem nào, thuộc tính cũng giống nhau như đúc, không phải như vậy chứ, thật sự là một đôi sao?”

Cố Thịnh Nhân: “Nhiệm vụ bí mật này sắp đóng lại rồi, chúng ta ra ngoài trước đã.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (12)

Mấy người ra trạm gác, không ngạc nhiên chút nào khi thấy kênh thể giới đã bị thổi bay.

Hầu như tất cả đều gào thét.

Phong Trung Nhất Tiểu cũng không giấu giếm, phát một video, chính là toàn bộ hành trình của mấy người vừa đi qua.

“Đúng rồi, hôm qua tôi còn tiện thể đăng cái video đại thần một chọi hai mươi lên.” Phong Trung Nhất Tiểu cười đầy ẩn ý.

Cố Thịnh Nhân ra hiệu với hắn làm tốt lắm.

“Cái gì một chọi hai mươi?” Sơn Hà Nhất Kiếm đột nhiên hỏi.

Phong Trung Nhất Tiểu hơi ngạc nhiên, Sơn Hà hôm nay đổi tính? Không phải từ trước tới nay anh đều không quan tâm loại chuyện này sao?

Anh còn nói chuyện đi tìm Lạc Mộc Tiêu Tiêu xảy ra ngày hôm qua.

“Nhất định là người Tiểu Lâu Yên Vũ tìm, hơn nữa, trong mấy người bao vây tấn công đại thần, tôi nhận ra mấy người, là người của bang hội Huyết Chiến. Giao chiến lâu như vậy, thật sự cho rằng ẩn một ID tôi sẽ không nhận ra?”

“Nhất Tiểu, ngày mai chúng ta chiến đấu với Huyết Chiến bang, tiền đặt cược là vật gì?” Sơn Hà Nhất Kiếm đột nhiên hỏi.

Phong Trung Nhất Tiểu bị anh đột nhiên chuyển đề tài làm cho bối rối, trả lời: “Thương khó nhất thành.”

“Nhất thành quá ít, đổi thành ngũ thành.” Sơn Hà Nhất Kiếm thần nhiên nói.

Sơn Hà cười cả kinh: “Ác như vậy!” Huyết Chiến không phải bang hội nhỏ mấy người hay mười mấy người, lấy danh nghĩa đệ nhị bang hội của server Lâm Giang Tiên, Huyết Chiến có chừng hơn một nghìn người, đồ vật trong kho của bang hội là cả bang hội cùng sở hữu, nhất thành đã không phải nhỏ, thế nhưng tốt xấu gì Huyết Chiến cũng thừa nhận, nếu đổi thành ngũ thành, phỏng chừng lần này, Huyết Chiến sẽ đã thương gân cốt.”

“Chúng ta chơi không có thù hận gì, vẫn nên lưu lại một đường...” Phong Trung Nhất Tiểu chần chờ nói.

“Anh nghĩ, nếu như lần này Huyết Chiến rút ngũ thành, người chơi sẽ trách tội Đàm Tiểu Giang Hồ chúng ta, hay trách Huyết Chiến vì nữ nhân đắc tội chúng ta?” Sơn Hà Nhất Kiếm phản vấn hắn.

Phong Trung Nhất Tiểu suy tư một chút, đột nhiên mắt sáng ngời: “Ý của anh là nói: Một Sơn Hà như anh, không đánh mà thắng, có thể làm tan rã Huyết

Chiến, quả nhiên âm hiểm!”

Rất rõ ràng, vật Huyết Chiến v sở hữu cũng là của thành viên bang hội cùng sở hữu, một ngày mất đi ngũ thành, tất nhiên sẽ tổn hại đại bộ phận của lợi ích.

Mà lý do Đàm Tiểu Giang Hồ khai chiến, chính là Tiểu Lâu Yên Vũ. Hóa ra những người đó vốn không có thiện ý với cô ta, cứ như vậy, nếu Huyết Chiến thiên vị cô ta, phỏng chừng Huyết Chiến sẽ thất thủ không ít.

Mấy người ở đây đều là người của Đàm Tiểu Giang Hồ, nghe được điều này mắt ai ai cũng sáng lên, nóng lòng muốn tỷ thí.

Cố Thịnh Nhân cũng nhìn Sơn Hà Nhất Kiếm, không ngờ, đây cũng là một nội bộ bí mật.

Nhưng đúng lúc, trong thế giới này, chỉ cần Tiểu Lâu Yên Vũ càng sống không vui vẻ, nhiệm vụ của cô càng hoàn thành tốt. Đề nghị của Sơn Hà Nhất Kiếm thật ra lại rất hợp ý cô.

Anh nói đạo nghĩa giang hồ? Vốn chính là quan hệ cạnh tranh Đàm Tiểu Giang Hồ đường đường chính chính bàn bạc, ai có thể nói điều này không đúng?

Lúc mấy người thương lượng vài câu, Phong Trung Nhất Tiểu đột nhiên cười ha ha.

“Làm sao vậy? Một mình vui vẻ như vậy?” Tội Chi Cười Cười Không Nói Gì châm chọc hấn.

Phong Trung Nhất Tiểu chỉ vào kênh thế giới: “Những người đó vừa rồi không phải kêu tôi tấn công cho bọn họ xem sao? Hiện đang cho bọn họ xem, lại bắt nạt.”

Tội Chi Cười Cười Không Nói Gì chỉ nhìn thoáng qua, cười mắng: “Tôi đã nói hôm nay sao anh hào phóng như vậy? Hóa ra là đào hồ đội ở đây!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 186: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (13)

Kênh thế giới thực sự kêu lên một tiếng.

Anh nói người nhà Phong Trung Nhất Tiểu giấu giếm?

Người nhà cũng không nương tay, ghi lại toàn bộ hành hình của năm người.

Tất cả mọi người nhìn rất rõ ràng, biết bọn họ làm sao qua trạm kiểm soát.

Thế nhưng, có một quý kẻ!

Đầu tiên, phải có một đoàn năm người, năm người này đều phải là người chơi PK trong top mười.

Được rồi, cái này tuy rằng không dễ, thế nhưng chỉ cần tập hợp, còn có thể miễn cưỡng thực hiện.

Thế nhưng, sau khi gặp mặt, tất cả mọi người đều muốn bộc phát!

Chỉ cần quái vật kia phát điên, một mình Lạc Mộc Tiêu Tiêu xông lên liên hoàn giết chết, toàn bộ server Lâm Giang Tiên cũng không ai làm được.

Không chỉ là server Lâm Giang Tiên, người chơi của server khác trên diễn đàn thượng đang xem, cũng không ai làm được.

Thậm chí không ít người trong diễn đàn nghi vấn tính chân thật của video này, hoài nghi Lạc Mộc Tiêu Tiêu hack.

Người chơi làm sao có thể hoàn thành thao tác chính xác như vậy?

Kênh thế giới thảo luận ầm ĩ.

“Tẩu mã quan hoa”: Đại thần không hổ danh là đại thần.

“Lăng phi khờ”: Có thật Mộc Tiêu Tiêu sẽ không hack cái này không, tôi đã từng xem cô ta chiến đấu trước kia, lợi hại thì có lợi hại, nhưng tuyệt đối không đạt đến trình độ khủng bố như thế.

“Muội chỉ tựu thị ngã”: Đại thần thật là đẹp trai, đại thần thật có khí chất, đại thần là thần tượng của tôi!

“Tiểu Lâu Yên Vũ”: Nhất định là Lạc Mộc Tiêu Tiêu hack, trước đây cô ta dẫn theo tôi hai tháng, thao tác của cô ta vốn không lợi hại như vậy.

“Tiểu Lâu Vũ Phong”: Đúng, tôi muốn khiếu nại Lạc Mộc Tiêu Tiêu sử dụng phụ trợ, ảnh hưởng công bằng của trò chơi!

Trên diễn đàn thật sự có người tố cáo Lạc Mộc Tiêu Tiêu.

“Linh Kiếm Tiên”: Bộ phận khai thác trò chơi.

“Hack?” Một thanh niên trắng nõn đeo kính gọng đen đặt ly nước trong tay xuống: “Đây là đang nghi ngờ kỹ thuật của tôi?”

“Lạc Mộc Tiêu Tiêu?” Ba Lý thì thào: “Tôi lại muốn xem xem, là ai có thể khiến người khác nghi ngờ cô hack.”

“Làm sao vậy Dương Tử? Mấy lập trình viên bộ phận khai thác đều đi tới.

Người được gọi là Dương Tử thuận miệng nói: “Trong trò chơi có một người chơi nói thao tác không hợp lý, bị người hoài nghi là hack.”

“Hack? Làm sao có thể!” Một người cười nhạo nói: “Với kỹ thuật mấy người chúng ta, có người nào có thể phá đồ của chúng ta?”

Lúc này Dương Tử đã mở video trò chơi ra xem, trong phòng làm việc một lúc thật lâu không nói gì.

“Nói thật đi...” Một lập trình viên nói rằng: “Nếu như không phải tự tôi kiểm tra, tuyệt đối không có khả năng có người có thể hack, kỹ thuật như vậy...”

Dương Tử không nhịn được lại bung ly nước uống một ngụm, thở dài nói: “Toàn bộ tin tức này, mấy người chúng ta rõ ràng nhất, là quan hệ giữa năng lực người chơi và thực tế, không biết Lạc Mộc Tiêu Tiêu này là bộ đội đặc chủng gì, có lẽ là vệ sĩ cao cấp?”

Dư luận trên diễn đàn “Linh Kiếm Tiên”, một bài thanh minh do những người chính thức phát biểu ngưng hẳn.

Phía chính phủ của “Linh Kiếm Tiên” thể hiện, qua thí nghiệm bí mật, trò chơi này của “Linh Kiếm Tiên” không thể hack được, bộ phận kỹ thuật cũng giám sát nghiêm ngặt, sẽ không để ai có cơ hội lợi dụng.

Nói cách khác, người nhà Lạc Mộc Tiêu Tiêu, thật!

Video này cũng vì Lạc Mộc Tiêu Tiêu mà không ai ái mộ.

Lớn lên không đủ xinh đẹp? Mọi người đều là người chơi, thao tác sắc bén là được, gương mặt có thể chống lại quái vậy hay có thể dụ thú vật?

Mấy người quản lý Đàm Tiểu Giang Hồ chỉ là không thể giúp được tất cả người xin xét duyệt nhập hội: Không ngừng người chơi server, ngay cả không ít những người chơi server khác cũng nghe danh mà đến, muốn gần với nữ thần thêm một chút.

Bang chiến với Huyền Chiến Thiên Hạ cũng bắt đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (5)

Người của Đàm Tiểu Giang Hồ đã sớm quyết định địa điểm chiến ở lầu Phong Vũ.

Người của Huyết Chiến còn chưa tới, xung quanh đã có không ít người tới xem náo nhiệt.

“Nhất mộng thiên niên”: Không hổ là đệ nhất đại bang, người xem, người chơi đều thành một đoàn, chỉ cần nghĩ phía sau có hai đoàn nhũ mẫu và vũ công gia tăng khí thế, cuộc tấn công phía trước quả thực không có gì phiền não.

“Tẩu Mã Quan Hoa”: Đội hình của Đàm Tiểu Giang Hồ quả thực vô cùng mạnh, nhưng Huyết Chiến cũng sẽ không kém.

“Tái Ngọa Khảm Thủ”: Thôi đi, Huyết Chiến so với chúng ta cứ cho là mạnh hơn, nhưng so với Đàm Tiểu Giang Hồ? Không phải cùng đẳng cấp!

Huyết Chiến nhìn những bình luận của kênh thể giới, vô cùng tức giận.

Đàm Tiểu Giang Hồ chết tiệt!

Tiểu Lâu Yên Vũ lo lắng nhìn hắn ta: “Làm sao vậy Huyết Chiến, rất khó giải quyết sao?”

Huyết Chiến cố nặn ra một nụ cười: “Yên Vũ, em không cần lo lắng, Huyết Chiến anh, chưa từng sợ cái gì!”

Tiểu Lâu Yên Vũ lộ ra một nụ cười ngưỡng mộ: “Ừ! Em tin tưởng anh!”

“Muội chi tựu thị ngã”: Nhìn kia, người của Huyết Chiến đến.

“Vịt Vàng”: Đó không phải là Tiểu Lâu Yên Vũ sao? Cô ta lại còn dám đến? Không sợ bị người ái mộ Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần hạ độc thủ sao?

“Tại Ngọa Khâm Thử”: Tôi nghĩ lo lắng người ái mộ đại thần ra tay, không bằng lo lắng đại thần trực tiếp ra tay. Dù sao trước đây chính miệng Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần đã từng nói, tạm thời xóa bỏ ân oán của hai người, tốt nhất Tiểu Lâu Yên Vũ đừng xuất hiện trước mặt cô nữa, nếu không thì gặp lần nào chém lần đó.

“Tàu Mã Quan Hoa”: Phụ nữ một khi đã tức giận, thật đáng sợ.

“Muội chi tựu thị ngã”: Nói cái gì đó? Tôi cảm thấy đây mới là tính cách thật của đại thần! Đổi lại là người khác, bị chính đồ đệ nói ra những lời như vậy, có thể bình tĩnh được sao? Ngược lại nếu như là tôi, tôi nhất định sẽ chấn chỉnh cô ta ở server này. Thánh mẫu cũng không thể ở trước mặt tôi dao động.”

“Tại Ngọa Khâm Thử”: Chi Trì Muội Chi, tuy rằng tôi không phải một cô gái, nhưng Tiểu Lâu Yên Vũ như vậy quả thực quá đáng.

Tâm trạng Cố Thịnh Nhân rất tốt nhìn thấy nhanh những bình luận trên kênh thể giới.

Trong ấn tượng, biết Lạc Mộc Tiêu Tiêu lâu như vậy, chưa từng thấy cô cười.

Hóa ra, cô cũng biết cười?

Sơn Hà Nhất Kiếm cup mắt, nếu vậy sẽ làm em vui vẻ, như vậy...

Anh nhìn Chim Nhỏ nép vào người Tiểu Lâu Yên Vũ bên cạnh Huyết Chiến, cup mắt, không thể làm gì khác hơn là tui thân.

Bang chiến bắt đầu rất nhanh.

Giống như mọi người dự đoán, tuy rằng thực lực Huyết Chiến không kém, nhưng chống lại Đàm Tiểu Giang Hồ, căn bản không có nửa hi vọng thắng.

Nhiều nhất chỉ là thua không khó coi mà thôi.

Nhưng rất nhiều ánh mắt đều đang nhìn Lạc Mộc Tiêu Tiêu, dù sao đại đa số người ở đây chỉ được thấy cô qua diễn đàn, đều muốn tận mắt nhìn, vị đại thần đệ nhất PK này, có phải thật sự tài năng như trong truyền thuyết hay không.

Cố Thịnh Nhân không để người khác thất vọng, cô lắc mình một cái, trực tiếp đánh về phía trung tâm trận doanh.

Đây là muốn đánh thẳng vào thủ lĩnh của quân địch sao? Về mặt người xem đều hưng phấn.

Quả nhiên là đại thần, vừa ra tay đã bắt phạm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (15)

Người chơi của Huyết Chiến ồn ào tiến đến, nói giỡn, toàn bộ cao thủ Huyết Chiến hàng đầu đều ở đây, nếu như Huyết Chiến Thiên Hạ bị một mình Lạc Mộc Tiêu Tiêu hạ trước mặt mọi người, Huyết Chiến bọn họ thật là không còn mặt mũi nào.

Thế nhưng Cố Thịnh Nhân nắm quyền thực nói cho bọn họ, cái gì gọi là nhanh nhẹn nhạy bén, cái gì gọi là nhanh như gió.

Tuy rằng rút chút máu, thế nhưng Cố Thịnh Nhân thực sự trước mắt nhiều người chơi ở hai bên như vậy, một người một kiếm, đi tới thẳng tới trước mặt

Huyết Chiến Thiên Hạ và Tiểu Lâu Yên Vũ.

Phong Trung Nhất Tiểu mắt sáng lên: “Đại thần quá khí chất!”

Tôi Chỉ Cười Cười Không Nói Gì nói đầy ẩn ý: “Nói như thế này không sai, nhưng là một nam nhân, lại không khí chất bá đạo bằng một nữ nhân, nói ra cũng không thể nào êm tai.”

Phong Trung Nhất Tiểu liếc mắt nhìn hắn: “Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần là vậy nữ sao? Ở trong mắt tôi, hình tượng của cô đã phá vỡ giới tính và dân tộc, cô...”

“Câm miệng.” Sơn Hà Nhất Kiếm thân nhiên nói một câu nói: “Nhìn.”

Tất cả mọi người nghĩ Huyết Chiến Thiên Hạ chết chắc rồi.

Lời thừa, chỉ cần xem qua Lạc Mộc Tiêu Tiêu từng liên hoàn đánh chết boss ngưu ma vương và trạm kiểm soát ẩn dấu, đều biết người phụ tán công sắc bén nhường nào, Huyết Chiến Thiên Hạ chống lại cô, căn bản không có khả năng sống sót.

Cố Thịnh Nhân cũng không nói nhảm, thẳng tới trước mặt hai kiếm, đồng thời tay nâng kiếm.

Huyết Chiến Thiên Hạ theo bản năng giơ đao trong tay lên, nhưng mục tiêu của đối phương lại không phải là hắn?

Tiểu Lâu Yên Vũ ngã xuống đất.

Cố Thịnh Nhân thân nhiên nói: “Tiểu Lâu Yên Vũ, tôi nói rồi, chỉ cần cô xuất hiện trước mặt tôi một lần, tôi sẽ chém cô một lần, xem ra, cô cũng không để lời tôi nói trong lòng.”

Tiểu Lâu Yên Vũ oán hận ngã xuống đất, lại bị Cố Thịnh Nhân nhìn đến sợ không dám nói lời nào.

Cô ta thật sự sợ Lạc Mộc Tiêu Tiêu này.

Huyết Chiến Thiên Hạ cảm tức Cố Thịnh Nhân: “Sao lại làm khó một cô gái, Lạc Mộc Tiêu Tiêu cô cũng thật quá đáng.”

Câu trả lời của Cố Thịnh Nhân là dứt khoát cho hắn một kiếm.

“Anh không cần gấp, Tiểu Lâu Yên Vũ chỉ là tiện tay, rất nhanh sẽ đến phiên anh.” Cố Thịnh Nhân thân nhiên nói.

Bất kể là quần chúng vây xem bên cạnh, hay là người đang xem bang chiến trên diễn đàn, đều nghĩ lúc này Lạc Mộc Tiêu Tiêu này quả thực rất tàn khốc.

“Phong Hoa Tuyết Nguyệt”: Sao có thể khí chất như vậy, có chết tôi cũng nguyện ý!

“Tổ Thủ Chiết Chử”: Trời đã sáng, mau dậy luyện cấp đi!

Lúc này Huyết Chiến Thiên Hạ cũng không đoái hoài gì tới thể diện, trực tiếp nói với những Huyết Chiến cao thủ đang vây quanh một bên: “Còn đứng ngây đó làm gì nha, nhanh giết cô ta cho tôi!”

Mặc dù nhiều người đánh một người nghe không hay lắm, nhưng tóm lại so với bị Lạc Mộc Tiêu Tiêu một mình xông vào đại bản doanh diệt thủ lĩnh phe mình vẫn tốt hơn.

Cố Thịnh Nhân mỉm cười, trên người một tia hào quang sáng lên.

Sử thi cấp quyền trực, lúc sử dụng lúc, người chơi duy trì trạng thái vô địch ba mươi giây.

Cố Thịnh Nhân không thể chỉ dựa vào như vậy... lại nhiệt huyết xông tới.

“Ba mươi giây, cho anh nằm xuống.” Cố Thịnh Nhân nhẹ nhàng nói.

Kiểm ánh lên.

“Nằm xuống là liên hoàn đánh chết!”

Huyết Chiến Thiên Hạ căn bản không có thể chống nổi một vòng.

“Hai mươi lăm giây.” Cố Thịnh Nhân thu kiếm, mặc cho người chơi Huyết Chiến tấn công mình, toàn bộ miss rớt.

“May mắn không làm nhục mệnh.” Cô hướng phía Sơn Hà Nhất Kiếm bên trong trận doanh Đàm Tiểu Giang Hồ xa xa cười cười, hoàn toàn không thấy ánh mắt căm tức của người chơi Huyết Chiến.

Trạng thái vô địch còn lại một giây, Cố Thịnh Nhân nhìn những thứ mình chuẩn bị, chuẩn bị chờ trạng thái vừa qua sẽ tự mình hồi phục người chơi Huyết

Chiến.

Trên người hiện lên một ánh hào quang.

Trong nháy mắt dời đi quyền trục, nhưng truyền tới vị trí tùy ý.

“Tạm biệt.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 189: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (16)

“Vất vả rồi.” Son Hà Nhất Kiếm cười nói với Cố Thịnh Nhân.

Ngon Gió Không Gò Bỏ bên cạnh đứng lúc thêm máu cho cô.

Cô đơn thương độc mã tấn công Huyết Chiến không đơn thuần là đùa bỡn, mà đã sớm thương lượng xong kết quả với Son Hà Nhất Kiếm.

Dù sao, nếu đã quyết định trở mặt, cũng không cần lo giữ thể diện cho người khác.

Bang chiến vừa mới bắt đầu, bang chủ nhà mình đã bị nhân giết chớp nhoáng trước mắt bao người, người chơi của Huyết Chiến sao có thể tưởng tượng ra.

Thua càng thê thảm, đối mặt với nghị luận và trêu chọc đùa giỡn của mọi người tâm lý sẽ càng thêm nặng nề.

Đến lúc đó, không biết Huyết Chiến Thiên Hạ, đã phải chịu bao nhiêu tổn thất?

Nếu bước đầu tiên Lạc Mộc Tiêu Tiêu đã hoàn thành, như vậy đương nhiên tiếp theo sẽ dựa theo kế hoạch mà làm.

Đàm Tiểu Giang Hồ bên này sĩ khí đang thịnh, mà Huyết Chiến bên kia vừa vãn lại mất tinh thần.

Vốn thực lực kém xa, lại có thể một lần nữa như vậy, kết quả sao có thể tưởng tượng.

Huyết Chiến quân tan rã.

Cũng không biết là vô tình hay là cố ý, lúc này trong bang chiến, người chơi thăm nhất, chính là Tiểu Lâu Yên Vũ.

Vì sao?

Mỗi một người chơi Đàm Tiểu Giang Hồ, chỉ cần Tiểu Lâu Yên Vũ xuất hiện ở gần, cũng không quản đang PK, luôn luôn “Ngoài ý muốn” thất thủ, dù cho liều mạng về điểm sống lại cũng muốn lôi kéo Tiểu Lâu Yên Vũ.

Ngắn ngủi chưa đến một giờ bang chiến, Tiểu Lâu Yên Vũ đủ nhào hơn trăm lần!

Trên cơ bản vừa vào sân đã bị đưa trở về, có thể nói là một kếp bị kịch!

Hóa ra người chơi Huyết Chiến vẫn cho rằng cho dù có thua, cũng không đến mức thua quá khó coi, kết quả vẫn đánh giá cao bản thân.

Không ít người đã cảm thấy mất mặt.

Hết lần này tới lần khác người của Đàm Tiểu Giang Hồ vẫn cảm thấy không đủ.

Phong Trung Nhất Tiểu chọc gheo Tôi Chỉ Cười Thoải Không Nói Gì bên cạnh: “Ồi chao? Sau khi bang chiến này kết thúc, lúc nào tiền đặt cược có thể về tay chúng ta?”

Tuy rằng hắn nói với Tôi Chỉ Cười Thoải Không Nói Gì, thế nhưng tất cả người chơi Huyết Chiến đều nghe được những lời này.

Không ít người thiếu chút nữa phụt máu, nếu không phải hệ thống quy định tiền đặt cược bang chiến mới tính là kết thúc, bọn họ còn phải dừng ở nơi mất mặt này sao?

Nhắc tới đúng lúc, Phong Trung Nhất Tiểu vừa mới dứt lời, thế giới liền ra thông cáo: “Được làm vua thua làm giặc. Bang hội Huyết Chiến thua bang hội Đàm Tiểu Giang Hồ, dựa theo ước định trước đó, ngũ thành của bang hội Huyết Chiến bồi thường vô điều kiện cho bang hội Đàm Tiểu Giang Hồ.”

“Cái gì!” Người chơi Huyết Chiến lập tức vỡ òa.

Ngay cả Huyết Chiến Thiên Hạ cũng bị đoạn văn này làm cho cả kinh, vội vã lật ghi chép của hệ thống.

Không sai, tiền đánh cược là ngũ thành tài sản bang hội.

Rõ ràng ngày đó hạ chiến thư, tiền đặt cược vẫn là nhất thành!

“Đàm Tiểu Giang Hồ, các người đối trá!” Huyết Chiến Thiên Hạ căm tức nhìn Sơn Hà Nhất Kiếm.

Sơn Hà Nhất Kiếm mặt mày bất động: “Quả thực, chúng ta sửa chữa tiền đặt cược, nhưng hệ thống sẽ tương ứng mà sửa chữa nội dung dựa vào hình thức bồi kiện gửi cho bang chủ đối phương, cũng chính là anh, Huyết Chiến Thiên Hạ, bây giờ anh đừng nói với tôi là anh không biết chuyện này?”

Huyết Chiến Thiên Hạ lặng lẽ không nói.

Bồi kiện hắn nhận được không đến trên trăm, chỉ đến mấy chục, vừa lúc mấy ngày nay bởi vì chuyện Tiểu Lâu Yên Vũ và mấy nguyên lão trong bang hội không thoải mái, cũng không chú ý cho lắm, không nghĩ tới lại bị Đàm Tiểu Giang Hồ cho lọt hỏ.

“Huyết Chiến, chuyện này là thật sao?” Bên trong Huyết chiến, một phó bang chủ hỏi.

“Làm sao anh ta có thể không biết? Tôi xem, chính là cố ý không nói cho chúng ta biết mà thôi!” Một người chơi đã sớm bắt mối với Tiểu Lâu Yên Vũ nổi giận đùng đùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (17)

Huyết Chiến Thiên Hạ còn chưa kịp nói chuyện, trong bang đã xuất hiện một tin.

Người chơi bị đuổi ra khỏi bang.

“Ai vừa mới làm thế?” Mấy người quản lý trong bang Huyết Chiến đã có người lên tiếng.

Say Say Say cũng được coi là người chơi lâu năm ở trong bang Huyết Chiến, từ khi đặt những nền móng đầu tiên đã đồng hành cùng Huyết Chiến Thiên Hạ, cũng chỉ bởi một câu nói mà lại bị đá ra khỏi bang sao?

Mấy người quản lý đều lắc đầu.

Lúc này Tiểu Lâu Yên Vũ đứng dậy: “Tôi đã đó, Say Say Say nghi ngờ đã bang chủ, làm dao động lòng quân, người như vậy, giữ lại làm gì?”

“Tiểu Lâu Yên Vũ, cô có biết là tôi đã nhìn cô lâu lắm rồi không?” Phó bang chủ Mộng Uyên Ương thực sự không chịu nổi mà bộc phát: “Cô là cái thá gì! Chỉ dựa vào chút nhan sắc mê hoặc bang chủ đã cảm thấy một tác lên trời ư? Tôi nói cho cô biết, chuyện trong bang Huyết Chiến chưa tới lượt cô lên tiếng!”

Tiểu Lâu Yên Vũ dường như đã cảm thấy sợ, lập tức trốn ra sau lưng Huyết Chiến Thiên Hạ: “Huyết Chiến, em không có ý, em chỉ thấy Say Say Say nói anh, nên tức giận quá mới...”

Vừa đúng lúc này, Say Say Say bắt đầu xả giận trên kênh thế giới: Trời ơi, Huyết Chiến, anh...

Nhìn thấy một chuỗi ký tự dài liên tiếp, cũng có thể biết tâm trạng của Say Say Say lúc này kích động như thế nào.

Lại có người đến hóng hớt chuyện:

Người phía trước, rao bán hạt dưa nước ngọt có gas.

Hàng hóa gì, ở đâu cũng nhìn thấy anh.

Huyết chiến bang vẫn chưa xong ư, huyết chiến lục đục nội bộ sao?

Huyết Chiến Thiên Hạ lúc đầu còn cảm thấy Tiểu Lâu Yên Vũ hơi tự tiện, lúc này đã tức giận, hắn ta nói: “Yên Vũ không làm gì sai, Say Say Say mắng chửi bang chủ, theo quy định, đuổi khỏi bang không có gì quá đáng!”

Mộng Uyên Ương nhìn hắn ta đầy thất vọng: “Huyết Chiến, thực sự anh nghĩ vậy ư? Tiểu Lâu Yên Vũ muốn làm gì thì anh làm như thế sao?”

Huyết Chiến hơi bức mình: “Uyên Ương, cô rắc rối quá đấy? Các người sao lại cứ nhằm vào một người con gái như Yên Vũ, thật sự là có ý gì?”

Mộng Uyên Ương cười lạnh: “Không phải chúng tôi nhằm vào cô ta, mà anh hãy mở to mắt ra mà xem, cô ta đã làm những gì? Từ khi Tiểu Lâu Yên Vũ vào bang chúng ta, Huyết Chiến đã trở thành trò cười trong server Lâm Giang Tiên! Huyết Chiến, tôi chỉ nói một câu thôi, ở đây có cô ta thì không có tôi, có tôi thì không có cô ta!”

Ngay lúc này, hệ thống lại có thêm một tin thông báo.

Huyết Chiến đang vô cùng tức giận lại đọc được tin này nên vô cùng căm giận: “Uy hiếp tôi sao? Huyết Chiến Thiên Hạ tôi cũng chỉ nói một câu thôi, Tiểu Lâu Yên Vũ là người mà Huyết Chiến Thiên Hạ tôi bảo vệ! Ai dám động đến cô ấy!”

Mộng Uyên Ương cười lạnh: “Được, được, các vị, giang hồ gặp lại!”

Tin trong bang: Người chơi đã rời khỏi bang.

Mộng Uyên Ương làm như vậy khiến nhiều người choáng váng, Mộng Uyên Ương là phó bang chủ của bang Huyết Chiến, là một cô gái dịu dàng lại thân trọng, công việc trong bang xử lý rất xác đáng, là một nữ thần trong lòng rất nhiều người chơi của bang Huyết Chiến.

Huyết Chiến Thiên Hạ cũng không thể ngờ rằng Mộng Uyên Ương lại ra đi dứt khoát như vậy.

Nhưng những sự việc xảy ra tiếp theo khiến hắn ta trở tay không kịp.

Người chơi rời khỏi bang.

Người chơi rời khỏi bang.

Người chơi rời khỏi bang.

Người chơi rời khỏi bang.

...

Chưa tới một tiếng, toàn bộ huyết chiến bang đã voi đi một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán*! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Đại Thần Game Online Vs Đồ Độ Thích Làm Nũng (18)

“Son Hà! Cả Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần nữa, mau xem người chơi trên bảng PK!” Phong Trung Nhất Tiểu đột nhiên hét lên.

Cố Thịnh Nhân mở bảng xếp hạng, vừa liếc mắt đã thấy, quả nhiên có rất nhiều người chơi ở trong bảng xếp hạng vốn là người của bang hội Huyết Chiến giờ đã trống không.

“Quả nhiên không ngoài dự đoán của anh, những người chơi ở cuối bảng xếp hạng thì không nói, người chơi xếp hạng bậc trung của Huyết Chiến đã trống một nửa!” Phong Trung Nhất Tiểu cười hưng phấn nói

Tâm trạng của Cố Thịnh Nhân rất tốt, ít khi nói được một câu: “Tài sản của bang hội họ ít đi một nửa, người cũng ít đi một nửa, không phải là quá tốt sao?”

Phong Trung Nhất Tiểu sừng sốt, một lúc lâu sau mới kinh ngạc nói: “Không ngờ Lạc Mộc đại thần cũng có những lúc nguy hiểm như vậy!”

Cố Thịnh Nhân giữ im lặng, thật sự Lạc Mộc Tiêu Tiêu của trước kia quá lạnh lùng, cho dù cô muốn thay đổi nhưng cũng không thể trong một sớm một chiều, chỉ có thể thay đổi từ từ.

“Tiêu Tiêu.” Sơn Hà Nhất Kiếm đột nhiên gọi.

Cố Thịnh Nhân ngạc nhiên, trước đây ở cùng với nhau Sơn Hà Nhất Kiếm chưa bao giờ gọi tên thật của cô, bình thường hai người ở cùng nhau thì đều gọi là anh em, đột nhiên gọi như vậy nghe thấy hơi là lạ.

Cô kinh ngạc nhìn Sơn Hà Nhất Kiếm nhưng cũng không nói gì.

Đôi mắt Sơn Hà Nhất Kiếm sáng rỡ lên rồi cười nói: “Cùng anh đi đến một nơi.”

Cố Thịnh Nhân khẽ gật đầu, theo như cô biết thì những nơi mà Sơn Hà Nhất Kiếm dẫn cô đi chưa bao giờ khiến cô phải thất vọng.

Phong Trung Nhất Tiểu cười nhìn hai người rồi xoay người đi, đáng tiếc là hai đương sự căn bản không để ý đến hắn.

Đợi khi hai người kia rời đi, Tội Chi Cười Thôi Không Nói Gì luôn làm khúc gỗ ở bên cạnh mới âm thầm đi đến bên cạnh Phong Trung Nhất Tiểu, hai người nhìn nhau ngẫm hiểu rồi phá lên cười.

Phong Trung Nhất Tiểu: “Xem bộ dạng của Sơn Hà thì nhất định đã động tâm tư rồi.”

Tội Chi Cười Thôi Không Nói Gì: “Còn cần anh phải nói ra sao! Đến kẻ ngốc cũng nhìn ra.”

“Nhưng...” Phong Trung Nhất Tiểu xoa cằm: “Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần này, xem ra tính cách cũng không dễ dàng chung sống, còn về ngoài thì...”

Tội Chi Cười Thôi Không Nói Gì vỗ vào đầu hắn: “Tôi nói anh sao lại có thể nói thô như vậy! Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần được gọi là có cá tính! Còn về ngoài nhất định rất xinh đẹp.”

Phong Trung Nhất Tiểu: “Thích cái đẹp, đây cũng là bản tính của đàn ông thôi có được không!”

...

Cố Thịnh Nhân đi theo Sơn Hà Nhất Kiếm đến một nơi.

“Nơi này là...” Cô cho rằng Sơn Hà Nhất Kiếm lại phát hiện được cửa ải bí mật nào đó, không ngờ anh lại đưa cô đi ngắm cảnh.

Trong game đang là lúc hoàng hôn, chân trời xa xa mây đỏ như lửa, ánh chiều hoàng hôn soi trên mặt hồ nước, phản chiếu một cảnh đẹp mê người.

Sơn Hà Nhất Kiếm nhìn dáng vẻ của cô không vui như trong tưởng tượng của mình nên nghi ngờ hỏi: “Anh ngẫu nhiên phát hiện được nơi này, cảm thấy rất đẹp. Không phải con gái bọn em rất thích những cảnh đẹp như thế này à? Sao em lại không thích?”

Cố Thịnh Nhân lấy lại tinh thần, nhìn Sơn Hà Nhất Kiếm: “Không, rất đẹp.”

Hai người đều là tóc đen áo trắng, tay áo tung bay phất phới đang ở cùng với nhau. Dưới ánh chiều hoàng hôn, dường như được bao quanh bởi một vầng hào quang.

Thật trùng hợp là có người chơi đi ngang qua đã chụp được cảnh này.

Hôm sau Cố Thịnh Nhân vừa vào game đã nhận được tin nhắn của Sơn Hà Nhất Kiếm: “Lên diễn đàn.”

Cô lập tức lên diễn đàn, phát hiện tấm hình của mình và Sơn Hà Nhất Kiếm hôm qua đã đứng ở vị trí số một.

Tấm hình ở trên topic chính là hình ảnh hai kiếm khách áo trắng đang đứng sóng vai bên nhau, tóc bay bay quăn vào nhau, không biết có phải do góc chụp của người chụp không mà trông hai người có vẻ hết sức mờ ám.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 192: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (5)

Chủ topic này hình như là fan của Lạc Mộc Tiêu Tiêu và Sơn Hà Nhất Kiếm, hơn nữa còn cổ vũ cho đôi này yêu nhau.

Cô ta viết một bài viết gần một nghìn chữ nói về cảm nhận của mình đối với tấm hình.

Cái gì mà hai người nắm tay nhau cùng ngắm hoàng hôn, ôm nhau một cách tình tứ... lời văn vô cùng sinh động, từ ngữ trau chuốt, nếu không phải là một trong hai nhân vật chính thì Cố Thịnh Nhân không nhận được mà khen ngợi cô ta.

Lạc Mộc Tiêu Tiêu và Sơn Hà Nhất Kiếm đều là người làm mưa làm gió trong server Lâm Giang Tiên, mà Lạc Mộc Tiêu Tiêu là người chơi vô cùng nổi tiếng trong game online Linh Kiếm Tiên.

Nói ngắn gọn là bài viết này rất hot!

Không chỉ đứng số một trong cao lầu mà còn có vô số những lời bình luận về nó.

Khen cũng có mà chê cũng có.

Bỏ qua một số ít bộ phận người chơi suy nghĩ theo kiểu lý tính vẫn đưa ra nghi ngờ về mối quan hệ của hai người thì những người còn lại đều tin rằng mối quan hệ của họ không bình thường.

Mà trong số những người đó, đại bộ phận đều ủng hộ hoặc có thái độ dửng dưng, chỉ có một số ít người bắt đầu chửi rủa.

“Mặc dù Lạc Mộc Tiêu Tiêu rất lợi hại nhưng cũng không nhìn lại bản thân mình xem, cô ta có điểm nào xứng với Sơn Hà Nhất Kiếm đại thần!” Không thể không nói, khuôn mặt của Sơn Hà Nhất Kiếm thật sự rất anh tuấn, không ít người chơi nữ đều là vì khuôn mặt của anh.

“Đúng vậy, trong game lợi hại đương nhiên có thể kiếm cơm ăn, Sơn Hà Nhất Kiếm đại thần nghĩ thế nào vậy?”

“Tôi nói các người thật là, đương nhiên Sơn Hà Nhất Kiếm đại thần làm sao lại có suy nghĩ nông cạn như các người?”

“Tôi nói những người lầu trên đúng là ăn không ngồi rồi, đây là chuyện của hai đại thần, liên quan gì đến chúng ta?”

...

Cố Thịnh Nhân xem qua vài bình luận, cảm thấy không có gì nên cũng không quan tâm bọn họ nữa.

“Thấy rồi, sao vậy?” Cố Thịnh Nhân nhắn tin cho Sơn Hà Nhất Kiếm.

Sơn Hà Nhất Kiếm đến rất nhanh, anh liếc nhìn Cố Thịnh Nhân, phát hiện cô không có gì khác thường, trong lòng thất vọng: “Em nhìn những bài bình luận chưa, có ý kiến gì không?”

Cố Thịnh Nhân thản nhiên nói: “Một đám người nhạt nhẽo vô vị, em không có ý kiến gì cả.”

Sơn Hà Nhất Kiếm không nói gì, quả nhiên câu trả lời rất đúng với phong cách của Lạc Mộc Tiêu Tiêu.

Điều này cũng chứng minh Lạc Mộc Tiêu Tiêu không hề có tình cảm với anh.

Sơn Hà Nhất Kiếm lần đầu tiên nghi ngờ sức quyến rũ của chính bản thân mình.

“Anh sao vậy?” Cố Thịnh Nhân nhìn anh rồi hỏi.

Sơn Hà Nhất Kiếm lấy lại tinh thần: “Anh không sao?”

“Thế thì em out đây, một lát nữa em còn có việc.” Cố Thịnh Nhân nhìn về phía anh khẽ gật đầu, thân thể hóa thành một luồng sáng trắng, biến mất không thấy đâu nữa.

Quả thật cô có việc.

“Hệ thống, theo lý mà nói, đến hôm nay chân của tôi phải khỏi rồi chứ.”

Hệ thống trả lời: “Kí chủ, cô có thể đứng lên.”

Cố Thịnh Nhân vịn vào chỗ để tay của xe lăn, chậm chậm đứng lên.

Tình trạng rất tốt, ngoài việc chân hơi bủn rủn không có sức lực vì ngồi xe lăn lâu ngày thì không có vấn đề gì lớn.

Cô kéo ống quần lên, phát hiện chỗ biến dạng ở chân cũng đã biến mất, bây giờ nhìn chân của Thẩm Tiêu Tiêu không khác gì người bình thường.

Cố Thịnh Nhân đứng lên bước đi hai bước, cảm giác đôi chân thật sự có thể dẫm trên mặt đất thật là tuyệt. Mặc dù trong game cũng có thể làm được điều này nhưng vẫn không thể so sánh với ngoài đời thực.

“Vậy thì tiếp theo chỉ cần tập luyện một chút.” Tâm trạng Cố Thịnh Nhân rất vui vẻ.

Ở một nơi khác.

“Cậu nói gì cơ? Mạc thiếu gia?” Trương Dương ngạc nhiên đến mức suýt bóp hộp nước hoa quả ở trong tay.

Hắn ta đã nghe thấy gì vậy, Mạc Đình Viễn lại hỏi hắn làm sao để theo đuổi con gái sao?

“Không phải là cậu đã phải lòng Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần rồi đấy chứ?”

Mạc Đình Viễn đưa ly nước ở trong tay lên uống một ngụm “Đúng thì thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (20)

Đúng thì thế nào?

Trương Dương chớp chớp mắt, cười tươi rói.

Một người như Mạc Đình Viễn cuối cùng cũng rơi vào tay ta rồi.

Hắn ta ho một tiếng: “Khụ, cái này sao...”

Nhưng hắn ta còn chưa kịp lên mặt thì người ngồi đối diện đã thần nhiên mở miệng: “Mấy hôm trước, khi đi phụ bàn, tôi nhận được một cái ngũ độc chửi thề.”

Ánh mắt Trương Dương chợt sáng lên.

Ngũ độc chửi thề!

Cái tên này vừa nghe đã biết là cùng một bộ với ngũ độc bản chỉ mà mấy hôm trước hắn ta vừa lấy trên người Mạc Đình Viễn.

Thân là ngư thú sư, đồ như vậy sao có thể bỏ qua?

Hắn ta lập tức thay đổi thái độ, cười nói ân cần: “Ai da, Mạc thiếu gia, tôi nói cậu đã tìm đúng người rồi đấy, theo đuổi con gái...”

Mạc Đình Viễn im lặng ngồi nghe Trương Dương truyền dạy kinh nghiệm.

Bên Cố Thịnh Nhân nhận được một bức thư do hệ thống gửi đến.

“Giải đấu PK toàn server. Năm mươi người trong top đầu sẽ được mời tham gia buổi giao lưu giữa các người chơi.” Cố Thịnh Nhân nhú mày.

Cô không có hứng thú với buổi giao lưu giữa các người chơi. Nhưng có thể cô sẽ tham gia giải đấu PK toàn server.

Lại có một bức thư được gửi đến.

“Cuộc thi sắc đẹp của người chơi, bao gồm cả nam và nữ, năm mươi người chơi trong top đầu sẽ được giấy mời tham gia giao lưu?” Cố Thịnh Nhân đọc xong đoạn này.

Cô chợt nghĩ ra công ty game online muốn làm gì rồi.

“Theo tôi thấy, cứ tìm người nam và người nữ đứng đầu bảng xếp hạng PK làm người đại diện là được rồi, cần gì phải rắc rối như vậy!” Có người trong phòng nghiên cứu phát triển của game online Linh Kiếm Tiên phản nản.

Dương Tử cau mày lại: “Tôi lại có thể hiểu được yêu cầu của công ty, những năm nay, có ai là không nhìn vào giá trị công ty? Công ty chúng ta có thể không mời những minh tinh kia, nhưng tìm người đại diện trong số người chơi thật sự là rất khó.”

Mặc dù nói như vậy nhưng đối với những lập trình viên như bọn họ mà nói thì vẫn coi trọng người chơi có thực lực mạnh, có thể làm người đại diện cho game.

Anh ta nhìn thấy trên màn hình máy tính có một nữ kiếm khách áo trắng đứng nổi bật, trong trẻo nhưng lạnh lùng, mặc dù khuôn mặt không đẹp lắm

nhưng lại rất có khí thế.

Thật đáng tiếc, anh ta thờ dài. Cho dù Lạc Mộc Tiêu Tiêu có đứng thứ nhất trong bảng xếp hạng PK, chỉ sợ công ty cũng không cân nhắc chọn cô làm người đại diện.

“Tiêu Tiêu, em đã đọc thư của hệ thống gửi đến chưa?” Sơn Hà Nhất Kiếm nói với Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân gật đầu: “Em chuẩn bị tham gia đấu PK toàn server.”

Sơn Hà Nhất Kiếm phấn khởi: “Với thực lực của em thì thừa sức đứng trong top năm mươi server dẫn đầu.” Đến lúc đó, anh có thể nhìn thấy em rồi.

Anh không biết rằng Cố Thịnh Nhân hoàn toàn không có ý định tham gia buổi giao lưu kia.

Giải đấu PK toàn server được tiến hành trong game, mà người chơi tham gia cuộc thi nhan sắc lại khởi xướng từ diễn đàn.

Cố Thịnh Nhân cũng lần đầu tiên nhìn thấy khuôn mặt thật của Tiểu Lâu Yên Vũ.

Không thể không nói là Tiểu Lâu Yên Vũ rất xinh đẹp. Người chơi nào có thể tự tin đăng ảnh trên website game thường rất tự tin vào sắc đẹp của bản thân mình, trong đó Tiểu Lâu Yên Vũ cũng được coi là một người xinh đẹp.

Từ trước đến giờ ân oán trong game thường không lâu dài, mà nếu chuyện đó không xảy ra đối với mình thì người chơi rất nhanh quên.

Tiểu Lâu Yên Vũ rất tự tin tham gia cuộc thi sắc đẹp lần này, cô ta tìm được không ít người hâm mộ.

Không ít người thanh minh giúp cô ta, thậm chí những người nào còn không thèm đếm xỉa đến những chứng cứ xác thực trên diễn đàn, họ chửi rủa Lạc Mộc Tiêu Tiêu vu oan người khác, nói người con gái xinh đẹp đáng yêu như Tiểu Lâu Yên Vũ làm sao có thể nói ra những lời độc ác như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (21)

Nói tóm lại, trên diễn đàn cãi nhau om sòm, Cố Thịnh Nhân cũng lười tốn nước bọt để tranh luận.

Dù sao cũng có một loại người, chỉ cần cô tự nhận định một sự việc nào đó thì cho dù có tận mắt chứng kiến thì cô cũng làm như không thấy.

Cô đang chuẩn bị cho giải đấu PK toàn server.

Quy tắc của giải đấu PK toàn server, chọn ngẫu nhiên mười người chơi, sau đó sắp xếp lộn xộn, ngẫu nhiên tổ hợp đối chiến, năm mươi người còn lại chính là năm mươi người trong top đầu.

Đương nhiên mặc dù năm mươi người này có thể tham gia buổi giao lưu giữa các người chơi, thứ tự vẫn được chọn ra.

Lâm Giang Tiên nhanh chóng chọn ra top năm người.

Trong năm người chơi thì có ba người là của Đàm Tiểu Giang Hồ.

Lần lượt là Lạc Mộc Tiêu Tiêu, Sơn Hà Nhất Kiếm, còn có cả Tôi Chỉ Cười Thôi Không Nói Gì.

Hai người còn lại cũng là cao thủ lão luyện trong server.

“Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần, Sơn Hà Nhất Kiếm đại thần, tôi không còn hi vọng gì nữa rồi, bọn họ tốt xấu gì cũng là đệ nhất linh kiếm tiên trong Lâm Giang Tiên, giải quán quân chắc chắn thuộc về hai người rồi.” Người chơi có ID tên Thiên Tiểu Khinh Ngừ nói.

Giải thi đấu cho tất cả server PK diễn ra sôi nổi thì cuộc bỏ phiếu trên diễn đàn cũng hùng hực khí thế.

“Không ngờ Tiểu Lâu Yên Vũ lại có số phiếu cao đến như vậy.” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc.

Tiểu Lâu Yên Vũ bất ngờ lọt vào top mười.

Cô ta rất xinh đẹp, giới động viên người khác lại biết làm nũng nên không ít người chơi nam đều thích.

“Không giờ trò gì mà Tiểu Lâu Yên Vũ vẫn thể trở lại thông qua cuộc thi này.” Cố Thịnh Nhân thầm nghĩ.

Danh tiếng của Tiểu Lâu Yên Vũ ở Lâm Giang Tiên xấu không còn gì để nói, ở trên diễn đàn cũng không có thanh danh tốt, nhưng kết quả phiếu bầu vừa có thì Cố Thịnh Nhân nhận được mấy bức thư, đại ý là Lạc Mộc Tiêu Tiêu làm người cần khoan dung độ lượng để cho mọi việc được ổn thỏa.

“Quả nhiên là thế giới coi trọng sắc đẹp.” Cố Thịnh Nhân thấy buồn nôn.

Hệ thống: “Cô được gọi là tạo vật hoàn mỹ nhất, những lời nói vừa rồi để mình tôi nghe là được, đừng để người khác biết. Cần thận bị đánh.”

Cố Thịnh Nhân: “... Trừ cậu ra, ai đã từng nhìn thấy tôi trông như thế nào?”

Hệ thống: “Thật ra, trên diễn đàn có nhiều người nói đỡ cho Tiểu Lâu Yên Vũ, theo tư duy của con người, đơn giản chỉ vì Tiểu Lâu Yên Vũ vừa xinh đẹp lại vừa yếu đuối, còn Lạc Mộc Tiêu Tiêu cô đứng số một trên bảng xếp hạng PK, mạnh đến mức không ai có thể đánh bại, mà về ngoài lại không được mọi người yêu thích. Con người đồng cảm với người yếu đuối.”

Cố Thịnh Nhân nhếch môi: “Xét cho cùng vẫn là coi trọng sắc đẹp.”

“Xem ra buổi giao lưu giữa các người chơi tôi cũng phải tham gia một chút, nếu không tôi thật sự sẽ trở thành người nham hiểm nhẫn tâm độc ác.” Cố Thịnh Nhân cảm khái nói.

Nếu Tiểu Lâu Yên Vũ đã muốn lợi dụng nhan sắc của mình để tranh thủ sự ủng hộ của đàn ông thì cô sẽ khiến cho ưu thế cuối cùng này của cô ta biến mất.

“Thật là chán, tôi luôn nghĩ rằng làm người chỉ cần nói chuyện bằng thực lực, không ngờ cũng có một ngày cũng phải dựa vào nhan sắc.” Cố Thịnh Nhân âu sầu nói.

Hệ thống: “... Vật chủ, xin cô đừng như vậy.” Cảm giác vật chủ mắc bệnh lạ.

Cố Thịnh Nhân thở dài, xem ra mình thật sự đã trở thành một Thảm Tiêu Tiêu bị đè nén quá lâu nên lời nói và việc làm hơi không bình thường.

Hai cuộc thi tiếp tục giăng co trong một tháng.

Khi có được kết quả bình chọn trên diễn đàn thì giải đấu PK toàn server cũng kết thúc.

Kết quả gần như đúng với dự đoán của mọi người

Lạc Mộc Tiêu Tiêu trở thành quán quân của giải đấu PK toàn server, Sơn Hà Nhất Kiếm bại dưới tay cô nên ở vị trí thứ hai.

Vị trí thứ nhất và thứ hai đều chứng minh rõ thực lực server của Lâm Giang Tiên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (22)

Tiểu Lâu Yên Vũ không chỉ lọt vào top năm mươi người dẫn đầu mà còn đứng ở vị trí thứ chín.

“Yên Vũ, mấy ngày nữa là tham gia buổi giao lưu giữa các người chơi rồi, nếu gặp Lạc Mộc Tiêu Tiêu thì nhất định phải xử lý cô ta.” Một người chơi nữ có quan hệ tốt với Tiểu Lâu Yên Vũ nói.

Tiểu Lâu Yên Vũ thách thức: “Điều đó là đương nhiên. Ngoài đời thực không phải là Internet, đứng đầu bảng xếp hạng PK thì đã sao? Về ngoài của cô ta như vậy thì chắc cũng không có bao nhiêu người đề ý đến cô ta.”

...

“Tiêu Tiêu.”

Cố Thịnh Nhân quay người, người gọi cô như vậy trong game chỉ có Sơn Hà Nhất Kiếm mà thôi.

“Mấy ngày nữa là đến buổi giao lưu giữa các người chơi rồi, em định bao giờ sẽ đến?” Sơn Hà Nhất Kiếm hỏi.

“Em ở thành phố J nên rất thuận tiện.” Cố Thịnh Nhân trả lời.

Son Hà Nhất Kiếm ngạc nhiên: “Em cũng ở thành phố J sao, thật là trùng hợp, anh cũng ở thành phố J.”

Thật là may, tôi còn chưa gặp anh. Cố Thịnh Nhân âm thầm nghĩ trong đầu.

“Vậy hôm đó mấy giờ em sẽ đến?” Son Hà Nhất Kiếm hỏi: “Chúng ta cùng nhau đi.”

Trong khoảng thời gian này, Son Hà Nhất Kiếm luôn lấy mọi lý do để tìm Cố Thịnh Nhân, cho dù là người không nhạy bén lạnh lợi lắm thì cũng biết tâm ý của Son Hà Nhất Kiếm.

Mặc dù căn cứ vào các thế giới trước thì Son Hà Nhất Kiếm có khả năng là người yêu mình, nhưng trước khi Cố Thịnh Nhân có thể xác định được chuyện đó thì cũng sẽ không dễ dàng tiếp cận.

“Chưa chắc em đã đi.” Cô nói.

Thật ra cô đã sớm có quyết định, nhưng không hiểu vì sao lúc này lại nói ra câu đó.

Quả nhiên Son Hà Nhất Kiếm vừa nghe xong đã biến sắc: “Sao lại thế? Em bận việc gì à?”

Cố Thịnh Nhân mập mờ nói: “Ừ, có chút việc.”

Son Hà Nhất Kiếm cảm thấy hụt hẫng, hai người nói thêm hai câu rồi out.

Ngày diễn ra buổi giao lưu giữa các người chơi đã đến.

Công ty game cố ý bao riêng một tầng khách sạn năm sao.

Không ít người chơi là người ngoại thành tới từ hai ngày trước, cho nên khi Son Hà Nhất Kiếm đến thì trong đó đã có rất nhiều người.

Có nhân viên cầm bảng ghi tên ID người chơi ở cửa vào, mỗi người đều cầm lấy bảng ghi ID của mình.

Thật ra năm mươi người trong cuộc thi sắc đẹp người chơi đã trao đổi rất sôi nổi trên diễn đàn nên về cơ bản có thể nhận ra nhau.

Ngược lại mấy người chơi bên giải đấu PK toàn server không dễ dàng nhận ra nhau, dù sao thì tạo hình nhân vật trong game cũng không hoàn toàn giống với diện mạo ngoài đời thực.

Cho dù là như vậy nhưng khi Son Hà Nhất Kiếm bước vào thì mọi người vẫn nhận ra anh.

Vì anh không điều chỉnh diện mạo của mình nên người chơi vẫn rất quen mặt khuôn mặt của anh.

“Son Hà Nhất Kiếm, lâu rồi không gặp!” Một người chơi cầm một ly rượu đến cụng ly với Mạc Đình Viễn.

“Ai nói là nhưng người chơi PK như chúng ta chỉ có thực lực, không có nhan sắc? Hãy nhìn Son Hà đại thần đi, một người là có thể chấp tất những người chơi nam rồi. Son Hà đại thần chính là đại diện nhan sắc cho người chơi PK chúng ta.”

Không ít người chơi nữ mắt lấp lánh nhìn anh, không ngờ Son Hà Nhất Kiếm thực lực rất mạnh mà ngay cả diện mạo cũng vô cùng tuấn tú.

“Yên Vũ, Son Hà Nhất Kiếm đẹp trai quá!” Một người chơi nữ đứng bên cạnh Tiểu Lâu Yên Vũ kích động nói.

Tiểu Lâu Yên Vũ tức giận nói một câu: “Chẳng qua là nhìn cũng được thôi, có gì ghê gớm đâu?”

Cô ta không hề quên ân oán giữa mình và Đàm Tiểu Giang Hồ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 196: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (23)

“Hả? Cô nói người có thù oán với cô Lạc Mộc Tiêu Tiêu liệu có đây không?” Cô gái bên cạnh hỏi cô ta.

Tiểu Lâu Yên Vũ nghe thấy tên Lạc Mộc Tiêu Tiêu đã tức giận: “Tôi cũng không biết, lễ hội kiểu này, có lẽ cô ta sẽ tới.”

Mạc Đình Viễn nhìn xa xăm, hi vọng có thể nhìn thấy Lạc Mộc Tiêu Tiêu.

Thực ra anh cũng không biết Lạc Mộc Tiêu Tiêu ra sao.

Cố Thịnh Nhân lại tới hơi muộn.

Thực sự cũng không phải quá muộn, khi cô tới, lễ hội còn chưa bắt đầu, nhưng mọi người đến sớm nên cô mới trở thành người tới muộn.

Ở ngoài cửa đón khách là nhân viên của công ty game, khi nhìn thấy cô hai mắt sáng long lanh.

Đây là ai vậy? Hình như chưa bao giờ tham gia cuộc thi sắc đẹp nào? Người con gái này còn đẹp hơn cả quán quân của cuộc thi sắc đẹp, lẽ nào là người chơi tổ PK?

Sau đó Cố Thịnh Nhân khẽ cười với cô ta: “Tôi là Lạc Mộc Tiêu Tiêu.”

Nhân viên tiếp tân ngây người ra.

Cô ta cũng chơi game Linh Kiếm Tiên, đương nhiên biết đến tên của Lạc Mộc Tiêu Tiêu, nhưng không phải Lạc Mộc Tiêu Tiêu vô cùng xấu xí ư? Sao lại đẹp tới như vậy?

Cô ta kinh ngạc nhưng không nghi ngờ gì về thân phận của Cố Thịnh Nhân... bởi vì cô đã lấy thiệp mời của Linh Kiếm Tiên, mỗi ID đều chỉ có một tấm thiệp mời, cũng đã ghi rõ tên ID.

Ánh mắt Mạc Đình Viễn rơi trên người cô gái.

Không chỉ mình anh, mà hầu như ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn Cố Thịnh Nhân bước vào đại sảnh.

Váy ôm eo màu trắng, dáng người yếu đuối, tóc xoắn bồng bênh, vô cùng xinh đẹp.

“Đây là ai?”

“Chắc chắn không phải là mỹ nữ của tổ thi sắc đẹp, tôi đã xem hết số đó không có cô gái này.”

“Chẳng lẽ là người của tổ PK? Quả nhiên là cao thủ không hề tiết lộ thân phận...”

Tiểu Lâu Yên Vũ cũng ngắm nhìn cô gái đang thu hút hầu hết mọi ánh nhìn, vô cùng ghen tị.

Nhưng dù cô ta không cam chịu, thì trong lòng cũng không thể không thừa nhận, cô ta kém cô gái này quá xa.

Trong mắt của Cố Thịnh Nhân nhìn về phía đám đông, nhận ra mỗi Sơn Hà Nhất Kiếm.

Cô bước tới chỗ Sơn Hà Nhất Kiếm.

Mạc Đình Viễn thấy cô bé đang đi qua đám người tới chỗ mình. Là cô ấy sao?

Rõ ràng là cô gái đã gặp một lần ở nhà hàng.

“Chào anh, Sơn Hà Nhất Kiếm, tôi là Lạc Mộc Tiêu Tiêu.” Cô gái mặc váy trắng nhẹ nhàng nói, nhưng mà lời nói của cô khiến mọi người vô cùng kinh ngạc.

Lạc Mộc Tiêu Tiêu?

Chính là Lạc Mộc Tiêu Tiêu đứng đầu trong bảng xếp hạng PK sao?

Rất nhiều người chơi đều nhìn Cố Thịnh Nhân, và ngẩng đầu lên nhìn nữ kiếm khách áo trắng trên màn hình tivi.

Đây là kiểu gì vậy, sao lại có thể để avatar như vậy trong game.

Mạc Đình Viễn cũng vô cùng kinh ngạc, nhưng anh nhanh chóng ổn định tâm trạng, giọng tay ra: “Tiêu Tiêu? Thật là trùng hợp.”

Chỉ có Cố Thịnh Nhân mới hiểu được anh đang nói gì.

Cố Thịnh Nhân cũng nhẹ nhàng nắm tay anh.

Mạc Đình Viễn chỉ cảm thấy bàn tay mềm mại, khiến anh không muốn buông ra.

Biết được thân phận của Cố Thịnh Nhân là Lạc Mộc Tiêu Tiêu, không khí trong đại sảnh lại trở nên vô cùng náo nhiệt. Mọi người đều tranh nhau chào đón cô.

“Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần, không ngờ cô lại xinh đẹp như vậy!”

“Lạc Mộc Tiêu Tiêu đại thần, tôi là fan của cô, cô đánh trận đó quá đỉnh.”

“Lạc Mộc Tiêu Tiêu...”

Tiểu Lâu Yên Vũ đứng ở ngoài đám đông, nhìn thấy Lạc Mộc Tiêu Tiêu đang được mọi người vây quanh, cắn răng chịu đựng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (24)

Cô ta là Lạc Mộc Tiêu Tiêu?

Cô ta lại là Lạc Mộc Tiêu Tiêu?

Sao cô ta có thể là Lạc Mộc Tiêu Tiêu!

Nhưng bây giờ dù Tiểu Lâu Yên Vũ có đổ kị tới mức nào thì cũng không ai quan tâm đến suy nghĩ của cô ta.

Mạc Đình Viễn và Cố Thịnh Nhân ngồi cùng, anh trầm mặc một lúc, rồi nói: “Trước đây chân em làm sao?” Anh không quên được lần đầu gặp Cố Thịnh Nhân, khi đó cô phải ngồi trên xe lăn.

Cố Thịnh Nhân khẽ cười: “Lúc đó xảy ra tai nạn xe cộ, có một thời gian không thể đi lại được.”

Mạc Đình Viễn nghiêng đầu nhìn vào mắt của người con gái này, ánh đèn dịu dàng chiếu rọi và làn da không tì vết của cô, càng khiến cho cô nhìn trắng như ngọc.

Tiếp xúc với Lạc Mộc Tiêu Tiêu, phát hiện ra cô không hề lạnh lùng như trong game.

“Mạc Đình Viễn.” Đột nhiên anh nói: “Là tên của anh.”

Cố Thịnh Nhân chớp mắt: “Thảm Tiêu Tiêu, Tiêu Tiêu trong Lạc Mộc Tiêu Tiêu.”

Ngay lúc đó, có một giọng nói vang lên: “Cô thực sự là Lạc Mộc Tiêu Tiêu?”

Cố Thịnh Nhân nghe thấy tiếng, nhìn người con gái cười: Tiểu Lâu Yên Vũ.”

Tiểu Lâu Yên Vũ thấy giọng điệu của Cố Thịnh Nhân vô cùng chế diễu, trong lòng cô ta rất oán hận, miệng cười nói: “Không ngờ cô lại xinh đẹp như vậy, sao không nghe cô nói bao giờ, khiến mọi người cử tượng giống như người trong trò chơi.”

Cố Thịnh Nhân khẽ cười: “Dù sao thì tôi không giống cô, thích nói chuyện bằng thực lực.”

Lời nói này của cô có nghĩa là Tiểu Lâu Yên Vũ không hề có thực lực, mà chỉ dựa vào nhan sắc.

Mấy người chơi xung quanh trộm cười.

Mạc Đình Viễn thấy sắc mặt Cố Thịnh Nhân nói những lời cay độc đó vô cùng bình tĩnh, trong mắt xuất hiện nụ cười.

Sắc mặt Tiểu Lâu Yên Vũ tái xanh, lại cười gằn: “Lạc Mộc Tiêu Tiêu, tôi và cô có ân oán trong game, nhưng chỉ là một trò chơi thôi, mọi người cũng không cần phải cố chấp như vậy, hay là bỏ qua đi, chúng ta buông tay giằng hòa có được không?”

Cô ta cười lạnh trong lòng, để xem Lạc Mộc Tiêu Tiêu sẽ tỏ thái độ gì, chẳng lẽ lại ức hiếp người khác trước mặt bao nhiêu người?

Nếu Lạc Mộc Tiêu Tiêu đồng ý, thì sẽ phải ngâm bồ hòn làm ngọt, sau này ở trong game cũng không thể nhắm vào cô ta, nếu không sẽ tự vả vào mặt mình.

Nếu cô không đồng ý thì tốt quá, sẽ khiến cho mọi người thấy Lạc Mộc Tiêu Tiêu là một người phụ nữ hẹp hòi như thế nào!

Cố Thịnh Nhân thầm than vẫn trong lòng, người phụ nữ này, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.

Nhưng chỉ là một mảnh khốe nhỏ làm sao có thể gây khó dễ cho cô.

Cô nhìn Tiểu Lâu Yên Vũ một lát, định nói thì Mạc Đình Viễn lại chặn lại.

Anh lạnh lùng nhìn Tiểu Lâu Yên Vũ: “Thực lực ngang nhau mới có thể đàm phán. Tiểu Lâu Yên Vũ, cô định lấy cái gì để hòa giải với Tiêu Tiêu?”

Không hề khách sáo dù đối phương là nữ giới!

Sắc mặt của Tiểu Lâu Yên Vũ trắng nhợt, cô ta không ngờ, Sơn Hà Nhất Kiếm lại không hề gallant như vậy, anh không sợ sẽ bị mang tiếng xấu hay sao?

Nhìn thấy Tiểu Lâu Yên Vũ bối rối bỏ đi, Cố Thịnh Nhân khẽ nói với người bên cạnh: “Anh không sợ mọi người sẽ nói anh không gallant đi ức hiếp một cô gái hay sao?”

Mạc Đình Viễn phớt lờ cười nói: “Anh là một người đàn ông, bị người ta nói cũng không mất miếng thịt nào.”

Đột nhiên anh lại chăm chú nhìn Cố Thịnh Nhân: “Nhưng Tiêu Tiêu, anh không muốn em phải chịu áp lực vì bất cứ ai.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (25)

Buổi sáng sau khi nghe xong người phát ngôn của kênh Linh Kiềm Tiên, thời gian còn lại mọi người hoạt động tự do.

Có mấy người đề nghị ra ngoài chơi chung, Cố Thịnh Nhân không hứng thú lắm, liền từ chối.

“Anh đưa em về.” Mạc Đình Viễn không nói gì đứng dậy đi cùng Cố Thịnh Nhân.

“Ồi, chán thế, hai người đẹp trai và xinh gái đều không tham gia.” Người chơi đưa ra đề nghị nói.

“Anh xem đáng về Sơn Hà đại thần đi, người ta đang ở cạnh người đẹp.” Một người chơi nở nụ cười.

Nói xong, mấy người cùng ngấm nhìn và nở nụ cười.

Mạc Đình Viễn mở cửa xe, nghiêng người thắt dây an toàn cho cô.

Khi ngửi thấy mùi hương quen thuộc, dù trong lòng đã chắc chắn, nhưng Cố Thịnh Nhân cũng cảm thấy yên tâm hơn nhiều.

Mạc Đình Viễn nhìn người con gái đang gần sát bên cạnh mình.

Khoảng cách hai người rất gần, chỉ cần anh hơi cúi xuống một chút nữa, có thể chạm tới da của cô.

Làn da trắng muốt, không cần sờ cũng biết chắc chắn vô cùng mềm mại.

Mạc Đình Viễn chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc.

Anh đành hít một hơi thật sâu rồi qua về ghế lái.

Xe từ từ rời đi, trong đầu Mạc Đình Viễn nhớ lại những kỹ thuật theo đuổi con gái.

Sau đó tránh hết tất cả những thứ đó, hình như không cái gì hợp với Tiêu Tiêu?

“Tôi đến nơi rồi.” Cố Thịnh Nhân nói, ánh mắt Mạc Đình Viễn cười.

Người đàn ông này, cô hiểu rất rõ, dọc đường không nói gì, suy nghĩ cũng không tập trung, có lẽ là nghĩ ngợi nên nói như thế nào.

Mạc Đình Viễn không muốn dừng xe, lần đầu tiên anh thăm chửi giao thông thành phố J sao lại thông thoáng như vậy.

Nhìn thấy Cố Thịnh Nhân đang tháo dây an toàn, định rời đi, trong đầu anh nóng lên, vươn tay giữ tay cô đang định mở cửa xe.

Ánh mắt của cô rất khó hiểu, Mạc Đình Viễn mới phát hiện là mình hơi vội vàng.

Nhưng mà đã ra tay thì không thể thu lại được nữa.

Anh điều chỉnh lại tâm trạng: “Tiêu Tiêu, em có bạn trai chưa? Nếu như không có, hãy để anh theo đuổi em.”

Gọn gàng dứt khoát.

Cố Thịnh Nhân vô cùng kinh ngạc. Cô nhìn Mạc Đình Viễn, thấy anh đang nhìn mình, đôi mắt chất chứa tình cảm.

Cô không nói gì.

Mạc Đình Viễn cảm thấy tâm hồn mình như đang lơ lửng, vô cùng bồn chồn.

“Tiêu Tiêu?” Đương nhiên thấy cô cứ lặng yên không nói, anh lại hỏi cô.

Dường như Cố Thịnh Nhân thấy anh gọi cũng tỉnh táo lại, cố giữ bình tĩnh, Mạc Đình Viễn thấy tai cô hơi đỏ lên.

“Vấn đề thứ nhất, không có. Vấn đề thứ hai...” Cô dừng lại một chút: “Vấn đề thứ hai, đó là chuyện của anh.”

Cô bình tĩnh nhìn Mạc Đình Viễn: “Tôi có thể xuống xe được chưa?”

Mạc Đình Viễn thấy tai cô đỏ rực, ánh mắt tràn ngập nụ cười, sau đó anh mở cửa xe cho cô.

Nhìn thấy Cố Thịnh Nhân lên lầu, Mạc Đình Viễn lái xe về nhà với tâm trạng vô cùng vui vẻ.

Dáng vẻ của Tiêu Tiêu rõ ràng là có cảm giác với mình, không phải sao?

Tâm trạng của Cố Thịnh Nhân cũng rất vui.

Ngày thứ hai vừa online, đã có một người đợi cô ở đó.

“Tiêu Tiêu.” Anh mỉm cười nhìn cô: “Em có thời gian không?”

Hình như sau ngày hôm qua, chàng trai đó đã phá vỡ tấm rào cản cuối cùng, nói cho mọi người biết rằng Sơn Hà Nhất Kiếm anh đang theo đuổi Lạc Mộc Tiêu Tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (26)

Lạc Mộc Tiêu Tiêu trở nên rất hot!

Trước kia cô cũng rất hot, nhưng dựa vào kỹ thuật chiến đấu siêu phẩm của mình trở thành người chơi đứng đầu bảng xếp hạng PK.

Lần này cô hot vì sắc đẹp của mình.

Có một người chơi đi lễ hội giao lưu tổ PK đã đăng ảnh chụp hôm đó lên diễn đàn.

Sau đó, tất cả mọi người đều biết Lạc Mộc Tiêu Tiêu không những không xấu xí như trong trò chơi mà ngược lại còn lại một cô gái vô cùng xinh đẹp.

Nói thật ra những người đó cũng rất lạ, trước khi Lạc Mộc Tiêu Tiêu thực sự bước ra ánh sáng, đám fan của Tiểu Lâu Yên Vũ vẫn không thèm đếm xỉa tới cô, thậm chí còn mắng chửi cô.

Nhưng khi ảnh được đưa lên, đoàn quân này lại lặng như tờ. Cảm giác như họ đã ý thức được, Lạc Mộc Tiêu Tiêu chiến đấu siêu đẳng trong game lại là một cô gái nhỏ bé, yếu đuối cần được bảo vệ.

Đối với tình trạng như vậy, Cố Thịnh Nhân chỉ muốn nói, đối với đám người chỉ nhìn mặt người này, tôi đã phục sát đất.

Lúc này cô và Sơn Hà Nhất Kiếm đang cùng làm nhiệm vụ.

Sơn Hà Nhất Kiếm xưa nay chưa từng che dấu việc anh đang theo đuổi Lạc Mộc Tiêu Tiêu.

Nhận thấy họ không hề có ý định che dấu, đồng thời danh tiếng quá lớn.

Mới vài hôm mà mọi người đều đã biết hai người đang có tình cảm trong hiện thực.

Rất nhiều người đàn ông có ý với Lạc Mộc Tiêu Tiêu đậm chân đấm ngực, ghen ghét Sơn Hà Nhất Kiếm đã ra tay quá nhanh. Vừa hận khi mình chọn server đã không cẩn thận, mất đi cơ hội tiếp xúc với nữ thần; mặt khác không hề có thực lực kỹ thuật nên không thể tham dự tiệc giao lưu, biết đâu cô sẽ thích mình thì sao?

Đương nhiên họ không hề biết, từ rất lâu rồi, trừ người đàn ông kia, không ai có thể có cơ hội.

“Tiêu Tiêu, chiều em có rảnh không, cùng đi ăn cơm đi.” Giọng nói của anh vô cùng dịu dàng.

Cố Thịnh Nhân không định từ chối.

Địa điểm mà Mạc Đình Viễn chọn là quán ăn mà họ gặp nhau lần đầu tiên.

“Lần đầu tiên nhìn thấy em, cũng là ở đây.” Mạc Đình Viễn nói với vẻ đầy xúc động.

Khi đó anh nhìn thấy Cố Thịnh Nhân là cảm giác gì ư? Rất lạ kì, rõ ràng là chưa gặp cô bao giờ nhưng lại có cảm giác vô cùng quen thuộc.

Đương nhiên, anh không có ý định bắt chuyện, nếu không sẽ bị nói một câu nói với đầy giọng chế diễu: “Đã là thời đại nào rồi, mà vẫn dùng phương pháp lỗi thời đó?”

Sau này khi anh ở trong game lại bị thu hút bởi Lạc Mộc Tiêu Tiêu, trước kia anh vô cùng khinh thường chuyện xa cách ngàn dặm, chỉ chat qua mạng internet lại có thể yêu một người sao?

Thế nhưng khi anh lâm vào tình trạng đó mới biết rung động là thế nào, thực sự cũng không cần điều kiện gì đặc biệt.

Mọi hành động của Lạc Mộc Tiêu Tiêu, cách xử sự của cô đều khiến anh mê say.

Đến tận lễ hội giao lưu người chơi.

Khi thấy Lạc Mộc Tiêu Tiêu cũng chính là người con gái mình cảm thấy thân quen khi trước, không ai biết anh đã hạnh phúc tới mức nào.

“Bây giờ anh đã được tính là qua sát hạch chưa?” Anh hỏi cô nửa đùa nửa thật, bóc vỏ tôm rồi để vào đĩa của cô.

Cố Thịnh Nhân yên tâm hưởng thụ sự ân cần của anh, nghe anh nói như vậy, nhìn anh nói: “Vẫn cần phần đầu.”

Anh bật cười: “Vậy anh sẽ cố gắng hơn nữa.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu như thật: “Vậy ngược lại, lần đầu tiên em được được người khác theo đuổi, đó thực sự là vinh dự của anh đó.”

Mạc tiên sinh lần đầu theo đuổi người khác cong môi khẽ cười: “Vâng, anh rất vinh dự.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 200: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (27)

Lạc Mộc Tiêu Tiêu và Sơn Hà Nhất Kiếm kết hôn rồi!

Đáng ra Sơn Hà Nhất Kiếm không định lộ liễu như vậy, nhưng mà sau khi anh phải ngăn cản đến người thứ hai mươi chín đến xin Tiêu Tiêu “chỉ giáo”, cũng đã nhiệt tình “chỉ giáo rồi”. Sau đó người đàn ông nào đó không thể chịu được.

Trên kênh thể giới thông báo một trăm hộp quà hoàng kim, Sơn Hà Nhất Kiếm rơi ra suốt hai tiếng liền.

Anh muốn cho cả thế giới biết rằng Lạc Mộc Tiêu Tiêu bây giờ đã là người của Sơn Hà Nhất Kiếm.

Cười Ngựa Xem Hoa:

Cố Thịnh Nhân mỉm cười về hành động trẻ con của người đàn ông đó.

“Tiêu Tiêu, em đã nhận được tin hệ thống chưa?” Sơn Hà Nhất Kiếm hỏi.

Cố Thịnh Nhân biết anh đang nói gì: “Chuyện làm đại diện phát ngôn đó sao?”

Sơn Hà Nhất Kiếm gật đầu.

Anh và Cố Thịnh Nhân cuối cùng đã được chọn làm người phát ngôn của game Linh Kiếm Tiên. Về chuyện này, công ty vô cùng hài lòng.

Sắc đẹp không thua kém minh tinh là bao, PK cũng nổi bật nhất server, người chơi như vậy là sự lựa chọn tốt nhất cho người phát ngôn.

Hai người suy nghĩ rồi quyết định nhận hình tượng đại diện.

Sau khi hai bên quyết định xong toàn bộ công việc, Linh Kiếm Tiên cũng đã công bố tin tức này, và trên website game cũng đã đăng hình ảnh của hai người họ làm hình đại diện. Đương nhiên nữ kiếm khách áo trắng chính là gương mặt của Cố Thịnh Nhân.

Hình đại diện vừa xuất hiện đã gây nên tiếng vang vô cùng lớn.

Rất nhiều người mong đợi video tuyên truyền của công ty game.

Cũng có người ghen ghét, ví dụ như Tiểu Lâu Yên Vũ.

Không lâu sau, một tin tức lại xuất hiện trên diễn đàn, nội dung nói về người chơi Lạc Mộc Tiêu Tiêu, nói không những tính cách của cô xấu xa mà gương mặt của cô cũng đã chỉnh sửa.

Chủ topic nói ảnh đại diện của Lạc Mộc Tiêu Tiêu trong game rất khác so với ảnh trong đại hội giao lưu, thật sự có người con gái nào lại để mình xấu đến nỗi như vậy không?

Đúng vậy, cô ta nghi ngờ Lạc Mộc Tiêu Tiêu đã sửa mặt.

Cả bài đăng là suy đoán chủ quan của chủ topic, không hề có chút chứng cứ, lại vẫn có một vài người đã ăn theo phong trào bôi nhọ Lạc Mộc Tiêu Tiêu.

Đương nhiên, cũng có nhiều người ủng hộ Lạc Mộc Tiêu Tiêu, trong diễn đàn hai bên cãi nhau đến trời long đất lở.

Chuyện này kết thúc sau khi Lạc Mộc Tiêu Tiêu đăng tải một bài viết.

Bài viết có mấy điểm như sau:

Thứ nhất, cô đăng những tấm hình từ nhỏ tới lớn, Thẩm Tiêu Tiêu từ nhỏ đã là một cô gái xinh đẹp, đập tan lời đồn chỉnh sửa gương mặt;

Thứ hai, tháo bỏ hết tấm lá chắn cuối cùng của chủ topic, cuối cùng đã tìm ra địa chỉ IP và thông tin cá nhân của chủ topic chính là Tiểu Lâu Yên Vũ.

Cuối cùng, Lạc Mộc Tiêu Tiêu đã nói, server khác cô không quan tâm, nhưng trong Lâm Giang Tiên, có Tiểu Lâu Yên Vũ sẽ không có cô!

Ngoài việc đó ra, lại xuất hiện một bài viết nặc danh, có post ảnh từ nhỏ tới lớn của Tiểu Lâu Yên Vũ, người bình thường nhìn cũng có thể nhận ra, nếu Tiểu Lâu Yên Vũ cứ dậm thì theo lẽ thường sẽ không thể có dáng vẻ như bây giờ.

Rốt cuộc là ai chỉnh sửa gương mặt, chỉ cần xem là biết.

Người tình trường đều biết người đứng phía sau tin nặc danh đó chắc chắn có liên quan đến Lạc Mộc Tiêu Tiêu, nhưng không ai đi bóc móc chuyện đó ra.

Sơn Hà Nhất Kiếm hai ngày rồi không online game, ngay từ đầu không biết chuyện trên diễn đàn, chỉ biết được tin từ mồm Phong Trung Nhất Tiểu.

Thần thái của anh vô cùng nghiêm túc.

Vào đêm hôm đó, Tiểu Lâu Yên Vũ đã nhận được thư kiện của luật sư.

Thư kiện của luật sư còn được gim trên diễn đàn, cho thấy rõ Tiểu Lâu Yên Vũ đã phỉ báng người khác.

Sơn Hà Nhất Kiếm cũng không hề che dấu, anh muốn nói với tất cả mọi người anh chính là chỗ dựa vững chắc cho Lạc Mộc Tiêu Tiêu.

Chương 201: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (28)

Lạc Mộc Tiêu Tiêu nói được làm được, chỉ cần nhìn thấy Tiểu Lâu Yên Vũ online sẽ lập tức cường chế PK. Giờ đây Huyết Chiến không hùng mạnh như trước nữa, Huyết Chiến cũng không có nhiều tâm trí để quan tâm đến chuyện của Tiểu Lâu Yên Vũ.

Tiểu Lâu Yên Vũ đã mai danh ẩn tích trong game, đương nhiên, cô ta có thể chỉ thay đổi avatar, thậm chí đổi server và tiếp tục chơi trò chơi này.

Dù thế nào ID Tiểu Lâu Yên Vũ và avatar này cũng không dám xuất hiện trong trò chơi nữa.

Thực ra đối với Cố Thịnh Nhân và Mạc Đình Viễn, Tiểu Lâu Yên Vũ không phải là một nhân vật có ý nghĩa, họ không hề đáng phải lao tâm khổ tứ.

Trong khoảng thời gian này, hai người đều đang chuẩn bị cho video quảng bá của công ty game.

“Rất tốt!” Đạo diễn quay phim cho họ là một nhiếp ảnh gia nổi tiếng.

Linh Kiếm Tiên thấy hiệu quả, lần này đã dốc hết tiền của để mời tổ quay phim chuyên nghiệp.

Nhiếp ảnh gia này đã quen với rất nhiều minh tinh, nghệ sĩ, khi nhìn thấy Mạc Đình Viễn và Cố Thịnh Nhân đã khen ngợi hết lời vẻ đẹp của họ.

Khi bắt đầu quay, Mạc Đình Viễn còn được, Cố Thịnh Nhân khiến ông ta vô cùng kinh ngạc, còn hỏi Cố Thịnh Nhân đã từng có kinh nghiệm diễn xuất chưa?

Nhận được câu trả lời phủ nhận, trước đây Thẩm Tiêu Tiêu chỉ đi học, sau đó bị tai nạn xe cộ, rồi một mình khép kín, chắc chắn không thể có bất cứ kinh nghiệm diễn xuất nào.

Nhiếp ảnh gia không thể không thừa nhận cô có chút tài năng thiên bẩm, những động tác của Cố Thịnh Nhân trong màn ảnh nhỏ, mỗi động tác, mỗi cử chỉ đều rất chuẩn, đến cả những nghệ sĩ trong làng giải trí cũng không thể sánh kịp với cô.

Nhận ra được suy nghĩ của nhiếp ảnh gia Cố Thịnh Nhân cười thầm: Thẩm Tiêu Tiêu đương nhiên không có bất cứ kinh nghiệm gì, chỉ có thể là mình đã trải qua kiếp sống của Nguyễn Kha Nghi.

Công ty game vô cùng hài lòng với hiệu quả làm việc, trong lễ Thất Tịch đã công bố video mới nhất, hiệu quả còn hot hơn cả dự định.

Website game đã được người chơi quét tới bùng nổ, rất nhiều người hò hét video quá đẹp, chọn bất cứ cảnh nào trong video cũng có thể làm ảnh nền đại diện.

Đương nhiên, cũng có rất nhiều fan hâm mộ sắc đẹp của nam nữ chính. Còn có người nói rằng, lễ Thất Tịch, game đã khiến cho người xem đau lòng.

Sau đó theo thống kê của game, sau khi công bố video trên các diễn đàn lớn, người chơi của trò chơi đã tăng vọt, cao gấp ba lần.

Chỉ mời một người mới lên song, đã đạt được hiệu quả siêu phẩm như vậy.

Lúc này Cố Thịnh Nhân đang ở chỗ Mạc Đình Viễn, hưởng thụ bữa ăn tối tình nhân bên ánh nến, bên cạnh đó có màn hình đang chiếu video làm đại sứ tuyên truyền của họ.

Video nói về một tình yêu rất đẹp, sau dùng hai người hạnh phúc bên nhau.

Kiểm khách áo trắng đã lấy kiếm làm sính lễ để cầu hôn nữ kiếm khách.

Nữ nhân thanh tú xinh đẹp kia không trả lời mà giơ tay ra, lấy miếng ngọc bội đeo bên mình đưa cho kiểm khách áo trắng.

“Tiêu Tiêu.” Người đàn ông ngồi đối diện đột nhiên để đồ ăn xuống, nhìn cô một cách lấp lánh.

Trong lòng Cố Thịnh Nhân đã cảm nhận được điều gì đó, lẳng lặng nhìn người đàn ông này.

Động tác của Mạc Đình Viễn vô cùng từ tốn, cũng rất kiên trì, lấy một chiếc hộp tình xảo từ trong túi áo ngực.

“Anh không có sinh lễ là một thanh kiếm, chỉ có một chiếc nhẫn này thôi, để giữ lấy em cả đời.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 202: Đại Thần Game Online Vs Đồ Đệ Thích Làm Nũng (5)

Người đàn ông nhìn Cố Thịnh Nhân có chút hồi hộp. Cố Thịnh Nhân bỗng cười, cô giống như buồn phiền nói: "Nhưng mà em không có ngọc bội để tặng anh nên làm sao bây giờ?"

Mạc Đình Viễn ngẩn ra vài giây, lúc này mới kịp phản ứng ý cô là gì. Anh thấy Cố Thịnh Nhân nhìn mình cười, không thể kìm nổi vui sướng trong lòng, kéo cô ôm vào trong ngực.

Một lúc sau, anh mới tỉnh táo lại, buông lỏng người trong ngực ra một chút, chống trán lên trán của cô: "Tiêu Tiêu, anh rất vui."

Cố Thịnh Nhân đưa tay lên xoa mặt anh rồi khẽ nói: "Ừ, em cũng rất vui."

Cũng không biết là ai bắt đầu trước, hơi thở của hai người hòa vào với nhau, hai bên chặt chẽ không thể tách rời.

Đến khi kết thúc nụ hôn, Cố Thịnh Nhân đã là đỏ bừng cả mặt.

Mạc Đình Viễn có chút lưu luyến hôn thêm cái nữa lên môi của cô, sau đó buông người ra.

Không ai còn có tâm trạng tiếp tục ăn cơm, Mạc Đình Viễn lái xe đưa cô về nhà.

Đương nhiên lúc rời đi thì không tránh khỏi cái hôn nồng nhiệt, Mạc Đình Viễn ôm chặt người cô vào trong ngực, để cô cảm nhận được nhiệt tình của mình, khẽ nói nhỏ bên tai cô: "Rất muốn ăn em!"

Cố Thịnh Nhân bỗng nổi ý xấu, chỉ thấy ánh mắt trong veo của cô liếc từ dưới lên, bên trong có sự quyến rũ.

Cô kiễng chân lên, tiến tới thì thầm bên tai Mạc Đình Viễn: "Vậy thì, anh có thể thử một chút."

Mạc Đình Viễn cảm thấy có một luồng nhiệt dâng từ bụng dưới lên, gần như muốn đốt cháy người. Anh cố gắng khống chế bản thân, cắn răng nhìn cô gái có ý xấu, hôn ngấu nghiến người trong ngực một trận.

"Em chờ đi, đến lúc đó anh sẽ để em được thử một chút!"

Quả nhiên hành động của người đàn ông này rất nhanh, ba mẹ anh nghe nói con trai mình có người thích, hai người già có suy nghĩ muốn được bế cháu rất vui.

Hai bên gặp mặt, Cố Thịnh Nhân rất thạo việc ứng phó với người lớn.

Ba mẹ Mạc Đình Viễn cảm thấy bộ dạng cô gái này rất xinh, khí chất xuất chúng, giáo dục cũng tốt, vô cùng hài lòng.

Đặc biệt là mẹ Mạc, nghe nói cha mẹ của Thẩm Tiêu Tiêu bị tai nạn xe cộ qua đời vào hai năm trước, càng thấy thương cho cô.

Hai người nhanh chóng xác định ngày cưới.

Trương Dương thì vừa mới về khi có việc gấp phải ra nước ngoài một tháng, biết được tin bạn tốt sắp kết hôn.

"Không phải chứ, hành động của Mạc thiếu cậu có nhanh quá không?" Trương Dương gần như tròn tròn mắt.

"Ừ, không biến người ta thành của mình, luôn cảm thấy lòng không yên." Mạc Đình Viễn đáp lại dằng hoàng.

Trương Dương chỉ cảm thấy lòng mình nhận một vạn điểm tổn thương.

"Ôi trời Mạc thiếu, hôm nào cậu để cho tôi thấy đại thần Lạc Mộc Tiêu Tiêu một chút được không?" Trương Dương nói: "Tôi là fan hâm mộ trung thành của cô ấy."

Mạc Đình Viễn gạt đầu: "Không cần hôm nào, chút nữa Tiêu Tiêu sẽ tới ăn cơm với tôi."

Lúc này hai người đi tới một quán cà phê thường tới, Trương Dương cảm thấy muốn chán nhìn ra bên ngoài, vừa nghĩ thầm là không biết đại thần Lạc Mộc Tiêu Tiêu có bộ dạng thế nào.

"Hà?" Hắn ta bỗng ngồi thẳng lên, nhìn ra bên ngoài cửa kính: "Mạc thiếu nhìn kia, đó không phải mỹ nữ trước đó chúng ta nhìn thấy trong nhà ăn ư? Thì ra chân của cô ấy đi được..."

Trương Dương thấy mỹ nữ kia dừng bước, sau đó đẩy cửa đi vào quán cà phê mà mình đang ngồi, sau đó nhìn quanh một lượt, cuối cùng đi về phía mình.

Hắn ta có chút kích động: "Mạc thiếu nhìn kia, mỹ nữ kia đi về phía chúng ta, cậu nói xem có phải cô ấy chú ý tới tôi không, hôm nay tôi ăn mặc có đẹp trai không..."

Hắn ta không nghe thấy Mạc Đình Viễn trả lời, thấy lạ nhìn sang, phát hiện đối phương nhìn mình như cười mà không phải cười.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Đại Thần Game Online Vs Đồ Độ Thích Làm Nũng (Hết)

Không đợi Trương Dương nghĩ ra ý nghĩa của nụ cười này, mỹ nữ kia đã đi về phía bàn họ, sau đó hắn ta nhìn thấy bạn tốt đứng đây, gọi một tiếng "Tiêu Tiêu".

Trương Dương cảm thấy đầu óc mình bỗng trống rỗng.

Tiêu Tiêu ư? Không phải là Tiêu Tiêu mà hắn ta biết chứ? Vừa rồi mình đã nói gì, cái phải là mỹ nữ này để ý tới mình hay không..

Trương Dương có thấy không còn mặt mũi nhìn bạn của mình.

"Tiêu Tiêu, anh giới thiệu với em một chút, người này là..."

"Phong Trung Nhất Tiểu ư?" Cố Thịnh Nhân bỗng nói đáp án ra khỏi miệng.

Trương Dương bỗng lấy lại được tinh thần: "Chị dâu biết tôi ư?"

Cố Thịnh Nhân vừa cười vừa nói: "Dù sao giống như hai người, chơi game hoàn toàn không có thay đổi diện mạo, thực sự hiếm thấy."

Trương Dương nghe vậy nhìn thoáng qua cô gái chói lọi trước mặt, yên lặng nói thầm trong lòng: Chơi game mà biến mình xấu đến trình độ kia, cũng rất hiếm gặp.

Nếu như mọi người đều đã quen biết trong game, cũng không cần quá mất tự nhiên khi ở hiện thực, bản thân Trương Dương cũng mang tính cách hướng ngoại, cuối cùng nhanh chóng thoải mái với Cố Thịnh Nhân.

Đến tận khi com nước xong xuôi, Mạc Đình Viễn đưa cô về nhà, Trương Dương vẫn còn cảm thán: "Mạc thiếu cậu đúng là có số tốt, cậu chỉ tùy tiện nói chuyện yêu đương trong game, kiếm được một mỹ nữ tốt vậy, người anh em đây thấy ước ao và ghen tị!"

Mạc Đình Viễn không có trả lời hắn ta, mà lái xe đi tới một chỗ. Trương Dương nhanh chóng phát hiện đường đi không đúng, hắn ta nhanh chóng nổi lên một dự cảm không tốt: "Mạc thiếu, cậu đang định đi đâu vậy?"

Về mặt Mạc Đình Viễn bình tĩnh, lời nói ra lại khiến cho hắn ta sợ run cả người: "Lâu rồi không có vận động, chút nữa luyện quyền với tôi một chút."

Trương Dương vốn không được yêu, hắn ta biết mình đã nhất thời lỡ miệng, chắc chắn cái người đàn ông nhỏ mọn Mạc Đình Viễn này sẽ không tha cho hắn ta!

Ngày hôm sau Cố Thịnh Nhân vào game, thấy oán hận của Phong Trung Nhất Tiểu gần như bùng nổ cả internet thì hỏi một câu. Phong Trung Nhất Tiểu bay quanh người cô như là u hồn: "Không có chuyện gì, tự mình tạo nghiệt, quỳ cũng phải chịu đựng."

Cố Thịnh Nhân: "..."

Sơn Hà Nhất Kiếm đi tới cạnh cô: "Không cần quan tâm cậu ta, mỗi tháng cậu ta đều bị điên hai lần vậy."

Hai người kết hôn đơn giản, đương nhiên kết hôn đơn giản chỉ ở trong game, còn hôn lễ trong cuộc sống hiện thực thì vẫn vô cùng long trọng.

Dù sao Mạc gia không phải gia đình nhỏ gì, nếu làm đơn giản sẽ khiến người khác xem thường cô dâu Cố Thịnh Nhân này.

Cuối cùng Mạc Đình Viễn cũng được danh chính ngôn thuận, dùng nhẫn nột chặt cô dâu bên anh cả đời.

Mà Cố Thịnh Nhân cũng nếm được hậu quả từ cái miệng.

Đêm tân hôn, Mạc Đình Viễn dùng hành động thực tế thể hiện quyết tâm "ăn" cô.

Người đàn ông phát điên này giằng vò cô cả buổi tối, khiến hôm sau cả người cô đau mỗi. Cô không hề nghi ngờ, nếu như không phải bởi vì bây giờ hai người đang ở nhà chính Mạc gia, buổi sáng phải dậy ăn cơm với ba mẹ, chắc chắn anh sẽ không tha cho mình.

Đời này Thẩm Tiêu Tiêu sống rất hạnh phúc, lúc cô còn trẻ đã từng chịu đựng một khó khăn lớn, nhưng sau này chuyển vận, gặp người yêu sinh mệnh, từ đó, cả đời giàu có an khang, gia đình hòa thuận, con cái đầy đủ.

Tất cả những người biết cô đều khen cô tốt số.

Tới một ngày, cháu gái của cô tới gọi bà nội thức dậy, phát hiện không có chút động tĩnh nào. Đẩy cửa đi vào, phát hiện hai người già đã nằm im đó, tay nắm chặt tay, không còn hơi thở.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Thiếu Nữ Piano Tự Kỷ Vs Gia Sư Dạy Kèm (1)

Trong vùng không gian hỗn loạn, người đàn ông vẫn luôn ngồi im mở mắt.

Rõ ràng không có bất kỳ thứ gì che chắn, nhưng sao mặt mũi của anh ta lại như bị che chắn bởi từng tầng hỗn loạn, để cho người ta không được thấy rõ.

Ánh mắt của anh ta hỗn loạn giống như quanh người mình, liếc mắt nhìn qua như vạn vật trên thế gian đều ở trong đó, nhìn thêm chút nữa sẽ lại phát hiện, thật ra bên trong không có gì.

"Thịnh Nhân..." Anh ta khẽ nói một câu, sau đó trong mắt hiện lên nụ cười, toàn bộ thế giới tỏa ra vui sướng, muôn hoa nở rộ.

Bỗng nhiên anh ta lại nhắm mắt lại, tất cả trở nên yên ắng.

Cố Thịnh Nhân lại mở mắt ra trong căn phòng trắng.

Nếu như không phải nơi này còn có đồ dùng trong nhà, cô gần như nghĩ nơi này là trong không gian hệ thống rồi.

Trần nhà màu trắng, rèm cửa màu trắng, đồ dùng trong nhà màu trắng, giường màu trắng, liếc mắt nhìn qua, cả căn phòng đều là màu trắng chói mắt.

Cô điều chỉnh lại trí nhớ trong đầu, xuống giường đi tới trước gương nhìn chút.

Cô gái trong gương, có một gương mặt vô cùng xinh đẹp, da thịt trắng hơn tuyết, mặt như tranh vẽ.

Thế nhưng trên mặt của cô không chút biểu cảm, trong đôi mắt đen không có bất kỳ dao động gì.

Đây không phải tính cách lạnh lùng, mà do cô gái có tên Ninh Chiêu tự khép kín, trong thế giới của cô ấy, cho tới bây giờ chỉ nhìn thấy thứ mình muốn.

Nhân vật chính trong thế giới này cũng chính là Ninh Chiêu, dù cô là người bị mắc bệnh tự kỷ, sinh ra trong một gia đình yêu thương.

Ba mẹ của cô không có vì cô có chút thiếu hụt mà từ bỏ cô, họ đã tiêu tốn vô số thời gian và tinh thần, kiên nhẫn dẫn dắt cô, cố gắng để cô sinh hoạt giống như một người bình thường.

Thời gian không phụ lòng người, được bác sĩ nổi tiếng giúp đỡ và tình yêu từ phía gia đình, bệnh tự kỷ của Ninh Chiêu cũng không xuất hiện chuyển biến nóng nảy giống như rất nhiều người bệnh khác, cô chỉ rất yên tĩnh, không có phản ứng với bất kỳ thứ gì xung quanh.

Lúc cô ngồi đó, tuyệt đẹp giống như là một bức tranh sơn dầu, không có người nào nghĩ rằng cô gái như vậy lại là người bệnh bị bệnh tự kỷ.

Lúc Ninh Chiêu năm tuổi, phát hiện có thiên phú với Piano, hơn nữa cảm thấy vô cùng hứng thú.

Ba mẹ của cô vô cùng mừng rỡ, bởi vì nếu như cô bỗng cảm thấy hứng thú với cái gì đó, như vậy tỷ lệ sau này khỏi hẳn sẽ tăng lên.

Họ mời thầy dạy tốt nhất cho Ninh Chiêu, bác sĩ chuyên nghiệp nhất, cho cô sự quan tâm ấm áp nhất.

Nếu cứ phát triển tiếp vậy, có thể Ninh Chiêu sẽ từ từ sinh hoạt giống như người bình thường.

Thế nhưng, vào năm cô mười sáu tuổi, ba mẹ xảy ra chuyện.

Người thân có giao tình tốt đã nhận nuôi cô.

Thế nhưng sau khi Ninh Chiêu biết ba mẹ mất, cư xử càng không phối hợp, tỏ thái độ xa cách với tất cả mọi người, càng ngày bệnh tình cũng càng nghiêm trọng, chỉ có lúc đang đánh đàn, cô mới yên tĩnh lại.

Mà nữ phụ trong thế giới này, cũng là giáo viên dạy Piano mà Đường gia nhận nuôi Ninh Chiêu mời về.

Cô bé Dương Tuệ Đình kia là một sinh viên đại học bình thường, cô ta vốn chỉ đến Đường gia làm giáo viên, lại yêu cậu hai Đường Chung Dịch của Đường gia.

Nhưng mà thân phận của hai người chênh lệch quá lớn, bản thân cô ta cũng không có đủ năng lực để thu hút.

Mãi đến khi cô ta nhìn thấy Ninh Chiêu, thiên phú Piano của Ninh Chiêu không gì sánh được, thế giới của cô quá mức đơn giản, trước kia có ba mẹ, bây giờ lại chỉ còn lại có Piano.

Nhưng Dương Tuệ Đình lại đặt chú ý duy nhất của mình lên người cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 205: Thiếu Nữ Piano Tự Kỷ Vs Gia Sư Dạy Kèm (2)

Cô ta tiếp cận Ninh Chiêu, đánh cắp tác phẩm của cô, cầm đi tham gia cuộc thi thế giới, cuối cùng thành công nhận được giải nhất.

Cô ta thành công trở thành thiếu nữ Piano thiên tài trong miệng mọi người.

Bởi vì từ trước tới giờ Ninh Chiêu không tiếp xúc với bên ngoài, người của Đường gia cũng không biết chuyện này.

Mà bản thân Ninh Chiêu không thể tự vạch trần cô ta.

Thế nhưng tự Dương Tuệ Đình cảm thấy sợ hãi, cô ta luôn cảm thấy chỉ cần Ninh Chiêu còn đó, chuyện cô ta làm có thể bị phát hiện.

Thế là cô ta phát điên, tạo ra kế khiến hai tay Ninh Chiêu tàn phế, để cả đời này cô không thể đánh được Piano.

Ninh Chiêu nổi điên.

Bên trong thế giới của cô chỉ còn lại có mình Piano, thế nhưng an ủi cuối cùng cũng bị người ta bóp chết.

Cuối cùng, vào lúc người làm ở Đường gia không chú ý, Ninh Chiêu đánh vỡ tấm gương ở trong phòng ngủ, kết thúc tính mạng của mình.

Người gây tội Dương Tuệ Đình này còn dựa vào bài sáng tác của cô, trở thành ngôi sao âm nhạc nổi tiếng, sống phong ánh sáng rực rỡ.

Cố Thịnh Nhân đi vào thế giới này, chính là lúc người của Đường gia tới thông báo cho Ninh Chiêu tin ba mẹ chết.

Nếu không có gì xảy ra, chẳng mấy chốc đại thiếu gia của Đường gia sẽ tới đón cô.

Đường Chung Dịch lái xe đi tới một căn biệt thự cảnh núi đẹp đẽ, hôm nay anh tới đón con gái của một người quen.

Đáng ra lúc đầu là anh của anh sẽ tới, kết quả anh của anh lại có việc, nên giao nhiệm vụ này lại cho anh.

Cô bé kia... Đường Chung Dịch cảm thấy đau đầu khi lát nữa nên nói thế nào.

Nghe nói con gái duy nhất của cô chú Ninh sinh ra đã bị tự kỷ, lúc ba mẹ anh kêu anh tới đây dặn đi dặn lại là lúc đến đó anh phải cố gắng nói rõ tình hình nhẹ nhàng, tuyệt đối không được kích thích đến cô.

Anh dừng xe lại, tới ấn chuông cửa. Giúp việc chuyên phụ trách chăm sóc Ninh Chiêu đã sớm biết được tin tức, đôi mắt bà ấy đỏ ửng, mở cửa cho Đường Chung Dịch.

"Đường thiếu gia tới rồi ư?" Đôi mắt mẹ Lâm đỏ ửng.

Đường Chung Dịch có gặp mẹ Lâm mấy lần, anh gật đầu: "Tiểu thư nhà bà biết chưa?"

Mẹ Lâm lắc đầu, không nhận được lau nước mắt, sao mà bà mở miệng được, tiểu thư đã như vậy...

Lúc Đường Chung Dịch đi tới vườn hoa đã bị cô gái ngồi trên xích đu thu hút ánh mắt.

Cô mặc một chiếc váy trắng, mái tóc đen dài tới eo xõa ra sau lưng, lắc lư theo nhịp xích đu, chân thì không có đi giày, lộ ra hai cái chân nhỏ trắng nõn như ngọc.

Cô khẽ dựa đầu vào một lên dây xích đu, vẻ mặt yên tĩnh, cả người giống như là một bức tranh.

Anh bỗng hiểu ra vì sao vợ chồng cô chú Ninh lại yêu thương và không yên lòng vì cô con gái này, thậm chí tới giây phút cuối cuộc đời cũng muốn nhờ bạn tri kỷ chăm sóc cho cô.

Một cô gái vậy, tưởng như không phải là người bình thường, Đường Chung Dịch nghĩ.

Người như cô, thực sự nên được bảo vệ, đặt xếp ở trong lầu đài thủy tinh, không cho cô nhìn thấy được bản thân và vẫn đục trong thế giới này.

Anh không kiểm soát được mà bước về phía trước.

Nhưng mà điều này như là quấy rầy tới cô.

Cô gái bỗng ngẩng đầu lên, ngay khi nhìn thấy khách lạ đến thăm, bỗng nhiên hiện sự hoảng sợ, trong cặp mắt đen nhánh kia cũng đầy phòng bị.

Thấy ngay sau đó cô gần như run lấy bầy, Đường Chung Dịch đành dừng bước lại, cố gắng để mình lộ ra nụ cười hiền lành.

"Em tên là Ninh Chiêu ư? Anh là Đường Chung Dịch, chú Ninh, ba của em, Ninh Đức Tín kêu anh tới đón em."

Nghe thấy tên của ba, cuối cùng Ninh Chiêu cũng có một chút phản ứng, vẻ mặt cô thay đổi, nhưng vẫn nhìn anh phòng bị.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Thiếu Nữ Piano Tự Kỷ Vs Gia Sư Dạy Kèm (3)

Lúc này mẹ Lâm cũng tới, bà nhìn thấy Ninh Chiêu, lộ ra nụ cười hiền lành: "Tiểu thư, Đường thiếu gia này là ôn chủ gọi tới đón cô, cô đừng lo lắng, cậu ấy không phải người xấu."

Mẹ Lâm đã chăm sóc Ninh Chiêu từ nhỏ, trong lòng Ninh Chiêu vẫn tin tưởng bà.

"... Ba ư?" Cô mở miệng do dự, nhìn mẹ Lâm: "Ba... Ở đâu?"

Mẹ Lâm nghe thấy như thế bỗng đỏ cả mặt, bà vội lấy tay lau mắt, khẽ cười nói: "Ninh tiên sinh và phu nhân đều đang công tác ở nước ngoài, bọn họ phải đi rất lâu mới về được, cho nên kêu cô sang chỗ Đường gia ở một thời gian."

Ninh Chiêu im lặng không nói, rõ ràng là không đồng ý, mẹ Lâm thấy vậy lại khuyên: "Tiểu thư, mẹ Lâm phải về nhà rồi, sau này không thể chăm sóc được cô, cô hãy để người Đường gia chăm sóc, đừng để cho Ninh tiên sinh và Ninh phu nhân lo lắng, được chứ?"

Đường Chung Dịch cũng biết tạm thời lừa cô cũng tốt, hai người cùng khuyên Ninh Chiêu, cuối cùng cũng đưa được Ninh Chiêu không tình nguyện về Đường gia. Ngoài anh cả Đường gia có việc bên ngoài, ba Đường mẹ Đường còn có cả tiểu thiếu gia Đường Khiêm năm tuổi của Đường gia ở đây.

"Đây chính là Ninh Chiêu ư?" Mẹ Đường không có con gái, Ninh Chiêu lại có bộ dạng xinh đẹp hiền lành khiến bà liếc cái là thích.

Ninh Chiêu lại bị sự nhiệt tình của mẹ Đường dọa cho trốn ra sau lưng Đường Chung Dịch.

Tất cả mọi người ở đây chỉ có mình Đường Chung Dịch là cô quen biết một chút, nên cô lựa chọn tin tưởng người đàn ông này.

Mẹ Đường ngờ ngác một chút, lúc này mới nhớ ra, Ninh Chiêu có bệnh tự kỷ.

Lúc trước bà thấy cô im lặng đi theo con trai bà, nhất thời không để ý chuyện này.

Nhớ tới điều này, nghĩ tới vợ chồng bạn tốt gặp nạn vào mấy ngày trước, ánh mắt mẹ Đường nhìn Ninh Chiêu càng thêm dịu dàng.

"Tới đây, mẹ đã cho người chuẩn bị bữa tối, chắc là các con chưa có ăn gì." Bà vừa cười vừa nói.

Người Đường gia đều phát hiện một hiện tượng thú vị, việc này chính là Đường Chung Dịch đi tới đâu, Ninh Chiêu sẽ đi theo cùng tới đó.

Giống như trong toàn bộ Đường gia, cô chỉ nhìn thấy mỗi mình Đường Chung Dịch, hơn nữa căn nhà lớn vậy khiến cô không có cảm giác an toàn.

Sợ con trai thấy phiền, mẹ Đường còn cố ý nói thăm với con trai, phải chăm sóc Ninh Chiêu thật tốt.

Đường Chung Dịch dờ khóc dờ cười: "Mẹ yên tâm, con sẽ chăm sóc em ấy thật tốt." Anh yêu thương cô còn không kịp, sao lại thấy cô phiền chứ?

Lúc ăn cơm, bạn nhỏ Đường Khiêm đảo mắt nhìn sang Ninh Chiêu, giống như phát hiện chuyện thú vị gì.

"Ăn cơm." Ba của anh là Đường Chung Khánh khẽ nhắc nhở một tiếng.

Bạn nhỏ Đường Khiêm khẽ nói: "Chị này ăn cơm thật thú vị, ba nhìn xem, chị ấy chỉ ăn thức ăn trước mặt, lại còn ăn một miếng cơm, rồi một miếng thức ăn, chưa từng thay đổi chút nào."

Cố Thịnh Nhân muốn mắng thật to: Cô cũng muốn ăn cái khác, nhưng mà đây là tập tính quen thuộc của người bị bệnh tự kỷ, không thể thay đổi. Vì nhân vật, cô cũng phải liều mạng.

Đương nhiên người Đường gia đã sớm chú ý, mẹ Đường nhìn thấy bộ dạng Ninh Chiêu như vậy chỉ cảm thấy đau lòng, bà chuẩn bị đuổi tay ra gấp đồ ăn cho Ninh Chiêu, không ngờ lại bị người khác nhanh hơn.

Ánh mắt ngạc nhiên nhìn con thứ hai nhà mình, mẹ Đường nghĩ rằng con trai nhà mình đổi tính rồi ư? Không ngờ cũng biết chăm sóc người khác.

Đường Chung Dịch liếc qua cháu trai, nói một câu: "Ăn cơm đi. Hơn nữa không phải chị, cháu phải gọi là dì."

Bạn nhỏ Đường Khiêm lè lưỡi, gật đầu, ngoan ngoãn ăn cơm.

Đáng tiếc Ninh Chiêu cũng không có nhận ý tốt của câu hai Đường gia, cô vẫn theo trình tự như trước, một miếng cơm, một miếng thức ăn, cũng không thèm nhìn đồ ăn thừa trong bát.

Mãi đến khi ăn xong bát cơm thì dừng đũa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Thiếu Nữ Piano Tự Kỷ Vs Gia Sư Dạy Kèm (4)

Sau khi ăn tối xong Đường Chung Dịch muốn đưa Ninh Chiêu đi tản bộ, cô cũng không có từ chối, ngoan ngoãn theo anh ra ngoài.

Người của Đường gia ở lại trong nhà nhìn bọn họ, mẹ Đường cảm thán nói: "Cô bé tốt như vậy, sao lại bị cái bệnh đó chứ?"

Ba Đường khẽ nói: "Tôi thấy tình trạng con bé còn tốt, so với những người có tình trạng như vậy tôi từng thấy qua thì tốt hơn nhiều, thế nhưng còn việc ba mẹ con bé... Haiz, cứ lừa trước vậy."

"Ninh Chiêu, anh tên Đường Chung Dịch. Em gọi tên anh đi."

Ninh Chiêu nghe vậy ngẩng đầu nhìn anh một cái, Đường Chung Dịch nhìn cô đầy mong đợi, ai ngờ Ninh Chiêu chỉ nhìn anh một cái sau đó tiếp tục cúi đầu.

Đường Chung Dịch có chút thất vọng nhưng cũng biết bây giờ cô có thể gần gũi mình đã là rất khó, cũng không bắt buộc.

"Chiêu Chiêu, anh có thể gọi như vậy chứ?" Đường Chung Dịch nhìn vào mặt cô bé bên cạnh.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân không có trả lời anh.

"Vậy anh sẽ coi như em đồng ý, Chiêu Chiêu." Trong mắt Đường Chung Dịch đều là ý cười.

Sau khi đi dạo xong Đường Chung Dịch đưa người về nhà, dẫn Cố Thịnh Nhân tới căn phòng Đường gia chuẩn bị cho cô.

Căn phòng này giống phòng của Ninh Chiêu ở Ninh gia như đúc, cùng màu sắc, cùng đồ dùng trong nhà, thậm chí ngay cả góc độ trưng bày cũng giống như đúc.

Rõ ràng người của Đường gia đã bỏ ra nhiều công sức với Ninh Chiêu.

Thật ra Đường Chung Dịch không thích mảy sắc tẻ nhạt khô khan này, thế nhưng khi anh đã thử thay màu đồ dùng trong phòng lại bị Ninh Chiêu kháng cự.

Cô không có cái lộn, nhưng lại cố chấp với thứ trước mặt, cặp mắt hoa đào trừng Đường Chung Dịch, thậm chí hiềm khi thấy cô mở miệng nói ra ý mình: "Không đổi!"

Đường Chung Dịch chỉ cảm thấy Ninh Chiêu như vậy vô cùng tươi mới, tuy trước đó cô rất yên tĩnh, nhưng dù sao cũng như cách một thế giới với mình, mà bây giờ, cô mới giống như là một con người có máu có thịt thật sự.

Anh đã liên hệ với bác sĩ luôn phụ trách bệnh của Ninh Chiêu, lấy được kết quả có thể nói là rất tốt.

Vị chuyên gia kia nói là thật ra Ninh Chiêu được cho là hồi phục rất tốt, gần như bây giờ cô có thể tự đảm nhiệm sinh hoạt, chẳng qua không thích nói chuyện, không thích giao lưu với người lạ.

Lúc ba Ninh mẹ Ninh ở nhà, cô sẽ cười, sẽ làm nũng với họ, gần như không có khác người bình thường.

Khi tới Đường gia, chắc là đột nhiên ở trong hoàn cảnh lạ lẫm nên kháng cự theo bản năng.

Ông biết Ninh Chiêu cảm thấy ý lại vào Đường Chung Dịch còn hết sức kinh ngạc, dù sao người bệnh bị bệnh tự kỷ sẽ chỉ ý lại người thân bên cạnh mình, bình thường đều luôn bên người nhà mình, Ninh Chiêu mới chỉ gặp Đường Chung Dịch có một lần mà đã cảm thấy ý lại thật là kỳ lạ.

Đường Chung Dịch nghĩ trong đầu tới những lời chuyên gia nói, nhìn Ninh Chiêu trước mặt bởi vì cảm xúc kích động mà hai gò má có chút hồng, trong lòng mong đợi sẽ có một ngày, Ninh Chiêu có thể cười với mình, làm nũng với mình, gọi tên của mình.

Cố Thịnh Nhân thấy người đàn ông này còn không có ý rời đi, khẽ thờ dài trong lòng, bắt đầu đứng dậy.

Cô đi đến bên tủ quần áo của mình, mở tủ, lấy quần áo, đóng tủ, đi vào phòng tắm, xả nước, đứng đợi khoảng ba phút, tắt nước, đóng cửa phòng tắm, bắt đầu chuẩn bị cởi quần áo.

Đường Chung Dịch có chút sững sờ khi thấy một loạt hành động của cô, cuối cùng mới kịp phản ứng đối phương muốn đi tắm. Anh vội ho một tiếng, đứng dậy rời khỏi phòng của Ninh Chiêu.

Thoải mái nằm trong bồn tắm, cuối cùng còn lại có một mình mình, vẻ mặt Ninh Chiêu trở nên hoạt bát, cô nhắm mắt lại hưởng thụ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.